

31356

GRYER-00645

1627-1628

Dora

1/2/2/2

1900

100

539

15

And

1-2

10

At. The

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Α Κ

HOMERI CARMINA

AD

OPTIMORUM LIBRORUM FIDEM EXPRESSA

CURANTE

GUILIELMO DINDORFIO.

VOL. II. PARS I.

ODYSSEAE I—XII.

EDITIO QUARTA CORRECTOR.

LIPSIÆ.
SUMPTIBUS ET TYPEGRAPHIS B. G. TEUBNERI.
MDCCCLXXI.

HOMERI ODYSSEA

EDIDIT

GUILIELMUS DINDORF.

PARS I.

EDITIO QUARTA CORRECTIOR

LIPSIAE

SUMPTIBUS ET TYPIS B. G. TEUBNERI.

MDCCCLXXI.

1871

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Δ Δ Ρ
ΝΙΚ, ΔΙΑΜΑΝ
197

090 Αρχ

Αριθμ. εισεγ. —

Έτος —

F. A. WOLFI
S U M M A R I A.

I.

Invocata Musa ut Ulysses canat ab eversa Troia errantem et, amissis omnibus sociis, domum redeuntem (1—10), narratio ducitur ab eo tempore, quo Calypsus insulam ille relicturus est. Absente enim Neptuno, cuius ira virum iam dudum reditu arcebat, decretum fit in concilio deorum ut Calypso eum ab Ogygia insula discedere domumque reverti sinat (11—95): Minerva autem, quae id maxime agit, in Ithacam ad filium ipsius pubescentem festinat, ubi magna turba procorum, nuptiis Penelopes imminentium, Ulyssis copias quotidianis conviviis absumit (96—112). Apud eos aeger animi Telemachus assidens reverenter excipit deam, Mentae, Taphiorum regis, specie indutam, quae ipsum variis sermonibus ad spem patris propediem reducis videndi excitat hortaturque ad concionem Ithacensium agendam, in qua procorum iniurias palam accuset, et ut ipse statim de patre sciscitatum ad Nestorem ac Menelaum proficiscatur, recens ab erroribus regressos (113—318). Mox, ubi ex oculis evanuit dea, non sine indicio numinis, Phemius, procorum epulis adhibitus, canere orditur de infelici navigatione Achivorum; quo argumento offensa Penelope cantorem ad alia revocare conatur: sed a filio libere reprehenditur, qui nunc primum etiam cum prociis contumacius generosa simplicitate exposulat et in crastinum indicit concionem, haud dissimulato consilio suo (319—419). Interim flexo in vespere die proci a cantu et saltatione cubitum discedunt domos, ipseque Telemachus dormitum it (420—444.)

II.

Ithacensibus postero mane ad concilium vocatis Telemachus queritur contumeliam domus et profligationem bonorum

*

atque populi misericordiam et auxilium implorat (1 — 79). Antinous, ex principibus procorum, culpa in Penelopen translata, finem malorum fore negat, nisi ipsa nupserit alicui, aut ad Icarium patrem redeat (80 — 128). Respondenti Telemachus et turbam domo excedere aperte iubenti aquilae praetervolantes auspiciū faciunt, quod infaustum procis interpretatus vates Halitherses ridetur ab Eurymacho (129 — 207). Ita quum nihil effectum videt, altercatione protracta, iuvenis navem postulat, qua Pylum et Spartam vehatur percunctatum de patre; sed irrisum hac quoque spe frustratur dissoluta cencio (208 — 259). Inde in litore solus veneratur Minervam, quae Mentoris cuiusdam specie adstans ei instructam navem et se ipsam navigationis comitem pollicetur (260 — 295). Statim domum reversus Eurycleam promam cibaria itineri parare iubet, inscia matre (296 — 381), Minerva autem ex populo socios colligit, navique ab Noëmone accepta et deducta ambo vesperi solvunt ex portu (382 — 434).

III.

Telemachum cum Minerva advenientem comiter excipit Nestor, quum maxime in litore publicis epulis et sacris Neptuno faciendis occupatus (1 — 74). Is vero adolescenti, de patre sciscitanti, nihil novi refert, quippe omnium illius rerum ignarus; sed, quid sibi et aliis ducibus Achivorum in ceditu ab excidio Ilii acciderit, et qui ex illis domum revererint, diligenter enarrat (75 — 200): tum monitis bonisque omnibus ad ulciscendas procorum iniurias excitatum, memorata etiam Agamemnonis caede et laudato Oreste, sceleris ultore, hortatur ut quam primum pergat ad Menelaum, nuper ex longinquo errore reversum (201 — 328). Ad vesperam, antequam in urbem redeunt Pylī, abit Minerva, quam in discessu agnitam veneratur Nestor et vitulam deae immolaturum se vovet (329 — 394). Ita Telemachus in aedes Nestoris ducitur et ibi pernoctat (395 — 403). Mane postridie in domo regis privatum sacrum fit Minervae, quo peracto Telemachus cum Pisistrato, Nestoris filio, curru contendit Spartam (404 — 485). Nocte proxima apud Diocelem, principem Pharaeorum, deversati altera Spartam pervehuntur (486 — 497).

IV.

Menelaus nuptias filiorum celebrat, quum ad aulam eius accedunt Telemachus et Pisistratus; quibus liberaliter hospitio invitatis epulae apponuntur (1 — 67). Cum iis super cocenam sermonem confert Menelaus, non sine blanda mentione Ulyssis, quae statim detegit filium, quem et Helena intrau-

agnoscit (68 — 154). Mox viri desiderio affectis omnibus lacrimae oboriuntur; sed earum remedium affert Helena, quae cum Menelao ad somnum usque temporis apud Ilium acti et virtutum Ulyssis memoriam repetit (155 — 305). Postero die calamitatem domus suae querenti Telemachio et patris fortunam percunctanti narrat Menelaus de erroribus suis, et quid ipsi responderit Aegyptius Proteus de casibus redeuntium Achiyorum, nominatim Aiakis Locrensis et Agamemnonis, atque de Ulyssis in insula Calypsus commoratione; denique adolescenti, ut longius Spartaee maneat, rogato munera hospitalia promittit (306 — 619). Interea proci, ut Telemachi abitum compererunt, de insidiis revertenti locandis consilia agitant, quae Medon excepta aperit Penelopae, adhuc ignarae profectionis (620 — 714). Afflicta hoc nuntio regina lamentatur; dein precata Minervam divino somnio confirmatur per quietem noctis eius, qua delecti procorum in Asteridem insulam navigant, ut caedis consilium exsequantur (715 — 847).

V.

Concilio deorum iterum facto, agente Minerva, Iupiter Mercurium mittit ad Calypso ut Ulyssem ex insula sua abire patiatur (1 — 84). Imperium gravate accipit Nympha, neque tamen detrectare ausa (85 — 147) heroem, dudum patriae desiderio tabescentem, edocet non morari se, quo minus statim discedat (148 — 227); ipsaque propere eum adiuvat in fabricanda rate, qua benigne dimissus navigationem solus aggreditur (228 — 281). Duodevigesima die navigationis, quum iam Phaeacum insulam, Scheriam, e longinqua videt, forte praeterveheus Neptunus excitat tempestatem, quae trabium compaginem dissolvit (282 — 332). Sed ipse alveo ratis insidens, ventorum fluctuumque ludibrium, misericordiam deae marinae experitur, Leucotheae, quae ei redimiculum praebet pectori subligandum, cuius virtute facilius in terram enatet (333 — 364). Atque ita tandem, quamvis fremente Neptuno, praesentem mortem effugit et ad proximum litus Phaeacum nudus evadit, ubi semianimum cubile foliis stratum placido somno recreat (365 — 493).

VI.

Phaeacum regis Alcinoi filiam, Nausicaam, per quietem iubet Minerva vestimenta lavatum ferre ad litus insulae, in quo Ulysses procubuerat (1 — 47). Id facile permittente patre ac vehiculum praebente, mane illuc pervenitur, tum opere facto ludum exercet cum ancillis (48 — 100). Eo strepitu excitatus Ulysses supplex implorat virginis misericordiam (110 —

185), ab eaque statim in tutelam receptus lavacro, veste ac cibo recreatur (186—250): mox diligenter admonitus cum ancillis sequitur currum redeuntis et occidente sole venit ad lacum Minervae, qui ante urbem est, ubi familiare sibi nomen solita veneratione precatur (251—331).

VII.

Postquam Nausicaa domum redierat, Ulyssi occurrit Minerva, in speciem puellae mutata, illumque nebula cinctum in urbem et ad aedes Alcinoi ducens diligenter admonet (1—77). Sic solus ingreditur regiam, splendidissime ornatam; ubi primores Phaenorum congregatos videt circa Areten reginam, cui primum supplicat, atque Alcinoum, qui eam hospitio accipit donaque promittit et navem, qua propediem in patriam deducatur (78—225.) Percunctante post coenam Arete, cujus esset et unde vestem haberet, (agnoverat enim ea) paucis refert, quae sibi acciderant ab Ogygia insula usque ad Scheriam naviganti (226—297); bonumque animum habere iussus, suadente nocte, quieti concedit (298—347).

VIII.

Postero die in publico concilio consultat Alcinoüs de hospite domum deducendo principesque populi et florem iuventutis ad opulas vocat illi praeendas (1—45). Statim iuvenes, adornata navi, in regiam Alcinoi conveniunt, quo et Demodocus accitur, canendi ad citharam peritus (46—103). Pransi omnes conferunt se in forum ad gymnicos ludos faciendos, quibus Ulysses laceßitus se immiscet et certamine disci vincit (104—255). Deinde saltatur a iuvenibus carmen, quod Demodocus cantat de amoribus Martis et Veneris; etiam simplex genus saltationis additur (256—384). Iam parantur Ulyssi dona a principibus et Euryalo, qui eum antea dictis laceßierat; mox in Alcinoi aedibus calida lotus epulas adit (385—469). In his Demodocus, de equo ligneo et Ilii excidio canens, heroi memoriam superioris fortunae et lacrimas movet; ex quo eum rogat Alcinoüs et, quis sit et quos casus perpressus sit, exponat (470—586).

IX.

Quatuor hinc libris Ulysses apud Phaeacas seriem multiplicis erroris sui enarrat. Itaque refert, quis et unde domo sit (1—38); ut ab Ilio profectus primum ad Ciconas appulerit, atque expugnata eorum urbe Ismaro, LXXII sociis amissis, fugatus abscesserit (39—61); utque inde circa Ma-

leam promontorium Borea a cursu suo ad Lotophagos sit de-
 jectus (62 — 104), tum in terram immanium Cyclopum (105 —
 192); ubi cum duodecim viris ad Polyphemum, Neptuni
 filium, penetraverit (193 — 286): qui cruentis dapibus ex-
 pletus, quas caede sex sociorum eius instruxerat (287 — 344),
 vino etiam, quod Ulysses ingesserat, temulentus, quum in
 somnum procubisset, excaecatus (345 — 412) et parte gregis
 spoliatus, fugientem saxis incessit (413 — 566).

X.

Refert deinceps, ad insulam Aeoli, tempestatum arbitri,
 pervectum se accepisse ab eo ventos praeter Zephyrum, Itha-
 cam petenti secundum, utre conclusos (1 — 27); socios autem,
 quum patria iam in conspectu esset, male cupidos solvisse
 utrem, unde emissam precellam eos ad Aeoliam reiocisse,
 verum expulsos ab rege et in vastum mare occidentalis plagae
 abreptos (28 — 79). Ita ad Laestrygonas anthropophagos de-
 feruntur, ubi naves XI et multi sociorum intercidunt (80 —
 132); mox una navi ad Aeacam appellant, insulam Circes, a
 qua XXII viri cum Eurylocho praemissi in suum ora con-
 vertuntur (133 — 260). Ulysses tum ipse, herba magica a
 Mercurio accepta, ad deam ingressus potentiam eius effugit
 atque adeo virtute efficit ut socii pristinam speciem reci-
 piant (261 — 399). Denique anno exacto apud Circeen cum
 sociis, Ithacae memor iubetur ab illa consulendi Tiresiae
 causa proficisci ad fauces inferorum prope Oceanum, quo
 loco defunctorum animae excitantur (400 — 549). Illuc navi-
 gaturus casus unum etiam socium eripit, Elpenorem (550 — 574).

XI.

A Circe digressus venit in oram Cimmeriorum, cum ad
 locum, qui descensus ad manes perhibetur (1 — 22). Ibi sa-
 cris rite perfectis, scrobem complet sanguine victimarum; at
 circumvolantibus animabus, nullam sinit attingere haustum,
 nisi prius Tiresias vates inde libasset (23 — 50). Primum obvio
 Elpenori sepulturam promittit; tum matrem videt, Anticleam;
 mox Tiresiam, cuius causa venerat, ex quo reditum ac reli-
 quos vitae casus cognoscit (51 — 151); ex matre, quae iam
 ad haustum cruoris admittitur, fortunam domus suae (152 —
 224); plures etiam priscarum videt heroïdum, Tyro, Antiopen,
 Alcmenen, Epicasten, Chloridem, Ledam, Iphimediā, Phae-
 dram, Procridem, Ariadnen, Maeram, Clymenen, Eriphylen
 (225 — 332). Excitatus deinde a Phaeacibus ad persequendam
 sermonem (333 — 376) heroës quoque, quorum animae oc-

current, recenset, Agamemnonem, de sua suorumque caede exponentem (377—466), Achillem, Patroclum, Antilochum, Aiacem maiorem (467—567); praeter hos Minoem indicantem et feras sectantem Orionem; item Tityum, Tantalum, Sisyphum, variis suppliciiis cruciatos; denique imaginem Herculis (568—626). Quibus visis, partim et colloquutus ex Oceano revehitur in altum (627—640).

XII.

Reversus in Acaeam insulam, Elpenoris corpore humato (1—15), a Circe, ut evitet mala cetera, edocetur; ut Sirenas praetereat iisque oppositos scopulos, navibus infestos, et proximi freti portentosa pericula cum gregibus et armentis Thrinaciae, hand tangendis (16—141). Bono animo ingreditur mare, Sirenum letalem cantilenam audit impune (142—200); scopulos erraticos praetervehitur et Charybdim, dum Scylla sex socios e navi abripit (201—259): sed ab Eurylocho et reliquis sociis coactus appellit ad Thrinaciam, ubi tempestate diutius detenti in cibi penuria, frustra prohibente ipso, incustoditis bobus Solis non parcunt (260—373). Quod ut comperit deus, ultionem mandat Iovi, qui impios statim diris prodigiis terret (374—396), mox navigantes fulmine percutit, excepto Ulysse (397—419), qui fragmento lacerae navis inherens solus ad Ogygiam insulam evadit (420—453).

XIII.

Enarrato errore suo, Ulysses a prioribus Phaeacum nova munera accipit, quae postero mane in navem instructam comportantur (1—23); perque reliquam diem sacrificio et epulis adhibitis, compellatis principibus, discedit et quietissima navigatione in Ithacam revehitur (24—95). Ibi quum portum Phorcynis in vicinia antri Nympharum intraverunt remiges, dormientem exponunt in litore; navem autem remeantem in saxum mutat Neptunus, placatus eam ob rem a Phaeacibus (96—187). At expectatus Ulysses primum ignorat insulam suam, quippe nebula cinctus consilio Minervae, cum qua, speciem adolescentis induta, sermones confert e mentito nomine, neque adeo edoctus ubi sit ac deam praesentem veneratus caute agere desinit (188—351); mox postquam, dilabente nube, redditam patriam salutavit, Minerva eius bona recondit in antro ipsumque ante omnia ad caedem procorum hortatur et, ne agnoscat ab Eumaeo, magistro subulcorum, notisque ceteris, in senem mendicum transformat (352—440).

XIV.

Simulato hospiti, in casam introducto, Eumaeus, fidissimus servorum semperque memor domini, carnem porcellinam cum vino apponit (1 — 110.) Oriuntur inter eos varii sermones de Ulysse, velut absente, quem in patriam reversurum esse ne iurato quidem credit Eumaeus, nec dubitat quin etiam Telemachus in itinere procorum insidiis occisus sit (111 — 184). Deinceps, quis esset, interrogatus Ulysses longam seriem fabularum fingit, testatus simul, se apud Thesprotos de ipsius propinquo reditu audivisse (185 — 359): verum ille, nimis incredulus, oblatam de ea re sponsonem abnuat (360 — 408). Denique coenati ambo cum reliquis subulcis (409 — 456) cubitum discedunt frigida nocte, qua Ulysses, priscis ambagibus sermonis usus, corpori tegendo laenam quaerit accipitque ab Eumaeo, qui mox ad suam custodiam egreditur (457 — 533).

XV.

Telemachus, Lacedaemoni desidentem, in somnis monet Minerva domum ut redeat, quaque via procorum insidias vitet (1 — 43). Ergo is primo mane a Menelao revertendi veniam petit, atque acceptis ab ipso et ab Helena muneribus conspectaque avi secunda, cum Pisistrato pergit ad navem, in portu Pylio relictam (44 — 181). Pheris iterum deversati altero die Pylum perveniunt; unde Telemachus, Pisistrato ad patrem remisso et assumpto Theoclymeno, vate Argivo, tum ob eandem exule, propere solvit ac tutus devia navigatione in patriam advehitur (182 — 300.) Ulysses interea cum Eumaeo super coenam consilia confert de profectioe in urbem; simul de parentibus suis sciscitatur et de priore fortuna ipsius (301 — 388): qui natales suos enarrat atque ut infans olim a Phoenicibus ex insula Syria raptus et Laertae venditus sit (389 — 495). Jam appulsam navem suam Telemachus ad urbem mittit, Theoclymenum cuidam sociorum commendat, ipse autem diverso itinere ad Eumaeum proficiscitur (496 — 557).

XVI.

Redux ab itinere Telemachus venit in casam Eumaei (1 — 41). Ibi primum cum patre, adhuc senis mendici personam gerente, colloquutus et domesticam calamitatem conquestus, Eumaeum redditus sui nuntium mittit ad matrem (42 — 153). Ita soli quum sunt, Minervae numine iuvenis redditus Ulysses a filio pater cognoscitur (154 — 239); mox cum

eo de caede procorum deliberat et, quae deinceps domi agenda sint, praescribit (240—321). Interim aliquis sociorum Telemachi ex navi, in portum urbis invecta, simul cum Eumaeo nuntiat Penelopae saluum revertisse filium (322—341). Nec multo post redit navis speculatoria procorum, qui irritis insidiis dolent iamque in concione de Telemacho occidendo nova consilia ineunt (342—408). Quibus ad se perlati, Penelope in virorum conventum degressa, eo nomine Antinuum, auctorem sceleris, accusat (409—451). Sub noctem ad Ulyssem, rursus transformatum, et filium eius redit Eumaeus (452—481).

XVII.

Insequenti die Telemachus, patre in urbem ablegato, ipse eodem proficiscitur (1—30); statimque ex domo, salutatis Euryclaea et matre, properat in forum, ut Theoclymenum hospitem adducat (31—83). Hunc ubi epulis excepit, matri enarrat ordinem peregrinationis, quaeque a Menelao audierat: simul Theoclymenus reginae propinquum Ulyssis reditum praedicit (84—165). Ibi coenam apparantibus procis supervenit ille, ab Eumaeo ductus, primum a Melanthio caprario iniuria affectus (166—289). Ad anlam quum accesserunt, canis domesticus Argus, agnito domino, repente moritur (290—327). Iam ipsam domum ingressus a convivis ambiendo cibos mendicat; quos et Telemachus praebet et procis: sed Antinous eum conviciis consecatur et ingesto scabello, non sine indignatione ceterorum procorum (328—491). Quam ob contumeliam diras Antinoo imprecata Penelope, ad se accessit virum, si quid forte de Ulysse cognoverit; is autem in colloquium venturum sese ad vesperam pollicetur (492—584). Eodem tempore in agrum redit Eumaeus, manente Ulysse (585—606).

XVIII.

Mendicante apud procos Ulysae, alius mendicus accedit ex urbe, Irus, ut illum de proprio limine detrudat (1—13). Inde iurgium inter utrumque; mox, hortantibus et praemiam ponentibus procis, iusto certamine luctantur (14—100). Victor Ulysses seminetem Irum extra ianuam proicit: Amphinomo autem, uni ex procis, propinquum regis adventum et gravem ultionem praedicit (101—157). Degressa rursus in conventum virorum Penelope, filium de nova contumelia miseri hospitis obiurgat (158—243); et callida oratione studia procorum experiens spemque nuptiarum ostentans ab illis sibi munera

deposcit ac statim collata accipit (244—303). Interea Ulysses, inter procos, qui solitos ludos in noctem trahunt, remanens, a Melantho ancilla maledictis vexatur, ab Eurymacho irridetur et scabello petitur (304—404). Tandem a Telemacho moniti domum quisque suam abeant (405—428).

XIX.

Eadem nocte Ulysses et Telemachus, praelucente Minerva, arma omnia in superiorem partem aedium seponunt, ne quid teli aut munimenti procis ad manum sit (1—46); tum ipse solus cum Penelope confert sermonem, in quo similia ut nuper ad Eumaeum, comminiscitur, Ulyssem in Creta apud se hospitio deversatum fingit, etiam vestitum eius et alia ad fidem faciendam vere describit, denique iurat se apud Thespyotos de propinquo reditu ipsius audivisse (47—307). Delectata his nuntiis Penelope, hospitalis officii causa, ei pedes abluere iubet; quod dum facit Euryclea nutrix, ab ea primum agnoscitur ex cicatrice, quam in Parnasso quondam venans acceperat; sed coercet statim mulierem, ne quid ultra quaerat vel garriat (308—507). Ulyssi dehinc ignara rei Penelope uminosum de reduce mox coniuge somnium narrat (508—553) cui tamen non satis confisa exponit se postero die procis certamen oblaturam atque ei, qui Ulyssis arcum facillime intenderit sagittisque destinata ferierit, continuo nupturam esse (554—581). Quod consilium quum approbavit Ulyssi, cubitum illa discedit (582—604).

XX.

Ulyssi diu insonnis nox, ancillarum lascivos discursus animadvertenti et procorum caedem anxie cogitanti (1—30). Tandem confirmat eum Minerva et recreat somno, ex quo lamentis Penelopae excitatus a love fausta omnia poscit atque accipit (31—121). Mane regia domus ornatur sacro Apollinari novae lunae, dum Telemachus procedit in concionem (122—159). Mactandas victimas adducit Eumaeus cum Melanthio et Philoetio, cuius fidelem in se animum Ulysses experitur (160—240). Interim a novis insidiis contra Telemachum deterriti sinistro augurio proci ex concione conveniunt ad prandium; in quo etiam Ulysses adest, a filio curatus, sed ab aliquo procorum crure bubulo petitus (241—344). Exinde oculis ac mente divinitus turbatos iuvenes graviter alloquitur Theoclymenus et imminens ipsis vaticinatur exitium; quare cum cavillando derisum domo excludunt

(345—386). Quae omnia ex propinquo auscultans cognoscit Penelope (387—394).

XXI.

Nobilem arcum Ulyssis et sagittas promit Penelope iuvenibusque certamen matrimonii sui constituit (1—79). Desiderio domini percussus flet Eumaeus cum Philoetio; Telemachus autem duodecim ferramenta scopo destinato ordine statuit et ipse arcum tentat non sine spe successus (80—135). Proci deinceps tendere frustra aggrediuntur; primum Liodes vates, simul exitium praesagens: sed Antinous cornu, quo facilius flectatur, molliori iubet (136—187). Interim Ulysses duobus illis gregum magistris extra aulam sese agnoscendum praebeat eisque forium custodiam mandat (188—244). Reverso in conventum Ulysses, etiam Eurymachus frustra tentat: et Antinous sub praetextu diei festi certamen in posterum differt (245—272). Iam Ulysses iuvenes rogat ut ipsum quoque vires seniles explorare sinant; illi contra prohibere ac deridere; tandem, annuentibus Penelope et Telemacho, ipsi arcum tradit Eumaeus: huius insu Euryclea posticum occludit, alium exitum Philoetius (273—392). Ita Ulysses arcum intendit et sagittam per omnia ferramenta mittit (393—434).

XXII.

Ulysses arenam suo aggreditur turbam procorum; ante omnes Antinoo, quo confixo, quis sit et quid struat, palam aperit (1—41). Eum placare frustra quaerit Eurymachus, mox cum ense irruens ab eo occiditur; item Amphinomus a Telemacho (42—98): qui sibi suisque arma ex superiore parte aedium defert, sed ianuam obserare oblitus; per quam etiam proci Melanthius arma petit (99—162). Melanthium, iterum adscendentem, subsequenti Eumaeus et Philoetius opprimunt, constringunt, vivum ad columnam alligant (163—199). Ulyssi, cum filio et pastoribus illis procos urgenti, Minerva specie Mentoris, dein hirundinis, accedit, ut ipsi animos augeat et auxilium ferat (200—240). Inde acrior pugna, qua consternati perimuntur Ctesippus, Liodes, reliqui omnes (241—329): parcitur tantum Phemio citharoedo et Medonti praeconi, deprecante Telemacho (330—380). Ita expletus ultione Ulysses cadavera tolli et domum elui iubet: duodecim ancillae, quae Eurycleae indicio cum proci consuerant, suspendio necantur, maiori cruciata Melanthius (381—477).

Perpetratis his rebus, Ulysses ignem adolet, incensoque sulfure domum piaculo purgat (478—494). Agnitum dominum fidae ancillae salutant (495—501).

XXIII.

Penelopen, adhuc dormientem, excitat Euryclēa, ut Ulysem sub mendici habitu latuisse et procos telis eius cecidisse nuntiet (1—31). Noscendi cupida descendit regina, inter gaudium metumque fluctuans ac caedem potius ab aliquo deorum editam putans: et ne assidentem quidem virum temere credit ipsum esse, nec, quamvis a filio obiurgata, alloquitur (32—110). At Ulysses, ne statim res per urbem vulgetur, Telemachum et pastores cum ancillis choreas agere iubet; lotusque mox ipse et a Minerva iuvenis redditus ad uxorem revertitur, cui lentitudinem exprobrat (111—172). Tandem illa, quo cautius verum exploret, de positu lecti genialis, ab ipso olim fabricati, sic loquitur ut respondendo plane pateat opifex maritus (173—204). Tum denique agnito Ulyssi prima amoris signa dat Penelope orditurque sermonem, qui usque in noctem, quam amantibus solito longiorem facit dea, multis de rebus habetur; etiam in lecto, ubi Ulysses laborum suorum summam repetit (205—343). Mane postridie domum mandat Penelopae atque, ut in ea se abdat, monet; ipse autem armatus cum filio et pastoribus rus exit ad Laerten (344—372).

XXIV.

Procorum animabus, a Mercurio ad infera compulsis, heroës occurrunt, tum alii tum Achilles et Agamemno (1—22.) Ibi Agamemno Achilli iusta funebria exponit, ad Troiam ipsi peracta, et propriam necem dolet (23—97); miratusque turbam iuvenum, catervatim descendit, ex uno eorum insignem Penelopes pudicitiam, procorum assiduitatem et occasum cognoscit atque Ulyssis fortunam et reginae fidem praedicat (98—204). Interea heros cum suis ad Laertem profectus, primum velut ignotus in hortis cum illo sermonem quaerit de filio affectusque cognitis, quas senex tulisset, aerumnis, dum eum aegritudine oppressum videt, repente sese filium aperit et caedem procorum perpetrata narrat (205—344). Laetus senex lavatur et ipse quoque a Minerva decoratus cum Dolio servo et reliqua familia atque Ulysse comitibusque eius ad prandium conveniunt, ubi redux agnoscitur et salutatur ab omnibus (345—412). Iam rumore caedis per urbem disperso, habetur concio Ithacensium, in qua Eupithes

tumultum movet: continuo pars civium, quamquam reclamationibus Medonte et Halitherse, armati Ulyssem ad Laertis praedium persequuntur (413—471). Sed eos comitator Ulysses graviter premit; Eupithen occidit Laertes; ipsis praesens Minerva opitulatur, seditiosos exterret; tandem Iupiter delecto fulmine proelium dirimit: sic facto foedere amnestia utrinque et pax componitur (472—548).

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Α.

Θεῶν ἄγορα. Ἀθηνᾶς παραινέσεις πρὸς
Τηλέμαχον.

Ἄνδρα μοι ἔννεπε, Μοῦσα, πολύτροπον, ὃς μάλα
πολλὰ

πλάγχθη, ἐπεὶ Τροίης ἱερὸν πτολίεθρον ἔπερσεν·
πολλῶν δ' ἀνθρώπων ἴδεν ἄστεα καὶ νόον ἔγνω,
πολλὰ δ' οὖν ἐν πόντῳ πάθεν ἄλγεα ὃν κατὰ θυμόν,
ἀρνύμενος ἥν τε ψυχὴν καὶ νόστον ἐταίρων. 5

ἄλλ' οὐδ' ὥς ἐτάρους ἐρρύσατο, ἰεμενός περ·
αὐτῶν γάρ σφετέρησιν ἀτασθαλίῃσιν ὄλοντο·
νήπιοι, οἳ κατὰ βοῦς Ἵπερίονος Ἑλλίοιο
ἦσθιον· αὐτὰρ ὁ τοῖσιν ἀφείλετο νόστιμον ἥμαρ.
τῶν ἀμόθεν γε, θεᾶ, θύγατερ Διός, εἰπὲ καὶ ἡμῖν. 10

Ἐνθ' ἄλλοι μὲν πάντες, ὅσοι φύγον αἰπὺν ὄλεθρον,
οἵκοι ἔσαν, πόλεμόν τε πεφηνγότες ἠδὲ θάλασσαν·
τὸν δ' οἶον, νόστου κερκημένον ἠδὲ γυναικὸς,
νύμφη πότνι ἔρυκε Καλυψὼ, δῖα θεᾶων,
ἐν σπέσσι γλαφυροῖσι, λιλαιομένη πόσιν εἶναι. 15
ἄλλ' ὅτε δὴ ἔτος ἦλθε, περιπλομένων ἐνιαυτῶν,
τῷ οἳ ἐπεκλώσαντο θεοὶ οἰκόνδε νέεσθαι
εἰς Ἰθάκην, οὐδ' ἐνθα πεφυγμένος ἦεν ἀέθλων,
καὶ μετὰ οἷσι φίλοισι. θεοὶ δ' ἐλέαιρον ἅπαντες

Homeri Odyssea.

νόσφι Ποσειδάωνος· ὁ δ' ἀσπερχές μενέαινευ
ἀντιθέω Ὀδυσῆϊ πάρος ἦν γαῖαν ἰκέσθαι.

Ἀλλ' ὁ μὲν Αἰθίοπας μετεκίαθε τηλόθ' εἴοντα
Αἰθίοπας, τοὶ διχθὰ δεδαίταται, ἔσχατοι ἀνδρῶν,
οἱ μὲν δυσσομένου Ὑπερίονος, οἱ δ' ἀνιόντος –
ἀντιῶν ταύρων τε καὶ ἀρνειῶν ἑκατόμβης.
ἐνδ' ὅγε τέρπετο δαιτὶ παρήμενος· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
Ζηνὸς ἐνὶ μεγάροισιν Ὀλυμπίου ἀθρόοι ἦσαν·
τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
μνήσατο γὰρ κατὰ θυμὸν ἀμύμονος Αἰγίσθοιο,
τόν ῥ' Ἀγαμέμνονίδης τηλεκλυτὸς ἔκταν' Ὀρέστην
τοῦ ὅγ' ἐπιμνησθεῖς ἔπε' ἀθανάτοισι μετήνδα·

„ὦ πόποι, οἷον δὴ νῦ θεοὺς βροτοὶ αἰτιόωνται
ἔξ ἡμέων γὰρ φασὶ κάκ' ἔμμεναι· οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ
σφῆσιν ἀτασθαλίῃσιν ὑπέρομορον ἄλγε' ἔχουσιν,
ὥς καὶ νῦν Αἰγίσθος ὑπέρομορον Ἀτρεΐδαο
γῆμ' ἄλοχον μνηστῆν, τὸν δ' ἔκτανε νοστήσαντα
εἰδὼς αἰπὺν ὀλεθρον· ἐπεὶ πρό-ρι εἶπομεν ἡμεῖς
Ἑρμείαν πέμψαντες, εὖσκοπον Ἀργειφόντην,
μήτ' αὐτὸν κτείνειν μήτε μνάσθαι ἄκοιτιν·
ἐκ γὰρ Ὀρέστια τίσις ἔσσεται Ἀτρεΐδαο,
ὅππότ' αὖ ἡβήσῃ τε καὶ ἰμείρεται αἰῆς.
ὥς ἔφαθ' Ἑρμείας, ἀλλ' οὐ φρένας Αἰγίσθοιο
πεῖθ' ἀγαθὰ φρονέων· νῦν δ' ἀνδρῶα πάντ' ἀπέτιο·

Ἵ Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλανκῶπις Ἀθήνη·
„ὦ πάτερ ἡμέτερε Κρονίδη, ὕπατε κρειόντων,
καὶ λίην κείνός γε εἰκότι κεῖται ὀλέθρῳ·
ὥς ἀπόλοιτο καὶ ἄλλος ὅτις τοιαῦτά γε ῥέξοι.
ἀλλὰ μοι ἀμφ' Ὀδυσῆϊ δαΐφρονι δαίεται ἦτορ,
δυσμῶρῳ, ὃς δὴ δηθὰ φίλων ἔπο πῆματα πάσχει·
νήσῳ ἐν ἀμφιρύτῃ, ὅθι τ' ὀμφαλὸς ἐστὶ θαλάσσης
νηῶς δενδρήεσσα, θεὰ δ' ἐν δώματα ναεῖ,

Ἀτλαντος θυγάτηρ ὀλοόφρονος, ὅσπερ θαλάσσης
 πάσης βένθεα οἶδεν, ἔχει δέ τε κίονας αὐτὸς
 μακρὰς, αἱ γαῖάν τε καὶ οὐρανὸν ἀμφὶς ἔχουσιν.
 τοῦ θυγάτηρ δύστηνον ὀδυρόμενον κατερύκει, 55
 αἰεὶ δὲ μαλακοῖσι καὶ αἰμυλίοισι λόγοισιν
 θέλγει, ὅπως Ἰθάκης ἐπιλήσεται· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς,
 ἴεμενος καὶ καπνὸν ἀποθρώσκοντα νοῆσαι
 ἧς γαίης, θανέειν ἱμείρεται. οὐδέ νυ σοὶ περ
 εὐτρέπεται φίλον ἦτορ, Ὀλύμπιε. οὐ νύ τ' Ὀδυσσεὺς
 Ἀργείων παρὰ νηυσὶ χαρίζετο ἱερὰ ῥέξων 61
 Τροίῃ ἐν εὐρείῃ; τί νύ οἱ τόσον αἰδύσαο, Ζεῦ;“

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς
 „τέκνον ἐμὸν, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἔρκος ὀδόντων.
 πῶς ἂν ἔπειτ' Ὀδυσῆος ἐγὼ θείοιο λαθοίμην, 65
 ὅς περὶ μὲν νόον ἔστι βροτῶν, περὶ δ' ἱερὰ θεοῖσιν
 ἀθανάτοισιν ἔδωκε, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν.
 ἀλλὰ Ποσειδάων γαῖήοχος ἀσκελὲς αἰεὶ
 Κύκλωπος κεχόλωται, ὃν ὀφθαλμοῦ ἀλάσσειν,
 ἀντίθεον Πολύφημον, ὅου κράτος ἔσκε μέγιστον 70
 πᾶσιν Κυκλώπεσσι. Θόῳσα δέ μιν τέκε νύμφη,
 Φόρκυνος θυγάτηρ, ἀλὸς ἀτρυγέτοιο μέδυντος,
 ἐν σπέεσσι γλαφυροῖσι Ποσειδάωνι μιγείσα.
 ἐκ τοῦ δὴ Ὀδυσῆα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
 οὔτι κατακτείνει, πλάζει δ' ἀπὸ πατρίδος αἰῆς. 75
 ἀλλ' ἄγεθ', ἡμεῖς οἷδε περιφραζώμεθα πάντες
 νόστον, ὅπως ἔλθῃσι. Ποσειδάων δὲ μεθήσει
 ὃν χόλον· οὐ μὲν γάρ τι δυνήσεται ἀντίᾳ πάντων
 ἀθανάτων ἀέκητι θεῶν ἐριδαινέμεν οἶος.“

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη 80
 „ὦ πάτερ ἡμέτερε Κρονίδη, ὕπατε κρείοντων,
 εἰ μὲν δὴ νῦν τοῦτο φίλον μακάρεσσι θεοῖσιν,
 νοστήσαι Ὀδυσῆα δαΐφρονα ὄνδε δόμονδε,

Ἑρμείαν μὲν ἔπειτα, διάκτορον Ἀργεϊφοντην,
 νῆσον ἐς Ὠγυγίην ὀτρύνομεν, ὅφρα τάχιστα 85
 Νύμφη εὐπλοκάμῳ εἶπῃ νημερτέα βουλὴν,
 νόστον Ὀδυσσεύς ταλασίφρονος, ὥς κε νέηται.
 αὐτὰρ ἐγὼν Ἰθάκην ἐσελεύσομαι, ὅφρα οἱ υἱὸν
 μᾶλλον ἐποτρύνω, καὶ οἱ μένος ἐν φρεσὶ θείω,
 εἰς ἀγορὴν καλέσαντα κερηκομόωντας Ἀχαιοὺς 90
 πᾶσι μνηστήρεσσιν ἀπειπέμεν, οἷτε οἱ αἰεὶ
 μῆλ' ἀδινὰ σφάζουσι καὶ εἰλλίποδας ἔλικας βοῦς.
 πέμψω δ' ἐς Σπάρτην τε καὶ ἐς Πύλον ἡμαθόεντα,
 νόστον πευσόμενον πατρὸς φίλου, ἣν που ἀκούσῃ,
 ἥδ' ἵνα μιν κλέος ἐσθλὸν ἐν ἀνθρώποισιν ἔχῃσιν. 95
 Ὡς εἰποῦς ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
 ἀμβρόσια, χρύσεια, τὰ μιν φέρον ἡμὲν ἐφ' ὕγρην
 ἥδ' ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν ἅμα πνοιῆς ἀνέμοιο.
 [εἶλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ἀκαχμένον ὀξεί χαλκῷ,
 βριθὺν, μέγα, στιβαρόν, τῷ δάμνησι στίχας ἀνδρῶν
 ἡρώων, τοῖσιν τε κοτέσσεται ὀβριμοπάτρη.] 101
 βῆ δὲ κατ' Οὐλύμπιοι καρήνων ἀΐξασα,
 στῆ δ' Ἰθάκης ἐνὶ δῆμῳ ἐπὶ προθύροις Ὀδυσσεύς,
 οὐδοῦ ἐπ' αὐλείου· παλάμη δ' ἔχε χάλκεον ἔγχος,
 εἰδομένη ξείνῳ, Ταφίων ἡγήτορι, Μέντη. 106
 εὖρε δ' ἄρα μνηστῆρας ἀγήνορας. οἱ μὲν ἔπειτα
 πεσσοῖσι προπάροιθε θυράων θυμὸν ἔτερπον,
 ἦμενοι ἐν ῥινοῖσι βοῶν, οὓς ἔκτανον αὐτοί.
 κήρυκες δ' αὐτοῖσι καὶ ὀτρηροὶ θεράποντες
 οἱ μὲν ἄρ' οἶνον ἔμισγον ἐνὶ κρητῆρσι καὶ ὕδωρ, 110
 οἱ δ' αὐτὲ σπόγγοισι πολυτρήτοισι τραπέζας
 νίζον καὶ πρότιθεν, τοὶ δὲ κρέα πολλὰ θατεύντο.
 Τὴν δὲ πολὺν πρῶτος ἶδε Τηλέμαχος θεοειδής
 ἦστο γὰρ ἐν μνηστῆρσι φίλον τετιημένος ἦτορ,
 ὀσσόμενος πατέρ' ἐσθλὸν ἐνὶ φρεσὶν, εἰποῖεν ἐλθὼν

μνηστήρων τῶν μὲν σκέδασιν κατὰ δώματα θείη, 116
 τιμὴν δ' αὐτὸς ἔχοι καὶ κτήμασιν οἷσιν ἀνάσσοι.
 τὰ φρονέων, μνηστήρσι μεθήμενος, εἰσὶδ' Ἀθήνην.
 βῆ δ' ἰθὺς προθύροιο, νεμεσσήθη δ' ἐνὶ θυμῷ
 ξείνου δητὰ θυρήσιον ἐφεισάμεν· ἐγγύθι δὲ στάς 120
 χεῖρ' ἔλε δεξιτερὴν καὶ ἐδέξατο χάλκεον ἔγχος,
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

„Καῖρε, ξεῖνε, παρ' ἄμμι φιλήσεται· αὐτὰρ ἔπειτα
 δειπνον πασσάμενος μυθήσεται ὅττεό σε χρή.“

Ὡς εἰπὼν ἤγειθ', ἣ δ' ἔσπετο Παλλὰς Ἀθήνη. 123
 οἱ δ' ὅτε δῆ ῥ' ἔντοσθεν ἔσαν δόμου ὑψηλοῖο,
 ἔγχος μὲν ῥ' ἔστησε φέρων πρὸς κίονα μακρὴν
 δουροδόκης ἔντοσθεν ἐϋξόου, ἐνθα περ ἄλλα
 ἔγχε' Ὀδυσσεὺς ταλασίφρονος ἴστατο πολλὰ,
 αὐτὴν δ' ἐς θρόνον εἷσεν ἄγων, ὑπὸ λίτα πετάσας
 καλὸν δαιδάλεον· ὑπὸ δὲ θρῆνυς ποσὶν ἦεν. 131

πὰρ δ' αὐτὸς κλισμὸν θέτο ποικίλον, ἔκτοθεν ἄλλωι
 μνηστήρων, μὴ ξείνος ἀνιηθεὶς ὀρυμαργδῷ
 δειπνῶν ἀδήσειεν, ὑπερφιάλοισι μετελθὼν,
 ἦ δ' ἵνα μιν περὶ πατρὸς ἀποιχομένοιο ἔροιτο. 135
 χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχόῳ ἐπέχευε φέρουσα
 καλῇ χρυσείῃ, ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος,
 νίψασθαι· παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν.
 σίτον δ' αἰδοίῃ ταμίῃ παρέθηκε φέρουσα,
 εἶδατα πόλλ' ἐπιθείσα, χαριζομένη παρεόντων· 140
 [δαιτρὸς δὲ κρειῶν πίνακας παρέθηκεν αἰείρας
 παντοίων, παρὰ δὲ σφι τίθει χρύσεια κύπελλα·]
 κῆρυξ δ' αὐτοῖσιν θάμ' ἐπῳχετο οἴνοχοεῦων.

Ἔς δ' ἦλθον μνηστήρες ἀγήνορες. οἱ μὲν ἔπειτα
 ἐξείης ἔζοντο κατὰ κλισμοὺς τε θρόνους τε. 145
 τοῖσι δὲ κῆρυκες μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν,
 σίτου δὲ δμῳαὶ παρενήνεον ἐν κανέοισιν,

κοῦροι δὲ κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο.
 οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἱαλλο-
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρου ἔντο
 μνηστῆρες, τοῖσιν μὲν ἐνὶ φρεσὶν ἄλλα μεμῆλει,
 μολπή τ' ὄρχηστυς τε· τὰ γάρ τ' ἀναθήματα δα-
 κῆρυξ δ' ἐν χερσὶν κίθαριν περικαλλέα θῆκεν
 Φημίω, ὃς ᾧ ἤειδε παρὰ μνηστῆρσιν ἀνάγκη.
 ἦτοι ὁ φορμύζων ἀνεβάλλετο καλὸν αἰεῖδεν,
 αὐτὰρ Τηλέμαχος προσέφη γλαυκῶπιν Ἀθήνην,
 ἄγχι σῶν κεφαλῇν, ἵνα μὴ πευθοῖαθ' οἱ ἄλλοι·
 „Ξεῖνε φίλ', ἥ καὶ μοι νεμεσήσεται ὅττι κεν εἴ-
 τούτοισιν μὲν ταῦτα μέλει, κίθαρις καὶ αἰοιδῇ,
 ῥεῖ', ἐπεὶ ἀλλότριον βίοτον νήποινον ἐδουσιν,
 ἀνέρος οὐδ' ἡ πόρην λευκὴν ὅστέα πύθεται ὄμβρος
 κείμεν' ἐπ' ἡπείρου, ἥ εἴν' ἄλλ' κῦμα κυλίνδει.
 εἰ κεῖνόν γ' Ἰθάκηνδε ἰδοίαιτο νοστήσαντα,
 πάντες κ' ἀρησαίαι' ἐλαφρότεροι πόδας εἶναι
 ἢ ἀφνειότεροι χρυσοῖο τε ἐσθῆτός τε.
 νῦν δ' ὁ μὲν ὥς ἀπόλωλε κακὸν μόρον, οὐδέ τις
 θαλπωρὴν, εἶπερ τις ἐπιχθονίων ἀνθρώπων
 φῆσιν ἐλεύσεσθαι· τοῦ δ' ὦλετο νόστιμον ἡμῶν
 ἄλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον·
 τίς πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις ἡδὲ τοκῆς;
 ὅπποις τ' ἐπὶ νηὸς ἀφίκεο· πῶς δέ σε ναῦται
 ἤγαγον εἰς Ἰθάκην; τίνες ἔμμεναι εὐχετόωντο;
 οὐ μὲν γάρ τί σε πεζὸν ὁτομαι ἐνθάδ' ἰκέσθαι.
 καὶ μοι τοῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὅφρ' εὖ εἰδῶ
 ἥνέον μεθέπεις, ἥ καὶ πατρῷός ἐσσι
 ξείνος, ἐπεὶ πολλοὶ ἴσαν ἀνέρες ἡμέτερον δῶ
 ἄλλοι, ἐπεὶ καὶ κεῖνος ἐπίστροφος ἦν ἀνθρώπων.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 „τοιγὰρ ἐγὼ τοι ταῦτα μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω

Μέντης Ἀγχιάλοιο δαΐφρονος εὖχομαι εἶναι 180
 υἱός, ἀτὰρ Ταφίοισι φιληρέτμοισιν ἀνάσσω.
 νῦν δ' ὥδε ξὺν νηϊ κατήλυθον ἥδ' ἐτάροισιν,
 πλέων ἐπὶ οἶνοπα πόντον ἐπ' ἄλλοθρόους ἀνθρωπωνυ-
 ἐς Τεμέσσην μετὰ χαλκόν, ἄγω δ' αἰθωνα σίδηρον.
 νηὺς δέ μοι ἥδ' ἔστηκεν ἐπ' ἀγροῦ νόσφι πόληος, 185
 ἐν λιμένι Πείθῳ, ὑπὸ Νηϊῷ ὑλήεντι.
 ξεῖνοι δ' ἀλλήλων πατρῴοι εὐχόμεθ' εἶναι
 ἐξ ἀρχῆς, εἴπερ τε γέροντ' εἰρηαὶ ἐπελθῶν
 Δαέρτην ἤρωα, τὸν οὐκέτι φασὶ πόλινδε
 ἐρχεσθ', ἀλλ' ἀπάνευθεν ἐπ' ἀγροῦ πῆματα πάσχειν
 γρηῖ σὺν ἀμφιπόλῳ, ἣ οἱ βρωσίην τε πόσιν τε 191
 παρτιθεῖ, εὐτ' ἂν μιν κάματος κατὰ γυῖα λάβῃσι
 ἐρπύχοντ' ἀνὰ γουνὸν ἀλωῆς οἶνοπέδοιο.
 νῦν δ' ἤλθον· δὴ γάρ μιν ἔφαντ' ἐπιδήμιον εἶναι,
 σὸν πατέρ'· ἀλλὰ νυ τόνγε θεοὶ βλάπτουσι κελεύθου.
 οὐ γάρ πω τέθνηκεν ἐπὶ χθονὶ δῖος Ὀδυσσεύς, 196
 ἀλλ' ἔτι που ζωὸς κατερύκεται εὐρέϊ πόντῳ,
 νήσῳ ἐν ἀμφιρύτῃ, χαλεποὶ δέ μιν ἄνδρες ἔχουσιν,
 ἀγριοί, οἳ που κείνον ἐρυκανόωσ' ἀέκοντα.
 αὐτὰρ νῦν τοι ἐγὼ μαντεύσομαι, ὥς ἐνὶ θυμῷ 200
 ἄθάνατοι βάλλουσι καὶ ὥς τελέεσθαι οἴω,
 οὔτε τι μάντις ἐὼν οὔτ' οἰωνῶν σάφα εἰδώς.
 οὔτοι ἔτι δηρὸν γε φίλης ἀπὸ πατρίδος αἰῆς
 ἔσσεται, οὐδ' εἴπερ τε σιδήρεα δέσματ' ἔχῃσιν·
 φράσσεται ὥς κε νέηται, ἐπεὶ πολυμήχανός ἐστιν. 205
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
 εἰ δὴ ἐξ αὐτοῖο τόσος παῖς εἰς Ὀδυσῆος.
 αἰνῶς γὰρ κεφαλὴν τε καὶ ὄμματα καλὰ ἔοικας
 κείνῳ, ἐπεὶ θαμὰ τοῖον ἐμισγόμεθ' ἀλλήλοισιν,
 πρὶν γε τὸν ἐς Τροίην ἀναβήμεναι, ἔνθα περ ἄλλοι
 Ἀργείων οἱ ἄριστοι ἔβαν κοίλῃς ἐπὶ νηυσίν· 211

ἐκ τοῦ δ' οὐτ' Ὀδυσῆα ἐγὼν ἶδον οὐτ' ἐμὲ κείνους."

Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤϋδα
 „τοιγάρ ἐγὼ τοι, ξεῖνε, μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω.
 μήτηρ μὲν τ' ἐμέ φησι τοῦ ἔμμεναι, αὐτὰρ ἐγώ γε 215
 οὐκ οἶδ'· οὐ γάρ πώ τις ἐὼν γόνου αὐτὸς ἀνέγνω.
 ὥς δ' ἔγωγ' ὄφελον μάκαρός νύ τευ ἔμμεναι υἱὸς
 ἀνέρος, ὃν κτεάτεσσιν ἐοῖς ἐπὶ γῆρας ἔτετμεν.
 νῦν δ' ὅς ἀποτμότατος γένετο θνητῶν ἀνθρώπων,
 τοῦ μ' ἐκ φασι γενέσθαι, ἐπεὶ σύ με τοῦτ' ἐρρεΐνεις."

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη 221
 „οὐ μὲν τοι γενεήν γε θεοὶ νῶνυμνον ὀπίσσω
 θῆκαν, ἐπεὶ σέ γε τοῖον ἐγείνατο Πηνελόπεια.
 ἄλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον·
 τίς δαῖς, τίς δὲ ὄμιλος ὃδ' ἐπλετο; τίπτε δέ σε χρεώ;
 εἰλαπίνη ἢ γάμος; ἐπεὶ οὐκ ἔρανος τάδε γ' ἐστίν. 226
 ὥστε μοι ὑβρίζοντες ὑπερφιάλως δοκέουσιν
 δαίνυσθαι κατὰ δῶμα. νεμεσσήσαιτό κεν ἀνὴρ
 αἰσχρα πόλλ' ὀρόων, ὅστις πινυτός γε μετέλθοι."

Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤϋδα 230
 „ξεῖν', ἐπεὶ ἄρ δὴ ταῦτά μ' ἀνείρεαι ἢ δὲ μεταλλᾷς,
 μέλλεν μὲν ποτε οἶκος ὃδ' ἀφνειὸς καὶ ἀνύμων
 ἔμμεναι, ὅφρ' ἔτι κείνους ἀνὴρ ἐπιδήμιος ἦεν·
 νῦν δ' ἐτέρως ἐβόλοντο θεοὶ κακὰ μητιώωντες,
 οἳ κείνους μὲν αἴστον ἐποίησαν περὶ πάντων 235
 ἀνθρώπων, ἐπεὶ οὐ κε θανόντι περ ᾧδ' ἀκαχοίμην.
 εἰ μετὰ οἷς ἐτάροισι δάμνη Τρώων ἐνὶ δῆμῳ,
 ἢ φίλων ἐν χερσίν, ἐπεὶ πόλεμον πολύπενυσεν.
 τῷ κεν οἳ τύμβον μὲν ἐποίησαν Παναχαιοί,
 ἢ δὲ κε καὶ ᾧ παιδὶ μέγα κλέος ἦρατ' ὀπίσσω. 240
 νῦν δέ μιν ἀκλειῶς Ἀρπυιαι ἀνηρεύσαντο·
 ᾧχετ' αἴστος, ἄπυστος, ἐμοὶ δ' ὀδύνας τε γόους τε
 κάλλιπεν· οὐδ' ἔτι κείνον ὀδυρόμενος στεναχίζω

αἶον, ἐπεὶ νῦ μοι ἄλλα θεοὶ κακὰ κήδε' ἔτευξαν.
 ὅσσοι γὰρ νήσοισιν ἐπικρατέουσιν ἄριστοι, 245
 Δουλιχίῳ τε Σάμῃ τε καὶ ὑλήεντι Ζακύνθῳ,
 ἦ δ' ὅσσοι κραναὴν Ἰθάκην κατὰ κοιρανέουσιν,
 τόσσοι μητέρ' ἐμὴν μνῶνται, τρύχουσι δὲ οἶκον
 ἣ δ' οὔτ' ἀρνεῖται στυγερόν γάμον οὔτε τελευτὴν
 ποιῆσαι δύναται· τοὶ δὲ φθινύθουσιν ἔδοντες 250
 οἶκον ἐμόν· τάχα δὴ με διαρραΐσουσι καὶ αὐτόν·"
 Τὸν δ' ἐπαλαστήσασα προσηύδα Παλλὰς Ἀθήνη
 „ὦ πόποι, ἣ δὴ πολλὸν ἀποιχομένου Ὀδυσῆος
 δεύῃ, ὃ κε μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφείη.
 εἰ γὰρ νῦν ἔλθῶν δόμον ἐν πρώτῃσι θύρῃσιν 255
 σκαίῃ, ἔχων πῆληκα καὶ ἀσπίδα καὶ δύο δοῦρε,
 τοῖος ἐὼν οἶόν μιν ἐγὼ τὰ πρῶτ' ἐνόησα
 οἶκῳ ἐν ἡμετέρῳ πίνοντά τε τερπόμενόν τε,
 ἐξ Ἐφύρης ἀνιόντα παρ' Ἴλου Μερμερίδαο
 ὄχετο γὰρ καὶ κείσε θεῆς ἐπὶ νηὸς Ὀδυσσεύς 260
 φάρμακον ἀνδροφόνον διζήμενος, ὅφρα οἱ εἴη
 ἰαυὺς χρίεσθαι χαλκήρεας· ἀλλ' ὁ μὲν οὗ οἱ
 δῶκεν, ἐπεὶ ῥα θεοὺς νεμεσίζετο αἰὲν εἰόντας,
 ἀλλὰ πατὴρ οἱ δῶκεν ἐμός· φιλέεσκε γὰρ αἰνῶς.
 τοῖος ἐὼν μνηστῆρσιν ὁμιλήσειεν Ὀδυσσεύς· 265
 πάντες κ' ὠκύμοροί τε γενοίετο πικρόγαμοί τε.
 ἀλλ' ἦτοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται,
 ἣ κεν νοστήσας ἀποτίσεται, ἥε καὶ οὐκί,
 οἷσιν ἐνὶ μεγάροισι· σὲ δὲ φράζεσθαι ἄνωγα
 ὅπως κε μνηστῆρας ἀπώσεται ἐκ μεγάροιο. 270
 εἰ δ' ἄγε νῦν ξυνίει καὶ ἐμῶν ἐμπάξω μύθων·
 αἴριοι εἰς ἀγορὴν καλέσας ἦρωας Ἀχαιοὺς
 μῦθον πέφραδε πᾶσι, θεοὶ δ' ἐπιμάρτυροι ἔστων.
 μνηστῆρας μὲν ἐπὶ σφέτερά σκίδνασθαι ἄνωχθι,
 μητέρα δ', εἰ οἱ θυμὸς ἐφορμᾶται γαμέεσθαι, 275

ἄψ' ἵτω ἐς μέγαρον πατρὸς μέγα δυναμένοιο·
 οἱ δὲ γάμον τεύξουσιν καὶ ἄρτυνέουσιν ἐξόνα
 πολλὰ μάλ', ὅσσα ἔοικε φίλης ἐπὶ παιδὸς ἔπεσθαι.
 σοὶ δ' αὐτῷ πυκινῶς ὑποθήσομαι, αἶ κε πίθῃαι·
 νῆ' ἄρσας ἐρέτητιν εἰκόσιν, ἥτις ἀρίστη, 280
 ἔρχεο πευσόμενος πατρὸς δὴν οἴχομένειο,
 ἣν τίς τοι εἴπῃσι βροτῶν, ἥ ὅσων ἀκούσης
 ἐκ Διὸς, ἥτε μάλιστα φέρει κλέος ἀνθρώποισιν.
 πρῶτα μὲν ἐς Πύλον ἔλθῃ καὶ εἴρεο Νέστορα διόν,
 κείθεν δὲ Σπάρτηνδε παρὰ ξανθὸν Μενέλαον· 285
 ὃς γὰρ δεύτατος ἦλθεν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.
 εἰ μὲν κεν πατρὸς βίοτον καὶ νόστον ἀκούσης,
 ἢ τ' ἄν, τρυχόμενός περ, ἔτι τλαίης ἐνιαυτὸν·
 εἰ δέ κε τεθνηῶτος ἀκούσης μηδ' ἔτ' ἐόντος,
 νοστήσας δὴ ἔπειτα φίλην ἐς πατρίδα γαίαν 290
 σῆμά τέ οἱ χεῦναι καὶ ἐπὶ κτέρεα κτερεῖξαι
 πολλὰ μάλ', ὅσσα ἔοικε, καὶ ἀνέρι μητέρα δοῦναι.
 κῦτάρ ἐπὶν δὴ ταῦτα τελευτήσης τε καὶ ἐρξης,
 φράζεσθαι δὴ ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν
 ὅπως κε μνηστῆρας ἐνὶ μεγάροισι τεοῖσιν 295
 κτείνῃς ἢ δόλῳ ἢ ἀμφιδόν· οὐδέ τί σε χρὴ
 νηπιᾶας ὀχέειν, ἐπεὶ οὐκέτι τηλέκος ἐσσί.
 ἢ οὐκ αἶψαις οἶον κλέος ἔλλαβε δῖος Ὀρέστης
 πάντας ἐπ' ἀνθρώπους, ἐπεὶ ἔκτανε πατροφονῆα,
 Αἰγισθον δολόμητιν, ὃ οἱ πατέρα κλυτὸν ἔκτα; 300
 καὶ σὺ, φίλος – μάλα γάρ σ' ὀρώω καλόν τε μέγαν τε –
 ἄλκιμος ἐσς, ἵνα τίς σε καὶ ὀψιγόνων εὖ εἴπῃ.
 αὐτὰρ ἐγὼν ἐπὶ νῆα θοὴν κατελεύσομαι ἤδη
 ἢδ' ἐτάρους, οἳ πού με μάλ' ἀσχαλώσι μένοντες·
 σοὶ δ' αὐτῷ μελέτω, καὶ ἐμῶν ἐμπάξω μύθων. 305
 Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦ᾽ οὐδα
 ἔειπ', ἥτοι μὲν ταῦτα φίλα φρονέων ἀγορεύεις,

ἵνα πατήρ ὁ παῖδι, καὶ οὐποτε λήσομαι αὐτῶν.
ἀλλ' ἄγε νῦν ἐπίμεινον, ἐπειγόμενός περ ὁδοῖο,
ὅφρα λοεσσάμενός τε τεταρπόμενός τε φίλον κῆρ, 310
ἄσπετον ἔχων ἐπὶ νῆα κίης, χαίρων ἐνὶ θυμῷ,
τιμῆεν, μάλα καλὸν, ὃ τοι κεμήλιον ἔσται
ἔξ ἐμεῦ, οἳ φίλοι ξεῖνοι ξείνοισι διδοῦσιν.“

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
μή μ' ἔτι νῦν κατέρυκε, λιλαιόμενόν περ ὁδοῖο. 315
δῶρον δ' ὅτι κέ μοι δοῦναι φίλον ἦτορ ἀνώγῃ,
κῦτις ἀνερχομένῳ δόμεναι οἰκόνδε φέρεσθαι,
καὶ μάλα καλὸν ἐλὼν· σοὶ δ' ἄξιον ἔσται ἀμοιβῆς·

Ἡ μὲν ἄρ' ὥς εἰποῦς' ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 ἦρας δ' ὥς ἀνοπαῖα διέπτατο· τῇ δ' ἐν θυμῷ 320
 ἔθηκε μένος καὶ θάρος, ὑπέμνησέν τε ἑ πατρός
 ἄλλον ἔτ' ἢ τὸ πάροιθεν. ὁ δὲ φρεσὶν ἦσι νοήσας
 ἄμβησεν κατὰ θυμόν· οἶσατο γὰρ θεὸν εἶναι.
 αὐτίκα δὲ μνηστῆρας ἐπώχετο ἰσόθεος φῶς.

Ταῦσι δ' αἰδὸς ἄειδε περικλυτὸς, οἳ δὲ σιωπῇ 325
ἴαι' ἀκούοντες· ὁ δ' Ἀχαιῶν νόστον ἄειδεν
ἑγγὺν, ὃν ἐκ Τροίης ἐπετείλατο Παλλὰς Ἀθήνη.

Τοῦ δ' ὑπερωλόθεν φρεσὶ σύνθετο θέσπιν αἰοιδῆν
 ἰούρη Ἰκαρίοιο, περιφρων Πηνελόπεια·

ἀλιμῶκα δ' ὑψηλὴν κατεβήσεται οἷο δόμοιο, 330
 οὐκ οἶη, ἅμα τῇγε καὶ ἀμφίπολοι δὴ ἔποντο.
 ἢ δ' ὅτε δὴ μνηστῆρας ἀφίκετο διὰ γυναικῶν,
 τῇ ῥα παρὰ σταθμὸν τέγεος πύκα ποιητοῖο,
 ἔντα παρειάων σχομένη λιπαρὰ κρήδεμνα·

ἡμφοῖπολος δ' ἄρα οἱ κενὴν ἑκάτερθε παρέσθη. 335
 πεκρυσάσα δ' ἔπειτα προσήνυδα θεῖον ἀοιδόν
 ὦ Φῆμιε, πολλὰ γὰρ ἄλλα βροτῶν θελκτήρια οἶδας.
 ὅγ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε, τάτε κλείουσιν ἀοιδοί·
 τῶν ἔν γέ σφιν ἄειδε παρήμενος, οἱ δὲ σιωπῇ

οἶνον πινόντων· ταύτης δ' ἀποπαύε' ἀοιδῆς
 λυγρῆς, ἥτε μοι αἰεὶ ἐνὶ στήθεσσι φίλον κῆρ
 τείρει, ἐπεὶ με μάλιστα καθίκετο πένθος ἄλαστοι.
 τοίην γὰρ κεφαλὴν ποθέω μεμνημένη αἰεὶ
 ἀνδρὸς, τοῦ κλέος εὐρὺ καθ' Ἑλλάδα καὶ μέγας
 Ἄργος·“

Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἡΐδα
 „μῆτερ ἐμή, τί τ' ἄρα φθονέεις ἐρίηρον ἀοιδὸν
 τέρπειν ὅππῃ οἱ νόος ὄρνυται; οὐ νύ τ' ἀοιδοὶ
 αἴτιοι, ἀλλὰ ποθι Ζεὺς αἷτιος, ὅστε δίδωσιν
 ἀνδράσιν ἀλφειστῆσιν, ὅπως ἐθέλῃσιν, ἐκάστω.
 τούτῳ δ' οὐ νέμεσις Δαναῶν κακὸν οἶτον αἰδέειν
 τὴν γὰρ ἀοιδὴν μᾶλλον ἐπικλείουσ' ἄνθρωποι,
 ἣτις ἀκούοντεςσι νεωτάτῃ ἀμφιπέληται.
 σοὶ δ' ἐπιτολμάτω κραδίη καὶ θυμὸς ἀκούειν·
 οὐ γὰρ Ὀδυσσεὺς οἶος ἀπώλεσε νόστιμον ἦμαρ
 ἐν Τροίῃ, πολλοὶ δὲ καὶ ἄλλοι φῶτες ὄλοντο.
 [ἀλλ' εἰς οἶκον ἰούσα τὰ σ' αὐτῆς ἔργα κόμιζε,
 ἰστόν τ' ἡλακάτην τε, καὶ ἀμφιπόλοισι κέλευε
 ἔργον ἐποίχεσθαι· μῦθος δ' ἀνδρεσσὶ μελήσει
 πᾶσι, μάλιστα δ' ἐμοί· τοῦ γὰρ κράτος ἔστ' ἐνὶ οἴκῳ.]

Ἡ μὲν θαμβήσασα πάλιν οἰκόνδε βεβήκει·
 παῖδός γάρ μῦθον πεπνυμένον ἐνθετο θυμῷ.
 ἐς δ' ὑπερῶν ἀναβᾶσα σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν
 κλαῖεν ἐπειτ' Ὀδυσῆα, φίλον πόσιν, ὅφρα οἱ ὕπνῳ
 ἡδὺν ἐπὶ βλεφάροισι βάλε γλαυκῶπις Ἀθήνη.

Μνηστῆρες δ' ὁμάδησαν ἀνὰ μέγαρον σκίοεντα·
 πάντες δ' ἠρήσαντο παραὶ λεχέεσσι κλιθῆναι.
 τοῖσι δὲ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἤρχετο μύθων·

„Μητρὸς ἐμῆς μνηστῆρες ὑπέρβιον ὕβριν ἔχοντες
 νῦν μὲν δαινύμενοι τερπώμεθα, μηδὲ βοητὺς
 ἔστω, ἐπεὶ τόγε καλὸν ἀκούμεν ἐστὶν ἀοιδοῦ

τοιοῦδ' οἷος ὅδ' ἐστὶ, θεοῖς ἐναλίγκιος αὐδὴν.
 ὦπθεν δ' ἀγορήνδε καθεζώμεσθαι κιόντες
 πάντες, ἵν' ὑμῖν μῦθον ἀπηλεγέως ἀποείπω,
 ἐξίνουι μεγάρων· ἄλλας δ' ἀλεγύνετε δαίτας,
 ὑμᾶ κτήματ' ἔδοντες, ἀμειβόμενοι κατὰ οἴκους. 375
 ὃ δ' ὑμῖν δοκέει τόδε λωϊτερον καὶ ἄμεινον
 ἔσμεναι, ἀνδρὸς ἐνὸς βίοτον νήποινον ὀλέσθαι,
 καίρετ'· ἐγὼ δὲ θεοὺς ἐπιβώσομαι αἰὲν εἰόντας,
 καὶ κέ ποθι Ζεὺς δῶσι παλίντιτα ἔργα γενέσθαι·
 νήποινοὶ κεν ἔπειτα δόμων ἐντοσθιν ὀλοισθε. 380
 Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ὑδάξ' ἐν χεῖλεσι φύντες
 Τηλέμαχον θαύμαζον, ὃ θαρσαλέως ἀγόρευεν.

Τὸν δ' αὖτ' Ἀντίνοος προσέφη, Εὐπείθεος υἱός
 Τηλέμαχ', ἧ μάλα δὴ σε διδάσκουσιν θεοὶ αὐτοὶ
 ὑπαγόρην τ' ἔμεναι καὶ θαρσαλέως ἀγορεύειν. 385
 μὴ σέγ' ἐν ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ βασιλῆα Κρονίων
 ποιήσειεν, ὃ τοι γενεῇ πατρῴϊόν ἐστιν.

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα
 Ἀντίνο', ἧ καὶ μοι νεμεσήσεται ὅττι κεν εἶπω;
 καὶ κεν τοῦτ' ἐθέλοιμι Διὸς γε διδόντος ἀρέσθαι. 390
 φῆς τοῦτο κάκιστον ἐν ἀνθρώποισι τετύχθαι;
 ὃ μὲν γάρ τι κακὸν βασιλευμένῳ· αἰψά τέ οἱ δῶ
 φασειὼν πέλεται καὶ τιμηέστερος αὐτός.

ἀλλ' ἦτοι βασιλῆες Ἀχαιῶν εἰσὶ καὶ ἄλλοι
 πολλοὶ ἐν ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ, νέοι ἦδὲ παλαιοί, 395
 ὧν κέν τις τόδ' ἔχῃσιν, ἐπεὶ θάνε διὸς Ὀδυσσεύς·
 ὑπάρ' ἐγὼν οἴκοιο ἄναξ ἔσομ' ἡμετέροιο
 καὶ δμῶων, οὓς μοι λήϊσσατο διὸς Ὀδυσσεύς.

Τὸν δ' αὖτ' Εὐρύμαχος, Πολύβου παῖς, ἀντίον
 ηὔδα

Τηλέμαχ', ἦτοι ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται, 400
 στίς ἐν ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ βασιλεύσει Ἀχαιῶν.

κτῆματα δ' αὐτὸς ἔχοις καὶ δώμασι σοῖσιν ἀνάσσει,
 μὴ γὰρ ὄγ' ἔλθοι ἀνὴρ ὅστις σ' ἀέκοντα βλήφιν
 κτῆματ' ἀπορραΐσει, Ἰθάκης ἐτι ναιεταώσης.
 ἀλλ' ἐθέλω σε, φέριστε, περὶ ξείνοιο ἐρέσθαι,
 ὁππόθεν οὗτος ἀνὴρ, ποίης δ' ἐξ εὖχεται εἶναι
 γαίης, ποῦ δέ νύ οἱ γενεὴ καὶ πατρὸς ἄρουρα·
 ἢέ τιν' ἀγγελίην πατρὸς φέρει ἐρχομένοιο,
 ἢ ἔδν αὐτοῦ χρεῖος ἐελδόμενος τόδ' ἰκάνει;
 οἷον ἀναΐξας ἄφαρ οἴχεται, οὐδ' ὑπέμεινεν
 γινώμεναι· οὐ μὲν γάρ τι κακῶ εἰς ὧπα ἐώκει·"

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦνδ'·
 „Εὐρύμαχ', ἦτοι νόστος ἀπώλετο πατρὸς ἐμοῖο·
 οὐτ' οὖν ἀγγελίῃ ἐτι πείδομαι, εἰποθεν ἔλθοι,
 οὔτε θεοπροπίης ἐμπάζομαι, ἦντινα μήτηρ
 ἐς μέγαρον καλέσασα θεοπρόπον ἐξερέηται.
 ξείνος δ' οὗτος ἐμὸς πατρῷος ἐκ Τάφου ἐστίν,
 Μέντης δ' Ἀρχιῶλοιο δαΐφρονος εὖχεται εἶναι·
 υἱὸς, ἀτὰρ Ταφίοισι φιληρέτμοισιν ἀνάσσει."

Ὡς φάτο Τηλέμαχος, φρεσὶ δ' ἀθανάτην
 ἔγνω.

οἱ δ' εἰς ὀρχηστὴν τε καὶ ἱμερόεσσαν ἀοιδὴν
 τρεψάμενοι τέρποντο, μένον δ' ἐπὶ ἔσπερον ἔλθαι·
 τοῖσι δὲ τερπομένοισι μέλας ἐπὶ ἔσπερος ἦλθεν·
 δὴ τότε κακκείοντες ἔβαν οἰκόνδε ἕκαστος.
 Τηλέμαχος δ', ὅθι οἱ θάλαμος περικαλλέος αὐλῇ
 ὑψηλὸς δέδμητο, περισκέπτῳ ἐνὶ χώρῳ,
 ἐνθ' ἔβη εἰς εὐνὴν πολλὰ φρεσὶ μερμηρίζων.
 τῷ δ' ἄρ' αἴμ' αἰδομένας δαΐδας φέρε κέδν' εἰδυῖα
 Εὐρύκλει', ὧπος θυγάτηρ Πεισηνορίδαο,
 τήν ποτε Λαέρτης πρίατο κτεάτεσσιν ἐοῖσιν,
 πρωθήβην ἔτ' ἐοῦσαν, ἑικοσάβοια δ' ἔδωκεν,
 ἴσα δέ μιν κεδνῇ ἀλόχῳ τίεν ἐν μεγάροισιν,

εὐνῇ δ' οὔ ποτ' ἔμικτο, χόλον δ' ἀλέεινε γυναικός·
 ἢ οἱ ἅμ' αἰθομένας δαΐδας φέρε, καὶ ἑ μάλιστα
 θυμῶων φιλέεσκε, καὶ ἔτρεφε τυτθὸν ἑόντα. 435
 ὦϊξεν δὲ θύρας θαλάμου πύκα ποιητοῖο,
 ἔξετο δ' ἐν λέκτρῳ, μαλακὸν δ' ἐκδυνε χιτῶνα·
 καὶ τὸν μὲν γραίης πυκιμηδέος ἔμβαλε χερσίν.
 ἢ μὲν τὸν πτύξασα καὶ ἀσκήσασα χιτῶνα,
 πασσάλω ἀγκρεμάσασα παρὰ τρητοῖς λεχέεσσιν, 440
 βῆ ῥ' ἴμεν ἐκ θαλάμοιο, θύρην δ' ἐπέρυσσε κορώνη
 ἀργυρέη, ἐπὶ δὲ κληῖδ' ἐτάνυσσεν ἱμάντι.
 ἔνθ' ὄγε παννύχιος, κεκαλυμμένος οἷος ἄώτῳ,
 βούλευε φρεσὶν ἧσιν ὁδὸν τὴν πέφραδ' Ἀθήνη.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Β.

Ἰθακησίων ἀγορά. Τηλεμάχου ἀποδημία.

Ἥμος δ' ἡριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 ὄρνυτ' ἄρ' ἐξ εὐνῇφιν Ὀδυσσεῆος φίλος υἱός,
 εἵματα ἐσάμενος, περὶ δὲ ξίφος ὀξὺν θέτ' ὦμα,
 ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
 βῆ δ' ἴμεν ἐκ θαλάμοιο θεῶ ἑναλίγκιος ἄντην. 5
 αἶψα δὲ κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κέλευσεν
 κηρύσσειν ἀγορῇνδε κερηκομόωντας Ἀχαιοὺς.
 οἱ μὲν ἐκήρυσσον, τοὶ δ' ἠγείροντο μάλ' ὄκα.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἠγερθεν ὁμηγερέες τ' ἐγένοντο,
 βῆ ῥ' ἴμεν εἰς ἀγορῇν, παλάμη δ' ἔχε χάλκεον ἔγχος,
 οὐκ οἶος, ἅμα τῶγε κύνες πόδας ἀργοὶ ἔποντο. 11
 θεσπεσίην δ' ἄρα τῶγε χάριν κατέχευεν Ἀθήνη.

τὸν δ' ἄρα πάντες λαοὶ ἐπερχόμενον θηεῦντο·
 ἔξετο δ' ἐν πατρὸς θυώκῳ, εἴξαν δὲ γέροντες.
 τοῖσι δ' ἐπειδ' ἦρως Αἰγύπτιος ἦρχ' ἀγορεύειν,
 ὃς δὴ γῆραι κυφὸς ἦν καὶ μυρία ἦδη.
 καὶ γὰρ τοῦ φίλος υἱὸς ἄμ' ἀντιθέω Ὀδυσῆϊ
 Ἴλιον εἰς εὐπωλον ἔβη κοίλῃς ἐνὶ νηυσὶν,
 Ἀντιφος αἰχμητῆς· τὸν δ' ἄγριος ἔκτανε Κύνκλωψ
 ἐν σπηλῇ γλαφυρῷ, πύματον δ' ὠπλίσσατο δόρπον.
 τρεῖς δὲ οἱ ἄλλοι ἔσαν, καὶ ὁ μὲν μνηστῆρσιν ὁμίλει·
 Ἐνδρύνωμος, δύο δ' αἶεν ἔχον πατρῴα ἔργα·
 ἀλλ' οὐδ' ὥς τοῦ λήθετ' ὀδυρόμενος καὶ ἀχέων.
 τοῦ ὄγε δακρυχέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν

„Κέκλυτε δὴ νῦν μεν, Ἰθακῆσιοι, ὅτι κεν εἴπω
 οὔτε ποθ' ἡμετέρῃ ἀγορῇ γένετ' οὔτε θυώκος
 ἐξ οὗ Ὀδυσσεὺς διὸς ἔβη κοίλῃς ἐνὶ νηυσὶν.
 νῦν δὲ τίς ᾧδ' ἤγειρε; τίνα χρεῖά τόνον ἴκει
 ἢ ἐνέων ἀνδρῶν, ἢ οἱ προγενέστεροί εἰσιν;
 ἢ ἐτιν' ἀγγελίην στρατοῦ ἔκλυεν ἐρχομένοιο,
 ἢν χ' ἡμῖν σάφα εἴποι, ὅτε πρότερός γε πύθοιτο;
 ἢ ἐτι δῆμιον ἄλλο πιφαύσκεται ἢδ' ἀγορεύει;
 ἐσθλὸς μοι δοκεῖ εἶναι, ὀνήμενος. εἶθε οἱ αὐτῷ
 Ζεὺς ἀγαθὸν τελέσειεν, ὃ τι φρεσὶν ἦσι μενοινᾷ.“

Ὡς φάτο, χαῖρε δὲ φήμη Ὀδυσσεύος φίλος υἱός,
 οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν ἦστο, μενοίνησεν δ' ἀγορεύειν,
 στῇ δὲ μέσῃ ἀγορῇ· σκῆπτρον δὲ οἱ ἔμβαλε χειρὶ
 κῆρυξ Πεισὴνωρ, πεπνυμένα μῆδεα εἰδώς.

πρῶτον ἔπειτα γέροντα καθαπτόμενος προσέειπεν

„ὦ γέρον, οὐχ ἕκας οὗτος ἀνὴρ - τάχα δ' εἴσιν
 αὐτός -

ὃς λαὸν ἤγειρα· μάλιστα δὲ μ' ἄλγος ἰκάνει.
 οὔτε τιν' ἀγγελίην στρατοῦ ἔκλυον ἐρχομένοιο,
 ἢν χ' ὑμῖν σάφα εἴπω, ὅτε πρότερός γε πύθοίμην,

ὅτε τι δῆμιον ἄλλο πιφάνσκομαι οὐδ' ἀγορεύω,
 ἀλλ' ἐμὸν αὐτοῦ χρεῖος, ὃ μοι κακὸν ἐμπεσεν οἴκῳ, ἔσθλ' αἰ
 οἶα· τὸ μὲν πατέρ' ἐσθλὸν ἀπώλεσα, ὅς ποτ' ἐν ὑμῖν
 οἰσθεσσιν βασίλευε, πατήρ δ' ὥς ἥπιος ἦεν·
 ὦν δ' αὖ καὶ πολὺ μείζον, ὃ δὴ τάχα οἶκον ἅπαντα
 ἄγχυ διαρραΐσει, βίον δ' ἀπὸ πάμπαν ὀλέσσει.
 ἡτέροι μοι μνηστῆρες ἐπέχραον οὐκ ἐθελούσῃ, 50
 ὦν ἀνδρῶν φίλοι νῆες οἳ ἐνθάδε γ' εἰσὶν ἄριστοι,
 πατρὸς μὲν ἐς οἶκον ἀπερρώγασι νέεσθαι
 καρίου, ὥς κ' αὐτὸς ἐδυνάσαιο θυγάτρα,
 ἡδὴ δ' ὧ κ' ἐθέλοι καὶ οἳ κεχαρισμένος ἔλθοι.
 Ἴ δ' εἰς ἡμέτερον πωλεύμενοι ἥματα πάντα, 55
 τοῖς ἱερεύοντες καὶ οἷς καὶ πλοῦνας αἶγας,
 λαμπινάζουσιν πίνουσί τε αἶθοπα οἶνον
 κασιδίως· τὰ δὲ πολλὰ κατάνεται. οὐ γὰρ ἐπ' ἀνὴρ
 ἴος Ὀδυσσεὺς ἔσκεν, ἀρῇν ἀπὸ οἴκου ἡμῦναι.
 αἶς δ' οὐ νύ τι τοιοῖο ἀμυνέμεν· ἥ καὶ ἔπειτα 60
 ευγαλέοι τ' ἐσόμεσθα καὶ οὐ δεδαηκότες ἀλκήν.
 τ' ἂν ἀμυναίμην, εἰ μοι δύναμις γε παρείη.
 ὡ γὰρ ἔτ' ἀνσχετὰ ἔργα τετεύχεται, οὐδ' ἔτι καλῶς
 ἴκος ἐμὸς διόλωλε· νεμεσσήθητε καὶ αὐτοί,
 ἄλλους τ' αἰδέσθητε περικτίνας ἀνθρώπους, 65
 περιναϊετάουσι· θεῶν δ' ὑποδείσατε μῆνιν,
 ἥ τι μεταστρέψωσιν ἀγασσάμενοι κακὰ ἔργα.
 ἴσομαι ἡμὲν Ζηνὸς Ὀλυμπίου ἡδὲ Θέμιστος,
 τ' ἀνδρῶν ἀγορὰς ἡμὲν λύει ἡδὲ καθίζει·
 ῥέσθε, φίλοι, καὶ μ' οἶον ἐάσατε πένθει λυγρῷ 70
 ἔρεσθ', εἰ μὴ πού τι πατήρ ἐμὸς ἐσθλὸς Ὀδυσσεὺς
 δυσμενέων κάκ' ἔρεξεν ἐν κνήμιδας Ἀχαιοὺς,
 ὦν μ' ἀποτινύμενοι κακὰ ῥέζετε δυσμενέοντες,
 αὐτοὺς ὀτρύνοντες. ἐμοὶ δὲ κε κέρδιον εἴη
 αἶας ἐσθιέμεναι κειμήλιά τε πρόβασίν τε. 75

εἰ χ' ὑμεῖς γε φάγοιτε, τάχ' ἂν ποτε καὶ τίσις εἴη.
τόφρα γὰρ ἂν κατὰ ἄστυ ποτιπυσσοίμεθα μύθοι
χορήματ' ἀπαιτίζοντες, ἕως κ' ἀπὸ πάντα δοθῇ·
νῦν δέ μοι ἀπρόηκτους ὀδύνας ἐμβάλλετε θυμῷ.“

Ὡς φάτο χῳόμενος, ποτὶ δὲ σκῆπτρον βάλε γαίῃ,
δάκρυ' ἀναπρήσας· οἶκτος δ' ἔλε λαὸν ἅπαντα.
ἐνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀκὴν ἔσαν, οὐδέ τις ἔτλη
Τηλέμαχον μύθοισιν ἀμείψασθαι χαλεποῖσιν·
Ἀντίνοος δέ μιν ὅλος ἀμειβόμενος προσέειπεν

„Τηλέμαχ' ὑπαγόρη, μένος ἄσχετε, ποῖον εἶπες
ἡμέας αἰσχύνων, ἐθέλοις δέ κε μῶμον ἀνάψαι.
σοὶ δ' οὔτι μνηστῆρες Ἀχαιῶν αἵτιοί εἰσιν,
ἀλλὰ φίλη μήτηρ, ἣ τοι πέρι κέρδεα οἶδεν.
ἦδη γὰρ τρίτον ἔστιν ἔτος, τάχα δ' εἴσι τέταρτον,
ἐξ οὗ ἀτέμβει θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν Ἀχαιῶν.
πάντας μὲν ὃ' ἔλπει, καὶ ὑπίσχεται ἀνδρὶ ἐκάστω,
ἀγγελίας προλεῖσα· νόος δέ οἱ ἄλλα μενοινᾷ.
ἣ δὲ δόλον τόνδ' ἄλλον ἐνὶ φρεσὶ μερμηρίζεν·
στησαμένη μέγαν ἱστὸν ἐνὶ μεγάροισιν ὑφαίνειν,
λεπτὸν καὶ περίμετρον· ἄφαρ δ' ἡμῖν μετέειπεν·
κούροι, ἐμοὶ μνηστῆρες, ἐπεὶ θάνε διὸς Ὀδυσσεύς,
μῖμνετ' ἐπειγόμενοι τὸν ἐμὸν γάμον, εἰσόκε φῶρος
ἐκτελέσω – μή μοι μεταμῶνία νήματ' ὀληται –
Λαέρτη ἥρωϊ ταφῆλον, εἰς ὅτε κέν μιν
Μοῖρ' ὀλοή καθέλῃσι τανηλεγέος θανατοῖω,
μή τις μοι κατὰ δῆμον Ἀχαιῶν νεμεσῇσῃ,
αἷ κεν ἄτερ σπείρου κῆται πολλὰ κτεατίσσας.
ὥς ἔφαθ', ἡμῖν δ' αὖτ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγῆνωρ.
ἐνθα καὶ ἡματίη μὲν ὑφαίνεσκεν μέγαν ἱστὸν,
νύκτας δ' ἀλλύεσκεν, ἐπεὶ δαΐδας παραθεῖτο.
ὥς τρίετες μὲν ἔληθε δόλῳ καὶ ἐπειθεν Ἀχαιοὺς
ἀλλ' ὅτε τέτρατον ἦλθεν ἔτος καὶ ἐπῆλυθον ὄοιαι.

καὶ τότε δὴ τις εἶπε γυναικῶν, ἥ σάφα ἦδη,
καὶ τήνγ' ἀλλύουσιν ἐφεύρομεν ἀγλαὸν ἱστόν.
ὥς τὸ μὲν ἐξετέλεσσε καὶ οὐκ ἐδέλουνσ', ὑπ' ἀνάγκης
σοὶ δ' ὦδε μνηστῆρες ὑποκρίνονται, ἵν' εἰδῆς 111
αὐτὰς σὺ θυμῷ, εἰδῶσι δὲ πάντες Ἀχαιοί.
μητέρα σὴν ἀπόπεμψον, ἄνωχθι δὲ μιν γαμέεσθαι
τῷ ὅτερός τε πατὴρ κέλεται καὶ ἀνδάνει αὐτῇ.
εἰ δ' ἐτ' ἀνιῆσει γε πολὺν χρόνον νῆας Ἀχαιῶν, 115
τὰ φρονέουσ' ἀνὰ θυμὸν ἅ οἱ πέρι δῶκεν Ἀθήνη,
ἔργα τ' ἐπίστασθαι περικαλλέα καὶ φρένας ἐσθλὰς
κέρδεά θ', οἷ' οὐπω τιν' ἀκούομεν οὐδὲ παλαιῶν,
τάων αἰ πάρος ἦσαν εὐπλοκαμίδες Ἀχαιαί,
Τυρώ τ' Ἀλκμήνη τε εὖστέφανός τε Μυκῆνη 120
τάων οὔτις ὁμοῖα νοήματα Πηνελοπείη
ἦδη· ἀτὰρ μὲν τοῦτό γ' ἐναΐσιμον οὐκ ἐνόησεν.
τόφρα γὰρ οὖν βίοτον τε τεὸν καὶ κτήματ' ἔδονται,
ἄφρα κε κείνη τοῦτον ἔχη νόον, ὅτινά οἱ νῦν
ἐν στήθεσσι τιθείσι θεοί. μέγα μὲν κλέος αὐτῇ 125
ποιεῖτ', αὐτὰρ σοίγε ποθὴν πολέος βιότοιο·
ἡμεῖς δ' οὔτ' ἐπὶ ἔργα πάρος γ' ἴμεν οὔτε πη ἄλλη,
πρίν γ' αὐτὴν γήμασθαι Ἀχαιῶν ᾧ κ' ἐδέλῃσιν.
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἠΐδα
Ἄντινός, οὐπὼς ἔστι δόμων ἀέκουσαν ἀπῶσαι 130
ἢ μ' ἔτεχ', ἢ μ' ἔθρεψε· πατὴρ δ' ἐμὸς ἄλλοθι γαίης,
ζῶει ὄγ' ἢ τέθνηκε· κακὸν δὲ με πύλλ' ἀποτίνειν
Ἰκαρίῳ, αἰ κ' αὐτὸς ἐκὼν ἀπὸ μητέρα πέμψω.
ἐκ γὰρ τοῦ πατρὸς κακὰ πείσομαι, ἄλλα δὲ δαίμων
δώσει, ἐπεὶ μήτηρ στυγεράς ἀρήσεται Ἐρινὺς 135
μίκτου ἀπερχομένη· νέμεσις δὲ μοι ἐξ ἀνθρώπων
ἔσσεται· ὥς οὐ τοῦτον ἐγὼ ποτε μῦθον ἐνίψω.
ὁμέτερος δ' εἰ μὲν θυμὸς νεμεσίζεται αὐτῶν,
ἔξιτέ μοι μεγάρων, ἄλλας δ' ἀλεγύνετε δαΐτας

ὑμὰ κτήματ' ἔδοντες, ἀμειβόμενοι κατὰ οἴκους. 140
 εἰ δ' ὑμῖν δοκέει τόδε λωϊτερον καὶ ἄμεινον
 ἔμμεναι, ἀνδρὸς ἐνὸς βίοντος νῆποιον ὀλέσθαι,
 κείρετ'· ἐγὼ δὲ θεοὺς ἐπιβώσομαι αἶεν ἔοντας,
 αἶ κέ ποθι Ζεὺς δῶσι παλίντιτα ἔργα γενέσθαι.
 νῆποινοὶ κεν ἔπειτα δόμων ἐντοσθεν ὀλοισθε." 145

Ὡς φάτο Τηλέμαχος, τῷ δ' αἰετῶ εὐρύοπα Ζεὺς
 ὑπόθεν ἐκ κορυφῆς ὄρεος προέηκε πέτεσθαι.
 τῷ δ' ἔως μὲν ῥ' ἐπέτοντο μετὰ πνοιῆς ἀνέμοιο,
 πλησίω ἀλλήλοισι τιτανομένω περυγέσσιν·
 ἀλλ' ὅτε δὴ μέσσην ἀγορὴν πολύφημον ἰκέσθην, 150
 ἐνθ' ἐπιδινηθέντε τιναξάσθην πτερὰ πολλὰ,
 ἐς δ' ἰδέτην πάντων κεφαλὰς, ὅσσοντα δ' ὕλεθρον,
 δρυφαμένω δ' ὀνύχεσσι παρειὰς ἀμφί τε δειρὰς
 δεξιῶ ἦξαν διὰ τ' οἰκία καὶ πόλιν αὐτῶν.
 θάμβησαν δ' ὄρνιθας, ἐπεὶ ἰδὼν ὀφθαλμοῖσιν· 155
 ὥρμηναν δ' ἀνὰ θυμὸν ἅπερ τελέεσθαι ἔμελλον.
 τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε γέρων ἥρως Ἀλιδέροης
 Μαστορίδης· ὁ γὰρ οἷος ὀμηλικίην ἐκέκαστο
 ὄρνιθας γυνῶναι καὶ ἐναλίσμα μυθήσασθαι·
 ὃ σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν 160

„Κέκλυτε δὴ νῦν μεν, Ἰθακήσιοι, ὅτι κεν εἴπω·
 μνηστῆρσιν δὲ μάλιστα πιφασκόμενος τάδε εἶρω.
 τοῖσιν γὰρ μέγα πῆμα κυκλίνεται· οὐ γὰρ Ὀδυσσεὺς
 δὴν ἀπάνευθε φίλων ὦν ἔσσεται, ἀλλὰ που ἦδη
 ἐγγὺς ἔων τοῖσδεσσι φόνον καὶ κῆρα φντεῦναι 165
 πάντεσιν· πολέσιν δὲ καὶ ἄλλοισιν κακὸν ἔσται,
 οἳ νεμόμεσθ' Ἰθάκην εὐδείελον. ἀλλὰ πολὺ πρὶν
 φραζώμεσθ' ὥς κεν καταπαύσομεν· οἳ δὲ καὶ αὐτοὶ
 πανέσθων· καὶ γὰρ σφιν ἄφαρ τόδε λωϊόν ἐστιν.
 οὐ γὰρ ἀπείρητος μαντεύομαι, ἀλλ' εὖ εἰδώς· 170
 καὶ γὰρ κεύω φημί τελευτηθῆναι ἅπαντα

ὥς οἱ ἐμυθεόμην, ὅτε Ἴλιον εἰσανέβαινον
 Ἀργεῖοι, μετὰ δὲ σφιν ἔβη πολύμητις Ὀδυσσεύς.
 ᾗην κακὰ πολλὰ παθόντ', ὀλέσαντ' ἄπο πάντας ἐταί-
 ρους,

ἄγνωστον πάντεσσιν ἔεικοστῷ ἐνιαυτῷ 175
 οἴκαδ' ἐλεύσεσθαι· τὰ δὲ δὴ νῦν πάντα τελεῖται.“

Τὸν δ' αὖτ' Εὐρύμαχος, Πολύβου παῖς, ἀντίον
 ἦνδα

“ὦ γέρον, εἰ δ' ἄγε νῦν μαντεύεο σοῖσι τέκεσσιν
 οἴκαδ' ἰὼν, μή ποῦ τι κακὸν πάσχωσιν ὀπίσσω·
 ταῦτα δ' ἐγὼ σέο πολλὸν ἀμείνων μαντεύεσθαι. 180

ὄρνιθες δέ τε πολλοὶ ὑπ' αὐγὰς ἡελίοιο
 προιτῶσ', οὐδέ τε πάντες ἐναίσιμοι· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς

ᾤλετο τῇλ', ὥς καὶ σὺ καταφθίσθαι σὺν ἐκείνῳ
 ᾤφελες. οὐκ ἂν τόσσα θεοπροπέων ἀγόρευες,

οὐδέ κε Τηλέμαχον κεχολωμένον ᾧδ' ἀνιείης, 185
 ᾧ οἴκῳ δᾶρον ποτιδέγμενος, αἶ κε πόρῃσιν.

ἀλλ' ἐκ τοι ἐρέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
 αἶ κε νεώτερον ἄνδρα παλαιά τε πολλά τε εἰδὼς

παρφάμενος ἐπέεσσιν ἐποτρύνῃς χαλεπαίνειν,
 αὐτῷ μὲν οἱ πρῶτον ἀνιηρέστερον ἔσται, 190

[προῆξαι δ' ἔμπης οὔτι θυνήσεται εἵνεκα τῶνδε·]
 σοὶ δέ, γέρον, θωῆν ἐπιθήσομεν ἣν κ' ἐνὶ θυμῷ

τίνων ἀσχάλλης· χαλεπὸν δέ τοι ἔσσεται ἄλγος.
 Τηλεμάχῳ δ' ἐν πᾶσιν ἐγὼν ὑποθήσομαι αὐτός·

μητέρ' ἐὼν ἐς πατρός ἀνωγέτω ἀπουέεσθαι· 195
 οἱ δὲ γάμον τεύξουσιν καὶ ἀρτυνέουσιν ἔεδνα

πολλὰ μάλ', ὅσσα ἔοικε φίλης ἐπὶ παιδὸς ἔπεσθαι.
 οὐ γὰρ πρὶν παύσεσθαι ὀλομαι νῆας Ἀχαιῶν

μνηστύος ἀργαλέης, ἐπεὶ οὔτινα δείδιμεν ἔμπης,
 οὔτ' οὖν Τηλέμαχον, μάλα περ πολύμυθον εἶοντα· καὶ

οὔτε θεοπροπίης ἐμπαζόμεθ', ἣν σὺ, γεραίε,

μυθεῖται ἀκράαντον, ἀπεχθάνεται δ' ἔτι μᾶλλον.
 χρήματα δ' αὐτε κακῶς βεβρώσεται, οὐδὲ ποτ' ἴσα
 ἔσσεται, ὅφρα κεν ἦγε διατρίβῃσιν Ἀχαιοὺς
 ὃν γάμον· ἡμεῖς δ' αὖ ποτιδέγμενοι ἤματα πάντα 203
 εἵνεκα τῆς ἀρετῆς ἐριδαίνομεν, οὐδὲ μετ' ἄλλας
 ἐρχόμεθ', ἃς ἐπιεικὲς ὀπιέμεν ἐστὶν ἐκάστω·“

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἠΐδα
 „Εὐρύμαχ' ἡδὲ καὶ ἄλλοι, ὅσοι μνηστῆρες ἀγανοί,
 ταῦτα μὲν οὐχ ὑμέας ἔτι λίσσομαι οὐδ' ἀγορεύω· 210
 ἦδη γὰρ τὰ ἴσασι θεοὶ καὶ πάντες Ἀχαιοί.
 ἀλλ' ἄγε μοι δότε νῆα θοὴν καὶ εἰκοσ' ἐταῖρους,
 αἵ κέ μοι ἐνθα καὶ ἐνθα διαπρήσσωσι κέλευθον.
 εἰμι γὰρ ἐς Σπάρτην τε καὶ ἐς Πύλον ἡμαθόεντα,
 νόστον πευσόμενος πατρὸς δῆν οἴχομένοιο, 215
 ἦν τίς μοι εἴπῃσι βροτῶν, ἣ ὅσσαν ἀκούσω
 ἐκ Διὸς, ἥτε μάλιστα φέρει κλέος ἀνθρώποισιν.
 εἰ μὲν κεν πατρὸς βίον τε καὶ νόστον ἀκούσω,
 ἦ τ' ἂν, τρυχόμενός περ, ἔτι τλαίην ἐνιαυτόν·
 εἰ δέ κε τεθνηῶτος ἀκούσω μηδ' ἔτ' ἐόντος, 220
 νοστήσας δὴ ἔπειτα φίλην ἐς πατρίδα γαίαν
 σῆμά τέ οἱ χεύω καὶ ἐπὶ κτέρεα κτερεῖξω
 πολλὰ μάλ', ὅσσα ἔοικε, καὶ ἀνέρι μητέρα δώσω·“

Ἦτοι ὅγ' ὥς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔξετο, τοῖσι δ' ἀνέστη
 Μέντωρ, ὅς ῥ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος ἦεν ἐταῖρος, 225
 καὶ οἱ ἰὼν ἐν νηυσὶν ἐπέτρεπεν οἶκον ἅπαντα,
 πείθεσθαί τε γέροντι καὶ ἔμπεδα πάντα φυλάσσειν·
 ὃ σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν
 „Κέκλυτε δὴ νῦν μεν, Ἰθακήσιοι, ὅττι κεν εἴπω
 μή τις ἔτι πρόφρων ἀγανὸς καὶ ἥπιος ἔστω 230
 σκηπτοῦχος βασιλεὺς, μηδὲ φρεσὶν αἰσιμα εἰδῶς,
 ἀλλ' αἰεὶ χαλεπὸς τ' εἴη καὶ αἰσὺλα ῥέξοι.
 ὥς οὔτις μέμνηται Ὀδυσῆος θεῖοιο

- λαῶν, οἷσιν ἄνασσε, πατήρ δ' ὥς ἡπιος ἦεν.
 ἀλλ' ἦτοι μνηστῆρας ἀγήνορας οὔτι μεγάρω 235
 ἔρδειν ἔργα βίαια κακορραφίῃσι νόοιο.
 σφὰς γὰρ παρθέμενοι κεφαλὰς κατέδουσι βιαίως
 οἶκον Ὀδυσσῆος, τὸν δ' οὐκέτι φασὶ νέεσθαι.
 νῦν δ' ἄλλω δῆμῳ νεμεσίζομαι, οἷον ἅπαντες
 ᾗσθ' ἄνεω, ἀτὰρ οὔτι καθαπτόμενοι ἐπέεσσιν 240
 παύρους μνηστῆρας κατερύκετε πολλοὶ ἔόντες.
 Τὸν δ' Εὐήνορίδης Λειώκριτος ἀντίον ἤυδα
 Μέντωρ ἀταρτηρὲς, φρένας ἤλεε, ποῖον ἔειπες
 ἡμέας ὀτρύνων καταπανέμεν. ἀργαλέον δὲ
 ἀνδράσι καὶ πλεόνεσσι μαχήσασθαι περὶ δαίτι. 245
 εἴπερ γὰρ κ' Ὀδυσσεὺς Ἰθακῆσιος αὐτὸς ἐπελθὼν
 δαινυμένους κατὰ δῶμα ἐὼν μνηστῆρας ἀγανούς
 ἐξέλασαι μέγαροιο μενοινῆσει ἐνὶ θυμῷ,
 οὐ κέν οἱ κεχάροιτο γυνή, μάλα περ χατέουσα,
 ἐλθόντ', ἀλλὰ κεν αὐτοῦ ἀεικέα πύτμον ἐπίσποι, 250
 αἱ πλεόνεσσι μάχοιτο· σὺ δ' οὐ κατὰ μοῖραν ἔειπες.
 ἀλλ' ἄγε, λαοὶ μὲν σκίδνασθ' ἐπὶ ἔργα ἕκαστος,
 τοῦτ' ὀτρυνέει Μέντωρ ὁδὸν ἥδ' Ἀλιδέροσης,
 οἷτε οἱ ἐξ ἀρχῆς πατρῴοι εἰσιν ἑταῖροι.
 ἀλλ', ὅτ' ὦ, καὶ θητὰ καθήμενος ἀγγελιάων 255
 πεύσεται εἰν Ἰθάκῃ, τελέει δ' ὁδὸν οὔποτε ταύτην.
 ὣς ἄρ' ἐφώνησεν, λῦσεν δ' ἀγορὴν αἰψηρὴν.
 αἱ μὲν ἄρ' ἐσκίδναντο ἐὰ πρὸς δῶμαθ' ἕκαστος,
 μνηστῆρες δ' ἐς δῶματ' ἴσαν θείου Ὀδυσῆος.
 Τηλέμαχος δ' ἀπάνευθε κιῶν ἐπὶ θῖνα θαλάσσης,
 νηῖρας νηψάμενος πολιῆς ἀλὸς, εὔχετ' Ἀθήνῃ· 261
 „Κλυθὶ μοι, ὃ χθιζὸς θεὸς ἤλυθες ἡμέτερον δῶ
 καί μ' ἐν νηϊ κέλευσας ἐπ' ἡεροειδέα πόντον,
 νόστον πευσόμενον πατρὸς δὴν οἰχομένοιο,
 ἔρχεσθαι· τὰ δὲ πάντα διατρίβουσιν Ἀχαιοί, 265

μνηστήρες δὲ μάλιστα, κακῶς ὑπερηνορέοντες.“

Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος, σχεδόνθεν δέ οἱ ἦλθεν Ἀθήνη.
Μέντορι εἰδομένη ἡμὲν δέμας ἠδὲ καὶ αὐδὴν,
καὶ μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

„Τηλέμαχ', οὐδ' ὅπιθεν κακὸς ἔσσειαι οὐδ' ἀνοήμων,
εἰ δὴ τοι σοῦ πατρὸς ἐνέστακται μένος ἦὑ, 271
οἶος κείνος ἔην τελέσαι ἔργον τε ἔπος τε.

οὐ τοι ἐπειθ' ἀλήη ὁδὸς ἔσσεται οὐδ' ἀτέλεστος.
εἰ δ' οὐ κείνου γ' ἔσσι γόνος καὶ Πηνελοπείης,
οὐ σέγ' ἔπειτα ἔολπα τελευτήσῃν ἂ μενοινᾷς. 275

παῦροι γάρ τοι παῖδες ὁμοῖοι πατρὶ πέλονται,
οἱ πλέονες κακίους, παῦροι δέ τε πατρὸς ἀρείους.
ἀλλ' ἐπεὶ οὐδ' ὅπιθεν κακὸς ἔσσειαι οὐδ' ἀνοήμων,
οὐδέ σε πάγχυ γε μῆτις Ὀδυσσεύος προλέλοιπεν,
ἐλπωρή τοι ἔπειτα τελευτήσῃ τάδε ἔργα. 280

τῷ νῦν μνηστήρων μὲν ἔα βουλήν τε νόον τε
ἀφραδέων, ἐπεὶ οὔτι νοήμονες οὐδὲ δίκαιοι·
οὐδέ τι ἴσασιν θάνατον καὶ κῆρα μέλαιναν,
ὅς δὴ σφι σχεδὸν ἔστιν, ἐπ' ἡματι πάντας ὀλέσθαι.
σοὶ δ' ὁδὸς οὐκέτι δηρὸν ἀπέσσεται ἦν σὺ μενοινᾷς·
τοῖος γάρ τοι ἐταῖρος ἐγὼ πατρῷός εἰμι, 286

ὅς τοι νῆα θοὴν στελέω καὶ ἅμ' ἔφομαι αὐτός.
ἀλλὰ σὺ μὲν πρὸς δῶματ' ἰὼν μνηστήρσιν ὁμίλει,
ὄπλισσόν τ' ἦῖα καὶ ἄγγεσιν ἄρσεν ἅπαντα,
οἶνον ἐν ἀμφιφορεῦσι, καὶ ἄλφιστα, μυελὸν ἀνδρῶν, 290
δέρμασιν ἐν πυκννοῖσιν· ἐγὼ δ' ἀνὰ δῆμον ἐταίρους
αἰψ' ἐθέλοντῆρας συλλέξομαι. εἰσὶ δὲ νῆες
πολλαὶ ἐν ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ, νέαι ἠδὲ παλαιαί·
τάων μὲν τοι ἐγὼν ἐπιόφομαι ἥτις ἀρίστη,
ᾧκα δ' ἐφοπλίσσαντες ἐνήσομεν εὐρέϊ πόντῳ.“ 295

Ὡς φάτ' Ἀθηναίη, κόρυη Διὸς· οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν
Τηλέμαχος παρέμιμνεν, ἐπεὶ θεοῦ ἐκλυεν αὐδὴν.

ἢ δ' ἵμεναι πρὸς δῶμα, φίλον τετιμῆμενος ἦτορ,
 ὅρρε δ' ἄρα μνηστῆρας ἀγήνορας ἐν μεγάροισιν,
 ἄγας ἀνιεμένους σιάλους θ' εὖοντας ἐν αὐλῇ. 300
 Ἀντίνοος δ' ἰθὺς γελᾶσας κίε Τηλεμάχοιο·
 ἔν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ ἔπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζεν
 „Τηλέμαχ' ὑπαγόρη, μένος ἄσχετε, μήτε τοι ἄλλοι
 ἐν στήθεσσι κακὸν μελέτω ἔργον τε ἔπος τε,
 ἀλλὰ μοι ἐσθιέμεν καὶ πινέμεν, ὥς τὸ πάρος περ. 305
 ταῦτα δέ τοι μάλα πάντα τελευτήσουσιν Ἀχαιοί,
 ἥμα καὶ ἐξαίτους ἐρέτας, ἵνυ θᾶσσον ἵκηαι
 εἰς Πύλον ἡραθέην μετ' ἀγαυοῦ πατρὸς ἀκουήν.“
 Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤνθα
 Ἀντίνο', οὐπὼς ἔστιν ὑπερφιάλοισι μεθ' ὑμῖν 310
 θαίνυσθαι τ' ἀκέοντα καὶ εὐφραίνεσθαι ἔκηλον.
 ἢ οὐχ ἄλλῃς ὥς τὸ πάροιθεν ἐκείρετε πολλὰ καὶ ἐσθλὰ
 κτήματ' ἐμὰ, μνηστῆρες, ἐγὼ δ' ἔτι νῆπιος ἦα;
 ὅν δ' ὅτε δὴ μέγας εἰμι καὶ ἄλλων μῦθον ἀκούων
 τυνθάνομαι, καὶ δὴ μοι ἀέξεται ἐνδοθι θυμὸς, 315
 παρήσω ὥς κ' ὕμμι κακὰς ἐπὶ κῆρας ἰήλω,
 ἢ Πύλονδ' ἐλθὼν, ἢ αὐτοῦ τῷδ' ἐνὶ δῆμῳ.
 εἰμι μὲν - οὐδ' ἄλῃ ὁδὸς ἔσσεται ἦν ἀγορεύω -
 ἄπορος· οὐ γὰρ νηὸς ἐπήβολος οὐδ' ἐρετῶν
 ἴσθνομαι· ὥς νῦ πον ὕμμιν εἴδατο κέρδιον εἶναι.“
 Ἦ ῥα, καὶ ἐκ χειρὸς χεῖρα σπάσας Ἀντινόοιο 321
 ῥεῖα· μνηστῆρες δὲ δόμον κάτα δαῖτα πένουντο].
 Ἦ δ' ἐπελώβευον καὶ ἐκερτόμεον ἐπέεσσιν·
 ἴδε δέ τις εἶπεσκε νέων ὑπερηγορούντων·
 „Ἦ μάλα Τηλέμαχος φόνον ἡμῖν μερμηρίζει. 325
 τινὰς ἐκ Πύλου ἄξει ἀμύντορας ἡμαθόεντος,
 ὕγε καὶ Σπάρτηθεν, ἐπεὶ νῦ περ ἵεται αἰνῶς·
 ἢ καὶ εἰς Ἐφύρην ἐθέλει, πείραν ἄρουραν,
 λθεῖν, ὅφρ' ἐνθεν θυμοφθόρα φάρμακ' ἐνεΐκη,

ἐν δὲ βάλλῃ κρητῆρι καὶ ἡμέας πάντας ὀλέσσει·“ 330

“Ἄλλος δ’ αὖτ’ εἶπεσκε νέων ὑπερῆνορεόντων
 „τίς δ’ οἷδ’ εἰ κε καὶ αὐτὸς ἰὼν κοίλῃς ἐπὶ νηὸς
 τῆλε φίλων ἀπόληται ἀλώμενος ὥσπερ Ὀδυσσεύς;
 οὕτω κεν καὶ μᾶλλον ὀφέλλειεν πόνον ἅμιν·
 κτήματα γάρ κεν πάντα δασαίμεθα, οἰκία δ’ αὖτε 335
 τούτου μητέρι δοῖμεν ἔχειν ἥδ’ ὅστις ὀπυίοι.“

Ὡς φάν· ὁ δ’ ὑπόροφον θάλαμον κατεβήσεντο πα-
 τρὸς,

εὐρύν, ὅθι νητὸς χρυσὸς καὶ χαλκὸς ἔκειτο
 ἐσθῆς τ’ ἐν χηλοῖσιν ἅλῃς τ’ εὐῶδες ἔλαιον·
 ἐν δὲ πίθοι οἴνοιο παλαιοῦ ἡδυπότοιο 340
 ἔστασαν, ἄκρητον θεῖον ποτὸν ἐντὸς ἔχοντες,
 ἐξείης ποτὶ τοίχον ἀρηρότες, εἶποτ’ Ὀδυσσεύς
 οἴκαδε νοστήσεις καὶ ἄλγεα πολλὰ μογήσας.
 κληῖσται δ’ ἔπесαν σανίδες πυκινῶς ἀραρυῖαι,
 δικλίδες· ἐν δὲ γυνὴ ταμὴν νύκτας τε καὶ ἡμάρ 345
 ἔσχ’, ἥ πάντ’ ἐφύλασσε νόου πολυῖδρεῖσιν,
 Εὐρύκλει’, Ὡπος θυγάτηρ Πεισηνοριῖδαο.

τὴν τότε Τηλέμαχος προσέφη θάλαμόνδε καλέσας·
 „Μαῦτ’, ἄγε δὴ μοι οἶνον ἐν ἀμφιφορεῦσιν ἄφυσσον
 ἡδύν, ὅτις μετὰ τὸν λαρώτατος ὃν σὺ φυλάσσεις, 350
 κείνον οἶομένη τὸν κάμμορον, εἶποθεν ἔλθοι
 διογενῆς Ὀδυσσεύς θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξας.
 δῶδεκα δ’ ἐμπλησον καὶ πώμασιν ἄρσον ἅπαντας.
 ἐν δέ μοι ἄλφῖτα χεῦον ἐὺρραφέεσσι δοροῖσιν·
 εἴκοσι δ’ ἔστω μέτρα μυληφάτου ἀλφίτου ἀκτῆς. 355
 αὐτὴ δ’ οἷη ἴσθι· τὰ δ’ ἀθρόα πάντα τετύχθω·
 ἐσπέριος γὰρ ἐγὼν αἰρήσομαι, ὅπποτε κεν δὴ
 μήτηρ εἰς ὑπερῶ’ ἀναβῇ κοίτου τε μέδεται.
 εἰμὶ γὰρ ἐς Σπάρτην τε καὶ ἐς Πύλον ἡμαθόεντα, 360
 νόστον πευσόμενος πατρὸς φίλου, ἣν που ἀκούσω.”

Ὡς φάτο, κώκυσεν δὲ φίλῃ τροφὸς Εὐρύκλεια,
 καὶ ῥ' ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „Τίπτε δέ τοι, φίλε τέκνον, ἐνὶ φρεσὶ τοῦτο νόημα
 ἐπλετο; πῇ δ' ἐθέλεις λέναι πολλὴν ἐπὶ γαίαν
 μοῦνος ἐὼν ἀγαπητός; ὁ δ' ὄλλετο τηλόθι πάτρης 365
 διογενῆς Ὀδυσσεὺς ἀλλογενώτῳ ἐνὶ δῆμῳ.
 οἱ δέ τοι αὐτίκ' ἰόντι κακὰ φράσσονται ὀπίσσω,
 ὥς κε δόλῳ φθίῃς, τάδε δ' αὐτοὶ πάντα δάσονται.
 ἀλλὰ μὲν' αὖθ' ἐπὶ σοῖσι καθήμενος· οὐδέ τί σε χρὴ
 πύκντον ἐπ' ἀτρύγετον κακὰ πάσχειν οὐδ' ἀλάλησθαι.“
 Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦ᾽ οὐδα 371
 ἔειπεν, μαι', ἐπεὶ οὗτοι ἄνευ θεοῦ ἦδε γε βουλή.
 ἀλλ' ὅμοσον μὴ μητρὶ φίλῃ τάδε μυθήσασθαι,
 πρὶν γ' ὅτ' ἂν ἐνδεκάτῃ τε θυωδεκάτῃ τε γένηται,
 ἢ αὐτὴν ποθέσαι καὶ ἀφορμηθέντος ἀκοῦσαι, 375
 ὥς ἂν μὴ κλαίουσα κατὰ χροῶ καλὸν ἰάπτῃ.“
 Ὡς ἄρ' ἔφη, γρη῏ς δὲ θεῶν μέγαν ὄρκον ἀπώμνυ.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὅμοσέν τε τελεύτησέν τε τὸν ὄρκον,
 αὐτίκ' ἔπειτ' αἱ οἶνον ἐν ἀμφιφορεῦσιν ἄφυσσεν,
 ἐν δὲ οἱ ἄλφιτα χεῖν ἐύρραφέεσσι δοροῖσιν· 380
 Τηλέμαχος δ' ἐς δῶματ' ἰὼν μνηστῆρσιν ὁμίλει.
 Ἐνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 Τηλεμάχῳ δ' εἰκυῖα κατὰ πτόλιν ὄχετο πάντῃ,
 καὶ ῥα ἑκάστῳ φωτὶ παρισταμένη φάτο μῦθον,
 ἑσπερίους δ' ἐπὶ νῆα θοὴν ἀγέρεσθαι ἀνώγει. 385
 ἣ δ' αὖτε Φρονίῳ Νοήμονα παίδιμον υἱὸν
 ἔειπε νῆα θοὴν· ὁ δὲ οἱ πρόφρων ὑπέδεκτο.
 Δύσετό τ' ἥελιος σκιάωντό τε πᾶσαι ἀγνῖαι·
 καὶ τότε νῆα θοὴν ἄλαδ' εἵρυσσε, πάντα δ' ἐν αὐτῇ
 ὀπλ' ἐτίθει, τάτε νῆες εὖσσελμοι φορέουσιν. 390
 ἔστησε δ' ἐπ' ἐσχατιῇ λιμένος, περὶ δ' ἐσθλοὶ ἑταῖροι
 ἀσφρόοι ἠγερέθοντο· θεὰ δ' ὤτρυνεν ἕκαστον.

Ἐνθ' αὐτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 βῆ δ' ἵμεναι πρὸς δώματ' Ὀδυσσῆος θεοίοιο·
 ἔνθα μνηστῆρεςσιν ἐπὶ γλυκὺν ὕπνον ἔχενεν,
 πλάξε δὲ πίνοντας, χειρῶν δ' ἔκβαλλε κύπελλα.
 οἱ δ' εὐδειν ὥρουντο κατὰ πτόλιν, οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴ
 εἶατ', ἐπεὶ σφισιν ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἐπιπτεν.
 αὐτὰρ Τηλέμαχον προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη
 ἐκπροκαλεσσαμένη μεγάρων εὐναιεταόντων,
 Μέντορι εἰδομένη ἡμὲν δέμας ἠδὲ καὶ αὐδὴν,
 „Τηλέμαχ', ἦδη μὲν τοι εὐκνήμιδες ἑταῖροι
 εἶατ' ἐπήρετμοι, τὴν σὴν ποτιδέγμενοι ὄρμην·
 ἀλλ' ἴομεν, μὴ δητὰ διατρίβωμεν ὁδοῖο.“

Ὡς ἄρα φωνήσας ἠγήσατο Παλλὰς Ἀθήνη
 καρπαλίμως· ὁ δ' ἔπειτα μετ' ἵχνια βαῖνε θεοίοιο.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλυθον ἠδὲ θάλασσαν,
 εὖροι ἔπειτ' ἐπὶ θινὶ καρηκομόωντας ἑταίρους.
 τοῖσι δὲ καὶ μετέειπ' ἱερὴ Ἰς Τηλεμάχοιο

„Δεῦτε, φίλοι, ἦἴα φερώμεθα· πάντα γὰρ ἦδη
 ἄθρο' ἐνὶ μεγάρῳ· μήτηρ δ' ἐμοὶ οὔτι πέπυσται,
 οὐδ' ἄλλαι δμῳαί, μία δ' ὅλη μῦθον ἄκουσεν.“

Ὡς ἄρα φωνήσας ἠγήσατο, τοὶ δ' ἅμ' ἔποντο.
 οἱ δ' ἄρα πάντα φέροντες εὐσσέλω ἐπὶ νηϊ
 κάτθεσαν, ὥς ἐκέλευσεν Ὀδυσσῆος φίλος υἱός.
 ἂν δ' ἄρα Τηλέμαχος νηὸς βαῖν', ἦρχε δ' Ἀθήνη,
 νηϊ δ' ἐνὶ πρύμνῃ κατ' ἄρ' ἔζετο· ἄγχι δ' ἄρ' αὐτὸς
 ἔζετο Τηλέμαχος· τοὶ δὲ πρυμνήσι' ἔλυσαν,
 ἂν δὲ καὶ αὐτοὶ βάντες ἐπὶ κληῖσι καθίζον.
 τοῖσιν δ' ἱκμενον οὔρον ἴει γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 ἀκραῇ Ζέφυρον, κελάδοντ' ἐπὶ οἶνοπα πόντον.
 Τηλέμαχος δ' ἐτάροισιν ἐποτρύννας ἐκέλευσεν
 ὅπλων ἅπτεσθαι· τοὶ δ' ὀτρύνοντος ἄκουσαν.
 ἰστὸν δ' εἰλάτινον κοίλης ἔντοσθε μεσόδμης

ἦσαν αἰείραντες, κατὰ δὲ προτόνοισιν ἔδησαν, 425
 κον δ' ἱστία λευκὰ ἐϋστρέπτοισι βοεῦσιν.
 ῥησεν δ' ἄνεμος μέσον ἱστίον, ἀμφὶ δὲ κῦμα
 εἰρη πορφύρεον μεγάλ' ἔλαχε νηὸς ἰούσης·
 δ' ἔθεεν κατὰ κῦμα διαπρήσσουσα κέλευθον.
 σάμενοι δ' ἄρα ὅπλα θοὴν ἀνὰ νῆα μέλαιναν 430
 ἦσαντο κρητῆρας ἐπιστεφέας οἴνοιο,
 ἴβον δ' ἀθανάτοισι θεοῖς αἰγιγενέτησιν,
 πάντων δὲ μάλιστα Διὸς γλαυκῶπιδι κούρῃ.
 κυνυχίῃ μὲν ὃ' ἦγε καὶ ἧῶ πείρε κέλευθον.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Γ.

Τὰ ἐν Πύλῳ.

Ἥλιος δ' ἀνόρουσε, λιπῶν περικαλλέα λίμνην,
 ἱερὰν ὅν ἐς πολύχαλκον, ἵν' ἀθανάτοισι φασίνοι
 ἰθνητοῖσι βροτοῖσιν ἐπὶ ξείδωρον ἄρουραν·
 δὲ Πύλον, Νηληϊὸς ἐϋκτίμενον πτολίεθρον,
 οἱ δ' ἐπὶ θινὶ θαλάσσης ἱερὰ ῥέζον, 5
 ἄρουρος παμμέλανας, ἐνοσίχθονι κυανοχαίτῃ.
 νῆα δ' ἔδραι ἔσαν, πεντακόσιοι δ' ἐν ἑκάστη
 ἴππο, καὶ προὔχοντο ἑκάστοθι ἑννέα ταύρους.
 οἱ σπλάγχν' ἐπάσαντο, θεῶ δ' ἐπὶ μηρί' ἔκηαν,
 ἰθὺς κατάγοντο, ἰδ' ἱστία νηὸς ἔεισε 10
 ἔβαν αἰείραντες, τὴν δ' ὥρμισαν, ἐκ δ' ἔβαν αὐτοί·
 δ' ἄρα Τηλέμαχος νηὸς βαῖν', ἦρχε δ' Ἀθήνη.
 ἡ πρώτη προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 , Τηλέμαχ', οὐ μὲν σε χροὴ ἔτ' αἰδοῦς οὐδ' ἡβαιόν

τοῦνεκα γὰρ καὶ πόντον ἐπέπλωσ, ὅφρα πύθῃαι 15
 πατρός, ὅπου κῦθε γαῖα καὶ ὄντινα πότμον ἐπέσπευ.
 ἀλλ' ἄγε νῦν ἰθὺς κίε Νέστορος ἱποδάμοιο·
 εἶδομεν ἦντινα μῆτιν ἐνὶ στήθεσσι κέκευθεν.
 λίσσεσθαι δέ μιν αὐτὸς, ὅπως νημερτέα εἴπῃ·
 ψεῦδος δ' οὐκ ἐρέει· μάλα γὰρ πεπνυμένος ἐστίν.¹⁶ 20

Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἠΰδα
 „Μέντορ, πῶς τ' ἄρ' ἴω πῶς τ' ἄρ' προσπύξομαι
 αὐτόν;

οὐδέ τί πω μύθοισι πεπείρημαι πυκινοῖσιν·
 αἰδῶς δ' αὖ νέον ἄνδρα γεραίτερον ἐξερέεσθαι.¹⁷

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη 25
 „Τηλέμαχ', ἄλλα μὲν αὐτὸς ἐνὶ φρεσὶ σῆσι νοήσεις,
 ἄλλα δὲ καὶ δαίμων ὑποθήσεται· οὐ γὰρ ὁῖα
 οὐ σε θεῶν ἀέκητι γενέσθαι τε τραφέμεν τε.¹⁸

Ὡς ἄρα φωνήσας ἠγήσατο Παλλὰς Ἀθήνη
 καρπαλίμως· ὁ δ' ἔπειτα μετ' ἰχθυα βαίνει θεοῖο. 30
 Ἴξον δ' ἐς Πυλίων ἀνδρῶν ἄγυριν τε καὶ ἔδρας,
 ἐνθ' ἄρα Νέστωρ ἦστο σὺν υἱάσιν, ἀμφὶ δ' ἐταῖροι
 δαίτ' ἐντυνόμενοι κρέα ὥπτων ἄλλα τ' ἐπειρον.
 οἱ δ' ὥς οὖν ξείνους ἴδον, ἀθρόοι ἦλθον ἅπαντες,
 χερσὶν τ' ἠσπάζοντο καὶ ἐδριάσθαι ἄνωγον. 35
 πρῶτος Νεστορίδης Πεισίστρατος ἐγγύθεν ἐλθὼν
 ἀμφοτέρων ἔλε χεῖρα καὶ ἵδρυσεν παρὰ δαιτὶ
 κώεσιν ἐν μαλακοῖσιν, ἐπὶ ψαμάθοις ἀλγίσιν,
 πὰρ τε κασιγνήτῳ Θρασυμήδει καὶ πατέρι ᾧ·
 δῶκε δ' ἄρα σπλάγχνων μοίρας, ἐν δ' οἶνον ἔχευεν,
 χρυσεῖω δέπα· δειδισκόμενος δὲ προσῆυδα
 Παλλὰδ' Ἀθηναίην, κούρην Διὸς αἰγιόχοιο,

„Εὖχεο νῦν, ᾧ ξεῖνε, Ποσειδάωνι ἄνακτι·
 τοῦ γὰρ καὶ δαίτης ἠντήσατε δεῦρο μολόντες.
 αὐτὰρ ἐπὶν σπέισης τε καὶ εὖξαι, ἣ θέμις ἐστίν,

δὸς καὶ τούτῳ ἔπειτα δέπας μελιηδέος οἶνου
 σπείσαι, ἐπεὶ καὶ τοῦτον οἶομαι ἀθανάτοισιν
 εὖχεσθαι· πάντες δὲ θεῶν χατέουσ' ἄνθρωποι.
 ἀλλὰ νεώτερός ἐστιν, ὁμηλική δ' ἐμοὶ αὐτῷ·
 τοῦνεκα σοὶ προτέρῳ δώσω χρύσειον ἄλειςον.“ 50

Ὡς εἰπὼν ἐν χερσὶ τίθει δέπας ἡδέος οἶνον·
 χαῖρε δ' Ἀθηναίη πεπνυμένῳ ἀνδρὶ δικαίῳ,
 οὔνεκά οἱ προτέρῃ δῶκε χρύσειον ἄλειςον.
 αὐτίκα δ' εὖχετο πολλὰ Ποσειδάωνι ἄνακτι.

„Κλυθι, Ποσειδάων γαίηοιχε, μηδὲ μεγήρης 55
 ἡμῶν εὐχομένοισι τελευτῆσαι τάδε ἔργα.
 Νέστορι μὲν πρῶτιστα καὶ νῆας κῦδος ὅπαξε,
 αὐτὰρ ἔπειτ' ἄλλοισι δίδου χαρίεσσας ἀμοιβήν
 σύμπασιν Πυλίοισιν ἀγακλειτῆς ἐκατόμβης.
 δὸς δ' ἔτι Τηλέμαχον καὶ ἐμὲ πρήξαντα νέεσθαι, 60
 οὔνεκα δεῦρ' ἰκόμεσθα θοῇ σὺν νηϊ μελαίνῃ.“

Ὡς ἄρ' ἔπειτ' ἠρᾶτο καὶ αὐτὴ πάντα τελεύτα·
 δῶκε δὲ Τηλεμάχῳ καλὸν δέπας ἀμφικύπελλον,
 ὥς δ' αὐτως ἠρᾶτο Ὀδυσσεὺς φίλος υἱός.
 οἱ δ' ἐπεὶ ὥπτησαν κρέ' ὑπέρτερα καὶ ἐρύσαντο, 65
 μοίρας δασσάμενοι δαίνυντ' ἐρικυδέα δαῖτα.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 τοῖς ἄρα μύθων ἦρχε Γερήμεος ἱππότα Νέστωρ.

„Νῦν δὴ κάλλιόν ἐστι μεταλλῆσαι καὶ ἐρέσθαι 70
 ξείνους, οὔτινές εἰσιν, ἐπεὶ τάρπησαν ἐδωδῆς.
 ὦ ξεῖνοι, τίνες ἐστέ; πόθεν πλεῖθ' ὕγρα κέλευθα;
 ἢ τι κατὰ πρῆξιν ἢ μασιδίως ἀλάλησθε,
 οἷά τε ληϊστῆρες, ὑπεῖρ ἅλα, τοίτ' ἀλόωνται
 ψυχὰς παρθέμενοι, κακὸν ἄλλοδαποῖσι φέροντες;“

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦνδα 75
 θαρσύνων· αὐτὴ γὰρ ἐνὶ φρεσὶ θάρσος Ἀθήνη
 θῆκε, ἵνα μιν περὶ πατρὸς ἀποιχομένοιο ἔροιτο

[ἤδ' ἵνα μιν κλέος ἐσθλὸν ἐν ἀνθρώποισιν ἔχησιν]
 „ὦ Νέστορ Νηληιάδη, μέγα κῆδος Ἀχαιῶν,
 εἴρεαι ὀππόθεν εἰμέν· ἐγὼ δέ κέ τοι καταλέξω. 80
 ἡμεῖς ἐξ Ἰθάκης ὑπονῆϊον εἰλήλουσμεν·
 πρῆξις δ' ἤδ' ἰδίη, οὐ δῆμιος, ἦν ἀγορεύω.
 πατρὸς ἐμοῦ κλέος εὐρὺ μετέρχομαι, ἦν που ἀκούσω,
 δίου Ὀδυσσεῆος ταλασίφρονος, ὃν ποτέ φασιν
 σὺν σοὶ μαρνάμενον Τρώων πόλιν ἐξαλαπάξαι. 85
 ἄλλους μὲν γὰρ πάντας, ὅσοι Τρῶσιν πολέμιζον,
 πευθόμεθ', ἤχι ἕκαστος ἀπώλετο λυγρῷ ὀλέθρῳ,
 κείνου δ' αὖ καὶ ὀλεθρον ἀπενδία θῆκε Κρονίων.
 οὐ γάρ τις δύναται σάφα εἰπέμεν ὀππόθ' ὄλωλεν,
 εἶθ' ὅγ' ἐπ' ἡπείρου δάμη ἀνδράσι δυσμενέεσσιν, 90
 εἴτε καὶ ἐν πελάγει μετὰ κύμασιν Ἀμφιτρίτης.
 τοῦνεκα νῦν τὰ σὰ γούναθ' ἱκάνομαι, αἶ κ' ἐθέλῃσθαι
 κείνου λυγρὸν ὀλεθρον ἐνισπεῖν, εἴ που ὅπως
 ὀφθαλμοῖσι τεοῖσιν, ἢ ἄλλου μῦθον ἄκουσας
 πλαζόμενον· πέρι γάρ μιν οἷζυρὸν τέκε μήτηρ. 95
 μηδέ τί μ' αἰδόμενος μελίσσαιο μηδ' ἐλεαίρων,
 ἀλλ' εὖ μοι κατάλεξον ὅπως ἦντησας ὀπωπῆς.
 λίσσομαι, εἰποτέ τοί τι πατήρ ἐμός, ἐσθλὸς Ὀδυσσεύς,
 ἢ ἔπος ἤέ τι ἔργον ὑποστάς ἐξετέλεσσεν
 δῆμῳ ἐνὶ Τρώων, ὅθι πάσχετε πῆματ' Ἀχαιοί· 100
 τῶν νῦν μοι μνήσαι, καὶ μοι νημερτὲς ἐνίσπες.“

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Γερῆμιος ἱππότα Νέστωρ
 „ὦ φίλ', ἐπεὶ μ' ἐμνησας οἷζυρος, ἦν ἐν ἐκείνῳ
 δῆμῳ ἀνέτλημεν μένος ἄσχετοι νῆες Ἀχαιῶν,
 ἡμὲν ὅσα ξὺν νηυσὶν ἐπ' ἡεροειδέα πόντον 105
 πλαζόμενοι κατὰ ληϊδ', ὅπῃ ἄρξειεν Ἀχιλλεύς,
 ἤδ' ὅσα καὶ περὶ ἄστν μέγα Πριάμοιο ἀνακτος
 μαρνάμεθ'· ἐνθα δ' ἔπειτα κατέκταθεν ὅσσοι ἄριστοι·
 ἐνθα μὲν Αἴας κεῖται Ἀρήϊος, ἐνθα δ' Ἀχιλλεύς,

ἔνθα δὲ Πάτροκλος, θεόφιν μῆστωρ ἀτάλαντος, 110
 ἔνθα δ' ἐμὸς φίλος υἱὸς, ἅμα κρατερός καὶ ἀμύμων,
 Ἀντίλοχος, πέρι μὲν θέλειν ταχὺς ἡδὲ μαχητής·
 ἄλλα τε πόλλ' ἐπὶ τοῖς πάθομεν κακὰ· τίς κεν ἐκεῖνα
 πάντα γε μυθήσαιο καταδυητῶν ἀνθρώπων;
 οὐδ' εἰ πεντάετες γε καὶ ἑξάετες παραμύμων 115
 ἑξερέοις ὅσα κείδι πάθον κακὰ δῖοι Ἀχαιοί·
 πρὶν κεν ἀνιηθεῖς σὴν πατρίδα γαῖαν ἴκοιο.
 εἰνάετες γάρ σφιν κακὰ ῥάπτομεν ἀμφιέποντες
 παντοίοισι δόλοισι, μόγις δ' ἐτέλεσσε Κρονίων.
 ἔνθ' οὐτις ποτὲ μῆτιν ὁμοιωθήμεναι ἄντην 120
 ἦθελ', ἐπεὶ μάλα πολλὸν ἐνὶ καὶ δῖος Ὀδυσσεὺς
 παντοίοισι δόλοισι, πατὴρ τεὸς, εἰ ἐτεόν γε
 κείνου ἔκγονός ἐσσι· σέβας μ' ἔχει εἰσορόωντα.
 ἦτοι γὰρ μῦθοί γε εἰκότες, οὐδέ κε φραῖης
 ἄνδρα νεώτερον ὧδε εἰζότα μυθήσασθαι. 125
 ἔνθ' ἦτοι εἰως μὲν ἐγὼ καὶ δῖος Ὀδυσσεὺς
 οὔτε ποτ' εἰν ἀγορῇ δίχ' ἐβάζομεν οὔτ' ἐνὶ βουλῇ,
 ἀλλ' ἕνα θυμὸν ἔχοντε νόῳ καὶ ἐπίφρονι βουλῇ
 φραζόμεθ' Ἀργείοισιν ὅπως ὅχ' ἄριστα γένοιτο.
 αὐτὰρ ἐπεὶ Πριάμοιο πόλιν διεπέρσαμεν αἰπὴν, 130
 ῥῆμεν δ' ἐν νήεσσι, θεὸς δ' ἐκέδασσεν Ἀχαιοὺς,
 καὶ τότε δὴ Ζεὺς λυγρὸν ἐνὶ φρεσὶ μῆδετο νόστον
 Ἀργείοις, ἐπεὶ οὔτι νοήμονες οὐδὲ δίκαιοι
 πάντες ἔσαν· τῷ σφρων πολέες κακὸν οἶτον ἐπέσπον
 μῆνιος ἐξ ὀλοῆς γλαυκώπιδος ὀβριμοπάτρης, 135
 ἦτ' ἔριν Ἀτρεΐδῃσι μετ' ἀμφοτέροισιν ἔθηκεν.
 καὶ δὲ καλεσσαμενῶ ἀγορῇν ἐς πάντας Ἀχαιοὺς,
 μάψ, ἀτὰρ οὐ κατὰ κόσμον, ἐς ἥελιον καταδύντα -
 οἳ δ' ἦλθον οἴνῳ βεβαρηότες νῆες Ἀχαιῶν -
 αὖθον μυθεῖσθην, τοῦ εἵνεκα λαὸν ἄγειραν. 140
 ἔνθ' ἦτοι Μενέλαος ἀνώγει πάντας Ἀχαιοὺς

νόστου μιμνήσκεισθαι ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης,
οὐδ' Ἀγαμέμνονι πάμπαν ἤνδανε· βούλετο γάρ ῥα
λαὸν ἐρυνκακέειν, ῥέξαι θ' ἱερὰς ἐκατόμβας,
ὥς τὸν Ἀθηναίης δεινὸν χόλον ἐξακέσαιτο, 145
νῆπιος, οὐδὲ τὸ ἦδη, ὃ οὐ πείσεσθαι ἐμελλεν·
οὐ γάρ τ' αἶψα θεῶν τρέπεται νόος αἶεν ἐόντων.
ὥς τὰ μὲν χαλεποῖσιν ἀμειβομένῳ ἐπέεσσιν
ἔστασαν· οἱ δ' ἀνόρουσαν ἑὺκνήμιδες Ἀχαιοὶ
ἡχῇ θεσπεσίῃ, δίχα δέ σφισιν ἤνδανε βουλή. 150
νύκτα μὲν ἄεσάμεν χαλεπὰ φρεσὶν ὀρμαίνοντες
ἀλλήλοισ· ἐπὶ γὰρ Ζεὺς ἦρτυε πῆμα κακοῖο·
ἡῶθεν δ' οἱ μὲν νέας ἔλκομεν εἰς ἄλλα διαυ
κτῆματά τ' ἐντιθέμεσθαι βαθυζώνους τε γυναῖκας.
ἡμίσεες δ' ἄρα λαοὶ ἐρητύοντο μένοντες 155
αὐθι παρ' Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν·
ἡμίσεες δ' ἀναβάντες ἐλαύνομεν· αἱ δὲ μάλ' ὤκα
ἐπλεον, ἐστόρεσεν δὲ θεὸς μεγακῆτεα πόντον.
εἰς Τένεδον δ' ἐλθόντες ἐρῆξαμεν ἱρὰ θεοῖσιν,
οἴκαδε ἰέμενοι· Ζεὺς δ' οὐπὶ μῆδετο νόστον, 160
σχέτλιος, ὅς ῥ' ἐρῖν ᾤρσε κακὴν ἐπὶ δεῦτερον αὐτίς.
οἱ μὲν ἀποστρέψαντες ἔβαν νέας ἀμφιελίσσας
ἀμφ' Ὀδυσῆα ἄνακτα δαΐφρονα, ποικιλομήτην,
αὐτίς ἐπ' Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι ἦρα φέροντες·
αὐτὰρ ἐγὼ σὺν νηυσὶν ἀολλέσιν, αἷ μοι ἐποντο, 165
φεῦγον, ἐπεὶ γίγνωσκον ὃ δὴ κακὰ μῆδετο δαίμων.
φεῦγε δὲ Τυδέος υἱὸς Ἀρήϊος, ᾤρσε δ' ἑταίρους.
ὄψε δὲ δὴ μετὰ νῶϊ κίε ξανθὸς Μενέλαος,
ἐν Λέσβῳ δ' ἔκικεν δολιχὸν πλόον ὀρμαίνοντας,
ἢ καθύπερθε Χίοιο νεοίμεθα παιπαλοέσσης, 170
νῆσου ἐπὶ Ψυρίης, αὐτὴν ἐπ' ἀριστερ' ἔχοντες,
ἢ ὑπένερθε Χίοιο, παρ' ἠνεμόεντα Μίμαντα.
ἡτέομεν δὲ θεὸν φῆναί τερας· αὐτὰρ ὄγ' ἡμῖν

ἔειξε, καὶ ἠνώγει πέλαγος μέσον εἰς Εὐβοίαν
 τέμνειν, ὅφρα τάχιστα ὑπὲκ κακότητα φύγοιμεν. 175
 ὦρτο δ' ἐπὶ λιγὺς οὗρος ἀήμεναι· αἱ δὲ μάλ' ὥκα
 ἰχθυόεντα κέλευθα διέδρομον, ἐς δὲ Γεραιστὸν
 ἐννύχαια κατάγοντο· Ποσειδάωνι δὲ ταύρων
 πόλλ' ἐπὶ μῆρ' ἔθεμεν, πέλαγος μέγα μετρήσαντες.
 τέτρατον ἡμαρ ἔην, ὅτ' ἐν Ἀργεὶ νῆας εἶσας 180
 Τυδείδεω ἔταροι Διομήδεος ἱπποδάμοιο
 ἔστασαν· αὐτὰρ ἔγωγε Πύλονδ' ἔχον, οὐδέ ποτ' ἔσβη
 οὗρος, ἐπειδὴ πρῶτα θεὸς προέηκεν ἀῆναι.
 ὥς ἦλθον, φίλε τέκνον, ἀπενθῆς, οὐδέ τι οἶδα
 κείνων, οἳ τ' ἐσάσθην Ἀχαιῶν οἳ τ' ἀπόλυντο. 185
 ὅσσα δ' ἐνὶ μεγάροισι καθήμενος ἡμετέροισιν
 πεύθομαι, ἣ θέμις ἐστὶ, θαήσεαι, οὐδέ σε κεύσω.
 εὐ μὲν Μυρμιδόνας φάσ' ἐλθέμεν ἐργεσιμώρους,
 οὓς ἄρ' Ἀχιλλῆος μεγαθύμου φαίδιμος υἱός,
 εὐ δὲ Φιλοκτήτην, Ποιάντιον ἀγλαὸν υἱόν. 190
 πάντας δ' Ἰδομενεὺς Κρήτην εἰσήγαγ' ἑταίρους,
 οἳ φύγον ἐκ πολέμου, πόντος δέ οἱ οὔτιν' ἀπηλύρα.
 Ἀτρεΐδην δὲ καὶ αὐτοὶ ἀκούετε νόσφιν ἑόντες,
 ὥς τ' ἦλθ' ὥς τ' Αἰγισθος ἐμήσατο λυγρὸν ὄλεθρον.
 ἀλλ' ἦτοι κείνος μὲν ἐπισμυγερώς ἀπέτισεν, 195
 ὥς ἀγαθὸν καὶ παῖδα καταφθιμένοιο λιπέσθαι
 ἀνδρὸς, ἐπεὶ καὶ κείνος ἐτίσατο πατροφονίᾳ,
 Αἰγισθον δολόμητιν, ὃ οἱ πατέρα κλυτὸν ἔκτα.
 [καὶ σὺ, φίλος - μάλα γάρ σ' ὀρώω καλὸν τε μέγαν τε -
 ἄλκιμος ἔσς, ἵνα τίς σε καὶ ὀψιγόνων εὖ εἴπῃ.]“ 200
 Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἠΐδα
 „ὦ Νέστορ Νηληιάδῃ, μέγα κῆδος Ἀχαιῶν,
 καὶ λήν κείνος μὲν ἐτίσατο, καὶ οἳ Ἀχαιοὶ
 οἴσουσι κλέος εὐρὺ καὶ ἐσσομένοισι πνθέσθαι.
 κἴ γάρ ἐμοὶ τοσσήνδε θεοὶ δύνανται παραθεῖν, 205

τίσασθαι μνηστῆρας ὑπερβασίης ἀλεγεινῆς,
οἷτε μοι ὑβρίζοντες ἀτάσθαλα μηχανόωνται.
ἀλλ' οὐ μοι τοιοῦτον ἐπεκλώσαν θεοὶ ὄλβον,
πατρί τ' ἐμῷ καὶ ἐμοί· νῦν δὲ χρὴ τετλάμεν ἐμης."

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ
,,ὦ φίλ', ἐπειδὴ ταῦτά μ' ἀνέμνησας καὶ εἶπες, 211
φασὶ μνηστῆρας σῆς μητέρος εἵνεκα πολλοὺς
ἐν μεγάροις, ἀέκητι σέθεν, κακὰ μηχανάσθαι.
εἶπέ μοι ἦ ἐκὼν ὑποδάμνασαι, ἢ σέγε λαοὶ
ἐχθαίρουσ' ἀνὰ δῆμον, ἐπισπόμενοι θεοῦ ὀμφῇ. 215
τίς δ' οἶδ' εἰ κέ ποτέ σφι βίας ἀποτίσεται ἐλθὼν,
ἢ ὅγε μῦθος ἐὼν, ἢ καὶ σύμπαντες Ἀχαιοί;
εἰ γάρ σ' ὥς ἐθέλοι φιλέειν γλανκῶπις Ἀθήνη
ὥς τότ' Ὀδυσσεύς περικηδετο κυδαλίμοιο
δῆμῳ ἐνι Τρώων, ὅθι πάσχομεν ἄλγε' Ἀχαιοί - 220
οὐ γάρ πω ἴδον ὧδε θεοὺς ἀναφανδὰ φιλεῦντας
ὥς κείνῳ ἀναφανδὰ παρίστατο Παλλὰς Ἀθήνη -
εἰ σ' οὕτως ἐθέλοι φιλέειν κήδοιτό τε θυμῷ,
τῷ κέν τις κεύων γε καὶ ἐκλελάθοιτο γάμοιο."

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦ᾽ οὐδα 225
,,ὦ γέρον, οὐπω τοῦτο ἔπος τελέεσθαι ὁτῶ·
λίην γάρ μέγα εἶπες· ἄγῃ μ' ἔχει. οὐκ ἂν ἐμοιγε
ἐλπομένῳ τὰ γένοιτ', οὐδ' εἰ θεοὶ ὥς ἐθέλοισιν."

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλανκῶπις Ἀθήνη
,,Τηλέμαχε, ποῖόν σε ἔπος φύνειν ἔρκος ὁδόντων. 230
ρεῖα θεός γ' ἐθέλων καὶ τηλόθεν ἄνδρα σαῶσαι.
βουλοίμην δ' ἂν ἔρωγε καὶ ἄλγεα πολλὰ μογήσας
οἴκαδ' εἴ ἐλθέμεναι καὶ νόστιμον ἦμαρ ἰδέσθαι
ἢ ἐλθὼν ἀπολέσθαι ἐφέςτις, ὥς Ἀγαμέμνων
ὄλεθ' ὑπ' Αἰγίσθοιο δόλῳ καὶ ἥς ἀλόχοιο. 235
ἀλλ' ἦτοι θάνατον μὲν ὁμοῖον οὐδὲ θεοὶ περ
καὶ φίλῳ ἀνδρὶ δύνανται ἀλαλκέμεν, ὅπότε κεν δῇ

μοῖρ' ὅλοῃ καθέλῃσι ταυηλεγέος θανάτοιο·⁴

Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤϋδα
 „Μέντορ, μηκέτι ταῦτα λεγόμεθα κηδόμενοι περ·²⁴⁰
 κείνῳ δ' οὐκέτι νόστος ἐτήτυμος, ἀλλὰ οἱ ἤδη
 φράσσαντ' ἀθάνατοι θάνατον καὶ Κῆρα μέλαιναν.
 νῦν δ' ἐθέλω ἔπος ἄλλο μεταλλῆσαι καὶ ἐρέσθαι
 Νέστορ', ἐπεὶ περιόιδε δίκας ἡδὲ φρόνιν ἄλλων·
 τρεῖς γάρ δῃ μὲν φασιν ἀνάξασθαι γένε' ἀνδρῶν,²⁴⁵
 ὥστε μοι ἀθάνατος ἰνδάλλεται εἰσορᾶσθαι.
 ὦ Νέστορ Νηληϊάδῃ, σὺ δ' ἀληθὲς ἐνίσπες·
 πῶς ἔθαν' Ἀτρεΐδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων;
 ποῦ Μενέλαος ἔην; τίνα δ' αὐτῷ μῆσατ' ὄλεθρον
 Αἰγισθος δολόμητις; ἐπεὶ κτάνε πολλὸν ἀρεῖω.²⁵⁰
 ἢ οὐκ Ἄργεος ἦεν Ἀχαιῶκοῦ, ἀλλὰ πῃ ἄλλη
 πλάζετ' ἐπ' ἀνθρώπους, ὁ δὲ θαρσύνσας κατέπεφνε;⁴

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Γερῆνιος ἱππότα Νέστωρ
 „τοιγὰρ ἐγὼ τοι, τέκνον, ἀληθεῖα πάντ' ἀγορεύσω.
 ἦτοι μὲν τάδε καὐτὸς ὅτεαι, ὥς κεν ἐτύχθη,²⁵⁵
 εἰ ζωὸν γ' Αἰγισθον ἐνὶ μεγάροισιν ἔτεμεν
 Ἀτρεΐδης Τροίηνθεν ἰῶν, ξανθὸς Μενέλαος·
 τῷ κέ οἱ οὐδὲ θανόντι χυτὴν ἐπὶ γαῖαν ἔχευαν,
 ἀλλ' ἄρα τότε κύνες τε καὶ οἰωνοὶ κατέδαψαν
 κείμενον ἐν πεδίῳ ἐκὰς ἄστεος, οὐδέ κέ τίς μιν²⁶⁰
 κλαῦσεν Ἀχαιῶδων· μάλα γὰρ μέγα μῆσατο ἔργον.
 ἡμεῖς μὲν γὰρ κεῖθι πολέας τελέοντες ἀέθλους
 ἤμεθ'· ὁ δ' εὐκῆλος μυχῶ Ἄργεος ἱποβοτόιο
 πόλλ' Ἀγαμέμνονένῃ ἄλοχον θέλγεσκ' ἐπέεσσιν.
 ἢ δ' ἦτοι τὸ πρὶν μὲν ἀναίνετο ἔργον αἰκλές,²⁶⁵
 διὰ Κλυταιμνήστρῃ· φρεσὶ γὰρ κέχρητ' ἀγαθῇσιν.
 παρ' δ' ἄρ' ἔην καὶ αἰοιδὸς ἀνὴρ, ᾧ πόλλ' ἐπέτελλεν
 Ἀτρεΐδης Τροίηνθε κίων εἶρυσθαι ἄκοιτιν.
 ἀλλ' ὅτε δῇ μιν μοῖρα θεῶν ἐπέδησε δαμῆναι,

δὴ τότε τὸν μὲν αἰοδὸν ἄγων ἐς νῆσον ἐρήμην 270
 κάλλιπεν οἰωνοῖσιν ἔλωρ καὶ κύρμα γεινέσθαι,
 τὴν δ' ἐθέλων ἐθέλουσαν ἀνήγαγεν ὄνδε δόμονδε.
 πολλὰ δὲ μηρὶ ἔκκε θεῶν ἱεροῖς ἐπὶ βωμοῖς,
 πολλὰ δ' ἀγάλματ' ἀνῆψεν, ὑφάσματα τε χρυσόν τε,
 ἐκτελέσας μέγα ἔργον, ὃ οὔποτε ἔλπετο θυμῷ. 275
 ἡμεῖς μὲν γὰρ ἅμα πλέομεν Τροίῃθεν ἰόντες,
 Ἄτρεΐδης καὶ ἐγὼ, φίλα εἰδότες ἀλλήλοισιν·
 ἀλλ' ὅτε Σούριον ἱρὸν ἀφικόμεθ', ἄκρον Ἀθηνέων,
 ἐνθα κυβερνήτην Μενελάου Φοῖβος Ἀπόλλων
 οἷς ἀγανοῖς βελέεσσιν ἐποιχόμενος κατέπεφνεν, 280
 πηδάλιον μετὰ χερσὶ θεούσης νηὸς ἔχοντα,
 Φρόντιν Ὀνητορίδην, ὃς ἐκαίνυτο φῦλ' ἀνθρώπων
 νῆα κυβερνήσαι, ὅποτε σπερχοιάτ' ἄελλαι.
 ὥς ὁ μὲν ἐνθα κατέσχετ', ἐπειγόμενός περ ὁδοῖο,
 ἕφρ' ἔταρον θάπτοι καὶ ἐπὶ κτέρεα κτερίσειεν. 285
 ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ κεῖνος, ἰὼν ἐπὶ οἴνοπα πόντον
 ἐν νηυσὶ γλαφυρῇσι, Μαλειάων ὄρος αἰπὺν
 ἔξε θέων, τότε δὴ στυγερὴν ὁδὸν εὐρύοπα Ζεὺς
 ἐφράσατο, λιγέων δ' ἀνέμων ἐπ' αὐτμένα χεῦεν
 κύματά τε τροφόεντα πελώρια, ἴσα ὄρεσσιν. 290
 ἐνθα διατμήξας τὰς μὲν Κρήτην ἐπέλασσευ,
 ἦχι Κύδωνες ἔναιον Ἰαρδάνου ἀμφὶ ῥέεθρα.
 ἔστι δὲ τις λισσὴ αἰπειά τε εἰς ἄλα πέτρῃ
 ἔσχατιῇ Γόρτυνος, ἐν ἡροειδέϊ πόντῳ,
 ἐνθα Νότος μέγα κῦμα ποτὶ σκαιὸν ὄλον ὠθεῖ, 295
 ἐς Φαιστόν, μικρὸς δὲ λίθος μέγα κῦμ' ἀποέργει.
 αἱ μὲν ἄρ' ἐνθ' ἦλθον, σπουδῇ δ' ἦλυνξαν ὄλεθρον
 ἄνδρες, ἀτὰρ νῆάς γε ποτὶ σπιλάδεσσιν ἔαξαν
 κύματ'· ἀτὰρ τὰς πέντε νέας κυανοπρωρεῖους
 Αἰγύπτῳ ἐπέλασσε φέρον ἀνεμός τε καὶ ὕδωρ. 300
 ὥς ὁ μὲν ἐνθα πολὺν βίον καὶ χρυσὸν ἀγείρων

ἤλατο ξὺν νηυσὶ κατ' ἄλλοθρόους ἀνθρώπους·
 τόφρα δὲ ταῦτ' Αἰγισθὸς ἐμήσατο οἰκοθι λυγρὰ,
 κτείνας Ἀτρεΐδην, δέδμητο δὲ λαὸς ὑπ' αὐτῷ.
 ἐπτάετες δ' ἦνασσε πολυχρύσοιο Μυκῆνης· 305
 τῷ δέ οἱ ὀγδοάτῳ κακὸν ἤλυθε δῖος Ὀρέστης
 ἄψ' ἀπ' Ἀθηναίων, κατὰ δ' ἔκτανε πατροφονῆα,
 Αἰγισθὸν δολόμητιν, ὃ οἱ πατέρα κλυτὸν ἔκτα.
 ἦτοι ὁ τὸν κτείνας δαίνυ τάφον Ἀργείοισιν
 μητρός τε στρυγερῆς καὶ ἀνάλκιδος Αἰγίσθιοιο· 310
 αὐτῆμαρ δέ οἱ ἤλθε βοῆν ἀγαθὸς Μενέλαος,
 πολλὰ κτήματ' ἄγων, ὅσα οἱ νέες ἄχθος ἄειραν.
 καὶ σὺ, φίλος, μὴ δητὰ δόμων ἔπο τῇλ' ἀλάλησο,
 κτήματά τε προλιπὼν ἄνδρας τ' ἐν σοῖσι δόμοισιν
 αὐτῶ ὑπερφιάλους, μὴ τοι κατὰ πάντα φάγῳσιν 315
 κτήματα δασσάμενοι, σὺ δὲ τηῦσίην ὁδὸν ἔλθης.
 ἄλλ' ἐς μὲν Μενέλαον ἐγὼ κέλομαι καὶ ἄνωγα
 ἐλθεῖν· κεῖνος γὰρ νέον ἄλλοθεν εἰλήλουθεν,
 ἐκ τῶν ἀνθρώπων ὅθεν οὐκ ἔλποιτό γε θυμῷ
 ἐλθέμεν, ὄντινα πρῶτον ἀποσφῆλῳσιν ἄελλαι 320
 ἐς πέλαγος μέγα τοῖον, ὅθεν τέ περ οὐδ' οἰωνοὶ
 αὐτόετες οἴχνευσιν, ἐπεὶ μέγα τε δεινὸν τε.
 ἀλλ' ἴθι νῦν σὺν νηϊ τε σῇ καὶ σοῖς ἐτάροισιν·
 εἰ δ' ἐθέλεις πεζὸς, πάρα τοι δίφρος τε καὶ ἵπποι,
 παρ δέ τοι νῆες ἐμοί, οἳ τοι πομπῆες ἔσονται 325
 ἐς Λακεδαιμόνα διᾶν, ὅθι ξανθὸς Μενέλαος.
 λίσσεσθαι δέ μιν αὐτὸς, ἵνα νημερτὲς ἐνίσπῃ.
 ψευδὸς δ' οὐκ ἐρέει· μάλα γὰρ πεπνυμένος ἐστίν.“
 ὧς ἔφατ', ἡέλιος δ' ἄρ' ἔδν καὶ ἐπὶ κνέφας ἤλθεν.
 τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη 330
 „ὦ γέρον, ἦτοι ταῦτα κατὰ μοῖραν κατέλεξας·
 ἀλλ' ἄγε τάμνετε μὲν γλώσσας, κεράσθε δὲ οἶνον,
 ὄφρα Ποσειδάωνι καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισιν

σπείσαντες κοίτοιο μεδόμεθα· τοῖο γὰρ ὦρη.
ἦδη γὰρ φάος οἶχεθ' ὑπὸ ζόφον, οὐδὲ ἔοικεν 335
θητὰ θεῶν ἐν δαιτὶ θαασσέμεν, ἀλλὰ νέεσθαι.“

Ἡ ῥα Διὸς θυγάτηρ, τοὶ δ' ἔκλυον ἀνδρησάσης.
τοῖσι δὲ κήρυκες μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχεναν,
κοῦροι δὲ κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο,
νώμησαν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενοι δεπᾶεσσιν· 340
γλώσσας δ' ἐν πυρὶ βάλλον, ἀνιστάμενοι δ' ἐπέλειβον.
αὐτὰρ ἐπεὶ σπείσαν τ' ἐπιὸν θ' ὅσον ἤθελε θυμός,
δὴ τότε Ἀθηναίη καὶ Τηλέμαχος θεοειδὴς
ἄμφω ἰέσθην κοίλῃν ἐπὶ νῆα νέεσθαι.

Νέστωρ δ' αὖ κατέρυκε καθάπτόμενος ἐπέεσσιν· 345

„Ζεὺς τόγ' ἀλέξῃσιν καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
ὥς ὑμεῖς παρ' ἐμεῖο θοὴν ἐπὶ νῆα κίοιτε
ὥστε τευ ἢ παρὰ πάμπαν ἀνείμονος ἢ πενιχοῦ,
ὦ οὔτι χλαῖναι καὶ ῥήγεα πόλλ' ἐνὶ οἴκῳ,
οὔτ' αὐτῷ μαλακῶς οὔτε ξεῖνοισιν ἐνεύδειν. 350
αὐτὰρ ἐμοὶ πάρα μὲν χλαῖναι καὶ ῥήγεα καλά.
οὗ θην δὴ τοῦδ' ἀνδρὸς Ὀδυσσῆος φίλος υἱὸς
νηὸς ἐπ' ἱκριόφιν καταλέξεται, ὕφρ' ἂν ἔγωγε
ζῶω, ἐπειτα δὲ παῖδες ἐνὶ μεγάροισι λῖπωνται,
ξείνους ξενίζειν, ὅστις κ' ἐμὰ δῶμαθ' ἵκηται.“ 355

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
„εὖ δὴ ταῦτά γ' ἐφησθα, γέρον φίλε· σοὶ δὲ ἔοικεν
Τηλέμαχον πείθεσθαι, ἐπεὶ πολὺ κάλλιον οὕτως.
ἀλλ' οὗτος μὲν νῦν σοὶ ἅμ' ἔψεται, ὄφρα κεν εὖδῃ
σοῖσιν ἐνὶ μεγάροισιν· ἐγὼ δ' ἐπὶ νῆα μέλαιναν 360
εἰμ', ἵνα θαρσύνω θ' ἐτάρους εἰπῶ τε ἕκαστα.
οἶος γὰρ μετὰ τοῖσι γεραίτερος εὖχομαι εἶναι·
οἱ δ' ἄλλοι φιλότῃ νεώτεροι ἄνδρες ἔπονται,
πάντες ὀμηλική μεγαθύμου Τηλεμάχοιο.
ἐνθα κε λεξαίμην κοίλῃ παρὰ νηῖ μελαίνῃ 365

νῦν· ἀτὰρ ἡῶθεν μετὰ Κανύκωνας μεγαθύμους
 εἰμ', ἐνθα χρεῖός μοι ὀφέλλεται, οὔτι νέον γε,
 οὐδ' ὀλίγον· σὺ δὲ τοῦτον, ἐπεὶ τεὸν ἵκετο δῶμα,
 πέμψον σὺν δίφρῳ τε καὶ νιέῃ· δὸς δέ οἱ ἵππους,
 οἳ τοι ἐλαφρότατοι θείειν καὶ κάρτος ἄριστοι.“ 370

Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη
 φήνη εἰδομένη· θάμβος δ' ἔλε πάντας ἰδόντας
 θαύμαζεν δ' ὁ γεραιὸς, ὅπως ἴδεν ὄφθαλμοῖσιν·
 Τηλεμάχου δ' ἔλε χεῖρα, ἔπος τ' ἑφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζεν
 „ὦ φίλος, οὐ σε ἔολπα κακὸν καὶ ἀναλκιν ἔσεσθαι,
 εἰ δὴ τοι νέῳ ᾧδε θεοὶ πομπῆες ἔπονται. 376

οὐ μὲν γάρ τις ὁδ' ἄλλος Ὀλύμπια δώματ' ἐχόντων,
 ἀλλὰ Διὸς θυγάτηρ, κυδίστη Τριτογένεια,
 ἣ τοι καὶ πατέρ' ἐσθλὸν ἐν Ἀργείοισιν ἐτίμα.
 ἀλλὰ, ἄνασσ', ἴληθι, δίδωθι δέ μοι κλέος ἐσθλόν, 380
 αὐτῷ καὶ παῖδεσσι καὶ αἰδοίῃ παρακοίτῃ·
 σοὶ δ' αὖ ἐγὼ ῥέξω βοῦν ἥνιν εὐρυμέτωπον,
 ἄδμήτην, ἣν οὐπω ὑπὸ ζυγὸν ἤγαγεν ἀνὴρ·
 τήν τοι ἐγὼ ῥέξω χρυσὸν κέρασιν περιχεύας.“

Ὡς ἑφατ' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἐκλυε Παλλὰς Ἀθήνη.
 τοῖσιν δ' ἡγεμόνευε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ, 386
 νιάσι καὶ γαμβροῖσιν, ἑὰ πρὸς δώματα καλά.
 ἀλλ' ὅτε δώμαθ' ἵκοντο ἀγακλυτὰ τοιοῦτο ἄνακτος,
 ἑξείης ἕζοντο κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε,
 τοῖς δ' ὁ γέρων ἐλθοῦσιν ἀνὰ κρητῆρα κέρασσειν 390
 οἶνου ἡδυπότοιο, τὸν ἐνδεκάτῳ ἐνιαυτῷ
 ᾧξεν ταμὶν καὶ ἀπὸ κρήδεμνον ἔλυσεν·
 τοῦ ὁ γέρων κρητῆρα κέρασσατο, πολλὰ δ' Ἀθήνη
 εὐχέτ' ἀποσπένδων, κούρη Διὸς αἰγιόχοιο.

Αὐτὰρ ἐπεὶ σπείσαν τ' ἐπιὸν θ' ὅσον ἤθελε θυμὸς,
 οἳ μὲν κακκείοντες ἔβαν οἰκόνδε ἕκαστος, 396
 τὸν δ' αὐτοῦ κοίμησε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ,

Τηλέμαχον, φίλου υἱὸν Ὀδυσσεύος θείοιο,
 τροητοῖς ἐν λεχέεσσιν, ὑπ' αἰθούσῃ ἐριδούπῳ,
 παρ δ' ἄρ' εὐμμελίην Πεισίστρατον, ὄρχαμον ἀνδρῶν,
 ὅς οἱ ἐτ' ἡϊθεὸς παίδων ἦν ἐν μεγάροισιν. 401

αὐτὸς δ' αὐτε καθεῦθε μυχῶ δόμου ὑψηλοῖο,
 τῷ δ' ἄλοχος δέσποινα λέχος πόρσυνε καὶ εὐνήν.
 Ἕμος δ' ἡριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 ὄρνυτ' ἄρ' ἐξ εὐνῇφι Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ, 405
 ἐκ δ' ἐλθὼν κατ' ἄρ' ἔξετ' ἐπὶ ξεστοῖσι λίθοισιν,
 οἱ οἱ ἔσαν προπάραιδε θυράων ὑψηλῶν
 λευκοὶ, ἀποστίλβοντες ἀλείφατος· οἷς ἐπὶ μὲν πρὶν
 Νηλεὺς ἔζεσκεν, θεόφιν μῆστωρ ἀτάλαντος·
 ἀλλ' ὁ μὲν ἤδη κηρὶ δαμῆς Ἀιδόσδε βεβήκει, 410
 Νέστωρ αὖ τὸτ' ἐφίξε Γερήνιος, οὗρος Ἀχαιῶν,
 σκηπτρον ἔχων· περὶ δ' υἷες ἀολλέες ἡγερέθοντο
 ἐκ θαλάμων ἐλθόντες, Ἐχέφρων τε Στρατίος τε
 Περσεύς τ' Ἀρητὸς τε καὶ ἀντίθεος Θρασυμήδης.
 τοῖσι δ' ἐπειθ' ἔκτος Πεισίστρατος ἦλυθεν ἦρως, 415
 παρ δ' ἄρα Τηλέμαχον θεοείκελον εἶσαν ἄγοντες.
 τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ

„Καρπαλίμως μοι, τέκνα φίλα, κρηήνατ' ἐέλδωρ,
 ὅφρ' ἦτοι πρώτιστα θεῶν ἱλάσσομ' Ἀθήνην,
 ἥ μοι ἐναργῆς ἦλθε θεοῦ ἐς δαῖτα θάλειαν. 420
 ἀλλ' ἄγ' ὁ μὲν πεδίουδ' ἐπὶ βοῦν ἵτω, ὅφρα τάχιστα
 ἐλθῇσιν, ἐλάσῃ δὲ βοῶν ἐπιβουκόλος ἀνὴρ·
 εἷς δ' ἐπὶ Τηλεμάχου μεγαθύμου νῆα μέλαιναν
 πάντας ἰὼν ἐτάρους ἀγέτω, λιπέτω δὲ δὴ οἴους·
 εἷς δ' αὖ χρυσοχόον Λαέρκεια δεῦρο κελέσθω 425
 ἐλθεῖν, ὅφρα βοὸς χρυσὸν κέρασιν περιχεύῃ.
 οἱ δ' ἄλλοι μένετ' αὐτοῦ ἀολλέες, εἰπατε δ' εἰσω
 ὁμῶϊσιν κατὰ δῶματ' ἀγκλυτὰ δαῖτα πένεσθαι,
 ἔδρας τε ξύλα τ' ἀμφὶ καὶ ἀγλαὸν οἰσέμεν ὕδωρ.“

ὧς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἐποίπνουν. ἦλθε μὲν
ἄρ βοῦς 430

ἐκ πεδίου, ἦλθον δὲ θοῆς παρὰ νηὸς εἵσης
Τηλεμάχου ἕταροι μεγαλήτορος, ἦλθε δὲ χαλκεὺς
ὄπλ' ἐν χερσὶν ἔχων χαλκήϊα, πείρατα τέχνης,
ἄκμονά τε σφυρὰν τ' εὐποιήτόν τε πυράργην,
οἷσιντε χρυσὸν εἰργάζετο· ἦλθε δ' Ἀθήνη 435

ῥῶν ἀντιώσα. γέρων δ' ἱππηλάτα Νέστωρ
χρυσὸν ἔδωχ'· ὁ δ' ἔπειτα βοὸς κέρασιν περιέχευεν
ἀσκήσας. ἐν ἄγαλμα θεὰ κεχάροίτο ἰδοῦσα.

βοῦν δ' ἀγέτην κερῶν Στρατίος καὶ ὄτος Ἐχέφρων.
χέριβ' αὖ σφ' Ἀρητος ἐν ἀνθεμόεντι λέβητι 440
ἦλυνθεν ἐκ θαλάμοιο φέρων, ἑτέρῃ δ' ἔχει οὐλὰς
ἐν κανέῳ· πέλεκυν δὲ μενεπτόλεμος Θρασυμήδης
ῥῆξεν ἔχων ἐν χειρὶ παρίστατο, βοῦν ἐπικόψων.

Περσεὺς δ' ἀμνίου εἶχε· γέρων δ' ἱππηλάτα Νέστωρ
χέριβ' αὖ τ' οὐλοχύτας τε κατήρχετο, πολλὰ δ' Ἀθήνη 445
εὐχετ' ἀπαρχόμενος, κεφαλῆς τρίχας ἐν πυρὶ βάλλων.

Αὐτὰρ ἐπεὶ ὃ' εὐξάντο καὶ οὐλοχύτας προβάλοντο,
αὐτίκα Νέστορος υἱὸς, ὑπέρθυμος Θρασυμήδης,
ἦλασεν ἄγχι στάς· πέλεκυς δ' ἀπέκοψε τένοντας
αὐχενίους, λῦσεν δὲ βοὸς μένος· αἱ δ' ὀλόλυξαν 450
θυγατέρες τε νυοὶ τε καὶ αἰδοίη παράκοιτις

Νέστορος, Εὐρυδίκη, πρέσβα Κλυμένοιο θυγατρῶν.
αἱ μὲν ἔπειτ' ἀνελόντες ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
ἔσχον· ἀτὰρ σφάζειν Πεισίστρατος, ὄρχαμος ἀνδρῶν.
τῆς δ' ἐπεὶ ἐκ μέλαν αἷμα ῥύη, λίπε δ' ὅστέα θυμὸς,
αἰψ' ἄρα μιν διέχευαν, ἄφαρ δ' ἐκ μηρία τάμνον 455

πάντα κατὰ μοῖραν, κατὰ τε κνίσῃ ἐκάλυψαν
ἀπτερυχα ποιήσαντες, ἐπ' αὐτῶν δ' ὠμοθέτησαν.
κατε δ' ἐπὶ στήθους ὁ γέρων, ἐπὶ δ' αἰδοπα οἶνον
λείβε· νέοι δὲ παρ' αὐτὸν ἔχον πεμπώβολα χερσίν. 460

αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ' ἐκάη καὶ σπλάγχν' ἐπάσαντο,
μίστυλλόν τ' ἄρα τᾶλλα καὶ ἄμφ' ὀβελοῖσιν ἐπειραν,
ὥπτων δ' ἀκροπόρους ὀβελούς ἐν χερσὶν ἔχοντες.

Τόφρα δὲ Τηλέμαχον λοῦσεν καλὴ Πολυκάστη,
Νέστορος ὀπλοτάτη θυγάτηρ Νηληϊάδαο.

463

αὐτὰρ ἐπεὶ λοῦσέν τε καὶ ἔχρισεν λίπ' ἐλαίῳ,
ἄμφι δέ μιν φᾶρος καλὸν βάλεν ἡδὲ χιτῶνα,
ἐκ ῥ' ἀσαμίνθου βῆ δέμας ἀθανάτοισιν ὁμοῖος·
παρ δ' ὄγε Νέστορ' ἰὼν κατ' ἄρ' ἔξετο, ποιμένι λαῶν.

Οἱ δ' ἐπεὶ ὥπτησαν κρέ' ὑπέρτερα καὶ ἐρύσαντο,
δαίνυνθ' ἐξόμενοι· ἐπὶ δ' ἀνέρες ἐσθλοὶ ὄρουτο
οἶνον οἶνοχοεῦντες ἐνὶ χρυσέοις δεπάεσσιν.

471

αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
τοῖσι δὲ μύθων ἤρχε Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ·

„Παῖδες ἔμοι, ἄγε, Τηλεμάχῳ καλλίτριχας ἵππους
ξεύξαθ' ὑφ' ἄρματ' ἄγοντες, ἵνα προήσσησιν ὁδοῖο.“

476

Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἡδ' ἐπι-
θοντο,

καρπαλίμως δ' ἐξευξαν ὑφ' ἄρμασιν ὠκέας ἵππους·
ἐν δὲ γυνὴ ταμίη σῖτον καὶ οἶνον ἔθηκεν
ὄψα τε, οἷα ἔδουσι διωτρεφές βασιλῆες.

480

ἂν δ' ἄρα Τηλέμαχος περικαλλέα βῆσέτο δίφρον·
παρ δ' ἄρα Νεστορίδης Πεισίστρατος, ὄρχαμος ἀν-
δρῶν,

ἔς δίφρον τ' ἀνέβαινε καὶ ἡνία λάζετο χερσὶν,
μάστιξεν δ' ἐλάαν, τῷ δ' οὐκ ἄκοντε πετέσθην
ἔς πεδίον, λιπέτην δὲ Πύλου αἰπὺ πτολίεθρον.

488

οἱ δὲ πανηγέριοι σείον ζυγὸν ἀμφὶς ἔχοντες.

Δύσετό τ' ἥελιος σκυῖωντό τε πᾶσαι ἀγνυαί·
ἔς Φηράς δ' ἵκοντο Διοκλῆος ποτὶ δῶμα,
νέος Ὀρσιλόχοιο, τὸν Ἀλφειὸς τέκε παῖδα.

ἔνθα δὲ νύκτ' ἔεσαν, ὃ δὲ τοῖς παρ' ξείνια θῆκεν.

490

Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 ἵππους τε ζεύγνυντ' ἀνά θ' ἄρματα ποικίλ' ἔβαινον·
 [ἐκ δ' ἔλασαν προθύροιο καὶ αἰθούσης ἐριδούπου·]
 μάστιξεν δ' ἐλάαν, τὰ δ' οὐκ ἄκουτε πετέσθην.
 Ἴξον δ' ἐς πεδίον πυρηφόρου, ἔνθα δ' ἔπειτα 495
 ἦνον ὁδόν· τοῖον γὰρ ὑπέκφερον ὠκέες ἵπποι.
 δύσετό τ' ἥελιος σκιδῶντό τε πᾶσαι ἀγυαί.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Δ.

Τὰ ἐν Λακεδαιμόνι.

Οἱ δ' Ἴξον κόλλην Λακεδαίμονα κητώεσσαν,
 πρὸς δ' ἄρα δῶματ' ἔλων Μενελάου κυδαλλίμοιο.
 τὸν δ' εὖρον δαινύντα γάμον πολλοῖσιν ἔτησιν
 υἱέος ἠδὲ θυγατρὸς ἀμύμονος ᾧ ἐνὶ οἴκῳ.
 τὴν μὲν Ἀχιλλῆος ῥηξήνορος υἱεὶ πέμπεν· 5
 ἐν Τροίῃ γὰρ πρῶτον ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν
 δωσέμεναι, τοῖσιν δὲ θεοὶ γάμον ἐξετέλειον.
 τὴν ἄρ' ὅγ' ἐνθ' ἵπποισι καὶ ἄρμασι πέμπε νέεσθαι
 Μυρμιδόνων προτὶ ἄστυ περικλυτὸν, οἷσιν ἄνασθεν.
 υἱεὶ δὲ Σπάρτῃθεν Ἀλέκτορος ἦγετο κούρην, 10
 ὃς οἱ τηλύγετος γένετο κρατερὸς Μεγαπένδης
 ἐκ δούλης· Ἑλένη δὲ θεοὶ γόνον οὐκέτ' ἔφαινον,
 ἐπειδὴ τὸ πρῶτον ἐγείνατο παῖδ' ἐρατεινήν,
 Ερμιόνην, ἣ εἶδος ἔχε χρυσέης Ἀφροδίτης.
 [Ὡς οἱ μὲν δαίνυντο καθ' ὑπερεφές μέγα δῶμα 15
 γείτονες ἠδὲ ἔται Μενελάου κυδαλλίμοιο,
 τερπόμενοι· μετὰ δέ σφιν ἐμέλπετο θεῖος ἀοιδὸς

φορμίζων· δοίω δὲ κυβιστητῆρε κατ' αὐτοὺς
μολπῆς ἐξάρχοντος ἐδίνεον κατὰ μέσσοις.]

Τῷ δ' αὖτ' ἐν προθύροισι δόμων αὐτῶ τ
ἵππῳ,

Τηλέμαχος θ' ἦρως καὶ Νέστορος ἀγλαὸς υἱὸς,
στῆσαν· ὁ δὲ προμολῶν ἶδετο κρείων Ἑτεωνεὺς
ὄτρηρός τεράπων Μενελάου κυδαλίμοιο,
βῆ δ' ἱμεν ἀγγελέων διὰ δώματα ποιμένι λαῶν,
ἀρχοῦ δ' ἰστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα

„Ξείνω δὴ τινε τῷδε, διοτρεφὲς ᾧ Μενέλαε,
ἄνδρε δύω, γενεῇ δὲ Διὸς μέγαλοιο ἔεικτον.
ἀλλ' εἰπ' ἢ σφῶν καταλύσομεν ὠκέας ἵππους,
ἢ ἄλλου πέμπωμεν ἱκανέμεν, ὅς κε φιλήσῃ.“

Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη ξανθὸς Μενέλαος
„οὐ μὲν νῆπιος ἦσθα, Βοηθοῖδ' Ἑτεωνεῦ,
τὸ πρὶν· ἀτὰρ μὲν νῦν γε πάῖς ὥς νῆπια βάξει
ἢ μὲν δὴ νῶϊ ξεινήϊα πολλὰ φαγόντε
ἄλλων ἀνθρώπων δεῦρ' ἰκόμεθ', αἱ κέ ποθι Ζεὺς
ἐξοπίσω περ πάνσῃ ὀϊζύος. ἀλλὰ λυ' ἵππους
ξείνων, ἐς δ' αὐτοὺς προτέρῳ ἄγε θοινηθῆναι.

Ὡς φάθ', ὁ δ' ἐκ μεγάροιο διέσσυτο, κέκλετο
ἄλλους

ὄτρηροὺς τεράποντας ἅμα σπέσθαι ἐοῖ αὐτῶ.
οἱ δ' ἵππους μὲν λῦσαν ὑπὸ ζυγοῦ ἰδρώοντας,
καὶ τοὺς μὲν κατέδησαν ἐφ' ἱππεῖσιν ἀπὸ κάπῃσιν,
πὰρ δ' ἔβαλον ξειᾶς, ἀνὰ δὲ κρεῖττον λευκὸν ἐμιξαν,
ἄρματα δ' ἐκλιναν πρὸς ἐνώπια παμφανόωντα,
αὐτοὺς δ' εἰσήγον θείον δόμον· οἱ δὲ ἰδόντες
θαύμαζον κατὰ δῶμα Διοτρεφέος βασιλῆος.
ὥστε γὰρ ἡέλιου αἴγλη πέλεν ἢ ἐσέληνης
δῶμα καθ' ὑπερεφὲς Μενελάου κυδαλίμοιο.
αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπησαν ὀρώμενοι ὀφθαλμοῖσιν,

ἐς δ' ἄσαμίνθους βάντες ἐϋξέστας λούσαντο.
 τοὺς δ' ἐπεὶ οὖν δμῳαὶ λούσαν καὶ χρῖσαν ἐλαίῳ,
 ἀμφὶ δ' ἄρα χλαῖνας οὔλας βάλλον ἠδὲ χιτῶνας, 50
 ἐς ῥα θρόνους ἔζοντο παρ' Ἀτρεΐδην Μενέλαον.
 χέριβι δ' ἀμφίπολος προχόῳ ἐπέχευε φέρουσα
 καλῇ χρυσεῖῃ, ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος,
 νύψασθαι· παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν.
 σίτον δ' αἰδοίῃ ταμίῃ παρέθηκε φέρουσα, 55
 εἶδατα πόλλ' ἐπιθείσα, χαριζομένη παρεόντων.
 [δαιτρός δὲ κρειῶν πίνακας παρέθηκεν αἰέρας
 παντοίων, παρὰ δὲ σφι τίθει χρύσεια κύπελλα.]
 τῷ καὶ δεικνύμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος
 „Σίτου δ' ἄπτεσθον καὶ χαίρετον. αὐτὰρ ἔπειτα
 δείπνου πασσαμένῳ εἰρησόμεθ' οὔτινές ἐστων 61
 ἀνδρῶν· οὐ γὰρ σφῶν γε γένος ἀπόλωλε τοκήων,
 ἀλλ' ἀνδρῶν γένος ἐστὲ διοτρεφέων βασιλῆων
 σκηπτούχων, ἐπεὶ οὐ κε κακοὶ τοιούσδε τέκοιεν.“
 Ὡς φάτο, καὶ σφιν νῶτα βοὸς παρὰ πλοῖνα θῆκεν 66
 ὅπ' ἐν χερσὶν ἐλὼν, τὰ ῥά οἱ γέρα πάρθεσαν αὐτῷ.
 οἱ δ' ἐπ' ὀνείαδ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας λαλлон.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 ὃν τότε Τηλέμαχος προσεφώνεε Νέστορος υἱόν,
 ἔγχι σῶν κεφαλὴν, ἵνα μὴ πευθοίαιδ' οἱ ἄλλοι· 70
 „Φράξο, Νεστορίδη, τῷ ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ,
 χαλκοῦ τε στεροπὴν καὶ δῶματα ἠχήμεντα,
 χρυσοῦ τ' ἡλέκτρον τε καὶ ἀργύρου ἠδ' ἐλέφαντος.
 Ζηνὸς που τοιήδε γ' Ὀλυμπίου ἐνδοθεν αὐλή,
 ἥσσα τὰδ' ἄσπετα πολλά· σέβας μ' ἔχει εἰσορόωντα.“
 Τοῦ δ' ἀγορεύοντος ξύνετο ξανθὸς Μενέλαος, 75
 καὶ σφεας φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα
 „Τέκνα φίλ', ἦτοι Ζηνὶ βροτῶν οὐκ ἄν τις ἐρίζοι
 εὐθνήατοι γὰρ τοῦγε δόμοι καὶ κτήματ' ἔασιν·

ἀνδρῶν δ' ἣ κέν τις μοι ἐρίσσεται, ἥε καὶ οὐκί, 80
 κτήμασιν. ἣ γὰρ πολλὰ παθὼν καὶ πόλλ' ἐπαληθεῖς
 ἠγάγόμεν ἐν νηυσὶ καὶ ὀγδοάτῳ ἔτει ἦλθον·
 Κύπρον Φοινίκην τε καὶ Αἰγυπτίους ἐπαληθεῖς,
 Αἰθιοπὰς δ' ἰκόμεν καὶ Σιδονίους καὶ Ἑρεμβοὺς
 καὶ Αἰβύην, ἵνα τ' ἄρνες ἄφαρ κεραοὶ τελέθουσιν. 85
 τρεῖς γὰρ τίκτει μῆλα τελεσφόρον εἰς ἐμαυτὸν.
 ἐνθα μὲν οὔτε ἄναξ ἐπιδευῆς οὔτε τι ποιμὴν
 τυροῦ καὶ κρεῖων, οὔδ' ἐγλυκεροῖο γάλακτος,
 ἀλλ' αἰεὶ παρέχουσιν ἐπηετανὸν γάλα θηῆσθαι.
 εἶος ἐγὼ περὶ κεῖνα πολὺν βίον συναγείρων 90
 ἡλώμεν, τειῶς μοι ἀδελφεὸν ἄλλος ἐπεφνεν
 λάθρη, ἀνωῖστί, δόλῳ οὐλομένης ἀλόχοιο·
 ὥς οὔτοι χαίρων τοῖσδε κτεάτεσσιν ἀνάσσω.
 καὶ πατέρων τάδε μέλλει' ἀκουέμεν, οἵτινες ὑμῖν
 εἰσὶν, ἐπεὶ μάλα πόλλ' ἐπαθον, καὶ ἀπώλεσα οἴκου 95
 εὐ' μάλα ναιετάοντα, κεχανδότα πολλὰ καὶ ἐσθλά.
 ὧν ὄφελον τριτάτην περ ἔχων ἐν δώμασι μοῖραν
 ναίειν, οἱ δ' ἄνδρες σοοὶ ἔμμεναι, οἱ τότ' ὄλοντο
 Τροίῃ ἐν εὐρείῃ, ἕκασ' Ἀργεὸς ἱπποβότοιο.
 ἀλλ' ἐμπης πάντας μὲν ὀδυρόμενος καὶ ἀχεύων 100
 πολλάκις ἐν μεγάροισι καθήμενος ἡμετέροισιν
 ἄλλοτε μὲν τε γόῳ φρένα τέρπομαι, ἄλλοτε δ' αὐτὲ
 παύομαι· αἰψήρως δὲ κόρος κρυεροῖο γόοιο.
 τῶν πάντων οὐ τόσσον ὀδύρομαι, ἀχνύμενός περ,
 ὥς ἐνός, ὅστε μοι ὕπνον ἀπεχθαίνει καὶ ἐδωδὴν 105
 μνωομένῳ, ἐπεὶ οὔτις Ἀχαιῶν τόσσ' ἐμόγησεν
 οὐσ' Ὀδυσσεὺς ἐμόγησε καὶ ἤρατο. τῷ δ' ἄρ' ἐμελλεν
 αὐτῷ κῆδ' ἐσσεσθαι, ἐμοὶ δ' ἄχος αἶεν ἔλαστον
 κείνου, ὅπως δὴ θηρὸν ἀποίχεται, οὔδέ τι ἴδμεν,
 ζῶει ὅγ' ἢ τέθνηκεν. ὀδύρονται νύ που αὐτὸν 110
 Λαέρτης θ' ὁ γέρον καὶ ἐχέφρων Πηνελόπεια

Τηλέμαχος δ', ὃν ἔλειπε νέον γεγαῶτ' ἐνὶ οἴκῳ·“

Ὡς φάτο, τῷ δ' ἄρα πατὴρ ὑφ' ἱμερον ὤρσε γόοιο
δάκρυ δ' ἀπὸ βλεφάρων χαμάδις βάλε πατὴρ ἀ-
κούσας,

γλαῦναν πορφυρέην ἄντ' ὀφθαλμοῖν ἀνασχῶν 115

ἀμφοτέρῃσιν χερσίν· νόησε δέ μιν Μενέλαος,

μερμήριξε δ' ἐπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν

ἥ μιν αὐτὸν πατὴρ ἐάσειε μνησθῆναι,

πρῶτ' ἐξερέοιτο ἕκαστά τε πειρήσαιο.

Εἶος ὁ ταῦθ' ὄρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,

καὶ δ' Ἑλένη θαλάμοιο θυώδεος ὑπορόφοιο 121

ἔλυσεν, Ἀρτέμιδι χρυσηλακάτῳ εἰκυῖα.

τῇ δ' ἄρ' αἴμ' Ἀδρήστη κλισίην εὖτυκτον ἔθηκεν,

Ἀλκίππῃ δὲ τάπητα φέρειν μαλακοῦ ἐρίοιο,

Φυλῶ δ' ἀργύρεον τάλαρον φέρε, τὸν οἱ ἔδωκεν 125

Ἀλκάνδρῃ, Πολύβοιο δάμαρ, ὅς ἐναί' ἐνὶ Θήβῃς

Ἀιγυπτίῃς, ὅθι πλεῖστα δόμοις ἐν κτήματα κεῖται·

ὅς Μενελάῳ δῶκε δὴ ἀργυρέας ἀσαμίνθους,

ποιοὺς δὲ τρίποδας, δέκα δὲ χρυσοῖο τάλαντα.

τῷ δ' αὖθ' Ἑλένῃ ἄλοχος πόρε κάλλιμα δῶρα· 130

χρυσέην τ' ἡλακάτην τάλαρόν δ' ὑπόκνυκλον ὅπασσεν

ἀργύρεον, χρυσῷ δ' ἐπὶ χεῖλεα κεκράαντο.

τὴν ῥά οἱ ἀμφίπολος Φυλῶ παρέθηκε φέρουσα

ἡμάτος ἀσκητοῖο βεβυσμένον· αὐτὰρ ἐπ' αὐτῇ

ἡλακάτῃ τετάνυστο ἰοδυφεῖς εἶρος ἔχουσα. 135

ἔπειτα δ' ἐν κλισίῳ, ὑπὸ δὲ θοῇνυς ποσὶν ἦεν.

αὐτίκα δ' ἦγ' ἐπέεσσι πόσιν ἐρέεινε ἕκαστα·

„Ἰδμεν δὴ, Μενέλαε Διοτρεφεῖς, οἵτινες οἶδε

ἡμετέροις εὐχετόωνται ἱκανέμεν ἡμέτερον δῶ;

ἢ ἔτυμον ἐρέω; κέλεται δέ με θυμός. 140

οὐ γάρ πώ τινά φημι εἰκότα ὥδε ἰδέσθαι

ἢ ἄνδρ' οὔτε γυναῖκα - σέβας μ' ἔχει εἰσορόωσαν -

Homeri Odyssea.

ὥς ὅθ' Ὀδυσσεύς μεγαλήτορος νῆϊ ἔοικεν,
 Τηλεμάχῳ, τὸν ἔλειπε νέον γεγαῶτ' ἐνὶ οἴκῳ
 κείνος ἀνὴρ, ὅτ' ἐμεῖο κυνώπιδος εἵνεκ' Ἀχαιοὶ 145
 ἦλθεθ' ὑπὸ Τροίην, πόλεμον θρασὺν ὀρμαίνοντες.“

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος
 „οὔτῳ νῦν καὶ ἐγὼ νοέω, γύναι, ὥς σὺ ἔϊσκεῖς·
 κείνου γὰρ τοιοῖδε πόδες τοιαῖδε τε χεῖρες
 ὀφθαλμῶν τε βολαὶ κεφαλῇ τ' ἐφύπερθέ τε χαῖται
 καὶ νῦν ἦτοι ἐγὼ μεμνημένος ἀμφ' Ὀδυσῆϊ 151
 μυθεόμην, ὅσα κείνος ὀξύνσας ἐμόγησεν
 ἀμφ' ἐμοί, αὐτὰρ ὁ πικρὸν ὑπ' ὀφρύσι δάκρυον εἶβεν,
 χλαῖναν πορφυρέην ἄντ' ὀφθαλμοῖν ἀνασχών.“

Τὸν δ' αὖ Νεστορίδης Πεισίστρατος ἀντίον ἤϊδα
 „Ἀτρεΐδῃ Μενέλαε διοτρεφεῖς, ὄρχαμε λαῶν, 156
 κείνου μέντοι ὅδ' υἱὸς ἐτήτυμον, ὥς ἀγορεύεις·
 ἀλλὰ σαόφρων ἐστὶ, νεμεσᾶται δ' ἐνὶ θυμῷ
 ὥδ' ἐλθὼν τὸ πρῶτον ἐπεσβολίας ἀναφαίνειν
 ἅντα σέθεν, τοῦ νῶϊ θεοῦ ὥς τερπόμεθ' αὐδῇ. 162
 αὐτὰρ ἐμὲ προέηκε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ
 τῷ ἅμα πομπὸν ἐπεσθαι· ἐέλδετο γὰρ σε ἰδέσθαι,
 ὅφρα οἱ ἦ τι ἔπος ὑποθήσεται ἢ τι ἔργον.
 πολλὰ γὰρ ἄλγε' ἔχει πατρὸς παῖς οἰχομένοιο
 ἐν μεγάροις, ᾧ μὴ ἄλλοι ἀσσητῆρες ἔωσιν, 168
 ὥς νῦν Τηλεμάχῳ ὁ μὲν οἴχεται, οὐδέ οἱ ἄλλοι
 εἰς οἱ κεν κατὰ δῆμον ἀλάλκοιεν κακότητα.“

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος
 „ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ φίλου ἀνέρος υἱὸς ἐμὸν δῶ
 ἵκεθ', ὃς εἵνεκ' ἐμεῖο πολέας ἐμόγησεν ἀέθλους· 174
 καὶ μιν ἔφην ἐλθόντα φιλησέμεν ἔξοχον ἄλλων
 Ἀργείων, εἰ νῶϊν ὑπεῖρ ἅλα νόστον ἔδωκεν
 ἡγεῖσθαι θεῶν γένεσθαι Ὀλύμπιος εὐρύνοπα Ζεὺς.
 καὶ κέ οἱ Ἀργεῖ νάσσα πόλιν καὶ δῶματ' ἔτενξα,

ἔξ Ἰθάκης ἀγαγὼν σὺν κτήμασι καὶ τέκει ᾧ 175
καὶ πᾶσιν λαοῖσι, μίαν πόλιν ἐξαλαπάξας,
καὶ περιναϊετάουσιν, ἀνάσσονται δ' ἔμοι αὐτῷ.
καὶ κε θάμ' ἐνθάδ' ἔοντες ἐμισγόμεθ'· οὐδέ κεν ἡμέας
ἄλλο διέκρινεν φιλέοντε τε τερπομένῳ τε,
πρὶν γ' ὅτε θῆ θανάτοιο μέλαν νέφος ἀμφεκάλυψεν
ἄλλὰ τὰ μὲν πον μέλλεν ἀγασσεσθαι θεὸς αὐτὸς, 181
ὃς κείνου δύστηνον ἀνόστιμον οἶον ἔθηκεν.“

Ὡς φάτο, τοῖσι δὲ πᾶσιν ὑπ' ἱμερον ὥρσε γόοιο.
ἔλαϊε μὲν Ἀργεῖη Ἑλένη, Διὸς ἐκγερανία,
ἔλαϊε δὲ Τηλέμαχος τε καὶ Ἀτρεΐδης Μενέλαος, 185
οὐδ' ἄρα Νέστορος υἱὸς ἄδακρύτῳ ἔχεν ὅσσε·
ἀνῆσατο γάρ κατὰ θυμὸν ἀμύμονος Ἀντιλόχοιο,
τόν ῥ' Ἡοῦς ἔκτεινε φαεινῆς ἀγλαὸς υἱός·
τοῦ ὅγ' ἐπιμνησθεῖς ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευεν·

„Ἀτρεΐδη, περὶ μὲν σε βροτῶν πεπνυμένον εἶναι 190
Νέστωρ φάσχ' ὁ γέρων, ὅτ' ἐπιμνησαίμεθα σείο
[οἷσιν ἐνὶ μεγάροισι, καὶ ἀλλήλους ἐρέοιμεν],
καὶ νῦν, εἴ τί που ἔστι, πλῆθοιό μοι· οὐ γὰρ ἔγωγε
τέρπομ' ὀδυρόμενος μεταδόρπιος, ἀλλὰ καὶ Ἡῶς
ἴσσεται ἠριγένεια· νεμεσσῶμαί γε μὲν οὐδεῖν 195
ἁλάειν ὃς κε θάνησι βροτῶν καὶ πότμον ἐπίσπῃ.
τοῦτό νυ καὶ γέρας οἶον οἷζυροῖσι βροτοῖσιν,
τείρασθαι τε κόμην βαλέειν τ' ἀπὸ δάκρυ παρειῶν.
καὶ γὰρ ἐμὸς τέθνηκεν ἀδελφεὸς, οὔτι κάκιστος
Ἀργείων· μέλλεις δὲ σὺ ἴδμεναι· οὐ γὰρ ἔγωγε 200
ᾤκησ' οὐδὲ ἴδον· περὶ δ' ἄλλων φασὶ γενέσθαι
Ἀντίλοχον, πέρι μὲν θείειν ταχὺν ἠδὲ μαχητήν.“

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος
ᾧ φίλ', ἔπει τόσα εἶπες ὅς' ἄν πεπνυμένος ἀνῆρ
ἔποι καὶ ῥέξειε, καὶ ὃς προγενέστερος εἴη· 205
τοίου γὰρ καὶ πατὴρ, ὃ καὶ πεπνυμένα βάξεις.

ρεία δ' ἀρίγνωτος γόνος ἀνέρος ὅτε Κρονίων
 ὄλβον ἐπικλώσῃ γαμέοντί τε γεινομένῳ τε,
 ὥς νῦν Νέστορι δῶκε διαμπερὲς ἤματα πάντα,
 αὐτὸν μὲν λιπαρῶς γηρασκέμεν ἐν μεγάροισιν, 210
 νείας αὖ πιτυτούς τε καὶ ἐργεσιν εἶναι ἀρίστους.
 ἡμεῖς δὲ κλαυθμὸν μὲν ἐάσομεν, ὅς πρὶν ἐτύχθη,
 δόρπου δ' ἐξαυτίς μνησώμεθα, χερσὶ δ' ἐφ' ὕδωρ
 χενάντων. μῦθοι δὲ καὶ ἡῶθέν περ ἔσονται
 Τηλεμάχῳ καὶ ἐμοὶ διαειπέμεν ἀλλήλοισιν. 215

Ὡς ἔφατ', Ἀσφαλίων δ' ἄρ' ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχενεν,
 ὀτρηρὸς θεράπων Μενελάου κυδαλμιοιο.

οἱ δ' ἐπ' ὀνειάθ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἱαλλον.

"Εὐθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησ' Ἑλένη Διὸς ἐκγεγαυῖα·
 αὐτίκ' ἄρ' εἰς οἶνον βάλε φάρμακον, ἐνθεν ἔπινον, 220
 νηπενθές τ' ἄχολόν τε, κακῶν ἐπλήθον ἀπάντων.
 ὅς τὸ καταβρόῃειεν, ἐπὴν κρητῆρι μιγείη,
 οὐ κεν ἐφημέριός γε βάλοι κατὰ δάκρυ παρειῶν,
 οὐδ' εἰ οἱ κατατεθναῖη μήτηρ τε πατήρ τε,
 οὐδ' εἰ οἱ προπάροιθεν ἀδελφεὸν ἢ φίλον υἱὸν 225
 χαλκῷ δηλώσειεν, ὃ δ' ὀφθαλμοῖσιν ὀρώτο.
 τοῖα Διὸς θυγάτηρ ἔχε φάρμακα μητιόεντα,
 ἐσθλὰ, τὰ οἱ Πολύδαμνα πόρεν, Θῶνος παρὰ κοιτίς,
 Αἰγυπτίῃ, τῇ πλεῖστα φέρει ξείδωρος ἄρουρα
 φάρμακα, πολλὰ μὲν ἐσθλὰ μεμιγμένα, πολλὰ δὲ

λυγρὰ.

230

ἱητρὸς δὲ ἕκαστος ἐπιστάμενος περὶ πάντων
 ἀνθρώπων· ἥ γάρ Παιήονός εἰσι γενέθλης.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ᾧ ἐνέηκε κέλευσέ τε οἶνοχοῆσαι,
 ἐξαυτίς μῦθοισιν ἀμειβομένη προσέειπεν

„Ἀτρεΐδῃ Μενέλαε διοτρεφὲς ἡδὲ καὶ οἶδε 235
 ἀνδρῶν ἐσθλῶν παῖδες – ἀτὰρ θεὸς ἄλλοτε ἄλλῳ
 Ζεὺς ἀγαθὸν τε κακὸν τε διδοῖ· δύναται γὰρ ἅπαντα·

ἦτοι νῦν δαίνυσθε καθήμενοι ἐν μεγάροισιν
 καὶ μύθοις τέρπεσθε· εἰκότα γάρ καταλέξω.
 πάντα μὲν οὐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι οὐδ' ὀνομήνω, 240
 ὅσσοι Ὀδυσσῆος ταλασίφρονός εἰσιν ἄεθλοι·
 ἀλλ' οἶον τόδ' ἔρεξε καὶ ἔτλη καρτερός ἀνὴρ
 δήμῳ ἐνὶ Τρώων, ὅθι πάσχετε πῆματ' Ἀχαιοί.
 αὐτόν μιν πληγῇσιν ἀεικελίῃσι δαμάσσας,
 σπείρα κάκ' ἄμφ' ὥμοισι βαλὼν, οἰκῇ εἰοικώς, 245
 ἀνδρῶν δυσμενέων κατέδυν πόλιν εὐρυάγνιαν·
 ἄλλω δ' αὐτὸν φωτὶ κατακρύπτων ἦϊσκεν,
 δέκτῃ, ὅς οὐδὲν τοῖος ἔην ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
 τῷ ἱκελος κατέδυν Τρώων πόλιν, οἱ δ' ἀβάκησαν
 πάντες· ἐγὼ δέ μιν οἶη ἀνέγνων τοιοῦτον ἔοντα, 250
 καὶ μιν ἀνηρώτων· ὁ δὲ κερδοσύνη ἀλέεινεν.
 ἀλλ' ὅτε δὴ μιν ἐγὼ λόεον καὶ χοῖον ἐλαίῳ,
 ἑμφὶ δὲ εἵματα ἔσσα, καὶ ὥμοσα καρτερόν ὄρκον
 ἥ μὲν πρὶν Ὀδυσῆα μετὰ Τρώεσσ' ἀναφῆναι,
 πρὶν γε τὸν ἐς νῆας τε θοὰς κλισίας τ' ἀφικέσθαι, 255
 καὶ τότε δὴ μοι παντα νόον κατέλεξεν Ἀχαιῶν.
 πολλοὺς δὲ Τρώων κτείνας ταναήκει χαλκῷ
 ἦλθε μετ' Ἀργεῖους, κατὰ δὲ φρόνιν ἤγαγε πολλήν.
 ἐνθ' ἄλλαι Τρωαὶ λίγ' ἐκώκουν· αὐτὰρ ἐμὸν κῆρ
 χαῖρ', ἐπεὶ ἦδη μοι κραδίη τέτραπτο νέεσθαι 260
 ὡς οἰκόνδ', ἅτην δὲ μετέστενον, ἣν Ἀφροδίτη
 δῶχ', ὅτε μ' ἤγαγε κείσε φίλης ἀπὸ πατρίδος αἵης,
 παῖδά τ' ἐμὴν νοσφισσαμένην θάλαμόν τε πόσιν τε
 αὖτε δυνόμενον. οὐτ' ἄρ' φρένας οὔτε τι εἶδος· 264
 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος
 καὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, γύναι, κατὰ μοῖραν εἶπες·
 ὅδ' ἐμὲν πολέων ἐδάην βουλήν τε νόον τε
 ἀνδρῶν ἡρώων, πολλήν δ' ἐπελήλυθα γαῖαν·
 ἀλλ' οὐπω τοιοῦτον ἐγὼν ἶδον ὀφθαλμοῖσιν

οἶον Ὀδυσσεύς ταλασίφρονος ἔσκε φίλον κῆρ. 270
 οἶον καὶ τόδ' ἔρξε καὶ ἔτλη καρτερὸς ἀνὴρ
 ἱππῶ ἐνὶ ξιστῶ, ἵν' ἐνήμεθα πάντες ἄριστοι
 Ἀργείων Τρώεσσι φόνον καὶ κῆρα φέρουντες.
 ἦλθες ἔπειτα σὺ κείσε· κελευσέμεναι δέ σ' ἐμελλεν
 δαίμων, ὅς Τρώεσσιν ἐβούλετο κῦδος ὀρέξαι. 271
 καὶ τοι Διτ' Ἰφιδάμανος θεοείκελος ἔσπετ' ἰούσῃ.
 τρεῖς δὲ περιστῆιξας κοῖλον λόχον ἀμφοφώσας,
 ἐκ δ' ὀνομακλήθην Δαναῶν ὀνόμαζες ἀρίστους,
 πάντων Ἀργείων φωνὴν ἰσκουσ' ἀλόχοισιν.
 αὐτὰρ ἐγὼ καὶ Τυδείδης καὶ δῖος Ὀδυσσεὺς
 ἦμενοι ἐν μέσσοισιν ἀκούσαμεν ὥς ἐβόησας. 272
 νῶϊ μὲν ἀμφοτέρω μενεήναμεν ὀρμηθέντες
 ἢ ἐξελθέμεναι, ἢ ἐνδοθεν αἰψ' ὑπακούσαι·
 ἀλλ' Ὀδυσσεὺς κατέρυκε καὶ ἔσχεθεν ἰμμένω περ.
 [ἐνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀκὴν ἔσαν νῆες Ἀχαιῶν, 273
 Ἀντικλός δὲ σέγ' ὅλος ἀμείψασθαι ἐπέεσσιν
 ἤθελεν· ἀλλ' Ὀδυσσεὺς ἐπὶ μάστακα χερσὶ πῖξεν
 νωλεμέως κρατερῇσι, σάωσε δὲ πάντας Ἀχαιοὺς,
 τόφρα δ' ἐχ' ὄφρα σε νοσφιν ἀπήγαγε Παλλὰς Ἀθήνη.
 Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἠΰδα 274
 „Ἄτρεϊδῃ Μενέλαιε διοτρεφές, ὄρχαμε λαῶν,
 ἄλγιον· οὐ γάρ οἱ τι τάγ' ἤρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον.
 οὐδ' εἰ οἱ κραδίη γε σιδηρῇ ἐνδοθεν ἦεν.
 ἀλλ' ἄγετ' εἰς εὐνὴν τράπεθ' ἡμέας, ὄφρα καὶ ἦδη
 ὑπνώ ὑπο γλυκερῷ ταρπόμεθα κοιμηθέντες.“ 275
 Ὡς ἔφατ', Ἀργεῖη δ' Ἑλένη δμῳῇσι κέλευσεν
 δέμνι ὑπ' αἰθούσῃ θέμεναι, καὶ δῆγχα καλὰ
 πορφύρε' ἐμβαλέειν, στορέσαι τ' ἐφύπερθε τάπητας
 χλαίνας τ' ἐνθέμεναι οὐλας καθύπερθεν ἔσασθαι.
 αἱ δ' ἴσαν ἐκ μεγάρου δᾶος μετὰ χερσὶν ἔχουσαι,
 δέμνια δὲ στόρεσαν· ἐκ δὲ ξείνους ἄγε κῆρυξ

οἱ μὲν ἄρ' ἐν προδόμῳ δόμου αὐτόθι κοιμήσαντο,
 Τηλέμαχος δ' ἦρως καὶ Νέστορος ἀγλαὸς υἱός·
 Ατρεΐδης δὲ καθεῦθε μυχῶ δόμου ὑψηλοῦ,
 παρ' δ' Ἐλένη τανύπεπλος ἐλέξατο, δία γυναικῶν. 305

Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 ὄρνυτ' ἄρ' ἐξ εὐνῇφι βοήν ἀγαθὸς Μενέλαος
 εἴματα ἐσάμενος, περὶ δὲ ξίφος ὄξυ θέν' ὤμῳ,
 ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
 βῆ δ' ἱμεν ἐκ θαλάμοιο θεῶ ἐναλίγκιος ἄντην, 310

Τηλεμάχῳ δὲ παρῖξεν ἔπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζεν
 „Τίπτε δέ σε χρεῖα δεῦρ' ἦγαγε, Τηλέμαχ' ἦρως,
 ἐς Λακεδαιμόνα δταν, ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης;
 δῆμιον, ἢ ἴδιον; τόδε μοι νημερτὲς ἐνίσπες.“

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦνδα 315

„Ατρεΐδῃ Μενέλαε διοτρεφές, ὄρχαμε λαῶν,
 ἦλυθον, εἰ τινά μοι κληηδόνα πατρὸς ἐνίσποις.
 ἐσθλὴταί μοι οἶκος, ὄλωλε δὲ πλοῦνα ἔργα,

δυσμενέων δ' ἀνδρῶν πλεῖος δόμος, οὔτε μοι αἰεὶ
 μῆλ' ἀδινὰ σφάζουσι καὶ εἰλίποδας ἔλικας βοῦς, 320

μητρὸς ἐμῆς μνηστῆρες ὑπέρβιον ὕβριν ἔχοντες.

τοὔνεκα νῦν τὰ σά γούναθ' ἱκάνομαι, αἰ κ' ἐθέλῃσθα

κείνου λυγρὸν ὄλεθρον ἐνισπεῖν, εἰ που ὅπωπας

ὀφθαλμοῖσι τεοῖσιν, ἢ ἄλλου μῦθον ἄκουσας

πλαζομένου· πέρι γάρ μιν οἴξυρὸν τέκε μήτηρ. 325

μηδὲ τί μ' αἰδόμενος μειλίσσεο μηδ' ἐλεάρων,

ἀλλ' εὖ μοι κατάλεξον ὅπως ἦντησας ὀπωπῆς.

λίσσομαι, εἴποτέ τοί τι πατὴρ ἐμός, ἐσθλὸς Ὀδυσσεύς,

ἢ ἔπος ἦέ τι ἔργον ὑποστάς ἐξετέλεσσεν

θήμῳ ἐνὶ Τρώων, ὅθι πάσχετε πῆματ' Ἀχαιοί· 330

τῶν νῦν μοι μνησai, καί μοι νημερτὲς ἐνίσπες.“

Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη ξανθὸς Μενέλαος

„ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ κρατερόφρονος ἀνδρὸς ἐν εὐνῇ

ἤθελον εὐνηθῆναι ἀνάλκιδες αὐτοὶ ἐόντες.
 ὥς δ' ὀπότη' ἐν ξυλόχῳ ἔλαφος κρατεροῖο λέοντος 330
 νεβροὺς κοιμήσασα νεηγενέας γαλαθηνοὺς
 κνημοὺς ἐξερέησι καὶ ἄγκεα ποιήεντα
 βοσκομένη, ὃ δ' ἔπειτα ἔην εἰσῆλυθεν εὐνήν,
 ἀμφοτέροισι δὲ τοῖσιν ἀεικέα πότμον ἔφηκεν,
 ὥς Ὀδυσσεὺς κείνοισιν ἀεικέα πότμον ἔφήσει. 340
 αἶ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίῃ καὶ Ἀπολλωνί,
 τοῖος ἐὼν οἷός ποτ' εὐκτιμένη ἐνὶ Λέσβῳ
 ἔξ ἔριδος Φιλομηλείδῃ ἐπάλαισεν ἀναστάς,
 καὶ δ' ἔβαλε κρατερῶς, κεχάροντο δὲ πάντες Ἀχαιοί.
 τοῖος ἐὼν μνηστῆρσιν ὀμιλήσειεν Ὀδυσσεύς. 350
 πάντες κ' ὠκύμοροί τε γενοίατο πικρόγαμοί τε.
 ταῦτα δ' ἄ μ' εἰρωτᾶς καὶ λίσσσαι, οὐκ ἂν ἔρωγε
 ἄλλα παρὲς εἰποιμι παρακλιδόν, οὐδ' ἀπατήσω.
 ἀλλὰ τὰ μὲν μοι ἔειπε γέρων ἄλιος νημερτής,
 τῶν οὐδέν τοι ἐγὼ κρύψω ἔπος οὐδ' ἐπικεύσω. 360

Αἰγύπτῳ μ' ἔτι δεῦρο θεοὶ μεμαῶτα νέεσθαι
 ἔσχον, ἐπεὶ οὐ σφιν ἔρεξα τεληέσσας ἐκατόμβας.
 [οἱ δ' αἰεὶ βούλοντο θεοὶ μεμνήσθαι ἐφετμέων.]
 νῆσος ἔπειτά τις ἔστι πολυκλύστῳ ἐνὶ πόντῳ
 Αἰγύπτου προπάροιθε, Φάρον δὲ ἐκικλήσκουσιν, 370
 τόσσου ἄνευθ' ὅσσον τε πανημερίῃ γλαφυρῇ νηὺς
 ἦνυσεν, ἥ λιγυρὸς οὗρος ἐπιπνεΐησιν ὀπισθεν.
 ἐν δὲ λιμὴν εὖορμος, ὅθεν τ' ἀπὸ νῆας εἴσας
 ἐς πόντον βάλλουσιν, ἀφυσσάμενοι μέλαν ὕδωρ.
 ἐνθα μ' εἰκόσιν ἡματ' ἔχον θεοὶ, οὐδέ ποτ' οὔροι
 πνεύοντες φαίνονθ' ἁλιαέες, οἳ ῥά τε νηῶν 380
 πομπῆες γίγνονται ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.
 καὶ νῦ κεν ἦτα πάντα κατέφθιτο καὶ μὲν' ἀνδρῶν
 εἰ μή τις με θεῶν ὀλοφύρατο καὶ μ' ἐσάσεν,
 Πρωτέος ἰφθίμου θυγάτηρ, ἁλίοιο γέροντος, 390

Εἰδοῦθ'· τῇ γὰρ ῥα μάλιστά γε θυμὸν ὄρινα,
 ἧ μ' οἴω ἔρρουσι συνήντετο νόσφιν ἐταίρων·
 αἰεὶ γὰρ περὶ νῆσον ἀλώμενοι ἰχθυάσκον
 γναμπτοῖς ἀγκίστροισιν, ἔτειρε δὲ γαστέρα λιμός.
 ἡ δ' ἐμεῦ ἄγχι σταῖσα ἔπος φάτο φώνησέν τε, 370
 'νήπιός εἰς, ᾧ ξεῖνε, λίην τόσον ἡδὲ χαλίφρων,
 ἡὲ ἐκὼν μεθίεις καὶ τέρπεται ἄλγεα πάσχων;
 ὥς δ' ἡ δῆθ' ἐνὶ νῆσῳ ἐρύκειαι, οὐδέ τι τέκμωρ
 εὐρέμεναι δύνασαι, μινύθει δέ τοι ἦτορ ἐταίρων·
 ὥς ἔφατ', αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον 375
 'ἐκ μὲν τοι ἔρέω, ἥτις σὺ πέρ ἐσσι θεάων,
 ὥς ἐγὼ οὔτι ἐκὼν κατερύκομαι, ἀλλὰ νυ μέλλω
 ἀθανάτους ἀλιτέσθαι, οἳ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν.
 ἀλλὰ σὺ πέρ μοι εἶπέ — θεοὶ δέ τε πάντα ἴσασιν —
 ὅστις μ' ἀθανάτων πεθᾶα καὶ ἔδησε κελεύθου, 380
 νόστον θ', ὥς ἐπὶ πόντον ἐλεύσομαι ἰχθυόεντα·
 ὥς ἐφάμην, ἡ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο διὰ θεάων,
 'τοιγὰρ ἐγὼ τοι, ξεῖνε, μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω.
 πωλεῖται τις δεῦρο γέρον ἄλιος νημερτῆς,
 ἀθάνατος Πρωτεύς Αἰγύπτιος, ὅστε θαλάσσης 385
 πάσης βένθεα οἶδε, Ποσειδάωνος ὑποδμῶς·
 τὸν δέ τ' ἐμόν φασιν πατέρ' ἔμμεναι ἡδὲ τεκέσθαι.
 τόν γ' εἴ πως σὺ δύναιο λοχησάμενος λελαβέσθαι,
 ὅς κέν τοι εἴπησιν ὁδὸν καὶ μέτρα κελεύθου
 νόστον θ', ὥς ἐπὶ πόντον ἐλεύσεται ἰχθυόεντα. 390
 καὶ δέ κέ τοι εἴπησι, διοτρεφές, αἰ κ' ἐθέλῃσθαι,
 ὅττι τοι ἐν μεγάροισι κακὸν τ' ἀγαθόν τε τέτυκται,
 οἰχομένοιο σέθεν δολιχὴν ὁδὸν ἀργαλήν τε.
 ὥς ἔφατ', αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον
 'αὐτὴ νῦν φράζευ σὺ λόχον θείοιο γέροντος, 395
 μὴ πῶς με προῖδ' ἡὲ προδαεὶς ἀλέηται·
 ἀργαλέος γὰρ τ' ἐστὶ θεὸς βροτῶ ἀνδρὶ δαμῆναι.'

ὥς ἐφάμην, ἣ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο διὰ θεῶν
 'τοιγὰρ ἐγὼ τοι, ξεῖνε, μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω.
 ἦμος δ' ἥελιος μέσου οὐρανὸν ἀμφιβεβήκη, 400
 τῆμος ἄρ' ἐξ ἁλὸς εἰσι γέρον ἄλιος νημερτῆς
 πνοιῇ ὑπο Ζεφύροιο, μελαίνῃ φρικτὶ καλυφθεῖς,
 ἐκ δ' ἐλθὼν κοιμᾶται ὑπὸ σπέσσι γλαφυροῖσιν·
 ἀμφὶ δέ μιν φῶκαι νέποδες καλῆς ἁλοσύδνης
 ἀθροάι εὐδουσιν, πολιῆς ἁλὸς ἐξαναδύσαι, 405
 πικρὸν ἀποπνεύουσαι ἁλὸς πολυβενθέος ὁδμήν.
 ἐνθα σ' ἐγὼν ἀγαγοῦσα ἄμ' ἡοῖ φαινομένηφιν,
 εὐνάσω ἐξείης· σὺ δ' εὖ κρίνασθαι ἐταίρους
 τρεῖς, οἳ τοι παρὰ νηυσὶν ἐϋσσέλμοισιν ἄριστοι.
 πάντα δέ τοι ἐρέω ὀλοφῶτα τοῖο γέροντος. 410
 φῶκας μὲν τοι πρῶτον ἀριθμήσει καὶ ἐπεισιν·
 αὐτὰρ ἐπὶν πάσας πεμπάσσεται ἡδὲ ἰδηται,
 λέξεται ἐν μέσσησι, νομεὺς ὥς πῶεσι μήλων.
 τὸν μὲν ἐπὶν δὴ πρῶτα κατευνηθέντα ἰδησθε,
 καὶ τότε ἔπειθ' ὑμῖν μελέτω κάρτος τε βίη τε, 415
 αὐθι δ' ἔχειν μεμαῶτα καὶ ἐσσύμενόν περ ἀλύξαι.
 πάντα δὲ γιγνόμενος πειρήσεται, ὅσσ' ἐπὶ γαλαν
 ἐρπετὰ γίγνονται καὶ ὕδωρ καὶ θεσπιδάες πῦρ·
 ὑμεῖς δ' ὅσπερ φέως ἐχέμεν μᾶλλον τε πιέζειν.
 ἀλλ' ὅτε κεν δὴ σ' αὐτὸς ἀνείρηται ἐπέεσσιν, 420
 τοῖος ἐὼν οἷόν κε κατευνηθέντα ἰδησθε,
 καὶ τότε δὴ σχέσθαι τε βίης λῦσαι τε γέροντα,
 ἥρως, εἴρεσθαι δὲ θεῶν ὅστις σε χαλέπτει,
 νόστον θ', ὥς ἐπὶ πόντον ἐλεύσεαι ἰχθυόοντα·
 ὥς εἰποῦς ὑπὸ πόντον ἐδύσετο κυμαίνοντα. 425
 αὐτὰρ ἐγὼν ἐπὶ νῆας, ὅθ' ἔστασαν ἐν ψαμάθοισιν,
 ἦτα· πολλὰ δέ μοι κραδίη πόρφυρε κιόντι.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλυθον ἡδὲ θάλασσαν,
 δόρπον θ' ὀπλισάμεσθ', ἐπὶ τ' ἤλυθεν ἀμβροσίη νύξ

δὴ τότε κοιμήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης. 430

ἤμος, δ' ἤριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
καὶ τότε δὴ παρὰ θῖνα θαλάσσης εὐρυπόροιο
ἦτα πολλὰ θεοὺς γονυούμενος· αὐτὰρ ἑταίρους
τρεις ἄγον, οἷσι μάλιστα πεπολίθεα πᾶσαν ἐπ' ἰδυί.

Τόφρα δ' ἄρ' ἤγ' ὑποδῦσα θαλάσσης εὐρέα κόλπου,
τέσσαρα φωκάων ἐκ πόντου δέρματ' ἐνεικεν· 436

πάντα δ' ἔσαν νεόδαρτα· δόλον δ' ἐπεμήδετο πατρί.
εὐνὰς δ' ἐν ψαμάθοισι διαγλάψας ἄλιθσιν

ἦστο μένους· ἡμεῖς δὲ μάλα σχεδὸν ἤλθομεν αὐτῆς·
ἐξείης δ' εὐνήσε, βάλεν δ' ἐπὶ δέρμα ἐκάστω. 440

ἔνθα κεν αἰνώτατος λόχος ἔπλετο· τεῖρε γὰρ αἰνώως
φωκάων ἄλιотρεφῶν ὀλοώτατος ὁδμή.

τίς γάρ κ' εἰναλίῳ παρὰ κῆτεῖ κοιμηθεῖν;
ἀλλ' αὐτὴ ἐσάωσε καὶ ἐφράσατο μέγ' ὄνειαρ·

ἄμβροσίνην ὑπὸ ῥῖνα ἐκάστω θῆκε φέρουσα 445
ἡδὺ μάλα πνείουσαν, ὅλεσσε δὲ κήτεος ὁδμήν.

πᾶσαν δ' ἡοίην μένομεν τετληότι θυμῷ·
φῶκαι δ' ἐξ ἁλὸς ἤλθον ἀολλέες. αἱ μὲν ἔπειτα

ἐξῆς εὐνάζοντο παρὰ ῥηγμῖνι θαλάσσης·
ἐνθιος δ' ὁ γέρων ἦλθ' ἐξ ἁλὸς, εὖρε δὲ φώκας 450

ζατρεφῆας, πᾶσας δ' ἄρ' ἐπώχετο, λέκτο δ' ἀριθμόν.
ἐν δ' ἡμέας πρῶτους λέγε κήτεσιν, οὐδέ τι θυμῷ

ὥλσθη δόλον εἶναι· ἔπειτα δὲ λέκτο καὶ αὐτός.
ἡμεῖς δὲ ἰάχοντες ἐπεσσύμεθ', ἀμφὶ δὲ χεῖρας

βάλλομεν· οὐδ' ὁ γέρων δολῆς ἐπελήθετο τέχνης, 455
ἀλλ' ἦτοι πρῶτιστα λέων γένετ', ἡῦγένειος,

αὐτὰρ ἔπειτα δράκων καὶ πόρδαλις ἡδὲ μέγας σὺς·
γίγνετο δ' ὑγρὸν ὕδωρ καὶ δένδρεον ὑψιπέτηλον.

ἡμεῖς δ' ἀστεμφέως ἔχομεν τετληότι θυμῷ.

ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἀνιάξ' ὁ γέρων ὀλοφώλα εἰδὼς, 460
καὶ τότε δὴ μ' ἐπέεσσιν ἀνειρόμενος προσέειπεν

‘τίς νύ τοι, Ἀτρεός υἱέ, θεῶν συμφράσσατο βουλᾶς,
 ὄφρα μ’ ἔλοις ἀέκοντα λοχησάμενος; τέο σε χρή;’
 ὡς ἔφατ’, αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον
 ‘οἴσθα, γέρον — τί με ταῦτα παρατροπέων ἀγο-
 ρεύεις; —

465

ὥς δὴ δῆθ’ ἐνὶ νήσῳ ἐρύκομαι, οὐδέ τι τέκμωρ
 εὐρέμεναι δύναμαι, μινύθει δέ μοι ἐνδοθεν ἦτορ.
 ἀλλὰ σὺ πέρ μοι εἶπέ — θεοὶ δέ τε πάντα ἴσασιν —
 ὅστις μ’ ἀθανάτων πεδάα καὶ ἔδησε κελεύθου,
 νόστον θ’, ὥς ἐπὶ πόντον ἐλεύσομαι ἰχθυόεντα.’ 470
 ὡς ἐφάμην, ὃ δέ μ’ αὐτίκ’ ἀμειβόμενος προσέειπεν,
 ‘ἀλλὰ μάλ’ ὠφελλες Αἰὶ τ’ ἄλλοισιν τε θεοῖσιν
 ῥέξας ἱερὰ κάλ’ ἀναβαινέμεν, ὄφρα τάχιστα
 σὴν ἐς πατρίδ’ ἴκοιο πλέων ἐπὶ οἶνοπα πόντον.
 οὐ γάρ τοι πρὶν μοῖρα φίλους τ’ ἰδέειν καὶ ἰκέσθαι 475
 οἶκον ἐϋκτίμενον καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαίαν,
 πρὶν γ’ ὅτ’ ἂν Αἰγύπτῳ, διυπετέος ποταμοῖο,
 αὐτίς ὕδωρ ἔλθῃς ῥέξῃς θ’ ἱερὰς ἐκατόμβας
 ἀθανάτοισι θεοῖσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν·
 καὶ τότε τοι δώσουσιν ὁδὸν θεοί, ἣν σὺ μενοινᾷς.’ 480
 ὡς ἔφατ’, αὐτὰρ ἔμοιγε κατεκλάσθη φίλον ἦτορ,
 οὐνεκά μ’ αὐτίς ἄνωγεν ἐπ’ ἡεροειδέα πόντον
 Αἰγυπτὸνδ’ ἰέναι, δολιχὴν ὁδὸν ἀργαλήν τε.
 ἀλλὰ καὶ ὥς μιν ἐπεσσιν ἀμειβόμενος προσέειπον
 ‘ταῦτα μὲν οὕτω δὴ τελέω, γέρον, ὥς σὺ κελεύεις. 485
 ἀλλ’ ἄγε μοι τόδε εἶπέ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
 ἣ πάντες σὺν νηυσὶν ἀπήμονες ἦλθον Ἀχαιοί,
 οὓς Νέστορ καὶ ἐγὼ λίπομεν Τροίηθεν ἰόντες,
 ἥε τις ᾤλετ’ ὀλέθρῳ ἀδευκέϊ ἧς ἐπὶ νηὸς,
 ἥε φίλων ἐν χερσὶν, ἐπεὶ πόλεμον ταλύπευσεν.’ 490
 ὡς ἐφάμην, ὃ δέ μ’ αὐτίκ’ ἀμειβόμενος προσέειπεν
 ‘Ἀτρεΐδῃ, τί με ταῦτα διεΐρει; οὐδέ τί σε χρή

ἰδμεναι, οὐδὲ δαῖναι ἐμὸν νόον· οὐδέ σε φημι
 ὄντι ἄκλαυτον ἔσεσθαι, ἐπὴν εὖ πάντα πύθῃαι.
 πολλοὶ μὲν γὰρ τῶνγε δάμεν, πολλοὶ δὲ λίκοντο· 495
 ἄρχοι δ' αὖθ' ὅοι μοῦνοι Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
 ἐν νόστῳ ἀπόλοντο· μάχῃ δέ τε καὶ σὺ παρήσθα.
 εἰς δ' ἔτι που ζωὸς κατερύκεται εὐρέϊ πόντῳ.
 Αἴας μὲν μετὰ νηυσὶ δάμνη δολιχηρόεσσι.
 Τυρῆσίν μιν πρῶτα Ποσειδάων ἐπέλασσε· 500
 πέτρῃσιν μεγάλησι, καὶ ἐξεσάωσε θαλάσσης·
 καὶ νῦν κεν ἔκφυγε κῆρα, καὶ ἐχθόμενός περ Ἀθήνῃ,
 εἰ μὴ ὑπερφύαλον ἔπος ἐκβαλε καὶ μέγ' ἄασθη·
 φῆ ῥ' ἄέκητι θεῶν φυγέειν μέγα λαῖτμα θαλάσσης.
 τοῦ δὲ Ποσειδάων μεγάλ' ἐκλυεν αὐδῆσαντος· 505
 αὐτίκ' ἔπειτα τρίαῖναν ἐλὼν χερσὶ στιβαρῇσιν
 ἤλασε Γυραίην πέτρην, ἀπὸ δ' ἔσχισεν αὐτήν·
 καὶ τὸ μὲν αὐτόθι μέινε, τὸ δὲ τρύφος ἔμπεσε πόντῳ,
 τῷ ῥ' Αἴας τὸ πρῶτον ἐφεζόμενος μέγ' ἄασθη·
 τὸν δ' ἐφόρει κατὰ πόντον ἀπείρονα κυμαίνοντα. 510
 ὥς ὁ μὲν ἐνθ' ἀπόλωλεν, ἐπεὶ πίεν ἄλμυρον ὕδωρ.]
 ὥς δὲ που ἔκφυγε κῆρας ἀδελφεὸς ἦδ' ὑπάλυξεν
 ἐν νηυσὶ γλαφυρῇσι· σάωσε δὲ πότνια Ἥρη.
 ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἐμελλε Μαλειῶν ὄρος αἰπὺν
 ἔσεσθαι, τότε δὴ μιν ἀναρπάξασα θυέλλα 515
 πόντον ἐπ' ἰχθυόεντα φέρειν μεγάλα στενάχοντα,
 ἄγροῦ ἐπ' ἔσχατιν, ὅθι δῶματα ναῖε Θυέστης
 τὸ πρὶν, ἀτὰρ τότε ἔναιε Θυεστιάδης Αἰγισθοῦ.
 ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ κείθεν ἐφαίνετο νόστος ἀπῆμων,
 ἄψ' δὲ θεοὶ οὐρον στρέψαν, καὶ οἴκαδ' ἵκοντο, 520
 ἦτοι ὁ μὲν χαίρων ἐπεβήσετο πατρίδος αἰῆς,
 καὶ κύνει ἀπτόμενος ἦν πατρίδα· πολλὰ δ' ἀπ' αὐτοῦ
 δάκρυα θερμὰ χέοντ', ἐπεὶ ἀσπασίως ἶδε γαῖαν.
 τὸν δ' ἄρ' ἀπὸ σκοπιῆς εἶδε σκοπὸς, ὃν ῥα καθείσεν

Αἰγισθος δολόμητις ἄγων, ὑπὸ δ' ἔσχετο μισθὸν 525
 χρυσοῦ δοιὰ τάλαντα· φύλασσε δ' ὄγ' εἰς ἐνιαυτὸν,
 μὴ ἑ λάθοι παριῶν, μνήσαιο δὲ θούριδος ἀλκῆς.
 βῆ δ' ἔμην ἀγγελέων πρὸς δῶματα ποιμένι λαῶν.
 ἀντίκα δ' Αἰγισθος δολίην ἐφράσσατο τέχνην·
 κρινάμενος κατὰ δῆμον εἰκόσι φῶτας ἀρίστους 530
 εἶσε λόχον, ἐτέρωθι δ' ἀνώγει δαῖτα πένεσθαι.
 αὐτὰρ ὁ βῆ καλέων Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν,
 ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν, αἰεκέα μερμηρίζων.
 τὸν δ' οὐκ εἰδὸτ' ὄλεθρον ἀνήγαγε, καὶ κατέπεφνε
 δειπνίσσας, ὥς τις τε κατέκτανε βοῦν ἐπὶ φάτνῃ. 535
 οὐδὲ τις Ἀτρεΐδew ἐτάρων λίπεθ' οἳ οἱ ἔποντο,
 οὐδὲ τις Αἰγισθοῦ, ἀλλ' ἔκταθεν ἐν μεγάροισιν.
 ὥς ἔφατ', αὐτὰρ ἔμοιγε κατεκλίσθη φίλου ἥτορ,
 κλαῖον δ' ἐν ψαμάθοισι καθήμενος, οὐδὲ νῦ μοι κῆρ
 ἦθελ' ἔτι ζῶειν καὶ ὄρᾶν φάος ἡελίοιο. 540
 αὐτὰρ ἐπεὶ κλαίων τε κυλινδόμενός τ' ἐκορέσθη,
 δὴ τότε με προσέειπε γέρον ἄλλιος νημερτῆς
 μηκέτι, Ἀτρεΐος υἱέ, πολὺν χρόνον ἀσκελὲς οὔτω
 κλαῖ', ἐπεὶ οὐκ ἄνυσίν τινα δήμεν' ἀλλὰ τάχιστα
 πείρα ὅπως κεν δὴ σὴν πατρίδα γαῖαν ἵκηαι. 545
 ἢ γάρ μιν ζωὸν γε κινήσεται, ἢ κεν Ὀρέστης
 κτεῖνεν ὑποφθάμενος· σὺ δὲ κεν τάφον ἀντιβολήσῃς·
 ὥς ἔφατ', αὐτὰρ ἔμοι κραδίη καὶ θυμὸς ἀγῆνωρ
 αὐτὶς ἐνὶ στήθεσσι, καὶ ἀχνυμένῳ περ, ἰάνθη·
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδων· 550
 'τούτους μὲν δὴ οἶδα· σὺ δὲ τρίτον ἄνδρ' ὀνόμαζε,
 ὅστις ἐτι ζωὸς κατερύκεται εὐρέϊ πόντῳ
 [ἦε θανών· ἐθέλω δὲ, καὶ ἀχνυμένός περ, ἀκοῦσαι].'
 ὥς ἐφάμην, ὁ δὲ μ' εὐτίκ' ἀμειβόμενος προσέειπεν
 'υἱὸς Λαέρτew, Ἰθάκῃ ἐνὶ οἰκίᾳ ναίων· 555
 τον δ' ἴδον ἐν νήσῳ θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντα,

Νύμφης ἐν μεγάροισι Καλυψοῦς, ἥ μιν ἀνάγκη
 ἴσχει· ὁ δ' οὐ δύναται ἦν πατρίδα γαῖαν ἰκέσθαι·
 οὐ γάρ οἱ πάρα νῆες ἐπήρετμοι καὶ ἑταῖροι,
 οἳ κέν μιν πέμποιεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης. 560
 σοὶ δ' οὐ θέσφατόν ἐστι, διοτρεφὲς ᾧ Μενέλαε,
 ἄρχει ἐν ἱπποβότῳ θανέειν καὶ πότμον ἐπισπεῖν,
 ἀλλὰ σ' ἐς Ἑλῦσιον πεδλὸν καὶ πείρατα γαίης
 ἀθάνατοι πέμπουσιν, ὅθι ξανθὸς Ῥαδάμανθυς,
 τῇ περ ῥηίστη βιοτὴ πέλει ἀνθρώποισιν· 565
 οὐ νιφετὸς, οὔτ' ἄρ' χειμῶν πολὺς οὔτε ποτ' ὄμβρος,
 ἀλλ' αἰεὶ Ζεφύροιο λιγὺ πνείοντας ἀήτας
 ὁκεανὸς ἀνίησιν ἀναψύχειν ἀνθρώπους,
 οὐνεκ' ἔχεις Ἑλένην καὶ σφιν γαμβρὸς Διὸς ἐσσι.
 ὥς εἰπὼν ὑπὸ πόντον ἐδύσετο κυμαίνοντα. 570
 αὐτὰρ ἐγὼν ἐπὶ νῆας ἅμ' ἀντιθέοις ἑτάροισιν
 ἦλα, πολλὰ δέ μοι κραδίη πόρφυρε κίοντι.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλθομεν ἡδὲ θάλασσαν,
 ὄρπον θ' ὀπλισάμεσθ', ἐπὶ τ' ἤλυθεν ἄμβροσὴ νύξ·
 ὅθι τότε κοιμήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης. 575
 ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 νῆας μὲν πᾶμπρωτον ἐρύσσαμεν εἰς ἅλα διαν,
 ἐν δ' ἰστούς τιθέμεσθαι καὶ ἰστία νηυσὶν ἕισης·
 αὐτὰρ καὶ αὐτοὶ βάντες ἐπὶ κληῖσι καθίζον·
 ἕως δ' ἐξόμενοι πολὴν ἅλα τύπτου ἑρετμοῖς. 580
 ἔψ δ' εἰς Αἰγύπτιοιο, διυπετεος ποταμοῖο,
 στῆσα νέας, καὶ ἔρεξα τεληέσσας ἑκατόμβας,
 αὐτὰρ ἐπεὶ κατέπαυσα θεῶν χόλον αἰὲν ἐόντων,
 χεῦ' Ἀγαμέμνονι τύμβον, ἵν' ἄσβεστον κλέος εἴη.
 ταῦτα τελευτήσας νεόμην, δίδοσαν δέ μοι οὔρον 585
 ἀθάνατοι, τοί μ' ᾧκα φίλην ἐς πατρίδ' ἐπεμψαν.
 ἀλλ' ἄγε νῦν ἐπίμεινον ἐνὶ μεγάροισιν ἐμοῖσιν,
 ὕφρα κεν ἑνδεκάτῃ τε δυωδεκάτῃ τε γένηται·

καὶ τότε σ' εὖ πέμψω, δώσω δέ τοι ἄγλαα δῶρα
 τρεῖς ἵππους καὶ δίφρον ἐϋξοον· ἀντάρ ἐπειτα 590
 δώσω καλὸν ἄλειςον, ἵνα σπένδῃσθα θεοῖσιν
 ἁθανάτοις, ἐμέθεν μεμνημένος ἥματα πάντα.“

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἠΐδ' αὖ
 „Ἀτρεΐδη, μὴ δὴ με πολλὸν χρόνον ἐνθάδ' ἔρυνκε.
 καὶ γάρ κ' εἰς ἐνιαυτὸν ἐγὼ παρὰ σοίγ' ἀνεχοίμην 595
 ἥμενος, οὐδέ κέ μ' οἴκου ἔλοι πόθος οὐδέ τοκῆων·
 αἰνῶς γὰρ μύθοισιν ἐπεσσί τε σοῖσιν ἀκούων
 τέρπομαι. ἀλλ' ἤδη μοι ἀνιάξουσιν ἑταῖροι
 ἐν Πύλῳ ἡγαθέῃ· σὺ δέ με χρόνον ἐνθάδ' ἔρυνκεις.
 δῶρον δ' ὅτι κέ μοι δοίης, κειμήλιον ἔστω· 600
 ἵππους δ' εἰς Ἰθάκην οὐκ ἄξομαι, ἀλλὰ σοὶ αὐτῷ
 ἐνθάδε λείψω ἄγαλμα· σὺ γὰρ πεδίοιο ἀνάσσεις
 εὐρέος, ᾧ ἐνὶ μὲν λωτὸς πολλὺς, ἐν δὲ κύπριον
 πυροὶ τε ξεῖαι τ' ἥδ' εὐρυφυεῖς κρεῖ λευκόν.
 ἐν δ' Ἰθάκῃ οὔτ' ἄρ' ὁρόμοι εὐρέες οὔτε τι λειμών· 605
 αἰγίβοτος, καὶ μᾶλλον ἐπήρατος ἱπποβότοιο.
 οὐ γάρ τις νήσων ἱππήλατος οὐδ' εὐλείμων,
 αἶθ' ἀλλ' κεκλίεται· Ἰθάκῃ δέ τε καὶ περὶ πασέων.“

ὣς φάτο, μείδησεν δὲ βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
 χειρὶ τέ μιν κατέρεξεν ἔπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζεν. 610

„Αἵματός εἰς ἀγαθοῖο, φίλον τέκος, οἷ' ἀγορεύεις
 τοιγάρ ἐγὼ τοι ταῦτα μεταστήσω· δύναμαι γάρ.
 δώρων δ', ὅσσ' ἐν ἑμῷ οἴκῳ κειμήλια κεῖται
 δώσω ὃ κάλλιστον καὶ τιμηέστατόν ἐστιν.
 δώσω τοι κρητῆρα τετυγμένον· ἀργύρεος δὲ 615
 ἔστιν ἄπας, χρυσῷ δ' ἐπὶ χεῖλεα κεκράνται·
 ἔργον δ' Ἡφαίστοιο· πόρεν δέ ἑ Φαίδιμος ἦρως,
 Σιδονίων βασιλεὺς, ὅθ' ἐὸς δόμος ἀμφεκάλυψεν
 κείσέ με νοστήσαντα· τειν δ' ἐθέλω τόδ' ὀπάσσαι.“

ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον, 620

δαιτυμόνες δ' ἐς δῶμακ' ἴσαν θείου βασιλῆος.
 οἳ δ' ἦγον μὲν μῆλα, φέρον δ' εὐήνορα οἶνον·
 σίτου δέ σφ' ἄλοχοι καλλικρήδεμνοι ἐπεμπον.
 ὥς οἱ μὲν περὶ δεῖπνον ἐνὶ μεγάροισι πένοντο,]
 μνηστῆρες δὲ πάροιθεν Ὀδυσσεῆος μεγάροιο 62
 δίσκοισιν τέρποντο καὶ αἰγανέησιν ἰέντες,
 ἐν τυκτῷ δαπέδῳ, ὅθι περ πάρος ὕβριον ἔχεσκον.
 Ἀντίνοος δὲ καθῆστο καὶ Εὐρύμαχος θεοειδής,
 ἔρχοι μνηστήρων, ἀρετῇ δ' ἔσαν ἔξοχ' ἄριστοι.
 τοῖς δ' υἱὸς Φρονίοιο Νοήμων ἐγγύθεν ἐλθὼν 630
 Ἀντίνοον μύθοισιν ἀνειρόμενος προσέειπεν
 „Ἀντίνο', ἥ ῥά τι ἰδμεν ἐνὶ φρεσὶν, ἥ καὶ οὐκί,
 ππότε Τηλέμαχος νεῖτ' ἐκ Πύλου ἡμῖν ἴσεντος;
 ἡὰ μοι οἴχετ' ἄγων· ἐμὲ δὲ χρεὼ γίγνεται αὐτῆς
 Ἡλιδ' ἐς εὐρύχορον διαβήμεναι, ἔνθα μοι ἵπποι 635
 ἑκάδεκα θήλεια, ὑπὸ δ' ἡμίονοι ταλαεργοὶ
 ἰδοῦντες· τῶν κέν τιν' ἐλασσάμενος δαμασάμην.“
 „Ὡς ἔφαθ', οἳ δ' ἀνὰ θυμὸν ἐθάμβεον· οὐ γὰρ ἔφαντο
 ἐκ Πύλου οἴχεσθαι Νηληϊόν, ἀλλὰ πον αὐτοῦ
 ἔργων ἢ μῆλοισι παρέμμεναι, ἥ ἐσβώτῃ. 640
 Τὸν δ' αὖτ' Ἀντίνοος προσέφη, Εὐπείθεος υἱὸς,
 ἡμερτές μοι ἐνίσπε, πότ' ὥχετο καὶ τίνες αὐτῷ
 λυῖροι ἔποντ'; Ἰθάκης ἑξαίρετοι, ἢ εἰοὶ αὐτοῦ
 ἰσχυρῆς τε δμῶές τε; δύναϊτό κε καὶ τὸ τελέσσαι.
 καὶ μοι τοῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὅφρ' εὖ εἰδῶ, 645
 ὅσσ' ἐβίη ἀέκοντος ἀπηύρα νῆα μέλαιναν,
 ἐκὼν οἳ δῶκας, ἐπεὶ προσπτύξατο μύθῳ.“
 Τὸν δ' υἱὸς Φρονίοιο Νοήμων ἀντίον ἤνδα
 αὐτὸς ἐκὼν οἳ δῶκα· τί κεν ῥέξειε καὶ ἄλλος,
 ππότε ἀνὴρ τοιοῦτος ἔχων μελεδήματα θυμῷ 650
 ἰσχυρῆ; χαλεπὸν κεν ἀνῆνασθαι δόσιν εἶη.
 οὐδ' οἳ κατὰ δῆμον ἀριστεύουσι μεθ' ἡμέας.
 Homeri Odyssea.

οἱ οἱ ἔποντ'· ἐν δ' ἄρχον ἐγὼ βαίνοντ' ἐνόησα
Μέντορα, ἥε θεόν, τῷ δ' αὐτῷ πάντα ἔφακει.
ἀλλὰ τὸ θαυμάζω· ἰδὼν ἐνθάδε Μέντορα διὸν
χθίζον ὑπηροῖον· τότε δ' ἔμβη νηὶ Πύλονδε.“

655

Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη πρὸς δώματα πατρός,
τοῖσιν δ' ἀμφοτέροισιν ἀγάσσατο θυμὸς ἀγῆνωρ.
μνηστῆρας δ' ἄμυδις κᾶθισαν καὶ παῦσαν ἀέθλων.
ταῖσιν δ' Ἀντίνοος μετέφη, Εὐπείθεος υἱὸς
[ἀχνύμενος· μένεος δὲ μέγα φρένες ἀμφιμέλαιναι
πίμπλαντ', ὅσσε δέ οἱ πυρὶ λαμπετόωντι ἔκτην·]

660

„ὦ πόποι, ἦ μέγα ἔργον ὑπερφιάλως ἐτελέσθη
Τηλεμάχῳ ὁδὸς ἥδε· φάμεν δέ οἱ οὐ τελέεσθαι.
ἐκ τόσσων δ' ἀέκητι νέος παῖς οἴχεται αὐτως,
νηῖ ἐρυσσάμενος, κρίνας τ' ἀνὰ δῆμον ἀρίστους.
ἄρξει καὶ προτέρω κακὸν ἔμμεναι· ἀλλὰ οἱ αὐτῷ
Ζεὺς ὀλέσειε βίην, πρὶν ἡμῖν πῆμα φυτεῦσαι.
ἀλλ' ἄγ' ἐμοὶ δότε νῆα θοὴν καὶ εἰκος' ἑταίρους,
ὅφρα μιν αὐτὸν ἰὼντα λοχῆσομαι ἡδὲ φυλάξω
ἐν πορθμῷ Ἰθάκης τε Σάμοιό τε παιπαλοέσσης,
ὥς ἂν ἐπισμυγερῶς ναυτίλλεται εἵνεκα πατρός.“

665

670

Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνεον ἡδ' ἐκέλευον
αὐτίκ' ἔπειτ' ἀνστάντες ἔβαν δόμον εἰς Ὀδυσῆος.

Οὐδ' ἄρα Πηνελόπεια πολὺν χρόνον ἦεν ἄπυστος 675
μύθων, οὐς μνηστῆρες ἐνὶ φρεσὶ βυσσοδόμεον·
κῆρυξ γάρ οἱ ἔειπε Μῆδων, ὃς ἐπεύθετο βουλὰς
αὐλῆς ἐκτὸς ἐών· οἱ δ' ἐνδοθι μῆτιν ὕφαινον.
βῆ δ' ἱμεν ἀγγελέων διὰ δώματα Πηνελοπείῃ·
τὸν δὲ κατ' οὐδοῦ βάντα προσηύδα Πηνελόπεια 680

„Κῆρυξ, τίπτι δέ σε πρόεσαν μνηστῆρες ἀγανοί;
ἦ εἰπέμεναι δμῳῇσιν Ὀδυσῆος θεῖοιο
ἔργων παύσασθαι, σφίσι δ' αὐτοῖς δαῖτα πένεσθαι;
μὴ μνηστεύσαντες μῆδ' ἄλλοθ' ὁμιλήσαντες

ὄσκατα καὶ πύματα νῦν ἐνθάδε δειπνήσειαν. 685
 ἢ θάμ' ἀγειρόμενοι βίοντα κατακείρετε πολλόν,
 τῆσιν Τηλεμάχοιο δαΐφρονος· οὐδέ τι πατρῶν
 μετεργῶν το πρόσθεν ἀκούετε, παῖδες ἐόντες,
 ὅς Ὀδυσσεὺς ἔσκε μεθ' ὑμετέροισι τοκεῦσιν,
 οὔτε τινα ῥέξας ἐξαΐσιον οὔτε τι εἰπὼν 690
 ἐν δῆμῳ· ἥτ' ἐστὶ δίκη θεῶν βασιλῆων·
 ἄλλον κ' ἐχθαίρησι βροτῶν, ἄλλον κε φιλοίη.
 κείνος δ' οὔποτε πάμπαν ἀτάσθαλον ἄνδρα ἐώργει·
 ἀλλ' ὁ μὲν ὑμέτερος θυμὸς καὶ ἀεικέα ἔργα
 φαίνεται, οὐδέ τίς ἐστι χάρις μετόπισθ' εὐεργέων. 695
 Τὴν δ' αὖτε προσέειπε Μέδων, πεπνυμένα εἰδώς,
 αἰ γὰρ δὴ, βασίλεια, τόδε πλεῖστον κακὸν εἶη.
 ἀλλὰ πολὺν μείζον τε καὶ ἀργαλεώτερον ἄλλο
 ὀνηστῆρες φράζονται, ὃ μὴ τελέσειε Κρονίων·
 Τηλέμαχον μεμάασι κατακτάμεν ὀξεί χαλκῷ 700
 καδὲ νισσόμενον· ὃ δ' ἔβη μετὰ πατρὸς ἀκουήν
 Πύλον ἡραθῆν ἥδ' ἐς Λακεδαιμόνα διῖαν.
 Ὡς φάτο, τῆς δ' αὐτοῦ λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ,
 ἣν δέ μιν ἀμφασίῃ ἐπέων λάβε· τὼ δέ οἱ ὄσσε
 κερυόφρι πλησθέν, θαλερὴ δέ οἱ ἔσχετο φωνή. 705
 ἣ δὲ δὴ μιν ἐπεσσιν ἀμειβομένη προσέειπεν
 Ἰ.Κῆρυξ, τίπτε δέ μοι παῖς οἴχεται; οὐδέ τί μιν χρεῶ
 ὦν ὠκυπόρων ἐπιβαινέμεν, αἴθ' ἄλως ἵπποι
 ὀδράσι γίννονται, περόωσι δὲ πουλὺν ἐφ' ὕγρην.
 ἵνα μὴδ' ὄνομ' αὐτοῦ ἐν ἀνθρώποισι λίπηται; 710
 Τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Μέδων, πεπνυμένα εἰδώς,
 οὐκ οἶδ' εἰ τίς μιν θεὸς ὥρορεν, ἥε καὶ αὐτοῦ
 θυμὸς ἐφωρμήθη ἵμεν ἐς Πύλον, ὅφρα πύθηται
 πατρὸς ἐοῦ ἢ νόστου, ἢ ὄντινα πότμον ἐπέσπεν. 715
 Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κατὰ δῶμ' Ὀδυσῆος.
 ἣν δ' ἄχος ἀμφεχύθη θυμοφθόρον, οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἔτλη

δίφρῳ ἐφέξεσθαι πολλῶν κατὰ οἶκον ἰόντων,
 ἀλλ' ἄρ' ἐπ' οὐδοῦ ἴξε πολυκμήτου θαλάμοιο
 οἶκτρο' ὀλοφυρομένη· περὶ δὲ δμῳαὶ μινύριζον
 πᾶσαι, ὅσαι κατὰ δῶματ' ἔσαν νέαι ἠδὲ παλαιαί. 720
 τῆς δ' ἀδινὸν γοόωσα μετηύδα Πηνελόπεια

„Κλῦτε, φίλαι· περὶ γάρ μοι Ὀλύμπιος ἄλγ' ἔδωκε
 ἐκ πασέων, ὅσαι μοι ὁμοῦ τράφεν ἠδ' ἐγένοντο,
 ἢ πρὶν μὲν πόσιν ἐσθλὸν ἀπώλεσα θυμολέοντα,
 παντοίῃς ἀρετῇσι κεκασμένον ἐν Δαναοῖσιν, 725
 [ἐσθλὸν, τοῦ κλέος εὐρὺ καθ' Ἑλλάδα καὶ μέσον

Ἄργος.]

νῦν αὖ παῖδ' ἀγαπητὸν ἀνηρείψαντο θύελλαι
 ἀκλέα ἐκ μεγάρων, οὐδ' ὄρμηθέντος ἄκουσα.
 σχέτλια, οὐδ' ὑμεῖς περ ἐνὶ φρεσὶ θέσθε ἐκάστη
 ἐκ λεχέων μ' ἀνεγείραι, ἐπιστάμεναι σάφα θυμῷ, 730
 ὅπποτε κείνος ἔβη κόλλην ἐπὶ νῆα μέλαιναν.
 εἰ γὰρ ἐγὼ πυνθόμην ταύτην ὁδὸν ὀρμαίνοντα,
 τῷ κε μάλ' ἢ κεν ἔμεινε, καὶ ἐσσύμενός περ ὁδοῖο,
 ἢ κέ με τεθνηυῖαν ἐνὶ μεγάροισιν ἔλειπεν.
 ἀλλὰ τις ὀτρηνῶς Δολιῶν καλέσειε γέροντα, 735
 δμῶ' ἐμὸν, ὃν μοι ἔδωκε πατήρ ἔτι δεῦρο κιούσῃ,
 καὶ μοι κῆπον ἔχει πολυδένδρεον, ὅφρα τάχιστα
 Λαέρτη τάδε πάντα παρεξόμενος καταλέξῃ,
 εἰ δὴ πού τινα κείνος ἐνὶ φρεσὶ μῆτιν ὑφήνας
 ἐξελθὼν λαοῖσιν ὁδύρεται, οἳ μεμάασιν 740
 ὃν καὶ Ὀδυσσῆος φθίσαι γόνον ἀντιθεόιο.“

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε φίλῃ τροφὸς Εὐρύκλεια
 „νύμφα φίλη, σὺ μὲν ἄρ με κατὰκτανε νηλέϊ χαλκῷ,
 ἢ ἔα ἐν μεγάρῳ μῦθον δέ τοι οὐκ ἐπικεύσω.
 ἦδ' ἐγὼ τάδε πάντα, πόρον δέ οἱ ὅσος' ἐκέλευεν, 745
 σίτον καὶ μέθυ ἠδύ· ἐμεῦ δ' ἔλετο μέγαν ὄρκον
 μὴ πρὶν σοὶ ἐρέειν, πρὶν δωδεκάτην γε γενέσθαι

ἢ σ' αὐτὴν ποθέσαι καὶ ἀφορμηθέντος ἀκοῦσαι,
 ὥς ἂν μὴ κλαίονσα κατὰ χροῖα καλὸν ἰάπτῃς.
 ἀλλ' ὕδρην αἰμένη, καθαρά χροῖ' εἵμαθ' ἔλουσα, 750
 εἰς ὑπερῷ' ἀναβάσας σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξὶν
 εὖχε' Ἀθηναίῃ κοῦρῃ Διὸς αἰγιόχοιο·
 ἦ γὰρ κέν μιν ἔπειτα καὶ ἐκ θανάτοιο σάωσαι.
 μὴδὲ γέροντα κἄκου κεκακωμένον· οὐ γὰρ οἷα
 πάγχυ θεοῖς μακάρεσσι γονὴν Ἀρκεισιάδαι 755
 ἐχθέσθ', ἀλλ' ἔτι πού τις ἐπέσσειται ὅς κεν ἔχῃσιν
 δώματά θ' ὑπερφεῖα καὶ ἀπόπροθι πλούτας ἀγροῦς.
 Ὡς φάτο, τῆς δ' εὐνήσε γόον, σκέθε δ' ὅσσε γόοιο.
 ἢ δ' ὕδρην αἰμένη, καθαρά χροῖ' εἵμαθ' ἔλουσα,
 εἰς ὑπερῷ' ἀνέβαινε σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξὶν, 760
 ἐν δ' ἔθετ' οὐλοχύτας κανέω, ἡρᾶτο δ' Ἀθήνη
 „Κλυθί μεν, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, Ἀτρυτώνη,
 εἰποτέ τοι πολύμητις ἐνὶ μεγάροισιν Ὀδυσσεὺς
 ἦ βοὸς ἦ ὄϊος κατὰ πλοῖνα μηρί' ἔκηνεν,
 τῶν νῦν μοι μνῆσαι, καὶ μοι φίλον νῆα σάωσον, 765
 μνηστῆρας δ' ἀπάλαλκε κακῶς ὑπερηνορέοντας.“
 Ὡς εἰποῦς' ὀλόλυξε, θεὰ δέ οἱ ἔκλυεν ἄρῃς.
 μνηστῆρες δ' ὁμάδησαν ἀνὰ μέγαρα σκιάοντα·
 ὣδε δέ τις εἶπεσκε νέων ὑπερηνορέοντων·
 „Ἡ μάλα δὴ γάμον ἄμμι πολυμνήστη βασιλεία 770
 ἀργύρῃ, οὐδέ τι οἶδεν ὅ οἱ φόνοσ υἱὲ τέτυκται.“
 Ὡς ἄρα τις εἶπεσκε, τὰ δ' οὐκ ἴσαν ὥς ἐτέτυκτο.
 τοῖσιν δ' Ἀντίνοος ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν
 „Δαιμόνιοι, μύθους μὲν ὑπερφιάλους ἀλέασθε
 παντας ὁμῶς, μή πού τις ἐπαγγείλῃσι καὶ εἰδῶ. 775
 ἀλλ' ἄγε σιγῇ τοῖον ἀναστάντες τελέσωμεν
 μῦθον, ὃ δὴ καὶ πᾶσιν ἐνὶ φρεσὶν ἥραρει ἡμῖν.“
 Ὡς εἰπὼν ἐκρίνατ' εἰλκοσι φῶτας ἀρίστους,
 βᾶν δ' ἰέναι ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θῖνα θαλάσσης.

νηα μὲν οὖν πάμπρωτον ἄλὸς βένθοσδε ἔρυσσαν, 780
 ἐν δ' ἱστόν τ' ἐτίθειτο καὶ ἱστία νηϊ μελαίνῃ,
 ἡρτύναντο δ' ἔρετμὰ τροποῖς ἐν δερματίνοισιν
 [πάντα κατὰ μοῖραν· ἀνά θ' ἱστία λευκὰ πέτασσαν]
 τεύχεα δέ σφ' ἤνειακ' ὑπέρθυμοι θεράποντες.
 ὕψου δ' ἐν νοτίῳ τήνγ' ὤρμισαν, ἐν δ' ἔβαν αὐτοί· 785
 ἐνθα δὲ δόρπον ἔλοντο, μένον δ' ἐπὶ ἔσπερον ἔλθειν.

Ἡ δ' ὑπερώϊω αὖθι περίφρων Πηνελόπεια
 κεῖτ' ἄρ' ἄσιτος, ἄπαστος ἐδητύος ἡδὲ ποτιήτος,
 ὀρμαίνουσ' εἰ οἱ θάνατον φύγοι νιὸς ἀμύμων,
 ἢ ὄγ' ὑπὸ μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισι δαμείῃ. 790
 ὅσσα δὲ μερμήριξε λέων ἀνδρῶν ἐν ὀμίλῳ
 δείσας, ὅπποτε μιν δόλιον περὶ κύκλον ἄγῳσιν,
 τόσσα μι' ὀρμαίνουσ' ἐπήλυθε νῆδυμος ὕπνος·
 εὖδε δ' ἀνακλιθεῖσα, λύθειν δέ οἱ ἄψα πάντα.

Ἐνθ' αὐτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη· 795
 εἰδῶλον ποίησε, δέμας δ' ἦϊκτο γυναικί,
 Ἰφθίμῃ, κούρῃ μεγαλήτορος Ἰκαρίοιο,
 τὴν Εὐμηλος ὄπνιε, Φερῆς ἐνὶ οἰκίᾳ ναίων.
 πέμπε δέ μιν πρὸς δώμακ' Ὀδυσσεύος θείοιο,
 εἰως Πηνελόπειαν ὀδυρομένην, γοῶσαν, 800
 παύσειε κλαυθμοῖο γόοιό τε δακρυόεντος.

ἔς θάλαμον δ' εἰσῆλθε παρὰ κληῖδος ἱμάντα,
 στή δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπε
 „Εὖδεις, Πηνελόπεια, φίλον τετιμημένη ἦτορ;
 οὐ μὲν σ' οὐδὲ ἔῳσι θεοὶ ῥεῖα ζῶντες 805
 κλαῖειν οὐδ' ἀκάχησθαι, ἐπεὶ ῥ' ἔτι νόστιμός ἐστιν
 σὸς παῖς· οὐ μὲν γάρ τι θεοῖς ἀλιτῆμενός ἐστιν.“

Τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα περίφρων Πηνελόπεια,
 ἡδὺ μάλα κνώσσοις ἐν ὄνειρείῃσι πύλῃσιν,
 „Τίπτε, κασιγνήτη, δεῦρ' ἤλυθες; οὔτι πάρος γε 810
 πωλέ', ἐπεὶ μάλα πολλὸν ἀπόπροθι δώματα ναίεις·

καί με κέλειαι παύσασθαι ὀϊζύος ἥδ' ὀδυνάων
 πολλέων, αἶ μ' ἐρέθουσι κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
 ἢ πρὶν μὲν πόσιν ἐσθλὸν ἀπώλεσα θυμολέοντα,
 παντοίης ἀρετῇσι κεκασμένον ἐν Δαναοῖσιν, 815
 [ἐσθλὸν, τοῦ κλέος εὐρὺ καθ' Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἀργος.]
 νῦν αὖ παῖς ἀγαπητὸς ἔβη κοίλης ἐπὶ νηὸς,
 ἀήπιος, οὔτε πόνων εὖ εἰδὼς οὔτ' ἀγοράων.
 τοῦ δ' ἔγωγε καὶ μᾶλλον ὀδύρομαι ἥπερ ἐκείνου.
 τοῦ δ' ἀμφιτρομέω καὶ δεῖδια μή τι πάθῃσιν, 820
 ἢ ὅγε τῶν ἐνὶ δήμῳ, ἔν' οἴχεται, ἢ ἐνὶ πόντι·
 δυσμενέες γὰρ πολλοὶ ἐπ' αὐτῷ μηχανόωνται,
 ἕμενοι κτείνειν, πρὶν πατρίδα γαίαν ἰδέσθαι."

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενον προσέφη εἰδωλον ἄμαυρόν
 ,θάρσει, μηδέ τι πάγχυ μετὰ φρεσὶ δεῖδιθι λίην· 825
 τοίη γὰρ οἱ πομπὸς ἄμ' ἐρχεται, ἦντε καὶ ἄλλοι
 ἀνέρες ἡγήσαντο παρεστάμεναι — δύναται γάρ —
 Παλλὰς Ἀθηναίη· σὲ δ' ὀδυρομένην ἔλεαίρει·
 ἢ νῦν με προέηκε τεῖν τάδε μυθήσασθαι."

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια 830
 ,εἰ μὲν δὴ θεὸς ἐσσι, θεοῖό τε ἔκλυες αὐτῆς,
 εἰ δ' ἄγε μοι καὶ κείνον ὀϊζυρὸν κατάλεξον,
 εἶπον ἔτι ζῶει καὶ ὄρα φῶς ἡελίοιο,
 ἢ ἦδη τέθνηκε καὶ εἰν Αἶδαο δόμοισιν."

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενον προσέφη εἰδωλον ἄμαυρόν 835
 ,οὐ μὲν τοι κείνόν γε διηνεκέως ἀγορεύσω,
 ζῶει ὄγ' ἢ τέθνηκε· κακὸν δ' ἀνεμῶλια βάζειν."

"Ὡς εἰπὼν σταθμοῖο παρὰ κληῖδα λιάσθη
 ἑς πνοιᾶς ἀνέμων· ἢ δ' ἔξ ὕπνου ἀνόρουσεν
 Κούρη Ἰκαρίοιο· φίλον δέ οἱ ἦτορ ἰάνθη, 840
 ὅς οἱ ἐναργὲς ὄνειρον ἐπέσσυτο νυκτὸς ἀμολγῶ.

Μνηστῆρες δ' ἀναβάντες ἐπέπλεον ὕγρὰ κέλευθα,
 Τηλεμάχῳ φόνον αἰπὺν ἐνὶ φρεσὶν ὀρμαίνοντες.

ἔστι δέ τις νῆσος μέσση ἄλλ' πετρήεσσα,
 μεσσηγυὺς Ἰθάκης τε Σάμοιό τε παιπαλοέσσης, 84
 Ἀστερίς, οὐ μεγάλη· λιμένες δ' ἐνὶ ναύλοχοι αὐτῇ
 ἀμφίδυμοι· τῇ τόνγε μένον λοχόωντες Ἀχαιοί.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ε.—

Ὀδυσσεύως σχεδία.

Ἦως δ' ἐκ λεχέων παρ' ἀγανού Τιθωνοῖο
 ὤρνυθ', ἵν' ἀθανάτοισι φόως φέροι ἡδὲ βροτοῖσιν·
 οἱ δὲ θεοὶ θῶκόνδε καθίζανον, ἐν δ' ἄρα τοῖσιν
 Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, οὔτε κράτος ἐστὶ μέγιστον.
 τοῖσι δ' Ἀθηναίῃ λέγε κήδεα πόλλ' Ὀδυσῆος
 μνησαμένη· μέλε γάρ οἱ ἐὼν ἐν δώμασι νύμφης·

„Ζεῦ πάτερ ἡδ' ἄλλοι μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἔόντες,
 μή τις ἔτι πρόφρων ἀγανὸς καὶ ἥπιος ἔστω
 σκηπτοῦχος βασιλεὺς, μηδὲ φρεσὶν αἰσιμα εἰδώς·
 ἀλλ' αἰεὶ χαλεπὸς τ' εἴη καὶ αἰσὺλα ῥέξοι,
 ὥς οὔτις μέμνηται Ὀδυσσεὺς θείοιο
 λαῶν, οἷσιν ἀνασσε, πατὴρ δ' ὥς ἥπιος ἦεν.
 ἀλλ' ὁ μὲν ἐν νήσῳ κεῖται κρατέρ' ἄλγεα πάσχων,
 νύμφης ἐν μεγάροισι Καλυψοῦς, ἥ μιν ἀνάγκη
 ἴσχει· ὁ δ' οὐ δύναται ἦν πατρίδα γαῖαν ἰκέσθαι·
 οὐ γάρ οἱ πάρα νῆες ἐπήρετμοι καὶ ἑταῖροι,
 οἳ κέν μιν πέμποιεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.
 νῦν αὖ παῖδ' ἀγαπητὸν ἀποκτεῖναι μεμιάσιν
 οἴκαδε νισσόμενον· ὁ δ' ἔβη μετὰ πατρὸς ἀκουήν
 ἐς Πύλον ἡγαθήν ἡδ' ἐς Λακεδαιμόνα διάν.“

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς
 τέκνον ἐμὸν, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἔρκος ὀδόντων·
 οὐ γὰρ δὴ τοῦτον μὲν ἐβούλευσας νόον αὐτῇ,
 ὥς ἦτοι κείνους Ὀδυσσεὺς ἀποτίσεται ἐλθὼν;
 Τηλέμαχον δὲ σὺ πέμψον ἐπισταμένως — δύνασαι
 γάρ — 25

ὥς κε μάλ' ἀσκηθῆς ἣν πατρίδα γαίαν ἵκηται,
 νηυστῆρες δ' ἐν νηϊ παλιμπετὲς ἀπονέωνται.“
 Ἦ ἦε, καὶ Ἑρμείαν, υἱὸν φίλον, ἀντίον ἤϋδα
 Ἑρμεία· σὺ γὰρ αὐτε τά τ' ἄλλα περ ἄγγελός ἐσσι·
 τύμῃ ἐϋπλοκάμῳ εἰπεῖν νημερτέα βουλήν, 30
 νόστον Ὀδυσσεύος ταλασίφρονος, ὥς κε νέηται
 οὔτε θεῶν πομπῇ οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων·
 ἀλλ' ὅγ' ἐπὶ σχεδίσῃ πολυδέσμου πῆματα πάσχω
 ἡματί κ' εἰκοστῷ Σχερίην ἐρίβωλον ἵκοιτο.
 Φαιήκων ἐς γαίαν, οἳ ἀργίθιοι γεγάασιν, 35
 ἢ κέν μιν περὶ κῆρι θεῶν ὥς τιμήσουσιν,
 πέμψουσιν δ' ἐν νηϊ φίλην ἐς πατρίδα γαίαν,
 καλὸν τε χρυσόν τε ἅλις ἐσθῆτά τε δόντες,
 ἀόλλ', ὅσ' ἂν οὐδέποτε Τροίης ἐξήρατ' Ὀδυσσεύς,
 ἢ περ ἀπήμων ἦλθε, λαχὼν ἀπὸ ληΐδος αἰσαν, 40
 ὥς γὰρ οἱ μοῖρ' ἐστὶ φίλους τ' ἰδέειν καὶ ἰκέσθαι
 ἴκον ἐς ὑπόροφον καὶ ἐὴν ἐς πατρίδα γαίαν.“
 Ὡς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθῃσε διάκτορος Ἀργεϊφόντης,
 αὐτίκ' ἔπειθ' ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
 ἡμβρόσια, χρύσεια, τὰ μιν φέρου ἡμὲν ἐφ' ὑγρῇν 45
 ἰδ' ἐπ' ἀπείρονα γαίαν ἅμα πνοιῆς ἀνέμοιο.
 Ἄλετο δὲ δῆρδον, τῆτ' ἀνδρῶν ὄμματα θέλγει
 ὧν ἐθέλει, τοὺς δ' αὐτε καὶ ὑπνώοντας ἐγείρει·
 τὴν μετὰ χερσὶν ἔχων πέτετο κρατὺς Ἀργεϊφόντης.
 Πιερίην δ' ἐπιβὰς ἐξ αἰθέρος ἔμπεσε πόντῳ 50
 πρῶτατ' ἔπειτ' ἐπὶ κῆμα λάρῳ ὄρνιδι εὐοικῶς,

ὅστε κατὰ δεινοὺς κόλπους ἄλως ἀτρυγέτοιο
 ἰχθυῖς ἀγρώσσων πυκινὰ πτερὰ δεύεται ἄλμῃ·
 τῷ ἱκελος πολέεσσιν ὀχίσσατο κύμασιν Ἑρμῆς,
 ἀλλ' ὅτε δὴ τὴν νῆσον ἀφίκετο τηλόθ' ἐοῦσαν,
 ἔνθ' ἐκ πόντου βὰς ἰοειδέος ἠπειρὸνδε
 ἦλεν, ὄφρα μέγα σπέος ἵκετο, τῷ ἐνὶ νύμφῃ
 ναῖεν ἐὺπλόκαμος· τὴν δ' ἐνδοθι τέτμεν ἐοῦσαν.
 πῦρ μὲν ἐπ' ἐσχαρόφιν μέγα καίετο, τηλόθι δ' ὁδοῖ
 κέδρου τ' εὐκεάτοιο θύου τ' ἀνὰ νῆσον ὁδῶδει
 δαιομένων· ἡ δ' ἐνδον ἀοιδιάουσ' ὅπλ' ἀκαλῇ,
 ἱστὸν ἐποιομένη χρυσεῖη κερκὶδ' ὕφαινε·
 ὕλῃ δὲ σπέος ἀμφὶ πεφύκει τηλεθώσῃ,
 κλήθρη τ' αἰγερὸς τε καὶ εὐώδης κυπάρισσος
 ἐνθα δέ τ' ὄρνιθες τανυσίπτεροι εὐνάζοντο,
 σκῶπές τ' ἱρηκές τε τανύγλωσσοί τε κορῶναι
 εἰνάλῃαι, τῇσιν τε θαλάσσια ἔργα μέμνηεν.
 ἡ δ' αὐτοῦ τετάνυστο περὶ σπείλους γλαφυροῖο
 ἡμερὶς ἡβώσῃ, τεθῆλει δὲ σταφυλῆσιν·
 κοῖναι δ' ἐξείης πίσυρες ῥέον ὕδατι λευκῷ,
 πλησίαι ἀλλήλων τετραμμέναι ἄλλυδις ἄλλη.
 ἀμφὶ δὲ λειμῶνες μαλακοὶ ἴον ἠδὲ σελίνου
 θηῆλεον· ἐνθα κ' ἔπειτα καὶ ἀθάνατός περ ἐπελθὼν
 θηήσαιο ἰδὼν καὶ τερφθεῖη φρεσὶν ἦσιν·
 ἐνθα στὰς θηεῖτο διάκτορος Ἀργεϊφόντης.
 αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα ἐφ' ἠγήσατο θυμῷ,
 αὐτίκ' ἄρ' εἰς εὐρὺ σπέος ἦλυθεν· οὐδέ μιν ἄντην
 ἡγνοίησεν ἰδοῦσα Καλυψὼ, διὰ θεᾶων —
 οὐ γάρ τ' ἀγνώτες θεοὶ ἀλλήλοισι πέλονται
 ἀθάνατοι, οὐδ' εἰ τις ἀπόπροθι δάματα ναίει —
 οὐδ' ἄρ' Ὀδυσσῆα μεγαλήτορα ἐνδον ἔτετμεν,
 ἀλλ' ὅγ' ἐπ' ἀκτῆς κλαῖε καθήμενος, ἐνθα πάρος περ
 δάκρυσι καὶ στοναχῇσι καὶ ἄλγεσι θυμὸν ἐρέχθων·

[πόντον ἐπ' ἀτρυγέτου δερκέσκετο δάκρυα λείβων].
 Ἑρμείαν δ' ἔρέεινε Καλυψὼ, δῖα θεάων, 85
 ἐν θρόνῳ ἰδρύσασα φαιινῷ, σιγαλόεντι

„Τίπτε μοι, Ἑρμεία χρυσόρραπι, εἰλήλουθας
 αἰδοῖός τε φίλος τε; πάρος γε μὲν οὔτι θαμίζεις.
 αὐτὰρ ὅ τι φρονέεις· τελέσαι δέ με θυμὸς ἄνωγεν,
 εἰ δύνάμαι τελέσαι γε καὶ εἰ τετελεσμένον ἔστίν 90
 [ἀλλ' ἔπεο προτέρω, ἵνα τοι πάρ ξείνια θείω.]“

ὣς ἄρα φωνήσασα θεὰ παρέθηκε τράπεζαν
 ἄμβροσίνης πλήσασα, κέρασσε δὲ νέκταρ ἐρυθρόν.
 αὐτὰρ ὁ πῖνε καὶ ἦσθε διάκτορος Ἀργειφόντης.
 αὐτὰρ ἐπεὶ δαίπνησε καὶ ἦραρε θυμὸν ἐδωδῇ, 95
 καὶ τότε δῆ μιν ἔπεσιν ἀμειβόμενος προσέειπεν

„Εἰρωτᾷς μ' ἐλθόντα θεὰ θεόν· αὐτὰρ ἐγὼ τοι
 νημερτέως τὸν μῦθον ἐνισπῆσω· κέλεαι γάρ.
 Ζεὺς ἐμέ γ' ἠνώγει δεῦρ' ἐλθέμεν οὐκ ἐθέλοντα·
 τίς δ' ἂν ἐκὼν τοσσόδινδε διαδράμοι ἄλμυρόν ὕδωρ 100
 ἄσπετον; οὐδέ τις ἄγχι βροτῶν πόλις, οὔτε θεοῖσιν
 ἱερά τε ῥέξουσι καὶ ἐξαίτους ἐκατόμβας.

ἀλλὰ μάλ' οὐπὼς ἔστι Διὸς νόον αἰγιόχοιο
 οὔτε παρεξελθεῖν ἄλλον θεὸν οὔθ' ἁλιῶσαι.
 φησί τοι ἄνδρα παρεῖναι οἷζυρώτατον ἄλλων, 105

τῶν ἀνδρῶν οἳ ἄστυ πέρι Πριάμοιο μάχοντο
 ἀνιάετες, δεκάτῳ δὲ πόλιν πέρσαντες ἔβησαν
 εἰκαδ'· ἀτὰρ ἐν νόστῳ Ἀθηναίην ἀλίποντο,
 ἣ σφιν ἐπῶρσ' ἄνεμόν τε κακὸν καὶ κύματα μακρά.
 ἐνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀπέφθινον ἐσθλοὶ ἑταῖροι, 110
 τὸν δ' ἄρα δεῦρ' ἄνεμός τε φέρων καὶ κύμα πέλασσαν.]

τὸν νῦν σ' ἠνώγειν ἀποπεμπέμεν ὅτι τάχιστα·
 οὐ γάρ οἱ τῇδ' αἶσα φίλων ἀπονόσφιν ὀλέσθαι,
 ἀλλ' ἔτι οἱ μοῖρ' ἐστὶ φίλους τ' ἰδέειν καὶ ἰκέσθαι
 οἶκον ἐς ὑψόροφον καὶ ἐὴν ἐς πατρίδα γαῖαν 115

Ὡς φάτο, ῥίγησεν δὲ Καλυψώ, δια θεάων,
καί μιν φωνήσας' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

„Σχέτλιοι ἔστε, θεοί, ζηλήμονες ἔξοχον ἄλλων,
οἷτε θεαῖς ἀγάσθε παρ' ἀνδράσιν εὐνάζεσθαι
ἀμφοδίην, ἣν τίς τε φίλον ποιήσεται ἀκοίτην. 120
ὥς μὲν οὔτ' Ὀρίων' ἔλετο ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
τόφρα οἱ ἠγάσθε θεοὶ ρεῖα ζῶντες,
ἕως μιν ἐν Ὀρτυγίῃ χρυσόθρονος Ἄρτεμις ἀγνὴ
οἷς ἀγανοῖς βελέεσσιν ἐποιομένη κατέπεφνε.
ὥς δ' ὁπότε Ἰασίῳι ἐϋπλόκαμος Διμήτηρ, 125
ὧ' θυμῷ εἶξασα, μίγῃ φιλότῃ καὶ εὐνῇ
νειῶ ἐνι τριπόλῳ· οὐδὲ δὴν ἦεν ἄπυστος
Ζεὺς, ὅς μιν κατέπεφνε βαλὼν ἀργῇτι κεραυνῷ.
ὥς δ' αὖ νῦν μοι ἀγᾶσθε, θεοί, βροτὸν ἄνδρα παρεῖναι
τὸν μὲν ἐγὼν ἐσάωσα περὶ τρόπιος βεβαῶτα 130
οἴου, ἐπεὶ οἱ νῆα δοῆν ἀργῇτι κεραυνῷ
Ζεὺς ἔλσας ἐκέασσε μέσῳ ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ.
[ἐνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀπέφθιθιεν ἐσθλοὶ ἑταῖροι,
τὸν δ' ἄρα δεῦρ' ἀνεμός τε φέρων καὶ κύμα πέλασεν·
τὸν μὲν ἐγὼ φίλεόν τε καὶ ἔτρεφον, ἡδὲ ἔφρασκον 135
θήσειν ἀθάνατον καὶ ἀγήρων ἥματα πάντα.
ἀλλ' ἐπεὶ οὕτως ἔστι Διὸς νόον αἰγιόχοιο
οὔτε παρεξελθεῖν ἄλλον θεὸν οὔδ' ἀλιῶσαι,
ἐρρέτω, εἰ μιν κείνος ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει,
πόντον ἐπ' ἀτρύγετον· πέμψω δέ μιν οὔπη ἐγωγε· 140
οὐ γάρ μοι πάρα νῆες ἐπήρετμοι καὶ ἑταῖροι,
οἳ κέν μιν πέμποιεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.
αὐτὰρ οἱ πρόφρων ὑποθήσομαι, οὐδ' ἐπικεύσω,
ὥς κε μάλ' ἀσκηθῆς ἣν πατρίδα γαῖαν ἵκηται.“

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορος Ἀργεϊφόντης 145
„οὔτω νῦν ἀπόπεμπε, Διὸς δ' ἐποπίξο μῆνιν,
μήπως τοι μετόπισθε κοτεσσάμενος χαλεπήνῃ.“

Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κρατὺς Ἀργειφόντης·
 ἥ δ' ἐπ' Ὀδυσσῆα μεγαλήτορα πότνια νύμφη
 ἦτο, ἐπειδὴ Ζηνὸς ἐπέκλυεν ἀγγελιάων. 150

τὸν δ' ἄρ' ἐπ' ἀκτῆς εὖρε καθήμενον· οὐδέ ποτ' ὅσσε
 θαλαυρόφιν τέρσσοντο, κατεΐβετο δὲ γλυκὺς αἰὼν
 νόστον ὀδυρομένῳ, ἐπεὶ οὐκέτι ἦνδανε νύμφη.

ἀλλ' ἦτοι νύκτας μὲν ἰαύεσκεν καὶ ἀνάγκη
 εἰ σπέσσι γλαφυροῖσι παρ' οὐκ ἐθέλων ἐθελούσῃ. 155

ἥματα δ' ἐν πέτρῃσι καὶ ἡϊόνεσσι καθίζων
 δάκρυσι καὶ στοναχῇσι καὶ ἄλγεσι θυμὸν ἐρέχθων]
 πόντον ἐπ' ἀτρύγετον θερκέσκετο δάκρυα λείβων.

ἄρχοῦ δ' ἰσταμένη προσεφώνεε διὰ θεάων 159

„Κάμμορε, μή μοι ἐτ' ἐνθάδ' ὀδυρεο, μηδέ τοι αἰὼν
 φθινέτω· ἦδη γάρ σε μάλα πρόφρασσ' ἀποπέμψω.

ἀλλ' ἄγε δούρατα μακρὰ ταμὼν ἀρμόξεο χαλκῷ
 εὐρεΐαν σχεδίην· ἀτὰρ ἱκρία πῆξαι ἐπ' αὐτῆς
 ὑψοῦ, ὥς σε φέρῃσιν ἐπ' ἡεροειδέα πόντον. X

αὐτὰρ ἐγὼ σίτον καὶ ὕδωρ καὶ οἶνον ἐρυθρόν 165
 ἐνθήσω μενοεικέ', ἃ κέν τοι λιμὸν ἐρύκοι,

ἥματα τ' ἀμφιέσω, πέμψω δέ τοι οὔρον ὀπισθεν,
 ὥς κε μάλ' ἀσκηθῆς τήν πατρίδα γαίαν ἱκῆαι,
 αἰ κε θεοὶ γ' ἐθέλωσι, τοὶ οὔρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,
 αἱ μὲν φέρτεροί εἰσι νοῆσαι τε κρῆναι τε.“ 170

Ὡς φάτο, ῥίγησεν δὲ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

„Ἄλλο τι δὴ σὺ, θεᾷ, τόδε μήδεαι οὐδέ τι πομπήν,
 ὅ με κέλεαι σχεδίῃ περᾶν μέγα λαῖτμα θαλάσσης,

κρινόν τ' ἀργαλέον τε· τὸ δ' οὐδ' ἐπὶ νῆες εἶσαι 175
 κύποροι περῶσιν, ἀγαλλόμεναι Διὸς οὔρῳ.

οὐδ' ἂν ἐγὼν ἀέκητι σέθεν σχεδὶνς ἐπιβαίην,
 μή μοι τλαίης γε, θεᾷ, μέγαν ὄρκον ὁμόσσαι

οὔτι μοι αὐτῷ πῆμα κακὸν βουλευσέμεν ἄλλο.“ * * *

Ὡς φάτο, μείδῃσεν δὲ Καλυψώ, δια θεάων, 180
χειρὶ τέ μιν κατέρεξεν ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν.

„Ἡ δὴ ἀλιτρός γ' ἐσσι καὶ οὐκ ἀποφώλια εἰδώς,
οἷον δὴ τὸν μῦθον ἐπεφράσθης ἀγορεύσαι.

ἔστω νῦν τόδε γαῖα καὶ οὐρανὸς εὐρύς ὑπερθεν
καὶ τὸ κατειβόμενον Στυγὸς ὕδωρ, ὅστε μέγιστος 185

ὄρκος δεινότητος τε πέλει μακάρεσσι θεοῖσιν,

μήτι σοι αὐτῷ πῆμα κακὸν βουλευσέμεν ἄλλο.

ἀλλὰ τὰ μὲν νοέω καὶ φράσσομαι, ἄσθ' ἂν ἐμοὶ περ
αὐτῇ μηδοίμην, ὅτε με χρεῖά τόσον ἴκοι·

καὶ γάρ ἐμοὶ νόος ἐστὶν ἐναΐσιμος, οὐδὲ μοι αὐτῇ 190
θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι σιδήρεος, ἀλλ' ἐλεήμων.“

Ὡς ἄρα φωνήσας ἠγήσατο δια θεάων
καρπαλίμως· ὁ δ' ἔπειτα μετ' ἰχθυα βαίνε θεοῖο.

ἶξον δὲ σπειὸς γλαφυρὸν θεὸς ἠδὲ καὶ ἀνὴρ,

καὶ ῥ' ὁ μὲν ἐνθα καθέζετ' ἐπὶ θρόνου ἐνθεν ἀνέστη 195

Ἑρμείας, νύμφη δ' ἐτίθει πάρα πᾶσαν ἐδωδήν,

ἔσθειν καὶ πίνειν, οἷα βροτοὶ ἄνδρες ἐδουσιν·

αὐτῇ δ' ἀντίον ἶξεν Ὀδυσσεύς θείοιο,

τῇ δὲ παρ' ἀμβροσίην δμῶα καὶ νέκταρ ἔσθηναν.

οἱ δ' ἐπ' ὀνειᾶδ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἱαλλον. 200

αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπησαν ἐδητύος ἠδὲ ποτῆτος,

τοῖς ἄρα μύθων ἦρχε Καλυψώ, δια θεάων·

„Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,

οὕτω δὴ οἰκόνδε φίλην ἐς πατρίδα γαίαν

αὐτίκα νῦν ἐθέλεις ἰέναι; σὺ δὲ χαῖρε καὶ ἔμπηξ. 205

εἶγε μὲν εἰδείης σῆσι φρεσὶν ὅσσα τοι αἶσα

κῆδε' ἀναπλήσαι, πρὶν πατρίδα γαίαν ἰκέσθαι,

ἐνθάδε κ' αὖθι μένων παρ' ἐμοὶ τόδε δῶμα φυλάσσοις 210

ἄδανάτος τ' εἴης, ἰμειρόμενός περ ἰδέσθαι

σὴν ἄλοχον, τῆς αἶν ἐέλδαι ἥματα πάντα.

οὐ μὲν θῆν κείνης γε χειρὶν εὐχομαι εἶναι,

οὐ θέμας, οὐδὲ φυήν, ἐπεὶ οὐπὼς οὐδὲ ἔοικεν
 Πηλητιάς ἀθανάτησι θέμας καὶ εἶδος ἐρίζειν.“

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσ-
 σεύς

πότ' ἴνα θεὰ, μὴ μοι τόδε χῶεο· οἶδα καὶ αὐτὸς 215
 πάντα μάλ', οὔνεκα σείο περίφρων Πηνελόπεια
 ἴδ' ἄνδ' ἀκιδνοτέρῃ μέγεθός τ' εἰσάντα ἰδέσθαι·

ἢ μὲν γὰρ βροτός ἐστι, σὺ δ' ἀθάνατος καὶ ἀγήρω.

ἀλλὰ καὶ ὥς ἐθέλω καὶ ἐέλδομαι ἥματα πάντα
 ἰκαδὲ τ' ἐλθέμεναι καὶ νόστιμον ἦμαρ ἰδέσθαι. 220

ἢ δ' αὖ τις ῥαίησι θεῶν ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ,
 κλήσομαι ἐν στήθεσσι νύκτωρ ταλαπενθεῖα θυμόν·

ἢ γὰρ μάλα πόλλ' ἔπαθον καὶ πόλλ' ἐμόγησα
 ἔμῃσι καὶ πολέμῳ· μετὰ καὶ τόδε τοῖσι γενέσθω.“

ὣς ἔφατ', ἥελιος δ' ἄρ' ἔδυν καὶ ἐπὶ κνέφας ἤλθεν· 225
 ἰδόντες δ' ἄρα τῷγε μυχῶ σπείους γλαφυροῖο

ἐπέσθην φιλότῃ, παρ' ἀλλήλοισι μένοντες.

Ἦμος δ' ἡριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 αἰὶχ' ὁ μὲν χλαῖνάν τε χιτῶνά τε ἔννυτ' Ὀδυσσεύς,

ἢ δ' ἀργύφειον φᾶρος μέγα ἔννυτο νύμφη, 230
 ἰπτόν καὶ χαρίεν, περὶ δὲ ζώνην βάλετ' ἱξυῖ

ἀλὴν χρυσεῖην· κεφαλῇ δ' ἐφύπερθε καλύπτειν·
 αἰ τὸτ' Ὀδυσσῆϊ μεγαλήτορι μῆδετο πομπήν.

ὣς οἱ πέλεκυν μέγαν, ἄρμενον ἐν παλάμῃσιν,
 ἔλκεον, ἀμφοτέρωθεν ἀκαχμένον· αὐτὰρ ἐν αὐτῷ 235

ἰταλιδὸν περικαλλὲς ἐλάινον, εὖ ἐναρρηρός·

ἢ δ' ἔπειτα σκέπαρον ἐϋξοον· ἦρχε δ' ὁδοῖο
 ἴσσαν ἐπ' ἐσχατιῇς, ὅθι δένδρεα μακρὰ πεφύκει,

ἢ δ' αἰγυρός τ', ἐλάτῃ τ' ἦν οὐρανομήκης,
 ἢ παλαιοὶ, περὶ κηλα, τὰ οἱ πλώοιεν ἐλαφρῶς. 240

ἢ δ' ἐπειδὴ δειξ' ὅθι δένδρεα μακρὰ πεφύκει,
 ἢ μὲν ἔβη πρὸς δῶμα Καλυψῶ, δῖα θεάων,

αὐτὰρ ὁ τὰμνετο δοῦρα· θοῶς δὲ οἱ ἦνυτο ἔργον.
 εἰκοσι δ' ἔκβαλε πάντα, πελέκκησεν δ' ἄρα χαλκῷ,
 ξέσσε δ' ἐπισταμένως καὶ ἐπὶ στάθμην ἰθύνεν. 240
 τόφρα δ' ἔνεικε τέρετρα Καλυψῷ, δῖα θεάων·
 τέτρηνεν δ' ἄρα πάντα καὶ ἤρμωσε ἀλλήλοισιν,
 γόμφοισιν δ' ἄρα τήνγε καὶ ἁρμονίησιν ἄρασσεν.
 ὅσσον τίς τ' ἔδαφος νηὸς τορνῶσεται ἀνὴρ
 φορτίδος εὐρείης, εὖ εἰδὼς τεκτοσυνάων, 250
 τόσσον ἔπ' εὐρείαν σχεδίην ποιήσας· Ὀδυσσεύς.
 ἱκρία δὲ στήσας, ἀραρὼν θαμέσι σταμίνεσσιν,
 ποίει· ἀτὰρ μακροῖσιν ἐπηγκενίδεσσι τελεύτα.
 ἐν δ' ἰστὸν ποίει καὶ ἐπὶ κριον ἄρμενον αὐτῷ·
 πρὸς δ' ἄρα πηδάλιον ποιήσατο, ὄφρ' ἰθύνοι. 255
 φράξε δέ μιν ῥίπεσσι διαμπερὲς οἰσύνῃσιν
 κύματος εἴλαρ ἔμεν· πολλὴν δ' ἐπεχεύατο ὕλην.
 τόφρα δὲ φάρε' ἔνεικε Καλυψῷ, δῖα θεάων,
 ἰστία ποιήσασθαι· ὁ δ' εὖ τεχνήσατο καὶ τά.
 ἐν δ' ὑπέρας τε κάλους τε πόδας τ' ἐνέδησεν ἐν αὐτῇ,
 μοχλοῖσιν δ' ἄρα τήνγε κατεῖρυσεν εἰς ἄλα διαν.

Τέτρατον ἤμαρ ἔην, καὶ τῷ τετέλεστο ἅπαντα·
 τῷ δ' ἄρα πέμπτῳ πέμπ' ἀπὸ νήσου δῖα Καλυψῷ,
 εἵματά τ' ἀμφιέσασα θυώδεα καὶ λούσασα.
 ἐν δὲ οἱ ἄσκον ἔθηκε θεὰ μέλανος οἶνοιο 260
 τὸν ἕτερον, ἕτερον δ' ὕδατος μέγαν, ἐν δὲ καὶ ἦα
 κωρύκῳ· ἐν δὲ οἱ ὄψα τίθει μενοεικέα πολλὰ·
 οὐρον δὲ προέηκεν ἀπήμονά τε λιαρὸν τε.
 γηθόσυννος δ' οὐρῷ πέτας' ἰστία διὸς Ὀδυσσεύς.
 αὐτὰρ ὁ πηδάλῳ ἰθύνετο τεχνηέντως
 ἥμενος· οὐδέ οἱ ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἐπιπτεν
 Πηληϊάδας τ' ἐσορῶντι καὶ ὄψε δύνοντα Βοώτην
 Ἄρκτον θ', ἣν καὶ ἄμαξαν ἐπὶ κλησὶν καλέουσιν,
 ἣ τ' αὐτοῦ στρέφεται καὶ τ' Ὀρίωνα δοκεύει,

οἷη δ' ἄμμορός ἐστι λοιστρῶν Ὀκεανοῖο· 275
 τὴν γὰρ δὴ μιν ἄνωγε Καλυψὼ, δῖα θεάων,
 ποντοπορευέμεναι ἐπ' ἀριστερὰ χειρὸς ἔχοντα.
 ἑπτὰ δὲ καὶ δέκα μὲν πλέεν ἤματα ποντοπορεύων,
 ὀκτωκαιδεκάτῃ δ' ἐφάνη ὄρεα σκιόεντα
 γαίης Φαιήκων, ὅθι τ' ἄγχιστον πέλεν αὐτῷ· 280
 εἶσατο δ' ὥς ὅτε ρινὸν ἐν ἡεροειδέϊ πόντῳ.

Τὸν δ' ἐξ Αἰθιοπῶν ἀνιὼν κρείων ἐνοσίχθων
 τηλόθεν ἐκ Σολύμων ὄρεων ἶδεν· εἶσατο γάρ οἱ
 πόντον ἐπιπλώων· ὁ δ' ἐχώσατο κηρόθι μᾶλλον,
 κινήσας δὲ κάρη προτὶ ὄν μυθήσατο θυμόν 285
 „ὦ πόποι, ἣ μάλα δὴ μετεβούλευσαν θεοὶ ἄλλως
 ἄμφ' Ὀδυσῆϊ ἐμεῖο μετ' Αἰθιοπέσσιιν ἑόντος,
 καὶ δὴ Φαιήκων γαίης σχεδὸν, ἔνθα οἱ αἴσα
 ἔκφυγέειν μέγα πείραρ ὀϊζύος, ἣ μιν ἰκάνει·
 ἀλλ' ἔτι μὲν μὲν φημι ἄθην ἐλάαν κακότητος.“ 290

Ὡς εἰπὼν σύναγεν νεφέλας, ἐτάραξε δὲ πόντον
 περὶ τρῶαιναι ἐλὼν· πάσας δ' ὀρόθυνεν ἀέλλας
 παντοίων ἀνέμων, σὺν δὲ νεφέεσσι κάλυψεν
 γαῖαν ὁμοῦ καὶ πόντον· ὁρώρει δ' οὐρανόθεν νύξ.
 τὸν δ' Εὐρὸς τε Νότος τ' ἔπεσε Ζέφυρός τε δυσαῆς
 καὶ Βορέης αἰθρηγενέτης, μέγα κῦμα κυλίνδων. 296
 καὶ τότε Ὀδυσσεύς λυτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ,
 ἰχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν
 „ὦ μοι ἐγὼ δειλὸς, τί νύ μοι μήκιστα γένηται;
 αἶδά μ' ἵδ' ὅθι πάντα θεὰ νημερτέα εἶπεν, 300
 ἢ μ' ἔφατ' ἐν πόντῳ, πρὶν πατρίδα γαῖαν ἰκέσθαι,
 ἢ γὰρ ἀναπλήσειν· τὰ δὲ δὴ νῦν πάντα τελεῖται,
 τοῖσιν νεφέεσσι περιστέφει οὐρανὸν εὐρὺν
 Ζεὺς, ἐτάραξε δὲ πόντον, ἐπισπέρχουσι δ' ἄελλαι
 παντοίων ἀνέμων. νῦν μοι σῶς αἰπὺς ὄλεθρος. 305
 τοισμῶκαρες Δαναοὶ καὶ τετράκις, οἳ τότε ὄλοντο

Τροίην ἐν εὐρείῃ, χάριν Ἀτρεΐδῃσι φέροντες.
ὥς δὴ ἔργον ὄφελον θανέειν καὶ πότμον ἐπισπεῖν
ἡματι τῷ ὅτε μοι πλείστοι χαλκήρεα δοῦρα
Τρωῆς ἐπέρριψαν περὶ Πηλείωνι θανόντι.
τῷ κ' ἔλαχον κτερέων, καὶ μεν κλέος ἦγον Ἀχαιοί·
νῦν δέ με λευγαλέῳ θανάτῳ εἴμαρτο ἀλῶναι.“

Ὡς ἄρα μιν εἰπόντ' ἔλασεν μέγα κῦμα κατ' ἄκρης
δεινὸν ἐπεσσύμενον, περὶ δὲ σχεδὴν ἐλέλιξεν.
τῆλε δ' ἀπὸ σχεδῆς αὐτὸς πέσε, πηδάλιον δὲ
ἐκ χειρῶν προέηκε· μέσον δὲ οἱ ἱστὸν ἔαξεν
θεινῇ μισγομένων ἀνέμων ἐλθοῦσα θύελλα,
τηλοῦ δὲ σπείρον καὶ ἐπὶ κριον ἔμπεσε πόντι.
τὸν δ' ἄρ' ὑπόβρυχα θῆκε πολὺν χρόνον, οὐδ' ἐδύ-
νασθη

αἶψα μάλ' ἀνσχεθεῖν μεγάλου ὑπὸ κύματος ὀρμῆς
εἴματα γάρ ῥ' ἐβάρυνε, τὰ οἱ πόρε δῖα Καλυψώ.
ὅψε δὲ δὴ ῥ' ἀνέδυ, στόματος δ' ἐξέπτυσεν ἄλμην
πικρὴν, ἣ οἱ πολλὴ ἀπὸ κρατὸς κελάρυζεν.
ἀλλ' οὐδ' ὥς σχεδὴς ἐπελήθετο, τειρομένός περ,
ἀλλὰ μεθορμηθεὶς ἐνὶ κύμασιν ἐλλάβετ' αὐτῆς,
ἐν μέσση δὲ καθίζε τέλος θανάτου ἀλεείνων.
τὴν δ' ἐφόρει μέγα κῦμα κατὰ ῥόον ἔνθα καὶ ἔνθα
ὥς δ' ὅτ' ὀπωρινὸς Βορέης φορέῃσιν ἀκάνθας
ἄμ πεδίον, πυκιναὶ δὲ πρὸς ἀλλήλησιν ἔχονται,
ὥς τὴν ἄμ πέλαγος ἄνεμοι φέρον ἔνθα καὶ ἔνθα·
ἄλλοτε μὲν τε Νότος Βορέῃ προβάλεσκε φέρεσθαι,
ἄλλοτε δ' αὐτ' Εὐρὸς Ζεφύρῳ εἴλασκε διώκειν.

Τὸν δὲ ἶδεν Κάδμου θυγάτηρ, καλλίσφυρος Ἰνώ.
Λευκοθέη, ἣ πρὶν μὲν ἦν βροτὸς αὐδήεσσα,
νῦν δ' ἀλὸς ἐν πελάγεσσι θεῶν ἔξ ἔμμορε τιμῆς.
ἣ ῥ' Ὀδυσσῆ' ἐλέησεν ἀλώμενον, ἄλγε' ἔχοντα·
[αἰθυίῃ δ' εἰκυῖα ποτῇ ἀνεδύσετο λίμνης,]

ἔξε δ' ἐπὶ σχεδίνῃς πολυδέσμον εἶπέ τε μῦθον·

„Κάμμορε, τίπτε τοι ᾧδε Ποσειδάων ἐνοσίχθων
ὠδύσατ' ἐκπάγλως, ὅτι τοι κακὰ πολλὰ φυτεύει; 340
οὐ μὲν δὴ σε καταφθίσει, μάλα περ μενεαίνων.

ἀλλὰ μάλ' ᾧδ' ἔρξαι, δοκέεις δέ μοι οὐκ ἀπινύσσειν·
εἴματα ταυτ' ἀποδὺς σχεδίην ἀνέμοισι φέρεσθαι·

κάλλιπ', ἀτὰρ χεῖρεσσιν νέων ἐπιμαλεῖο νόστου
γαίης Φαιήκων, ὅθι τοι μοῖρ' ἐστὶν ἀλύξαι. 345

τῇ δέ, τόδε κρήδεμνον ὑπὸ στέρνοιο ταυύσσαι
ἄμβροτον· οὐδέ τί τοι παθεῖν δέος οὐδ' ἀπολέσθαι·

αὐτὰρ ἐπὴν χεῖρεσσιν ἐφάψαι ἤπειροιο,
ἄψ ἀπολυσάμενος βαλέειν εἰς οἶνοπα πόντον

πολλὸν ἀπ' ἡπείρου, αὐτὸς δ' ἀπονόσφι τραπέσθαι.“
Ὡς ἄρα φωνήσασα θεὰ κρήδεμνον ἔδωκεν, 351

αὐτὴ δ' ἄψ ἐς πόντον ἐδύσετο κυμαίνοντα
αἰθυίῃ εἰκνύα· μέλαν δέ ἐ κῦμα κάλυπεν.

αὐτὰρ ὁ μερμήριξε πολύτλας διὸς Ὀδυσσεὺς,
ῥηθῆσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν 355

„ὦ μοι ἐγὼ, μὴ τίς μοι ὑφαίνῃσιν δόλον αὔτε
ῥιθανάτων, ὅτε με σχεδίνῃς ἀποβῆναι ἀνώγει.

ἀλλὰ μάλ' οὐπω πείσομ', ἐπεὶ ἐκάς ὀφθαλμοῖσιν
γαίαν ἐγὼν ἰδόμην, ὅθι μοι φάτο φύξιμον εἶναι.

ἀλλὰ μάλ' ᾧδ' ἔρξω, δοκέει δέ μοι εἶναι ἥριστον· 360
ὅφρ' αὖ μὲν κεν δούρατ' ἐν ἀρμονίῃσιν ἀρήρη,

τόφρ' αὐτοῦ μενέω καὶ τλήσομαι ἄλγεα πάσχωι·
αὐτὰρ ἐπὴν δὴ μοι σχεδίην διὰ κῦμα τινάξῃ,

ρήξομ', ἐπεὶ οὐ μὲν τι πάρα προνοῆσαι ἄμεινον.“
Εἶος ὁ ταυῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,

ᾧρσε δ' ἐπὶ μέγα κῦμα Ποσειδάων ἐνοσίχθων, 365
δεινὸν τ' ἀργαλέον τε, κατηρεφές, ἥλασε δ' αὐτόν.

ὧς δ' ἄνεμος ζαῆς ἦλτων θημῶνα τινάξῃ
καρφαλέων, τὰ μὲν ἄρ τε διεσκέδασ' ἄλλυδις ἄλλη,

ὥς τῆς δούρατα μακρὰ διεσκέδασ'. αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 ἀμφ' ἐν δούρατι βαῖνε, κέληθ' ὥς ἵππου ἐλαύνων, 371
 εἵματα δ' ἐξαπέδυνε, τὰ οἱ πόρε διὰ Καλυψοί.
 αὐτίκα δὲ κρήδεμνον ὑπὸ στέρνοιο τάνυσσεν,
 αὐτὸς δὲ προηὴς ἀλλ' κάππεσε, χεῖρε πετάσσας,
 νηχέμεναι μεμαώς· ἴδε δὲ κρείων ἐνοσίχθων, 375
 κινήσας δὲ κάρη προτὶ ὃν μυθήσατο θυμόν

„Οὔτω νῦν κακὰ πολλὰ παθὼν ἀλόω κατὰ πόντον,
 εἰσόκεν ἀνθρώποισι διοτρεφέεσσι μίγεις·
 ἀλλ' οὐδ' ὥς σε ἔολπα ὀνόσσεσθαι κακότητος.“

Ὡς ἄρα φωνήσας ἵμασεν καλλιτρίχας ἵππους, 380
 ἔκετο δ' εἰς Αἰγᾶς, ὅθι οἱ κλυτὰ δῶματ' ἔασιν.

Αὐτὰρ Ἀθηναίη, κούρη Διὸς, ἄλλ' ἐνόησεν
 ἦτοι τῶν ἄλλων ἀνέμων κατέδησε κελεύθους,
 παύσασθαι δ' ἐκέλευσε καὶ εὐνηθῆναι ἅπαντας
 ὥρσε δ' ἐπὶ κραιπνὸν Βορέην, πρὸ δὲ κύματ' ἔαξεν,
 ἕως ὅγε Φαιήεσσι φιληρέτμοισι μίγειν 385
 Διογενὴς Ὀδυσσεύς, θανάτου καὶ Κῆρας ἀλύξας.

Ἐνθα δὲ πρὸς ἑκάστας δύο τ' ἡματα κύματι πηγῶ
 πλαζετο, πολλὰ δέ οἱ κραδίη προτιόσσετ' ὀλεθρόν.
 ἀλλ' ὅτε δὴ τρίτον ἡμῶς εὐπλόκαμος τέλεσ' ἦώς, 390
 καὶ τότ' ἔπειτ' ἄνεμος μὲν ἐπαύσατο ἡδὲ γαλήνη
 ἐπλετο νηγεμνίη, ὃ δ' ἄρα σχεδὸν εἰσίδε γαῖαν
 ὄξυ μάλα προῖδων, μεγάλου ὑπὸ κύματος ῥοθίης.
 ὥς δ' ὅτ' ἂν ἀσπᾶσιος βίωτος παῖδεςσι φανήη
 πατρός, ὃς ἐν νοῦσφ κῆται κρατέρ' ἄλγεα πάσχων, 395
 δηρὸν τηκόμενος, στρυγερός δέ οἱ ἔχραε δαίμων,
 ἀσπᾶσιον δ' ἄρα τόνγε θεοὶ κακότητος ἔλυσαν,
 ὥς Ὀδυσῆ' ἀσπαστὲν εἶδατο γαῖα καὶ ὕλη,
 νῆχ' δ' ἐπειγόμενος ποσὶν ἡπείρου ἐπιβῆναι.
 ἀλλ' ὅτε τόσσον ἀπῆν ὅσσον τε γέγωνε βοήσας, 400
 καὶ δὴ δοῦπον ἄκουσε ποτὶ σπιλάδεσσι θαλάσσης·

ῥοχθει γὰρ μέγα κῦμα ποτὶ ξερὸν ἠπείροιο
 δεινὸν ἐρευγόμενον, εἴλυτο δὲ πάνθ' ἄλως ἄχνη·
 οὐ γὰρ ἔσαν λιμένες νηῶν ὅχοι, οὐδ' ἐπιωγαί,
 ἀλλ' ἀκταὶ προβλήτες ἔσαν σπιλάδες τε πάγοι τε - 405
 καὶ τότε Ὀδυσσεὺς λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ,
 ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν

„ὦ μοι, ἐπειδὴ γαῖαν ἀελπέα δῶκεν ἰδέσθαι
 Ζεὺς, καὶ δὴ τόδε λαῖτμα διατμήξας ἐτέλεσσα,
 ἐκβασίς οὔπη φαίνεθ' ἄλως πολιοῖο θυράζε· 410

ἐκτοσθεν μὲν γὰρ πάγοι ὀξέες, ἀμφὶ δὲ κῦμα
 βέβρυχεν ῥόδιον, λισσὴ δ' ἀναδέδρομε πέτρῃ,
 ἀγκιβαθῆς δὲ θάλασσα, καὶ οὐπὼς ἔστι πόδες στή-
 στήμεναι ἀμφοτέροισι καὶ ἐκφυγέειν κακότητα·
 μὴ πῶς μ' ἐκβαίνοντα βάλη λίθακι ποτὶ πέτρῃ 415
 κῦμα μέγ' ἀρπάξαν· μελέῃ δέ μοι ἔσσεται ὀρμή.

ὁ δέ κ' ἔτι προτέρω παρανήξομαι, ἣν πον ἐφείδω
 ἠΐονας τε παραπλήγας λιμένας τε θαλάσσης,
 δεῖδω μὴ μ' ἐξαῦτις ἀναρπάξασα θύελλα
 πόντον ἐπ' ἰχθυόεντα φέρῃ βαρέα στενάχοντα, 420

ἢ τί μοι καὶ κῆτος ἐπισσεύῃ μέγα δαίμων
 ἐξ ἄλως, οἷά τε πολλὰ τρέφει κλυτὸς Ἀμφιτρίτη·
 οἶδα γὰρ ὥς μοι ὁδῶδυσται κλυτὸς ἐννοσίγαιος.“

Εἶος ὁ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
 τόφρα δὲ μιν μέγα κῦμα φέρε τρηχεῖαν ἐπ' ἀκτὴν. 425
 ἐνθα κ' ἀπὸ ῥινούς θρύφθη, σὺν δ' ὅστε' ἀράχθη,
 εἰ μὴ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 ἀμφοτέροισι δὲ χερσὶν ἐπεσσύμενος λάβε πέτρης,
 τῆς ἔχετο στενάχων, εἰως μέγα κῦμα παρῆλθεν.
 καὶ τὸ μὲν ὥς ὑπάλυξε, παλιρρόδιον δέ μιν αὔτις
 πληῆξεν ἐπεσσύμενον, τηλοῦ δέ μιν ἔμβαλε πόντω. 431
 ὥς δ' ὅτε πούλυποδος θαλάμης ἐξελκομένοιο
 πρὸς κοτυληδονόφιν πυκινὰν ἀάγγες ἔχονται,

ὥς τοῦ πρὸς πέτρῃσι θρασειᾶων ἀπὸ χειρῶν
 ῥινοὶ ἀπέδρουφθεν· τὸν δὲ μέγα κῦμα κάλυψεν.
 ἔνθα κε δὴ δύστηνος ὑπέρμορον ᾤλει· Ὀδυσσεὺς
 εἰ μὴ ἐπιφροσύνην δῶκε γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 κύματος ἔξαναδὺς, τάτ' ἐρεῦγεται ἥπειρόνδε,
 νῆχε παρῆξ, ἐς γαῖαν ὀρώμενος, εἰ πού ἐφεύροι
 ἠϊόνας τε παραπλήγας λιμένας τε θαλάσσης.
 ἀλλ' ὅτε δὴ ποταμοῖο κατὰ στόμα καλλιρόοιο
 ἔξε νέων, τῇ δὴ οἱ εἴσατο χῶρος ἄριστος,
 λειὸς πετράων, καὶ ἐπὶ σκέπας ἦν ἀνέμοιο.
 ἔγνω δὲ προρέοντα καὶ εὗξατο ὃν κατὰ θυμόν

„Κλυθι, ἄναξ, ὅτις ἐσσί· πολύλλιστον δέ σ' ἰκα
 φεύγων ἐκ πόντοιο Ποσειδάωνος ἐνιπάς.

αἰδοῖος μὲν τ' ἐστὶ καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν
 ἀνδρῶν ὅστις ἴκηται ἀλώμενος, ὥς καὶ ἐγὼ νῦν
 σόν τε ῥόον σά τε γούναθ' ἰκάνω πολλὰ μογήσας·
 ἄλλ' ἐλέαιρε, ἄναξ· ἰκέτης δέ τοι εὐχομαι εἶναι.“

Ὡς φάθ', ὁ δ' αὐτίκα παῦσεν ἔδν ῥόον, ἐσχ
 κῦμα,

πρόσθε δέ οἱ ποίησε γαλήνην, τὸν δ' ἐσάωσεν
 ἐς ποταμοῦ προχοάς· ὁ δ' ἄρ' ἄμφω γούνατ' ἔκαμ
 χειράς τε στιβαράς· ἄλλ γὰρ δέδμητο φίλον κῆρ.
 ᾧδε δὲ χροά πάντα, θάλασσα δὲ κήκιε πολλή
 ἂν στόμα τε ῥῖνός θ'· ὁ δ' ἄρ' ἄπνευστος καὶ ἄνακ
 κεῖτ' ὀλιγηπελέων, κάματος δέ μιν αἰνὸς ἴκανε.
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἄμπνυτο καὶ ἐς φρένα θυμὸς ἀγέρ
 καὶ τότε δὴ κρήδεμνον ἀπὸ ἑο λῦσε θεοῖο.
 καὶ τὸ μὲν ἐς ποταμόν ἀλιμυρήντα μεθῆκεν,
 ἅψ δ' ἔφερεν μέγα κῦμα κατὰ ῥόον, αἶψα δ' ἄρ'
 δέξατο χερσὶ φίλησιν· ὁ δ' ἐκ ποταμοῖο λιασθεὶς
 σχολίνῳ ὑπεκλίνθη, κυοε δὲ ξείδωρον ἄρουραν·
 ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν

„Ὡς μοι ἐγὼ, τί πάθω; τί νύ μοι μῆκιστα γένηται;
 εἰ μὲν κ' ἐν ποταμῷ δυσκηδέα νύκτα φυλάσσω, 466
 μὴ μ' ἄμυδις στίβῃ τε κακῇ καὶ θῆλυς ἔερση
 ἐξ ὀλιγηπελὴς δαμάσῃ κεκαφηότα θυμόν·
 αὔρη δ' ἐκ ποταμοῦ ψυχρὴ πνέει ἡῶπι πρό.
 εἰ δέ κεν ἐς κλιτὺν ἀναβὰς καὶ δάσκιον ὕλην 470
 θάμνοισι ἐν πυκνοῖσι καταδράθω, εἰ με μεθεῖη
 ὄϊγος καὶ κάματος, γλυκερὸς δέ μοι ὕπνος ἐπέλθῃ,
 δεῖδω μὴ θήρεσσιν ἔλωρ καὶ κύρμα γένωμαι.“

Ὡς ἄρα οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι·
 βῆ δ' ἵμεν εἰς ὕλην· τὴν δὲ σχεδὸν ὕδατος εὗρεν 475
 ἐν περιφαινομένῳ· δοιοὺς δ' ἄρ' ὑπήλυθε θάμνους,
 ἐξ ὁμόθεν πεφυῶτας· ὁ μὲν φυλῆς, ὁ δ' ἐλαίης.
 τοὺς μὲν ἄρ' οὕτ' ἀνέμων διάει μένος ὑγρὸν ἀέντων,
 οὔτε ποτ' ἥελιος φαέθων ἀκτῖσιν ἔβαλλεν,
 οὕτ' ὄμβρος περάσσκε διαμπερές· ὥς ἄρα πυκνοὶ 480
 ἀλλήλοισιν ἔφυν ἐπαμοιβαδῖς· οὓς ὑπ' Ὀδυσσεὺς
 δύσετ'. ἄφαρ δ' εὐνήν ἐπαμήσατο χερσὶ φίλησιν
 εὐρεῖαν· φύλλων γὰρ ἔην χύσις ἥλιθα πολλή,
 ὅσσον τ' ἦε δύω ἦε τρεῖς ἄνδρας ἐρυσθαι
 ὦρη χειμερὶν, εἰ καὶ μάλα περ χαλεπαῖνοι. 485
 τὴν μὲν ἰδὼν γήθησε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς,
 ἐν δ' ἄρα μέσση λέκτο, χύσιν δ' ἐπεχεύατο φύλλων.
 ὥς δ' ὅτε τις θαλὸν σποδιῇ ἐνέκρυψε μελαίνῃ
 ἄγροῦ ἐπ' ἐσχατιῇς, ᾧ μὴ πάρα γείτονες ἄλλοι,
 σπέρμα πυρὸς σῶζων, ἵνα μὴ ποθεν ἄλλοθεν αὖν, 490
 ὥς Ὀδυσσεὺς φύλλοισι καλύψατο· τῷ δ' ἄρ' Ἀθήνη
 ὕπνον ἔμ' ὄμμασι χεῦ', ἵνα μιν παύσειε τάχιστα
 ῥυσπονέος καμάτοιο, φίλα βλέφαρ' ἀμφικαλύψας.

σοὶ δὲ γάμος σχεδόν, ἐστίν, ἵνα χρὴ, καλὰ μὲν οὕτῃν
ἐννυσθαι, τὰ δὲ τοῖσι παρασχεῖν οἳ κ' ἄγανται.

τίκ γάρ τοι τούτων φάτις, ἀνθρώπους ἀναβαίνει
ἰσθλὴ, χαίρουσιν δὲ πατὴρ καὶ πότνια, μήτηρ. 30

ἀλλ' ἰομέν πλύνεσθαι ἅμ', ἦοι φαίνουμένῃσιν.

καὶ τοι ἐγὼ συνερίσθω, ἅμ', ἔφουαι, ὅφρα τάχιστα

ἐντύπται, ἐπεὶ οὕτοι ἐτὶ δὴν παρθένος, ἔσσειαι.

ἦδη γὰρ σε μνῶνται Ἀργείης κατὰ δῆμον

πάντων Φαιήκων, ὅθι τοι γένος, ἐστὶ καὶ αὐτῇ. 35

ἀλλ' ἄν' ἐπότρυνόν, πατέρα κλυτὸν ἠῶθι πρὸ

ἡμιόνους καὶ ἄμᾶξαν ἔφοπλίσαι, ἥ κεν ἄρῃσιν

ἑώστορά τε καὶ πέπλους καὶ ὀήγεα, σιγαλόεντα.

καὶ δὲ σοὶ ᾧδ' αὐτῇ πολὺ κάλλιον, ἢ πόδεσσιν

ἐρχεσθαι· πολλὸν γὰρ ἀπὸ πλυνοί, εἰσι πόληος. 40

Ἡ μὲν ἄρ' ὧς εἰποῦς, ἐπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη

Οὐλυμπόνδ', ὅθι φάσι θεῶν ἔδος ἀσφαλές, αἰεὶ

ἑμμεναί, οὐτ' ἀνέμοισι τινάσσεται οὐ ποτ' ὄμβρῳ

δεύεται οὔτε χιῶν ἐπιπίλνεται, ἀλλὰ μάλ' αἶδρον

πέπταται ἀνέφελος, λευκῇ δ' ἐπιδεδρομεν, αἶγλην. 45

τῷ ἐνι τέρονται μακάρες θεοὶ ἥματα πάντα.

ἐνθ' ἀπέβη γλαυκῶπις, ἐπεὶ διεπέφραδε κόρον.

Ἀυτίκα δ' Ἦώς, ἦλθεν εὐδρονος, ἥ μιν ἐγείρεν

Ναυσικάαν εὐπέπλον· ἄφαρ δ' ἀπεδανύμας ὄρειον,

βῆ δ' ἱμεναὶ κατὰ δώμαθ' ἵν' ἀγγείλει τοκεῦσιν, 50

πᾶσι φίλῳ καὶ μητρὶ· κυχῆσατο δ' ἐνδόν ἔντας.

ἥ μὲν ἐπ' ἐσχάτῃ, ἥστο σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν,

ἠλέκατα στομφῶς ἑλιπόρφυρα, τῷ δὲ θυράζε

ἐρχομένῳ ξύμβλητο, μετὰ κλειτοὺς βασιλῆας

εἰς βουλήν, ἵνα μιν βάλεον Φαίηκες ἀγαντοί. 55

ἥ δὲ μάλ' ἄγχι, στάσαι φίλον πατέρα προσέειπεν

Πάππη φίλ', οὐκ ἄν' ὅθ' μοι ἐφοπλίσειας ἀπήνην

ὕψηλὴν εὐκνήλον, ἵνα κλυτὰ ἔμμαι ἄγνομαι

ἔτι δ' ἔπειτα, ὅθ' ἐπὶ τῷ πρὸς τὸν ἄνθρωπον

ὅθ' ἐπὶ τῷ πρὸς τὸν ἄνθρωπον

ὅθ' ἐπὶ τῷ πρὸς τὸν ἄνθρωπον

ὅθ' ἐπὶ τῷ πρὸς τὸν ἄνθρωπον

ἐς ποταμὸν πλυνέουσα, τὰ μοι ῥεοντιώμενα κείται
καὶ δὲ σοὶ αὐτῷ ἔριξε μετὰ πρώτοισιν ἔριτα
βουλὸς βουλευεῖν καθαρά χροῖ εἶματ' ἐχόντα.
πέντε δέ τοι φίλοι νῆες ἐπὶ μεγάροις γενάσσιν,
οἱ δὲ ὀπυῖοντες, τρεῖς δ' ἡἰθεοὶ θαλέδοντες,
οἱ δ' αἰεὶ ἐθέλουσιν νεοπλuta εἶματ' ἐχόντες

ἐς χορὸν ἐρχεσθαι· τὰ δ' ἐμῇ φρενὶ πάντα μέμνηεν.
Ὡς ἔφατ'· αἰδέτο γὰρ θαλερὸν γάμον ἐξουσιῆσαι
πατρί, φίλῳ· ὃ δὲ πάντα νόει καὶ ἀμείβετο, μῦθῳ
··· Οὔτε τοι ἡμιόρων φθονέω, τέκος, οὔτε τευ ἄλλον.

ἔρχεν· ἀτὰρ τοι θυμῶς ἐποπλίσσουσιν ἀπήνην
ὑψηλὴν εὐκύνκλον, ὑπερτερὴν ἀραρυτάν.⁷⁰

Ὡς εἰπὼν θυμῶσσιν ἐκέλευε, τοὶ δ' ἐπίθοντο.
τοὶ μὲν ἄρ' ἐκτὸς ἄμαξαν εὐτροχὸν ἡμιονεῖην
ᾧ πλεον, ἡμιόρους δ' ὑπαγὸν ζευξάν δ' ὑπ' ἀπήνην
κούρη δ' ἐκ θαλάμοιο φέρον ἐσθῆτα φαεινὴν.
καὶ τὴν μὲν κατέθηκεν ἐν ἑστῷ ἐπ' ἀπήνην,⁷⁵
μήτηρ δ' ἐν κλισίῃ ἐτίθει μενοεικέ' ἐσθλὴν
παυτοῖην, ἐν δ' ὕψα τίθει, ἐν δ' οἶνον ἔχευεν
ἀσκήν ἐν αἰγέῳ· κούρη δ' ἐπεβήσεται ἀπήνης -
δῶκεν δὲ χρυσέην ἐν ληκύθῳ ὕγρον ἐλαῖον,
εἰς χυτλάσαιτο σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν.⁸⁰

ἡ δ' ἔλαβεν μάστιγα καὶ ἦν ἱάσιγαλόεντα,
μάστιξεν δ' ἑλάν· κανάχῃ δ' ἦν ἡμιόρουν·
αἱ δ' ἀμογόνταν ἄντοντο, φέρον δ' ἐσθῆτα καὶ κῆτην,
οὐκ οἶην, ἅμα τήγε καὶ ἀμφιπολοὶ κίων ἄλλαι.
αἱ δ' ὅτε δὴ ποταμοῖο ῥέον περικαλλέοντο,⁸⁵
ἐνθ' ἦτοι πλυνοὶ ἦσαν ἐπηετανοί, πολὺ δ' ἔσθον
καλὸν ὑπεκπροεῖ μάλα περ ὀνύσσοντα καθή,
ἐνθ' αἰγ' ἡμιόνους μὲν ὑπεκπροέλυσαν ἀπήνης.
καὶ τὰς μὲν σεῦαν ποταμὸν πάρα δινήεντα
τρώγειν ἄγρωστιν μελὶνθέα· ταὶ δ' ἀπ' ἀπήνης⁹⁰

εἴματα χερσὶν ἔλοντο καὶ ἐσφόρεον μέλαν ὕδωρ,
 στεῖβον δ' ἐν βόθροισι θοῶς ἐριδὰ προσφέρουσιν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πλῦραν τε κἀδήραν τε ὄνυα πάντα,
 ἔξεϊς πέτασαν παρὰ θῖν' ἁλὸς, ἥχι μάλιστα
 λαγγας ποτὶ χερσὸν ἀπόπλυνεσκε θάλασσα.
 αἱ δὲ λοεσσάμεναι καὶ χοῖσάμεναι λίπ' ἐλκίω
 δειπνον ἐπειδ' εἵλοντο παρ' ὀχθήσιν ποταμοῖο,
 εἴματα δ' ἡελίοιο μένον τερσήμεναι αὐγῇ.
 αὐτὰρ ἐπεὶ σίτου τάρφθεν ὄμωαι τε καὶ ἀντη, σφαίρῃ
 ταίγ' ἄρ' ἐπαίξον, ἀπὸ κρηδέμνα βαλοῦσαι
 τῆσι δὲ Ναυσικαῖα λευκώλενος ἤρχετο μόλπης.
 οἷη δ' Ἄρτεμις εἴσι κατ' οὔρεος ἰοχέαιρα,
 ἢ κατὰ Τηϋγετον περιμήκετον ἢ Ἐρύμανθον,
 τέρπομένη κάπροισι καὶ ὠκείῃς ἐλάφοισιν.
 τῇ δέ θ' ἅμα νύμφαι, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο,
 ἄρρονόμοι παίζουσι· γέγηθε δέ τε φρένα.
 πᾶσάων δ' ὑπὲρ ἦγε κάρη ἔχει ἠδὲ μέτωπα,
 ρεία τ' ἀρίγυνώτῃ πέλεται, κάλα δέ τε πᾶσαι.
 ὥς ἦγ' ἀμφιπόλοισι μετέπρεπε πᾶρθένος ἄδμης.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ ἄρ' ἐμείλλε πάλιν οἰκόνδε νέεσθαι
 εὐξας, ἡμιόρους πτύξασά τε, εἴματα καλὰ,
 ἐνθ' αὐτ' ἀλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 ὥς Ὀδυσσεὺς ἐγροῖτο, ἰδοὶ τ' εὐώπιδα κούρην,
 ἢ οἱ Φαίηκῶν ἀνδρῶν πόλιν, ἠγῆσαιτο.
 σφαῖραν ἐπειτ' ἐρόψε μετ', ἀμφιπόλῳ βασιλείᾳ
 ἀμφιπόλου μὲν ἅμαρτε, βαθείῃ δ' ἐμβαλε δῖνη,
 αἱ δ' ἐπὶ μακρὸν ἄϋσαν. ὃ δ' ἐγρετο διὸς Ὀδυσ-
 σεὺς,
 ἔξομενος δ' ὤρμαλιν κατὰ φρένα, καὶ κατὰ θυμόν·
 μὴ μοι ἐγὼ, τέων αὐτὲ βροτῶν ἐς γαίαν ἰκάνω;
 ἢ ὅ οἱ γ' ὕβρισταί τε καὶ ἄγριοι οὐδὲ δίκαιοι,
 φιλόξεinoι, καὶ σφὶν νόος ἐστὶ θεοῦδης;

ὥστε με κούραῶν ἀμφήλυθε θῆλυς αὐτῇ,
 νυμφαῶν, αἱ ἔχουσ' ὄρεῶν αἰπεινὰ κάρηνα
 καὶ πηγὰς ποταμῶν καὶ πῖσα ποιηέντα
 ἢ νῦν ποὺ ἀνδρῶπων εἰμὶ σχεδὸν ἀνδρῆντων;
 ἀλλ' ἄγ', ἐγὼν αὐτὸς πειρήσομαι ἠδὲ ἰδῶμαι."

Ὡς εἰπὼν θάμνων ὑπεδύσετο διὸς Ὀδυσσεύς,
 (ἐκ πυκινῆς δ' ὕλης πτόρθον κλάσε χειρὶ παχείῃ
 φύλλων, ὥς ὄνυξαιτο περὶ χροῖ μῆδεα φωτός.)
 βῆ δ' ἵμεν ὥστε λέων ὄρεσίτροφος, ἀλλὶ πεποιθὼς,
 ὅστ' εἰς ὕμενός καὶ ἀήμενος, ἐν δὲ οἱ ὅσσε
 δαίεται· αὐτὰρ ὁ βούσι μετέρχεται ἢ δέσσιν
 ἢ μετ' ἀγροτέρως ἐλάφους· κέλεται δὲ ἐγαστήρ
 μήλων, πειρήσονται καὶ ἐς πυκινὸν δόμον ἐλθεῖν·
 ὥς Ὀδυσσεὺς κούρησιν ἐϋπλοκάμοισιν ἐμέλλεν
 μίξεσθαι, γυμνὸς περὶ ἑῶν· χρεῖα γὰρ ἴκανε.

Σμερδαλέος δ' αὐτῇσι φάνη· κεκακῶμένος ἄλμῃ,
 τρέσσαν δ' ἄλλυδις ἄλλη ἐπ' ἥϊονας προὔχουσας·
 οἷη δ' Ἀλκινόου θυγάτηρ μένε· τῇ γὰρ Ἀθήνη
 θάρσος ἐνὶ φρεσὶ θῆκε καὶ ἐκ δέος εἴλετο γυνῶν.
 στή δ' ἄντα σχομένη· τοῖ δὲ μέρμηριζεν Ὀδυσσεύς,
 ἢ γούνων λίσσοιτο λαβὼν ἐνώπιδα κούρη,
 ἢ αὐτῶς ἐπέεσσιν ἀποσταδὰ μείλιχοίσιν
 [λίσσοιτ', εἰ δείξειε πόλιν καὶ εἴματα δοίη]
 ὥς ἄρα οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι,
 λίσσεσθαι ἐπέεσσιν ἀποσταδὰ μείλιχοίσιν,
 μὴ οἱ γούνα λαβόντι χολῶσαιτο φρένα κούρη.
 αὐτίκα μείλιχόν καὶ κερδάλεόν φάτο μῦθον·

Γούνοῦμαί σε, ἄνδρα· θεὸς νῦν τίς ἢ βροτός
 ἔσσι;

εἰ μὲν τίς θεὸς ἔσσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,
 Ἀρτεμιδοὶ σε ἐρώγε, Διὸς κούρη μέγαλοιο,
 ἡλῆδός τε μέγας τε φῶν τ' ἄγχιότα εἰσὼν

εἰ δέ τις ἔσσι βροτῶν, τοὶ ἐπὶ χθονὶ ναεταόουσιν,
 τρισμακάρες μὲν σοίγε πατήρ καὶ πότνια μήτηρ,
 τρισμακάρες δὲ κασίγνητοί· μάλα πού σφισι θυμὸς
 αἶεν εὐφροσύνησιν λαίνεται, εἵνεκα, σείτο· ¹⁵⁰
 λεύσσουνται· τοιόνδε θάλλος χορὸν εἰσοιχνεύσαν·
 κείνος δ' αὖ περὶ κῆρι μακάροτατος ἔχορον ἄλλων,
 ὃς κέ σ' ἐδνοῖσι βρίσας οἰκόνδ' ἀγάνηται,
 οὐ γάρ πώ τοιούτου ἰδὼν βροτῶν ὀφθαλμοῖσιν, ¹⁵⁰
 οὔτ' ἀνδρ' οὔτε γυναῖκα· σέβας μ' ἔχει εἰδυρόωντα.
 Ἀήλω δὴ ποτε τοῖον Ἀπόλλωνος παρὰ βῶμῳ
 φοῖνικὸς νέον ἔρνος ἀνερχόμενον ἐνόησα -
 ἦλθον γάρ καὶ κείσε, πολὺς δέ μοι ἔσπετο λαὸς
 τὴν ὁδὸν ἣ δὴ ἐμέλλεν ἔμοι κακὰ κῆδε' ἐρῆσθαι -
 ὥς δ' αὐτως καὶ κείνο ἰδὼν ἐτεθῆπκα θυμῷ· ¹⁶⁰
 δὴν, ἐπεὶ οὐπω τοῖον ἀνῆλυθεν ἐκ δόρυ γαίης,
 ὥς σέ, γυναῖ, ἄγαμαί τε τέθηπά τε δειδία τ' αἰνῶς
 γούνων ἄψασθαι· χαλεπὸν δέ με πένθος ἰκάνει.
 χηλὶς δὲ ξεικοστῶ φύγον ἥματι οἶνοπα πόντον· ¹⁷⁰
 ταφρα δέ μ' αἰεὶ κῦμ' ἐφόρει κραιπνὰ τε θνύλλαι
 νήσου ἀπ' Ὀδρυγίης· νῦν δ' ἐνθάδε κάββαλε δαίμων,
 ὅφρα τί πον καὶ τῆδε πάθω κακόν· οὐ γάρ οἶα
 παύσεσθ', ἀλλ' ἔτι πολλὰ θεοὶ τελέουσι πάροιθεν·
 ἀλλὰ, ἄνρασ', ἐλέαιρε· σέ γάρ κακὰ πολλὰ μογήσας
 ἐς πρώτην ἰκόμεν, τῶν δ' ἄλλων οὔτινα οἶδα
 ἀνθρώπων, οἳ τήνδε πόλιν καὶ γαῖαν ἔχουσιν.
 ἄστυ δέ μοι δεῖξον, δὸς δέ ῥάκος ἀμφιβαλέσθαι,
 εἰ τί πον εἰλυμὰ σπείρων ἔχεις ἐνθάδ' ἱούσα·
 σοὶ δὲ θεοὶ τόσα δοῖεν ὅσα φρεσὶ σῆσι μενόντας,
 ἄνδρα τε καὶ οἶκόν καὶ ὁμοφροσύνην ὀπάσειαν·
 ἔσθλην· οὐ μὲν γάρ τοῦγε κοῖτασόν καὶ ἄρειον,
 ὅθ' ὁμοφρονέοντε νοήμασιν οἶκον ἐχῆτον
 ἠδὲ γυνή· πόλλ' ἄλγεα δύσμενέουσιν, ¹⁸⁰

χάσματα δ' εὐμενέησι· μάλιστα δέ τ' ἐκλυνον αὐτοί.
 ἤ Τὸν δ' αὖ Ναυσικαῆα λευκώλενος ἀντίον ἦδα
 „ξεῖν', ἐπεὶ οὔτε κακῷ οὔτ' ἄφρονι φῶτι εἰκότας -
 Ζεὺς δ' αὐτὸς νέμει ὄλβον Ὀλύμπιος ἀνθρώποισιν,
 ἐσθλοῖς ἥδε κακοῖσιν, ὅπως ἐθέλῃσιν, ἐκάστω·
 καὶ πού σοι τάγ' ἐδῶκε, σὲ δὲ χρὴ τετλάμεν ἔμπης
 νῦν δ' ἐπεὶ ἡμετέρεην τε πόλιν καὶ γαίαν ἱκάνεις·
 οὔτ' οὖν ἐσθλήτος δευρσεαὶ οὔτε τευ ἄλλου
 αἶψ' ἐπέοιχ' ἱκέτην ταλαπείριον ἀντιάσαντα·
 ἀστὺ δέ τοι δεῖξω, ἐρεῶ δέ τοι οὖνομα λαῶν.
 Φαίηκες μὲν τήνδε πόλιν καὶ γαίαν ἔχουσιν,
 εἰμὶ δ' ἐγὼ θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο,
 τοῦ δ' ἐκ Φαίηκων ἔχεται κάρτος τε βίη τε.“

Ἡ ῥα, καὶ ἀμφιπόλοισιν ἐὺπλοκάμοισι κέλευσεν
 „οὔτ' ἐγὼ μοι, ἀμφίπολοι· πόσε φεύγετε φῶτα ἰδοῦσαι;
 ἢ μή ποὺ τινα δύσμενέων φάσθ' ἔμμεναι ἀνδρῶν;
 οὐκ ἐσθ' οὗτος ἀνὴρ διερὸς βροτῶς, οὐδὲ γένηται,
 ὅς κεν Φαίηκων ἀνδρῶν ἐς γαίαν ἱκῆται
 δημοτῆτα φέρων· μάλα γὰρ φίλοι ἀθανάτοισιν.
 οἰκέομεν δ' ἀπάνευθα πολυκλύστῳ ἐνὶ πόντῳ,
 ἐσχατοὶ, οὐδέ τις ἄμμι βροτῶν ἐπιμίσγεται ἄλλος·
 ἢ ἀλλ' ὅδε τις δύστηνός ἀλώμενος ἐνθάδ' ἱκάνει,
 τὸν νῦν χρὴ κομῆειν· πρὸς γὰρ Διὸς εἶδιν ἅπαντες
 ξεῖνοί τε πτωχοὶ τε, δόσις δ' ὀλίγη τε φίλῃ τε.
 ἀλλὰ δότ', ἀμφίπολοι, ξεῖνῳ βρωσὴν τε πόσιν τε,
 λούσατέ τ' ἐν ποταμῷ, ὅθ' ἐπὶ σκέπας ἐστ' ἀνέμυδι.“

Ὡς ἔφαθ', αἱ δ' ἔσταν τε καὶ ἀλλήλησι κέλευσαν,
 καὶ δ' ἄρ' Ὀδυσσῆ' εἶσαν ἐπὶ σκέπας, ὡς ἐκέλευσεν
 Ναυσικαῆα, θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο·
 παρ' ὃν ἄρα οἱ φάρος τε χιτῶνά τε εἰματ' ἐθήκαν,
 δῶκαν δὲ χρυσῆν ἐν ληκύθῳ ὕγρον ἐλαίον,
 ἦν τ' αὖτε ἀρα μὲν λοῦσθαι ποταμοῖο ῥοῇσιν.

ἦ ἦ ὅα τότ' ἀμφιπόλοισι μετηνύδα διος Ὀδυσσεύς
 Ἀμφιπόλοί, στήθ' οὕτω ἀπόπροθεν, ὅφρ' ἐγὼ
 αὐτός

ἄλμην ἄμομν ἀπολούσομαι, ἀμφὶ δ' ἐλαίῳ
 χρίσομαι, ἥ γάρ ῥηθὼν ἀπὸ χροός ἐστιν ἀλοιφή. 220
 ἄτην δ' οὐκ ἂν ἐγὼ γε λοέσσομαι· αἰδέομαι γάρ
 γυμνοῦσθαι κοῦρήσιν ἐϋπλοκάμοισι μετέλθων·

Ὡς ἔφαθ', αἱ δ' ἀπάνευθεν ἴσαν, εἰπὺν δ' ἄρα
 κοῦρη.

αὐτὰρ ὁ ἐκ ποταμοῦ χροά νίξετο διος Ὀδυσσεύς
 ἄλμην, ἥ οἱ νῶτα καὶ εὐρέας ἀμπεχεν ὤμους. 225

ἐκ κεφαλῆς δ' ἑσμήκεν ἄλός χροοῦ ἀτρυνέτοιο
 αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα λοέσσατο καὶ λίπ' ἄλείφειν,

ἀμφὶ δὲ εἴματα ἐσάαθ', ἃ οἱ πόρε πάρθενος Ἀδμήης,
 τὸν μὲν Ἀθηναίῃ θυῖκεν, Διὸς ἐκγεγαυτα,

μείζονά τ' εἰσιδέειν καὶ πάσσονα, καὶ δὲ κάρητος 230
 ὕψλας ἦκε κόμας, ὑακινθίνῳ ἄνθει ὁμοίας.

ὣς δ' ὅτε τις χροσὸν περιχέυεται ἀργύρῳ ἀνῆρ
 ἰδὼς, οὐκ ἦφαιστος δέδωκεν καὶ Πάλλας Ἀθήνη

τέχνην παντοίην, χαρίζετα δὲ ἔργα τελείει,
 ὥς ἄρα τῷ κατέχευε χάριν κεφαλῇ τε καὶ ὤμοις. 235

ἔπειτ' ἀπάνευθε κιῶν ἐπὶ θῖνα θαλάσσης,
 κάλλει καὶ χάρισι στίλβων· θηεῖτο δὲ κοῦρη,

ἦ ἦ ὅα τότ' ἀμφιπόλοισιν ἐϋπλοκάμοισι μετηνύδα
 Κλυτὲ μιν, ἀμφιπόλοι/λευκώλενοι, ὅφρα τι ρέπω.

οὐ πάντων ἀέκητι θεῶν, οἳ Ὀλύμπου ἔχουσιν, 240
 Φαιήκεσ' ὅδ' ἀνῆρ ἐπιμίσγεται ἀντιθέοισιν·

πρόσθεν μὲν γάρ, δὴ μοι/ἄεικέλιος δέατ' εἶναι,
 οὐν δὲ θεοῖσιν ἔοικε, τοῖ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν·

αἱ γὰρ ἐμοὶ τοιρσδε/πόσις κηλημένος, εἰη
 ἔνθαδε ναιετάων, καὶ οἳ ἄδοι αὐτόδε μίμνειν.

ἀλλὰ δότ', ἀμφιπόλοι, ξείνῳ βρώσιν τε πόσιν τε·

Ὡς ἔφαθ', αἱ δ' ἄρα τῆς/μάλα μὲν κλύου, ἦ δ' ἐπιδόοντο,

παρ δ' ἄρ' Ὀδυσσεὶ/ἔδεσαν βρώσιν τε πόσιν τε.

ἦτοι δ' οὖν καὶ ἦσθε/πολύτλας διος Ὀδυσσεὺς
ἀοπαλῆως· δηρὸν γὰρ/ἔδητύος ἦεν ἀπᾶστος.

Ἄντιος, Ναυσικιά/λευκώλενος ἄλλ' ἐνόησεν.

εἴματ' ἄρα πύξασα/τίθει καλῆς ἐπ' ἀπήνης,

ξεύξεν δ' ἡμιόνοὺς κρατερώνυχας, ἄν δ' ἔβη, αὐτῇ

ᾧτρουνεν δ' Ὀδυσσέα, ἐπὸς τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζεν.

Ὅρσεο, δη νῦν, ξείνε, πόλιν δ' ἱμεν, ὅφρα σε πέμψω

πατρός ἐμου πρὸς δῶμα δαίφρονος, ἐνθα σέ, φημι

πάντων Φαιήκων εἰδῆσέμεν, ὅσοι ἀριστοί.

ἀλλὰ μάλ' ὦδ' ἐρδελν/δοκέεις δέ μοι, οὐκ ἀπηνύσσειν

ἔφρ' ἄν, μὲν κ' ἀγροὺς/ἱομέν καὶ, ἔφρ' ἀνθρώπων,

τόφρα, σὺν ἀμφιπόλοισι/μεθ' ἡμιόνοὺς καὶ ἑμάξαν

καρπαλμῶς ἐρχέσθαι· ἐγὼ δ' ὁδὸν ἡγεμονεύσω.

αὐτὰρ ἐπὶν πόλις/ἐπιβαιομεν, ἦν πέρι, πύργος

ὑψηλός, καλὸς δέ/λμῆν ἐκάτερότε πολλός,

εἰσιδὼν δ' εἰσιδὼν/νῆες δ' ὁδὸν ἀμφιέλισσαι

εἰδύαται· παρὶν γὰρ/ἐπίστιόν ἐστιν ἑκάστω.

ἔνθα δέ, τέ σφ' ἀγορή/καλὸν Πόσιδῆτον, ἀμφίς.

ἑντοῖσιν λαβασί/κατὰρ χεῖρσ' ἀραρνία.

ἐνθα δέ, νῆων, ὅπλα/μέλαινάων ἀλεγονσιν,

πέισματα, καὶ σπείρα, καὶ ἀποξύνουσιν ἑσθία.

οὐ γὰρ, Φαίηκεςσι/μέλει βίος, οὐδὲ φάρμακον,

ἀλλ' ἱστοὶ καὶ ἐρέτμα/νεῶν καὶ, νῆες ἔσαι,

ἦσιν ἀναλλόμενοι/πολὴν περὶ ὅσῳ θάλασσαν,

ἑλάνω, φημὶ λάρυνά, μὴ τις ὁπίσσω

μωμενῇ - μάλα δ' εἰσὶν/ὑπερφίαλοι κατὰ δῆμον

καὶ νῦν τις, ὦδ' εἰπῆσι/κακώτερος ἀντιβολήσας

τίς δ' ὅδε Ναυσικιά/ἔπεται καλὸς τε μέγας τε

ξείνος; ποῦ δέ μιν, εὖρε;/πόρις νῦν οἱ ἔσεται αὐτῇ

ἡμεῖς δ' ἄρ' ἔσμεν, ἡμεῖς δ' ἄρ' ἔσμεν, ἡμεῖς δ' ἄρ' ἔσμεν.

ἡ δ' ὅτε δὴ οὐ πατρὸς ἀγκλυντὰ δώμαθ' ἔκτανεν,
στήσεν ἄρ' ἐν προθύροισι· κασίγνητοι δέ μιν ἀμφί-
ϊσταντ', ἀθανάτοισι· ἐνὶ κλισίῳ, οἳ δ' ὑπ' ἀπήνης
ἡμιόρους ἔλυνον· ἐσθλὴτά τε ἐσφερουν εἰσω.
αὐτὴ δ' ἐς θάλαμον· ἐόν, ἦε· δαίε δέ οἱ πῦρ
ρῆγες Ἀπειράην, θαλαμηπόλος, Εὐρυμέδουσα,
τὴν ποτ' Ἀπειρήθεν νέες ἡγάγον ἀμφιέλισσαι.
Ἀλκινόω δ' αὐτὴν γέρας ἔξελον, οὐνεκα πᾶσιν 10
ἡμετέροισι ἀράσσει, θεοῦ δ' ὥς δῆμος ἔκουνεν.
ἡ τρέφε, Νηυσικάαν· λευκώλενον, ἐν μεγάροισιν
ἡ αὖ πῦρ ἀνέκαιε καὶ εἰσω δόρπον ἐκόσμει.
καὶ τότε Ὀδυσσεὺς ὥρτο πόλινδ' ἱμεν· αὐτὰρ
ἡ νόδα ἡ νόδα ἡ νόδα ἡ νόδα ἡ νόδα.
πολλὴν ἤερα, χεῖρε φίλα φρονέουσ' Ὀδυσῆϊ,
ἡ τις Φαιήκων μεγαθύμων ἀντιβολήσας
μετομέοι τ' ἐπέεσσι καὶ ἐξερέειδ' ὅτις εἴη.
ἡ νόδα ἡ νόδα ἡ νόδα ἡ νόδα ἡ νόδα.
ἡ νόδα οἳ ἀντεβόλησε θεῶν γλαυκῶπις Ἀθήνη
ἡ νόδα εὐρυκῇ εἰκνύει νηϊνίδι, κάλπιν ἐχούσῃ. 20
ἡ νόδα δὲ πρόσθ' αὐτοῦ· ὃ δ' ἀμείβετο, δῖος Ὀδυσσεὺς
ἡ νόδα τέκος, οὐκ ἂν μοι δόμον ἀνέρος ἡγήσαιο
ἡ νόδα κλεινόου, ὅς τοι σδε μετ' ἀνθρώποισιν ἀνάσσει;
ἡ νόδα γὰρ ἐγὼ ξεῖνος/ταλαπείριος ἐνθάδ' ἱκάνω
ἡ νόδα ἡ νόδα ἐξ ἀπῆς γαίης· τῷ ρῦτινα οἶδα
ἡ νόδα ἀνθρώπων, οἳ τῇνδε πόλιν καὶ ἔργα νέμονται.
ἡ νόδα τὸν δ' αἶψα προσέειπε θεῶν γλαυκῶπις Ἀθήνη
ἡ νόδα γὰρ ἐγὼ τοι, ξεῖνε πάτερ, δόμον ὃν με κελεύεις
ἡ νόδα εἶσω, ἔπει μοι, πατρὸς ἀμύμονος, ἐγγυῖτι, νάει.
ἡ νόδα ἀλλ' ἴθι, σιγῇ τοῖον, ἐγὼ δ' ὁδὸν ἡγεμονεύσω.
ἡ νόδα καὶ τιν' ἀνθρώπων προτιόσσεο, μηδ' ἐρῆναι.
ἡ νόδα γὰρ ξείνους, οἶδε μάλ', ἀνθρώπους ἀνέχονται,
ἡ νόδα οὐδ' ἀγαπαζόμενοι/φιλέουσ' ὅς κ' ἄλλοθεν εἴδῃ.

μυῖται α' ἀφ' ὧν τοῖς, δεινὰ γὰρ α' β' δεινὰ
καὶ ἀγορὰς δ' ἀφ' ὧν τοῖς, καὶ ἀγορὰς δ' ἀφ' ὧν
μυῖται δ' ἀφ' ὧν τοῖς, καὶ ἀγορὰς δ' ἀφ' ὧν

νηυσὶ θαῖσιν, τοῖς/πεποιδότες, ἀκείησιν
λαῖμα μὲν, ἐκπερὶ ὧσιν, ἐπεί σφισι, δὸν ἐνδοίχθον
τῶν νέες, ὠκείαι/ῶσιν πτερόν, ἢ νῆμα.

Ὡς ἄρα, φωνήσας ἤρῃσας, Παλλὰς Ἀθήνη
καρπαλίμως· ὁ δ' ἐπειτα μετ', ἔχνη, βαίνει θεοῖο
τὸν δ' ἄρα, Φαίηκες/ναυσίκλυτοὶ, οὐκ ἐνόησαν
ἐρχόμενον κατὰ ἄστν/διὰ σφέας, οὐ γὰρ Ἀθήνη
εἶα ξυπλόκαμος, δεινὴ θεός, ἢ ῥά οἱ, ἀχλὺν
θεοπεσίην κατέχευε/φίλα φρονέρον, ἐν θυμῷ.
θαύμαζεν δ' Ὀδυσσεὺς/λιμὲν γὰρ καὶ, νῆας ἕσας
αὐτῶν, θ' ἡρώων/ἀγορὰς καὶ τείχεα, μακρὰ
ὑψηλά, σκολόπεσσιν/ἀρήροτα, θαῦμα ἰδέσθαι.
ἀλλ' ὅτε δὴ βασιλῆος/ἀγκλυτὰ, δῶμαθ' ἔκοντο,
τοῖσι δὲ μύθων, ἤρχε/θεῶν γλαυκῶπις Ἀθήνη.

„Οὗτος, δὴ τοι, ξείνε/πάτερ, δόμος, ὃν με κελύει
πεφραδόμεν· δῆεις δὲ/διότρεφές βασιλῆας,
δαίτην, δαινυμένους· σὺ δ' ἔσθ' κτε, μηδὲ τι θυμῷ
τάρβει; θαρσαλέος γὰρ/ἀρήρ ἐν πᾶσιν ἀμείνων
ἐργοῖσιν τελέθει, εἰ, καὶ ποθεν, ἄλλοθεν ἔλθοι.
δέσποιαν μὲν, πρῶτα/κικήσῃ, ἐν μεγάροισιν·
Ἀρήτη δ' ὄνομ', ἐστὶν/ἐπ' ἄνυμον, ἐκ δὲ τρκῆων
τῶν αὐτῶν ὄπερ/τέκον, Ἀλκίνοον βασιλῆα.
Ναυσίδωρον μὲν, πρῶτα/Ποσειδάων ἐνοσίχθων
γείνατο καὶ Περίβοια/γυναικῶν, εἶδος ἀρίστη,
ὀπλοτάτη θυγάτηρ/μεγαλήτορος, Εὐρυμέδοντος,
ὃς ποθ', ὑπερθέμοισι/Γιγάντεσσιν βασίλευεν.
ἀλλ' ὁ μὲν, ὤλεσε, λαὸν ἀτάσθαλον, ὤλετο, δ' αὐτὸς
τῇ δὲ Ποσειδάων/ἐμήρη, καὶ ἐρείνατο, παῖδα
Ναυσίδωρον μεγάλυμον, ἴος, ἐν Φαίῃσιν ἀνασσειν·
Ναυσίδωρος δ' ἔτεκεν/Ρηξήνορα, τ' Ἀλκινόου τε.
τὸν μὲν ἄκουρον ἔοντα/βάλ', ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
νυμφίον, ἐν μεγάρῳ, μίαν, οἴην, παῖδα λιπόντα

μυῖται α' ἀφ' ὧν τοῖς
καὶ ἀγορὰς δ' ἀφ' ὧν
μυῖται δ' ἀφ' ὧν

αναγ εε ελα

δοίτην· τὴν δ' Ἀλκίνορος πομήσας ἔκοιτιν·
καί μιν ἔρις ὥς, οὐτις ἐπὶ χθονὶ τίεται, ἄλλη·
ἴσσαι νῦν γε γυναῖκες ὑπ' ἀνδράσιν, οἶκον ἔχουσαι.

ὥς κείνη περὶ κῆρι/τερίμηται τε καὶ, ἔστιν
ἐν τε φίλων παῖδων/ἐν, ἔ' αὐτοῦ, Ἀλκινόοιο 70

καὶ λαῶν, οἳ μιν ὅα/θερὸν ὥς εἰσορόοντες
δειδέχεται μύθοισιν, ὅτε στείχησ' ἀνὰ ῥέον·
οὐ μὲν γάρ τι νόρον γε/καὶ αὐτῇ, δεύεται, ἔσθλοῦ·
οἴσιν, ἔ' εὐ φρονέησι/καὶ, ἀνδράσι, νεῖκεα, λυεῖ.

ἢ κέν, τοι κείνη γε/φίλα φρονέησ' ἐνὶ θυμῷ, 75
Ἀπωρή τοι ἔπειτα/φίλους ἔ' ἰδέειν καὶ ἰχέσθαι
οἶκον ἐς ὑπόροφον/καὶ, σὴν, ἐς, πατρίδα, γαίαν.

Ὡς ἄρα, φωνήσας ἰσπέσθη γλαυκῶπις Ἀθήνη
πόντον ἐπ' ἀτρούγεον, λίπε, δέ Σχερεῖν ἐρατεινὴν,
κετο δ' ἐς Μαραθῶνα/καὶ, εὐρουάγνιαν Ἀθήνην, 80
οἶνε δ' Ἐρεχθίδος πυκιπὸν δόμον, αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Ἀλκινόου πρὸς ῥώματ' ἴε κλυτὰ; πολλὰ δέ οἱ κῆρ
οἶμαι ἴσταμέρω, πρὶν, χάλκεον, οὐδὲν ἰχέσθαι.

ὅτε γάρ, ἡέλιον, αἶγλη πέλεν, ἡὲ σελήνης
ῥώμα κάθ', ὑπερσφές μεγαλήτορος, Ἀλκινόοιο. 85

ἄλκερι, μὲν γάρ, τοῖχοι/ἐληλέατ', ἐνθα καὶ, ἐνθα,
εἰς μυχῶν, ἐξ οὐροῦ, /περὶ, δέ, θορυγῶς κυάγιοι·
κύνειαι δέ θυραὶ/πυκιπὸν δόμον, ἐντὸς ἔεργον·
παρθμοὶ, δ' ἀργύρερι/ἐν, χαλκῷ, ἔστασαν, οὐδῶ,
ἀργύρεον δ' ἐφ' ὑπερθύροισιν, /χρυσῇ δέ κορώνη. 90

κύνειρι δ' ἐκάεργε/καὶ, ἀργύρεσι κύνες, ἦσαν,
ὡς Ἡφαιστος ἐκένεον/ἰδυίῃσι προπίφessιν
ῥώμα φυλασσέμεναι/μεγαλήτορος, Ἀλκινόοιο,
ἰδυάτους ὄντας καὶ/ἀγῆρας, ἡματα, πάντα. α 47 γρ.
οὐ δέ, θορόνοι περὶ τοῖχον/ἐρηρέδατ', ἐνθα καὶ, ἐνθα, 95
εἰς μυχῶν, ἐξ οὐροῦ/διχαπερές, ἐνθ' ἐνὶ, πέπλοι
λεπτοὶ ἐμνηστοί/βεβλήατο, ἔργα γυναικῶν.

102
 οὐδ' ἐν τοῖς ἑσπέραις γ' ἔστι
 ἔστι δ' ἐνθάδε, Φαιήκων ἡγήτορες, εὐροιοῦντο
 χροῦσειρι δ' ἄρα κοῦρου ἐνδμήτων ἐπὶ βωμῶν
 ἑστᾶσαν αἰθομένας/δαΐδας μετὰ, χερσὶν ἔχοντες,
 φαίνοντες νύκτας/κατὰ δώματα δαιτυμόνεσσι.
 πεντήκοντα δέ οἱ/δμῶαί κατὰ δῶμα γυναῖκες
 αἱ μὲν ἀλετρεῖνοσι/μύλης ἐπὶ μῆλοπα καρπὸν,
 αἱ δ' ἱστῶνς ὑφόροι/καὶ ἡλάκατα στρωφῶσιν
 ἡμεῖναι, οἷά τε φύλλα/μακρόνῃς αἰγείροισι
 καιροσέων δ' ὁδονέων/ἀπολείβεται, ὑγρὸν ἔλαιον
 ὄσσον, Φαίηκες/περὶ πάντων ἰδρίες ἀνδρῶν
 νῆα θοῇν ἐνὶ πόντῳ/ἐλαυνέμεν, ὥς δὲ γυναῖκες
 ἱστῶν τεχνήσασθαι/περὶ γὰρ σφίσι ρῶκεν Ἀθήνη
 ἔργα τ' ἐπίστασθαι/περικαλλέα καὶ φρένας ἐσθλὰς
 ἔκτοσθεν δ' αὐλῆς/μέγας ὄρχατος ἄρχι θυράων
 τετραγυρς· περὶ δ' ἔρκος/ἐλήλαται ἀμφοτέρωθεν
 ἐνθάδε δένδρεα, μακρὰ/πεφυκεί τηλεθρόωτα,
 ὄρχυαι καὶ ῥοαί/καὶ μῆλαι ἀγλαόκαρποι
 συκείαι τε γλυκεραί/καὶ ἐλαίαι τηλεθρόωσαι.
 τάων οὔποτε καρπὸς ἀπόλλυται οὐδ' ἀπολείπει
 χεῖματος οὐδὲ θέρους, ἐπετήσιος· ἀλλὰ μάλ' αἰεὶ
 Ζεφυροῖη πνεῖουσα/τὰ μὲν φύει, ἄλλα δὲ πέσσει.
 ὄρχυη ἐπ' ὄρχυη, γηράσκει/μῆλον δ' ἐπὶ μῆλῳ,
 αὐτὰρ ἐπὶ σταφυλῇ σταφυλῇ, σύκον δ' ἐπὶ σύκῳ
 ἐνθάδε, οἱ πολὺκαρπος/ἀλωή, ἐρριζώται,
 τῆς ἑτέρου μὲν, θειλόπεδον/λευρῷ ἐνὶ χώρῳ
 τέρεται, ἡλίῳ, ἐτέρως δ' ἄρα τε τρυγῶσιν,
 ἄλλας δὲ τραπέρουσι/πάροιθε δὲ τ' ὄμφακές, εἰσιν
 ἄνθος ἀφιεῖραι, ἑτεραι δ' ὑποπερσάζουσιν.
 ἐνθάδε κοσμηταὶ πρᾶσαι παρὰ νείατοιο ὄρχον
 παντοῖαι πεφύασιν, ἐπῆεταρόν γανόρωσαι
 ἐν δὲ δῶα κρήναι/ἡ μὲν τ' ἀνὰ κῆπον ἅπαντα

ἀλλ' ἄγε, δὴ ξείνου/μὲν ἐπὶ θρόνου, ἀργυροῦλου
 εἶσον ἀναστήσας, σὺ/δὲ, κηρύκεσσι κέλευσον
 οἶνον ἐπικυρῆσαι, ἵνα, καὶ Διὶ, τερπικεραύνῳ
 σπείσομεν, ὅσθ' ἰκέτησιν/ἅμ', αἰδοίοισιν ὀπηδεῖ 165
 δόρυπον, δὲ ξείνῳ/ταμὴν δότω, ἔνδον ἐόντων.

Αὐτὰρ ἐπεὶ τόγ' ἄκουσ' ἐξρόν μένος, Ἀλκινόοιο,
 χειρὸς ἑλὼν Ὀδυσῆα/δαΐφρονα, ποικιλομήτην
 ὤρσεν ἀπ' ἐσχαρόφιν/καλ' ἐπὶ θρόνου, εἶδε φαεινοῦ,
 υἱὸν ἀραστήρας/ἀγαπήνορα, Λαοδάμαντα, 170
 ὃς οἱ, πλησίον, ἴξε, μάλιστα δέ μιν φιλέεσκεν.
 χέρονιβα, δ' ἀμφίπολος προχώρ' ἐπέχευε φέρονσα
 καλῇ, χρυσεῖη, σύπερ, ἀργυρέριω λέβητος,
 νίψασθαι· παρὰ, δὲ/ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν.
 σίτου, δ' αἰδοίῃ/ταμὴν παρέθηκε φέρονσα, 175
 εἶδατα, πόλλ' ἐπιθεῖσα/χαρίζομεν παρέντων.
 αὐτὰρ ὁ, πῖνε καὶ, ἦσθε/πολύτλας, δῖος Ὀδυσσεύς·
 καὶ τότε, κῆρυγ' ἀπροσέφη μένος, Ἀλκινόοιο

„Ποντόνοες, κορηχῆρα/κερασσάμερος μέθυ, νείμον
 πᾶσιν ἀγὰ μέγαρον, ἵνα, καὶ Διὶ, τερπικεραύνῳ 180
 σπείσομεν, ὅσθ' ἰκέτησιν/ἅμ', αἰδοίοισιν ὀπηδεῖ.“

Ὅς φάτο, „Ποντόνοες δὲ/μελίφρονα, οἶνον ἐκίονα,
 νόμῳ μιν δ' ἄρα, πᾶσιν ἐπαρξάμερος δεπάεσσιν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ σπείσαν/τ' ἐπιόν θ' ὅσῳ ἤθελε, θυμὸς,
 τοῖσιν, δ' Ἀλκίνοος/ἀγορήσατο, καὶ μετέειπεν 185

„Κέκλυτε, Φαιήκων/ἡγήτορες, ἠδὲ μέδοντες,
 ὅφρ' εἰπω τὰ με, θυμὸς/ἐπὶ στήθεσσι κελεύει.
 νῦν μὲν δαισάμενοι/καταχεῖτε, οἴκαδ' ἴοντες·
 ἠῶθεν δὲ γέροντας/ἐπὶ πλέους καλέσαντες
 ξείνου ἐπὶ μεγάροις/χειρίσομεν, ἠδὲ θεοῖσιν 190
 ῥέξομεν, λερὰ, καλὰ, ἔπειτα δὲ καὶ περὶ, πομπῆς
 μνησόμεθ', ὥς ᾗ ὁ, ξείνος/ἀρευνθε πόρου καὶ, ἀμνησ
 πομπῇ ὑφ', ἡμετέρῃ/ῖν πατρίδα, γαίαν ἵκηται

χαίρων, καρπαλίμως, / εἰ, καὶ μάλα, τηλόθεν, ἐστίν,
 μηδὲ τι, μεσογυῖς γε / κακὸν καὶ πῆμα πάθῃσιν 195
 ποῖν γε τὸν, ἧς γαίης / ἐπιβήμεναι· ἔνθα δ' ἔπειτα
 πείσεται, ὅσσα οἱ / Αἴσα, κατὰ Κλωθῆς τε βαρεῖαι
 γεννομένῳ νῆσαντο / λίνω, ὅτε μιν τέκε μήτηρ.
 εἰ δέ τις, ἀθανάτων / γε / κατ' οὐρανοῦ εἰλήλουνθεν,
 ἄλλο τι, δὴ τόδ' ἔπειτα / θεοὶ περιμνηχανόωνται. 200
 αἰεὶ γὰρ τὸ πάρος γε / θεοὶ φαίνονται ἐναργεῖς
 ἡμῖν, εὖτ' ἔρδωμεν / ἀγάκλειτ' ἑκατόμβας,
 δαίνυνται τε παρ' ἅμῃ / καθήμενοι· ἔνθα περ ἡμεῖς.
 εἰ δ' ἄρα τις καὶ μῶνος / ἰὼν ξυμβληται ὁδίτης,
 οὔτι κατακρύπτουσιν, / ἐπεὶ σφισὶν ἐγγύθεν εἰμὲν, 205
 ὥσπερ Κύνκλωπες τε / καὶ ἄγρια φύλα Γιγάντων.“

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
 „Αἰκίνο“, ἄλλο τί / βλοῖμελέτω φρεσὶν; οὐ γὰρ ἔγωγε
 ἀθανάτοισιν ἔοικα, / τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,
 οὐδέμας, οὐδὲ φνὴν, / ἀλλὰ θνητοῖσι βροτοῖσιν. 210
 οὔστινας, ὑμεῖς ἴσθε μάλιστα, ὄχροντας ὅλβυν
 ἀνθρώπων, τοῖσιν / κεν ἐν ἄλγεσιν ἰωσθαίμην.
 καὶ δ' ἔτι, κεν καὶ μᾶλλον / ἐγὼ κακὰ μνηθθαίμην,
 ὅσσα γε δὴ ξύμπαντα / θεῶν ἰότητι μόγησά.
 ἄλλ' ἐμὲ μὲν δορπῆσαι / ἔασατε, κηδόμενον περ. 215
 οὐ γὰρ τι στυγερὴ / ἐπὶ γαστέρι, κύντερον ἄλλο
 ἐπλετο, ἢτ' ἐκέλευσεν / ἔο μνήσασθαι ἀνάγκη
 καὶ μάλα πειρομέγον καὶ ἐνὶ φρεσὶ πένθος ἔχοντα,
 ὥς καὶ ἐγὼ πένθος μὲν / ἔχω φρεσὶν, ἢ δὲ μάλ' αἰεὶ
 ἰσθήμεναι κέλεται καὶ πινέμεν, ἐκ δὲ με πάντων 220
 ληθάνει ὅσος ἔπαθον, καὶ ἐνιπλήσασθαι ἀνώγει.
 ὑμεῖς, δ' ὀτρύνεσθαι / ἅμ' ἧοὶ φαινομένηφιν,
 ὥς κ' ἐμὲ τὸν δύστηνον / ἐμῆς ἐπιβήσετε, πάρος,
 καίπερ πολλὰ παθόντα / ἰδόντα με καὶ λίποι αἰὼν
 τῆσιν ἐμῇν, δμῶός τε / καὶ ὑπερφῆς μέγα δῶμα.“ 225

Ὡς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἐπήνεον, ἧδ' ἐκέλευον
 πεμπέμεναι τὸν ξεῖνον, ἐπεὶ κατὰ μοῖραν ξείπειν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ σπείσαντ' ἐπίον θ' ὅσον ἤθελε θυμός,
 οἳ μὲν κακκείοντες ἔβαν οἰκόνδε ἕκαστος,
 αὐτὰρ ὃ ἐν μεγάρῳ ὑπελείπετο, δῖος Ὀδυσσεύς,
 παρ δὲ οἱ Ἀρήτη τε καὶ Ἀλκινόος θεοειδής
 ἦσθην· ἀμφιπόλοισι δ' ἀπεκόσμεον ἔντεα, δαιτός
 τοῖσιν δ' Ἀρήτη λευκώλενος ἤρχετο μύθων·
 ἔγνω γὰρ φᾶρός τε χιτῶνά τε εἵματ' ἰδοῦσα
 καλά, τὰ ὃ αὐτῇ τεύεσθαι ἀμφιπόλοισι γυναιξίν·
 καὶ μιν φωνήσας ἐπέα πτερόεντα προσηύδα·

„Ξεῖνε, τὸ μὲν σε παρώτων ἔργων εἰρήσομαι αὐτῇ·
 τίς πόθεν, εἰς ἀνδρῶν; τίς τοι τάδε εἵματ' ἔδωκεν;
 οὐ δὴ φῆς ἐπὶ πόντον ἁλωμένος ἐνθάδ' ἵκεσθαι;“

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 ἡεργαλέον, βασιλεία, διηνέκεως ἀγορεύσαι
 κῆδε', ἐπεὶ μοι πολλὰ δόσαν θεοὶ Οὐρανίωνες·
 τοῦτο δέ τοι ἐρέω, ὃ μ' ἀνείρεαι, ἧδὲ μεταλλάς.
 Ωγυγὴ τις νῆσος ἀπὸ πρῶθεν εἰν ἅλι κείται,
 ἐνθα μὲν Ἀτλαντός θυγάτηρ, δολόεσσα Καλυψώ,
 ναίει ἐὺπλόκαμος, δειρὴ θεός, οὐδέ τις αὐτῇ
 μίσγεται, οὔτε θεῶν οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων.
 ἀλλ' ἔμε τὸν δύστηνον ἐφέστιον ἤγαγε, δαίμων
 οἶον, ἐπεὶ μοι νῆα βόρην ἀργῇτι κεραννῶ
 Ζεὺς ἔλσας ἐκέρσσε μέρσῳ ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ.
 ἐνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀπέφθινον, ἐσθλοὶ ἔραϊροι,
 αὐτὰρ ἐγὼ τρύπην ἀγκᾶς ἐλών νεὸς ἀμφιερίσσης
 ἐννήμιον φερόμην· δεκάτη δέ με νυκτὶ μελαίνῃ
 νῆσου ἐς Ωγυγίην πέλασαν θεοὶ, ἐνθα Καλυψώ
 ναίει ἐὺπλόκαμος, δειρὴ θεός, ἥ με λαβούσα
 ἐνδυνκεὼς ἐφίλει τε καὶ ἔτρεφεν, ἧδὲ ἔφρασκεν
 θήσειν ἀθάνατον καὶ ἐργῶν ἡμᾶτα πάντα·

ἄλλ' ἐμὸν, οὔποτε, θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι·] ἔπειθεν.]
 ἔνθα μὲν, ἐπτάετες/μένον, ἔμπεδον, εἴματα, δ' αἰεὶ
 δάκρυσι, δεύεσκον, τά/μοι, ἄμβροτα, δῶκε Καλυψώ· 260
 ἄλλ' ὅτε, δὴ ὀρόφάτον, μοι, ἐπιπλῶμενον, ἔτος, ἦλθεν, -
 καὶ τότε, δὴ μ' ἐκέλευσεν ἐποτρύνουσα νῆεσθαι
 Ζηνὸς ὑπ' ἀγγελίης, ἥ, καὶ νόος ἐτράπετ', αὐτῆς.
 πέμπε δ' ἐπὶ σχεδῆς/πολυδέσμου, πολλὰ δ' ἔφωκεν,
 αἵτου καὶ μέθυ, ἠδὲ, καὶ ἄμβροτα, εἴματα, ἔσσειν, 265
 οὔρου, δὲ προσήκειν ἀπήμονά, τε λιγρόν τε.
 ἑπτά δὲ καὶ δέκα, μὲν πλέον, ἡματα, ποντοπορεύωι,
 ὀκτωκαίδεκάτῃ δ' ἐφάκη ὄρεα σκυόεντα
 καίης ὑμετέρης, ῥήθησε δέ, μοι φίλον, ἦτορ
 ἡσμορῶ; ἥ γὰρ ἔμελλον] ἔτι ξυνέσεσθαι ὀϊζυὶ 270
 πολλῇ, τήν μοι ἐπῶρσε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
 ὅς μοι ἐφορμήσας ἄνέμους κατέρησε κέλευθα,
 ὥρην δὲ θάλασσαν ἀφθέσφατον, οὐδέ τι κύμα
 εἶα ἐπὶ σχεδῆς ἀδινά στενάχοντα φέρεσθαι.
 ἦν μὲν ἔπειτα θυέλλα διεσιέδασ'· αὐτὰρ ἔργαγε 275
 ἡχόμενος τόδε λαῖτμα διέτμαγον, ὄφρα με γαίῃ
 ὑμετέρῃ ἐπέλασσε φέρον ἄνεμός τε καὶ ὕδωρ.
 ἔνθα κέ μ' ἐκβαίνοντα βιήσατο, κύμ' ἐπὶ χέρσῳ.
 πέτρῃς, πρὸς μεγάλῃσι βαλὼν καὶ ἀτερπεί, χώρῳ·
 ἄλλ' ἀναχασσάμενος νηῆον πάλιν, εἰς ἐπήλθον 280
 ποταμόν, τῇ δὴ μοι εἰσατο, χώρος ἄριστος,
 ἴλος πετράων, καὶ ἐπὶ σκέπας ἦν ἄνεμοιο.
 καὶ δ' ἔπεσον θυμῷ γερόντων, ἐπὶ δ' ἄμβροσιν νύξ
 ἔλυσ'· ἐγὼ δ' ἀπάνευθε διπτεῖος ποταμοῖο
 ἑβῆς ἐν θάμνοισι κατέδραθον, ἄμφι δὲ φύλλα 285
 ἄνυσάμην· ὕπνον δὲ θεὸς κατ' ἀπείρονα χεῦεν.
 ἔνθα μὲν, ἐν φύλλοισι, φίλον τετιμημένος ἦτορ,
 ἰδὼν, παννύχιος καὶ ἐπ' ἡῶ καὶ μέσον ἡμᾶρ·
 οὐσιτό τ' ἠέλιος, καὶ με γλυκὺς ὕπνος ἀνῆκεν.

ἀμφιπόλους δ' ἐπὶ θυνὶ περὶς ἐνόησα θυγατρὸς 290
 παιζούσας, ἐν δ' αὐτῇ ἔην εἰκνία θεῇσιν.

τὴν ἰκέτευς· ἥ δ' οὔτι' νοήματος ἤμβροτον ἐσθλοῦ
 ὥς οὐκ ἂν ἔλποιο νεώτερον ἀντιάσαντα
 ἐρξέμεν· αἰεὶ γάρ τε νεώτεροι ἀφραδύνουσιν.
 ἥ μοι σίτου ἔδωκεν ἄλλης ἢ δ' αἰδοπα οἶνον, 295
 καὶ λούσ', ἐν ποταμῷ, καὶ μοι τάδ' εἶματ' ἔδωκεν.
 ταῦτά τοι ἀγνύμενός περ ἀληθείην κατέλεξα.

Τὸν δ' αὖτ' Ἀλκίνορος ἀπαμείβετο φωνήσεν τε
 „ξεῖν', ἦτοι μὲν τοῦτο γ' ἐναΐσιμον οὐκ ἐνόησεν
 παῖς ἐμῇ, οὐνεκά σ' οὔτι μετ' ἀμφιπόλοισι γυναιξίν 300
 ἦγευ ἐς ἡμέτερον· σὺ δ' ἄρα πρῶτην ἰκέτευσας.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
 „ἦρως, μὴ μοι τοῦνεκ' ἀμύνονα νείκεε κούρην·
 ἥ μὲν γάρ μ' ἐκέλευε σὺν ἀμφιπόλοισιν ἔπεσθαι
 ἄλλ' ἐγὼ ρὺκ' ἔδελον δαΐσας αἰσχυνόμενός τε, 305
 μὴ πως καὶ σοὶ θυμὸς ἐπισκύδατο ἰδόντι·
 δύσζηλοι γάρ τ' εἰμὲν ἐπὶ χθονὶ, φύλ' ἀνθρώπων.

Τὸν δ' αὖτ' Ἀλκίνορος ἀπαμείβετο φωνήσεν τε
 „ξεῖν', οὐ μοι τοιοῦτον ἐνὶ στήθεσσι φίλον κῆρ
 μαυιδίως κεχολῶσθαι· ἀμείνω δ' αἰσιμα πάντα. 310
 αἱ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίῃ καὶ Ἀπολλόνι,
 τοῖος ἔων οἶός, ἔσσι, τά τε φρονέων ἅτ' ἐγὼ περ.
 παῖδά τ' ἐμὴν ἐχέμεν καὶ ἐμὸς γαμβρὸς καλέσθαι
 αὐτοὶ μένων· οἶκον δέ τ' ἐγὼ καὶ κτήματα, δοίην,
 εἰ κ' ἐθέλων γε μένοις· ἄεχοντα δέ σ' οὔτις ἐρύξει 315
 Φαιήκων· μὴ τοῦτο φίλον Διὶ πατρὶ γένοιτο.
 πομπὴν δ' ἐς τόδ' ἐγὼ τεκμαίρομαι, ὅφρ' εὖ, εἰδὼς
 αὖριοι' ἔς· τῆμος δέ σὺ μὲν δεδμημένος ὑπνώ
 λέξειαι, οἱ δ' ἐλόωσι γαλήνην, ὅφρ' ἂν ἴκηαι
 πατρίδα σὴν καὶ δῶμα, καὶ εἰ ποῦ τοι φίλον ἔστιν, 320
 εἴπερ, καὶ μάλα πολλὸν ἐραστότερόν, ἔστ' Εὐβοίης,

τήν περ, τηλοτάτω φάσ', ἔμμεναι οἳ μιν ἴδοντο
 λαῶν, ἡμετέρων, ὅτε, τε ξανθὸν Ῥαδάμανθυν
 ἦγον ἐποφόμερον Τιτυόν, Γαμήϊον υἱόν.
 καὶ μὲν οἳ ἐνθ' ἦλθον, καὶ ἄτερ καμάτοιο τέλεσσαν 325
 ἥματι τῷ αὐτῷ καὶ ἀπήνυσαν οἴκαδ' ὀπίσσω.
 εἰδήσεις δὲ καὶ αὐτὸς ἐνὶ φρεσὶν ὅσσον ἄρισται
 νῆες ἑμαὶ καὶ κοῦροι ἀναρρίπτειν ἄλα πηδῶ.“

Ὡς φάτο, γήθησεν δὲ πολὺτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
 εὐχόμενος δ' ἄρα εἶπεν ἔπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζεν 330
 „Ζεῦ πάτερ, αἰθ' ὅσα εἶπε τελευτήσειεν ἅπαντα
 Ἀλκίνοος· τοῦ μὲν κεν ἐπὶ ζεῖδωρον ἄρουραν
 ἄσβεστον κλέος εἴη, ἐγὼ δέ κε πατρίδ' ἰκοίμην.“

Ὡς οἳ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
 κέκλετο δ' Ἀρήτη λευκώλενος ἀμφιπόλοισιν 335
 θέμνι ὑπ' αἰθούσῃ θέμεναι καὶ θήγεα καλὰ
 πορφύρε' ἐμβαλέειν, στορέσαι τ' ἐφύπερθε τάπητας,
 θλαίνας τ' ἐνθέμεναι οὐλας καθύπερθεν ἔσασθαι.
 αἱ δ' ἴσαν ἐκ μεγάροιο δάρος μετὰ χερσὶν ἔχουσαι·
 αὐτὰρ ἐπεὶ στόρεσαν πυκνὸν λέχος, ἐγκονέουσai, 340
 ὠτρυνον Ὀδυσῆα πυριστάμεναι ἐπέεσσιν·

Ὅρσο κέων, ὦ ξεῖνε· πεποιήται δέ τοι εὐνή.“
 ὥς φάν· τῷ δ' ἀσπαστὸν εἰείδατο κοιμηθῆναι.
 ὥς ὁ μὲν ἐνθα καθεῦθε πολὺτλας δῖος Ὀδυσσεύς
 τρητοῖς ἐν λεχέεσσιν ὑπ' αἰθούσῃ ἐριδούπῳ· 345
 Ἀλκίνοος δ' ἄρα λέκτο μυχῷ δόμου ὑψηλοῖο,
 παρ' οὗ γυνὴ δέσποινα λέχος πόρφυρε καὶ εὐνήν.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Θ.

Ὀδυσσεύως σύστασις πρὸς Φαίακας,

Ἦμος δ' ἡριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 ὦρνυτ' ἄρ' ἐξ εὐνῆς ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο,
 ἂν δ' ἄρα διογενῆς ὦρτο πολίπορθος Ὀδυσσεύς,
 τοῖσιν δ' ἡγεμόνευ' ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο
 Φαίηκων ἀγορήνδ', ἥ σφιν παρὰ νηυσὶ τέτυκτο.
 ἐλθόντες δὲ καθίζον ἐπὶ ξεστοῖσι λίθοισιν
 πλησίον· ἥ δ' ἀνὰ ἄστν μετώχετο Παλλὰς Ἀθήνη,
 εἰδομένη κήρυκι δαΐφρονος Ἀλκινόοιο,
 νόστον Ὀδυσσῆϊ μεγαλήτορι μητιώσα,
 καὶ ῥα ἐκάστω φωτὶ παρισταμένη φάτο μῦθον·

„Δεῦτ' ἄγε, Φαίηκων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
 εἰς ἀγορὴν ἵεναι, ὅφρα ξείνοιο πύθησθε,
 ὃς νέον Ἀλκινόοιο δαΐφρονος ἵκετο δῶμα
 πόντον ἐπιπλαγχθεῖς, δέμας ἀθανάτοισιν ὁμοῖος.“

Ὡς εἰποῦς ὥτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστον.
 καρπαλίμως δ' ἐμπληντο βροτῶν ἀγοραί τε καὶ ἔθνη
 ἀγρομένων· πολλοὶ δ' ἄρα θηήσαντο ἰδόντες
 νῖδον Λαέρτῃο δαΐφρονα. τῷ δ' ἄρ' Ἀθήνη
 θεσπεσίην κατέχευε χάριν κεφαλῇ τε καὶ ὤμοις,
 καὶ μιν μακρότερον καὶ πάσσονα θῆκεν ἰδέσθαι,
 ὥς κεν Φαίηκεσσι φίλος πάντεσσι γένοιτο
 δεινός τ' αἰδοῖός τε, καὶ ἐκτελέσειεν ἀέθλους
 πολλοὺς, τοὺς Φαίηκες ἐπειρήσαντ' Ὀδυσῆος.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ᾧ ἡγεῖσθαι ὀμηγερέες τ' ἐγένοντο,
 τοῖσιν δ' Ἀλκίνοος ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν

„Κέκλυτε, Φαίηκων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,

ὅφρ' εἰπω τὰ με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
 ξείνος ὅδ', οὐκ οἶδ' ὅστις, ἀλώμενος ἵκετ' ἐμὸν δῶ,
 ἢ πρὸς ἡοίων ἢ ἐσπερίων ἀνθρώπων·
 πομπὴν δ' ὀτρύνει, καὶ λίσσεται ἔμπεδον εἶναι. 30
 μῆϊς δ', ὥς τὸ πάρος περ, ἐποτρυνώμεθα πομπήν.
 οὐδὲ γὰρ οὐδέ τις ἄλλος, ὅστις κ' ἐμὰ δῶμαθ' ἵκηται,
 ἢ θάδ' ὀδυρόμενος δηρὸν μένει εἵνεκα πομπῆς.
 ἀλλ' ἄγε νῆα μέλαιναν ἐρύσσομεν εἰς ἄλα διὰν
 πρωτόπλοον, κούρω δὲ δύω καὶ πεντήκοντα 35
 κρινάσθων κατὰ δῆμον, ὅσοι πάρος εἰσὶν ἄριστοι.
 ἡσάμενοι δ' εὖ πάντες ἐπὶ κληῖσιν ἔρετμὰ
 κβητ'· αὐτὰρ ἔπειτα θοὴν ἀλεγύνετε δαῖτα
 μετερόνδ' ἐλθόντες· ἐγὼ δ' εὖ πᾶσι παρέξω.
 κούροισιν μὲν ταυτ' ἐπιτέλλομαι· αὐτὰρ οἱ ἄλλοι 40
 κηπουχοὶ βασιλῆες ἐμὰ πρὸς δῶματα καλὰ
 ὀρχεσθ', ὅφρα ξεῖνον ἐνὶ μεγάροισι φιλέωμεν·
 καὶ τίς ἀρνεῖσθω· καλέσασθε δὲ θεῖον ᾠοῖδόν,
 ἡμῶδοκον· τῷ γάρ ῥα θεὸς πέρι δῶκεν ᾠοῖδὴν
 ἄρπειν, ὅππῃ θυμὸς ἐποτρύνῃσιν ἀείδειν. 45
 ὣς ἄρα φωνήσας ἡγήσατο, τοὶ δ' αἶμ' ἔποντο
 κηπουχοὶ· κῆρυξ δὲ μετῴχετο θεῖον ᾠοῖδόν.
 κούρω δὲ κρινθέντε δύω καὶ πεντήκοντα
 ῥήτην, ὥς ἐκέλευσ', ἐπὶ θῖν' ἁλὸς ἀτρυγέτοιο.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλυθον ἡδὲ θάλασσαν, 50
 νῆα μὲν οἶγε μέλαιναν ἁλὸς βένθοσδε ἐρυσσαν,
 ἐν δ' ἰστόν τ' ἐτίθεντο καὶ ἰστία νηῖ μελαίνῃ,
 ῥοτύναντο δ' ἔρετμὰ τροποῖς ἐν δερματίνοισιν,
 πάντα κατὰ μοῖραν· ἀνὰ θ' ἰστία λευκὰ πέτασσαν.
 ἰφθοῦ δ' ἐν νοτίῳ τήνγ' ὥρμισαν· αὐτὰρ ἔπειτα 55
 βῆν ῥ' ἱμεν Ἀλκινόοιο δαΐφρονος ἐς μέγα δῶμα.
 ἔλυντο δ' ἄρ' αἰθουσαί τε καὶ ἔρκεα καὶ δόμοι ἀνδρῶν
 ἄγρομένων· πολλοὶ δ' ἄρ' ἔσαν νέοι ἡδὲ παλαιοί].

τοῖσιν δ' Ἀλκίνοος δυοκαίδεκα μῆλ' ἱέρευσεν,
ὅκτω δ' ἀργιόδοντας ὕας, δύο δ' εἰλίποδας βοῦς·
τοὺς δέρου ἀμφί θ' ἔπον, τεύκοντό τε δαίτ' ἐρατεινῇ.

Κῆρυξ δ' ἐγγύθεν ἦλθεν ἄγων ἐρίηρον ἀοιδόν,
τὸν περὶ Μοῦσ' ἐφίλησε, δίδου δ' ἀγαθόν τε κακόν τε
ὄφθαλμων μὲν ἄμερσε, δίδου δ' ἠδεῖαν ἀοιδήν.
τῷ δ' ἄρα Ποντόνοος θῆκε θρόνον ἀργυρόηλου
μέσσω δαιτυμόνων, πρὸς κίονα μακρὸν ἐρείδων·
καὶ δ' ἐκ πασσαλόφει κρέμασεν φόρμιγγα λίγεια
αὐτοῦ ὑπὲρ κεφαλῆς καὶ ἐπέφραδε χερσὶν ἐλέσθαι
κῆρυξ· παρ δ' ἐτίθει κάνεον καλήν τε τράπεζαν,
παρ δὲ θέπας οἴνοιο, πλεῖν ὅτε θυμὸς ἀνῶροι.
οἱ δ' ἐπ' ὀνειάθ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἱαλλόν·
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
Μοῦσ' ἄρ' ἀοιδὸν ἀνῆκεν αἰδέμεναι κλέα ἀνδρῶν
οἴμης τῆς τὸτ' ἄρα κλέος οὐρανὸν εὐρὺν ἱκανε,
νεῖκος Ὀδυσσεύος καὶ Πηλεΐδew Ἀχιλλῆος,
ὥς ποτε δηρίσαντο θεῶν ἐν δαίτῃ θαλαίῃ
ἐκπάγλοις ἐπέεσσιν, ἀναξ δ' ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
χαῖρε νόφ, ὅτ' ἄριστοι Ἀχαιῶν δηριόωντο.
ὥς γάρ οἱ χρεῖων μυθήσατο Φοῖβος Ἀπόλλων
Πυθοῖ ἐν ἡγαθέῃ, ὅθ' ὑπέρβη λάϊνον οὐδὸν
χρησόμενος· τότε γάρ ῥα κυλίνδετο πῆματος ἄρῃ
Τρῶσί τε καὶ Δαναοῖσι Διὸς μέγαλον διὰ βουλάς.

Ταῦτ' ἄρ' ἀοιδὸς αἶδε περικλυτός· αὐτὰρ Ὀδυσσεύς
πορφύρεον μέγα φᾶρος ἐλὼν χερσὶ στιβαρῇσιν
καὶ κεφαλῆς εἵρυσσε, κάλυψε δὲ καλὰ πρόσσωπα·
αἶδετο γάρ Φαίηκας ὑπ' ὀφρύσι δάκρυα λείβων.
ἦτοι ὅτε λήξειεν αἰδῶν θεῖος ἀοιδός,
δάκρυ' ὁμορξάμενος κεφαλῆς ἀπο φᾶρος ἔλεσκεν
καὶ θέπας ἀμφικύπελλον ἐλὼν σπείσασκε θεοῖσιν
αὐτὰρ ὅτ' ἄψ ἄρχοιτο καὶ ὀτρύνειαν αἰεῖειν

Φαιήκων οἱ ἄριστοι, ἐπεὶ τέρποντ' ἐπέεσσιν,
 ὃν Ὀδυσσεὺς κατὰ κράτα καλυψάμενος γοάσκειν.
 ὃν ἄλλους μὲν πάντας ἐλάνθανε δάκρυα λείβων,
 Ἀκλίνους δὲ μιν οἷος ἐπεφράσατ' ἡδ' ἐνόησεν
 ἄμενος ἄγχ' αὐτοῦ, βαρὺ δὲ στενάχοντος ἄκουσεν. 95
 ἴφα δὲ Φαιήκεσσι φιληρέτμοισι μετηνύδα
 „Κέκλυτε, Φαιήκων ἡγήτορες ἡδὲ μέδοντες·
 ᾗ μὲν δαιτὸς κεκορημέθα θυμὸν εἴσης
 πόρμιγγός θ', ἣ δαιτὶ συνήγορός ἐστι θαλερή·
 ἣν δ' ἐξέλθωμεν καὶ ἀέθλων πειρηθῶμεν 100
 πάντων, ὥς χ' ὁ ξεινὸς ἐνίσπη οἷσι φίλοισιν,
 οἷαδε νοστήσας, ὅσσον περιγιννόμεθ' ἄλλων
 πῶς τε παλαιμοσύνη τε καὶ ἄλμασιν ἡδὲ πόδεσσιν.“
 ὣς ἄρα φωνήσας ἡγήσατο, τοὶ δ' ἅμ' ἔποντο.
 ἀπ' οὗ δ' ἐκ πασσαλόφῃ κρέμασεν φύρμιγγα λίγειαν.
 Δημοδόκου δ' ἔλε χεῖρα καὶ ἔξαγεν ἐκ μεγάροιο 106
 ἤρουξ· ἦρχε δὲ τῇ αὐτὴν ὁδὸν ἦνπερ οἱ ἄλλοι
 Φαιήκων οἱ ἄριστοι, ἀέθλια θαυμανέοντες.
 δὲν δ' ἴμεν εἰς ἀγορὴν, ἅμα δ' ἔσπετο πούλυς ὄμιλος,
 ἄρριοι· ἂν δ' ἴσταντο νέοι πολλοὶ τε καὶ ἐσθλοί. 110
 ἔρτο μὲν Ἀκρόνεώς τε καὶ Ὠκύαλος καὶ Ἐλατρεὺς
 Καντεὺς τε Πρυμνεὺς τε καὶ Ἀγχίαλος καὶ Ἐρετμεὺς
 Ποντεὺς τε Πρωρεὺς τε, Θόων, Ἀναβησίνεώς τε
 Ἀμφιάλός θ', υἱὸς Πολυνήου Τεκτονίδαο·
 ὃ δὲ καὶ Εὐρύαλος, βροτολοιγῷ ἴσος Ἀρηϊ, 115
 Κρυολίδης θ', ὃς ἄριστος ἔην εἰδὸς τε δέμας τε
 πάντων Φαιήκων μετ' ἀμύμονα Αἰοδάμαντα.
 ὡν δ' ἔσταν τρεῖς παῖδες ἀμύμονος Ἀλκινόοιο,
 Αἰοδάμας θ' Ἀλῖός τε καὶ ἀντίθεος Κλυτόνηος·
 οἱ δ' ἦτοι πρῶτον μὲν ἐπειρήσαντο πόδεσσιν. 120
 τοῖσι δ' ἀπὸ νύσσης τέτατο δρόμος· οἱ δ' ἅμα πάντες
 καρπαλίμως ἐπέτοντο κούιντες πεδίοιο.

τῶν δὲ θέειν ὅχ' ἄριστος ἦν Κλυτόνηος ἀμύμων
 ὅσσον τ' ἐν νειῷ οὖρον πέλει ἡμιόνοιον,
 τόσσον ὑπεκπροθέων λαοὺς ἔκεθ', οἱ δ' ἐλίποντο.
 οἱ δὲ παλαιμοσύνης ἀλεγεινῆς πειρήσαντο·
 τῇ δ' αὖτ' Εὐρύαλος ἀπεκαίνυτο πάντα ἀρίστου
 ἄλματι δ' Ἀμφιάλος πάντων προφερέστατος ἦεν·
 δίσκῳ δ' αὖ πάντων πολὺ φέριτατος ἦεν Ἐλατρεὺς,
 πύξ δ' αὖ Λαοδάμας, ἀγαθὸς παῖς Ἀλκινόοιο.
 αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντες ἐτέρφθησαν φρέν' ἀέθλοισι,
 τοῖς ἄρα Λαοδάμας μετέφη παῖς Ἀλκινόοιο

„Δεῦτε, φίλοι, τὸν ξεῖνον ἐρώμεθα εἰ τιν' ἀέθλιον
 οἶδέ τε καὶ δεδάηκε· φνὴν γε μὲν οὐ κακὸς ἐστίν,
 μηρούς τε κνήμας τε καὶ ἄμφω χεῖρας ὑπερθεῖν
 αὐχένα τε στιβαρὸν μέγα τε σθένος· οὐδὲ τι ἥβης
 δεύεται, ἀλλὰ κακοῖσι συνέρροηται πολέεσσιν.
 οὐ γὰρ ἔγωγέ τί φημι κακώτερον ἄλλο θαλάσσης
 ἄνδρα γε συγγεῦαι, εἰ καὶ μάλα καριτερός εἴη.“

Τὸν δ' αὖτ' Εὐρύαλος ἀπαμείβετο φώνησέν τε
 „Λαοδάμα, μάλα τοῦτο ἔπος κατὰ μοῖραν ἔειπες.
 [αὐτὸς νῦν προκάλεσσαι ἰὼν καὶ πέφραδε μῦθον.]

Αὐτὰρ ἐπεὶ τόγ' ἄκουσ' ἀγαθὸς παῖς Ἀλκινόοιο,
 στῇ ᾧ ἐς μέσσον ἰὼν καὶ Ὀδυσσεῖα προσέειπεν

„Δεῦρ' ἄγε καὶ σὶ, ξεῖνε πάτερ, πείρησαι ἀέθλια
 εἰ τινά που δεδάηκας· ἔοικε δέ σ' ἰδμεν ἀέθλους.
 οὐ μὲν γὰρ μείζον κλέος ἀνέρος ὄφρα κεν ᾗσιν,
 ἢ ὅ τι ποσσὶν τε ῥέξῃ καὶ χερσὶν ἔῃσιν.

ἀλλ' ἄγε πείρησαι, σκέδασον δ' ἀπὸ κήδεα θυμὸν
 σοὶ δ' ὁδὸς οὐκέτι δηρὸν ἀπέσσειται, ἀλλὰ τοι ἤδη
 ἱγῆς τε κατεΐρυσται καὶ ἐπαρτέες εἰσὶν ἐταῖροι.“

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς

„Λαοδάμα, τί με ταῦτα κελεύετε κερτομέοντες;

οὐδ' αἶ μοι καὶ μάλλον ἐνὶ φρεσὶν ἥπερ ἄεθλοι,
 πρὶν μὲν μάλα πόλλ' ἐπαθον καὶ πόλλ' ἐμόγησα,
 ἔνθ' ἐμὲ μεθ' ὑμετέρῃ ἀγορῇ νόστοιο χατίζων 156
 ἦναι, λισσόμενος βασιλῆά τε πάντα τε δῆμον.“

Τὸν δ' αὖτ' Εὐρύαλος ἀπαμείβετο νείκεσε τ' αὐτήν
 οὐ γάρ σ' οὐδὲ, ξεῖνε, δαήμονι φωτὶ εἶσκω
 πολλῶν, οἷά τε πολλὰ μετ' ἀνθρώποισι πέλονται, 160
 ἀλλὰ τῷ ὅσθ' ἅμα νηϊ πολυκλήϊδι θαμίζων,
 τοῖσδε ναυτάων οὔτε προηκτῆρες ἔασιν,
 οἷον τε μνημέων καὶ ἐπίσκοπος εἶσιν ὁδαιῶν
 ἀφδῶν θ' ἀρπαλέων· οὐδ' ἀθλητῆρι ἔοικας.“

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσ-
 σεύς 165

ξεῖν', οὐ καλὸν εἶπες· ἀτασθαλῶ ἀνδρὶ ἔοικας.
 τίς οὐ πάντεσσι θεοὶ χαρίεντα διδοῦσιν
 ἰδράσιν, οὔτε φυνὴν οὔτ' ἄρ φρένας οὔτ' ἀγορητύν.
 ἄλλος μὲν γάρ τ' εἶδος ἀκιδνότερος πέλει ἀνὴρ,
 ἄλλ' αὖ θεὸς μορφὴν ἔπεσι στέφει, οἳ δέ τ' ἐς αὐτὸν 170

ἀπόμενοι λεύσσουσιν· ὁ δ' ἀσφαλέως ἀγορεύει
 ἄλλοι μειλιχίῃ, μετὰ δὲ πρέπει ἀγορομένοισιν,
 ὁ μὲν δ' ἀνὰ ἅστν θεὸν ὥς εἰσορόωσιν.

ἄλλος δ' αὖ εἶδος μὲν ἀλίγκιος ἀθανάτοισιν,
 οὐδ' οἳ χάρις ἀμφιπεριστέφεται ἐπέεσσιν, 175

καὶ σοὶ εἶδος μὲν ἀριπρεπές, οὐδὲ κεν ἄλλως
 οὐδὲ θεὸς τεύξειε, νόον δ' ἀποφώλιός ἐσσι.

ὁ γὰρ μοι θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν
 ἔδωκεν οὐ κατὰ κόσμον· ἐγὼ δ' οὐ νῆϊς ἀέθλων,
 οὐδὲ σύγε μνηστῆαι, ἀλλ' ἐν πρώτοισιν οἶω 180

ἔμμεναι, ὅφρ' ἥβῃ τε πεποιθεα χερσὶ τ' ἐμῇσιν.

Τὸν δ' ἔχομαι κακότητι καὶ ἄλγεσι· πολλὰ γάρ ἐτλην,
 ὅσων τε πτολέμους ἄλεγεινά τε κύματα πείρων.

ἀλλὰ καὶ ὥς κακὰ πολλὰ παθὼν πειρήσομαι ἀέθλων·

θυμοδακῆς γὰρ μῦθος· ἐπώτρυνας δέ με εἰπών·

Ἥ ῥα καὶ αὐτῷ φάρεϊ ἀναΐξας λάβε δίσκον
μείζονα καὶ πάχeton, στιβαρώτερον οὐκ ὀλίγον περ
ἢ οἷω Φαίηκες ἐδίδσκεον ἀλλήλοισιν.

τόν ῥα περιστρέψας ἦκε στιβαρῆς ἀπὸ χειρὸς,
βόμβησεν δὲ λίθος· κατὰ δ' ἐπτηξαν ποτὶ γαίῃ
Φαίηκες δολιχῆρετμοι, ναυσίκλυτοι ἄνδρες,
λαὸς ὑπὸ ῥιπῆς· ὁ δ' ὑπέρπτατο σήματα πάντα
ῥίμφα θεῶν ἀπὸ χειρὸς· ἔθηκε δὲ τέρματ' Ἀθήνη
ἄνδρσι δέμας εἰκνῖα, ἔπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζεν·

„Καὶ κ' ἀλαός τοι, ξεῖνε, διακρίνειε τὸ σῆμα
ἀμφαφρόων· ἐπεὶ οὔτι μεμιγμένον ἐστὶν ὁμίλῳ,
ἀλλὰ πολὺν προῶτον· σὺ δὲ θάρσει τόνδε γ' ἄεθλον
οὔτις Φαίηκων τόνγ' ἵξεται οὐδ' ὑπερήσει.“

Ὡς φάτο, γήθησεν δὲ πολὺντας δῖος Ὀδυσσεύς,
χαίρων οὐνεχ' ἐταῖρον ἐνὶ ἑα λεῦσσ' ἐν ἀγῶνι,
καὶ τότε κορυφότερον μετεφώνεε Φαιήκεσσιν

„Τοῦτον νῦν ἀφίκεσθε, νέοι· τάχα δ' ὕστερον ἄλλ
ῆσειν ἢ τοσσοῦτον ὀλομαι ἢ ἐτι μάσσον.

τῶν δ' ἄλλων ὅτινα κραδίη θυμός τε κελεύει,
δεῦρ' ἄγε πειρηθῆτω, ἐπεὶ μ' ἐχολώσατε λίην,
ἢ πῦξ ἢ ἐπάλῃ ἢ καὶ ποδῖν, οὔτι μεγαίρω,
πάντων Φαιήκων πλήν γ' αὐτοῦ Λαοδάμαντος.
ξεῖνος γάρ μοι ὅδ' ἐστί· τίς ἂν φιλέοντι μάχοιτο;
ἄφρων δὴ κείνός γε καὶ οὐτιδανὸς πέλει ἀνὴρ,
ὅστις ξεινοδόκῳ ἐριδᾷ προφέρηται ἀέθλων
δήμῳ ἐν ἀλλοδαπῷ· ἔο δ' αὐτοῦ πάντα κολούει.
τῶν δ' ἄλλων οὐ πέρ τιν' ἀναίνομαι οὐδ' ἀθεοῖμαι
ἀλλ' ἐθέλω ἰδμεν καὶ πειρηθῆμεναι ἄντην.
πάντα γάρ οὐ κακός εἰμι, μετ' ἀνδράσιν ὅσσοι ἄεθ
εὖ μὲν τύξον οἶδα ἐϋξοον ἀμφαφάσθαι·
πρωτός κ' ἄνδρα βάλοιμι ὀϊστεύσας ἐν ὁμίλῳ

ἄνδρων δυσμενέων, εἰ καὶ μάλα πολλοὶ ἑταῖροι
 ἄγχι παρασταῖεν καὶ τοξαζοίετο φωτῶν.
 ὅς δ' ἡ με Φιλοκτῆτης ἀπεκαίνυτο τόξῳ
 ἑμῷ ἐνὶ Τρώων, ὅτε τοξαζοίμεθ' Ἀχαιοί. 220
 τῶν δ' ἄλλων ἐμέ φημι πολὺν προφερέστερον εἶναι,
 ὅσοι νῦν βροτοὶ εἰσιν ἐπὶ χθονὶ σίτον ἔδοντες.
 ἄνδράσι δὲ προτέροισιν ἐρίζεμεν οὐκ ἐθέλησω,
 οὐδ' Ἡρακλῆϊ οὐτ' Εὐρύτῳ Οἰχάλιῃ,
 οὐδ' ἄ καὶ ἀθανάτοισιν ἐρίζεσκον περὶ τόξων. 225
 τῷ δ' ἄ καὶ αἰψ' ἔθανεν μέγας Εὐρύτος, οὐδ' ἐπὶ γῆρας
 ἦεν ἐνὶ μεγάροισι· χολωσάμενος γὰρ Ἀπόλλων
 ἔκτανεν, οὐνεκά μιν προκαλίζετο τοξάζεσθαι.
 ἄνθρ' δ' ἀκοντίζω ὅσον οὐκ ἄλλος τις οἴστω.
 αἰοῖσιν δειδοῖκα ποσὶν μὴ τις με παρέλθῃ 230
 πατήρων· λίην γὰρ ἄεικελίως ἔδαμάσθην
 ἡμασιν ἐν πολλοῖς, ἐπεὶ οὐ κοιμῶν κατὰ νῆα
 ἔνθ' ἐπ' ἡμετανός· τῷ μοι φίλα γυνῖα λέλυνται.
 Ὡς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
 Ἀλκίνοος δέ μιν οἶος ἀμειβόμενος προσέειπεν 235
 „Ξεῖν', ἐπεὶ οὐκ ἀχάριστα μεθ' ἡμῖν ταυτ' ἀγορεύεις,
 ἀλλ' ἐθέλεις ἀρετὴν σὴν φαινέμεν, ἣ τοι ὀπηδεῖ,
 ἠδόμενος ὅτι σ' οὗτος ἀνὴρ ἐν ἀγῶνι παραστάς
 κέκεσεν, ὥς ἂν σὴν ἀρετὴν βροτὸς οὔτις ὄνοιτο
 ὅστις ἐπίσταίτο ἥσι φρεσὶν ἄρτια βάζειν· 240
 ἀλλ' ἄγε νῦν ἐμέθεν ξυνίει ἔπος, ὅφρα καὶ ἄλλω
 ἱεῖας ἡρώων, ὅτε κεν σοῖς ἐν μεγάροισιν
 δαυνὴ παρὰ σῇ τ' ἀλόχῳ καὶ σοῖσι τέκεσσιν,
 μετέρης ἀρετῆς μεμνημένος, οἷα καὶ ἡμῖν
 Ζεὺς ἐπὶ ἔργα τίθῃσι διαμπερὲς ἔξετι πατρῶν. 245
 τὴν γὰρ πυγμαῖοι εἰμὲν ἀνύμονες οὐδὲ παλαιστοί,
 ἀλλὰ ποσὶ κραίπνωσ' θρόομεν καὶ νηυσὶν ἄριστοι,
 αἰεὶ δ' ἡμῖν δαίς τε φίλη κίθαρίς τε χοροὶ τε

εἵματα τ' ἐξημοιβὰ λοετρά τε θερμὰ καὶ εὐναί,
 ἀλλ' ἄγε, Φαιήκων βητάρμονες ὅσοι ἄριστοι,
 παῖσατε, ὥς χ' ὁ ξείνος ἐνίσπη οἷσι φίλοισιν,
 οἰκαδὲ νοστήσας, ὅσπον περιγινόμεθ' ἄλλων
 ναυτιλίῃ καὶ ποσσὶ καὶ ὀρχηστῷ καὶ ἀοιδῇ.

Δημοδόκῳ δέ τις αἶψα κίων φόρμιγγα λίγειαν
 οἰσέτω, ἥ που κείται ἐν ἡμετέροισι δόμοισιν.

Ὡς ἔφατ' Ἀλκίνοος θεοείκελος, ὥρτο δὲ κῆρυξ
 οἶδων φόρμιγγα γλαφυρὴν δόμου ἐκ βασιλῆος.

αἰσυμνήται δὲ κριτοὶ ἐννέα πάντες ἀνέστησαν
 δῆμιοι, οἳ κατ' ἀγῶνας εὖ πρήσσεσκον ἕκαστα,
 λείηναν δὲ χορὸν, καλὸν δ' εὖρυναν ἀγῶνα.

κῆρυξ δ' ἐργῦθεν ἦλθε φέρων φόρμιγγα λίγειαν
 Δημοδόκῳ· ὁ δ' ἔπειτα κί' ἐς μέσον· ἀμφὶ δὲ κοῦρ
 πρωτῆβαι ἴσταντο, δαήμονες ὀρχηθμοτο,

πέπληγον δὲ χορὸν θεῖον ποσίν. αὐτὰρ Ὀδυσσεύς
 μαρμαρυγὰς θηεῖτο ποδῶν, θαύμαζε δὲ θυμῷ.

Αὐτὰρ ὁ φορμίζων ἀνεβάλλετο καλὸν αἰεδεῖν
 ἀμφ' Ἄρεος φιλότῃτος εὖστεφάνου τ' Ἀφροδίτης,

ὥς τὰ πρῶτα μίγησαν ἐν Ἠφαίστοιο δόμοισιν
 λάθρῃ· πολλὰ δ' ἔδωκε, λέχος δ' ἥσχυνε καὶ εὐνὴν

Ἠφαίστοιο ἄνακτος· ἄφαρ δὲ οἱ ἄγγελος ἦλθεν
 Ἥλιος, ὃ σφ' ἐνόησε μιγαζομένους φιλότῃτι.

Ἠφαιστος δ' ὥς οὖν θυμαλγέα μῦθον ἄκουσεν,
 βῆ ῥ' ἱμεν ἐς χαλκῶνα, κακὰ φρεσὶ βυσσοδομεύων

ἐν δ' ἔθετ' ἀκμοθέτῳ μέγαν ἄκμονα, κόπτε δὲ δεσμοὺς
 ἀορήκτους ἀλύτους, ὅφρ' ἔμπεδον αὐθι μένοιεν.

αὐτὰρ ἐπειδὴ τεῦξε δόλον κεχολωμένος Ἄρει,
 βῆ ῥ' ἱμεν ἐς θάλαμον, ὅθι οἱ φίλα δέμνι' ἔκειτο.

ἀμφὶ δ' ἄρ' ἐρμῖσιν χεῖς δέσματα κύλῳ ἀπάντη·
 πολλὰ δὲ καὶ καθύπερθε μελαθρόφιν ἐξεκένυντο,

ἧῦτ' ἀράχνια λεπτά, τὰ γ' οὐ κέ τις οὐδὲ ἴδοιτο,

οὐδὲ θεῶν μακάρων· πέρι γὰρ δολόεντα τέτυκτο
 ὅτιάρ ἐπειδὴ πάντα δόλου περὶ δέμνια χεῦεν,
 πατ' ἴμεν ἐς Αἴημον, εὐντιμενον πτολίεθρον,
 οἱ γαίῳ πολὺ φιλότῳ ἐστὶν ἀπασέων.
 ὅδ' ἀλαοσκοπιὴν εἶχε χρυσήνιος Ἄρης, 285
 ὅς ἴδεν Ἥφαιστον κλυτοτέχνην νόσφι κιόντα·
 ὃ δ' ἴμεναι πρὸς δῶμα περικλυτοῦ Ἥφαιστοιο,
 χαλκῶν φιλότῳ εὐστεφάνου Κυθερείης.
 ὃ δὲ νέον παρὰ πατρὸς ἐρισθενέος Κρονίωνος
 ἔρχομένη κατ' ἄρ' ἔξεθ'· ὃ δ' εἶσω δῶματος ἦει, 290
 ὅτ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ ἔπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζεν·
 „Δεῦρο, φίλη, λέκτρονδε τραπέομεν εὐνηθέντες·
 οὐ γὰρ εἴθ' Ἥφαιστος μεταδήμιος, ἀλλὰ που ἦδη
 ἔρχεται ἐς Αἴημον μετὰ Σίντιας ἀγριοφώνους.“
 ὣς φάτο, τῇ δ' ἀσπαστὸν εἰσάτο κοιμηθῆναι. 295
 ὃ δ' ἐς δέμνια βάντε κατέδραθον· ἀμφὶ δὲ δεσμοὶ
 ἐκνήεντες ἔχυντο πολύφρονος Ἥφαιστοιο,
 οὐδὲ τι κινήσαι μελέων ἦν οὐδ' ἀναεῖραι.
 αἱ τότε δὴ γίγνωσκον, ὅτ' οὐκέτι φρυκτὰ πέλοντο.
 ἄχιμολον δὲ σφ' ἦλθε περικλυτὸς ἀμφιγυήεις, 300
 ὅστις ὑποστρέψας, πρὶν Αἴημον γαῖαν ἰκέσθαι·
 ἥλιος γάρ οἱ σκοπιὴν ἔχεν εἰπέ τε μῦθον.
 ὃ δ' ἴμεναι πρὸς δῶμα, φίλον τετιμημένος ἦτορ·
 ὃ δ' ἐν προθύροισι, χόλος δὲ μιν ἄγριος ἦρει·
 περδαλέον δ' ἐβόησε, γέγωνέ τε πᾶσι θεοῖσιν 305
 „Ζεῦ πάτερ ἦδ' ἄλλοι μάκαρες θεοὶ αἰὲν εἶντες,
 οὐδ' ἵνα ἔργα γελαστὰ καὶ οὐκ ἐπιεικτὰ ἴδῃσθε,
 ὅς ἐμὲ χολὸν εἶντα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη
 αἶν ἀτιμάζει, φιλέει δ' αἰδηλὸν Ἄρηα,
 οὐνεχ' ὃ μὲν καλὸς τε καὶ ἀρτίπος, αὐτὰρ ἔγωγε 310
 πεδανὸς γενόμεν· ἀτὰρ οὔτι μοι αἴτιος ἄλλος,
 ἀλλὰ τοκῆε δύω, τῶ μὴ γείνασθαι ὄφελον.

ἀλλ' ὄψεσθ', ἵνα τῶγε καθεύδεται ἐν φιλότῃ,
 εἰς ἐμὰ δέμνια βάντες· ἐγὼ δ' ὀρόων ἀκάχημαι.
 οὐ μὲν σφας ἐτ' ἔολπα μίνυνδά γε κειέμεν οὔτω, 31
 καὶ μάλα περ φιλέοντε· τάχ' οὐκ ἐδελήσετον ἄμφο
 εὔδειν· ἀλλὰ σφωε δόλος καὶ δεσμός ἐρύξει,
 εἰσόκε μοι μάλα πάντα πατήρ ἀποδώσει ἔειδνα,
 ὅσσα οἱ ἐγγνάλιξα κυνώπιδος εἵνεκα κούρης,
 οὔνεκά οἱ καλὴ θυγάτηρ, ἅτάρ οὐκ ἐχέθυμος.“ 32

᾽Ως ἔφαθ', οἱ δ' ἀγέροντο θεοὶ ποτὶ χαλκοβατέες δό
 ἦλθε Ποσειδάων γαιήοχος, ἦλθ' ἐριούνης
 Ἑρμείας, ἦλθεν δὲ ἄναξ ἐκάεργος Ἀπόλλων.
 θηλύτεραι δὲ θεαὶ μένον αἰδοὶ οἶκοι ἐκάστη.
 ἔσταν δ' ἐν προθύροισι θεοὶ, δωτῆρες ἑάων· 33
 ἄσβεστος δ' ἄρ' ἐνώρτο γέλωε μακάρεσσι θεοῖσιν
 τέχνας εἰσερόωσι πολύφρονος Ἥφαιστοιο.
 ὣδε δὲ τις εἶπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·

„Οὐκ ἀρετᾷ κακὰ ἔργα· κηάνει τοι βραδὺς ὥρῃ
 ὥς καὶ νῦν Ἥφαιστος ἑὼν βραδὺς εἶλεν Ἀθηά, 34
 ὠκύτατόν περ ἑόντα θεῶν οἱ Ὀλυμπον ἔχουσιν.
 χωλὸς ἑὼν, τέχνησι· τὸ καὶ μοιχάρει ὀφέλλει.“

᾽Ως οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
 Ἑρμῆν δὲ προσέειπεν ἄναξ, Διὸς υἱός, Ἀπόλλων
 „Ἑρμεία, Διὸς υἱέ, διάκτορε, δῶτορ ἑάων, 35
 ἢ ὅα κεν ἐν δεσμοῖς ἐθέλοις κρατεροῖσι πιεσθεῖς
 εὔδειν ἐν λίκτροισι παρὰ χροσέῃ Ἀφροδίτῃ;“

Τὸν δ' ἡμέμβετ' ἔπειτα διάκτορος Ἀργεϊφόντης
 „αἶ γὰρ τοῦτο γένοιτο, ἄναξ ἐκατηβόλ' Ἀπολλων.
 δεσμοὶ μὲν τρεῖς τόσσοι ἀπείρονες ἄμφις ἔχοιεν, 36
 ὑμεῖς δ' εἰσερόωτε θεοὶ πᾶσαι τε θέαιναι,
 αὐτὰρ ἐγὼν εὐδοίμῃ παρὰ χροσέῃ Ἀφροδίτῃ.“

᾽Ως ἔφατ', ἐν δὲ γέλωε ὥρτ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν
 οὐδὲ Ποσειδάωνα γέλωε ἔχε, λίσσετο δ' αἰεὶ

Ἡφαιστοῦ κλυτοεργὸν ὅπως λύσειεν Ἄρηα· 345
καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα

„Λῦσον· ἐγὼ δέ τοι αὐτὸν ὑπὶσχομαι, ὥς σὺ κε-
λεύεις,

τίσειν αἵσιμα πάντα μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν.“

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περικλυτὸς ἄμφιγυνῆϊς
ἡμὴ με, Ποσειδάων γαίηοχε, ταῦτα κέλευε· 350

δειλαί τοι δειλῶν γε καὶ ἐγγύαι ἐγγυάσθαι.

πῶς ἂν ἐγὼ σε δέοιμι μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν,

ἢ κεν Ἄρης οἴχοιτο χρέος καὶ δεσμὸν ἀλύξας;“

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Ποσειδάων ἐνοσίχθων

„Ἡφαιστ', εἶπερ γάρ κεν Ἄρης χρεῖος ὑπαλύξας 355
ἤχηται φεύγων, αὐτὸς τοι ἐγὼ τάδε τίσω.“

Τὸν δ' ἡμεῖβετ' ἔπειτα περικλυτὸς ἄμφιγυνῆϊς
οὐκ ἔστ' οὐδὲ ἔοικε τεὸν ἔπος ἀρνήσασθαι.“

Ὡς εἰπὼν δεσμὸν ἀνίει μένος Ἡφαιστοιο.

ὣ δ' ἐπεὶ ἐκ δεσμοῖο λύθεν, κρατεροῦ περ ἐόντος,
αὐτίκ' ἀναΐξαντε ὁ μὲν Θρήκηνδε βεβήκει, 361

ὁ δ' ἄρα Κύνρρον ἴκανε φιλομμειδῆς Ἀφροδίτῃ,

καὶ Πάφον· ἐνθα δέ οἱ τέμενος βωμός τε θυήεις.

ἐνθα δέ μιν Χάριτες λοῦσαν καὶ χρῖσαν ἐλαίῳ
σμβρότῳ, οἷα θεοὺς ἐπενήνοθεν αἰὲν ἐόντας, 365

ἀμφὶ δὲ εἵματα ἔδσαν ἐπήρατα, θαῦμα ἰδέσθαι.

Ταῦτ' ἄρ' αἰοιδὸς ἄειδε περικλυτός· αὐτὰρ Ὀδυσ-
σεὺς

τέρπετ' ἐνὶ φρεσὶν ἧσιν ἀκούων ἠδὲ καὶ ἄλλοι

θαίηκες δολιχῆρετμοι, ναυσίκλυτοι ἄνδρες.

Ἀλκίνοος δ' Ἄλιον καὶ Λαοδάμαντα κέλευσεν 370
κονναῖς ὀρχήσασθαι, ἐπεὶ σφισιν οὔτις ἔριζεν.

οἳ δ' ἐπεὶ οὖν σφαῖραν καλὴν μετὰ χερσὶν ἔλοντο,

πορφυρέην, τήν σφιν Πόλυβος ποίησε δαΐφρων.

τὴν ἕτερος ῥέπτασκε ποτὶ νέφεα σκιόεντα

ἰδνωθεὶς ὀπίσω· ὁ δ' ἀπὸ χθονὸς ὑψὸς ἄερθε
 ῥηϊδίως μεθέλεσθε, πάρος ποσὶν οὐδας ἰκέσθαι.
 αὐτὰρ ἐπειδὴ σφαίρῃ ἅν' ἰδὺν πειρήσαντο,
 ὥρχεισθην δὴ ἔπειτα ποτὶ χθονὶ πούλυβοτείρῃ
 ταρφέ' ἀμειβομένω· κοῦροι δ' ἐπελήκεον ἄλλοι
 ἑσταότες κατ' ἀγῶνα, πολὺς δ' ὑπὸ κόμπῳ ὄρε
 δὴ τότε ἄρ' Ἀλκίνοον προσεφώνεε διὸς Ὀδυσσεύς·

„Ἀλκίνοε κρεῖον, πάντων ἀριδείκετε λαῶν,
 ἡμὲν ἀπειλήσας βητάρμονας εἶναι ἀρίστους,
 ἡδ' ἄρ' ἐτοῖμα τέτυκτο· σέβας μ' ἔχει εἰσορόων·

Ὡς φάτο, γῆθησεν δ' ἱερὸν μένος Ἀλκινόου·
 αἶψα δὲ Φαιήκεσσι φιληγέτομοισι μετηύδα

„Κέκλυτε, Φαιήκων ἡγήτορες ἡδὲ μέδοντες·
 ὁ ξείνος μάλα μοι δοκείει πεπνυμένος εἶναι.

ἀλλ' ἄγε οἱ δῶμεν ξεινήϊον, ὥς ἐπιεικές.

δώδεκα γάρ κατὰ δῆμον ἀριπρεπέες βασιλῆες
 ἄρχοι κραίνουσι, τρισκαιδέκατος δ' ἐγὼ αὐτός
 τῶν οἱ φᾶρος ἕκαστος εὐπλυνὲς ἡδὲ χιτῶνα
 καὶ χρυσοῖο τάλαντον ἐνεύκατε τιμήεντος.

αἶψα δὲ πάντα φέρωμεν ἀολλέες, ὅφρ' ἐνὶ χερσὶ
 ξείνος ἔχων ἐπὶ δόρπον ἴῃ χαίρων ἐνὶ θυμῷ.

Εὐρύαλος δὲ ἔαυτὸν ἀρεσσάσθῃω ἐπέεσσιν
 καὶ δῶρω, ἐπεὶ οὔτι ἔπος κατὰ μοῖραν ἔειπεν·

Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνεον ἡδ' ἐκέ
 δῶρα δ' ἄρ' οἰσέμεναι πρόεσαν κήρυκα ἕκαστος
 τὸν δ' αὖτ' Εὐρύαλος ἀπαμείβετο φώνησέν τε

„Ἀλκίνοε κρεῖον, πάντων ἀριδείκετε λαῶν,
 τοιγὰρ ἐγὼ τὸν ξείνον ἀρέσσομαι, ὥς σὺν κελεί
 δάσω οἱ τόδ' ἄορ παγγάλλεον, ᾧ ἐπι κώπῃ
 ἀργυρή, κολεὸν δὲ νεοπρίστου ἐλέφαντος
 ἀμφιδεδίνηται· πολέος δὲ οἱ ἄξιον ἔσται.“

Ὡς εἰπὼν ἐν χερσὶ τίθει ξίφος ἀργυρόηλον,

καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα

„Χαῖρε, πάτερ ὦ ξεῖνε· ἔπος δ' εἶπερ τι βέβακται
δεινόν, ἄφαρ τὸ φέροιεν ἀναρπάξασαι ἄελλαι.

σοὶ δὲ θεοὶ ἄλοχόν τ' ἰδέειν καὶ πατρίδ' ἰκέσθαι 410
δοῖεν, ἐπειδὴ δηθὰ φίλων ἅπο πῆματα πάσχεις.“

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς

καὶ σὺ, φίλος, μάλα χαῖρε, θεοὶ δέ τοι ὄλβια δοῖεν,
μηδὲ τί τοι ξίφεός γε ποθὴ μετόπισθε γένοιτο
τουτου, ὃ δὴ μοι δῶκας, ἄρεσσάμενος ἐπέεσσιν.“ 415

Ἥ ῥα καὶ ἄμφ' ἄμοισι θέτο ξίφος ἀργυρόηλον.

οὐσέτ' ἤελιος, καὶ τῷ κλυτὰ δῶρα παρήεν·

καὶ τὰ γ' ἐς Ἀλκινόοιο φέρον κήρυκες ἀγανοὶ·

δεξάμενοι δ' ἄρα παῖδες ἀμύμονος Ἀλκινόοιο

μητρὶ παρ' αἰδοίῃ ἔθεσαν περικαλλέα δῶρα. 420

τοῖσιν δ' ἠγεμόνευ' ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο,

ἔλθόντες δὲ καθίζον ἐν ὑψηλοῖσι θρόνοισιν.

ἥ ῥα τότε Ἀρήτην προσέφη μένος Ἀλκινόοιο

„Δεῦρο, γύναι, φέρε χηλὸν ἀριπρεπέ', ἥτις ἀρίστη
ἐν δ' αὐτῇ θῆς φᾶρος εὐπλυνὲς ἡδὲ χιτῶνα. 425

ἄμφι δέ οἱ πυρὶ χαλκὸν ἰήνατε, θέρμετε δ' ὕδωρ,

ἄφρα λοεσσάμενός τε ἰδὼν τ' εὖ κείμενα παντα

δῶρα, τὰ οἱ Φαίηκες ἀμύμονες ἐνθάδ' ἐνεικαν,

δαιτί τε τέρπηται καὶ αἰδοῖς ὕμνον ἀκούων.

καὶ οἱ ἐγὼ τόδ' ἄλειςον ἐμὸν περικαλλὲς ὀπάσσω, 430

χρῦσεον, ὃφρ' ἐμέθεν μεμνημένος ἥματα πάντα

σπένδῃ ἐνὶ μεγάρῳ Διὶ τ' ἄλλοισὶν τε θεοῖσιν.“

ὣς ἔφατ', Ἀρήτη δὲ μετὰ δμῳῇσιν ἔειπεν

ἄμφι πυρὶ στῆσαι τρίποδα μέγαν ὅττι τάχιστα.

αἱ δὲ λοετροχόον τρίποδ' ἵστασαν ἐν πυρὶ κηλέφ, 435

ἐν δ' ἄρ' ὕδωρ ἔχεαν, ὑπὸ δὲ ξύλα δαῖτον ἐλούσαι.

γαστρὴν μὲν τρίποδος πῦρ ἄμφεπε, θέρμετο δ' ὕδωρ

τόφρα δ' ἄρ' Ἀρήτη ξείνῳ περικαλλέα χηλον
 ἐξέφερεν θαλάμοιο, τίθει δ' ἐνὶ κάλλιμα δῶρα,
 ἐσθῆτα χρυσόν τε, τὰ οἱ Φαίηκες ἔδωκαν·
 ἐν δ' αὐτῇ φᾶρος θῆκεν καλόν τε χιτῶνα,
 καί μιν φωνήσας' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

„Αὐτὸς νῦν ἶδε πῶμα, θοῶς δ' ἐπὶ δεσμὸν
 μη τίς τοι κατ' ὁδὸν δηλήσεται, ὅπποτ' ἂν αὐτὸν
 εὖδῃσθα γλυκὺν ὕπνον ἰῶν ἐν νηϊ μελαίνῃ.“

Αὐτὰρ ἐπεὶ τόγ' ἄκουσε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
 ἀντίκ' ἐπήρτυε πῶμα, θοῶς δ' ἐπὶ δεσμὸν ἔηλε
 ποικίλον, ὃν ποτὲ μιν δέδασε φρεσὶ πότνια Κίρῃ·
 αὐτόδιδον δ' ἄρα μιν ταμίῃ λούσασθαι ἀνώγει
 ἔς ῥ' ἀσάμινθον βένθ'· ὁ δ' ἄρ' ἀσπασίως ἶδε
 θερμὰ λοέτρ', ἐπεὶ οὔτι κομιζόμενός γε θάμιζετο
 ἐπειδὴ λίπε δῶμα Καλυψοῦς ἠὲ νόμοιο·
 τόφρα δέ οἱ κομιδὴν γε θεῶν ὥς ἔμπεδος ἦεν.

τὸν δ' ἐπεὶ οὖν δμῳαὶ λούσαν καὶ χρίσαν ἐλαίῳ
 ἀμφὶ δέ μιν χλαῖναν καλὴν βάλουν ἠδὲ χιτῶνα,
 ἔκ ῥ' ἀσάμινθον βὰς ἄνδρας μετὰ οἴνοποτῆρας
 ἦε· Ναυσικάα δὲ θεῶν ἄπο κάλλος ἔχουσα
 στή ῥα παρὰ σταθμὸν τέγεος πύκα ποιητοῖο,
 θαύμαζεν δ' Ὀδυσῆα ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὄρῳσα,
 καί μιν φωνήσας' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

„Χαῖρε, ξεῖν', ἵνα καὶ ποτ' εἰὼν ἐν πατρίδι γαίῃ
 μνήσῃ ἔμευ, ὅτι μοι πρώτη ζωάγρ' ὀφείλλεις.“

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

„Ναυσικάα, θύγατερ μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο,
 οὕτω νῦν Ζεὺς θείῃ, ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης,
 οἴκαδ' ἐ' ἐλθέμεναι καὶ νόστιμον ἦμαρ ἰδέσθαι
 τῷ κέν τοι καὶ κείθι θεῶν ὥς εὐχετοφύμην
 αἰεὶ ἥματα πάντα· σὺ γάρ μ' ἐβιώσας, κούρη.“

Ἦ ῥα καὶ ἐς θρόνον ἵξε παρ' Ἀλκίνοον βασιλῆα.
οἱ δ' ἤδη μοῖρας τ' ἐνεμον κερόωντό τε οἶνον. 470
κῆρυξ δ' ἐγγύθεν ἦλθεν ἄγων ἐρίηρον ἀοιδόν,
Δημόδοκον λαοῖσι τετιμένον· εἶσε δ' ἄρ' αὐτὸν
μέσσω δαιτυμόνων, πρὸς κίονα μακρὸν ἐρείσας.
δὴ τότε κῆρυκα προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
νώτον ἀποπροταμών - ἐπὶ δὲ πλεῖον ἐλέλειπτο - 475
ἀργιόδοτος ὕος, θαλερὴ δ' ἦν ἀμφὶς ἀλοιφή·
„Κῆρυξ, τῇ δὴ, τοῦτο πόρε κρέας, ὄφρα φάγησιν,
Δημοδόκω, καί μιν προσπτύξομαι, ἀχνύμενός περ.
πᾶσι γὰρ ἀνθρώποισιν ἐπιχθονίοισιν ἀοῖδοι
τιμῆς ἔμμοροί εἰσι καὶ αἰδοῦς, οὔνεκ' ἄρα σφέας 480
οἴμας Μοῦσ' ἐδίδαξε, φίλησε δὲ φῦλον ἀοιδῶν.“
Ὡς ἄρ' ἔφη, κῆρυξ δὲ φέρων ἐν χερσὶν ἔθηκεν
ἦρω Δημοδόκῳ· ὁ δ' ἐδέξατο, χεῖρε δὲ θυμῷ.
οἱ δ' ἐπ' ὀνειδάθ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἱαλλον.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο, 485
δὴ τότε Δημόδοκον προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
„Δημόδοκ', ἔσοχα δὴ σε βροτῶν αἰνίζομ' ἀπάντων·
ἦ σέγε Μοῦσ' ἐδίδαξε, Διὸς παῖς, ἦ σέγ' Ἀπόλλων.
λίην γὰρ κατὰ κόσμον Ἀχαιῶν οἶτον αἰεῖδεις,
ὅσσ' ἔρξαν τ' ἐπαθόν τε καὶ ὅσσ' ἐμόγησαν Ἀχαιοί,
ὥστε που ἦ αὐτὸς παρεὼν ἦ ἄλλου ἀκούσας. 491
ἔλλ' ἄγε δὴ μετὰβηθι καὶ ἵππου κόσμον ἄεισον
δουρατέου, τὸν Ἐπειὸς ἐποίησεν σὺν Ἀθήνῃ,
ὅν ποτ' ἐς ἀκρόπολιν θόλῳ ἦγαγε διὸς Ὀδυσσεύς,
ἀνδρῶν ἐμπλήσας οἱ Ἴλιον ἐξαλάπαξαν. 495
αἶ κεν δὴ μοι ταῦτα κατὰ μοῖραν καταλέξῃς,
αὐτίκ' ἐγὼ πᾶσιν μυθήσομαι ἀνθρώποισιν
ὥς ἄρα τοι πρόφρων θεὸς ὦπασε θέσπιν ἀοιδήν.“
Ὡς φάθ', ὁ δ' ὀρμηθεὶς θεοῦ ἦρχετο, φαῖνε δ'
ἀοιδήν

ἐνθεν ἔλawn ὥς οἱ μὲν εὖσσέλων ἐπὶ νηῶν
 βάντες ἀπέπλειον, πῦρ ἐν κλισίῃσι βαλόντες,
 Ἄργεῖοι, τοὶ δ' ἤδη ἀρακλυτὸν ἀμφ' Ὀδυσῆα
 εἶατ' ἐνὶ Τρώων ἀγορῇ κεκαλυμμένοι ἵππων·
 αὐτοὶ γάρ μιν Τρῶες ἐς ἀκρόπολιν ἐρύσαντο
 ὥς ὁ μὲν ἐστήκει, τοὶ δ' ἄκριτα πόλλ' ἀγόρευ
 ἡμενοι ἀμφ' αὐτόν· τρίχα δέ σφισιν ἦνδανε
 ἢ διαπληῆσαι κοῖλον δόρυ νηλεῖ χαλκῷ,
 ἢ κατὰ πετράων βαλέειν ἐρύσαντας ἐπ' ἄκρη
 ἢ ἑάαν μέγ' ἄγαλμα θεῶν θελκτήριοι εἶναι,
 τῇπερ δὴ καὶ ἔπειτα τελευτήσεσθαι ἔμελλεν·
 αἶσα γὰρ ἦν ἀπολέσθαι, ἐπὴν πόλις ἀμφικαλ
 δουράτεον μέγαν ἵππον, ὃθ' εἶατο πάντες ἄρ
 Ἄργεῖων Τρῶεςσι φόνον καὶ κῆρα φέροντες.
 ἦειδεν δ' ὥς ἄστν διέπραθον νῆες Ἀχαιῶν
 ἱππόθεν ἐκχύμενοι, κοῖλον λόχον ἐκπρολιπόν
 ἔλλον δ' ἄλλη ἄειδε πόλιν κερατίζεμεν αἰπὴν,
 αὐτὰρ Ὀδυσσῆα προτὶ δῶματα Διηφόβοιο
 βήμεναι, ἡὔτ' Ἀρηα, σὺν ἀντιθέῳ Μενελάῳ.
 κείθι δὴ κίνότατον πόλεμον φάτο τολμήσαντ
 νικῆσαι καὶ ἔπειτα διὰ μεγάθυμον Ἀθήνην.

Ταῦτ' ἄρ' ἀοιδὸς ἄειδε περικλυτός· αὐτὰρ

σεῦς

τήκετο, δάκρυ δ' ἔδενεν ὑπὸ βλεφάροισι παρ
 ὥς δὲ γυνὴ κλαίῃσι φίλον πόσιν ἀμφιπεσοῦσ
 ὅστε ἐῆς πρόσθεν πόλιος λαῶν τε πέσῃσιν,
 ἄστει καὶ τεκέεσσι ἀμύνων νηλεὲς ἦμαρ·
 ἢ μὲν τὸν θνήσκοντα καὶ ἀσπαίροντ' ἐσιδοῦσ
 ἀμφ' αὐτῷ χυμένη λίγα κωκύει· οἱ δέ τ' ὅπ
 κόπτουντες δούρεσσι μετὰφρενον ἦδ' καὶ ὤμο
 εἴρερον εἰσανάγουσι, πόνον τ' ἐχέμεν καὶ οἷζ
 τῆς δ' ἐλεεινότητῳ ἄχεϊ φθινύθουσι παρειαί·

ὅς Ὀδυσσεὺς ἐλεεινὸν ὑπ' ὀφρύσι δάκρυον εἶβεν.
 ὃς ἄλλους μὲν πάντας ἐλάνθανε δάκρυα λείβων,
 ἑλκίνοος δέ μιν οἶος ἐπεφράσατ' ἥδ' ἐνόησεν
 ἥμενος ἄγχι αὐτοῦ, βαρὺ δὲ στενάχοντος ἄκουσεν.
 αἶψα δὲ Φαιήκεσσι φιληρέτμοισι μετηύδα 535
 ..Κέκλυτε, Φαιήκων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
 Ἀημόδοκος δ' ἥδη σχεθέτω φόρμιγγα λίγειαν·
 ὡ γάρ πω πάντεσσι χαριζόμενος τάδ' αἰεῖδει.
 ἔξ οὔ δορπέομέν τε καὶ ὥρορε θεῖος ἀοιδός,
 κα τοῦδ' οὔπω παύσας ὀϊζυροῖο γόοιο 540
 ὀξείνος· μάλα πού μιν ἄχος φρένας ἀμφιβέβηκεν.
 ἀλλ' ἄγ' ὁ μὲν σχεθέτω, ἵν' ὁμῶς τερπώμεθα πάντες
 ξεινοδόκοι καὶ ξείνος, ἐπεὶ πολὺ κάλλιον οὕτως·
 ἥνεκα γὰρ ξεινοῖο τάδ' αἰδοῖοιο τέτυκται,
 πομπὴ καὶ φίλα δῶρα, τὰ οἱ δίδομεν φιλέοντες. 545
 οὔ τι κασιγνήτου ξείνός θ' ἱκέτης τε τέτυκται
 νήρι, ὅστ' ὀλίγον περ ἐπιψαύῃ πραπίδεςσιν.
 ὡ νῦν μηδὲ σὺ κεῦθε νοήμασι κερδαλέοισιν
 ἵτι κέ σ' εἴρωμαι· φάσθαι δέ σε κάλλιόν ἐστιν.
 π' ὄνομ' ὅττι σε κείθι κάλεον μήτηρ τε πατήρ τε, 550
 ἄλλοι θ' οἳ κατὰ ἄστυ καὶ οἳ περιναϊετάουσιν.
 ὧ μὲν γάρ τις πάμπαν ἀνώνυμός ἐστ' ἀνθρώπων,
 ὧ κακὸς οὐδὲ μὲν ἐσθλὸς, ἐπὴν τὰ πρῶτα γένηται,
 ἀλλ' ἐπὶ πᾶσι τίθενται, ἐπεὶ κε τέκωσι, τοκῆες.
 ἐπεὶ δέ μοι γαῖάν τε τεῆν δῆμόν τε πόλιν τε, 555
 φρασε τῇ πέμπωσι τιτυσκόμεναι φρεσὶ νῆες.
 ὧ γὰρ Φαιήκεσσι κυβερνητῆρες ἔασιν,
 οὐδέ τι πηδάλι' ἐστὶ, τάτ' ἄλλαι νῆες ἔχουσιν·
 ἀλλ' αὐταὶ ἴσασι νοήματα καὶ φρένας ἀνδρῶν,
 καὶ πάντων ἴσασι πόλιας καὶ πλόνας ἀγροὺς 560
 ἀνθρώπων, καὶ λαῖτμα τάχισθ' ἄλός ἐκπερώσιν
 νήρι καὶ νεφέλῃ κεκαλυμμέναι· οὐδέ ποτέ σφιν

οὔτε τι πημαυθῆναι ἐπὶ δέος οὔτ' ἀπολέσθαι
 ἀλλὰ τὸδ' ὥς ποτε πατρὸς ἐγὼν εἰπόντος ἄκλιν
 Νανσιθόου, ὃς ἔφασκε Ποσειδάων' ἀγάσασθαι
 ἡμῖν, οὐνεκα πομποὶ ἀπήμονές εἰμεν ἀπάντας
 φῆ ποτὲ Φαιήκων ἀνδρῶν εὐεργέα νῆα
 ἐκ πομπῆς ἀνιοῦσαν ἐν ἡεροειδέϊ πόντῳ
 ραισέμεναι, μέγα δ' ἡμῖν ὄρος πόλει ἀμφικαλῶ
 ὥς ἀγόρευ' ὁ γέρον· τὰ δέ κεν θεὸς ἢ τελέσῃ
 ἢ κ' ἀτέλεστ' εἴη, ὥς οἱ φίλον ἔπλετο θυμῷ.
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως καταλέξῃ
 ὅππῃ ἀπεπλάγχθης τε καὶ ἄστινας ἴκεο χώρῃ
 ἀνθρώπων, αὐτοὺς τε πόλιός τ' εὐναιεταῶσιν
 ἡμῖν ὅσοι χαλεποὶ τε καὶ ἄγριοι οὐδὲ δίκαιοι
 οἳ τε φιλόξενοι, καὶ σφιν νόος ἐστὶ θεουδής·
 εἰπὲ δ' ὃ τι κλαίεις καὶ ὀδύρεαι ἐνδοθι θυμῷ
 Ἀργείων Δαναῶν ἢδ' Ἰλίου οἴτον ἀκούων.
 τὸν δὲ θεοὶ μὲν τεύξαν, ἐπεκλώσαντο δ' ὅλεον
 ἀνθρώποις, ἵνα ᾗσι καὶ ἐσσομένοισιν ἀοιδή.
 ἢ τίς τοι καὶ πηρὸς ἀπέφθιτο Ἰλιόδι πρὸ
 ἐσθλὸς ἐὼν, γαμβρὸς ἢ πενθερὸς, οὔτε μάλις
 κῆδιστοι τελέθουσι μεθ' αἵμά τε καὶ γένος αἰεὶ
 ἢ τίς που καὶ ἐταῖρος ἀνὴρ κεχαρισμένα εἶδεν
 ἐσθλός; ἐπεὶ οὐ μὲν τι κασιγνήτοιο χειρὶν
 γίγνεται ὅς κεν ἐταῖρος ἐὼν πεπνυμένα εἶδεν

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ι.

Ἀλκίνοῦ ἀπόλογοι. Κυκλώπεια.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
 „Ἀλκίνοε κρείον, πάντων ἀριδείκετε λαῶν,
 ποῖ μὲν τόδε καλὸν ἀκουέμεν ἐστὶν αἰοῖδου
 ποῦδ' οἷος ὃδ' ἐστὶ, θεοῖς ἐναλίγκιος αὐδῆν.

ὣ γάρ ἔρωγέ τί φημι τέλος χαριέστερον εἶναι
 ὅτ' εὐφροσύνη μὲν ἔχη κατά δῆμον ἅπαντα,
 λαίτυμονες δ' ἀνὰ δώματ' ἀκουάζωνται αἰοῖδου
 ἡμενοὶ ἐξείης, παρὰ δὲ πλήθωσι τράπεζαι
 αἶτου καὶ κρειῶν, μέθυ δ' ἐκ κρητῆρος ἀφύσσων
 ἀνοχῆος φορέησι καὶ ἐγχείῃ δεπάεσσιν·

ταῦτό τί μοι κάλλιστον ἐνὶ φρεσὶν εἶδεται εἶναι.

οὐ δ' ἐμὰ κῆδεα θυμὸς ἐπετράπετο στονόμεντα
 κρεσσθ', ὅφρ' ἔτι μᾶλλον ὀδυρόμενος στεναγίξω·
 πρῶτόν τοι ἔπειτα, τί δ' ὑστάτιον καταλέξω,
 ὃ δὲ ἐπεὶ μοι πολλὰ δόσαν θεοὶ Οὐρανίωνες.

τοῦ δ' ὄνομα πρῶτον μυθήσομαι, ὅφρα καὶ ὑμεῖς
 ἴδωτ', ἐγὼ δ' ἂν ἔπειτα φυγῶν ὑπο νηλεὲς ἦμαρ
 αἶν ξείνος ἔω καὶ ἀπόπροθι δώματα ναίων.

καὶ Ὀδυσσεὺς Λαερτιάδης, ὃς πᾶσι δόλοισιν
 ἀνθρώποισι μέλω, καὶ μεν κλέος οὐρανὸν ἵκει.

παιτάω δ' Ἰθάκην εὐδείελον· ἐν δ' ὄρος αὐτῇ,

ἡῆριτον εἰνοσίφυλλον ἀριπρεπές· ἀμφὶ δὲ νῆσοι

πολλὰὶ ραιετάουσι μάλα σχεδὸν ἀλλήλησιν,

Δουλιχίον τε Σάμη τε καὶ ὑλήεσσα Ζάκυνθος.

αὐτῇ δὲ χθαμαλὴ πανυπερτάτῃ εἰν ἀλὶ κεῖται

Homeri Odyssea.

Λυγυρταία

9

Λαερτιάδης

πρὸς ζόφον - αἱ δέ τ' ἄρ' εὐνθε πρὸς ἥῳ τ' ἡέλιόν η
 τρηχεῖ, ἀλλ' ἀγαθὴ κουροτρόφος· οὔτοι ἐγώ γε
 ἥς γαίης δύναμαι γλυκερώτερον ἄλλο ἰδέσθαι.
 ἦ μὲν μ' αὐτοῦ^{ἐν} ἔρυνε Καλυψώ, δια θεάων,
 ἐν σπέεσι γλαφυροῖσι, λιλαιομένη πόσιν εἶναι·
 ὥς δ' αὐτως Κίρκη κατερήτυεν ἐν μεγάροισιν
 Διαιή δολόεσσα, λιλαιομένη πόσιν εἶναι,
 ἀλλ' ἐμὸν οὔποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἐπειθον
 ὥς οὔδ' ἐν γλύκιον ἥς πατρίδος οὔδ' ἐν τοκῆων
 γίγνεται, εἴπερ καὶ τις ἀπόπροθι πίονα οἶκον
 γαίῃ ἐν ἄλλοδαπῇ ναίει ἀπάνευθε τοκῆων.
 εἰ δ' ἄγε τοι καὶ νόστον ἐμὸν πολυκηδέ' ἐνίσπαι,
 ὅν μοι Ζεὺς ἐφέηκεν ἀπὸ Τροίηθεν ἰόντι.

Ἠλιόθεν με φέρων ἄνεμος Κικόνεσσι πέλασσαν,
 Ἰσμάρῳ· ἐνθα δ' ἐγὼ πόλιν ἔπραθον, ὥλεσα δ' αὖ
 τοὺς·

ἐκ πόλιος δ' ἀλόχους καὶ κτήματα πολλὰ λαβόντες
 δασσάμεθ', ὥς μὴ τίς μοι ἀτεμβόμενος κίαι ἴσῃ.
 ἐνθ' ἦτοι μὲν ἐγὼ διερχὼ ποδὶ φεγγέμεν ἡμέας
 ἠνώγεα, τοὶ δὲ μέγα νῆπιοι οὐκ ἐπίδουτο.
 ἐνθα δὲ πολλὸν μὲν μέθυ πίνετο, πολλὰ δὲ μήλα
 ἔσφαζον παρὰ θῖνα καὶ εἰλίποδας ἑλικας βοῦς.
 τότε δ' ἄρ' οἰχόμενοι Κίκονες Κικόνεσσι γεγῶτες
 οἱ σφιν γείτονες ἦσαν ἅμα πλέονες καὶ ἀρείους
 ἥπειρον ναλόντες, ἐπιστάμενοι μὲν ἀφ' Ἴππων
 ἀνδράσι μάρμασθαι καὶ ὅθι χορὴ πεζὸν εἴοντα.
 ἤλθον ἐπειθ' ὅσα φύλλα καὶ ἄνθεα γίγνεται ὥρη
 ἡέριοι· τότε δὴ ὅα κακὴ Διὸς αἴσα παρέστη
 ἡμῖν αἰνυμόροισιν, ἐν ἄλγεα πολλὰ πάσθαιμεν.
 στησάμενοι δ' ἐμάχοντο μάχην παρὰ νηυσὶ θεῶν
 βάλλον δ' ἀλλήλους χαλκήρεσιν ἐργχείησιν.
 ἥφρα μὲν ἦώς ἦν καὶ ἀέξετο ἱερὸν ἦμαρ,

ὅσα ἔρυνε

φρα δ' ἀλεξόμενοι μένομεν πλεονάς περ ἔοντας· *ἀλεξόμενοι*
 ὅς δ' Ἡέλιος μετενίσσεται βουλυτάνδε,
 τότε δὴ Κίκονες κλῖναν θαμάσαντες Ἀχαιοὺς.
 δ' ἀφ' ἐκάστης νηὸς ἑυκνήμιδες ἑταῖροι 60
 λονθ'· οἱ δ' ἄλλοι φύγομεν θάνατόν τε μόρον τε.
 Ἐνθεν δὲ προτέρω πλέομεν ἀκαχήμενοι ἦτορ,
 μενοι ἐκ θανάτοιο, φίλους ὀλέσαντες ἑταίρους.
 δ' ἄρα μοι προτέρω νῆες κίον ἀμφιέλισσαι,
 ἢν τινα τῶν δειλῶν ἐτάρων τρεῖς ἕκαστον ἀνῶαι, 65
 θάνον ἐν πεδίῳ Κικόνων ὑπο δῃωθέιντες.
 οἱ δ' ἐπῶρσ' ἄνεμον Βορέην νεφεληγερέτα Ζεὺς
 λαπι θεσπεσίῃ, σὺν δὲ νεφέεσσι κάλυψεν
 ἄν ὁμοῦ καὶ πόνταν· ὁρῶρει δ' οὐρανόθεν νύξ,
 μὲν ἔπειτ' ἐφέροντ' ἐπικάρσαι, ἰστία δέ σφιν 70
 χθὰ τε καὶ τετραχθὰ διέσχισεν ἴς ἀνέμοιο.
 τὰ μὲν ἐς νῆας κάθμεν, δείσαντες ὄλεθρον,
 τὰς δ' ἐσσυμένως προερούσσαμεν ἠπειρόνδε.
 οὐα νύκτας δύο τ' ἡμάτα συνεχὲς αἰεὶ
 μεθ', ὁμοῦ καμάτω τε καὶ ἄλγεσι θυμὸν ἔδοντες. 75
 ὅτε δὴ τρίτον ἡμερ εὐπλόκαμος τέλεσ' Ἡῶς,
 οὓς στήσάμενοι ἀνά θ' ἰστία λεύκ' ἐρούσαντες
 ἴδα· τὰς δ' ἄνεμός τε κυβερνῆται τ' ἴθυνοι.
 οὐ κεν ἀσκηθῆς ἰκόμην ἐς πατρίδα γαίαν,
 ἄ με κῦμα ῥόος τε περιγυάμπτοντα Μάλαιαν 80
 Βορέης ἀπέρσε, παρέπλαγξεν δὲ Κυθήρων.
 Ἐνθεν δ' ἐννῆμαρ φερόμην ὁλοοῖς ἀνέμοισιν
 ἵπτον ἐπ' ἰχθυόεντ'· αὐτὰρ δεκάτῃ ἐπέβηνεν
 ἡς Λωτοφάγων, οἷτ' ἄνθινον εἶδαρ ἔδουσιν.
 α δ' ἐπ' ἠπείρου βῆμεν καὶ ἀφυσσάμεθ' ὕδωρ, 85
 α δὲ δειπνον ἔλοντο θοῆς παρὰ νηυσὶν ἑταῖροι.
 αὐὰρ ἐπεὶ σίτοιο τε πασσάμεθ' ἠδὲ ποτῆτος,
 τότε ἔγῳν ἐτάρους προΐειν πεύθεσθαι ἰόντας

οἷτινες ἄνδρες εἰεν ἐπὶ χθονὶ σῖτον ἔδοντες,
 ἄνδρε δὴν κρίνας, τρίτατον κήρυχ' ἄμ' ὀπάσσαν
 οἱ δ' αἰψ' οἰχόμενοι μίγην ἀνδράσι Λωτοφάγοισιν
 οὐδ' ἄρα Λωτοφάγοι μῆδονδ' ἐτάροισιν ὀλεσθῶν
 ἡμετέροισι, ἀλλὰ σφι θόσῃν λωτοῖο πάσασθαι.
 τῶν δ' ὅστις λωτοῖο φάγοι μελιθεῖα καρπὸν,
 οὐκέτ' ἀπαγγεῖλαι πάλιν ἤθελεν οὐδὲ νέεσθαι,
 ἀλλ' αὐτοῦ βούλοντο μετ' ἀνδράσι Λωτοφάγοισιν
 λωτὸν ἐρεπτόμενοι μενέμεν νόστου τε λαθῆσθαι.
 τοὺς μὲν ἐγὼν ἐπὶ νῆας ἄγον κλαίοντας ἀνάγκη,
 νηυσὶ δ' ἐνὶ γλαφυροῇσιν ὑπὸ ζυγὰ δῆσα ἐρύσσαν
 αὐτὰρ τοὺς ἄλλους κελόμην ἐρίηρας ἐταίρους
 σπερχομένους νηῶν ἐπιβαινέμεν ὠκείων,
 μή πώ τις λωτοῖο φαγὼν νόστοιο λάθῃται.
 οἱ δ' αἰψ' εἰσβαίνου καὶ ἐπὶ κληῖσι καθίζον,
 ἐξῆς δ' ἐξόμενοι πολὴν ἄλα τύπτου ἐρετμοῖς.

Ἐνθὲν δὲ προτέρω πλέομεν ἀκαχήμενοι ἦτορ.
 Κυκλώπων δ' ἐς γαῖαν ὑπερφιάλων ἀθεμίστων,
 ἰκόμεθ', οἳ ῥα θεοῖσι πεποιθότες ἀθανάτοισιν
 οὔτε φυτεύουσιν χερσὶν φυτὸν οὔτ' ἀρόωσιν,
 ἀλλὰ τὰ γ' ἄσπαρτα καὶ ἀνήροτα πάντα φύονται,
 πυροὶ καὶ κριθαὶ ἡδ' ἄμπελοι, αἵτε φέρουσιν
 οἶνον ἐρισταφύλον, καὶ σφιν Διὸς ὄμβρος ἀέξει.
 τοῖσιν δ' οὔτ' ἀγοραὶ βουλευφόροι οὔτε θεμιστεῖς,
 ἀλλ' οἷγ' ὑψηλῶν ὀρέων ναίουσι κάρηνα
 ἐν σπέσσι γλαφυροῖσι, θεμιστεύει δὲ ἕκαστος
 παίδων ἡδ' ἀλόχων, οὐδ' ἀλλήλων ἀλέγουσιν.

Νῆσος ἔπειτα λάχεια παρὲκ λιμένος τετάνυσται
 γαίης Κυκλώπων, οὔτε σχεδὸν οὔτ' ἀποτηλοῦ,
 ὑλήεσσ'· ἐν δ' αἶγες ἀπειρέσιαι γεγάασιν
 ἄγριαι· οὐ μὲν γὰρ πάτος ἀνθρώπων ἀπερύκει,
 οὐδέ μιν εἰσοιχνεῦσι κυνηγέται, οἵτε καθ' ὕλην

γαί πάσχουσιν κορυφὰς ὀρέων ἐφέποντες. *συνεισόμενοι*
 ἔ' ἄρα ποίμνησιν καταλῶχεται οὐτ' ἀρότοισιν, *ἡ ἀρ' αὖ*
 ἢ ἢ' ἄσπαρτος καὶ ἀνήροτος ἤματα πάντα
 ὕδρων χηρεύει, βόσκει δέ τε μηκάδας αἶγας.
 γὰρ Κυκλώπεσσι νέες πάρα μιλτοπάρηροι, *125*
 ἄνδρες νηῶν ἐνι τέκτονες, οἳ κε κάμοιεν
 ἔσσελμους, αἳ κεν τελόειεν ἕκαστα
 ἐπ' ἀνθρώπων ἱκνεύμεναι, οἳά τε πολλά *αὐτὰρ ἐπὶ*
 ἄλλήλους νηυσὶν περόωσι θαλάσσαν.
 σφιν καὶ νῆσον ἐνκτιμένην ἐκάμοντο, *130*
 μὲν γάρ τι κακὴ γέ, φέροι δέ κεν ὥρια πάντα·
 μὲν γὰρ λειμῶνες ἄλός πολιοῦτο παρ' ὄχθας
 ὀηλοὶ μαλακοί· μάλα κ' ἄφθιτοι ἄμπελοι εἶεν.
 δ' ἄροσις λείη· μάλα κεν βαθὺ λήϊον αἰεὶ *ἔλδονεν οὐραν*
 ὥρας ἀμῶεν, ἐπεὶ μάλα πῖαρ ὕπ' οὐδας. *νημισσάμε*
 δὲ λιμὴν εὖορμος, ἴν' οὐ χρεὼ πείσματός ἐστιν, *ἔδοσ'*
 εὐνὰς βαλέειν οὔτε πρυμνήσι ἀνάψαι,
 ἐπικέλσαντας μέλαι χροόνον, εἰδόκε ναυτέων *ἔρ' αὖτε*
 ἐποτρύνῃ καὶ ἐπιπνεύσωσιν ἀῆται.
 ἐπὶ κρατὸς λιμένος ῥέει ἀγλαὸν ὕδωρ, *140*
 ὑπὸ σπείλους· περὶ δ' αἰγαιοὶ πεφύασι.
 ἅα κατεπλέομεν, καὶ τις θεὸς ἡγεμόνευεν
 ἅα δι' ὀρφναίην, οὐδὲ προὔφαινετ' ἰδέσθαι· *ἡ ἀρ' αὖ*
 γὰρ παρὰ νηυσὶ βαθεὶ ἦν, οὐδὲ σελήνῃ
 ἄρανόθεν προὔφαινε, κατείχετο δὲ νεφέεσσιν. *145*
 οὔτις τὴν νῆσον ἐσέδρακεν ὀφθαλμοῖσιν·
 οὐδ' οὖν κύματα μακρὰ κυλινδόμενα προτὶ χέρσιν
 ἰαίδομεν, πρὶν νῆας εὖσσελμους ἐπικέλσαι. *ἡ ἀρ' αὖ*
 ἑλᾶσσησι δὲ νηυσὶ καθεύλομεν ἱστία πάντα,
 δὲ καὶ αὐτοὶ βῆμεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης· *150*
 ἅα δ' ἀποβρίζαντες ἐμείναμεν Ἡῶ διαν.
 Ἥμος δ' ἠοιγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἡῶς,

νῆσον θαυμάζοντες ἐδινεόμεσθα κατ' αὐτήν.
 ὄρσαν δὲ νύμφαι, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο,
 αἶγας ὄρεσκάους, ἵνα δαιπνήσειαν ἑταῖροι.
 αὐτίκα καμπύλα τόξα καὶ αἰγανέας δολικάνλους
 εἰλόμεθ' ἐκ νηῶν, διὰ δὲ τρίχα κοσμηθέντες
 βάλλομεν· αἶψα δ' ἔδωκε θεὸς μενουεικέα θήρην.
 νῆες μὲν μοι ἔποντο θυώδεα, ἐς δὲ ἑκάστην
 ἐννέα λάγχανον αἶγες· ἐμοὶ δὲ δέκ' ἔξελον οἶον
 ὥς τότε μὲν πρόπαν ἡμᾶρ ἐς ἥλιον καταδύντα
 ἡμεῖθα δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἡδύ,
 οὐ γάρ πω νηῶν ἐξέφθιτο οἶνος ἐρυνθρὸς,
 ἀλλ' ἐνέην· πολλοὺν γὰρ ἐν ἀμφοφορεύσιν ἑκάστοις
 ἠφυσάμεν Κικόνων ἱερὸν πτολίεθρον ἑλόντες.
 Κυκλώπων δ' ἐς γαῖαν ἐλεύσσομεν ἐγγυὺς ἐόντων,
 καπνὸν τ' αὐτῶν τε φθογγὴν οἶων τε καὶ αἰγῶν.
 ἡμος δ' ἥελιος κατέδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἤλθεν,
 δὴ τότε κοιμήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
 ἡμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 καὶ τότ' ἐγὼν ἀγορὴν θέμενος μετὰ πᾶσιν ἔειπον
 „Ἄλλοι μὲν νῦν μένετ', ἐμοὶ ἐρήρηες ἑταῖροι·
 αὐτὰρ ἐγὼ σὺν νηϊ τ' ἐμῇ καὶ ἐμοῖς ἐτάροισιν
 ἐλθὼν τῶνδ' ἀνδρῶν πειρήσομαι, οἵτινές εἰσιν,
 ἢ ῥ' οἷγ' ὑβρίζται τε καὶ ἄγριοι οὐδὲ δίκαιοι,
 ἢ φιλόξενοι, καὶ σφιν νόος ἐστὶ θεουδής.“
 Ὡς εἰπὼν ἀνὰ νηὸς ἔβην, ἐκέλευσα δ' ἑταίρους
 αὐτοὺς τ' ἀμβαίνειν ἀνὰ τε προμνήσια λῦσαι.
 οἱ δ' αἶψ' εἰσβαῖνον καὶ ἐπὶ κληῖσι καθίζον,
 ἐξῆς δ' ἐξόμενοι πολλὴν ἄλα τύπτον ἔρετμοῖς.
 ἀλλ' ὅτε δὴ τὸν χῶρον ἀφικόμεθ' ἐγγυὺς ἐόντα,
 ἐνθα δ' ἐπ' ἐσχατιῇ σπέος εἶδομεν, ἄγχι θαλάσσης,
 ὑψηλὸν, δάφνησι κατηρεφές· ἐνθα δὲ πολλὰ
 μῆλ', οἷές τε καὶ αἶγες ἰάνεσκον· περὶ δ' αὐλῇ

ἡλὴν δέδμητο κατωρυχέεσσι λίθοισιν
 κρησίν τε πίτυσιν ἰδὲ δρυσὶν ὑψικόμοισιν. *ἑοικέναι*
 θα δ' ἀνὴρ ἐνίαυε πελώριος, ὃς ῥά τε μῆλα
 ὡς ποιμαίνεσκεν ἀπόπροθεν· οὐδὲ μετ' ἄλλους
 κλείτ', ἀλλ' ἀπάνευθεν ἐὼν ἀθεμίστια ἦδη. *αὐτὸς αὐτὸς*
 γὰρ θαῦμ' ἐτέτυχτο πελώριον, οὐδὲ ἐσέκει *ἡλὴν* 190
 ὁρί γε σιτοφάγῳ, ἀλλὰ ῥίῳ ὑλήεντι *καὶ οὐκ*
 ἡλῶν ὀρέων, ὅτε φαίνεται οἶον ἀπ' ἄλλων.
 ἤνι τότε τοὺς ἄλλους κελόμην ἐρήϊρας ἐταίρους
 ποῦ παρ νηϊ τε μένειν καὶ νῆα ἐρυσθαι·
 παρ ἐγὼ κρίνας ἐτάρων δυοκαίδεκ' ἀρίστους 195
 ἄν' ἀτὰρ αἶγεον ἄσκον ἔχον μέλανος οἴνοιο,
 ἄεος, ὃν μοι ἔδωκε Μάρων, Εὐάνθεος υἱός,
 ὡς Ἀπόλλωνος, ὃς Ἰσμαρον ἀμφιβεβήκει,
 ἔνεκά μιν σὺν παιδὶ περισχόμεθ' ἡδὲ γυναικὶ *ὑπὸ τῶν*
 ὄμενοι· ὥκει γὰρ ἐν ἄλσει δενδρήεντι 200
 αἰβου Ἀπόλλωνος. ὁ δέ μοι πόρεν ἀγλαὰ δῶρα·
 αἰσοῦ μὲν μοι δῶν' εὐεργέος ἑπτὰ τάλαντα,
 ἔπειτα δέ μοι κρητῆρα πανάργυρον, αὐτὰρ ἔπειτα
 ἄν' ἐν ἀμφιφορεῦσι δυῶδεκα πᾶσιν ἀφύσσας
 ἄν' ἀκηράσιον, θεῖον ποτόν· οὐδέ τις αὐτόν 205
 ἄλλ' ὁμῶων οὐδ' ἀμφιπόλων ἐνὶ οἴκῳ,
 ἢ αὐτὸς ἄλοχός τε φίλη ταμίη τε μί' οἱη. *ἡμῶν μόνον αὐτοῦ*
 ἢ δ' ὅτε πίνοιεν μελιθεά οἶνον ἐρυθρόν,
 δέπας ἐμπλήσας ὕδατος ἀνὰ εἴκοσι μέτρα
 ἢ δ' ὁδμὴ δ' ἡδεῖα ἀπὸ κρητῆρος ὀδῶδει, *ἡμῶν* 210
 ἢ πεσὶν· τότ' ἂν οὔτοι ἀποσχέσθαι φίλον ἦεν.
 ἢ φέρον ἐμπλήσας ἄσκον μέγαν, ἐν δὲ καὶ ἦα
 ἢ ἔρυνκα· αὐτίκα γὰρ μοι οἶσατο θυμὸς ἀγῆτωρ *ἡμῶν*
 ἢ ἐπελεύσεσθαι μεγάλην ἐπιειμένον ἀλκήν, *ἡμῶν* 215
 ἢ ἄν' οὔτε δίκας εὖ εἰδότα οὔτε θέμιστας.
 ἢ καρπαλίμως δ' εἰς ἄντρον ἀφικόμεθ', οὐδὲ μιν ἐνδοῖν

ὅταν εὔρομεν, ἀλλ' ἐνόμεινε νομόν κατὰ πίονα μῆλα·
 ἐλθόντες δ' εἰς ἄντρον ἐθηεύμεσθα ἑκαστα·
 τῆρσολ μὲν τυρῶν βροῖθον, στείλονται δὲ σηκοὶ
 ἄρουων ἢ δ' ἐρίφων· διακεκριμέναι δὲ ἑκασταὶ
 ἔρχατο, χωρὶς μὲν πρόγονοι, χωρὶς δὲ μέτασσαι,
 χωρὶς δ' αὖθ' ἔρσαι· ναῖον δ' ὄρω ἄγγεα πάντα,
 γαυλοὶ τε σκαφίδες τε, τετυγμένα, τοῖς ἐνάμελγεν.
 ἐνθ' ἐμὲ μὲν πρόωτισθ' ἔταροι λίσσονται ἐπέεσσιν
 τυρῶν αἰνυμένους λέναι πάλιν, αὐτὰρ ἐπειτα
 κάρπαλίμως ἐπὶ νῆα θοὴν ἐρίφους τε καὶ ἄρναις
 σηκῶν ἐξελάσαντας ἐπιπλεῖν ἁλμυρὸν ὕδωρ·
 ἀλλ' ἐγὼ οὐ πιθόμην – ἦ τ' ἂν πολὺ κέρδιον ἦεν
 ἄφθ' αὐτόν τε ἰδοίμι, καὶ εἰ μοι ξείνια δοίη.
 οὐδ' ἄρ' ἐμελλ' ἑτάροισι φανείς ἐρατεινὸς ἔσεσθαι.
 ἔνθα δὲ πῦρ κήαντες ἐθύσαμεν ἠδὲ καὶ αὐτοὶ
 τυρῶν αἰνύμενοι φάγομεν, μένομέν τέ μιν ἔνδον
 ἦμενοι, εἰς ἐπῆλθε νέμων· φέρε δ' ὄβριμον ἄχθος
 ὕλης ἀζαλέης, ἵνα οἱ ποτιδόρπιον εἴη.
 ἐντοσθεν δ' ἄντροιο βαλὼν ὄρουμαγδὸν ἐθήκεν·
 ἡμεῖς δὲ δειδαντες ἀπεσσύμεθ' ἐς μυχὸν ἄντρον.
 αὐτὰρ ὅγ' εἰς εὐρὺ σπέος ἤλασε πίονα μῆλα,
 πάντα μάλ' ὅσσ' ἡμελγε, τὰ δ' ἄρσενα λείπε θυρήφω
 ἄρκειούς τε τράγους τε, βαθείης ἐκτοθεν αὐλῆς.
 αὐτὰρ ἐπειτ' ἐπέθηκε θυρεὼν μέγαν ὑφὸς αἰείρας,
 ὄβριμον· οὐκ ἂν τόνγε δύω καὶ εἰκοσ' ἄμαξαι
 ἔσθλαι τετράκυκλοι ἀπ' οὐδεὸς ὀχλίσσειαν·
 τῶσσην ἡλβάτου πέτρην ἐπέθηκε θυρήφω.
 ἐξόμενος δ' ἡμελγεν ὅις καὶ μηκάδας αἶγας,
 πάντα κατὰ μοῖραν, καὶ ὑπ' ἐμβρονον ἦκεν ἑκάστη.
 ἀντίκα δ' ἡμῖσιν μὲν θρέψας λευκοῖο γάλακτος
 πλεκτοῖς ἐν ταλάροισιν ἀμησάμενος κατέθηκεν,
 ἡμῖσιν δ' αὖτ' ἔστησεν ἐν ἄγγεσιν, ὅφρα οἱ εἴη

κινεῖν αἰνυμένῳ καὶ οἱ ποτιδόροπιον εἴη.
 ὅτις ἐπειδὴ σπεῦσε πονησάμενος τὰ ἅ' ἔργα, 250
 αἰ τότε πῦρ ἀνέκαιε καὶ εἰσιδεν, εἴρετο δ' ἡμέας
 „ὦ ξεῖνοι, τίνας ἐστέ; πόθεν πλεῖθ' ὕγρὰ κέλευθα;
 τι κατὰ προῆξιν ἢ μαψιδίως ἀλάλησθε οἶμι. *ἀλάλησθε οἶμι*
 αἱ τε ληϊστῆρες ὑπεῖρ ἄλλα, τοῖτ' ἀλδῶνται *ἡρώων ἡρώων*
 αἰγὰς παρθέμενοι, κακὸν ἀλλοδαποῖσι φέρουτες; 255
 „Ὡς ἐφαθ', ἡμῖν δ' αὖτε κατεκλάσθη φίλον ἦτορ *αἶψα καὶ ἡρώων*
 αἰσάντων φθόγγον τε βαρὺν αὐτόν τε πέλωρον.
 ἀλλὰ καὶ ὥς μιν ἔπεσσιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
 „Ἡμεῖς τοι Τροίηνθεν ἀποπλαγχθέντες Ἀχαιοὶ *ἀποπλαγχθέντες*
 αὐτοίοις ἀνέμοισιν ὑπὲρ μέγα λαῖτμα θαλάσσης, 260
 καδὲ ἴεμενοι, ἄλλην ὁδὸν, ἄλλα κέλευθα
 ἰθὺμεν· οὕτω που Ζεὺς ἤθελε μητίσασθαι. *μ. αἶψα μὴ γὰρ*
 οἱ δ' Ἀτρεΐδεω Ἀγαμέμνονος εὐχόμεθ' εἶναι,
 ὃ δὴ νῦν γε μέγιστον ὑπουράνιον κλέος ἐστίν·
 ἴσῃν γὰρ διέπερσε πόλιν καὶ ἀπώλεσε λαοὺς 265
 ἁλλοῦς· ἡμεῖς δ' αὖτε κιχανόμενοι τὰ σὰ γούνα
 ἰόμεθ', εἴ τι πόροις ξεινήϊον ἦε καὶ ἄλλως
 ἴης δωτίνην, ἦτε ξείνων θέμις ἐστίν.
 αἰ αἰδεῖο, φέριστε, θεοὺς· ἱκέται δέ τοι εἰμεν.
 οὗς δ' ἐπιτιμήτωρ ἱκετάων τε ξείνων τε, 270
 ἴσῃς, ὅς ξείνοισιν ἅμ' αἰδοίοισιν ὀπηδεῖ.“
 „Ὡς ἐφάμην, ὃ δέ μ' ἀντίκ' ἀμείβετο νηλέϊ θυμῷ
 ἠπιῶς εἰς, ὦ ξεῖν', ἢ τηλόθεν εἰλήλουθας,
 ἡμε θεοὺς κέλεαι ἢ δειδόμεν ἢ ἀλέασθαι· *ἐπὶ θεῶν ἡρώων*
 γὰρ Κύκλωπες Διὸς αἰγίοχου ἀλέγουσιν 275
 ὡδὲ θεῶν μακάρων, ἐπειὴ πολὺ φέρτεροί εἰμεν.
 ὡδ' ἄν ἐγὼ Διὸς ἔχθρος ἀλευάμενος πεφιδόμην *ἡρώων ἡρώων*
 ὡδὲ σεῦ οὐθ' ἐτάρων, εἰ μὴ θυμὸς με κέλευσι. *μὴ γὰρ ὡδὲ*
 ἀλλὰ μοι εἴφ' ὅπη ἔσχες ἰὼν εὐεργέα νῆα,
 οὐκ ἐπ' ἐσχατιῇς ἢ καὶ σχεδὸν, ὅφρα δαείω.“ 280

ὡς φάτο πειράζων, ἐμὲ δ' οὐ λάθην εἰδότα πολλὰ
 ἀλλὰ μιν ἄπορρον προσέφην δολίοις ἐπέεσσιν·
 „Νέα μὲν μοι κατέαξε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
 πρὸς πέτρῃσι βαλὼν ὑμῆς ἐπὶ πείρασι γαίης,
 ἄκρη προσπελάσας· ἄνεμος δ' ἐκ πόντου ἐνείκεν·
 αὐτὰρ ἐγὼ σὺν τοῖσδε ὑπέκφυγον αἰπὺν ὄλεθρον·
 ὡς ἐφάμην, ὃ δέ μ' οὐδὲν ἀμείβετο νηλεὲς θυμῷ,
 ἀλλ' ὅγ' ἀναΐξας ἐτάροις ἐπὶ χεῖρας ἱάλλεν,
 σὺν δὲ δύῳ μάρψας ὥστε σκύλακας ποτὶ γαίῃ
 κόπτ'· ἐκ δ' ἐγκέφαλος χαμάδις ῥέε, δευὲ δὲ γαῖαν·
 τοὺς δὲ διὰ μελεῖσσι ταμῶν ὠπλίσσατο δόρυποι·
 ἦσθι δ' ὥστε λέων ὀρεσίτροφος, οὐδ' ἀπέλειπεν,
 ἐγκατὰ τε σάρκας τε καὶ ὀστέα μυελόεντα.
 ἡμεῖς δὲ κλαίοντες ἀνεσχέθομεν Διὶ χεῖρας,
 σχέτλια ἔργ' ὀρόωντες· ἀμυχανίη δ' ἔχε θυμόν·
 αὐτὰρ ἐπεὶ Κύκλωψ μεγάλην ἐμπλήσσατο νηδύν
 ἀνδρόμεα κρεῖ' ἔδων καὶ ἐπ' ἄκρητον γάλα πίνων,
 κεῖτ' ἐντοσθ' ἄντροιο τανυσσάμενος διὰ μῆλων·
 τὸν μὲν ἐγὼ βούλευσα κατὰ μεγαλήτορα θυμὸν
 ἄσπον ἰὼν, ξίφος ὅξυ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ,
 οὐτάμεναι πρὸς στήθος, ὅθι φρένες ἦπαρ ἔχουσιν,
 χεῖρ' ἐπιμασσάμενος· ἕτερος δέ με θυμὸς ἔρυνεν·
 αὐτοῦ γάρ κε καὶ ἄμμες ἀπωλόμεθ' αἰπὺν ὄλεθρον·
 οὐ γάρ κεν δυνάμεσθα θυράων ὑψηλάων
 χερσὶν ἀπώσασθαι λίθου ὄβριμον, ὃν προσέειπεν
 ὡς τότε μὲν στενάχοντες ἐμείναμεν Ἥῳ δῖαν.
 (5) Ἥμος δ' ἠοιγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 καὶ τότε πῦρ ἀνέκαιε καὶ ἡμελγε κλυτὰ μῆλα,
 πάντα κατὰ μοῖραν, καὶ ὑπ' ἐμβρουον ἦκεν ἐκάστη,
 αὐτὰρ ἐπειδὴ σπεύσας πονησάμενος τὰ ἅ' ἔργα,
 σὺν δ' ὕγε δὴ αὐτε δύῳ μάρψας ὠπλίσσατο δαίπνῳ
 βειπνήσας δ' ἄντρον ἐξήλασε πίονα μῆλα,

ἠριδίως ἀφελὼν θυρεὸν μέγαν· αὐτὰρ ἔπειτα
 ἄψ' ἐπέθηχ', ὥσεί τε φαρέτρῃ πῶμ' ἐπιθεῖη.
 πολλῇ δὲ ῥοίζῳ πρὸς ὄρος τρέπε πίονα μῆλα 315
 Κύνλωψ· αὐτὰρ ἐγὼ λιπόμην κακὰ βυσσοδομεύων,
 ἢ πῶς τισαίμην, δοίῃ δέ μοι εὖχος Ἀθήνη.
 ἰδὲ δέ μοι κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνεται βουλή.
 Κύνλωπος γάρ ἐκειτο μέγα ῥόπαλον παρὰ σπηῶ,
 ἡλῶρ' ἐλαΐνεον· τὸ μὲν ἔκταμεν, ὄφρα φοροίῃ 320
 ἀνδρῶν. τὸ μὲν ἄμμες εἵσκομεν εἰσορόωντες
 ὅσον δ' ἴστων νηὸς εἰκοσόροιο μελαίνης,
 πορτίδος εὐρείης, ἥτ' ἐκπεράα μέγα λαΐτμα·
 τόσσον ἦν μῆκος, τόσσον πάχος εἰσοράσθαι.
 τοῦ μὲν ὅσον τ' ὄργυιαν ἐγὼν ἀπέκοψα παραστάς, 325
 καὶ παρέθηχ' ἐτάροισιν, ἀποξῦσαι δ' ἐκέλευσα·
 ἡ δ' ὁμαλὸν ποίησαν· ἐγὼ δ' ἐθώωσα παραστάς
 κροῖον, ἄφαρ δὲ λαβὼν ἐπυράκτεον ἐν πυρὶ κηλέῳ.
 καὶ τὸ μὲν εὖ κατέδηκα κατακρύψας ὑπὸ κόπρῳ,
 ὅρα κατὰ σπείους κέχυτο μεγάλ' ἥλιθα πολλή· 330
 αὐτὰρ τοὺς ἄλλους κλήρῳ πεπαλέσθαι ἄνωγον,
 οἷσις τολμήσειεν ἐμοὶ σὺν μοχλῶν αἰείρας
 ῥῖψαι ἐν ὀφθαλμῷ, ὅτε τὸν γλυκὺς ὕπνος ἴκανοι.
 ἡ δ' ἔλαχον τοὺς ἄν κ' ἐκὼν καὶ ἠΐτελον αὐτὸς ἐλέσθαι.
 ἔσσυρες, αὐτὰρ ἐγὼ πέμπτος μετὰ τοῖσιν ἐλέγμην. 335
 ἀπὲριος δ' ἦλθεν καλλίτριχα μῆλα νομεύων·
 οὐτίκα δ' εἰς εὐρὺ σπέος ἦλασε πίονα μῆλα,
 πάντα μάλ', οὐδέ τι λείπε βαθείης ἔκτοθεν αὐλῆς,
 οἷσι δισσάμενος, ἥ καὶ θεὸς ὥς ἐκέλευσεν.
 αὐτὰρ ἔπειτ' ἐπέθηκε θυρεὸν μέγαν ὑψόσ' αἰείρας, 340
 ὁμῆενος δ' ἤμελγεν ὅς κ' αἰ μὴκάδας αἶγας,
 πάντα κατὰ μοῖραν, καὶ ὑπ' ἔμβρουον ἦκεν ἐκάστη.
 αὐτὰρ ἐπειδὴ σπεῦσε πονησάμενος τὰ ἅ' ἔργα,
 αὐτὸν δ' ὄγε δὴ αὐτὲ δύω μάρψας ὠπλίσσατο δόρπον.

καὶ τότε ἐγὼ Κύκλωπα προσηύδων ἄρχι παρυστῆς, 345
 κισσύβιον μετὰ χερσὶν ἔχων μέλανος οἴνοιο,
 „Κύκλωψ, τῇ, πῖε οἶνον, ἐπεὶ φάγες ἀνδρόμε
 κρέα,

ὅφρ' εἰδῆς οἶόν τι ποτὸν τόδε νηὺς ἐκεκεύθει
 ἡμετέρῃ· σοὶ δ' αὖ λοιπὴν φέρον, εἴ μ' ἐλεῆσας
 οἴκαδε πέμψεις· σὺ δὲ μαίνειαι οὐκέτ' ἀνεκτῶς.
 σκέτιε, πῶς κέν τις σε καὶ ὕστερον ἄλλος ἴκοιτο
 ἀνθρώπων πολέων; ἐπεὶ οὐ κατὰ μοῖραν ἔρεξας.”

“Ὡς ἐφάμην, ὁ δὲ δέκτο καὶ ἔκπιεν· ἦσατο δ' αἰνῶς
 ἡδὺ ποτὸν πίνων, καὶ μ' ἦτε δεύτερον αὐτῆς.

„Δὸς μοι ἔτι πρόφρων, καὶ μοι τεὸν οὖνομα εἰπὲ
 αὐτίκα νῦν, ἵνα τοι δῶ ξείνιον, ᾧ κε σὺ χαίρης.
 καὶ γὰρ Κυκλώπεςσι φέρετ' ἔξιδωρος ἄρουρα
 οἶνον ἐριστάφυλον, καὶ σφιν Διὸς ὕμβρος ἀέξει·
 ἀλλὰ τόδ' ἄμβροσίης καὶ νέκταρός ἐστιν ἀπορορώς.”

“Ὡς φάτ'· ἀτὰρ οἱ αὐτῆς ἐγὼ πόρον αἶθοπα οἶνον
 τρεῖς μὲν ἔδωκα φέρων, τρεῖς δ' ἔκπιεν ἀφραδίῃσιν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ Κύκλωπα περὶ φρένας ἤλυθεν οἶνος,
 καὶ τότε δὴ μιν ἔπεσσι προσηύδων μειλιχίοισιν

„Κύκλωψ, εἰρωτᾶς μ' ὄνομα κλυτόν; αὐτὰρ ἐγὼ το
 ἔξερώ· σὺ δέ μοι δὸς ξείνιον, ὥσπερ ὑπέστης.”

Οὐτίς ἔμοιγ' ὄνομα· Οὐτὶν δέ με κικλήσκουσιν
 μήτηρ ἡδὲ πατὴρ ἡδ' ἄλλοι πάντες ἑταῖροι.”

“Ὡς ἐφάμην, ὁ δέ μ' αὐτίκ' ἀμείβετο νῆλξ θυμῷ
 „Οὐτὶν ἐγὼ πύματον ἔδομαι μετὰ οἷς ἐτάροισιν,
 τοὺς δ' ἄλλους πρόσθεν τὸ δέ τοι ξεινήϊον ἔσται.”

Ἡ καὶ ἀνακλινθεὶς πέσεν ὑπτιος, αὐτὰρ ἔπειτα
 κεῖτ' ἀποδοχμῶσας παχὺν ἀνχένα, καδ δέ μιν ὑπτιος
 ἦρει πανθαμάτωρ· φάρυγος δ' ἐξέσσυτο οἶνος
 ψάμοι τ' ἀνδρόμεοι· ὁ δ' ἐρεύνετο οἶνοβαρείων.
 καὶ τότε ἐγὼ τὸν μοχλὸν ὑπὸ σποδοῦ ἤλασα πολλῶς

εἰως θερμαίνονται· ἐπεσσί τε πάντας ἑταίρους 376
 θάρσυνον, μή τις μοι ὑποδδείσας ἀναδύη.
 ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ὁ μοχλὸς ἐλαῖνος ἐν πυρὶ μέλλεν
 ἄψασθαι, χλωρὸς περ ἑὼν, διαφαίνεται δ' αἰνῶς,
 καὶ τότε ἑγὼν ἄσσον φέρον ἐκ πυρὸς, ἀμφὶ δ' ἑταί-
 ροι 380

ἴσταντ'· αὐτὰρ θάρσος ἐνέπνευσεν μέγα δαίμων,
 οἱ μὲν μοχλὸν ἐλόντες ἐλαῖνον, ὃξύν ἐπ' ἄκρῳ,
 ὀφθαλμῷ ἐνέφεισαν· ἐγὼ δ' ἐφύπερθεν ἀερθεὶς
 δίνεον, ὥς ὅτε τις τρυπῶ δόρου νήϊον ἀνὴρ
 τρυπάνῳ, οἱ δέ τ' ἐνερθεὺς ὑποσσείουσιν ἱμάντι 385
 ἀψάμενοι ἐκάτερθε, τὸ δὲ τρέχει ἐμμενὲς αἰεὶ·
 ὥς τοῦ ἐν ὀφθαλμῷ πυριήκεα μοχλὸν ἐλόντες
 δινέομεν, τὸν δ' αἶμα περίρρεε θερμὸν ἔοντα.
 πάντα δέ οἱ βλέφαρ' ἀμφὶ καὶ ὀφρύας εὐσεύσεν αὐτμῇ
 γλήνης καιομένης· σφαραγεῦντο δέ οἱ πυρὶ ῥίζαι. 390
 ὥς δ' ὅτ' ἀνὴρ χαλκεὺς πέλεκυν μέγαν ἦε σκέπαρνον
 εἰν ὕδατι ψυχρῷ βάπτῃ μεγάλα ἰάχοντα

φαρμάσσων· τὸ γὰρ αὐτὲ σιδήρου γε κράτος ἐστίν·
 ὥς τοῦ σίξ' ὀφθαλμὸς ἐλαϊνέῳ περὶ μοχλῷ.
 σμερδαλέον δὲ μέγ' ὤμωξεν, περὶ δ' ἴαχε πέτρῃ, 395
 ἡμεῖς δὲ δείσαντες ἀπεσσύμεθ'· αὐτὰρ ὁ μοχλὸν
 ἐξέρυσ' ὀφθαλμοῖο πεφυρμένον αἵματι πολλῷ.
 τὸν μὲν ἔπειτ' ἔρριψεν ἀπὸ ἔο χειρὶν ἀλύνων,
 αὐτὰρ ὁ Κύκλωπας μεγάλ' ἤπνευ, οἱ ῥά μιν ὀμφίσι
 ὄκειον ἐν σπήεσσι δι' ἄκριας ἡνεμοέσσας. 400

οἱ δὲ βοῆς αἶοντες ἐφοίτων ἄλλοθεν ἄλλος,
 ἰστάμενοι δ' εἶροντο περὶ σπέος ὅτι ἐκήδοι·
 „Τίπτε τόσον, Πολύφημ', ἀρημένος ᾧδ' ἐβόησας;
 νύκτα δι' ἀμβροσίην, καὶ ἀϋπνοὺς ἄμμε τίθησθα;
 ἢ μή τις σευ μῆλα βροτῶν ἀέκοντος ἐλαύνει;
 ἢ μή τις σ' αὐτὸν κτείνῃ δόλῳ ἦε βήφιν;“

Τοὺς δ' αὖτ' ἐξ ἄντρον προσέφη κρατερὸς Πολύ-
φημος

„ὦ φίλοι, Οὐτίς με κτείνει δόλῳ, οὐδὲ βίηφι.“

Οἱ δ' ἀπαμειβόμενοι ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευον

„εἰ μὲν δὴ μήτις σε βιάζεται οἷον ἐόντα,
νοῦσόν γ' οὕτως ἔστι Διὸς μεγάλου ἀλέεσθαι,
ἀλλὰ σὺ γ' εὖχεο πατρὶ Ποσειδάωνι ἄνακτι.“

Ὡς ἄρ' ἔφην ἀπιόντες, ἐμὸν δ' ἐρέλασσε φίλον κῆρ,
ὥς ὄνομ' ἐξαπάτησεν ἐμὸν καὶ μήτις ἀμύμων.

Κύνκλωψ δὲ στενάχων τε καὶ ᾠδίνων ὀδυνησίην,

χερσὶ ψηλαφόων, ἀπὸ μὲν λίθου εἰλε θυράων,

αὐτὸς δ' εἰνὶ θύρῃσι καθέζετο χεῖρε πετάσσας,

εἰ τινά που μετ' ὅεσσι λάβοι στείχοντα θύραζε

οὕτω γάρ πού μ' ἤλπετ' ἐνὶ φρεσὶ νήπιον εἶναι.

αὐτὰρ ἐγὼ βούλευον, ὅπως ὅχ' ἄριστα γένοιτο,

εἰ τιν' ἐταίροισιν θανάτου λύσιν ἦδ' ἐμοὶ αὐτῷ

εὐροίμην· πάντα δὲ δόλους καὶ μῆτιν ὕφαινον,

ὥστε περὶ ψυχῆς· μέγα γάρ κακὸν ἐγγύθεν ἦεν.

ἦδε δέ μοι κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλή.

ἄρσενες οἷτες ἦσαν εὐτρεφέες, δασύμαλλοι,

καλοὶ τε μεγάλοι τε, ἰοδυεφὲς εἶρος ἔχοντες·

τοὺς ἀκέων συνέεργον εὐστρεφέεσσι λύγοισιν,

τῆς ἐπὶ Κύνκλωψ εὐδὲ πέλωρ, ἀθεμίστια εἰδώς.

σύντρεις αἰνύμενος· ὁ μὲν ἐν μέσῳ ἄνδρα φέρεσθαι

τῷ δ' ἐτέρῳ ἐκάτερθεν ἵτην σῶοντες ἐταίρους.

τρεῖς δὲ ἕκαστον φῶτ' οἷες φέρον· αὐτὰρ ἐγώ γε

ἄρνειός γάρ ἔην, μῆλων ὅχ' ἄριστος ἀπάντων·

τοῦ κατὰ νῶτα λαβὼν, λασίην ὑπὸ γαστέρ' ἐλυσθῆναι

καίμην· αὐτὰρ χερσὶν ἁώτου θεσπεσίῳ

νωλεμέως στρεφθεὶς ἐχόμεν τετληότι θυμῷ.

ὥς τότε μὲν στενάχοντες ἐμείναμεν Ἡῷ διαν.

Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως.

καὶ τότε ἔπειτα νομόνδ' ἐξέσσυτο ἄρσενα μῆλα,
 θηλείαι δ' ἐμέμηκον ἀνήμελκτοι περὶ σηκούς·
 οὐθата γὰρ σφαραγεῦντο. ἄναξ δ' ὀδύνησι κακῇσιν
 τειρόμενος πάντων ὄϊων ἐπεμαίετο νῶτα ἔφαρ' 441
 ὀρθῶν ἐσταότων· τὸ δὲ νῆπιος οὐκ ἐνόησεν,
 ὅς οἱ ὑπ' εἰροπόκων ὄϊων στέρνοισι δέδεντο.
 ὅστατος ἄρνειὸς μῆλων ἔστειχε θύραζε,
 λάρυσ στεινόμενος καὶ ἐμοὶ πυκινὰ φρονέοντι. 445
 τὸν δ' ἐπιμασσάμενος προσέφη κρατερὸς Πολύφημος
 „Κριεῖ πέπον, τί μοι ὦδε διὰ σπέος ἔσσυο μῆλων
 ὅστατος; οὔτι πάρος γε λελειμμένος ἔρχεαι οἴῳ,
 ἀλλὰ πολὺ πρῶτος νέμεαι τέρεν' ἀνθεα ποίης
 μακρὰ βιβὰς, πρῶτος δὲ ῥοὰς ποταμῶν ἀφικάνεις,
 πρῶτος δὲ σταθμόνδε λιλαίεαι ἀπονέεσθαι 451
 σπέριος· νῦν αὖτε πανύστατος. ἦ σὺ γ' ἄνακτος
 φθαλμὸν ποθέεις, τὸν ἀνὴρ κακὸς ἐξαλάωσεν
 ὃν λυγροῖς ἐτάροισι, δαμασσάμενος φρένας οἴνω,
 οὔτις, ὃν οὔπω φημι πεφυγμένον εἶναι ὄλεθρον.
 ὃ δὴ ὁμοφρονέοις ποτιφωνήεις τε γένοιο 455
 πῶς ὅππῃ κείνος ἐμὸν μένος ἡλασκάξει·
 ὃ κέ οἱ ἐγκέφαλός γε διὰ σπέος ἄλλυδις ἄλλη
 κεινομένου θάϊταιτο πρὸς οὔδει, καὶ δὲ κ' ἐμὸν κῆρ
 ὀφῆσειε κακῶν, τὰ μοι οὔτιδανὸς πόρεν Οὔτις.“
 ὣς εἰπὼν τὸν κριὸν ἀπὸ ἔο πέμπε θύραζε. 461
 ἰθὺντες δ' ἡβαιὸν ἀπὸ σπείους τε καὶ αὐλῆς
 πρῶτος ὑπ' ἄρνειοῦ λυόμεν, ὑπέλυσα δ' ἐταίρους.
 παραλίμως δὲ τὰ μῆλα ταναύποδα, πίονα δημῶ.
 ἀλλὰ περιτροπέοντες ἐλαύνομεν, ὄφρ' ἐπὶ νῆα 465
 ὄμεθ'· ἀσπάσιοι δὲ φίλοις ἐτάροισι φάνημεν,
 φύγομεν θάνατον· τοὺς δὲ στενάχοντο γοῶντες.
 ἀλλ' ἐγὼ οὐκ εἰδων, ἀνά ὃ' ὀφρύσι νεῦον ἐκάστω
 λαίειν· ἀλλ' ἐκέλευσα θοῶς καλλίτριχα μῆλα

πόλλ' ἐν νηϊ βαλόντας ἐπιπλεῖν ἄλμυρόν ὕδωρ
οἱ δ' αἰψ' εἰσβαῖνον καὶ ἐπὶ κληῖσι καθίζον·
ἑξῆς δ' ἐξόμενοι πολὴν ἄλα τύπτον ἑρετμοῖς·
ἀλλ' ὅτε τόσσον ἀπῆν ὅσον τε γέγωνε βοήσας,
καὶ τότε ἐγὼ Κύκλωπα προσηύδων κερτομίοισιν·

„Κύκλωψ, οὐκ ἄρ' ἐμελλες ἀνάλκιδος ἀνδρὸς ἐταί-
ρους

ἔδμεναι ἐν σπηϊ γλαφυρῷ κρατερῇφι βήηφιν·
καὶ λίην σέγ' ἐμελλε κιχήσεσθαι κακὰ ἔργα,
σχέτλι', ἐπεὶ ξείνους οὐχ ἄξεο σὺ ἐνὶ οἴκῳ
ἔσθιέμεναι· τῷ σε Ζεὺς τίσατο καὶ θεοὶ ἄλλοι.“

Ὡς ἐφάμην, ὁ δ' ἔπειτα χολώσατο κηρόθι μάλλον

ἦκε δ' ἀπορρήξας κορυφὴν ὄρεος μεγάλοιο,
καὶ δ' ἔβαλε προπάροιθε νεὸς κυανοπρώροιο
[τυτθὸν ἐδούνησεν δ' οἴηθον ἄκρον ἰκέσθαι.]
ἔκλυσθη δὲ θάλασσα κατερχομένης ὑπὸ πέτρῃς·
τὴν δ' αἰψ' ἠπειρόνδε παλιρρόθιον φέρε κύμα,

πλημυρὶς ἐκ πόντοιο, θέμωσε δὲ χέρσον ἰκέσθαι.

εὐτάρ ἐγὼ χεῖρεσσι λαβὼν περιμήκεα κοντὸν
ὥσα παρέξ· ἐτάροισι δ' ἐποτρύννας ἐκέλευσα
ἐμβαλέειν κώπης, ἵν' ὑπὲκ κακότητα φύγοιμεν,
κρατὶ κατανεύων· οἱ δὲ προπεσόντες ἔρεσσαν.
ἀλλ' ὅτε δὴ δις τόσσον ἄλα πρήσσοντες ἀπῆμεν,
καὶ τότε ἐγὼ Κύκλωπα προσηύδων· ἄμφι δ' ἐταίρῳ
μειλιχίοις ἐπέεσσιν ἐρήτυνον ἄλλοθεν ἄλλος·

„Σχέτλιε, τίπτ' ἐθέλεις ἐρεθιζέμεν ἄγριον ἀνδρῶν

ὅς καὶ νῦν πόντονδε βαλὼν βέλος ἤγαγε νῆα
αὐτὶς ἐς ἠπειρον, καὶ δὴ φάμεν αὐτόθ' ὀλέσθαι·
εἰ δὲ φθερξαμένου τευ ἡ αὐδήσαντος ἄκουσεν,
σύν κεν ἄραξ' ἡμέων κεφαλὰς καὶ νῆλα δοῦρα
μαρμάρῳ ὀκριόεντι βαλὼν· τόσσον γὰρ ἴησιν.“

Ὡς φάσαν, ἀλλ' οὐ πείθον ἐμὸν μεγαλήτορα θυμὸν

οἶκον εὐκτίμενον καὶ ἐὴν ἐς πατρίδα γαίαν,
ὅψ' ἐκ κακῶς ἔλθοι, ὀλέσας ἅπο πάντα ἐταίρους,
νῆος ἐπ' ἀλλοτρίης, εὗροι δ' ἐν πῆματα οἴκῳ.⁶⁴

Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἐκλυε κυανοχαίτης
αὐτὰρ ὅγ' ἔξαυτις πολὺ μείζονα λᾶαν ἀείρας
ἢ κ' ἐπιδυνήσας, ἐπέρρισε δὲ ἰν' ἀπέλεσθρον,
καὶ δ' ἔβαλεν μετόπισθε νεὸς κυανοπρώροιο
τυτθὸν, ἐδεύησεν δ' οἴητον ἄκρον ἰκέσθαι.
ἐκλύσθη δὲ θάλασσα κατερχομένης ὑπὸ πέτρης
τὴν δὲ πρόσω φέρε κῦμα, θέμωσε δὲ χέρσον ἰκέσθαι
ἀλλ' ὅτε δὴ τὴν νῆσον ἀφικόμεθ', ἐνθα περ ἄλλαι
νῆες εὐσσελμοὶ μένον ἀθρόαι, ὁμίλ' δ' ἐταῖροι
εἵατ' ὀδυρόμενοι, ἡμέας ποτιδέγμενοι αἰεὶ,
νῆα μὲν ἐνθ' ἐλθόντες ἐκέλευμεν ἐν ψαμάθοισιν,
ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βῆμεν ἐπὶ θηγμῖνι θαλάσσης.
μῆλα δὲ Κύκλωπος γλαφυρῆς ἐκ νηὸς ἐλόντες
δασσάμεθ', ὥς μή τις μοι ἀτεμβόμενος κίλοι ἴσῃς.
ἄρνεϊόν δ' ἐμοὶ οἶφ' εὐκνήμιδες ἐταῖροι
μῆλων δαιομένωνν δόσαν ἔξοχα· τὸν δ' ἐπὶ θινὶ
Ζηνὶ κελαινεφεΐ Κρονίδῃ, ὃς πᾶσιν ἀνάσσει,
φρέξας μῆρ' ἐκαίον· ὁ δ' οὐκ ἐμπάζετο ἱρῶν,
ἀλλ' ἄρα μερμήριζεν ὅπως ἀπολοῖατο πᾶσαι
νῆες εὐσσελμοὶ καὶ ἐμοὶ ἐρήρες ἐταῖροι.
ὥς τότε μὲν πρόπαν ἤμαρ ἐς ἥλιον καταδύντα
ἡμεθα δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἡδύ·
ἦμος δ' ἥελιος κατέδυν καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν,
δὴ τότε κοιμήθημεν ἐπὶ θηγμῖνι θαλάσσης.
ἦμος δ' ἡριγένεια φάνη ὁδοδάκτυλος Ἥως,
δὴ τότε ἑγὼν ἐτάροισιν ἐποτρύννας ἐκέλευσα
αὐτοὺς τ' ἀμβαίνειν ἀνά τε προμνήσια λῦσαι.
οἱ δ' αἰψ' εἰσβαίνουν καὶ ἐπὶ κληῖσι καθίζον,
ἔξῃς δ' ἐξόμενοι πολὴν ἄλα τύπτουν ἐρετμοῖς.

ὁμοίωμα

Ἐνθεν δὲ προτέρω πλέομεν ἀναχήμενοι ἤτορ, 565
 ὅτε μὲν ἐκ θανάτοιο, φίλους ὀλέσαντες ἐταίρους.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Κ.

τὰ περὶ Αἰόλου καὶ Λαιστρυγόνων καὶ Κίρκης.

Ἀλλήνην δ' ἐς νῆσον ἀφικόμεθ'· ἔνθα δ' ἔναιεν
 ἄλλος Ἴπποτάδης, φίλος ἀθανάτοισι θεοῖσιν,
 πατὴρ ἐνὶ νῆσῳ· πᾶσαν δέ τέ μιν πέρι τεῖχος
 ἔλκεον ἄρρηκτον, λισσῇ δ' ἀναδεδρόμε πέτρῃ.
 τῶν καὶ δώδεκα παῖδες ἐνὶ μεγάροις γεγάσιν, 5
 ἑμὲν θυγατέρες, ἕξ δ' υἱέες ἡβῶντες.
 ὅθ' ὄγε θυγατέρας πόρεν υἷάσιν εἶναι ἀκοίτις.
 δ' αἰεὶ παρὰ πατρὶ φίλῳ καὶ μητέρι κεδνῇ
 ἔμυνται· παρὰ δέ σφιν ὀνειάτα μυρία κεῖται,
 ἡσῆεν δέ τε δῶμα περιστεναχίζεται αὐλῇ 10
 ἡματα· νύκτας δ' αὐτὲ παρ' αἰδοίης ἀλόχοισιν
 ὄδον δ' ἐν τε τάπησι καὶ ἐν τροητοῖς λεχέεσσιν.
 μὲν τῶν ἰκόμεσθαι πόλιν καὶ δώματα καλά.
 ἔφα δὲ πάντα φίλει με καὶ ἐξερέεινεν ἕκαστα,
 ἔκαστον Ἀργείων τε νέας καὶ νόστον Ἀχαιῶν· 15
 ἡμὰρ ἐγὼ τῷ πάντα κατὰ μοῖραν κατέλεξα.
 αἶ' ὅτε δὴ καὶ ἐγὼ ὁδὸν ἤτεον ἢ δ' ἐκέλευον
 ἀπόμεν, οὐδέ τι κείνος ἀνήνατο, τεύχε δὲ πομπήν.
 ἡμὰρ μοι ἐκδείρας ἀσκὸν βοὸς ἐννεῶροιο,
 ἡμὰρ δὲ βρυτιάων ἀνέμων κατέδησε κέλευθα· 20
 ἡμὰρ γὰρ ταμίην ἀνέμων ποίησε Κρονίων,
 ἡμὰρ πανέμεναι ἢ δ' ὀρνύμεν ὅν κ' ἐθέλησιν.

νηϊ δ' ἐνὶ γλαφυρῇ κατέδει μέρμιθι φαεινῇ
 ἄργυρῇ, ἵνα μή τι παραπνεύσῃ ὀλίγον περ·
 αὐτὰρ ἐμοὶ πνοιὴν Ζεφύρου προέηκεν ἄηται,
 ἄφρα φέροι νῆάς τε καὶ αὐτούς· οὐδ' ἄρ' ἐμελλεν
 ἐκτελέειν· αὐτῶν γὰρ ἰπωλόμεθ' ἀφραδίησιν.

Ἐννήμαρ μὲν ὁμῶς πλέομεν νύκτας τε καὶ ἡμέρας
 τῇ δεκάτῃ δ' ἥδη ἀνεφαίνετο πατρὶς ἄρουρα,
 καὶ δὴ πυρπολέοντας ἐλεύσσομεν ἐγγὺς ἔοντας.
 ἐνθ' ἐμὲ μὲν γλυκὺς ὕπνος ἐπήλυθε κεκμηῶτα·
 αἰεὶ γὰρ πόδα νηὸς ἐνώμων, οὐδέ τω ἄλλω
 θῶχ' ἐτάρων, ἵνα θᾶσσον ἰκοίμεθα πατρίδα γαίαν·
 οἱ δ' ἔταροι ἐπέεσσι πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
 καὶ μ' ἔφασαν χρυσὸν τε καὶ ἄργυρον οἰκαδ' ἄγεσθαι
 δῶρα παρ' Αἰόλον μεγαλήτορος Ἴπποτάδαο·
 ὣδε δέ τις εἶπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·

„ὦ πόποι, ὥς ὅδε πᾶσι φίλος καὶ τίμιός ἐστιν
 ἀνθρώποις, ὅτεάν τε πόλιν καὶ γαίαν ἵκηται.
 πολλὰ μὲν ἐκ Τροίης ἄγεται κειμήλια καλὰ
 ληϊδος· ἡμεῖς δ' αὐτε ὁμῇν ὁδὸν ἐκτελέσαντες
 οἰκαδε νισσόμεθα κενεὰς σὺν χεῖρας ἔχοντες.
 καὶ νῦν οἱ τὰδ' ἔδωκε χαριζόμενος φιλότῃτι
 Αἰολός, ἀλλ' ἄγε θᾶσσον ἰδῶμεθα ὅτι τὰδ' ἐστὶ
 ὅσος τις χρυσὸς τε καὶ ἄργυρος ἄσκαρ' ἔνεστιν.“

Ὡς ἔφασαν, βουλὴ δὲ κακὴ νίκησεν ἐταίρων·
 ἄσκαρ' μὲν λῦσαν, ἄνεμοι δ' ἐκ πάντες ὄρουσαν,
 τοὺς δ' αἰψ' ἀρπάξασα φέρεν πόντονδε θυέλλαι
 κλαίοντας, γαίης ἅπο πατρίδος· αὐτὰρ ἐγώ γε
 ἐργόμενος κατὰ θυμὸν ἀμύμονα μερμήριζα
 ἥε πεσὼν ἐκ νηὸς ἀποφθίμην ἐνὶ πόντῳ,
 ἢ ἀκέων τλαίην καὶ ἔτι ζωοῖσι μετείην.
 ἀλλ' ἔτλην καὶ ἔμεινα, καλυψάμενος δ' ἐνὶ νηϊ
 κείμεν· αἱ δ' ἐφέροντο κακῇ ἀνέμοιο θυέλλῃ

αἷς ἐπ' Αἰολίην νῆσον, στενάχοντο δ' ἑταῖροι. 55
 Ἐνθα δ' ἐπ' ἡπείρου βῆμεν καὶ ἀφυσσάμεθ' ὕδωρ,
 ὅμα δὲ δεῖπνον ἔλοντο θυῆς παρὰ νηυσὶν ἑταῖροι.
 ὅτ' ἀρ' ἐπεὶ σίτοιό τε πασσάμεθ' ἡδὲ ποτῆτος,
 τότ' ἐγὼ κήρυκά τ' ὀπασσάμενος καὶ ἑταῖρον,
 εἰς Αἰόλου κλυτὰ δῶματα· τὸν δ' ἐκίχανον 60
 ἀνύμενον παρὰ ἧ τ' ἀλόχῳ καὶ οἷσι τέκεσσιν.
 θύοντες δ' ἐς δῶμα παρὰ σταθμοῖσιν ἐπ' οὐδοῦ
 ἤμεθ'· οἱ δ' ἀνὰ θυμὸν ἐθάμβεον ἐκ τ' ἐρέοντο
 Πῶς ἦλθες, Ὀδυσσεῦ; τίς τοι κακὸς ἔχραε δαίμων;
 μὲν σ' ἐνδυνέως ἀπεπέμπομεν, ὄφρ' ἀφίκοιο 65
 ἀρίδα σῆν καὶ δῶμα, καὶ εἴ πού τοι φίλον ἐστίν·
 ὣς φάσαν· αὐτὰρ ἐγὼ μετεφώνεον ἀχνυμενος κῆρ
 πᾶσαν μ' ἑταροῖ τε κακοὶ πρὸς τοῖσί τε ὕπνος
 ἔκλινος, ἀλλ' ἀκέσασθε, φίλοι· δύναμις γὰρ ἐν ὑμῖν.
 ὣς ἐφάμην μαλακοῖσι καθάπτόμενος ἐπέεσσιν· 70
 δ' ἄνεω ἐγένοντο· πατήρ δ' ἡμείβετο μύθῳ
 Ἐρρ' ἐκ νήσου θᾶσσον, ἐλέγχιστε ζωόντων·
 γάρ μοι θέμις ἐστὶ κομιζέμεν οὐδ' ἀποπέμπειν
 ὅρα τὸν ὅς κε θεοῖσιν ἀπέχθεται μακάρεσσιν.
 ὅρ', ἐπεὶ ἀθανάτοισιν ἀπεχθόμενος τόδ' ἱκάνεις. 75
 ὣς εἰπὼν ἀπέπεμπε δόμων βαρέα στενάχοντα.
 οὐδὲν δὲ προτέρω πλέομεν ἀκαχήμενοι ἦτορ.
 ὅρ' οὖτο δ' ἀνδρῶν θυμὸς ὑπ' εἰρεσῆς ἀλεγεινῆς
 ἀνιέρη ματίῃ, ἐπεὶ οὐκέτι φαίνεται πομπή.
 Ἐξῆμαρ μὲν ὁμῶς πλέομεν νύκτας τε καὶ ἡμαρ· 80
 ὁμομάτῃ δ' ἰκόμεσθα Λάμου αἰπὺν πολίεθρον,
 ἡλέπυλον Λαιστρυγονίην, ὅθι ποιμένα ποιμὴν
 οὐκ εἰσελάων, ὁ δὲ τ' ἐξελάων ὑπακούει.
 ὅθ' αἰὲν ἄϋπνος ἀνὴρ δοιοὺς ἐξήρατο μισθοὺς,
 οὐ μὲν βουκολέων, τὸν δ' ἄργυφα μῆλα νομεύαν·
 οὐ γὰρ νυκτὸς τε καὶ ἡματὸς εἰσι κέλευθοι. 86

εὐθ' ἐπεὶ ἐς λιμένα κλυτὸν ἦλθομεν, ὃν πέρι πέτραι
 ἡλίβατος τετύχηκε διαμπερές ἀμφοτέρωθεν,
 ἀκταὶ δὲ προβλήτες ἐναντία ἀλλήλησιν
 ἐν στόματι προὔχουσιν, ἄραιή δ' εἰσοδὸς ἐστίν,
 εὐθ' οὔγ' εἰσω πάντες ἔχον νέας ἀμφιελίσσας.
 αἱ μὲν ἄρ' ἐντοσθεν λιμένος κοίλοιο δέδυντο
 πλησίαι· οὐ μὲν γάρ ποτ' ἀέξετο κύμα γ' ἐν αὐτῇ,
 οὔτε μέγ' οὔτ' ὀλίγον, λευκή δ' ἦν ἀμφὶ γαλήνη.
 αὐτὰρ ἐγὼν οἶος σχέθον ἔξω νῆα μέλαιναν,
 αὐτοῦ ἐπ' ἐσχατιῇ, πέτρης ἐκ πείσματα δῆσας·
 ἔσθην δὲ σκοπιῇν ἐς παιπαλόεσσαν ἀνελθών.
 ἐνθα μὲν οὔτε βοῶν οὔτ' ἀνδρῶν φαίνεται ἔργα,
 καπνὸν δ' οἷον ὄρωμεν ἀπὸ χθονὸς αἴσσοντα.
 δῆ τότ' ἐγὼν ἐτάρους προΐειν πεύθεσθαι ἰόντας
 οἵτινες ἄνδρες εἶεν ἐπὶ χθονὶ σῖτον ἔδοντες,
 ἄνδρε δύο κρίνας, τρίτατον κήρυχ' αἶμ' ὀπάσσας.
 οἱ δ' ἴσαν ἐκβάντες λείην ὁδὸν, ἥπερ ἄμαξαι
 ἄστυδ' ἀφ' ὑψηλῶν ὁρέων καταγίνεον ὕλην.
 κούρη δὲ ξύμβληντο πρὸ ἄστεος ὕδρευούσῃ,
 θυγατέρ' Ἰφιδίμῃ Λαιστρυγόνος Ἀντιφάτω.
 ἡ μὲν ἄρ' ἐς κρήνην κατεβήσето καλλιρῆεθρον
 Ἀρτακίην· ἐνθεν γὰρ ὕδωρ προτὶ ἄστυ φέρεσκον.
 οἱ δὲ παριστάμενοι προσεφώνεον, ἐκ τ' ἐρέοντο
 ὅστις τῶνδ' εἴη βασιλεὺς καὶ τοῖσιν ἀνάσσοι.
 ἡ δὲ μάλ' ἀντίκα πατρὸς ἐπέφραδεν ὑπερφεῖς δαΐ.
 οἱ δ' ἐπεὶ εἰσῆλθον κλυτὰ δῶματα, τὴν δὲ γυναικα
 εὖρον ὄσσην τ' ὄρεος κορυφὴν, κατὰ δ' ἔστυγον αὐτήν·
 ἡ δ' αἰψ' ἐξ ἀγορῆς ἐκάλει κλυτὸν Ἀντιφάτην,
 ὃν πόσιν, ὃς δὴ τοῖσιν ἐμήσατο λυγρὸν ὄλεθρον.
 αὐτίχ' ἕνα μάρψας ἐτάρων ὠπλίσσατο δαῖπνον·
 τῷ δὲ δὴν αἴξαντε φυγῇ ἐπὶ νῆας ἰκέσθην.
 αὐτὰρ ὁ τεύχε βοήν διὰ ἄστεος· οἱ δ' αἰόντες

ἁπάντων ἰφθίμοι Αἰαιστρυγόνες ἄλλοθεν ἄλλος,
 οὐκ ἀνδρεσσὶν εἰκότες, ἀλλὰ Γίγασιν. 120
 ὃ' ἀπὸ πετράων ἀνδραχθέσι χερμαδίοισιν
 ἄλλον· ἄφαρ δὲ κακὸς κόναβος κατὰ νῆας ὁρώρει
 ὁρῶν τ' ὀλλυμένων νηῶν θ' ἅμα ἀγνυμενάων·
 οὗς δ' ὥς πείροντες ἀτερπέα δαῖτα φέρουτο.
 ὃ' οἱ τοὺς ὄλεκον λιμένος πολυβενθέος ἐντὸς, 125
 φρα δ' ἐγὼ ξίφος ὃξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ
 ἀπὸ πείσματ' ἔκοψα νεὸς κυανοπρώροιο.
 ἔνα δ' ἐμοῖς ἐτάροισιν ἐποτρύνας ἐκέλευσα
 βαλεῖν κώπης, ἵν' ὑπὲκ κακότητα φύγοιμεν·
 ὃ' ἄλλα πάντες ἀνέρριψαν, δείσαντες ὄλεθρον. 130
 ἀπασίως δ' ἐς πόντον ἐπηρεφέας φύγε πέτρας
 ὡς ἐμὴ· αὐτὰρ αἱ ἄλλαι ἀολλέες αὐτόθ' ὄλοντο.
 Ἐνθεν δὲ προτέρω πλέομεν ἀκαχήμενοι ἦτορ,
 οἵ μιν ἐκ θανάτοιο, φίλους ὄλεσαντες ἐταίρους.
 Αἴην δ' ἐς νῆσον ἀφικόμεθ'· ἔνθα δ' ἔναιεν 135
 ἰρην ἐϋπλόκαμος, δεινὴ θεὸς αὐδήςεσσα,
 ποτασιγνήτη ὀλοόφρονος Αἰήταο·
 ἔργα δ' ἐκγεγάτην φαεσιμβρότου Ἡελίοιο
 πρὸς τ' ἐκ Πέρσης, τὴν Ὠκεανὸς τέκε παῖδα.
 ἔνα δ' ἐπ' ἀκτῆς νηῖ κατηγαγόμεσθα σιωπῇ 140
 ὀλοχον ἐς λιμένα, καὶ τις θεὸς ἡγεμόνευεν.
 ἔνα τότ' ἐκβάντες δύο τ' ἡμάτα καὶ δύο νύκτας
 ἔμεθ', ὁμοῦ καμάτω τε καὶ ἄλγεσι θυμὸν ἔδοντες.
 ἄλ' ὅτε δὴ τρίτον ἡμᾶρ ἐϋπλόκαμος τέλεσ' Ἡὼς,
 ἔνα τότ' ἐγὼν ἐμὸν ἔγχος ἑλὼν καὶ φάσγανον ὃξὺ 145
 ῥπαλίμως παρὰ νηὸς ἀνήϊον ἐς περιωπὴν,
 ὡς ἔργα ἴδοιμι βροτῶν ἐνοπὴν τε πυθοίμην.
 τὴν δὲ σκοπιὴν ἐς παιπαλόεσσαν ἀνελθὼν,
 αἶ μοι εἰέλαιτο καπνὸς ἀπὸ χθονὸς εὐρουδείης
 ἰσχυρῆς ἐν μεγάροισι διὰ θυρῶν πυκνὰ καὶ ὕλην. 150

μερμήριζα δ' ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν
 ἔλθειν ἠδὲ πυθέσθαι, ἐπεὶ ἴδον αἰθροπα καπνόν.
 ἰδὼς δέ μοι φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι,
 πρῶτ' ἔλθόντ' ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θῖνα θαλάσσης
 δαίπνου ἐταίροισιν δόμεναι προέμεν τε πυθέσθαι.
 ἀλλ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦα κιῶν νεὸς ἀμφιελίσσης,
 καὶ τότε τίς με θεῶν ὀλοφύρατο μοῦνον ἔοντα,
 ὅς ῥά μοι ὑψίκερων ἔλαφον μέγα εἰς ὁδὸν αὐτῆν
 ἤκεν· ὁ μὲν ποταμόνδε κατήϊεν ἐκ νομοῦ ὕλης
 πτόμενος· δὴ γάρ μιν ἔχεν μένος ἠελίοιο.
 τὸν δ' ἐγὼ ἐκβαίνοντα κατ' ἄκνηστιν μέσα νῶϊα
 πληῆξα· τὸ δ' ἀντικρὺ δόρυ χάλκεον ἐξεπέρσεν,
 καὶ δ' ἔπεσ' ἐν κονίῃσι μακρῶν, ἀπὸ δ' ἔπτατο θυμὸς
 τῷ δ' ἐγὼ ἐμβαίνων δόρυ χάλκεον ἐξ ὠτειλῆς
 εἰρυσάμην· τὸ μὲν αὖθι κατακλίνας ἐπὶ γαλῇ
 εἶασ'· αὐτὰρ ἐγὼ σπασάμην ῥῶπας τε λύγους τε,
 πείσμα δ', ὅσον τ' ὄργυιαν, ἐϋστρεφές ἀμφοτέρωθεν
 πλεξάμενος συνέδησα πόδας δεινοῖο πελώρου,
 βῆν δὲ καταλοφάδεια φέρων ἐπὶ νῆα μέλαιναν.
 ἔργει ἐρειδόμενος, ἐπεὶ οὐπὼς ἦεν ἐπ' ὤμου
 χειρὶ φέρειν ἑτέρῃ· μάλα γὰρ μέγα θηρίον ἦεν.
 καὶ δ' ἔβαλον προπάροιθε νεὸς, ἀνέγειρα δ' ἐταίρους
 μειλιχίοις ἐπέεσσι παρασταδὸν ἄνδρα ἕκαστον·

„ὦ φίλοι, οὐ γάρ πα καταδυσόμεθ', ἀχνύμενοι

περ,

εἰς Ἀἶδαο δόμους, πρὶν μόρσιμον ἡμᾶρ ἐπέλθῃ.
 ἀλλ' ἄγετ', ὄφρ' ἐν νηϊ θοῇ βρωσίς τε πόσις τε,
 μνησόμεθα βρωμῆς μηδὲ τροχώμεθα λιμῶ.“

Ὡς ἐφάμην, οἱ δ' ὦκα ἐμοῖς ἐπέεσσι πίθοντο·
 ἐκ δὲ καλυψάμενοι παρὰ θῖν' ἄλός ἀτρυγέτιο
 θηήσαντ' ἔλαφον· μάλα γὰρ μέγα θηρίον ἦεν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπησαν ὀρώμενοι ὀφθαλμοῖσιν,

εἰρας νιψάμενοι τεύχοντ' ἐρικυδέα δαῖτα.
 ὅς τότε μὲν πρόπαν ἤμαρ ἐς ἥλιον καταδύντα
 μεθ' αὖθις δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἠδύ·
 ἤμος δ' ἥελιος κατέδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν, 185
 ἣ τότε κοιμήθημεν ἐπὶ δ' ἡγμῶνι θαλάσσης.
 ἤμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 καὶ τότε γ' ἐγὼν ἀγορήν θέμενος μετὰ πᾶσιν ἔειπον
 „[Κέκλυτέ μευ μύθων, κακὰ περ πάσχοντες ἐταῖροι]
 φίλοι, οὐ γάρ τ' ἴδμεν ὅπη ζόφος οὐδ' ὅπη ἠώς, 190
 οὐδ' ὅπη ἥελιος φρασίμβροτος εἰς ὑπὸ γαῖαν
 οὐδ' ὅπη ἀννέται· ἀλλὰ φραζώμεθα θᾶσσον
 τίς ἐτ' ἔσται μῆτις. ἐγὼ δ' οὐκ οἶομαι εἶναι.
 ἴδον γὰρ σκοπιῇν ἐς παιπαλόεσσαν ἀνελθὼν
 ἦσον, τὴν περὶ πόντος ἀπείριτος ἐστεφάνωται· 195
 ὅτῃ δὲ χθαμαλὴ κεῖται· καπνὸν δ' ἐνὶ μέσση
 ἰσάκον ὄφθαλμοῖσι διὰ δρυμὰ πυκνὰ καὶ ὕλην.“
 Ὡς ἐφάμην, τοῖσιν δὲ κατεκλάσθη φίλον ἦτορ
 κησαμένους ἔργων Αἰστρυγόνος Ἀντιφάταο
 ὑκλωπὸς τε βίης μεγαλήτορος, ἀνδρὸς φάγοιο. 200
 καίον δὲ λιγέως, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντες·
 οὐ γάρ τις προῆξίς ἐγίγνετο μυρομένοισιν.
 Αὐτὰρ ἐγὼ δίχα πάντα ἐν κνήμιδας ἐταῖρους
 αἰθόμεον, ἀρχὸν δὲ μετ' ἀμφοτέροισιν ὅπασσα·
 ὧν μὲν ἐγὼν ἦρχον, τῶν δ' Εὐρύλοχος θεοειδής. 205
 κληῖρους δ' ἐν κνήμῃ χαλκήρεϊ πάλλομεν ὦκα·
 ἔθρε κληῖρος μεγαλήτορος Εὐρυλόχοιο.
 ἣ δ' ἔειπεν, ἅμα τῷγε δύω καὶ εἰκοσ' ἐταῖροι
 καίοντες· κατὰ δ' ἅμμε λίπον γοόωντας ὀπισθεν.
 ὅρον δ' ἐν βήσσησι τετυγμένα δῶματα Κίρκης 210
 ἵστοῖσιν λάεσσι, περισκέπτῳ ἐνὶ χώρῳ.
 ἐπὶ δὲ μιν λύκοι ἦσαν ὀρέστεροι ἢ δὲ λέοντες,
 οὓς αὐτὴ κατέθελεν, ἐπεὶ κακὰ φάρμακ' ἔδωκεν.

οὐδ' οἶγ' ὥρμήθησαν ἐπ' ἀνδράσιν, ἀλλ' ἄρα τοίγε
 οὐρῇσιν μακρῇσι περισσαινούντες ἀνέσταν.
 ὥς δ' ὅτ' ἂν ἀμφὶ ἄνακτα κύνες δαίτηθεν ἰόντα
 σαίνωσ'· αἰεὶ γάρ τε φέρει μειλίγματα θυμοῦ·
 ὥς τοὺς ἀμφὶ λύκοι κρατερώνυχες ἡδὲ λέοντες
 σαίνου· τοὶ δ' ἔδδειςαν, ἐπεὶ ἴδον αἰνὰ πέλωρα.
 ἔσταν δ' ἐν προθύροισι θεῶς καλλιπλοκάμοιο,
 Κίρκης δ' ἔνδον ἄκουον ἀειδούσης ὀπὶ καλῇ,
 ἰστὸν ἐποιομένης μέγαν ἄμβροτον, οἷα θεάων
 λεπτά τε καὶ χαρίεντα καὶ ἀγλαὰ ἔργα πέλονται.
 τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε Πολίτης, ὄρχαμος ἀνδρῶν,
 ὅς μοι κήδιστος ἐτάρων ἦν κεδνότατός τε·

„ὦ φίλοι, ἔνδον γάρ τις ἐποιομένη μέγαν ἰστὸν
 καλὸν αἰοιδίαι· δάπεθον δ' ἅπαν ἀμφιμέμνηεν·
 ἢ θεὸς ἢ γυνή· ἀλλὰ φθεγγώμεθα θᾶσσον.“

Ὡς ἄρ' ἐφώνησεν, τοὶ δ' ἐφθέγγοντο καλεῦντες·
 ἢ δ' αἰὼ' ἐξεληθοῦσα θυράς ᾗτ' ἐφαεινὰς
 καὶ κάλει· οἱ δ' ἅμα πάντες ἀνδρείησιν ἔποντο·
 Εὐρύλοχος δ' ὑπέμεινεν, ὀϊσάμενος δόλον εἶναι.
 εἶσεν δ' εἰσαγαγοῦσα κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε
 ἐν δέ σφιν τυρόν τε καὶ ἄλφιτα καὶ μέλι χλωρόν
 ἰνῷ Πραμνεῖῳ ἐκύκα· ἀνέμισγε δὲ σίτω
 φάρμακα λυγρὰ, ἵνα πάγχυ λαθροῖατο πατρίδος αἰῆς·
 αὐτὰρ ἐπεὶ δῶκέν τε καὶ ἔκπιον, αὐτίκ' ἔπειτα
 θάβδω πεπληγυῖα κατὰ συφροῖσιν ἔεργνυ.
 οἱ δὲ σῶν μὲν ἔχον κεφαλὰς φωνήν τε τρίχας τε
 καὶ δέμας, αὐτὰρ νοῦς ἦν ἔμπεδος ὥς τὸ πάρος περ·
 ὥς οἱ μὲν κλαίοντες ἔερχατο· τοῖσι δὲ Κίρκη
 πᾶρ ᾧ ἄκυλον βάλανόν τ' ἔβαλεν καρπὸν τε κραυγῇ
 ἔδμεναι, οἷα σύες χαμαιαιετιάδες αἰὲν ἔδουσιν.

Εὐρύλοχος δ' ἅψ ἤλθε θοὴν ἐπὶ νῆα μέλαιναν,
 ἀγγελίην ἐτάρων ἐρέων καὶ ἀδευκέα πότμον.

οὐδέ τι ἐκφάσθαι δύνατο ἔπος, ἰέμενός περ,
 ἦρ' ἄχεϊ μεγάλῳ βεβολημένος· ἐν δέ οἱ ὄσσε
 μακρὸφιν πλμπλάντο, γόον δ' ὤϊετο θυμός.
 ἀλλ' ὅτε δὴ μιν πάντες ἀγασσάμεθ' ἐξερέοντες,
 καὶ τότε τῶν ἄλλων ἐτάρων κατέλεξεν ὀλεθρον· 250
 „Ἥιομεν, ὥς ἐκέλευες ἀνὰ δρυμὰ, φαιδίμ' Ὀδυσ-
 σεῦ·

Ἥρομεν ἐν βήσσησι τετυγμένα δώματα καλὰ
 [ἔστοιςιν λάεσσι, περισκέπτῃ ἐνὶ χώρῳ].
 ὅθι δέ τις μέγαν ἰστόν ἐποιχομένην λίγ' αἶειδεν
 θεὸς ἢ γυνή· τοὶ δ' ἐφθέγγοντο καλεῦντες. 255
 ὃ' αἰψ' ἐξελθοῦσα θύρας ὥϊξε φαιινὰς
 καὶ κἄλει· οἱ δ' ἅμα πάντες ἀνδρείησιν ἔποντο·
 ὅτ' αὖ ἐγὼν ὑπέμεινα, οἷσάμενος δόλον εἶναι.
 ὃ δ' ἅμ' αἰστώθησαν ἀολλέες, οὐδέ τις αὐτῶν
 ἐφάνη· δηρὸν δὲ καθήμενος ἐσκοπίαζον.“ 260

Ὡς ἔφατ', αὐτὰρ ἐγὼ περὶ μὲν ξίφος ἀργυρόηλον
 ἔσθουιν βαλόμην, μέγα χάλκεον, ἀμφὶ δὲ τόξα·
 ἰὼν δ' ἄψ ἠνώγεα αὐτὴν ὁδὸν ἠγήσασθαι.
 ὅτ' αὖ ὄγ' ἀμφοτέρησι λαβῶν ἐλλίσσεται γούνων
 καὶ μ' ὀλοφυρόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα]. 265
 „Μή μ' ἄγε κεῖσ' ἀέκοντα, διοτρεφεῖς, ἀλλὰ λίπ'
 αὐτοῦ·

ἴδα γὰρ ὥς οὔτ' αὐτὸς ἐλεύσεται οὔτε τιν' ἄλλον
 ξίει σὼν ἐτάρων· ἀλλὰ ξὺν τοῖσδεσι θᾶσσον
 ἐνύγωμεν· ἔτι γὰρ κεν ἀλύξαιμεν κακὸν ἡμᾶρ.“
 Ὡς ἔφατ', αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειποι
 Εὐρύλοχ', ἦτοι μὲν σὺ μὲν αὐτοῦ τῷδ' ἐνὶ χώρῳ 271
 ὄθων καὶ πίνων, κοίλῃ παρὰ νηϊ μελαίνῃ·
 ὅτ' αὖ ἐγὼν εἴμι· κρατερὴ δέ μοι ἔπλετ' ἀνάγκη·
 Ὡς εἰπὼν παρὰ νηὸς ἀνήϊον ἦδὲ θαλάσσης.
 ἀλλ' ὅτε δὴ ἄρ' ἐμελλον ἰὼν ἱερὰς ἀνὰ βήσας 275

Κίρκης ἵζεσθαι πολυφαρμάκου ἐς μέγα δῶμα,
 ἔνθα μοι Ἑρμείας χρυσόοραπισ ἀντεβόλησεν
 ἐρχομένῳ πρὸς δῶμα, νεηνίῃ ἀνδρὶ εἰκῶς,
 πρῶτον ὑπηνήτη, τοῦπερ χαριεστάτη ἦβη·

ἐν τ' ἄρα μοι φῦ χειρὶ ἔπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζεν·

„Πῇ δ' αὐτ', ὦ δύστηνε, δι' ἄκριας ἐρχεαι ὁλοσ,
 χώρου αἰῶρις ἐών; ἔταροι δέ τοι οἷδ' ἐνὶ Κίρκης
 ἐρχεται, ὥστε σῦες, πυκινοὺς κευθμῶνας ἔχοντες.
 ἦ τοὺς λυσόμενος δεῦρ' ἐρχεαι; οὐδέ σε φημι
 αὐτὸν νοστήσειν, μενέεις δέ σὺν' ἔνθα περ ἄλλοι·
 ἀλλ' ἄγε δὴ σε κακῶν ἐκλύσομαι ἡδὲ σαώσω·
 τῇ, τόδε φάρμακον ἐσθλὸν ἔχων ἐς δῶματα Κίρκης
 ἐρχεαι, ὃ κέν τοι κρατὸς ἀλάλησιν κακὸν ἡμαρ.
 πάντα δέ τοι ἐρέω ὀλοφάϊα δῆνεα Κίρκης.

τεύξει τοι κνικῶ, βαλέει δ' ἐν φάρμακα σίτω·
 ἀλλ' οὐδ' ὥς θέλξει σε δυνησεται· οὐ γὰρ ἐάσει
 φάρμακον ἐσθλόν, ὃ τοι θάσω, ἐρέω δέ ἕκαστα.
 ὁππότε κεν Κίρκη σ' ἐλάσῃ περιμήκει ῥάβδῳ,
 δὴ τότε σὺ ξίφος ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ
 Κίρκῃ ἐπαῖξαι ὥστε κτάμεναι μενεαίνων.

ἡ δέ σ' ὑποδδείσασα κελήσεται εὐνηθῆναι·
 ἔνθα σὺ μηκέτ' ἔπειτ' ἀπανήνασθαι θεοῦ εὐνήν,
 ὅφρα κέ τοι λύσῃ θ' ἐτάρους αὐτόν τε κομίσῃ·
 ἀλλὰ κέλεσθαί μιν μακάρων μέγαν ὄρκον ὁμόσσαι
 μήτι σοι αὐτῷ πῆμα κακὸν βουλευσέμεν ἄλλο,
 μή σ' ἀπογυμνωθέντα κακὸν καὶ ἀνήνορα θεῖν.“

Ὡς ἄρα φωνήσας πόρε φάρμακον Ἀργεϊφόντης
 ἐκ γαίης ἐρύσας, καὶ μοι φύσιν αὐτοῦ ἔδειξεν.

ῥίξῃ μὲν μέλαν ἔσκε, γάλακτι δέ εἰκελον ἄνθος·
 μῶλυ δέ μιν καλέονσι θεοί· χαλεπὸν δέ τ' ὀρύσσειν
 ἀνδράσι γε θνητοῖσι· θεοὶ δέ τε πάντα δύνανται.

Ἑρμείας μὲν ἔπειτ' ἀπέβη πρὸς μακρὸν Ὀλύμπον·

ἡῖσιν ἀν' ὑλήεσσιν, ἐγὼ δ' ἐς δῶματα Κίρκης
 ἦν· πολλὰ δέ μοι κραδίη πόρφυρε κίοντι.
 ἔστην δ' εἰνὶ θυρήσιν θεᾶς καλλιπλοκάμοιο· 310
 ἔνθα στάς ἐβόησα, θεὰ δέ μεν ἔκλυεν ἀνδρῆς.
 ἢ δ' αἰψ' ἐξελθοῦσα θυράς ὥλξε φαιινὰς
 καὶ κάλει· αὐτὰρ ἐγὼν ἐπόμεν ἀναχήμενος ἦτορ.
 εἶσε δέ μ' εἰσαγαγοῦσα ἐπὶ θρόνου ἀργυροήλου,
 καλοῦ θαιδαλέον· ὑπὸ δὲ θυρήνυς ποσὶν ἦεν· 315
 τεύξε δέ μοι κυκεῶ χρυσέῳ δέπα, ὄφρα πίοιμι,
 ἐν δέ τε φάρμακον ἦκε, κακὰ φρονέουσ' ἐνὶ θυμῷ.
 αὐτὰρ ἐπεὶ δῶκέν τε καὶ ἔκπιον οὐδέ μ' ἔθελξεν,
 ῥάβδῳ πεπληγυῖα ἔπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζεν· 319
 „Ἐρχεο νῦν συφεόνδε, μετ' ἄλλων λέξο ἐταίρων.“
 ὡς φάτ', ἐγὼ δ' ἄορ ὅξυ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ
 Κίρκῃ ἐπήϊξα ὥστε κτάμεναι μενεαίνων.
 ἢ δὲ μέγα ἰάχουσα ὑπέδραμε καὶ λάβε γούνων,
 καὶ μ' ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „Τίς πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις ἦδὲ το-
 κῆες; 325
 θαυμά μ' ἔχει ὥς οὔτι πῶν τάδε φάρμακ' ἐθέλχθης.
 οὐδὲ γάρ οὐδέ τις ἄλλος ἀνὴρ τάδε φάρμακ' ἀνέτλη,
 ὅς κε πῆν καὶ πρῶτον ἀμείψεται ἔρκος ὀδόντων.
 [σοὶ δέ τις ἐν στήθεσσι κήλητος νόος ἐστίν.]
 ἢ σύγ' Ὀδυσσεύς ἐσσι πολύτροπος, ὅντε μοι αἰεὶ 330
 φάσκεν ἐλεύσεσθαι χρυσόοραπις Ἀργειφόντης,
 ἐκ Τροίης ἀνιόντα θοῇ σὺν νηϊ μελαίνῃ.
 ἀλλ' ἄγε δὴ κολεῶ μὲν ἄορ θεό, νῶϊ δ' ἔπειτα
 εὐνῆς ἡμετέρης ἐπιβείομεν, ὄφρα μιγέντε
 εὐνῇ καὶ φιλότῃ πεποίδομεν ἀλλήλοισιν.“ 335
 Ὡς ἔφατ', αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον
 „ὦ Κίρκη, πῶς γάρ με κέλεαι σοὶ ἦπιον εἶναι,
 ἢ μοι σὺς μὲν ἔθηκας ἐνὶ μεγάροισιν ἐταίρους,

αὐτον δ' ἐνθάδ' ἔχουσα δολοφρονέουσα κελεύεις
 ἐς θάλαμόν τ' ἵέναι καὶ σῆς ἐπιβήμεναι εὐνῆς,
 ὅφρα με γυμνωθέντα κακὸν καὶ ἀνήνορα θείης.
 οὐδ' ἂν ἔργω' ἐθέλοιμι τεῆς ἐπιβήμεναι εὐνῆς,
 εἰ μὴ μοι τλαίης γε, θεᾶ, μέγαν ὄρκον ὁμόσσαι
 μήτι μοι αὐτῷ πῆμα κακὸν βουλευσέμεν ἄλλο." 340

"Ὡς ἐφάμην, ἥ δ' αὐτίκ' ἀπώμυνεν ὥς ἐκέλευον.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ὃ' ὁμοσέν τε τελευτήσέν τε τὸν ὄρκον,
 καὶ τότε γὰρ Κίρκης ἐπέβην περικαλλέος εὐνῆς.

Ἀμφίπολοι δ' ἄρα τέως μὲν ἐνὶ μεγάροισι πένοντο
 τέσσαρες, αἳ οἱ δῶμα κάτα δρῆσταιραι ἕασιν.
 γίγνονται δ' ἄρα ταίγ' ἐκ τε κρηνέων ἀπὸ τ' ἁλσέων
 ἐκ θ' ἱερῶν ποταμῶν, οἷτ' εἰς ἅλαδε προρέουσιν.
 τῶν ἥ μὲν ἔβαλλε θρόνοισι ἐνὶ φῆγεα καλὰ,
 πορφύρεα καθύπερθ', ὑπένερχε δὲ λίθ' ὑπέβαλλεν
 ἥ δ' ἑτέρη προπάρουθε θρόνων ἐτίταινε τραπέζας
 ἀργυρέας, ἐπὶ δέ σφι τίθει χρύσεια κῆρυκα·
 ἥ δὲ τρίτη κρητῆρι μελίφρονα οἶνον ἐκίονα
 ἡδὺν ἐν ἀργυρέῳ, νέμε δὲ χρύσεια κύπελλα·
 ἥ δὲ τετάρτη ὕδωρ ἐφόρει καὶ πῦρ ἀνέκαιεν
 πολλὸν ὑπὸ τρίποδι μεγάλῳ· ἱαίνετο δ' ὕδωρ.
 αὐτὰρ ἐπειδὴ ξέσσειν ὕδωρ ἐνὶ ἥνοπι χαλκῷ,
 ἐς ὃ' Ἀσάμινθον ἔδασα λό' ἐκ τρίποδος μεγάλου,
 θυμῆρες κεράσασα κατὰ κρατὸς τε καὶ ὤμων,
 ὅφρα μοι ἐκ κάματος θυμοφθόρου εἴλετο γνῶν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ λουῖσέν τε καὶ ἔχρισεν λίπ' ἐλαίῳ,
 ἀμφὶ δέ με χλαῖναν καλὴν βάλεν ἡδὲ χιτῶνα,
 εἶσε δὲ μ' εἰσαγαγοῦσα ἐπὶ θρόνου ἀργυροῦλου,
 καλοῦ δαιδαλέου· ὑπὸ δὲ θρηῆνυς ποδὶν ἦεν·
 [χέρυμβα δ' ἀμφίπολος προχῶν ἐπέχευε φερούσα
 καλῇ, χρυσεῇ, ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος,
 νίφασθαι· παρὰ δὲ ξέστην ἐτάνυσσε τραπέξαν.

ἵτον δ' αἰδοίη ταμίη παρέθηκε φέρουσα,
 ἰδῶντα πόλλ' ἐπιθεῖσα, χαριζομένη παρεόντων·]
 ἐσθόμεναι δ' ἐκέλευεν· ἐμῷ δ' οὐχ ἦνδανε θυμῷ,
 ἀλλ' ἦμην ἀλλοφρονέων, κακὰ δ' ὅσσετο θυμός.

Κίρκη δ' ὥς ἐνόησεν ἐμ' ἤμενον οὐδ' ἐπὶ σίτῳ
 κείρας ἰάλλοντα, κρατερόν δέ με πένθος ἔχοντα, 376
 ἄγχι παρισταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

„Τίφθ' οὕτως, Ὀδυσσεῦ, κατ' ἄρ' ἔξαι ἴσος ἀναύδῳ,
 θυμὸν ἔδων, βρώμης δ' οὐχ ἄπτεαι οὐδὲ ποτήτης;
 τίνα που δόλον ἄλλον ὄλβει· οὐδέ τί σε χρὴ 380
 κειδόμεν· ἦδη γάρ τοι ἀπώμοσα καρτερόν ὄρκον.“

Ὡς ἔφατ', αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον
 ὦ Κίρκη, τίς γάρ κεν ἀνὴρ, ὃς ἐναΐσιμος εἴη,
 πρὶν τλαίη πάσασθαι ἐδητύος ἡδὲ ποτήτης,
 πρὶν λύσασθ' ἐτάρους καὶ ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι;
 ἀλλ' εἰ θῆ πρόφρασσα πιεῖν φαγέμεν τε κελεύεις, 386
 λῦσον, ἵν' ὀφθαλμοῖσιν ἰδῶ ἐρίφρας ἐταίρους.“

Ὡς ἐφάμην, Κίρκη δὲ διέκ μεγάροιο βεβήκει
 ἰάβδον ἔχουσ' ἐν χειρὶ, θύρας δ' ἀνέωγε συφειοῦ,
 ἐκ δ' ἔλασεν σιάλοισιν ἑοικότας ἐννεώροισιν. 390
 οἳ μὲν ἔπειτ' ἔστησαν ἐναντίοι, ἡ δὲ δι' αὐτῶν
 ἄρχομένη προσάλειφεν ἑκάστῳ φάρμακον ἄλλο.

αὐτὸν δ' ἐκ μὲν μελέων τρίχες ἔρρεον, ἃς πρὶν ἔφυσεν
 φάρμακον οὐλόμενον, τό σφιν πόρε πότνια Κίρκη·
 ἀνδρες δ' ἄψ ἐγένοντο νεώτεροι ἢ πάρος ἦσαν 395
 καὶ πολὺ καλλίονες καὶ μελίωνες εἰσοράσθαι.

ἔγνωσαν δ' ἐμὲ κείνοι, ἔφυν τ' ἐν χερσὶν ἕκαστος.
 ἔασι δ' ἱμερόεις ὑπέδν γόος, ἀμφὶ δὲ θῶμα
 ἡμερδαλέον κανάχιζε· θεὰ δ' ἐλέαιρε καὶ αὐτή.

ἡ δὲ μεν ἄγχι στᾶσα προσεγύδα διὰ θεᾶσιν 400

„Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ.
 ἔρχεο νῦν ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θῖνα θαλάσσης.“

νηα μὲν ἄρ' ἀμπρωτον ἐρύσσετε ἥπειρόνδε,
κτήματα δ' ἐν σπήεσσι πελάσσετε ὅπλα τε πάντα·
αὐτὸς δ' ἄψ' ἰέναι καὶ ἄγειν ἐρήϊρας ἐταίρους·"

"Ὡς ἔφατ', αὐτὰρ ἔμοιγ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀρήϊος·
βῆν δ' ἰέναι ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ διῖνα θαλάσσης.
εὐρὸν ἔπειτ' ἐπὶ νῆϊ θοῇ ἐρήϊρας ἐταίρους
οἰκτρὸν ὀλοφυρομένους, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντα,
ὥς δ' ὅτ' ἂν ἄγραυλοι πόριες περὶ βοῦς ἀγελαιάς,
ἔλθουσας ἐς κόπρον, ἐπὴν βοτάνης κορέσωνται,
πᾶσαι ἅμα σκαίρουσιν ἐναντία· οὐδ' ἔτι σηκοὶ
ἰσχουσ', ἀλλ' ἀδινὸν μυκῶμεναι ἀμφιδέουσιν
μητέρας· ὥς ἐμὲ κείνοι, ἐπεὶ ἴδον ὀφθαλμοῖσιν,
δακρυόεντες ἔχυντο· δόκησε δ' ἄρα σφίσι θυμὸς
ὥς ἐμεν ὥς εἰ πατρίδ' ἰκοίαιτο καὶ πόλιν αὐτὴν
τρηχεῖς Ἰθάκης, ἵνα τ' ἔτραφεν ἠδ' ἐγένοντο·
καὶ μ' ὀλοφυρόμενοι ἔπεα πτερόεντα προσηύδων·

„Σοὶ μὲν νοστήσαντι, διοτρεφες, ὥς ἐχάρημεν,
ὥς εἴτ' εἰς Ἰθάκην ἀφικοίμεθα πατρίδα γαίαν·
ἀλλ' ἄγε, τῶν ἄλλων ἐτάρων κατάλεξον ὀλέθρον·"

"Ὡς ἔφωαν, αὐτὰρ ἐγὼ προσέφην μαλακοῖς ἐπέεσσιν·
„νηα μὲν ἄρ' ἀμπρωτον ἐρύσσομεν ἥπειρόνδε,
κτήματα δὲ σπήεσσι πελάσσομεν ὅπλα τε πάντα·
αὐτοὶ δ' ὀτρύνεσθ', ἵνα μοι ἅμα πάντες ἔπησθε,
ὄφρα ἴδῃθ' ἐτάρους ἱεροῖς ἐν δώμασι Κίρκης
πίνοντας καὶ ἔδοντας· ἐπηετανὸν γὰρ ἔχουσιν·"

"Ὡς ἐφάμην, οἱ δ' ὦκα ἐμοῖς ἐπέεσσι πίνοντο·
Εὐρύλοχος δέ μοι οἶος ἐρύκανε πάντας ἐταίρους
[καὶ σφας φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα]·

„Ὀ δειλοὶ, πόσ' ἴμεν; τί κακῶν ἰμείρετε τοῦτον;
Κίρκης ἐς μέγαρον καταβήμεναι, ἥ κεν ἅπαντας
ἢ σὺς ἢ λύκους ποιήσεται ἢ λέοντας,
οἳ κέν οἱ μέγα δῶμα φυλάσσοιμεν καὶ ἀνάγκη,

ὥσπερ Κύκλωψ ἔρξ', ὅτε οἱ μέσσανυλον ἵκοντο 435
 μέτεροι ἔταροι, σὺν δ' ὁ θρασὺς εἶπετ' Ὀδυσσεύς·
 οὔτου γὰρ καὶ κείνοι ἀτασθαλίῃσιν ὄλοντο·“

Ὡς ἔφατ', αὐτὰρ ἔγωγε μετὰ φρεσὶ μερμήριζα,
 πασσάμενος τανύηκες ἄορ παχέος παρὰ μηροῦ,
 ὃ οἱ ἀποτμήξας κεφαλὴν οὐδάσδε πελάσσαι, 440
 καὶ πηῶ περ εἴνυτι μάλα σχεδόν· ἀλλὰ μ' ἑταῖροι
 ἐλιγίους ἐπέεσσιν ἐρήτυνον ἄλλοθεν ἄλλος·

„Διογενὲς, τοῦτον μὲν εἴσομεν, εἰ σὺ κελεύεις,
 οὗτοῦ παρ νηϊ τε μένειν καὶ νῆα ἔρυσθαι·
 αἶν δ' ἡγεμόνευ' ἱερὰ πρὸς δῶματα Κίρκης.“ 445

Ὡς φάμενοι παρὰ νηὸς ἀνῆλθον ἠδὲ θαλάσσης.
 ὃδὲ μὲν Εὐρύλοχος κοίλῃ παρὰ νηϊ λέλειπτο,
 ἀλλ' ἔπετ'· ἔδδεισεν γὰρ ἐμὴν ἔκπαρλον ἐνιπῆν.

Τόφρα δὲ τοὺς ἄλλους ἐτάρους ἐν δώμασι Κίρκῃ
 ὀδυκέως λοῦσέν τε καὶ ἔχρισεν λίπ' ἐλαίῳ, 450
 ἀμφὶ δ' ἄρα χλαῖνας οὔλας βάλεν ἠδὲ χιτῶνας·

αἰνυμένους δ' εὖ πάντας ἐφεύρομεν ἐν μεγάροισιν.
 ὃ' ἐπεὶ ἀλλήλους εἶδον φράσσαντό τ' ἐσάντα,
 καὶ οὐδυνόμενοι, περὶ δὲ στεναχίζετο δῶμα.

ὃ δὲ μὲν ἄγχι σταῖσα προσηύδα διὰ θεάων 455
 „[Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,]
 κέτι νῦν θαλερὸν γόον ὄρουτε· οἶδα καὶ αὐτῇ

μὲν ὅς ἐν πόντῳ πάθεται ἄλγεα ἰχθυόεντι,
 ὃς ἀνάρσιοι ἄνδρες ἐδηλήσαντ' ἐπὶ χέρσῳ.
 ἀλλ' ἄγετ' ἐσθίετε βρώμην καὶ πίνετε οἶνον, 460

δοκεν αὐτίς θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι λάβητε,
 οὐν ὅτε πρῶτιστον ἐλείπετε πατρίδα γαῖαν
 ἡγεῖς Ἰθάκης· νῦν δ' ἀσκελέες καὶ ἄθυμοι,

ἐν ἄλῃ χαλεπῇ μεμνημένοι· οὐδέ ποθ' ὑμῖν 464
 θυμὸς ἐν εὐφροσύνῃ, ἐπειὴ μάλα πολλὰ πέποσθε·“
 Ὡς ἔφαθ', ἡμῖν δ' αὐτ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγῆνωρ.

ἐνθα μὲν ἥματα πάντα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν
ἤμεθα, δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἡδύ,
ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐνιαυτὸς ἔην, περὶ δ' ἔτραπον ὥραι
[μηνῶν φθινόντων, περὶ δ' ἥματα μακρὰ τελέσθη]
καὶ τότε μ' ἐκκαλέσαντες ἔφαν ἐρίηρες ἑταῖροι

„Δαιμόνι, ἥδη νῦν μιμνήσκεο πατρίδος αἵης,
εἰ τοι θέσφατόν ἐστι σωθῆναι καὶ ἰκέσθαι
οἶκον ἐϋκτίμενον καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαίαν.“

[Ὡς ἔφαν, αὐτὰρ ἔμοιγ' ἐπεπεΐδeto θυμὸς ἀγῆρως
ὥς τότε μὲν πρόπαν ἡμᾶρ ἐς ἥλιον καταδύντα
ἤμεθα, δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἡδύ.
ἡμος δ' ἥελιος κατέδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν,
οἱ μὲν κοιμήσαντο κατὰ μέγαρα σκυόεντα.]

Αὐτὰρ ἐγὼ Κίρκης ἐπιβὰς περικαλλέος εὐνῆς
γούνων ἐλλιπάνευσα, θεὰ δέ μευ ἔκλυεν αὐδῆς
[καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδων.]

„ὦ Κίρκη, τέλεσόν μοι ὑπόσχεσιν ἦνπερ ὑπέσθην
οἴκαδε πεμψέμεναι· θυμὸς δέ μοι ἔσσυται ἥδη,
ἦδ' ἄλλων ἐτάρων, οἱ μευ φθινύθουσι φίλον κῆρ
ἅμφ' ἔμ' ὀδυρόμενοι, ὅτε που σύγῃ νόσφι γένηται.“

Ὡς ἐφάμην, ἣ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο διὰ θεάων
„Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
μηκέτι νῦν ἀέκοντες ἔμῳ ἐνὶ μίμνετε οἴκῳ·
ἀλλ' ἄλλην χρὴ πρῶτον ὁδὸν τελέσαι καὶ ἰκέσθαι
εἰς Αἴδαο δόμους καὶ ἐπαινῆς Περσεφονείης,
ψυχῇ χρησομένους Θηβαίου Τειρεσίαιο,
μάντιος ἀλαοῦ, τοῦτε φρένες ἔμπεδοί εἰσιν·
τῷ καὶ τεθνηῶτι νόον πόρε Περσεφόνεια
οἶα πεπνῦσθαι· τοὶ δὲ σκιαὶ αἴσουσιν.“

Ὡς ἔφατ', αὐτὰρ ἔμοιγε κατεκλᾶσθη φίλον ἦτορ
κλαῖον δ' ἐν λεχέεσσι καθήμενος, οὐδέ τι θυμὸς
ἦθελ' ἔτι ζῶειν καὶ ὄρῳ φάος ἡελίοιο.

αὐτὰρ ἐπεὶ κλαίων τε κυλινδόμενός τ' ἐκορέσθην,
 καὶ τότε δῆ μιν ἔπεσσιν ἀμειβόμενος προσέειπον 500
 ὦ Κίρκη, τίς γὰρ ταύτην ὁδὸν ἡγεμονεύσει;
 εἰς Ἄιδος δ' οὔπω τις ἀφίκετο νηϊ μελαίνῃ.
 Ὡς ἐφάμην, ἥ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο δια θεάων
 Λιογενὲς Λαερτιάδῃ, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 μή τι τοι ἡγεμόνος γε ποθὴ παρὰ νηϊ μελέσθω, 505
 ἱστὸν δὲ στήσας ἀνά θ' ἱστία λευκὰ πετάσσας
 ἦσθαι τὴν δέ κέ τοι πνοιή Βορέας φέρησιν.
 ἀλλ' ὅπότε ἂν δὴ νηϊ δὲ Ὀκεανοῖο περήσῃς,
 ἐνθ' ἀκτὴ τε λάχεια καὶ ἄλσaea Περσεφονείης,
 μακροὶ τ' αἰγίροι καὶ ἱτέαι ὠλεσίκαρποι, 510
 ἧα μὲν αὐτοῦ κέλσαι ἐπ' Ὀκεανῷ βαθυδύνῃ,
 αὐτὸς δ' εἰς Ἄιδεω λέναι δόμον εὐρώεντα.
 ἔνθα μὲν εἰς Ἀχέροντα Πυριφλεγέθων τε ῥέουσιν
 Κῶκυτός θ', ὃς δὴ Στυγὸς ὕδατός ἐστιν ἀπορρώξ,
 αἶψα τε ξύνεσις τε δύο ποταμῶν ἐριδούπων· 515
 ἔνθα δ' ἐπειθ', ἥρως, χριμφθεὶς πέλας, ὥς σε κελεύω,
 ῥόθρον ὀρύξαι ὅσον τε πυγούσιον ἔνθα καὶ ἔνθα,
 μαρ' αὐτῷ δὲ χοὴν χεῖσθαι πᾶσιν νεκύεσσιν,
 πρῶτα μελικρήτω, μετέπειτα δὲ ἡδέϊ οἴνω,
 τὸ τρίτον αὐθ' ὕδατι· ἐπὶ δ' ἄλφιστα λευκὰ παλύνειν.
 πολλὰ δὲ γουνοῦσθαι νεκύων ἀμνηνὰ κάρηνα, 521
 ἰδῶν εἰς Ἰθάκην στείραν βοῦν, ἣτις ἀρίστη,
 ῥέειν ἐν μεγάροισι πυρὴν τ' ἐμπλησέμεν ἐσθλῶν,
 Τιγεσίῃ δ' ἀπάνευθεν οἶν ἱερυνσέμεν οἶω
 καμμέλαν', ὃς μήλοισι μεταπρέπει ὑμετέροισιν. 525
 αὐτὰρ ἐπὴν εὐχῇσι λίσσῃ κλυτὰ ἔθνεα νεκρῶν,
 ὡς οἶν ἀρνειὸν ῥέξειν θήλυν τε μέλαιναν
 ἰς Ἑρεβος στρέψας, αὐτὸς δ' ἀπονόσφι τραπέσθαι
 ἕμενος ποταμοῖο ῥοαῶν· ἔνθα δὲ πολλὰ
 θυγαῖ ἐλεύσονται νεκύων κατατεθυηῶτων. 530

δὴ τότε ἔπειθ' ἐτάροισιν ἐποτρύνει καὶ ἀνώξει
 μῆλα, τὰ δὴ κατέκειτ' ἐσφαγμένα νηλεὲς χαλκῷ,
 δείραντας κατακῆαι, ἐπεύξασθαι δὲ θεοῖσιν,
 ἰφθίμῳ τ' Ἀἰδῇ καὶ ἐπαινῇ Περσεφονείῃ·
 αὐτὸς δὲ ξίφος ὄξυ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ
 ἦσθαι, μηδὲ ἂν νεκρῶν ἀμειννὰ κάρηνα
 αἵματος ἄσσον ἵμεν πρὶν Τειρεσίαιο πυθέσθαι.
 ἔνθα τοι αὐτίκα μάντις ἐλεύσεται, ὄρχαμε λαῶν,
 ὅς κέν τοι εἴπῃσιν ὁδὸν καὶ μέτρα κελεύθου
 νόστων θ', ὥς ἐπὶ πόντου ἐλεύσεται ἰχθυόεντα·"

"Ὡς ἔφατ', αὐτίκα δὲ χρυσόθρονος ἦλυθεν Ἥως,
 ἀμφὶ δέ με χλαῖνάν τε χιτῶνά τε εἵματα ἔσσειν·
 αὐτὴ δ' ἀργύφειον φᾶρος μέγα ἔννυτο νύμφη,
 λεπτόν καὶ χαρίεν, περὶ δὲ ζώνην βάλετ' ἱεῦτι
 καλὴν χρυσεῖην, κεφαλῇ δ' ἐπέθηκε καλύπτρην,
 αὐτὰρ ἐγὼ διὰ δώματ' ἰὼν ὄτρυνον ἐταίρους
 μελιχίοις ἐπέεσσι παρασταδὸν ἄνδρα ἕκαστον·

„Μηκέτι νῦν εὐθοντες ἄωτεῖτε γλυκὺν ὕπνον,
 ἀλλ' ἵομεν· δὴ γάρ μοι ἐπέφραδε πότνια Κίρκη·"

"Ὡς ἐφάμην, τοῖσιν δ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγῆνωρ,
 οὐδὲ μὲν οὐδ' εὐθεν περ ἀπήμονας ἦγον ἐταίρους·
 Ἑλλήνων δέ τις ἔσκε νεώτατος, οὔτε τι λήην
 ἄλκιμος ἐν πολέμῳ οὔτε φρεσὶν ἦσιν ἀρηρώς,
 ὅς μοι ἄνευθ' ἐτάρων ἱεροῖς ἐν δώμασι Κίρκης,
 ψύχεος ἱμερώων, κατελέξατο οἶνοβαρείων·
 κινυμένων δ' ἐτάρων ὁμαδὸν καὶ δοῦπον ἀκούσας
 ἑξαπλῆγς ἀνόρουσε καὶ ἐκλάθετο φρεσὶν ἦσιν
 ἄπορρον καταβῆναι ἰὼν ἐς κλίμακα μακρὴν,
 ἀλλὰ καταντικρὺ τέγες πέσεν· ἐκ δὲ οἱ αὐγὴν
 ἀστραγάλων ἐάγη, ψυχὴ δ' Ἀἰδόςδε κατήλθεν.
 ἐρχομένοισι δὲ τοῖσιν ἐγὼ μετὰ μῦθον ἔειπον·

„Φύσθε νῦν που οἰκόνδε φίλῃν ἐς πατρίδα γαίαν·

ἔρχεσθ' ἄλλην δ' ἡμῖν ὁδὸν τεκμήρατο Κίρκη
εἰς Αἴδαο δόμους καὶ ἐπαινῆς Περσεφονείης,
ψυχῇ χρησομένους Θηβαίου Τειρεσίαιο.“ 565

Ὡς ἐφάμην, τοῖσιν δὲ κατεκλάσθη φίλον ἦτορ,
ἔξόμενοι δὲ κατ' αὐθι γόων τίλλοντό τε χαίτας·
ἀλλ' οὐ γάρ τις προῆξις ἐρίγνετο μυρομένοισιν.

Ἄλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θῖνα θαλάσσης
ῥομεν ἀχνύμενοι, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντες, 570
τόφρα δ' ἄρ' οἰχομένη Κίρκη παρὰ νηϊ μελαίνῃ
ἄρνειον κατέδησεν ὅν τε θῆλυν τε μέλαιναν,
ρεῖα παρεξελθοῦσα· τίς ἄν θεὸν οὐκ ἐθέλοντα
ὀφθαλμοῖσιν ἴδοιτ' ἢ ἔνθ' ἢ ἔνθα κίοντα;

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Α.

Νέκυια.

Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλθομεν ἡδὲ θάλασσαν,
νῆα μὲν ἄρ' ἀμπρωτον ἐρύσσαμεν εἰς ἅλα διαν,
ἐν δ' ἰστὸν τιθέμεσθα καὶ ἰστία νηϊ μελαίνῃ,
ἐν δὲ τὰ μῆλα λαβόντες ἐβήσαμεν, ἂν δὲ καὶ αὐτοὶ
βαίνομεν ἀχνύμενοι, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντες. 5
ἡμῖν δ' αὖ μετόπισθε νεὸς κυανοπρώροιο
ἄμενον οὔρον ἵει πλησίστιον, ἐσθλὸν ἐταῖρον,
Κίρκη ἐϋπλόκαμος, δεινὴ θεὸς ἀνδρήεσσα.
ἡμεῖς δ' ὅπλα ἕκαστα πονησάμενοι κατὰ νῆα
ἤμεθα· τὴν δ' ἄνεμός τε κυβερνήτης τ' ἴθυνεν. 10
ῥῆς δὲ πανημερίης τέταθ' ἰστία ποντοποροῦσης·
δύσετό τ' ἥελιος, σκιόωντό τε πᾶσαι ἀγνυαί.

Ἥ δ' ἐς πείραθ' ἵκανε βαθυρροῦν Ὠκεανόῳ.
 ἐνθα δὲ Κιμμερίων ἀνδρῶν δῆμος τε πόλις τε,
 ἥρῃ καὶ νεφέλῃ κεκαλυμμένοι· οὐδέ ποτ' αὐτοὺς
 Ἥλιος φαέθων καταδέσκειται ἀκτίνεσσιν,
 οὔθ' ὁπότ' ἂν στείγῃσι πρὸς οὐρανὸν ἀστερόεντα,
 οὔθ' ὅτ' ἂν ἄψ ἐπὶ γαίαν ἀπ' οὐρανόθεν προτραπήται·
 ἀλλ' ἐπὶ νύξ' ὅλοή τέταται δειλοῖσι βροτοῖσιν.
 νῆα μὲν ἐνθ' ἐλθόντες ἐκέλευμεν, ἐκ δὲ τὰ μῆλα
 εἰλόμεθ'· αὐτοὶ δ' αὖτε παρὰ ῥοῶν Ὠκεανοῖο
 ἦομεν, ὅφρ' ἐς χῶρον ἀφικόμεθ' ὃν φράσε Κίρκη.
 Ἐνθ' ἰερήϊα μὲν Περιμήδης Εὐρύλοχός τε
 ἔσχον· ἐγὼ δ' ἄορ ὃξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ
 βόθρον ὄρυξ' ὅσσον τε πυγούσιον ἐνθα καὶ ἐνθα,
 ἀμφ' αὐτῷ δὲ χοῆν χεόμην πᾶσιν νεκύεσσιν,
 πρῶτα μελικρήτω, μετέπειτα δὲ ἡδέϊ οἴνω,
 τὸ τρίτον αὖθ' ὕδατι· ἐπὶ δ' ἄλφειτα λευκὰ πάλυνον.
 πολλὰ δὲ γουνούμην νεκῶν ἀμειννὰ κάρηνα,
 ἐλθὼν εἰς Ἰθάκην στεῖραν βοῦν, ἥτις ἀρίστη,
 ῥέξιεν ἐν μεγάροισι πυρὴν τ' ἐμπλησέμεν ἐσθλῶν.
 Τειρεσίῃ δ' ἀπάνευθεν ὅν ἱερυσέμεν οἶω
 παμμέλαν', ὃς μήλοισι μεταπρέπει ἡμετέροισιν.
 τοὺς δ' ἐπεὶ εὐχολῆσι λιτῆσί τε, ἔθνεα νεκρῶν,
 ἐλλισάμην, τὰ δὲ μῆλα λαβὼν ἀπεδειροτόμησα
 ἐς βόθρον, ῥέε δ' αἶμα κελαινεφές· αἱ δ' ἀγέροντο
 ψυχὰι ὑπὲξ Ἑρέβους νεκῶν κατατεθνηώτων.
 [νύμφαι τ' ἡῆθεοί τε πολὺτλητοί τε γέροντες
 παρθενικαὶ τ' ἀταλαὶ νεοπενθέα θυμὸν ἔχουσαι
 πολλοὶ δ' οὐτάμενοι χαλκήρεσιν ἐγχείησιν,
 ἄνδρες ἀρηϊφατοὶ βεβροτωμένα τεύχε' ἔχοντες·
 οἳ πολλοὶ περὶ βόθρον ἐφοίτων ἄλλοθεν ἄλλος
 θεσπεσίῃ ἰαχῇ· ἐμὲ δὲ χλωρὸν δέος ἥρει.]
 δῆ' τότε ἔπειθ' ἐτάροισιν ἐποτρύννας ἐκέλευσα

μήλα, τα δὴ κατέκειτ' ἐσφαγμένα νηλεῖ χαλκῷ, 45
 θείραντας κατακῆαι, ἐπευξασθαι δὲ θεοῖσιν,
 φθίμῳ τ' Ἀΐδῃ καὶ ἐπαινῇ Περσεφονείῃ·
 αὐτὸς δὲ ξίφος ὅξυ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ
 ἤμην, οὐδ' εἰς νεκύων ἀμειννὰ κάρηνα
 αἵματος ἄσπον ἵμεν, πρὶν Τειρεσίαιο πνθέσθαι. 50

Πρώτη δὲ ψυχὴ Ἑλπήνορος ἦλθεν ἑταίρου·
 οὐ γάρ πω ἐτέθαιπτο ὑπὸ χθονὸς εὐρουοδείης·
 σῶμα γάρ ἐν Κίρκης μεγάρῳ κατελείπομεν ἡμεῖς
 ἄκλαντον καὶ ἄθαιπτον, ἐπεὶ πόνος ἄλλος ἐπειγεν.
 τὸν μὲν ἐγὼ δάκρυσα ἰδὼν ἐλέησά τε θυμῷ, 55
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδων·

„Ἑλπήνορ, πῶς ἦλθες ὑπὸ ζόφον ἡερόεντα;
 ἐφθης πεζὸς ἐὼν ἢ ἐγὼ σὺν νηϊ μελαίνῃ.“

Ὡς ἐφάμην, ὃ δὲ μ' οἰμώξας ἡμείβετο μύθῳ 60
 [διογενὲς Λαερτιάδῃ, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,]

ἔσέ με δαίμονος αἶσα κακὴ καὶ ἀθέσφατος οἶνος·
 Κίρκης δ' ἐν μεγάρῳ καταλέγμενος οὐκ ἐνόησα
 ἔψορρον καταβῆναι ἰὼν ἐς κλίμακα μακρὴν,
 ἀλλὰ καταντικρὺ τέγεος πέσον· ἐκ δέ μοι αὐχὴν
 ἄστραγάλων ἐάγη, ψυχὴ δ' Ἀϊδόσδε κατήλθεν. 65

νῦν δέ σε τῶν ὀπιθεν γουνάξομαι, οὐ παρῶντων,
 πρὸς τ' ἀλόχου καὶ πατρὸς, ὃ σ' ἔτρεφε τυτθὸν ἐόντα,
 Τηλεμάχου θ', ὃν μοῦνον ἐνὶ μεγάροισιν ἐλειπες·
 οἶδα γάρ ὥς ἐνθῆνδε κίων δόμου ἐξ Αἰδαο
 νῆσον ἐς Αἰαίην σχήσεις εὐεργέα νῆα· 70

ἔνθα σ' ἔπειτα, ἄναξ, κέλομαι μνήσασθαι ἐμεῖο·
 μή μ' ἄκλαντον, ἄθαιπτον, ἰὼν ὀπιθεν καταλείπειν.
 νοσφισθεῖς, μή τοί τι θεῶν μήνιμα γένωμαι,
 ἀλλὰ με κακῆναι σὺν τεύχεσιν, ἄσσα μοί ἐστιν,
 σῆμά τέ μοι χεῦναι πολιῆς ἐπὶ θινὶ θαλάσσης, 75
 ἀνδρὸς δυστήνοιο, καὶ ἐσσομένοισι πνθέσθαι

ταῦτά τέ μοι τελέσαι πῆξαί τ' ἐπὶ τύμβῳ ἔρετμόν,
τῷ καὶ ζωὸς ἔρεσσον ἐὼν μετ' ἑμοῖς ἐτάροισιν.“

Ὡς ἔφατ', αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον
„ταῦτά τοι, ὦ δύστηνε, τελευτήσω τε καὶ ἔρξω.“

Νῶϊ μὲν ὥς ἐπέεσσιν ἀμειβομένῳ στυγεροῖσιν
ἤμεθ', ἐγὼ μὲν ἄνευθεν ἐφ' αἵματι φάσγανον ἴσχω,
εἰδῶλον δ' ἐτέρωθεν ἐταίρου πόλλ' ἀγορεύων.

Ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχὴ μητρὸς κατατεθνηυῖης,
Αὐτολύκου θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἀντίκλεια,
τὴν ζωὴν κατέλειπον ἰὼν εἰς Ἴλιον ἱρήν.

τὴν μὲν ἐγὼ δάκρυσα ἰδὼν ἐλέησά τε θυμῷ·
ἀλλ' οὐδ' ὥς εἶων προτέρην, πνικινὸν περ ἀχεύων,
αἵματος ἄσσον ἵμεν, πρὶν Τειρεσίαιο πνθῆσθαι.

Ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχὴ Θηβαίου Τειρεσίαο,
χρύσειον σκῆπτρον ἔχων, ἔμὲ δ' ἔγνω καὶ προσέειπε

„Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
τίπτ' αὐτ', ὦ δύστηνε, λιπὼν φάος ἡέλιοιο
ἦλνθες, ὄφρα ἴδῃ νέκυας καὶ ἀτερπέα χῶρον;
ἀλλ' ἀποχάζεο βόθρου, ἅπισχε δὲ φάσγανον ὀξὺ,
αἵματος ὄφρα πίω καὶ τοι νημερτέα εἰπω.“

Ὡς φάτ', ἐγὼ δ' ἀναχασσάμενος ξίφος ἀργυρόηλον
κουλεῷ ἐγκατέπηξ'. ὁ δ' ἐπεὶ πῖεν αἷμα κελαινόν,
καὶ τότε δῆ μ' ἐπέεσσι προσηνύδα μάντις ἀμύμων

„Νόστον δίζηαι μελιηδέα, παῖδιμ' Ὀδυσσεῦ·
τὸν δέ τοι ἀργαλέον θήσει θεός· οὐ γὰρ οἶω
λήσειν ἐννοσίγαιον, ὃ τοι κότον ἐνθετο θυμῷ,
χωόμενος ὅτι οἱ νῖδ' ὀφίλου ἐξαλάωσας.

ἀλλ' ἔτι μὲν κε καὶ ὥς κακὰ περ πάσχοντες ἴκοισθαι,
αἱ κ' ἐθέλης σὸν θυμὸν ἐρυννακῆειν καὶ ἐταίρων,
ὅππότε κε πρῶτον πελάσῃς εὐεργέα νῆα
Θρινακίῃ νήσῳ, προσφυγὼν ἰοειδέα πόντον,
βοσκομένας δ' εὗρητε βόας καὶ ἱφια μῆλα

Ἡελίου, ὃς πάντ' ἐφορᾷ καὶ πάντ' ἐπακούει.
 τίς εἰ μὲν κ' ἀσινέας ἑάας νόστου τε μέδῃαι, 110
 καὶ κεν ἔτ' εἰς Ἰθάκην κακὰ περ πάσχοντες ἵκοισθε·
 δέ κε σίνῃαι, τότε τοι τεκμαίρομ' ὄλεθρον
 ἦν τε καὶ ἐτάροισ· αὐτὸς δ' εἶπερ κεν ἀλύξης,
 ἢ κακῶς νεῖαι, ὀλέσας ἅπο πάντας ἐταίρους,
 ἢ ὅς ἐπ' ἀλλοτρίης· δῆεις δ' ἐν πῆματα οἴκῳ, 115
 ἄνδρας ὑπερφιάλους, οἳ τοι βίοτον κατέδουσιν
 ὠμόμενοι ἀντιθέην ἄλοχον καὶ ἔδνα διδόντες.
 ἀλλ' ἦτοι κείνων γε βίας ἀποτίσσαι ἐλθῶν·
 ἀπὸρ ἐπὶν μνηστῆρας ἐνὶ μεγάροισι τεοῖσιν
 κτείνης ἢ δόλῳ ἢ ἀμφιδὸν ὀξεί χαλκῷ, 120
 ὀργεσθαι δὴ ἔπειτα, λαβὼν εὐήρες ἔρετμον,
 ἀσέκε τοὺς ἀφίκηαι οἳ οὐκ ἴσασι θάλασσαν
 ἄνδρες, οὐδέ θ' ἄλεσσι μεμιγμένον εἶδαρ ἔδουσιν·
 ὃδ' ἄρα τοίγ' ἴσασι νέας φοινικοπαρήους,
 ὃδ' εὐήρε' ἔρετμὰ, τάτε πτερὰ νηυσὶ πέλονται. 125
 ἦμα δέ τοι ἔρέω μάλ' ἀριφραδὲς, οὐδέ σε λήσει·
 οὔ ποτε κεν δὴ τοι ξυμβλήμενος ἄλλος ὁδίτης
 τῇ ἀθηρηλοιογὸν ἔχειν ἀνὰ φαιδίμῳ ὦμῳ,
 καὶ τότε δὴ γαίῃ πῆξας εὐήρες ἔρετμον,
 ἔξας ἱερὰ καλὰ Ποσειδάωνι ἀνάκτι, 130
 ὀνειδὼν ταῦρόν τε σῶν τ' ἐπιβήτορα κάπρον,
 θεῶδ' ἀποστείχειν ἔρδειν θ' ἱερὰς ἐκατόμβας
 θανάτοισι θεοῖσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,
 ἴσσι μάλ' ἐξείης· θάνατος δέ τοι ἐξ ἀλὸς αὐτῶ
 βληχρὸς μάλα τοῖος ἐλεύσεται, ὅς κέ σε πέφυκῃ 135
 ἡρα ὑπο λιπαρῷ ἀρημένον· ἀμφὶ δὲ λαοὶ
 βιοὶ ἔσσουνται· τὰ δέ τοι νημερτέα εἶρω·
 Ὡς ἔφατ', αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον
 Τειρεσίη, τὰ μὲν ἄρ' που ἐκέκλωσαν θεοὶ αὐτοί·
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον· 140

μητρός τήνδ' ὁρώω ψυχὴν κατατεθνηυίης·
 ἢ δ' ἀκέουσ' ἦσται σχεδὸν αἵματος, οὐδ' ἐὼν υἱὸν
 ἔτλη ἐσάντα ἰδεῖν οὐδὲ προτιμυθήσασθαι.
 εἰπὲ, ἄναξ, πῶς κέν με ἀναγνοίῃ τὸν ἐόντα;“

Ὡς ἐφάμην, ὃ δέ μ' αὐτίκ' ἀμειβόμενος προσέειπε
 „ὦ ἡϊδιὸν τοι ἔπος ἐρέω καὶ ἐνὶ φρεσὶ θήσω·
 ὄντινα μὲν κεν ἔῃς νεκύων κατατεθνηυιάτων
 αἵματος ἄσσον ἱμεν, ὅδε τοι νημερτὲς ἐνίψει·
 ᾧ δέ κ' ἐπιφθονέοις, ὅδε τοι πάλιν εἰσιν ὀπίσσω.“

Ὡς φαμένῃ ψυχῇ μὲν ἔβη δόμον Ἄϊδος εἰσὼ
 Τειρεσίαιο ἄνακτος, ἐπαι κατὰ θέσφατ' ἔλεξεν·
 αὐτὰρ ἐγὼν αὐτοῦ μένον ἔμπεδον, ὄφρ' ἐπὶ μήτηρ
 ἦλυθε καὶ πλεν αἶμα κελαινεφές· αὐτίκα δ' ἐγνώ,
 καὶ μ' ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

„Τέκνον ἐμὸν, πῶς ἦλθες ὑπὸ ζόφον ἡερόεντα
 ζωὸς ἐών; χαλεπὸν δὲ τάδε ζωοῖσιν ὀρᾶσθαι.
 [μέσσω γάρ μεγάλοι ποταμοὶ καὶ δεινὰ ῥέεθρα,
 Ωκεανὸς μὲν πρῶτα, τὸν οὕτως ἔστι περῆσαι
 πεζὸν ἐόντ', ἦν μὴ τις ἔχῃ εὐεργέα νῆα.]
 ἢ νῦν δὴ Τροίηθεν ἀλώμενος ἐνθάδ' ἱκάνεις
 νηϊ τε καὶ ἐτάροισι πολὺν χρόνον; οὐδέ πω ἦλθες
 εἰς Ἰθάκην, οὐδ' εἶδες ἐνὶ μεγάροισι γυναῖκα;“

Ὡς ἔφατ', αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπα
 „μῆτερ ἐμή, χρεῖώ με κατήγαγεν εἰς Ἀἶδα
 ψυχῇ χρησόμενον Θηβαίου Τειρεσίαο·
 οὐ γάρ πω σχεδὸν ἦλθον Ἀχαιῖδος, οὐδέ πω ἀμῆς
 γῆς ἐπέβην, ἀλλ' αἶεν ἔχων ἀλάλημαι ὀλβύν,
 ἐξ οὗ τὰ πρῶτισθ' ἐπόμην Ἀγαμέμνονι δίῳ
 Ἴλιον εἰς εὐπωλον, ἵνα Τρώεσσι μαχοίμην.
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον·
 τίς νύ σε Κῆρ ἐδάμασσε ταυηλεγέος θανάτοιο;
 ἢ βολιχὴ νοῦσος; ἢ Ἀρτεμις ἰοχέαιρα

ἢ ἀγανοῖς βελέεσσιν ἐποικομένη κατέπεφνεν,
 ἀπὲ δέ μοι πατρός τε καὶ υἱός, ὃν κατέλειπον,
 ἢ εἴ παρ κείνοισιν ἐμὸν γέρας, ἢ τίς ἦδη 175
 ἀνδρῶν ἄλλος ἔχει, ἐμὲ δ' οὐκέτι φασὶ νέεσθαι.
 ἀπὲ δέ μοι μνηστῆς ἀλόχου βουλήν τε νόον τε,
 ἢ μένει παρὰ παιδί καὶ ἔμπεδα πάντα φυλάσσει
 ἢ ἦδη μιν ἔγρημεν Ἀχαιῶν ὅστις ἄριστος.
 Ὡς ἐφάμην, ἢ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο πότνια μήτηρ 180
 καὶ λίην κείνη γε μένει τετληότι θυμῷ
 ποῖσιν ἐν μεγάροισιν· οἷζυραὶ δέ οἱ αἰεὶ
 σθίνουσιν νύκτες τε καὶ ἡμέατα δακρυχεοῦσῃ.
 ὃν δ' οὐπώ τις ἔχει καλὸν γέρας, ἀλλὰ ἔκηλος
 Τηλέμαχος τεμένη νέμεται καὶ δαίτας ἕϊσας 185
 καίνονται, ἃς ἐπέοικε δικασπόλον ἄνδρ' ἀλεγύνειν·
 πάντες γὰρ καλέουσι. πατήρ δέ σός αὐτόθι μίμνει
 γρηῷ, οὐδὲ πόλινδε κατέρχεται· οὐδέ οἱ εὐναὶ
 ἔμνια καὶ χλαῖναι καὶ ῥήγεα σιγαλόεντα,
 ἀλλ' ὅγε χεῖμα μὲν εὖθει ὅθι θυῶες ἐνὶ οἴκῳ 190
 κόνι ἄγχι πυρός, κακὰ δὲ χροῦτ' εἴματα εἴται·
 αὐτὰρ ἐπὴν ἔλθῃσι θέρος τεθαλυῖά τ' ὀπώρη,
 πάντῃ οἱ κατὰ γουνὸν ἄλωῃς οἰνοπέδοιο
 πύλων κεκλιμένων χθαμαλαὶ βεβλήγεται εὐναί·
 ὅθ' ὅγε κείτ' ἀχέων, μέγα δὲ φρεσὶ πένθος ἀέξει 195
 ὃν νόστον ποθέων· χαλεπὸν δ' ἐπὶ γῆρας ἰκάνει.
 ὧτ' αὖ καὶ ἐγὼν ὀλόμην καὶ πότμον ἐπέσπον·
 αἶψ' ἔμεγ' ἐν μεγάροισιν εὐσκοπὸς ἰοχέαιρα
 ἢ ἀγανοῖς βελέεσσιν ἐποικομένη κατέπεφνεν,
 ὥτε τις οὖν μοι νοῦσος ἐπήλυθεν, ἥτε μάλιστα 200
 ἢ κιδόνη στυγερῇ μελέων ἐξείλετο θυμόν·
 ἀλλὰ με σός τε πόθος σά τε μήδεα, φριδίμ' Ὀδυσσεῦ,
 ἢ τ' ἀγανοφροσύνη μελιγδέα θυμὸν ἀπῆύρα·
 Ὡς ἐφάτ', αὐτὰρ ἔγωγ' ἔθελον φρεσὶ μερμηρίζας

μητρὸς ἐμῆς ψυχὴν ἐλέειν κατατεθνηυῖης.
 τρὶς μὲν ἐφωρμήθην, ἐλέειν τέ με θυμὸς ἀνώγει,
 τρὶς δέ μοι ἐκ χειρῶν σκιῇ εἶκελον ἦ καὶ ὕνειρος
 ἔπτατ'· ἐμοὶ δ' ἄχος ὃς οὐ γενέσκειτο κηρόθι μᾶλλον,
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδων·

„Μῆτερ ἐμή, τί νύ μ' οὐ μίνυεις ἐλέειν μεμαῶτα,
 ὄφρα καὶ εἰν Ἀῖδαο φίλας περὶ χεῖρε βαλόντε
 ἀμφοτέρω κρυεροῖο τεταρπώμεσθα γόοιο;
 ἦ τί μοι εἰδωλον τόδ' ἀγανὴ Περσεφόνεια
 ὥτρυν', ὅφρ' ἔτι μᾶλλον ὀδυρόμενος στεναχίζω;“

“Ὡς ἐφάμην, ἡ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο πότνια μήτηρ·
 „ὦ μοι, τέκνον ἐμόν, περὶ πάντων κάμμορε φρωτῶν,
 οὔτι σε Περσεφόνεια, Διὸς θυγάτηρ, ἀπαφίσκει,
 ἀλλ' αὕτη δίκη ἐστὶ βροτῶν, ὅτε κέν τε θάνωσιν·
 οὐ γὰρ ἔτι σάρκας τε καὶ ὀστέα ἴνες ἔχουσιν,
 ἀλλὰ τὰ μὲν τε πυρὸς κρατερόν μένος αἰδομένοιο
 δαμνᾷ, ἐπεὶ κε πρῶτα λίπη λευκ' ὀστέα θυμὸς.
 ψυχὴ δ' ἥντ' ὄνειρος ἀποπταμένη πεπότηται.
 ἀλλὰ φώσδε τάχιστα λιλαίεο· ταῦτα δὲ πάντα
 ἴσθ', ἵνα καὶ μετόπισθε τεῇ εἰρησθα γυναικί.“

Νῶϊ μὲν ὥς ἐπέεσσιν ἀμειβόμεν', αἱ δὲ γυναῖκες
 ἦλυνθον – ὥτρυνεν γὰρ ἀγανὴ Περσεφόνεια –
 ὄσσαι ἀριστῆων ἄλοχοι ἔσαν ἠδὲ θύγατρες.
 αἱ δ' ἀμφ' αἶμα κελαινὸν ἀολλέες ἠγερέθοντο,
 αὐτὰρ ἐγὼ βούλευον ὅπως ἐρέοιμι ἐκάστην.
 ἦδε δέ μοι κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλή·
 σπασσάμενος τανύηκες ἄορ παχέος παρὰ μηροῦ
 οἶκ' εἶων πιέειν αἶμα πάσας αἶμα κελαινόν.
 αἱ δὲ προμνηστῖναι ἐπήϊσαν, ἠδὲ ἐκάστη
 ὀνύγονον ἐξαγόρευεν· ἐγὼ δ' ἐρέεινον ἀπάσας.

“Ὡς ἔειπεν, ἦτοι πρῶτην Τυρῶ ἶδον εὐπατέρειαν,
 ἣ φάτο Σαλμωνῆος ἀμύμονος ἐκγονος εἶναι,

ἣ δὲ Κρηθῆος γυνὴ ἔμμεναι Αἰολίδαο·
 ἣ ποταμοῦ ἠράσσατ', Ἐνιπῆος θείοιο,
 ὃς πολὺ κάλλιστος ποταμῶν ἐπὶ γαῖαν ἴησιν,
 καὶ ῥ' ἐπ' Ἐνιπῆος πωλέσκετο καλὰ ῥέεθρα. 240
 ὧ δ' ἄρ' εἰσάμενος γαίηοχος ἔννοσίγαιος
 ἐν προχοῇς ποταμοῦ παρελέξατο δινήμεντος·
 κορυφύρεον δ' ἄρα κῦμα περιστάθη, οὔρεϊ ἴσον,
 κυρτωθὲν, κρύψεν δὲ θεὸν θνητὴν τε γυναιῖκα.
 ἔλυσε δὲ παρθενίην ζώνην, κατὰ δ' ὕπνον ἔχευεν.]
 ἀντάρ ἐπεὶ ῥ' ἐτέλεσσε θεὸς φιλοτήσια ἔργα, 246
 ἦν τ' ἄρα οἱ φῶ χειρὶ ἔπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζεν·
 „Καίρε, γύναι, φιλότῃτι, περιπλομένου δ' ἐνιαυτοῦ
 ἔξαι ἀγλαὰ τέκνα, ἐπεὶ οὐκ ἀποφώλιοι εὐναὶ
 ὀθανάτων· σὺ δὲ τοὺς κομέειν ἀτιταλλέμεναί τε. 250
 ἔν δ' ἔρχεν πρὸς δῶμα, καὶ ἴσχεο μῆδ' ὀνομήνῃς·
 ἐντάρ ἐγὼ τοί εἰμι Ποσειδάων ἔνοσίχθων.“
 ὣς εἰπὼν ὑπὸ πόντον ἐδύσετο κυμαίνοντα.
 ῥ' ὑποκυσαμένη Περίην τέκε καὶ Νηληῖα,
 ἣ κρατερῶ θεράποντε Διὸς μέγαλοιο γενέσθην 255
 ἡμιφότερῳ· Περίης μὲν ἐν εὐρυχόρῳ Ἰαωλκῶ
 αἰε πολύρρημος, ὃ δ' ἄρ' ἐν Πύλῳ ἡμαθόεντι.
 τοὺς δ' ἐτέρους Κρηθῆη τέκεν βασιλεία γυναικῶν,
 Διονά τ' ἠδὲ Φέρητ' Ἀμυθᾶονά θ' ἱπποχάρμην.
 τὴν δὲ μετ' Ἀντιόπην ἰδον, Ἀσωποῖο θυγάτρα, 260
 ἣ καὶ Διὸς εὖχετ' ἐν ἀγκοίνῃσιν ἰαῦσαι,
 καὶ ῥ' ἔτεκεν δύο παῖδ', Ἀμφιόνά τε Ζῆθόν τε,
 ὃ πρῶτοι Θήβης ἔδος ἔκτισαν ἑπταπύλοιο,
 ἀργασάν τ', ἐπεὶ οὐ μὲν ἀπύργωτόν γ' ἐδύναντο
 καίμεν εὐρύχορον Θήβην, κρατερῶ περ ἑόντε. 265
 τὴν δὲ μετ' Ἀλκμήνην ἰδον, Ἀμφιτρύωνος ἄκοιτιν,
 ῥ' Ἡρακλῆα θρασυμέμνονα θυμολέοντα
 αἰνᾶτ' ἐν ἀγκοίνῃσι Διὸς μέγαλοιο μινεῖσα·

καὶ Μεγάρῃν, Κρείοντος ὑπερθύμοιο θυγάτρα,
τὴν ἔχεν Ἀμφιτρυώνος υἱὸς μένος ἄλκην ἀτειρῆς.

Μητέρα τ' Οἰδιπόδαο ἴδον, καλὴν Ἐπικάστην,
ἣ μέγα ἔργον ἔρεξεν ἀνδρείῃσι νόοιο,
γῆμαμένη ᾧ υἱεῖ· ὁ δ' ὄν πατέρ' ἐξαναρίξας
γῆμεν· ἄφαρ δ' ἀνάπυστα θεοὶ θέσαν ἀνθρώποισιν
ἀλλ' ὁ μὲν ἐν Θήβῃ πολυηράτῳ ἄλγεα πάσχων
Καδμείων ἤνυσσε θεῶν ὀλοὰς διὰ βουλάς·
ἣ δ' ἔβη εἰς Αἶδαο πυλάρταο κρατεροῖο,
ἄψαμένη βρόχον αἰπὺν ἀφ' ὑψηλοῖο μελάθρου,
ᾧ ἄχει σχομένη· τῷ δ' ἄλγεα κάλλιπ' ὀπίσσω
πολλὰ μάλ', ὅσσα τε μητρὸς Ἐρινύες ἐκτελέουσιν.

Καὶ Χλωρίν εἶδον περικαλλέα, τὴν ποτε Νηλεὺς
γῆμεν ἔδν διὰ κάλλος, ἐπεὶ πόρε μυρία ἔδνα,
ὀπλοτάτην κούρην Ἀμφίονος Ἰασίδαο,
ὅς ποτ' ἐν Ὀρχομενῷ Μινυητῷ ἴφι ἀνάσσειν·
ἣ δὲ Πύλου βασίλευε, τέκεν δέ οἱ ἀγλαὰ τέκνα,
Νέστορά τε Χρομίον τε Περικλύμενόν τ' ἀγέρωχον·
τοῖσι δ' ἐπ' ἰφθίμην Πηρῶ τέκε, θαῦμα βροτοῖσιν,
τὴν πάντες μυνόντο περικτίται· οὐδέ τι Νηλεὺς
τῷ ἐδίδου ὃς μὴ ἔλικας βόας εὐρυμετώπους
ἐκ Φυλάκης ἐλάσειε βίης Ἰφικληΐης
ἀργαλέας· τὰς δ' οἷος ὑπέσχετο μάντις ἀμύμων
ἐξελάαν· χαλεπὴ δὲ θεοῦ κατὰ μοῖρ' ἐπέδθησεν,
θεσμοὶ τ' ἀργαλέοι καὶ βουκόλοι ἀγροῖωται.
ἀλλ' ὅτε δὴ μῆνές τε καὶ ἡμέραι ἐξετελεῦντο
ἄψ περιτελλομένου ἔτεος καὶ ἐπήλυθον ὦραι,
καὶ τότε δὴ μιν ἔλυσε βίη Ἰφικληΐη,
θέσφατα πάντ' εἰπόντα· Διὸς δ' ἐτελείετο βουλή.

Καὶ Αἴθην εἶδον, τὴν Τυνδαρέου παρὰ κοιτίν,
ἣ ᾧ ὑπὸ Τυνδαρέῳ κρατερόφρονε γείνατο παῖδε,
Κάστορά θ' ἱππόδαμον καὶ πῦξ ἀγαθὸν Πολυδεύκη.

οὐς ἄμφω ζῶνους κατέχει φυσίζοος αἶα· 301
 καὶ νέρθεν γῆς τιμὴν πρὸς Ζηνὸς ἔχοντες
 ἄλλοτε μὲν ζῶουσ' ἑτερήμεροι, ἄλλοτε δ' αὖτε
 τεθνᾶσιν· τιμὴν δὲ λελόγχασιν ἴσα θεοῖσιν.
 Τὴν δὲ μετ' Ἰφιμέδειαν, Ἀλωῆος παράκοιτιν, 305
 αἰδοῦν, ἣ δὴ φάσκε Ποσειδάωνι μιγῆναι,
 αἰ ῥ' ἔτεκεν δύο παῖδε, μινυνθαδίῳ δὲ γενέσθην,
 ἰόν τ' ἀντίθεον τηλεκλειτόν τ' Ἐφιάλτην,
 οὓς δὴ μηκίστους θρέψε ξείδωρος ἄρουρα
 καὶ πολὺ καλλίστους μετὰ γε κλυτὸν Ὠρίωνα· 310
 ἀνέωροι γάρ τοίγε καὶ ἐννεαπήχεες ἦσαν
 ἄρως, ἀτὰρ μῆκος γε γενέσθην ἐννεόργυιοι.
 ῥα καὶ ἀθανάτοισιν ἀπειλήτην ἐν Ὀλύμπῳ
 πολόπιδα στήσειν πολυαῖκος πολέμοιο.
 ὅσσαν ἐπ' Οὐλύμπῳ μέμασαν θέμεν, αὐτὰρ ἐπ' Ὀσση
 ἠέλιον εἰνοσίφυλλον, ἔν' οὐρανὸς ἀμβατὸς εἴη. 316
 αἰ νῦ κεν ἐξετέλεσσαν, εἰ ἥβης μέτρον ἴκοντο·
 ἀλλ' ὅλεσεν Διὸς υἱὸς, ὃν ἡὔκομος τέκε Αἰητῶ,
 ἡμιπτότρω, πρὶν σφωὶν ὑπὸ κροτάφοισιν ἰούλους
 ἐνθῆσαι πυνκάσαι τε γένυς εὐανθεῖ λάχνη. 320
 Φαίδρην τε Πρόκριν τε ἶδον καλὴν τ' Ἀριάδην,
 οὐρην Μίνωος ὀλοόφρονος, ἣν ποτε Θησεὺς
 Κρήτης ἐς γουνὸν Ἀθηνῶων ἱεράων
 γέ μιν, οὐδ' ἀπόνητο· πάρος δέ μιν Ἀρτεμις ἔκτα
 ἔη ἐν ἀμφιρύτῃ Διονύσου μαρτυρήσιν. 325
 Μαῖράν τε Κλυμένην τε ἶδον στυγερὴν τ' Ἐρι-
 φύλην,
 χρυσὸν φίλον ἀνδρὸς ἐδέξατο τιμήεντα.
 ἄσας δ' οὐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι οὐδ' ὀνομήνω,
 ἄσας ἡρώων ἀλόχους ἶδον ἥδὲ θύγατρας·
 οἶν γάρ κεν καὶ νύξ φθιτ' ἄμβροτος. ἀλλὰ καὶ ἄρη
 ὕδαιν, ἣ ἐπὶ νῆα θοὴν ἐλθόντ' ἐς ἑταίρους 331

ἢ αὐτοῦ· πομπὴ δὲ θεοῖς ὑμῖν τε μελήσει.“

Ὡς ἔφαθ', αἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
κηληθμῷ δ' ἔσχοντο κατὰ μέγαρα σκυόεντα.

τοῖσιν δ' Ἀρήτη λευκώλενος ἤρχετο μύθων

„Φαίηκες, πῶς ὑμῖν ἀνὴρ ὅδε φαίνεται εἶναι
εἰδός τε μέγεθός τε ἰδὲ φρένας ἔνδον ἔϊσας;

ξείνος δ' αὐτ' ἐμός ἐστιν, ἕκαστος δ' ἔμμορε τιμῆς;

τῷ μὴ ἐπειγόμενοι ἀποπέμπετε, μηδὲ τὰ δῶρα

οὔτω χρητίζοντι κολούετε· πολλὰ γὰρ ὑμῖν

κτῆματ' ἐνὶ μεγάροισι θεῶν ἰότητι κέονται.“

Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε γέρον ἥρως Ἐχένηος
[ὅς δ' ἦ Φαίηκων ἀνδρῶν προγενέστερος ἦεν]

„ὦ φίλοι, οὐ μὰν ἡμῖν ἀπὸ σκοποῦ οὐδ' ἀπὸ δόξης
μυθεῖται βασιλεία περίφρων· ἀλλὰ πίθεσθε.

Ἀλκινόου δ' ἐκ τοῦδ' ἔχεται ἔργον τε ἔπος τε.“

Τὸν δ' αὐτ' Ἀλκίνοος ἀπαμείβετο φώνησέν τε

„τοῦτο μὲν οὔτω δ' ἔσται ἔπος, αἶ κεν ἔγωγε
ζῶς Φαίηκεσσι φιληρέτμοισιν ἀνάσσω·

ξείνος δὲ τλήτω, μάλα περ νόστοιο χατίζων,

ἔμπης οὖν ἐπιμεῖναι ἐς αὔριον, εἰδόκε πᾶσαν

δωτίνην τελέσω· πομπὴ δ' ἀνδρεσσι μελήσει

πᾶσι, μάλιστα δ' ἐμοί· τοῦ γὰρ κράτος ἔστ' ἐνὶ δήμῳ

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς

„Ἀλκίνοε κρεῖον, πάντων ἀριδεύετε λαῶν,

εἰ με καὶ εἰς ἐνιαυτὸν ἀνώγοιτ' αὐτόθι μῖμνεν,

πομπὴν τ' ὀτρύνοιτε καὶ ἀγλαὰ δῶρα διδοῖτε,

καὶ κε τὸ βουλοίμην, καὶ κεν πολὺν κέρδιον εἴη,

πλειοτέρῃ σὺν χειρὶ φίλῃν ἐς πατρίδ' ἰκέσθαι·

καὶ κ' αἰδοιότερος καὶ φίλτερος ἀνδράσιν εἴην

πᾶσιν, ὅσοι μ' Ἰθάκῃνδε ἰδοῖατο νοστήσαντα.“

Τὸν δ' αὐτ' Ἀλκίνοος ἀπαμείβετο φώνησέν τε

ὦ Ὀδυσσεῦ, τὸ μὲν οὔτι σ' εἴσκομεν εἰσορόωντες
 ἡπεροπῆά τ' ἔμεν καὶ ἐπὶ κλοπον, οἷά τε πολλοὺς
 βροσθεὶ γαῖα μέλαινα πολυσπερέας ἀνθρώπους 365
 ψεύδεά τ' ἀρτυνούντας, ὅθεν κέ τις οὐδὲ ἴδοιτο·
 σοὶ δ' ἐπὶ μὲν μορφή ἐπέων, ἐνὶ δὲ φρένες ἐσθλαί,
 μῦθον δ' ὥς ὅτ' αἰοιδὸς ἐπισταμένως κατέλεξας,
 πάντων τ' Ἀργείων σέο τ' αὐτοῦ κήδεα λυγρά.
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἶπε καὶ ἀτρεκέως κατὰλεξον, 370
 ἢ τινας ἀντιθέων ἐτάρων ἴδες, οἳ τοι ἅμ' αὐτῷ
 Ἴλιον εἰς ἅμ' ἔποντο καὶ αὐτοῦ πότμον ἐπέσπον.
 νῦν δ' ἦδε μάλα μακρὴ ἀθέσφατος· οὐδὲ πω ὦρη
 εὐθεῖν ἐν μεγάρῳ· σὺ δέ μοι λέγε θέσκελα ἔργα.
 καὶ κεν ἐς ἡῶ διαν ἀνασχοίμην, ὅτε μοι σὺ 375
 πλαιῖς ἐν μεγάρῳ τὰ σὰ κήδεα μυθήσασθαι.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσ-
 σεύς·

Ἀλκίνοε κρεῖον, πάντων ἀριδείκετε λαῶν,
 ὦρη μὲν πολέων μύθων, ὦρη δὲ καὶ ὕπνου·
 εἰ δ' ἔτ' ἀκουέμεναί γε λιλαίεαι, οὐκ ἂν ἔγωγε 380
 τούτων σοι φθονέοιμι καὶ οἰκτρότερόν ἄλλ' ἀγορεύσαι,
 κῆδε' ἐμῶν ἐτάρων, οἳ δὴ μετόπισθεν ὄλοντο,
 οἳ Τρώων μὲν ὑπεξέφυγον στονόεσσαν αὐτὴν,
 ἐν νόστῳ δ' ἀπόλουτο κακῆς ἰότητι γυναικός.

Αὐτὰρ ἐπεὶ ψυχὰς μὲν ἀπεσκεδάσ' ἄλλυδις ἄλλην
 ἀγνὴ Περσεφόνεια γυναικῶν θηλυτεράων, 386
 ἤλθε δ' ἐπὶ ψυχῇ Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο
 ἀχνυμένη· περὶ δ' ἄλλαι ἀγηγέραθ', ὅσσοι ἅμ' αὐτῷ
 οἴκῳ ἐν Αἰγίσθοιο θάνον καὶ πότμον ἐπέσπον.
 ἔγνω δ' αἰψ' ἐμὲ κείνος, ἐπεὶ πῖεν αἶμα κελαινόν· 390
 ἀλαῖε δ' ὕγε λιγέως, θαλερόν κατὰ δάκρυον εἶβαν,
 πεινὴς εἰς ἐμὲ χεῖρας, ὀρέξασθαι μενεαίνων·
 ἀλλ' οὐ γάρ οἱ ἔτ' ἦν ἰς ἔμπεδος οὐδέ τι κῆρυς.

οἷη περ πάρος ἔσκεν ἐνὶ γυαμποῖσι μέλεσσιν.
τὸν μὲν ἐγὼ δάκρυσα ἰδὼν ἐλέησά τε θυμῷ,
καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδων·

„Ατρεΐδῃ κύνιστε, ἄναξ ἀνδρῶν, Ἀγάμεμνον,
τίς νύ σε κῆρ ἐδάμασσε ταυηλεγέος θανάτοιο;
ἦε σέγ' ἐν νήεσσι Ποσειδάων ἐδάμασσεν,
ὄρσας ἀργαλέων ἀνέμων ἀμέγαρτον αὐτμῆν,
ἦε σ' ἀνάρσιοι ἄνδρες ἐδηλήσαντ' ἐπὶ χέρσου
βοῦς περιταμνόμενον ἠδ' οἶῶν πῶσα καλά,
ἦε περὶ πτόλιος μαχεούμενον ἠδὲ γυναικῶν;“

Ὡς ἐφάμην, ὃ δέ μ' αὐτίκ' ἀμειβόμενος προσέειπεν
„διογενὲς Λαερτιάδῃ, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
οὗτ' ἔμεγ' ἐν νήεσσι Ποσειδάων ἐδάμασσεν,
ὄρσας ἀργαλέων ἀνέμων ἀμέγαρτον αὐτμῆν,
οὔτε μ' ἀνάρσιοι ἄνδρες ἐδηλήσαντ' ἐπὶ χέρσου,
ἀλλὰ μοι Αἰγισθος τεύξας θανάτόν τε μόρον τε
ἔκτα σὺν οὐλομένη ἀλόχῳ, οἰκόνδε καλέσσας,
θειπνίσσας, ὥς τίς τε κατέκτανε βοῦν ἐπὶ φάτῃ.
ὥς θάνον οἰκτίστῳ θανάτῳ· περὶ δ' ἄλλοι ἑταῖροι
νωλεμέως κτείνονται, σύες ὥς ἀργιόδοντες,
οἳ ῥά τ' ἐν ἀφνειοῦ ἀνδρὸς μέγα δυναμένοιο
ἢ γάμῳ ἢ ἐράνῳ ἢ εἰλαπίνῃ τεθαλυῖη.
ἦδη μὲν πολέων φόνῳ ἀνδρῶν ἀντεβόλησας,
μουναῖς κτεινομένων καὶ ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ·
ἀλλὰ κε κεῖνα μάλιστα ἰδὼν ὀλοφύραο θυμῷ,
ὥς ἀμφὶ κρητῆρα τραπέζας τε πληθούσας
κεῖμεθ' ἐνὶ μεγάρῳ, δάπεδον δ' ἅπαν αἵματι θῦεν.
οἰκτροτάτην δ' ἤκουσα ὅπα Πριάμοιο θυγατρὸς,
Κασσάνδρης, τὴν κτεῖνε Κλυταιμνήστρῃ δολόμητις
ἀμφ' ἐμοί· αὐτὰρ ἐγὼ ποτὶ γαίῃ χεῖρας αἵρων
βάλλον ἀποθνήσκων περὶ φασγάνῳ· ἡ δὲ κυνώπις
νοσφίσατ', οὐδέ μοι ἔτλη ἰόντι περ εἰς Αἶδαο

χερσὶ κατ' ὀφθαλμοὺς ἐλέειν σὺν τε στόμ' ἐρείσαι.
 ὥς οὐκ αἰνότερον καὶ κύντερον ἄλλο γυναικὸς
 [ἥτις δὴ τοιαῦτα μετὰ φρεσὶν ἔργα βάλλεται].
 οἶον δὴ καὶ κελὴν ἐμήσατο ἔργον ἀεικέες,
 κουριδίῳ τεύξασα πόσει φόνον. ἥτοι ἔφην γε 430
 ἀσπασίος παίδεσσιν ἰδὲ δμῶεσσιν ἑμοῖσιν
 οἴκαδ' ἐλεύσεσθαι· ἥ δ' ἐξοχα λυγρὰ ἰδυῖα
 οἷ τε κατ' αἰσχρος ἔχευε καὶ ἐσσομένησιν ὀπίσσω
 θηλυτέρησι γυναιξὶ, καὶ ἥ κ' εὐεργὸς ἔησιν.“ 434
 Ὡς ἔφατ', αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον
 ὦ πόποι, ἥ μάλα δὴ γόνον Ἀτρεὺς εὐρύοπα Ζεὺς
 ἐκάργλως ἤχθηρε γυναικείας διὰ βουλὰς
 ἐξ ἀρχῆς· Ἑλένης μὲν ἀπωλόμεθ' εἵνεκα πολλοί,
 τοὶ δὲ Κλυταιμνήστρη δόλον ἥρτυε τηλόθ' ἐόντι.“
 Ὡς ἐφάμην, ὃ δέ μ' αὐτίκ' ἀμειβόμενος προσέ-
 ειπεν 440
 τί νῦν μήποτε καὶ σὺ γυναικί περ ἥπιος εἶναι·
 μή οἱ μῦθον ἄπαντα πιφασκόμεν, ὃν κ' εὖ εἰδῆς.
 ἀλλὰ τὸ μὲν φάσθαι, τὸ δὲ καὶ κεκρυμμένον εἶναι
 ἄλλ' οὐ σοίγ', Ὀδυσσεῦ, φόνος ἔσσεται ἐκ γε γυναικὸς·
 ὧν γὰρ πινυτή τε καὶ εὖ φρεσὶ μῆδεα οἶδεν 445
 κοῦρη Ἰκαρίοιο, περίφρων Πηνελόπεια.
 ἣ μὲν μιν νύμφην γε νέην κατελείπομεν ἡμεῖς
 ἀρχόμενοι πόλεμόνδε· παῖς δέ οἱ ἦν ἐπὶ μαζῶ
 ἠήπιος, ὅς που νῦν γε μετ' ἀνδρῶν ἵζει ἀριθμῶ,
 Ὀλβιος· ἥ γὰρ τόνγε πατὴρ φίλος ὕφεται ἐλθὼν, 450
 καὶ κεῖνος πατέρα προσπτόζεται, ἥ θέμις ἐστίν.
 ὃ' ἐμὴ οὐδέ περ υἱὸς ἐνιπλησθῆναι ἄκοιτις
 ὀφθαλμοῖσιν ἔασε· πάρος δέ με πέφνε καὶ αὐτόν.
 ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
 κρύβδην, μῆδ' ἀναφανδὰ, φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν
 ἵνα κατισχόμεναι· ἐπεὶ οὐκέτι πιστὰ γυναιξίν.] 45

ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
εἰ που ἔτι ζώντος ἀκούετε παιδὸς ἑμοῖο,
ἢ που ἐν Ὀρχομενῷ, ἢ ἐν Πύλῳ ἡμαθόεντι,
ἢ που παρ Μενελάῳ ἐνὶ Σπάρτῃ εὐρείῃ·
οὐ γάρ πω τέθνηκεν ἐπὶ χθονὶ διὸς Ὀρέστῃς·“

“Ὡς ἔφατ', αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον
„Ατρεΐδῃ, τί με ταῦτα διεΐρεαι; οὐδέ τι οἶδα,
ζῶει ὅγ' ἢ τέθνηκε· κακὸν δ' ἀνεμῶλια βάζειν·“

Νῶϊ μὲν ὥς ἐπέεσσιν ἀμειβομένῳ στυγεροῖσιν
ἔσταμεν ἀχνύμενοι, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντες·
ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχὴ Πηλητιάδῃσιν Ἀχιλλῆος
καὶ Πατροκλῆος καὶ ἀμύμονος Ἀντιλόχοιο
Αἰαντός θ', ὃς ἄριστος ἦν εἰδὸς τε δέμας τε
τῶν ἄλλων Δαναῶν μετ' ἀμύμονα Πηλείωνα.
ἔγνω δὲ ψυχὴ με ποδῶκεος Αἰακίδαο,
καὶ ῥ' ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

„Διογενὲς Λαερτιάδῃ, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
σκέτλιε, τίπτ' ἔτι μείζον ἐνὶ φρεσὶ μῆσαι ἔργον;
πῶς ἔτλης Αἰδόσδε κατελθέμεν, ἔνθα τε νεκροὶ
ἀφραδέες ναίουσι, βροτῶν εἰδῶλα καμόντων;“

“Ὡς ἔφατ', αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον
„ὦ Ἀχιλεῦ, Πηλέος υἱέ, μέγα φέρτατ' Ἀχαιῶν,
ἦλθον Τειρεσίαιο κατὰ χρεός, εἰ τινα βουλὴν
εἵποι, ὅπως Ἰθάκην εἰς παιπαλόεσσαν ἰκοίμην·
οὐ γάρ πω σχεδὸν ἦλθον Ἀχαιῖδος, οὐδέ πω ἄμῃς
γῆς ἐπέβην, ἀλλ' αἰὲν ἔχω κακά· σείο δ', Ἀχιλλεῦ,
οὔτις ἀνὴρ προπάρουθε μακάρτατος οὔτ' ἄρ' ὀπίσσω
πρὶν μὲν γάρ σε ζῶν ἐτίομεν ἴσα θεοῖσιν
Ἀργεῖοι, νῦν αὖτε μέγα κρατέεις νεκύεσσιν
ἐνθάδ' ἑών· τῷ μῆτι θανόντων ἀκαχίξεν, Ἀχιλλεῦ·“

“Ὡς ἐφάμην, ὃ δὲ μ' αὐτίκ' ἀμειβόμενος προσέειπε
„μὴ δὴ μοι θάνατόν γε παρὰ νῦν, φαίδιμ' Ὀδυσσεῦ·

βουλοίμην κ' ἐπάρουρος ἐὼν θητευέμεν ἄλλω,
 ἀνδρὶ παρ' ἀκλήρῳ, ᾧ μὴ βίωτος πολὺς εἴη, 490
 ἢ πᾶσιν νεκύεσσι καταφθιμένοισιν ἀνάσσειν.
 ἀλλ' ἄγε μοι τοῦ παιδὸς ἀγαυοῦ μῦθον ἐνίσπες,
 ἢ ἔπετ' ἐς πόλεμον πρόμος ἔμμεναι ἢ ἐ καὶ οὐκί.
 εἰπέ δέ μοι, Πηληϊὸς ἀμύμονος εἴ τι πέπνυσται,
 ἢ ἔτ' ἔχει τιμὴν πολέσιν μετὰ Μυρμιδόνεσσιν, 495
 ἢ μιν ἀτιμάζουσιν ἂν Ἑλλάδα τε Φθίην τε,
 οὐνεκά μιν κατὰ γῆρας ἔχει χεῖρας τε πόδας τε.
 οὐ γάρ ἐγὼν ἐπαρωγὸς ὑπ' ἀνγὰς ἡελίοιο,
 τοῖος ἐὼν οἷός ποτ' ἐνὶ Τροίῃ εὐρείῃ
 πέφνουν λαὸν ἄριστον, ἀμύνων Ἀργείοισιν. 500
 εἰ τοιόσδ' ἔλθοιμι μίνυνθά περ ἐς πατέρος δῶ,
 τῷ κέ τεφ' στυξαίμι μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους,
 οἳ κείνον βιόωνται ἐέργουσιν τ' ἀπὸ τιμῆς.
 Ὡς ἔφατ', αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον
 ἦτοι μὲν Πηληϊὸς ἀμύμονος οὔτι πέπνυσμαι, 505
 αὐτὰρ τοι παιδὸς γε Νεοπτολέμοιο φίλοιο
 πᾶσαν ἀληθείην μυθήσομαι, ὥς με κελεύεις·
 αὐτὸς γάρ μιν ἐγὼ κοίλῃς ἐπὶ νηὸς εἵσης
 ἤγαγον ἐκ Σκύρου μετ' εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς.
 ἦτοι ὅτ' ἀμφὶ πόλιν Τροίην φραζοίμεθα βουλάς, 510
 αἰεὶ πρῶτος ἔβαξε καὶ οὐχ ἡμάρτανε μύθων·
 Νέστωρ τ' ἀντίθεος καὶ ἐγὼ νικάσκομεν οἶω.
 αὐτὰρ ὅτ' ἐν πεδίῳ Τρώων μαρναίμεθα χαλκῷ,
 οὐποτ' ἐνὶ πληθυὶ μένεν ἀνδρῶν οὐδ' ἐν ὁμίλῳ,
 ἀλλὰ πολὺ προθέεσκε, τὸ ὃν μένος οὐδενὶ εἰκῶν· 515
 πολλοὺς δ' ἀνδρας ἔπεφνευ ἐν αἰνῇ θηϊοτῆτι.
 πάντας δ' οὐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι οὐδ' ὀνομήνω,
 ὅσσοι λαὸν ἔπεφνευ ἀμύνων Ἀργείοισιν,
 ἀλλ' οἷον τὸν Τηλεφίδην κατενῆρατο χαλκῷ,
 ἦρῶ Εὐρύπυλον· πολλοὶ δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι 520

Κῆταιοι κτείνοντο γυναιῶν εἵνεκα δῶρων.
 κείνον δὲ κάλλιστον ἴδον μετὰ Μένονα διον.
 αὐτὰρ ὅτ' εἰς ἵππον κατεβαίνομεν, ὃν κάμ' Ἐπειὸς,
 Ἀργείων οἱ ἄριστοι, ἐμοὶ δ' ἐπὶ πάντ' ἐτέταλτο,
 [ἡμὲν ἀνακλῖναι πυκινὸν λόχον ἢ δ' ἐπιθεῖναι] 525
 ἐνθ' ἄλλοι Δαναῶν ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες
 δάκρυά τ' ὠμόρρυντο τρέμον θ' ὑπὸ γυῖα ἐκάστων
 κείνον δ' οὐποτε πάμπαν ἐγὼν ἴδον ὀφθαλμοῖσιν
 οὔτ' ὠχρήσαντα χροῖα κάλλιμον οὔτε παρειῶν
 δάκρυ ὁμορξάμενον· ὁ δέ με μάλα πόλλ' ἰκέτευνεν 530
 ἱππόθεν ἐξίμεναι, ξίφος δ' ἐπεμαίετο κώπην
 καὶ δόρυ χαλκοβαρὲς, κακὰ δὲ Τρώεσσι μενούνα.
 ἀλλ' ὅτε δὴ Πριάμοιο πόλιν διεπέρσαμεν αἰπὴν,
 μοῖραν καὶ γέρας ἐσθλὸν ἔχων ἐπὶ νηὸς ἔβαινε
 ἀσκηθῆς, οὔτ' ἄρ' βεβλημένος ὅξεϊ χαλκῷ 535
 οὔτ' αὐτοσχεδίην οὐτασμένος, οἷά τε πολλὰ
 γίγνεται ἐν πολέμῳ· ἐπιμῖξ δέ τε μαίνεται Ἀρης·
 "Ὅς ἐφάμην, ψυχὴ δὲ ποδώκεος Αἰακίδαο
 φοῖτα μακρὰ βιβᾶσα κατ' ἀσφοδελὸν λειμῶνα,
 γηθοσύνη ὅ οἱ υἱὸν ἔφην ἀριδείκετον εἶναι. 540
 Αἰ δ' ἄλλαι ψυχαὶ νεκύων κατατεδιωγῶτων
 ἔστασαν ἀχνύμεναι, εἶροντο δὲ κῆδ' ἐκάστη.
 οἷη δ' Αἴαντος ψυχὴ Τελαμωνιάδαο
 νόσφιν ἀφεστήκει, κεχολωμένη εἵνεκα νίκης,
 τήν μιν ἐγὼ νίκησα δικαζόμενος παρὰ νηυσὶν 545
 τεύχεσιν ἄμφ' Ἀχιλλῆος· ἔθηκε δὲ πότνια μήτηρ.
 [παῖδες δὲ Τρώων δίκασαν καὶ Παλλὰς Ἀθήνη.]
 ὥς δὴ μὴ ὄφελον νικᾶν τοιῷδ' ἐπ' ἀέθλῳ·
 τοίην γὰρ κεφαλὴν ἔνεκ' αὐτῶν γαῖα κατέσχευ,
 Αἴανθ' ὅς περὶ μὲν εἶδος, περὶ δ' ἔργα τέτυκτο 550
 τῶν ἄλλων Δαναῶν μετ' ἀμύμονα Πηλεΐωνα.
 τὸν μὲν ἐγὼν ἐπέεσσι προσηγύδων μελιχίοισιν·

Αἶαν, παῖ Τελαμῶνος ἀμύμονος, οὐκ ἄρ' ἔμελλες
 ἐθανῶν λήσεσθαι ἐμοὶ χόλου εἵνεκα τευχέων
 οὐμένων; τὰ δὲ πῆμα θεοὶ θέσαν Ἀργείοισιν, 555
 γάρ σφιν πύργος ἀπώλεο· σείο δ' Ἀχαιοὶ
 Ἀχιλλῆος κεφαλῇ Πηληϊάδαο
 ὕμειθα φθιμένοιο διαμπερές· οὐδέ τις ἄλλος
 ὅς, ἀλλὰ Ζεὺς Δαναῶν στρατὸν αἰχμητάων
 ἔγλως ἤχθηρε, τεῖν δ' ἐπὶ μοῖραν ἔθηκεν. 560
 ἄγε δεῦρο, ἄναξ, ἵν' ἔπος καὶ μῦθον ἀκούσῃς
 τερον· δάμασον δὲ μένος καὶ ἀγήνορα θυμόν.“
 ὁ δὲ μ' οὐδὲν ἀμείβετο, βῆ δὲ μετ'
 ἄλλας
 εἰς Ἑρεβος νεκύων κατατεθνηώτων.
 ὅμῳ προσέφη κεχολωμένος, ἥ κεν ἐγὼ τόν·
 ἐμοὶ ἦθελε θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν 566
 ἄλλων ψυχὰς ἰδέειν κατατεθνηώτων.
 ἵν' ἦτοι Μίνωα ἰδόν, Διὸς ἀγλαὸν υἱόν,
 εὖ σκῆπτρον ἔχοντα, θεμιστεύοντα νέκυσιν,
 οἱ δὲ μιν ἀμφὶ δίκας εἶροντο ἄνακτα, 570
 οἱ ἑσταότες τε, κατ' εὐρυπυλῆς Ἀΐδος δῶ.
 ὁ δὲ μετ' Ὠρίωνα πελώριον εἰσενόησα
 ὁμοῦ εἰλεῦντα κατ' ἀσφοδελὸν λειμῶνα,
 αὐτὸς κατέπεφνεν ἐν οἰόπολοισιν ὄρεσσιν,
 ἵν' ἔχων ῥόπαλον παγχάλκεον, αἶεν ἀαγές. 575
 αἱ Τιτυὸν εἶδον, Γαίης ἐρικυδέος υἱόν,
 κενον ἐν δαπέδῳ· ὁ δ' ἐπ' ἐννέα κεῖτο πέλεθρα,
 οἱ δὲ μιν ἐκάτερθε παρημένω ἦπαρ ἐκείρον,
 οἱ δὲ δύνοντες· ὁ δ' οὐκ ἀπαμύνετο χερσίν·
 ὁ γὰρ ἤλκησε, Διὸς κυδρὴν παράκοιτιν, 580
 ὁ δ' ἐρχομένην διὰ καλλιχόρου Πανοπῆος.
 αἱ μὲν Τάνταλον εἰσεῖδον χαλέπ' ἄλγ' ἔχοντα,
 ὅτ' ἐν λίμνῃ· ἡ δὲ προσέπλαζε γενεῖῳ·

στεῦτο δὲ διψᾶων, πῖεῖν δ' οὐκ εἶχεν ἐλέσθαι·
 ὅσσάκι γὰρ κύνει' ὁ γέρων πῖεῖν μενεαίνων, 58
 τοσσάχ' ὕδωρ ἀπολέσκειτ' ἀναβροχὲν, ἀμφὶ δὲ ποσσὶν
 γαῖα μέλαινα φάνεσκε, καταζήνασκε δὲ δαίμων.
 δένδρεα δ' ὑψιπέτηλα κατὰ κρῆθεν χέε καρπὸν,
 ὕγχναι καὶ ῥοῖαι καὶ μηλέαι ἀγλαόκαρποι
 συκέαι τε γλυκεραί καὶ ἐλαῖαι τηλεθώσσαι· 59
 τῶν ὁπότ' ἰθύσει' ὁ γέρων ἐπὶ χερσὶ μάσασθαι,
 τὰς δ' ἄνεμος ῥίπτασκε ποτὶ νέφεα σκιόεντα.

Καὶ μὲν Σίσυφον εἰσεῖδον κρατέρ' ἄλγ' ἔχοντα,
 λαῶν βαστάζοντα πελώριον ἀμφοτέρησιν.
 ἦτοι ὁ μὲν σκηριπτόμενος χερσὶν τε ποσὶν τε 60
 λαῶν ἄνω ὥθεσκε ποτὶ λόφον· ἀλλ' ὅτε μέλλοι
 ἄκρον ὑπερβαλέειν, τότε ἀποστρέψασκε κραταῖς·
 αὐτὶς ἔπειτα πέδονδε κυλίνδετο λαῶς ἀναιδής.
 αὐτὰρ ὅγ' ἄψ ὥσασκε τιταινόμενος, κατὰ δ' ἰδρῶς
 ἔρρεεν ἐκ μελέων, κονίη δ' ἐκ κρατὸς ὀρώρει. 61

Τὸν δὲ μετ' εἰσενόησα βίην Ἡρακληΐην,
 εἰδῶλον· αὐτὸς δὲ μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν
 τέρεται ἐν θαλίῃ καὶ ἔχει καλλίσφυρον Ἥβην
 [παῖδα Διὸς μεγάλῳ καὶ Ἥρης χρυσοπεδίλου].
 ἀμφὶ δέ μιν κλαγγὴ νεκύων ἦν οἴωνων ὥς, 62
 πάντοσ' αὐτοζομένων· ὁ δ' ἐρεμνῇ νυκτὶ εἰοικώς,
 γυμνὸν τόξον ἔχων καὶ ἐπὶ νευρῆφιν οἰστὸν,
 δεινὸν παπταίνων, αἰεὶ βαλέοντι εἰοικώς.
 σμερδαλέος δὲ οἱ ἀμφὶ περὶ στήθεσιν ἄορτήρ
 χρύσεος ἦν τελαμῶν, ἵνα θέσκελα ἔργα τέτυκτο, 63
 ἄρκτοι τ' ἀγρότεροί τε σύες χαροποί τε λέοντες,
 ὑσμῖναί τε μάχαι τε φόνοι τ' ἀνδροκτασίαι τε.
 μὴ τεχνησάμενος μηδ' ἄλλο τι τεχνήσαιο,
 ὅς κείνων τελαμῶνα ἐῖ ἑγκάτθετο τέχνη.
 ἔγνω δ' ἀντίκα κείνος, ἐπεὶ ἶδεν ὀφθαλμοῖσιν, 64

καί μ' ὀλοφυρόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

„Λιογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 ἴδ' αὖτις, ἣ τινὰ καὶ σὺ κακὸν μόρον ἠγγλάξεις,
 ὥπερ ἐγὼν ὀχέεσκον ὑπ' αὐγὰς ἡελίοιο.

Ζητὸς μὲν παῖς ἦα Κρονίουος, αὐτὰρ ὀξὺν 620

ἔχον ἀπειρεσίην· μάλα γὰρ πολὺ χεῖρουι φωτὶ
 διεδήμην, ὃ δέ μοι χαλεποὺς ἐπετέλλετ' ἀέθλους.

καὶ ποτέ μ' ἐνθάδ' ἐπεμψε κύν' ἄξοντ'· οὐ γὰρ ἔτ'
 ἄλλον

πράξετο τοῦδέ γέ μοι χαλεπώτερον εἶναι ἄεθλον.

τὸν μὲν ἐγὼν ἀνένεικα καὶ ἤγαγον ἐξ Ἀἴδαο· 625

ῥημείας δέ μ' ἐπεμψεν ἰδὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη.“·

Ὡς εἰπὼν ὃ μὲν αὖτις ἔβη δόμον Ἄϊδος εἰσω,
 αὐτὰρ ἐγὼν αὐτοῦ μένον ἔμπεδον, εἰ τις ἔτ' ἔλθοι
 ἑυδρῶν ἡρώων, οἳ δὴ τὸ πρόσθεν ὄλοντο.

καὶ νῦν ἔτι προτέρους ἴδου ἀνέρας, οὓς ἔθελόν περ·

Θησέα Πειριθοόν τε, θεῶν ἐρικυδέα τέκνα·] 631

ἀλλὰ πρὶν ἐπὶ ἔθνε' ἀγείρετο μυρία νεκρῶν

ἢ θεσπεσίη· ἐμὲ δὲ χλωρὸν δέος ἥρει,

ἣ μοι Γοργείην κεφαλὴν δεινοῖο πελώρου

ἢ Ἄϊδος πέμψειεν ἀγανὴ Περσεφόνεια. 635

αὐτὰρ ἔπειτ' ἐπὶ νῆα κιῶν ἐκέλευον ἐταίρους

αὐτοὺς τ' ἀμβάλλειν ἀνά τε πρυμνήσια λῦσαι.

ἣ δ' αἰψ' εἰσβαῖνον καὶ ἐπὶ κληῖσι καθίζον.

ἦν δὲ κατ' Ὀκεανὸν ποταμὸν φέρε κῆμα ῥόοιο,

ῥῶτα μὲν εἰρεσίη, μετέπειτα δὲ κάλλιμος οὖρος. 640

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Μ.

Σειρήνες, Σκύλλα, Χάρυβδις, βόες Ἡλίου,

Αὐτὰρ ἐπεὶ ποταμοῖο λίπεν ῥόον Ὠκεανοῖο
 νηὺς, ἀπὸ δ' ἵκετο κῦμα θαλάσσης εὐρυπόροιο
 νησόν τ' Αἰαίην, ὅθι τ' Ἡοῦς ἠριγενείης
 οἰκία καὶ χοροὶ εἰσι καὶ ἀντολαὶ Ἡελίοιο,
 νῆα μὲν ἐνθ' ἐλθόντες ἐκέλευμεν ἐν ψαμάθοισιν,
 ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βῆμεν ἐπὶ φηγμῶνι θαλάσσης.
 ἔνθα δ' ἀποβρίξαντες ἐμείναμεν Ἡῶ διαν.

Ἥμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 δὴ τότ' ἐγὼν ἐτάρους προΐειν ἐς δώματα Κίρκης
 γιγνόμεναι νεκρὸν Ἑλπήνορα τεθνηῶτα.
 φειτροὺς δ' αἴψα ταμόντες, ὅθ' ἀκροτάτῃ πρόεχ' ἄπ'
 θάπτομεν ἀχνύμενοι, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντες
 αὐτὰρ ἐπεὶ νεκρὸς τ' ἐκάη καὶ τεύχεα νεκροῦ,
 τύμβον χεύαντες καὶ ἐπὶ στήλῃν ἐρύσαντες
 πῆξαμεν ἀκροτάτῳ τύμβῳ εὐῆρες ἐρετμόν.

Ἥμεῖς μὲν τὰ ἕκαστα διείπομεν· οὐδ' ἄρα Κίρκη
 ἔξ Ἀΐδεω ἐλθόντες ἐλήθομεν, ἀλλὰ μάλ' ὥκα
 ἦλθ' ἐντυναμένη· ἅμα δ' ἀμφίπολοι φέρον αὐτῇ
 σίτον καὶ κρέα πολλὰ καὶ αἶθοπα οἶνον ἐρυθρόν.
 ἡ δ' ἐν μέσσω σταῖσα μετηνύδα διὰ θεάων

„Σχέτλιοι, οἳ ζῶοντες ὑπήλθετε δῶμ' Αἰδαο,
 δισθανέες, ὅτε τ' ἄλλοι ἅπαξ θνήσκουσ' ἀνθρώπων
 ἄλλ' ἄγετ' ἐσθίετε βρώμην καὶ πίνετε οἶνον
 αὐθι πανηγέριοι· ἅμα δ' ἡοῖ φαινομένηφιν
 πλεύσεσθ'· αὐτὰρ ἐγὼ δείξω ὁδὸν ἥδ' ἕκαστα

μανέω, ἵνα μή τι κακορραφίῃ ἀλεγεινῇ
 ἄλως ἢ ἐπὶ γῆς ἀλγήσετε πῆμα παθόντες.·
 ὡς ἐφαθ', ἡμῖν δ' αὖτ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγῆνωρ
 τότε μὲν πρόπαν ἦμαρ ἐς ἥλιον καταδύντα
 μεθα δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἡδύ· 30
 ὅς δ' ἥελιος κατέδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν,
 μὲν κοιμήσαντο παρὰ πρυμνήσια νηὸς,
 δ' ἐμὲ χειρὸς ἐλοῦσα φίλων ἀπονόσφιν ἐταῖρων
 δέ τε καὶ προσέλεκτο καὶ ἐξερέεινεν ἕκαστα·
 πᾶρ ἐγὼ τῇ πάντα κατὰ μοῖραν κατέλεξα. 35
 αἰ τότε δὴ μ' ἐπέεσσι προσηύδα πότνια Κίρκη·
 „Ταῦτα μὲν οὕτω πάντα πεπείρανται, σὺ δ' ἄκου-
 σον,
 εἰ τοι ἐγὼν ἐρέω, μνήσει δέ σε καὶ θεὸς αὐτός.
 Σειρήνας μὲν πρῶτον ἀφίξεαι, αἳ ῥά τε πάντας
 ἰθρῶπους θέλγουσιν, ὅτις σφέας εἰσαφίκηται. 40
 αἳ αἰδοῦναι πελάσῃ καὶ φθόγγῳ ἀκούσῃ
 ἰρήνων, τῶ δ' οὔτι γυνὴ καὶ νῆπια τέκνα
 καθε νοστήσαντι παρίσταται οὐδὲ γάνυνται,
 ἀλλὰ τε Σειρήνες λιγυρῇ θέλγουσιν αἰοιδῇ,
 εἶναι ἐν λειμῶνι· πολὺς δ' ἄμφ' ὅστέοφιν θῖς 45
 ἰθρῶν πυθομένων, περὶ δὲ ῥινοὶ μινύθουσιν.
 ἀλλὰ παρὲξ ἐλάαν, ἐπὶ δ' οὔατ' ἀλεῖψαι ἐταῖρων
 ῥόν δεψήσας μελιηδέα, μὴ τις ἀκούσῃ
 ἑλλων· ἀτὰρ αὐτὸς ἀκουέμεν αἰ κ' ἐθέλῃσθα,
 πάντων σ' ἐν νηϊ θοῇ χεῖράς τε πόδας τε 50
 ἰθὺν ἐν ἰστοπέδῃ, ἐκ δ' αὐτοῦ πείρατ' ἀνήφθω,
 ὅρα κε τερπόμενος ὅπ' ἀκούῃς Σειρήνοιν.
 δέ κε λίσσῃαι ἐτάρους λῦσαι τε κελεύῃς,
 δέ σ' ἔτι πλεόνεσσι τότ' ἐν δεσμοῖσι διδέντων.
 Αὐτὰρ ἐπὴν δὴ τάσγε παρὲξ ἐλάσσωσιν ἐταῖροι. 55
 αἰ τοι οὐκέτ' ἐπειτα διηγεκέως ἀγορεύσω

ὅποτέρη δὴ τοι ὁδὸς ἔσσεται, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς
 θυμῷ βουλευέιν· ἐρέω δέ τοι ἀμφοτέρωθεν.
 ἐνθεν μὲν γὰρ πέτραι ἐπηρεφές, προτὶ δ' αὐτὰς
 κύμα μέγα ῥοχθεῖ κυανώπιδος Ἀμφιτρίτης·
 Πλαγκτὰς δ' ἦτοι τάσγε θεοὶ μάκαρες καλέουσιν,
 τῇ μὲν τ' οὐδὲ ποτητὰ παρέρχεται οὐδὲ πέλειαι
 τρήρωνες, ταίτ' ἀμβροσίην Διὶ πατρὶ φέρουσιν,
 ἀλλὰ τε καὶ τῶν αἰὲν ἀφαιρεῖται λῆς πέτρῃ·
 ἀλλ' ἄλλην ἐνέησι πατὴρ ἐναρίθμιον εἶναι.
 τῇ δ' οὔπω τις νηὺς φύγεν ἀνδρῶν, ἥτις ἔκηται,
 ἀλλὰ θ' ὁμοῦ πίνακας τε νεῶν καὶ σώματα φωτῶν
 κύμαθ' ἄλως φορέουσι πυρός τ' ὀλοοῖο θυέλλαι.
 οἷη δὴ κείνη γε παρέπλω ποντοπόρος νηὺς
 Ἀργῶ πᾶσι μέλουσα, παρ' Αἰήταο πλέουσα·
 καὶ νύ κε τὴν ἐνθ' ὧκα βάλεν μεγάλας ποτὶ πέτρῃ
 ἀλλ' Ἥρη παρέπεμψεν, ἐπεὶ φίλος ἦεν Ἰήσων.

Οἱ δὲ δῦα σκόπελοι ὁ μὲν οὐρανὸν εὐρὺν ἰκάνει
 ὀξείῃ κορυφῇ, νεφέλῃ δέ μιν ἀμφιβέβηκεν
 κυανέῃ· τὸ μὲν οὔποτ' ἔρωεῖ, οὐδέ ποτ' αἰθήρῃ
 κείνου ἔχει κορυφὴν οὔτ' ἐν θέρει οὔτ' ἐν ὀπώρῃ
 οὐδέ κεν ἀμβαίῃ βροτὸς ἀνὴρ, οὐ καταβαίῃ,
 οὐδ' εἰ οἱ χεῖρες τε ἐείκοσι καὶ πόδες εἴεν·
 πέτρῃ γὰρ λῆς ἐστὶ, περιξεστῇ εἰκυῖα.
 μέσσω δ' ἐν σκοπέλῳ ἔστι σπέος ἡροειδὲς,
 πρὸς ῥόφον εἰς Ἑρβετος τετραμμένον, ἥπερ ἂν ὕμῃ
 νῆα παρὰ γλαφυρὴν ἰθύετε, φαιδίμ' Ὀδυσσεῦ.
 οὐδέ κεν ἐκ νηὸς γλαφυρῆς αἰζήϊος ἀνὴρ
 τόξῳ ὀϊστεύσας κοῖλον σπέος εἰσαφίκοιτο.
 ἐνθα δ' ἐνὶ Σκύλλῃ ναίει δεινὸν λελακνῖα·
 τῆς ἦτοι φωνὴ μὲν ὅση σκύλακος νεογιλῆς,
 γίνεταί, αὐτὴ δ' αὐτὴ πέλωρ κακόν· οὐδέ κέ τις
 γηθήσειεν ἰδὼν, οὐδ' εἰ θεὸς ἀντιτάσειεν.

ἦτοι πόδες εἰσὶ δυώδεκα πάντες ἄωροι,
 δὲ τέ οἱ δειραὶ περιμήκεες, ἐν δὲ ἐκάστη 90
 μερδαλή κεφαλῇ, ἐν δὲ τρίστοιχοι ὀδόντες,
 πυκνοὶ καὶ θαμέες, πλεῖοι μέλανος θανάτοιο.
 ἔσση μὲν τε κατὰ σπείους κοίλοιο δέδυκεν,
 ἔω δ' ἐξίσχει κεφαλὰς δεινοῖο βερέθρου,
 οὗτοῦ δ' ἰχθυῖά, σκόπελον περιμαιμώσασα, 95
 λεπτῖνάς τε κύνας τε καὶ εἰ ποθι μεῖζον ἔλῃσιν
 ἦτος, ἃ μυρία βόσκει ἀγάστονος Ἀμφιτρίτη.
 ἦ δ' οὐ πάποτε ναῦται ἀκήριοι εὐχετόωνται
 κορυφύειν σὺν νηϊ· φέρει δέ τε κρατὶ ἐκάστῳ
 ὡτ' ἐξαρχάξασα νεὸς κυανοπρόροιο. 100
 Τὸν δ' ἕτερον σκόπελον χθαμαλώτερον ὄψει, Ὀδυσ-
 σεῦ,

λησίον ἀλλήλων· καὶ κεν διωίστευσαι.
 ὃ δ' ἐν ἔρινεός ἐστι μέγας, φύλλοισι τεθηλώς·
 ὃ δ' ὑπὸ δῖα Χάρυβδις ἀναρροιβδεῖ μέλαν ὕδωρ.
 ὃς μὲν γάρ τ' ἀνίσιν ἐπ' ἡματι, τρὶς δ' ἀναρροιβδεῖ
 ἄνθρωπον· μὴ σύγε κεῖθι τύχοις, ὅτε ροιβδήσειεν· 106
 ὃ γάρ κεν θύσαιοτό σ' ὑπὲκ κακοῦ οὐδ' ἐνοσίχθων.
 ἀλλὰ μάλα Σκύλλης σκοπέλῳ πεπλημένος ὄκα
 ἦα παρὲς ἐλάαν, ἐπειὴ πολὺ φέρτερόν ἐστιν
 ἑτάρους ἐν νηϊ ποθήμεναι ἢ ἅμα πάντας.“ 110
 Ὡς ἔφατ', αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον
 εἰ δ' ἄγε δῆ μοι τοῦτο, θεᾶ, νημερτὲς ἐνίσπες,
 πῶς τὴν ὁλοήν μὲν ὑπεκπροφύγοιμι Χάρυβδι,
 τὴν δὲ κ' ἀμυνάιμην, ὅτε μοι σίνοιτό γ' ἐταίρους.“
 Ὡς ἐφάμην, ἣ δ' ἀντίκ' ἀμείβετο δῖα θεάων 115
 σθέντι, καὶ δ' αὖ τοι πολεμήϊα ἔργα μέμηλεν
 αἰ πόνοσ· οὐδὲ θεοῖσιν ὑπεῖξεαι ἀθανάτοισιν;
 οὐδὲ μοι οὐ θνητῇ, ἀλλ' ἀθάνατον κακὸν ἐστίν,
 εἰνὸν τ' ἀργαλέον τε καὶ ἄγριον οὐδὲ μαχητόν·

οὐδέ τις ἐστ' ἀλήκη· φυγέειν κάρτιστον ἀπ' αὐτῆς. 12
 ἦν γὰρ δηθύνησθα κορυσσόμενος παρὰ πέτρῃ,
 δείδω μὴ σ' ἐξαῦτις ἐφορμηθεῖσα κίχῃσιν
 τόσσησιν κεφαλῇσι, τόσους δ' ἐκ φῶτας ἔλῃται.
 ἀλλὰ μάλα σφοδρῶς ἐλάαν, βωστρεῖν δὲ Κραταῖν,
 μητέρα τῆς Σκύλλης, ἣ μιν τέκε πῆμα βροτοῖσιν· 13
 ἣ μιν ἔπειτ' ἀποπαύσει ἐς ὕστερον ὀρηθῆναι.

Θρινακίην δ' ἐς νῆσον ἀφίξεαι· ἐνθα δὲ πολλὰ
 βόσκοντ' Ἡελίοιο βόες καὶ ἵφια μῆλα,
 ἑπτὰ βοῶν ἀγέλαι, τόσα δ' οἰῶν πᾶσα καλὰ,
 πεντήκοντα δ' ἕκαστα γόνος δ' οὐ γίγνεται αὐτῶν, 14
 οὐδέ ποτε φθινύθουσι. θεαὶ δ' ἐπιποιμένες εἰσὶν,
 νύμφαι ἐϋπλόκαμοι, Φαέθουσά τε Λαμπετή τε,
 ἃς τέκεν Ἡελίῳ Ὑπερίονι διὰ Νέαιρα.
 τὰς μὲν ἄρα θρέψασα τεκοῦσά τε πότνια μήτηρ
 Θρινακίην ἐς νῆσον ἀπώκισε τηλόθι ναίειν,
 μῆλα φυλασσέμεναι πατρῷα καὶ ἔλικας βοῦς.
 τὰς εἰ μὲν κ' ἀσινέας ἑάας νόστου τε μέδῃαι,
 ἣ τ' ἂν ἔτ' εἰς Ἰθάκην κακὰ περ πάσχοντες ἵκοισθε· 15
 εἰ δέ κε σύνῃαι, τότε τοι τεκμαίρομ' ὀλεθρον
 νηῖ τε καὶ ἐτάροις· αὐτὸς δ' εἰ πέρ κεν ἀλύξης,
 ὅψ' ἐ κακῶς νεῖται, ὀλέσας ἄπο πάντας ἐταίρους.

Ὡς ἔφατ', αὐτίκα δὲ χρυσόθρονος ἦλυνθεν Ἥως·
 ἣ μὲν ἔπειτ' ἀνὰ νῆσον ἀπέστιχε διὰ θεάων·
 αὐτὰρ ἐγὼν ἐπὶ νῆα κιῶν ὤτρυνον ἐταίρους
 αὐτούς τ' ἀμβαίνειν ἀνὰ τε προμνήσια λῦσαι. 16
 οἱ δ' αἰψ' εἰσβαῖνον καὶ ἐπὶ κληῖσι καθίζον.
 [ἐξῆς δ' ἐξόμενοι πολὴν ἄλα τύπτον ἐρετμοῖς.]
 ἡμῖν δ' αὖ κατόπισθε νεὸς κυανοπρόρροιο
 ἔκμενον οὔρον ἴει πλησίστιον, ἐσθλὸν ἑταῖρον,
 Κίρκη ἐϋπλόκαμος, δεινὴ θεὸς αὐδήσασα.
 αὐτίκα δ' ὅπλα ἕκαστα πονησάμενοι κατὰ νῆα

ἔθα· τὴν δ' ἄνεμός τε κυβερνήτης τ' ἴθυνεν.
 τότε ἔγῳ ἐτάροισι μετηύδων ἀχνύμενος κῆρ
 φίλοι, οὐ γὰρ χρὴ ἕνα ἰδμεναι οὐδὲ δύ' οἷους
 σφαθ' ἅ μοι Κίρκη μυθήσατο, δια θεάων· 155
 ἐρέω μὲν ἔγῳ, ἵνα εἰδότες ἦ κε θάνωμεν
 ἀλευάμενοι θάνατον καὶ κῆρα φύγοιμεν.
 μνησθῶν μὲν πρῶτον ἀνώγει θεσπεσιῶν
 λόγον ἀλεύασθαι καὶ λειμῶν ἀνθεμόεντα.
 ἐμ' ἠνώγειν ὅπ' ἀκουέμεν· ἀλλὰ με δεσμῷ 160
 ἐν ἀργαλέῳ, ὅφρ' ἔμπεδον αὐτόθι μίμνω,
 ἴδον ἐν ἰστοπέδῃ, ἐκ δ' αὐτοῦ πείρατ' ἀνήφθω.
 ὅς κε λίσσωμαι ὑμέας λῦσαι τε κελεύω,
 εἰς δὲ πλεόνεσσι τότε ἐν δεσμοῖσι πιέζειν.
 ἦτοι ἐγὼ τὰ ἕκαστα λέγων ἐτάροισι πίφανσκειν·
 σφαρὰ δὲ καρπαλίμως ἐξέκετο νηὺς εὐεργής 166
 Σειρήνουν· ἔπειγε γὰρ οὐρος ἀπήμων.
 ἔπειτ' ἄνεμος μὲν ἐπαύσατο ἠδὲ γαλήνη
 νηνεμίη, κοίμησε δὲ κύματα θαίμων.
 πάντες δ' ἔταροι νεὸς ἰστία μηρύσαντο, 170
 τὰ μὲν ἐν νηϊ γλαφυρῇ θέσαν, οἱ δ' ἐπ' ἔρετμά
 μενοι λεύκαινον ὕδωρ ξεστῆς ἐλάτῃσιν.
 ἐγὼ κηροῖο μέγαν τροχὸν ὀξείῃ χαλκῷ
 διατμήξας χερσὶ στιβαρῇσι πίεζον.
 σφαρὰ δ' ἰαίνετο κηρὸς, ἐπεὶ κέλετο μεγάλη ἴς 175
 αἴλου τ' αὐγῇ Τπεριονίδας ἀνακτος·
 ἠδὲ τ' ἐτάροισιν ἐπ' οὐάτα πᾶσιν ἄλειψα.
 ἐν νηϊ μ' ἔδησαν ὁμοῦ χειρᾶς τε πόδας τε
 ἴδον ἐν ἰστοπέδῃ, ἐκ δ' αὐτοῦ πείρατ' ἀνήπτον·
 τοὶ δ' ἐξόμενοι πολὴν ἄλα τύπτον ἔρετμοις. 180
 ὅτε τόσσον ἀπῆμεν ὅσον τε γέγωνε βοήσας,
 μαφά διώκοντες, τὰς δ' οὐ λάθην ἀκύαλος νηὺς
 γυῖον ὀρυσμένη, λιγυρὴν δ' ἐντυνον αἰοιδῆν·

„Δεῦρ' ἄγ' ἰὼν, πολύαιν' Ὀδυσσεῦ, μέγα κῦδος
Ἀχαιῶν,

νῆα κατάστησον, ἵνα νωϊτέρην ὅπ' ἀκούσῃς. 185
οὐ γάρ πώ τις τῇδε παρήλασε νηϊ μελαίνῃ,
πρὶν γ' ἡμέων μελίγηρυν ἀπὸ στομάτων ὅπ' ἀκούσαι,
ἀλλ' ὅγε τερψάμενος νεῖται καὶ πλείονα εἰδώς.
ἶδμεν γάρ τοι πάνθ' ὅσ' ἐνὶ Τροίῃ εὖρεϊν
Ἀργεῖοι Τρῳᾶς τε θεῶν ἰότητι μόγησαν· 190
ἶδμεν δ' ὅσσα γέννηται ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ.“

Ὡς φάσαν ἰεῖσαι ὅπα κάλλιμον· αὐτὰρ ἐμὸν κῆρ
ἦθελ' ἀκουέμεναι, λῦσαι τ' ἐκέλευον ἑταίρους,
ὀφρῦσι νευστάζων· οἳ δὲ προπεσόντες ἔρρεδον.
αὐτίκα δ' ἀνστάντες Περιμήδης Εὐρύλοχός τε 195
πλείοσιν μ' ἐν δεσμοῖσιν δέον μᾶλλον τε πίεζον.
αὐτὰρ ἐπειδὴ τάσγε παρήλασαν, οὐδ' ἔτ' ἔπειτα
φθογγῆς Σειρήνων ἠκούομεν οὐδέ τ' αἰοιδῆς,
αἰψ' ἀπὸ κηρὸν ἔλοντο ἐμοὶ ἐρήρηες ἑταῖροι, 199
ὃν σφιν ἐπ' ὠσὶν ἄλειψ', ἐμέ τ' ἐκ δεσμῶν ἀνέλυσαν.

Ἄλλ' ὅτε δὴ τὴν νῆσον ἐλείπομεν, αὐτίκ' ἔπειτα
καπνὸν καὶ μέγα κῦμα ἶδον καὶ δοῦπον ἄκουσα·
τῶν δ' ἄρα δεισάντων ἐκ χειρῶν ἔπιτατ' ἔρετμᾶ,
βόμβησαν δ' ἄρα πάντα κατὰ ῥόον· ἔσχετο δ' αὐτοῦ
νηῦς, ἐπεὶ οὐκέτ' ἔρετμᾶ προήκεα χερσὶν ἐπειρον. 205
αὐτὰρ ἐγὼ διὰ νηὸς ἰὼν ὥτρυνον ἑταίρους
μειλιχίοις ἐπέεσσι παρασταδὸν ἄνδρα ἕκαστον·

„ὦ φίλοι, οὐ γάρ πώ τι κακῶν ἀδαήμονές εἰμεν·
οὐ μὲν δὴ τόδε μεῖζον ἐπι κακὸν ἢ ὅτε Κύνκλωψ
εἴλει ἐνὶ σπῆϊ γλαφυρῷ κρατερῇφι βίηφιν· 210
ἀλλὰ καὶ ἔνθεν ἐμῇ ἀρετῇ βουλῇ τε νόῳ τε
ἐκφύγομεν, καὶ που τῶνδε μνήσεσθαι οἶω.
νῦν δ' ἄγεθ', ὥς ἂν ἐγὼν εἴπω, πειθώμεθα πάντες·
ὑμεῖς μὲν κώπησιν ἁλὸς ῥηγμῖνα βαθεῖαν

τύπτετε κληῖδεςσιν ἐφήμενοι, αἷ κέ ποθι Ζεὺς 215
 δῶή τόνδε γ' ὄλεθρον ὑπεκφυγέειν καὶ ἀλύξαι·
 σοὶ δὲ, κυβερνήθ', ὧδ' ἐπιτέλλομαι· ἀλλ' ἐνὶ θυμῷ
 βάλλεν, ἐπεὶ νηὸς γλαφυρῆς οἴη' ἔα νωμᾶς.
 τοῦτον μὲν καπνοῦ καὶ κύματος ἐκτὸς ἔεργε
 νῆα, σὺ δὲ σκοπέλου ἐπιμαίεο, μὴ σε λάθῃσιν 220
 κείσ' ἐξορμήσασα καὶ ἐς κακὸν ἄμμε βάλῃσθαι·
 Ὡς ἐφάμην, οἱ δ' ὥκα ἐμοῖς ἐπέεσσι πίπθοντο.
 Σκύλλην δ' οὐκέτ' ἐμυθεόμην, ἄπρηκτον ἀνίην,
 μὴ πῶς μοι δείσαντες ἀπολλήξειαν ἑταῖροι
 εἰρεσίης, ἐντὸς δὲ πνυκάξοιεν σφέας αὐτούς. 225
 καὶ τότε δὴ Κίρκης μὲν ἐφημοσύνης ἀλεγεινῆς
 λανθανόμην, ἐπεὶ οὔτι μ' ἀνώγει θωρήσσεσθαι·
 αὐτὰρ ἐγὼ καταδὺς κλυτὰ τεύχεα καὶ δύο δοῦρε
 μάκρ' ἐν χερσὶν ἔλῶν εἰς ἱκρία νηὸς ἔβαινον
 πρῶρης· ἔνθεν γάρ μιν ἐδέγμην πρῶτα φανεῖσθαι
 Σκύλλην πετραίην, ἥ μοι φέρε πῆμ' ἐτάρουσιν. 231
 οὐδὲ πη ἀθροῆσαι δύναμην· ἔκαμον δέ μοι ὅσσε
 πάντη παπταίνοντι πρὸς ἡεροειδέα πέτρην.
 Ἡμεῖς δὲ στενωπὸν ἀνεπλέομεν γοόωντες·
 ἐνθεν μὲν Σκύλλη, ἐτέρωθι δὲ διὰ Χάρυβδις 235
 δεινὸν ἀνερροίβδησε θαλάσσης ἄλμυρον ὕδωρ.
 ἦτοι ὅτ' ἐξεμέσειε, λέβης ὥς ἐν πυρὶ πολλῷ
 πᾶσ' ἀναμορμύρεσκε κυκωμένη· ὑψόσε δ' ἄχνη
 ἄκροισι σκοπέλοισιν ἐπ' ἀμφοτέροισιν ἐπιπτεν.
 ἀλλ' ὅτ' ἀναβροῖξειε θαλάσσης ἄλμυρον ὕδωρ, 240
 πᾶσ' ἔντοσθε φάνεσκε κυκωμένη, ἀμφὶ δὲ πέτρῃ
 δεινὸν ἐβεβρύχει, ὑπένερθε δὲ γαῖα φάνεσκεν
 νάμμῳ κυανέῃ· τοὺς δὲ χλωρὸν δέος ἤρει.
 ἡμεῖς μὲν πρὸς τὴν ἴδομεν δείσαντες ὄλεθρον·
 τόφρα δέ μοι Σκύλλη κοίλης ἐκ νηὸς ἑταίρους 245
 ἐξ ἔλεθ', οἳ χερσὶν τε βίηφί τε φέρετατοὶ ἦσαν.

σκεψάμενος δ' ἐς νῆα θοὴν ἄμα καὶ μεθ' ἐταίρους
 ἦδη τῶν ἐνόησα πόδας καὶ χεῖρας ὑπερθεῖν
 ὑψὸς ἀειρομένων· ἐμὲ δὲ φθέγγοντο καλεῦντες
 ἐξονομακλήδην, τότε γ' ὕστατον, ἀχνύμενοι κῆρ. 250
 ὥς δ' ὅτ' ἐπὶ προβόλῳ ἄλιενς περιμήκει ῥάβδῳ
 ἰχθυῦσι τοῖς ὀλίγοιςι δόλον κατὰ εἶδατα βάλλων
 ἐς πόντον προΐησι βοὸς κέρας ἀγραύλοιο,
 ἀσπαίροντα δ' ἔπειτα λαβὼν ἔρριψε θύραζε,
 ὥς οἱγ' ἀσπαίροντες αἰέροντο προτὶ πέτρας· 255
 αὐτοῦ δ' εἰνὶ θύρῃσι κατήσθιε κεκλήγοντας,
 χεῖρας ἐμοὶ ὀρέγοντας ἐν αἰνῇ δημοτῇ.
 οἰκτιστον δὴ κείνο ἐμοῖς ἴδον ὀφθαλμοῖσιν
 πάντων ὅσος ἐμόγησα πόρους ἄλως ἐξερεῖναι. 259

Αὐτὰρ ἐπεὶ πέτρας φύγομεν δεινὴν τε Χάρυβδι
 Σκύλλην τ', αὐτίκ' ἔπειτα θεοῦ ἐς ἀμύμονα νῆσον
 ἰκόμεθ'· ἐνθα δ' ἔσαν καλαὶ βόες εὐρυμέτωποι,
 πολλὰ δὲ ἴφια μῆλ' Ὑπερίονος Ἡελίοιο.
 δὴ τότε ἐγὼν ἔτι πόντῳ ἑὼν ἐν νηὶ μελαίνῃ
 μυκηθμοῦ τ' ἤκουσα βοῶν αὐλιζομενάων 265
 οἰῶν τε βληγῆν· καὶ μοι ἔπος ἔμπεσε θυμῷ
 μάντης ἀλαοῦ, Θηβαίου Τειρεσίου,
 Κίρκης τ' Αἰαΐης, οἳ μοι μάλα πόλλ' ἐπέτελλον
 νῆσον ἀλεύασθαι τερψιμβρότου Ἡελίοιο.
 δὴ τότε ἐγὼν ἐτάροισι μετηύδων, ἀχνύμενος κῆρ 270
 „Κέκλυτέ μεν μύθων, κακὰ περ πάσχοντες ἐταῖροι,
 ὄφρ' ὑμῖν εἴπω μαντήϊα Τειρεσίου
 Κίρκης τ' Αἰαΐης, οἳ μοι μάλα πόλλ' ἐπέτελλον
 νῆσον ἀλεύασθαι τερψιμβρότου Ἡελίοιο·
 ἐνθα γὰρ αἰνότατον κανὼν ἔμμεναι ἄμμιν ἐφασκον.
 ἀλλὰ παρὲς τὴν νῆσον ἐλαύνετε νῆα μέλαιναν.“ 276
 Ὡς ἐφάμην, τοῖσιν δὲ κατεκλάσθη φίλου ἥτορ.
 αὐτίκα δ' Εὐρύλοχος στρυγερῷ μ' ἡμείβετο μύθῳ

„Σχέτλιός εἰς, Ὀδυσσεῦ, πέρι τοι μένος οὐδέ τι γυῖα
 κάμνεις· ἢ ῥά νυ σοίγε σιδήρεα πάντα τέτυκται, 280
 ὅς ῥ' ἐτάρους καμάτῳ ἀδηκότας ἠδὲ καὶ ὕπνω
 οὐκ ἔαας γαίης ἐπιβήμεναι, ἐνθα κεν αὐτε
 νήσῳ ἐν ἀμφιρύτῃ λαρὸν τετυκοίμεθα δόρπον,
 ἀλλ' αὐτως διὰ νύκτα θοὴν ἀλάλησθαι ἄνωγας,
 νήσου ἀποπλαγχθέντας, ἐν ἡεροειδέϊ πόντῳ. 285

ἐκ νυκτῶν δ' ἄνεμοι χαλεποὶ, δηλήματα νηῶν,
 γίνονται· πῇ κέν τις ὑπεκφύγοι αἰπὺν ὄλεθρον,
 ἦν πως ἑξαπίνης ἔλθῃ ἀνέμοιο θυέλλα,
 ἢ Νότου ἢ Ζεφύροιο δυσσαέος, οὔτε μάλιστα
 νῆα διαρραίουσι, θεῶν ἀέκητι ἀνάκτων. 290
 ἀλλ' ἦτοι νῦν μὲν πειθώμεθα νυκτὶ μελαίνῃ
 δόρπον θ' ὀπλισόμεσθα θοῇ παρὰ νηϊ μένοντες·
 ἦῳθεν δ' ἀναβάντες ἐνήσομεν εὐρέϊ πόντῳ.“

Ὡς ἔφατ' Εὐρύλοχος, ἐπὶ δ' ἤνεον ἄλλοι ἑταῖροι.
 καὶ τότε δὴ γίνωσκον ὃ δὴ κακὰ μῆδετο δαίμων, 295
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδων·

„Εὐρύλοχ', ἢ μάλα δὴ με βιάζεστε μούνον ἔοντα·
 ἀλλ' ἄγε νῦν μοι πάντες ὁμόσσετε καρτερὸν ὄρκον,
 εἰ κέ τιν' ἡέ βοῶν ἀγέλην ἢ πῶῦ μέγ' οἴων
 εὐρωμεν, μὴ πού τις ἀτασθαλίῃσι κακῇσιν 300
 ἢ βοῦν ἡέ τι μῆλον ἀποκτάνῃ· ἀλλὰ ἔκηλοι
 ἐσθίετε βρώμην, τὴν ἀθανάτη πόρε Κίρκη.“

Ὡς ἔφάμην, οἱ δ' αὐτίκ' ἀπώμνυνον ὥς ἐκέλευον.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὁμοσάν τε τελεύτησάν τε τὸν ὄρκον,
 στήσαμεν ἐν λιμένι γλαφυρῷ εὐεργέα νῆα 305
 ἄρ' ὕδατος γλυκεροῖο, καὶ ἑξαπέβησαν ἑταῖροι
 νηὸς, ἔπειτα δὲ δόρπον ἐπισταμένως τετύκοντο.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 μνησάμενοι δὴ ἔπειτα φίλους ἐκλαίου ἑταίρους,
 οὓς ἔφαγε Σκύλλη γλαφυρῆς ἐκ νηὸς ἑλοῦσα· 310

κλαιόντεσσι δὲ τοῖσιν ἐπήλυθε νήδυμος ὕπνος.
 ἦμος δὲ τρίχα νυκτὸς ἔην, μετὰ δ' ἄστρο βεβήκει,
 ὥρσεν ἐπὶ ζαῆν ἄνεμον νεφεληγερέτα Ζεὺς
 λαίλαπι θεσπεσίῃ, σὺν δὲ νεφέεσσι κάλυπεν
 γαῖαν ὁμοῦ καὶ πόντον· ὁρώρει δ' οὐρανόθεν νύξ.
 ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως, 316
 νῆα μὲν ὠρμίσαμεν, κοῖλον σπέος εἰσερύναντες·
 ἐνθα δ' ἔσαν Νυμφέων καλοὶ χοροὶ ἠδὲ θόωκοι·
 καὶ τότ' ἐγὼν ἀγορὴν θέμενος μετὰ πᾶσιν ἔειπον
 „ὦ φίλοι, ἐν γὰρ νηϊ θοῇ βρωσίς τε πόσις τε 320
 ἔστιν, τῶν δὲ βοῶν ἀπεχώμεθα, μὴ τι πάθωμεν·
 δεινοῦ γὰρ θεοῦ αἶδε βόες καὶ ἱφια μῆλα,
 Ἑλείου, ὅς πάντ' ἐφορᾷ καὶ πάντ' ἐπακούει.“
 Ὡς ἐφάμην, τοῖσιν δ' ἐπεπεῖθeto θυμὸς ἀγῆνωρ.
 μῆνα δὲ πάντ' ἄλληλτος ἄη Νότος, οὐδὲ τις ἄλλος 325
 γίγνεται· ἔπειτ' ἀνέμων, εἰ μὴ Εὐρὸς τε Νότος τε.
 οἱ δ' εἰως μὲν σῖτον ἔχον καὶ οἶνον ἐρυθρόν,
 τόφρα βοῶν ἀπέχοντο λιλαιόμενοι βιότοιο.
 ἀλλ' ὅτε δὴ νηὺς ἐξέφθιτο ἦν᾽ ἀπάντα,
 καὶ δὴ ἄγρην ἐφέπεσσκον ἀλητεύοντες ἀνάγκη, 330
 ἰχθυὺς ὄρνιθάς τε, φίλας ὅ τι χεῖρας ἵκοιτο,
 γναμπτοῖς ἀγκίστροισιν· ἔτειρε δὲ γαστέρα λιμός.
 δὴ τότ' ἐγὼν ἀνὰ νῆσον ἀπέστιχον, ὄφρα θεοῖσιν
 εὐξαίμην, εἰ τίς μοι ὁδὸν φήνειε νέεσθαι.
 ἀλλ' ὅτε δὴ διὰ νῆσον ἰὼν ἦλυξα ἐταίρους, 335
 χεῖρας νιψάμενος, ὅθ' ἐπὶ σκέπας ἦν ἀνέμοιο,
 ἠρώμην πάντεσσι θεοῖς οἱ Ὀλυμπον ἔχουσιν·
 οἱ δ' ἄρα μοι γλυκὺν ὕπνον ἐπὶ βλεφάροισιν ἔχεναν
 Εὐρύλοχος δ' ἐτάροισι κακῆς ἐξήρχετο βουλῆς.
 „Κέκλυτέ μεν μύθων, κακὰ περ πάσχοντες ἐταῖροι
 πάντες μὲν στυγεροὶ θάνατοι δειλοῖσι βροτοῖσιν, 341
 λιμῶ δ' οἴκτιστον θανέειν καὶ πότμον ἐπισπεῖν.

ἀλλ' ἄγετ', Ἑλλίοιο βοῶν ἐλάσαντες ἀρίστιας
 ῥέξομεν ἀθανάτοισι, τοὶ οὐρανὸν εὐρύν ἐχουσιν.
 εἰ δέ κεν εἰς Ἰθάκην ἀφικοίμεθα, πατρίδα γαῖαν, 345
 αἰψά κεν Ἑλίῳ Ὑπερίονι πύονα νηὸν
 τένχομεν, ἐν δέ κε θεῖμεν ἀγάλματα πολλὰ καὶ ἐσθλά
 εἰ δὲ χολωσάμενός τι βοῶν ὀρθοκραιράων
 νῆ' ἐθέλῃ ὀλέσαι, ἐπὶ δ' ἔσπωνται θεοὶ ἄλλοι,
 βούλομ' ἅπαξ πρὸς κῦμα χανὼν ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσαι
 ἢ δηθὰ στρεῦγεσθαι ἐὼν ἐν νήσῳ ἐρήμῃ." 351

Ὡς ἔφατ' Εὐρύλοχος, ἐπὶ δ' ἦνεον ἄλλοι ἑταῖροι.
 αὐτίκα δ' Ἑλλίοιο βοῶν ἐλάσαντες ἀρίστιας
 ἐγγύθεν· οὐ γὰρ τῇλε νεὸς κυανοπρώροιο
 βοσκέσκονθ' ἔλικες καλαὶ βόες εὐρυμέτωποι· 355
 τὰς δὲ περίστησάν τε καὶ εὐχετόωντο θεοῖσιν,
 φύλλα θρεψάμενοι τέρενα θρυγὸς ὑψικόμοιο·
 οὐ γὰρ ἔχον κρεῖ λευκὸν ἐϋστέλμου ἐπὶ νηός.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' εὗξαντο καὶ ἐσφαξαν καὶ ἔδειραν,
 κρηοὺς τ' ἐξέταμον κατὰ τε κνίσῃ ἐκάλυψαν 360
 δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ' αὐτῶν δ' ὁμοθέτησαν·
 οὐδ' εἶχον μέθυ λείπειν ἐπ' αἰθομένοισι ἱεροῖσιν,
 ἀλλ' ὕδατι σπένδοντες ἐπώπτων ἐγκατα πάντα.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ' ἐκάη καὶ σπλάγχν' ἐπάσαντο,
 μίστυλλον τ' ἄρα τᾶλλα καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἐπειραν. 365

Καὶ τότε μοι βλεφάρων ἐξέσσυτο νήδυμος ὕπνος·
 βῆν δ' ἰέναι ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θῖνα θαλάσσης.
 ἀλλ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦα κιῶν νεὸς ἀμφιελίσσης,
 καὶ τότε με κνίσῃς ἀμφήλυθεν ἡδὺς αὐτμή·
 οἰμώξας δὲ θεοῖσι μετ' ἀθανάτοισι γεγώνευν 370
 „Ζεῦ πάτερ ἦδ' ἄλλοι μάκαρες θεοὶ αἰὲν εἶοντες,
 ἢ με μάλ' εἰς ἄτην κοιμήσατε νηλεῖ ὕπνῳ,
 οἱ δ' ἑταροὶ μέγα ἔργον ἐμητίσαντο μένοντες.“
 Ὡκέα δ' Ἑλίῳ Ὑπερίονι ἄγγελος ἦλθεν,

Λαμπετὴ τανυπέπλος, ὃ οἱ βόας ἔκταμεν ἡμεῖς. 375
αὐτίκα δ' ἀθανάτοισι μετηύδα χωόμενος κῆρ

„Ζεῦ πάτερ ἦδ' ἄλλοι μάκαρες θεοὶ αἰὲν εἶοντες,
τίσαι δὴ ἐτάρους Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος,
οἳ μεν βοῦς ἐκτεῖναν ὑπέρβιον, ἧσιν ἐγώ γε
χαίρεσκον μὲν ἰὼν εἰς οὐρανὸν ἀστερόεντα, 380
ἦδ' ὁπότε ἄψ ἐπὶ γαῖαν ἀπ' οὐρανόθεν προτραποίμην,
εἰ δέ μοι οὐ τίσουσι βοῶν ἐπιεικέ' ἀμοιβήν,
δύσομαι εἰς Αἴδαο καὶ ἐν νεκύεσσι φαείνω.“

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς
„Ἢέλ', ἦτοι μὲν σὺ μετ' ἀθανάτοισι φάεινε 385
καὶ θνητοῖσι βροτοῖσιν ἐπὶ ξείδωρον ἄρουραν·
τῶν δέ κ' ἐγὼ τάχα νῆα θοὴν ἀργῆτι κεραυνῷ
τυτθὰ βαλὼν κεάσαιμι μέσσω ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ.“

Ταῦτα δ' ἐγὼν ἤκουσα Καλυψοῦς ἠὲ νόμοιο·
ἦ δ' ἔφη Ἑρμείῳ διακτόρου αὐτὴ ἀκοῦσαι. 390

Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλυθον ἠδὲ θάλασσαν,
νείκεον ἄλλοθεν ἄλλον ἐπισταδόν, οὐδέ τι μῆχος
εὐρέμεναι δυνάμεσθαι· βόες δ' ἀπετέθνασαν ἤδη.
τοῖσιν δ' αὐτίκ' ἔπειτα θεοὶ τέρατα προὔφαινον·
εἰρπον μὲν ῥῖνοι, κρεῖα δ' ἀμφ' ὀβελοῖς ἐμεμύκει, 395
ὀπταλέα τε καὶ ὤμα'· βοῶν δ' ὥς γίγνεται φωνή.

Ἐξῆμαρ μὲν ἔπειτα ἔμοι ἐρήηρες ἐταῖροι
δαίνυντ' Ἥελίοιο βοῶν ἐλάσαντες ἀρίστας·
ἀλλ' ὅτε δὴ ἔβδομον ἡμαρ ἐπὶ Ζεὺς θῆκε Κρονίων,
καὶ τότ' ἔπειτ' ἄνεμος μὲν ἐπαύσατο λαίλαπι θύων.
ἡμεῖς δ' αἰψ' ἀναβάντες ἐνήκαμεν εὐρεῖ πόντῳ, 401
ἰστὸν στησάμενοι ἀνά θ' ἰστία λεινὰ ἐρύσαντες.

Ἄλλ' ὅτε δὴ τὴν νῆσον ἐλείπομεν, οὐδέ τις ἄλλη
φαίνεται γαῖαν, ἀλλ' οὐρανὸς ἠδὲ θάλασσα,
δὴ τότε νυανέην νεφέλην ἔστησε Κρονίων 405
νῆος ὑπὲρ γλαφυρῆς, ἥχλυσε δὲ πόντος ὑπ' αὐτῆς.

ἢ δ' ἔθρε· οὐ μάλα πολλὸν ἐπὶ χρόνον· αἵψα γάρ
ἦλθεν

κεκληγὼς Ζέφυρος, μεγάλη σὺν λαίλαπι θύων,
Ἰστοῦ δὲ προτόνους ἔρρηξ' ἀνέμοιο θύελλα
ἀμφοτέρους· Ἰστός δ' ὀπίσω πέσεν, ὅπλα τε πάντα
εἰς ἄντλον κατέχυνθ'· ὁ δ' ἄρα πρύμνῃ ἐν νηϊ 411
πλήξε κυβερνήτεω κεφαλὴν, σὺν δ' ὅστέ' ἄραξεν
πάντ' ἄμυδις κεφαλῆς· ὁ δ' ἄρ' ἀρνευτῆρι εἰκῶς
κάππεσ' ἀπ' ἱκριόφιν, λίπε δ' ὅστέα θυμὸς ἀγῆνωρ.
Ζεὺς δ' ἄμυδις βρόντησε καὶ ἔμβαλε νηϊ κεραυνόν
ἢ δ' ἐλέλιχθη πᾶσα Διὸς πληγείσα κεραυνῷ, 416
ἐν δὲ θεείου πληῆτο· πέσον δ' ἐκ νηὸς ἑταῖροι.
οἱ δὲ κορῶνῃσιν ἱκελοι περὶ νῆα μέλαιναν
κυμασιν ἐμφορέοντο, θεὸς δ' ἀποαίνυτο νόστον.

Αὐτὰρ ἐγὼ διὰ νηὸς ἐφοίτων, ὄφρ' ἀπὸ τοίχους
λύσε κλύδων τρόπιος· τὴν δὲ ψιλὴν φέρε κῆμα. 421
ἐκ δὲ οἱ Ἰστον ἄραξε ποτὶ τρόπιν· αὐτὰρ ἐπ' αὐτῷ
ἐπίτονος βέβλητο, βοὸς ῥινοῖο τετευχώς.

τῷ δ' ἄμφω συνέεργον ὁμοῦ τρόπιν ἥδ' ἐκάλ' Ἰστον,
ἔομενος δ' ἐπὶ τοῖς φερόμην ὀλοοῖς ἀνέμοισιν. 425

Ἐνθ' ἦτοι Ζέφυρος μὲν ἐπαύσατο λαίλαπι θύων,
ἦλθε δ' ἐπὶ Νότος ὤκα, φέρων ἐμῷ ἄλγεα θυμῷ,
ὄφρ' ἔτι τὴν ὀλοὴν ἀναμετρήσαιμι Χάρυβδιν.

παννύχιος φερόμην, ἅμα δ' ἠελίῳ ἀνιόντι
ἦλθον ἐπὶ Σκύλλης σκόπελον δεινὴν τε Χάρυβδιν.

ἢ μὲν ἀνερροῖβδησε θαλάσσης ἄλμυρόν ὕδωρ· 431
αὐτὰρ ἐγὼ ποτὶ μακρὸν ἐρινεὸν ὑψόσ' ἀερεθεῖς

τῷ προσφύς ἐχόμεν ὥς νυκτερίς· οὐδέ πη εἶχον
οὔτε στηριῆσαι ποσὶν ἔμπεδον οὔτ' ἐπιβῆναι·

ῥῖλαι γὰρ ἐκάς εἶχον, ἀπήωροι δ' ἔσαν ὄζοι, 435
μακροὶ τε μεγάλοι τε, κατεσκίαον δὲ Χάρυβδιν.

νωλεμέως δ' ἐχόμεν, ὄφρ' ἐξεμέσειεν ὀπίσσω

ἴστων καὶ τροπὴν αὐτίς· ἐελδομένω δέ μοι ἦλθον
 ὄψ· ἦμος δ' ἐπὶ δόρπον ἀνὴρ ἀγορῇθεν ἀνέστη
 κρίνων νείκεα πολλὰ δικάζομένων αἰζηῶν, 440
 τῆμος δὴ τάγε δοῦρα Χαρύβδιος ἐξεφάνθη.
 ἦκα δ' ἐγὼ καθύπερθε πόδας καὶ χεῖρε φέρεσθαι,
 μέσσω δ' ἐνδούπησα παρὲς περιμήκεα δοῦρα,
 ἐξόμενος δ' ἐπὶ τοῖσι διήρεσα χερσὶν ἐμῇσιν. 444

[Σκύλλην δ' οὐκέτ' ἔασε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 εἰσιδέειν· οὐ γάρ κεν ὑπέκφυγον αἰπὺν ὄλεθρον.]

Ἐνθεν δ' ἐννήμαρ φερόμην, δεκάτῃ δέ με νυκτὶ
 νῆσον ἐς Ὠγυγίην πέλασαν θεοὶ, ἐνθα Καλυψὼ
 ναίει εὐπλόκαμος, δεινὴ θεὸς αὐδήεσσα,
 ἥ μ' ἐφίλει τ' ἐκόμει τε. τί τοι τάδε μυθολογεύω;
 ἤδη γάρ τοι χθιζὸς ἐμυθεόμην ἐνὶ οἴκῳ 45
 σοί τε καὶ ἰφθίμῃ ἀλόχῳ· ἐχθρὸν δέ μοι ἐστὶν
 αὐτίς ἀριζήλως εἰρημένα μυθολογεῦν.

A. K.

HOMERI CARMINA

AD

OPTIMORUM LIBRORUM FIDEM EXPRESSA

CURANTE

GUILIELMO DINDORFIO.

VOL. II. PARS II.

ODYSSEAE XIII—XXIV.

EDITIO QUARTA CORRECTIOR.

LIPSIAE

SUMPTIBUS ET TYPIS B. G. TEUBNERI.

MDCCCLXXI.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

HOMERI ODYSSEA

EDIDIT

GUILIELMUS DINDORF.

PARS II.

EDITIO QUARTA CORRECTIOR

LIPSIAE

SUMPTIBUS ET TYPIS B. G. TEUBNERI.

MDCCCLXXI.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βεροίνης

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ν.

Ὀδυσσεύς ἀπύπλους παρὰ Φαιάκων καὶ ἄφιξις
εἰς Ἰθάκην.

Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ,
κηληθμῷ δ' ἔσχοντο κατὰ μέγαρα σκυδόντα.
τὸν δ' αὖτ' Ἀλκίνοος ἀπαμείβετο φώνησέν τε
„Ὡ Ὀδυσσεῦ, ἐπεὶ ἔκιν' ἐμὸν ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ,
ὑπερεφές, τῷ σ' οὔτι παλιμπλαγχθέντα γ' οἶω 5
ἄψ ἀπονοστήσειν, εἰ καὶ μάλα πολλὰ πέπονθας.
ὑμέων δ' ἀνδρὶ ἐκάστῳ ἐφιέμενος τάδε εἴρω,
ὅσσοι ἐνὶ μεγάροισι γερούσιον αἰδοπα οἶνον
αἰεὶ πίνετ' ἐμοῖσιν, ἀκουάζεσθε δ' αἰδοῦ.
εἴματα μὲν δὴ ξείνῳ ἐϋξέστη ἐνὶ χηλῷ 10
κεῖται καὶ χρυσὸς πολυδαίδαλος ἄλλα τε πάντα
ἡῶν, ὅσα Φαιήκων βουληφόροι ἐνθάδ' ἔνειακ'·
ἰλλ' ἄγε οἱ δῶμεν τρίποδα μέγαν ἥδ' ἐλέβητα
ἀνδρακάς· ἡμεῖς δ' αὖτε ἀγειρόμενοι κατὰ δῆμον
τισόμεθ'· ἀργαλέον γάρ ἔνα προικὸς χαρίσασθαι.“ 15
Ὡς ἔφατ' Ἀλκίνοος, τοῖσιν δ' ἐπιήνδανε μῦθος.
οἱ μὲν κακκείοντες ἔβαν οἰκόνδε ἕκαστος,
ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
νηῆδ' ἐπεσσεύοντο, φέρον δ' εὐήνορα χαλκόν.
καὶ τὰ μὲν εὖ κατέθηχ' ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο, 20
αὐτὸς ἰὼν διὰ νηὸς ὑπὸ ξυγὰ, μὴ τιν' ἐταίρων
βλάβτοι ἐλαυνόντων, ὅποτε σπερχοίατ' ἐρετμοῖς.
οἱ δ' εἰς Ἀλκινόοιο κίον καὶ δαῖτ' ἁλέγυνον.
Τοῖσι δὲ βοῦν ἱέρευσ' ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο
Ζηνὶ κελαινεφέϊ Κρονίδῃ, ὃς πᾶσιν ἀνάσσει. 25

μῆρα δὲ κῆαντες δαίνυντ' ἐρικυδέα δαῖτα
 τερπόμενοι· μετὰ δέ σφιν ἐμέλπετο θεὸς Ἀοιδὸς,
 Δημόδοκος, λαοῖσι τετιμένος. αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 πολλὰ πρὸς ἥλιον κεφαλὴν τρέπε παμφανόωντα,
 δύναι ἐπειγόμενος· δὴ γὰρ μενέαινε νέεσθαι.
 ὥς δ' ὅτ' ἀνὴρ δόρποιο λιλαίεται, ὥτε πανῆμαρ
 νειὸν ἀν' ἔλκητον βόε οἶνοπε πηκτὸν ἄροτρον·
 ἀσπασίως δ' ἄρα τῷ κατέδυν φάος ἡελίοιο
 δόρπον ἐποίχεσθαι, βλάβεται δέ τε γούνατ' ἰόντι·
 ὥς Ὀδυσσεὶ ἀσπαστὸν ἔδυν φάος ἡελίοιο.

αἶψα δὲ Φαιήκεσσι φιληρέτμοισι μετηύδα,
 Ἀλκινόω δὲ μάλιστα πιφανυσκόμενος φάτο μῦθον·
 „Ἀλκίνοε κρεῖον, πάντων ἀριδείκετε λαῶν,
 πέμπετε με σπείσαντες ἀπήμονα, χαίρετε δ' αὐτοῖ·
 ἤδη γὰρ τετέλεσται ἅ μοι φίλος ἦθελε θυμὸς,
 πομπὴ καὶ φίλα δῶρα, τὰ μοι θεοὶ Οὐρανίωνες
 ὄλβια ποιήσειαν· ἀμύμονα δ' οἶκοι ἄκοιτιν
 νοστήσας εὖροιμι σὺν ἀρτεμέεσσι φίλοισιν.
 ὑμεῖς δ' αὖθι μένοντες εὐφραίνοιτε γυναῖκας
 κουριδίας καὶ τέκνα· θεοὶ δ' ἀρετὴν ὀπάσειαν
 παντοίην, καὶ μῆτι κακὸν μεταδήμιον εἴη.“

Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνεον ἠδ' ἐκέλευον
 πεμπέμεναι τὸν ξείνου, ἐπεὶ κατὰ μοῖραν ἔειπεν.
 καὶ τότε κήρυκα προσέφη μένος Ἀλκινόοιο

„Ποντόνοε, κρητῆρα κερασσάμενος μέθην νείμον·
 πᾶσιν ἀνὰ μέγαρον, ὅφρ' εὐξάμενοι Διὶ πατρὶ
 τὸν ξείνον πέμπωμεν ἔην ἐς πατρίδα γαῖαν.“

Ὡς φάτο, Ποντόνοος δὲ μελίφρονα οἶνον ἐκίρνα
 νώμησεν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπισταδόν· οἱ δὲ θεοῖσιν
 ἔσπρισαν μακάρεσσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,
 αὐτόθεν ἐξ ἑδρέων. ἀνὰ δ' ἴστατο δῖος Ὀδυσσεὺς,
 Ἀρήτῃ δ' ἐν χερσὶ τίθει δέπας ἀμφικύπελλον,

καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

„Χαῖρε μοι, ὦ βασίλεια, διαμπερές, εἰσόκε γῆρας
ἔλθῃ καὶ θάνατος, τάτ' ἐπ' ἀνθρώποισι πέλονται. 60
αὐτὰρ ἐγὼ νέομαι· σὺ δὲ τέρπεο τῷδ' ἐνὶ οἴκῳ
παισὶ τε καὶ λαοῖσι καὶ Ἀλκινόῳ βασιλῇ.“

Ὡς εἰπὼν ὑπὲρ οὐδὸν ἐβήσετο δῖος Ὀδυσσεύς
τῷ δ' ἅμα κήρυκα προῖται μένος Ἀλκινόοιο,
ἡγείσθαι ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θῖνα θαλάσσης· 65
Ἀρήτη δ' ἄρα οἱ δμῶας ἅμ' ἔπεμπε γυναικάς,
τὴν μὲν φᾶρος ἔχουσσαν ἐϋπλυνὲς ἠδὲ χιτῶνα,
τὴν δ' ἑτέρην χηλὸν πνικινὴν ἅμ' ὅπασσε κομίζειν·
ἣ δ' ἄλλῃ σῖτόν τ' ἔφερεν καὶ οἶνον ἐρυθρόν.

Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλυθον ἠδὲ θάλασσαν,
ἄψα τὰρ' ἐν νηϊ γλαφυρῇ πομπῆες ἀγανοὶ 71
δεξιόμενοι κατέθεντο, πόσιν καὶ βρωσιν ἅπασαν·
καὶ δ' ἄρ' Ὀδυσσῆϊ στόρεσαν ῥῆγός τε λίνον τε
νῆος ἐπ' ἱκριόφιν γλαφυρῆς, ἵνα νήγρετον εὔδοι,
πρύμνης· ἄν δὲ καὶ αὐτὸς ἐβήσετο καὶ κατέλεκτο 75
τιγῇ· τοὶ δὲ καθίζον ἐπὶ κληῖσιν ἕκαστοι
κόσμῳ, πείσμα δ' ἔλυσαν ἀπὸ τροητοῖο λίθοιο.

ἔνθ' οἱ ἀνακλινθέντες ἀνεροίπτον ἅλα πηδῶ,
καὶ τῷ νήδυμος ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἐπιπτεν,
νήγρετος ἥδιστος, θανάτῳ ἄγχιστα ἐοικώς. 80
ἣ δ', ὥστ' ἐν πεδίῳ τετράοροι ἄρσενες ἵπποι,
πάντες ἅμ' ὁρμηθέντες ὑπὸ πληγῇσιν ἱμάσθλης,
ὑψὸς ἀειρόμενοι ῥίμῳα προήσσουσι κέλευθον,
ὥς ἄρα τῆς πρύμνης μὲν αἰείρετο, κῦμα δ' ὀπισθεν
πορφύρεον μέγα θῦε πολυφλοίσβοιο θαλάσσης. 85
ἣ δὲ μάλ' ἀσφαλέως θέεν ἔμπεδον· οὐδέ κεν ἰρηξ
κίρκος ὁμαρτήσειεν, ἐλαφρότατος πετεηνῶν.
ὥς ἣ ῥίμῳα θέουσα θαλάσσης κύματ' ἔταμνει,
ἄνδρα φέρουσαν θεοῖς ἐναλίγκια μῆδε' ἔχοντα· 89

ὅς πρὶν μὲν μάλα πολλὰ πάθ' ἄλγεα ὅν κατὰ θυμὸν
 ἀνδρῶν τε πτολέμους ἀλεγεινὰ τε κύματα πείρων,
 δὴ τότε γ' ἀτρέμας εὐδε, λελασμένος ὅσς' ἐπεπόνθει

Εὐτ' ἀστὴρ ὑπερέσχε φάαντατος, ὅστε μάλιστα
 ἔρχεται ἀγγέλλων φάος Ἡοῦς ἠριγενείης,
 τῆμος δὴ νῆσῳ προσεπίλνατο ποντοπόρος νηῦς. 95

Φόρκυνος δέ τίς ἐστι λιμὴν, ἀλίιοιο γέροντος,
 ἐν δῆμῳ Ἰθάκης· δύο δὲ προβλήτες ἐν αὐτῷ
 ἀκταὶ ἀπορροῶγες, λιμένος ποτιπεπτηνῖται,
 αἷτ' ἀνέμων σκεπόωσι δυσαήων μέγα κῦμα
 ἔκτοθεν· ἐντοσθεν δέ τ' ἄνευ δεσμοῖο μένουσιν 100
 νῆες εὐσσελμοι, ὅτ' ἂν ὄρμου μέτρον ἴκωνται.
 αὐτὰρ ἐπὶ κρατὸς λιμένοςτανύφυλλος ἐλαίη,
 ἀγχόθι δ' αὐτῆς ἄντρον ἐπήρατον ἡεροειδὲς,
 ἱρὸν Νυμφάων αἰ νηϊάδες καλέονται.

ἐν δὲ κρητῆρές τε καὶ ἀμφιφορῆες ἔασιν 105
 λαῖνοι· ἐνθα δ' ἔπειτα τιθαιβώσσουσι μέλισσαι.
 ἐν δ' ἱστοὶ λίθιοι περιμήκεες, ἐνθα τε νύμφαι
 φάρε' ὑφαίνουσιν ἀλιπόρφυρα, θαῦμα ἰδέσθαι·
 ἐν δ' ὕδατ' ἀενάοντα. δύο δέ τέ οἱ θυραὶ εἰσὶν,
 αἱ μὲν πρὸς Βορέας καταιβαταὶ ἀνθρώποισιν, 110
 αἱ δ' αὖ πρὸς Νότου εἰσὶ θεώτεραι· οὐδέ τι κείνῃ
 ἄνδρες ἐσέρχονται, ἀλλ' ἀθανάτων ὁδός ἐστιν.

"Ενθ' οἷγ' εἰσέλασαν, πρὶν εἰδότες· ἥ μὲν ἔπειτα
 ἠπείρῳ ἐπέκελσεν, ὅσον τ' ἐπὶ ἡμῖσιν πάσης,
 σπερχομένη· τοίων γὰρ ἐπείγετο χέρσ' ἐρετῶν· 115
 οἱ δ' ἐκ νηὸς βάντες εὐζύγου ἠπειρόνδε
 πρῶτον Ὀδυσσῆα γλαφυρῆς ἐκ νηὸς ἄειραν
 αὐτῷ σὺν τε λίνῳ καὶ ῥήγῃ σιγαλόεντι,
 καὶ δ' ἄρ' ἐπὶ ψαμάθῳ ἔθεσαν δεδμημένον ὕπνῳ,
 ἐκ δὲ κτήματ' ἄειραν, ἃ οἱ Φαίηκες ἀγαυοὶ 120
 ὥπασαν οἴκαδ' ἰόντι διὰ μεγάρθυμον Ἀθήνην.

καὶ τὰ μὲν οὖν παρὰ πνυθμέν' ἐλαίης ἀθρόα θῆκαν
 ἐκτὸς ὁδοῦ, μὴ ποὺ τις ὀδιτάων ἀνθρώπων,
 πρὶν γ' Ὀδυσῆ' ἔγρεσθαι, ἐπελθὼν δηλήσαιο·
 αὐτοὶ δ' αὐτ' οἰκόνδε πάλιν κίον. οὐδ' ἐνοσίχθων
 λήθεται ἀπειλάων, τὰς ἀντιθέω Ὀδυσῆϊ 126
 πρῶτον ἐπηπείλησε, Διὸς δ' ἐξείρετο βουλήν·

„Ζεῦ πάτερ, οὐκέτ' ἔγωγε μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν
 τιμήεις ἔσομαι, ὅτε με βροτοὶ οὔτι τίουσιν,
 Φαίηκες, τοίπερ τοι ἐμῆς ἔξ εἰσι γενέθλης. 130
 καὶ γὰρ νῦν Ὀδυσῆ' ἐφάμην κακὰ πολλὰ παθόντα
 οἰκαδ' ἐλεύσεσθαι· νόστον δέ οἱ οὔποτ' ἀπηύρων
 πάγχυ, ἐπεὶ σὺ πρῶτον ὑπέσχεο καὶ κατένευσας.
 οἱ δ' εὖδοντ' ἐν νηϊ θοῇ ἐπὶ πόντον ἄγοντες
 κἀνθεσαν ἐν Ἰθάκῃ, ἔδοσαν δέ οἱ ἄσπετα δῶρα, 135
 χαλκόν τε χρυσόν τε ἅλῃς ἐσθῆτά θ' ὑφαντήν,
 πόλλ', ὅσ' ἂν οὐδέποτε Τροίης ἐξήρατ' Ὀδυσσεύς,
 εἴπερ ἀπήμων ἦλθε, λαχὼν ἀπὸ ληΐδος αἷσαν.“

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς
 „ὦ πόποι, ἐνοσίγαι' εὐρυσθενὲς, οἷον εἶπες. 140
 οὔτι σ' ἀτιμάζουσι θεοί· χαλεπὸν δέ κεν εἴη
 πρεσβύτατον καὶ ἄριστον ἀτιμῆσιν ἰάλλειν.
 ἀνδρῶν δ' εἴπερ τίς σε βίῃ καὶ κάρτει εἰκων
 οὔτι τίει, σοὶ δ' ἐστὶ καὶ ἐξοπίσω τίσις αἰεὶ.
 ἔρξον ὅπως ἐθέλεις καὶ τοι φίλον ἔπλετο θυμῷ.“

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Ποσειδάων ἐνοσίχθων 146
 „αἰψά κ' ἐγὼν ἔρξαιμι, κελαινεφές, ὥς ἀγορεύεις·
 ἀλλὰ σὸν αἰεὶ θυμὸν ὀπίζομαι ἥδ' ἄλειναι.
 νῦν αὖ Φαίηκων ἐθέλω περικαλλέα νῆα,
 ἐκ πομπῆς ἀνιοῦσαν, ἐν ἡεροειδέϊ πόντῳ 150
 ῥαῖσαι, ἵν' ἤδη σκῶνται, ἀπολλήξωσι δὲ πομπῆς
 ἀνθρώπων, μέγα δέ σφιν ὕρος πόλει ἀμφικαλύψαι.“

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς

„ὦ πέπον, ὥς μὲν ἐμῷ θυμῷ δοκεῖ εἶναι ἄριστον
ὅππότε κεν δὴ πάντες ἐλαυνομένην προΐδωται
λαοὶ ἀπὸ πτόλιος, θεῖναι λίθου ἐγγύθι γαίης
νῆϊ θοῇ ἱκελον, ἵνα θαναμάζωσιν ἅπαντες
ἄνθρωποι, μέγα δέ σφιν ὄρος πόλει ἀμφικαλύψῃ.

Αὐτὰρ ἐπεὶ τόγ' ἄκουσε Ποσειδάων ἐνοσίχθων
βῆ ῥ' ἱμεν ἐς Σχερίην, ὅθι Φαίηκες γεγάσιν.
ἐνθ' ἔμειν· ἡ δὲ μάλα σχεδὸν ἤλυθε ποντοπόρος
ῥίμφα διωκομένη· τῆς δὲ σχεδὸν ἤλθ' ἐνοσίχθων
ὅς μιν λᾶαν ἔθηκε καὶ ἐρρίζωσεν ἐνερθευ
χειρὶ καταπρηνεὶ ἐλάσας· ὁ δὲ νόσφι βεβήκει.

Οἱ δὲ πρὸς ἀλλήλους ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευον
Φαίηκες δολιχῆρετμοι, ναυσίκλυτοι ἄνδρες.
ὦδε δέ τις εἶπεςκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·

„ὦ μοι, τίς δὴ νῆα θοὴν ἐπέδησ' ἐνὶ πόντῳ
οἴκαδ' ἐλαυνομένην; καὶ δὴ προὔφαίνετο πᾶσα.

Ὡς ἄρα τις εἶπεςκε· τὰ δ' οὐκ ἴσαν ὥς ἐτέτε
τοῖσιν δ' Ἀλκίνοος ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν

„ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ με παλαίφατα θέσφαθ' ἰ
πατρὸς ἐμοῦ, ὅς ἔφασκε Ποσειδάων ἀγάσασθαι
ἡμῖν, οὐνεκα πομποὶ ἀπήμονές εἰμεν ἀπάντων.
φῆ ποτὲ Φαιήκων ἀνδρῶν περικαλλέα νῆα,
ἐκ πομπῆς ἀνιοῦσαν, ἐν ἡεροειδέϊ πόντῳ
ῥαισέμεναι, μέγα δ' ἡμῖν ὄρος πόλει ἀμφικαλύψῃ
ὥς ἀγόρευ' ὁ γέρων· τὰ δὲ δὴ νῦν πάντα τελεῖται
ἀλλ' ἄγεθ', ὥς ἂν ἐγὼν εἰπῶ, πειθώμεθα πάντες
πομπῆς μὲν παύσασθε βροτῶν, ὅτε κέν τις ἴκηται
ἡμέτερον προτὶ ἄστυ· Ποσειδάωνι δὲ ταύρους
δώδεκα κεκριμένους ἱερεύσομεν, αἱ κ' ἐλεήσῃ,
μηδ' ἡμῖν περίμηκες ὄρος πόλει ἀμφικαλύψῃ.“

Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἔδδεισαν, ἐτοιμάσσαντο δὲ ταῖς
ὥς οἱ μὲν ῥ' εὗχοντο Ποσειδάωνι ἄνακτι

δήμου Φαιήκων ἡγήτορες ἡδὲ μέδοντες,
 ἑσταότες περὶ βωμόν. ὃ δ' ἔργετο δῖος Ὀδυσσεύς
 εὖδων ἐν γαίῃ πατρῴῃ, οὐδέ μιν ἔγνω,
 ἥδη δὴν ἀπεών· περὶ γὰρ θεὸς ἤερα χεῦεν
 Παλλὰς Ἀθηναίη, κούρη Διὸς, ὄφρα μιν αὐτὸν 190
 ἄγνωστον τεύξειεν ἕκαστά τε μυθήσαιο,
 μὴ μιν πρὶν ἄλοχος γνοίῃ ἄστοί τε φίλοι τε,
 πρὶν πάσαν μνηστῆρας ὑπερβασίην ἀποτίσαι.
 τοῦνεκ' ἄρ' ἀλλειδέα φαινέσκετο πάντα ἄνακτι,
 ἀτραπιτοὶ τε διηνεκέες λιμένες τε πάνορμοι 195
 πέτραι τ' ἡλίβατοι καὶ δένδρεα τηλεθόοντα.
 στή δ' ἄρ' ἀναΐξας καὶ ῥ' εἰσίδε πατρίδα γαῖαν·
 ὄμωξεν τ' ἄρ' ἔπειτα καὶ ὦ πεπλήγετο μηρῷ
 χερσὶ καταπορηνέσσ', ὀλοφυρόμενης δ' ἔπος ἠΰδα·
 „ὦ μοι ἐγὼ, τέων αὐτε βροτῶν ἐς γαῖαν ἰκάνω;
 ἦ ῥ' οἷγ' ὑβρίζται τε καὶ ἄγριοι οὐδὲ δίκαιοι, 201
 ἢ φιλόξεinoι, καὶ σφιν νόος ἐστὶ θεουδής;
 πῇ δὴ χρήματα πολλὰ φέρω τάδε; πῇ τε καὶ αὐτὸς
 πλάζομαι; αἰθ' ὄφελον μεῖναι παρὰ Φαιήκεσιν
 αὐτοῦ· ἐγὼ δέ κεν ἄλλον ὑπερμενέων βασιλῆων 205
 ἐξικόμην, ὅς κεν μ' ἐφίλει καὶ ἔπεμπε νέεσθαι.
 νῦν δ' οὐτ' ἄρ' πῇ θέσθαι ἐπίσταμαι, οὐδὲ μὲν αὐτοῦ
 καλλείψω, μὴ πῶς μοι ἔλωρ ἄλλοισι γένηται.
 ὦ πόποι, οὐκ ἄρα πάντα νοήμονες οὐδὲ δίκαιοι
 ἦσαν Φαιήκων ἡγήτορες ἡδὲ μέδοντες, 210
 οἳ μ' εἰς ἄλλην γαῖαν ἀπήγαγον, ἣ τέ μ' ἔφαντο
 ἄξειν εἰς Ἰθάκην εὐδείελον, οὐδ' ἐτέλεσσαν.
 Ζεὺς σφέας τίσαιο ἱκετήσιος, ὅστε καὶ ἄλλους
 ἀνθρώπους ἐφορᾷ καὶ τίνυται ὅστις ἁμάρτη.
 ἀλλ' ἄγε δὴ τὰ χρήματ' ἀριθμήσω καὶ ἰδωμαι, 215
 μὴ τί μοι οἰχῶνται κοίλης ἐπὶ νηὸς ἄγοντες.“
 Ὡς εἰπὼν τριπόδας περικαλλέας ἡδὲ λέβητας

ἡρίθμει καὶ χρυσὸν ὕφαντά τε εἴματα καλά.
 τῶν μὲν ἄρ' οὔτι πόθει· ὁ δ' ὀδύρετο πατρίδα γαίαν
 ἐρπύζων παρὰ θῖνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης, 220
 πόλλ' ὀλοφυρόμενος. σχεδόθεν δέ οἱ ἦλθεν Ἀθήνη,
 ἀνδρὶ δέμας εἰκνῖα νέῳ, ἐπιβώτορι μῆλων,
 παναπάλῳ, οἷοί τε ἀνάκτων παῖδες ἔασιν,
 δίπτυχον ἄμφ' ὥμοισιν ἔχουσ' εὐεργέα λῶπην·
 ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσι πέδιλ' ἔχε, χερσὶ δ' ἄκουτα. 225
 τὴν δ' Ὀδυσσεὺς γήθησεν ἰδὼν καὶ ἐναντίος ἦλθεν,
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

„ὦ φίλ', ἐπεὶ σε πρῶτα κιχάνω τῷδ' ἐνὶ χώρῳ.
 χαῖρέ τε καὶ μὴ μοι τι κακῶ νόῳ ἀντιβολήσῃς,
 ἀλλὰ σάω μὲν ταῦτα, σάω δ' ἐμέ· σοὶ γάρ ἐγωγε
 εὐχομαι ὥστε θεῶ καὶ σευ φίλα γούναθ' ἱκάνω. 231
 καὶ μοι τοῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὅφρ' εὖ εἰδῶ·
 τίς γῆ, τίς δῆμος, τίνες ἀνέρες ἐγγεγάασιν;
 ἥ πού τις νῆσων εὐδείελος, ἥέ τις ἀκτὴ
 κεῖθ' ἀλλὶ κεκλιμένη ἐριβόλακος ἠπειροιο;“ 235

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 „νήπιός εἰς, ὦ ξείν', ἣ τηλόθεν εἰλήλουθας,
 εἰ δὴ τήνδε τε γαῖαν ἀνείρεαι. οὐδέ τι λήν
 οὔτω νόνημός ἐστιν· ἴσασι δέ μιν μάλα πολλοί,
 ἡμὲν ὅσοι ναίουσι πρὸς Ἡῶ τ' Ἡέλιόν τε, 240
 ἡδ' ὅσοι μετόπισθε ποτὶ ζόφον ἡερόεντα.
 ἦτοι μὲν τρηχεῖα καὶ οὐχ ἱππήλατός ἐστιν,
 οὐδὲ λήν λυπρὴ, ἀτὰρ οὐδ' εὐρεῖα τέτυκται.
 ἐν μὲν γάρ οἱ σῖτος ἀθέσφατος, ἐν δέ τε οἶνος
 γίγνεται· αἰεὶ δ' ὄμβρος ἔχει τεθαλυῖά τ' ἔέρση· 245
 ἀγρίβοτος δ' ἀγραθὴ καὶ βούβοτος· ἐστὶ μὲν ὕλη
 παντοίη, ἐν δ' ἀρδμοὶ ἐπηετανοὶ παρέασιν.
 τῷ τοι, ξείν', Ἰθάκης γε καὶ ἐς Τροίην ὄνομ' ἔκει,
 τήνπερ τηλοῦ φασὶν Ἀχαιῖδος ἔμμεναι αἴης.“ 249

ὅς φάτο, γήθησεν δὲ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
 ἴκων ἢ γαίῃ πατρῴῃ, ὥς οἱ ἔειπεν
 ἄλλας Ἀθηναίῃ, κούρη Διὸς αἰγιόχοιο·
 ἡ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 ὃ' ὄγ' ἀληθέα εἶπε, πάλιν δ' ὄγε λάξετο μῦθον,
 ἐνὶ στήθεσσι νόον πολυκερδέα νωμῶν· 255
 Πυρθαινόμην Ἰθάκης γε καὶ ἐν Κρήτῃ εὐρείῃ,
 τοῦ ὑπὲρ πόντου· νῦν δ' εἰλήλουθα καὶ αὐτὸς
 ἡμασι σὺν τοῖσδεσσι· λιπὼν δ' ἔτι παισὶ τοσαῦτα
 ἔγωγ', ἐπεὶ φίλου νῆα κατέκτανον Ἰδομενίης,
 σάϊλοχον πόδας ὠκύν, ὃς ἐν Κρήτῃ εὐρείῃ 260
 ἔρας ἀλφηστάς νῆα ταχέεσσι πόδεσσιν,
 ὥς με στερέσαι τῆς ληΐδος ἤθελε πάσης
 ὠϊάδος, τῆς εἵνεκ' ἐγὼ πάθου ἄλγεα θυμῷ,
 θρῶν τε πτολέμους ἄλγεινά τε κύματα πείρων,
 ὥς ἄρ' οὐχ ᾗ πατρὶ χαριζόμενος θεράπευον 265
 μὲν ἐνὶ Τρώων, ἀλλ' ἄλλων ἥρῃον ἐταίρων.
 ἡ μὲν ἐγὼ κατιόντα βάλον χαλκήρεϊ δουρὶ
 ῥόθεν, ἐγγὺς ὁδοῖο λοχησάμενος σὺν ἐταίρῳ·
 ἔδ' ἐμὰ μάλα ὀνοφερὴ κάτεχ' οὐρανὸν, οὐδέ τις ἡμέας
 θρῶπων ἐνόησε, λάθου δέ ἐ θυμὸν ἀπούρας. 270
 ἔπειδ' ἐπειδὴ τόνγε κατέκτανον ὀξείῃ χαλκῷ,
 τίς ἐγὼν ἐπὶ νῆα κισὼν Φοίνικας ἀγανούς
 ἰσάμην, καὶ σφιν μενοεικέα ληΐδα δῶκα·
 ὅς μ' ἐκέλευσα Πύλουδε καταστῆσαι καὶ ἐφέσσαι
 ἰς Ἥλιδα δῖαν, ὅθι κρατέουσιν Ἐπειοί. 275
 ἢ ἦτοι σφέας κείθεν ἀπώσατο ἕς ἀνέμοιο
 ἀεκαζομένους, οὐδ' ἤθελον ἐξαπατῆσαι.
 ἔθεν δὲ πλαγχθέντες ἱκάνομεν ἐνθάδε νυκτός.
 οὐδ' ἡ δ' ἐς λιμένα προερέσσαμεν, οὐδέ τις ἡμῖν
 ὅπου μνηστis ἔην, μάλα περ χατέουσιν ἐλέσθαι,
 αὐτῶς ἀποβάντες ἐκείμεθα νηὸς ἅπαντες. 281

ἐνθ' ἐμὲ μὲν γλυκὺς ὕπνος ἐπήλυθε κεκμηῶτα,
 οἱ δὲ χρήματ' ἐμὰ γλαφυρῆς ἐκ νηὸς ἐλόντες
 κάτθεσαν, ἐνθα περ αὐτὸς ἐπὶ ψαμάθοισιν ἐκείμην.
 οἱ δ' ἐς Σιδονίην εὐναιομένην ἀναβάντες 285
 ὥχοντ'· αὐτὰρ ἐγὼ λιπόμην ἀκαχήμενος ἦτορ.

Ὡς φάτο, μείδησεν δὲ θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 χειρὶ τέ μιν κατέρεξε· δέμας δ' ἦϊκτο γυναικὶ
 καλῇ τε μεγάλη τε καὶ ἀγλαὰ ἔργα ἰδυίη·
 καὶ μιν φωνήσας· ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· 290

„Κερθαλέος κ' εἶη καὶ ἐπίκλοπος ὅς σε παρέλθοι
 ἐν πάντεσσι δόλοισι, καὶ εἰ θεὸς ἀντιάσειεν.
 σχέτλιε, ποικιλομήτα, δόλων ἅτ', οὐκ ἄρ' ἐμελλες,
 οὐδ' ἐν σῇ περ ἑὼν γαίῃ, λήξειν ἀπατάων
 μυθῶν τε κλοπίων, οἳ τοι πεδόθεν φίλοι εἰσίν. 295
 ἀλλ' ἄγε, μηκέτι ταῦτα λεγώμεθα, εἰδότες ἄμφω
 κέρδε', ἐπεὶ σὺ μὲν ἐσσι βροτῶν ὄχ' ἄριστος ἀπάντων
 βουλῇ καὶ μύθοισιν, ἐγὼ δ' ἐν πᾶσι θεοῖσιν
 μήτι τε κλέομαι καὶ κέρδεσιν· οὐδὲ σύγ' ἔγνως
 Παλλάδ' Ἀθηναίην, κούρην Διὸς, ἦτε τοι αἰεὶ 300
 ἐν πάντεσσι πόνοισι παρίσταμαι ἠδὲ φυλάσσω,
 καὶ δέ σε Φαιήκεσσι φίλον πάντεσσιν ἔθηκα.
 νῦν αὖ δεῦρ' ἰκόμεν, ἵνα τοι σὺν μῆτιν ὑφήνω
 χρήματά τε κρύψω, ὅσα τοι Φαίηκες ἀγανοὶ
 ὥπασαν οἴκαδ' ἰόντι ἐμῇ βουλῇ τε νόῳ τε, 305
 εἶπω θ' ὅσσα τοι αἶσα δόμοις ἐνι ποιητοῖσιν
 κήδε' ἀνασχέσθαι· σὺ δὲ τετλάμεναι καὶ ἀνάγκη,
 μηδὲ τῷ ἐκφάσθαι μῆτ' ἀνδρῶν μῆτε γυναικῶν,
 πάντων, οὔνεκ' ἄρ' ἦλθες ἀλώμενος, ἀλλὰ σιωπῇ
 πάσχειν ἄλγεα πολλὰ, βίας ὑποδέγμενος ἀνδρῶν.“

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσ-
 σεύς 311

ἤραγαλέον σε, θεὰ, γνῶναι βροτῷ ἀντιάσαντι,

καὶ μάλ' ἐπισταμένῳ· σὲ γὰρ αὐτὴν παντὶ εἴσκεις.
 τοῦτο δ' ἐγὼν εὖ οἶδ', ὅτι μοι πάρος ἤπιή ἦσθα,
 εἴως ἐν Τροίῃ πολεμίζομεν νῆες Ἀχαιῶν. 315
 αὐτὰρ ἐπεὶ Πριάμοιο πόλιν διεπέρσαμεν αἰπήν,
 βῆμεν δ' ἐν νήεσσι, θεὸς δ' ἐκέδασσεν Ἀχαιοὺς,
 οὐδέ γ' ἔπειτα ἴδον, κούρη Διὸς, οὐδ' ἐνόησα
 νηὸς ἐμῆς ἐπιβάσσαν, ὅπως τί μοι ἄλγος ἀλάλκοις.
 [ἀλλ' αἰεὶ φρεσὶν ἦσιν ἔχων δεδαῖγμένον ἦτορ 320
 ἠλώμην, εἴως με θεοὶ κακότητος ἔλυσαν·
 πρὶν γ' ὅτε Φαιήκων ἀνδρῶν ἐν πίοιι δῆμῳ
 θάρσυνάς τ' ἐπέεσσι καὶ ἐς πόλιν ἤγαγες αὐτή·]
 νῦν δέ σε πρὸς πατρός γουνάζομαι — οὐ γὰρ οἶω
 ἦκειν εἰς Ἰθάκην εὐδείελον, ἀλλὰ τιν' ἄλλην 325
 γαίαν ἀναστρέφομαι· σὲ δὲ κερτομέουσιν οἶω
 ταῦτ' ἀγορευέμεναι, ἵν' ἐμὰς φρένας ἡπεροπενύσῃς—
 εἰπέ μοι εἰ ἐτεόν γε φίλην ἐς πατρίδ' ἱκάνω.“
 Τὸν δ' ἡμεῖβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 „αἰεὶ τοι τοιοῦτον ἐνὶ στήθεσσι νόημα· 330
 τῷ σε καὶ οὐ δύναμαι προλιπεῖν δύστηνον ἔοντα,
 οὐνεκ' ἐπητής ἐσσι καὶ ἀγχίνοος καὶ ἐχέφρων.
 ἀσπασίως γάρ κ' ἄλλος ἀνὴρ ἀλαλήμενος ἐλθὼν
 ἵετ' ἐνὶ μεγάροις ἰδέειν παῖδάς τ' ἄλοχόν τε·
 σοὶ δ' οὐπω φίλον ἐστὶ δαήμεναι οὐδὲ πυθέσθαι, 335
 πρὶν γ' ἔτι σῆς ἀλόχου πειρήσῃαι, ἥτε τοι αὐτίως
 ἴσται ἐνὶ μεγάροισιν, οἷζυραὶ δέ οἱ αἰεὶ
 φθίνουσιν νύκτες τε καὶ ἡμέαι δακρυχεοῦσιν.
 αὐτὰρ ἐγὼ τὸ μὲν οὐποτ' ἀπίστεον, ἀλλ' ἐνὶ θυμῷ
 ἦδέ, ὃ νοστήσεις ὀλέσας ἄπο πάντας ἐταίρους· 340
 ἀλλὰ τοι οὐκ ἐθέλησα Προσειδάωνι μάχεσθαι
 πατροκασιγνήτῳ, ὅς τοι κότον ἔνθετο θυμῷ,
 χωόμενος ὅτι οἱ νῖόν φίλον ἐξαλάωσας.
 ἀλλ' ἄγε τοι δεῖξω Ἰθάκης ἔδος, ὅφρα πεποῖσῃς.

Φόρκυνος μὲν ὅδ' ἐστὶ λιμὴν, ἄλλοιο γέροντος, 345
 ἦδε δ' ἐπὶ κρατὸς λιμένος τανύφυλλος ἐλαίη·
 [ἀγχόθι δ' αὐτῆς ἄντρον ἐπήρατον ἡεροειδές,
 ἱρὸν νυμφάων, αἱ νηϊάδες καλέονται.]

τοῦτο δέ τοι σπέος ἐστὶ κατηρεφές, ἔνθα σὺ πολλὰς
 ἐρδεσκες Νύμφησι τεληέσσας ἐκατόμβας· 350

τοῦτο δὲ Νηριτόν ἐστιν ὄρος καταειμένον ὕλη·

Ὡς εἰποῦσα θεὰ σκέδασ' ἡέρα, εἶσατο δὲ χθών
 γήθησέν τ' ἄρ' ἐπειτα πολύτλας διὸς Ὀδυσσεύς,
 χαίρων ἢ γαίῃ, κύσε δὲ ξείδωρον ἄρουραν.

αὐτίκα δὲ νύμφης ἠρήσατο, χεῖρας ἀνασχών· 355

„Νύμφαι νηϊάδες, κοῦραι Διὸς, οὔ ποτ' ἔγωγε
 ὄψεσθ' ὑμῶν ἐφάμην· νῦν δ' εὐχολῆς ἀγανῆσιν
 χαίρει· ἅταρ καὶ δῶρα διδώσομεν, ὥς τὸ πάρος περ.
 αἱ κεν ἔα πρόφρων με Διὸς θυγάτηρ ἀγελεῖν
 αὐτόν τε ζῶειν καὶ μοι φίλον υἱὸν ἄεξῃ.“ 360

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 „θάρσει, μὴ τοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῆσι μελόντων.
 ἀλλὰ χρήματα μὲν μυχρῶ ἄντρου θεσπεσίοιο
 θείομεν αὐτίκα νῦν, ἵνα περ τάδε τοι σόα μίμνη·
 αὐτοὶ δὲ φραζώμεθ' ὅπως ὅχ' ἄριστα γένηται.“ 365

Ὡς εἰποῦσα θεὰ δῦνε σπέος ἡεροειδές,
 μαιομένη κευθμῶνας ἀνὰ σπέος· αὐτὰρ Ὀδυσσεύς
 ἄσσον πάντ' ἐφόρει, χρυσὸν καὶ ἀτειρέα χαλκὸν
 ἔμματα τ' εὐποίητα, τὰ οἱ Φαίηκες ἔδωκαν.
 καὶ τὰ μὲν εὖ κατέθηκε, λίθον δ' ἐπέθηκε θυρήσιν
 Παλλὰς Ἀθηναίῃ, κούρη Διὸς αἰγιόχοιο. 371

Τῷ δὲ καθεζομένῳ ἱερῆς παρὰ πνυθμένῳ ἐλαίῃς
 φραζέσθην μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισιν ὄλεθρον.
 τοιοὶ δὲ μύθων ἦρχε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·

„Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ, 375
 φράξεν ὅπως μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφήσεις,

οἳ δ' ἤ τοι τρίετες μεγαρὸν κᾶτα κοιρανέουσιν,
 ανώμενοι ἀντιθέην ἄλοχον καὶ ἔδνα διδόντες·
 ἢ δὲ σὸν αἰεὶ νόστον ὀδυρομένη κατὰ θυμὸν
 πάντας μὲν ῥ' ἔλπει καὶ ὑπίσχεται ἀνδρὶ ἐκάστω, 380
 ἀγγελίας προῖεσα, νόσος δὲ οἱ ἄλλα μενοινᾷ.“

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσ-
 σεύς

„ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ Ἀγαμέμνωνος Ἀτρεΐδαο
 φθίσεσθαι κακὸν οἶτον ἐνὶ μεγάροισιν ἔμελλον,
 εἰ μὴ μοι σὺ ἕκαστα, θεᾷ, κατὰ μοῖραν ἔειπες. 385
 ἀλλ' ἄγε μῆτιν ὕφηνον, ὅπως ἀποτίσομαι αὐτούς·
 πάρος δέ μοι αὐτῇ στῆθι, μένος πολυθαρσῆς ἐνεῖσα,
 οἷον ὅτε Τροίης λύομεν λιπαρὰ κρήδεμνα.

αἱ κέ μοι ὥς μεμανῖα παρασταίης, γλαυκῶπι,
 καὶ κε τριηκοσίοισιν ἔγῳ ἀνδρεσσὶ μαχοίμην 390
 σὺν σοὶ, πότνα θεᾷ, ὅτε μοι πρόφρασσ' ἐπαρήγοις.“

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα θεᾷ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 „καὶ λίην τοι ἔγωγε παρέσσομαι, οὐδέ με λήσεις,
 ὅππότε κεν δὴ ταῦτα πενώμεθα· καί τιν' οἴω
 αἵματί τ' ἐγκεφάλῳ τε παλαξέμεν ἄσπετον οὐδας 395
 ἀνδρῶν μνηστήρων, οἳ τοι βίοτον κατέδουσιν.

ἀλλ' ἄγε σ' ἄγνωστον τεύξω πάντεσσι βροτοῖσιν·
 κάρψω μὲν χροῖα καλὸν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσι,
 ξανθὰς δ' ἐκ κεφαλῆς ὀλέσω τρίχας, ἀμφὶ δὲ λαῖφος
 ἔσσω ὅ κε στυνγέησιν ἰδὼν ἄνθρωπος ἔχοντα, 400
 κνυζῶσω δέ τοι ὅσσε πάρος περικαλλέ' ἐόντε,

ὥς ἂν ἀεικέλιος πᾶσι μνηστήρῃσι φανείης
 σῇ τ' ἀλόχῳ καὶ παιδὶ, τὸν ἐν μεγάροισιν ἔλειπες.
 αὐτὸς δὲ πρῶτιστα συβώτην εἰσαφικέσθαι,
 ὅς τοι ὑῶν ἐπίουρος, ὁμῶς δέ τοι ἥπια οἶδεν, 405
 παῖδά τε σὸν φιλέει καὶ ἐχέφρονα Πηνελόπειαν.
 δῆεις τόνγε σύεσσι παρήμενον· αἱ δὲ νέμονται

παρ Κόρακος πέτρῃ ἐπὶ τε κρήνῃ Ἀρεθούσῃ,
 ἐσθουσαι βάλανον μενοεικέα καὶ μέλαν ὕδωρ
 πίνουσαι, τάδ' ὕεσσι τρέφει τεθαλυῖαν ἀλοιφήν. 410
 ἐνθα μένειν καὶ πάντα παρήμενος ἐξερέεσθαι,
 ὅφρ' ἂν ἐγὼν ἔλθω Σπάρτην ἐς καλλιγύναικα
 Τηλέμαχον καλέουσα, τεὸν φίλον υἱὸν, Ὀδυσσεῦ
 ὅς τοι ἐς εὐρύχορον Λακεδαίμονα παρ Μενέλαον
 ὄχετο πευσόμενος μετὰ σὸν κλέος, ἥ που ἐτ' εἴησ'." 415

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσ-
 σεύς·

„τίπτε τ' ἄρ' οὐ οἱ εἶπες, ἐνὶ φρεσὶ πάντ' εἰδυῖα;
 ἦ ἵνα που καὶ κείνος ἀλώμενος ἄλγεα πάσχη
 πόντον ἐπ' ἀτρύγετον· βίοντον δέ οἱ ἄλλοι ἐδουσι;"

Τὸν δ' ἡμειβετ' ἔπειτα θεὰ γλανκῶπις Ἀθήνη 420
 „μὴ δὴ τοι κείνός γε λίην ἐνθύμιος ἔστω.
 αὐτὴ μιν πόμπενον, ἵνα κλέος ἐσθλὸν ἄροιτο
 κεῖσ' ἐλθῶν· ἀτὰρ οὕτιν' ἔχει πόνον, ἀλλὰ ἔκκηλος
 ἦσται ἐν Ἀτρεΐδαο δόμοις, παρὰ δ' ἄσπετα κεῖται.
 ἦ μὲν μιν λοχόωσι νέοι σὺν νηϊ μελαίνῃ, 425
 ἱέμενοι κτείνειν, πρὶν πατρίδα γαῖαν ἰκέσθαι·
 ἀλλὰ τάγ' οὐκ οἶω, πρὶν καὶ τινα γαῖα καθέξει
 [ἀνδρῶν μνηστήρων, οἳ τοι βίοντον κατέδουσιν].“

Ὡς ἄρα μιν φαμένη ράβδῳ ἐπεμάσσατ' Ἀθήνη.
 κάρψεν μὲν χρόα καλὸν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσιν, 430
 ξανθὰς δ' ἐκ κεφαλῆς ὄλεσε τρίχας, ἀμφὶ δὲ δέρμα
 πάντεσσιν μελέεσσι παλαιοῦ θῆκε γέροντος,
 κνύζωσεν δέ οἱ ὅσσε πάρος περικαλλέ' εἶοντε·
 ἀμφὶ δέ μιν ῥάκος ἄλλο κακὸν βάλεν ἠδὲ χιτῶνα,
 ῥωγαλέα ῥυπόωντα, κακῷ μεμορυνγμένα καπνῷ. 435
 ἀμφὶ δέ μιν μέγα δέρμα ταχείης ἔσσ' ἐλάφοιο,
 ψιλόν· ὁδῶκε δέ οἱ σκῆπτρον καὶ αἰκία πήρην,
 πυκνὰ ῥωγαλέην· ἐν δὲ στρόφος ἦεν ἀορτήρ.

Τῶγ' ὥς βουλευόμενοι διέτμαγεν. ἡ μὲν ἔπειτα
εἰς Λακεδαιμόνα διὰν ἔβη μετὰ παῖδ' Ὀδυσῆος.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ε.

Ὀδυσσεύς πρὸς Εὐμαίον ὁμιλία.

Αὐτὰρ ὁ ἐκ λιμένος προσέβη τρηχεῖαν ἀταρπὸν
χωρὸν ἀν' ὑλήεντα δι' ἄκριας, ἧ οἱ Ἀθήνη
πέφραδε δῖον ὑφορβὸν, ὅ οἱ βιότοιο μάλιστα
κῆδετο οἰκῆων, οὓς κτήσατο δῖος Ὀδυσσεύς.

Τὸν δ' ἄρ' ἐνὶ προδόμῳ εὖρ' ἤμενον, ἐνθα οἱ αὐλὴ
ὑψηλὴ δέδμητο, περισκέπτῳ ἐνὶ χώρῳ, 6

καλὴ τε μεγάλη τε, περιδρόμος· ἦν δ' αὖτε συβώτης

αὐτὸς δαίμαθ' ὕεσσιν ἀποικοιμένοις ἀνακτος,

νόσφιν δεσποίνης καὶ Λαέρταο γέροντος,

ῥυτοῖσιν λάεσσι καὶ ἐθρίγνωσεν ἀχέρδῳ. 10

σταυροὺς δ' ἐκτὸς ἔλασσε διαμπερὲς ἐνθα καὶ ἐνθα,

πυκνοὺς καὶ θαμέας, τὸ μέλαν δοῦνός ἀμφικεάσας·

ἐντοσθεν δ' αὐλῆς συφεοὺς δυοκαίδεκα ποιεῖ

πλησίον ἀλλήλων, εὐνὰς συσί· ἐν δὲ ἐκάστῳ

πειτήκοντα σύες χαμαιευνάδες ἐρχατόωντο, 15

θήλειαι τοκάδες· τοὶ δ' ἄρσενες ἐκτὸς ἱανου,

πολλὸν παυρότεροι· τοὺς γὰρ μινύθεσκον ἔδοντες

ἀντίθεοι μνηστῆρες, ἐπεὶ προΐαλλε συβώτης

αἰεὶ ζατρεφῶν σιάλων τὸν ἄριστον ἀπάντων·

οἱ δὲ τρηγόσιοί τε καὶ ἐξήκοντα πέλοντο. 20

παρ δὲ κύνες, θήρεσσιν εἰκότες αἰὲν ἱανου

τέσσαρες, οὓς ἔθρεψε συβώτης, ἔρχαμος ἀνδρῶν.

αὐτὸς δ' ἀμφὶ πόδεσσιν εἰς ἀράρισκε πέδιλα,
 τάρμων δέρμα βόειον ἔυχροές· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
 ὄχοντ' ἄλλυδις ἄλλος ἅμ' ἀγρομένοισι σύεσσι, 25
 οἱ τρεῖς· τὸν δὲ τέταρτον ἀποπροέηκε πόλινδε
 σὺν ἀγέμεν μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισιν ἀνάγκη,
 ὅφρ' ἱερεύσαντες κραιῶν κορυσσάτα θυμόν.

Ἐξαπίνης δ' Ὀδυσῆα ἴδου κύνες ὑλακόμωροι.
 οἱ μὲν κεκλήγοντες ἐπέδραμον· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς 30
 ἔξετο κερδοσύνη, σκῆπτρον δέ οἱ ἔκπεσε χειρός.
 ἔνθα κεν ὦ πὰρ σταθμῷ ἀεικέλιον πάθεν ἄλλος·
 ἀλλὰ συμβώτης ὦκα ποσὶ κραιπνοῖσι μετασπῶν
 ἔσσντ' ἀνὰ πρόθυρον, σκυῖτος δέ οἱ ἔκπεσε χειρός.
 τοὺς μὲν ὁμοκλήσας σεῦεν κύνας ἄλλυδις ἄλλον 35
 πυκνῆσιν λιθάδεσσιν· ὁ δὲ προσέειπεν ἄνακτα

„Ὡς γέρον, ἣ ὀλίγου σε κύνες διεδηλήσαντο
 ἔξαπίνης, καὶ κέν μοι ἐλεγχείην κατέχευας,
 καὶ δέ μοι ἄλλα θεοὶ δόσαν ἄλγεά τε στοναχάς τε·
 ἀντιθέου γὰρ ἄνακτος ὀδυρόμενος καὶ ἀχεύων 40
 ἦμαι, ἄλλοισιν δὲ σύας σιάλους ἀτιτάλλω
 ἐδμεναι· αὐτὰρ κείνος ἐελδόμενός που ἐδωδῆς
 πλάζετ' ἐπ' ἄλλοθρόων ἀνδρῶν δῆμόν τε πόλιν τε,
 εἰ που ἔτι ζῶει καὶ ὄρε φάος ἡέλιιο.

ἀλλ' ἔπεο, κλισίηνδ' ἵομεν, γέρον, ὅφρα καὶ αὐτὸς, 45
 σίτου καὶ οἴνου κορυσσάμενος κατὰ θυμόν,
 εἰπῆς ὀππόθεν ἔσσι καὶ ὀππόσα κῆδ' ἀνέτλης.“

Ὡς εἰπὼν κλισίηνδ' ἠγήσατο ὄτος ὑφορβός,
 εἶσεν δ' εἰσαγαγὼν, ῥῶπας δ' ὑπέχευε δασείας,
 ἐστόρεσεν δ' ἐπὶ δέρμα ἰονθᾶδος ἀγρίου αἰγός, 50
 αὐτοῦ ἐνεύναιον, μέγα καὶ δασύ. χαῖρε δ' Ὀδυσσεὺς
 ὅττι μιν ὥς ὑπέδεκτο, ἔπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζεν·

„Ζεὺς τοι δοίη, ξεῖνε, καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι
 ὅτι μάλιστα· ἐθέλεις, ὅτι με πρόφρων ὑπεδεξο.“ 54

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφησ, Εὐμαίε συβῶτα
 „ξεῖν', οὐ μοι θέμις ἔσθ', οὐδ' εἰ κακίων σέθεν ἔλθοι,
 ξείνον ἀτιμῆσαι· πρὸς γὰρ Διὸς εἰσιν ἅπαντες
 ξεῖνοί τε πτωχοί τε· δόσις δ' ὀλίγη τε φίλη τε
 γίγνεται ἡμετέρῃ· ἡ γὰρ δμῶων δίκη ἔστιν
 αἰεὶ δειδιότων, ὅτ' ἐπικρατέωσιν ἄνακτες 60
 οἱ νέοι. ἡ γὰρ τοῦγε θεοὶ κατὰ νόστον ἔδησαν,
 ὅς κεν ἔμ' ἐνδυκέως ἐφίλει καὶ κτῆσιν ὀπάσσειν,
 οἷά τε ᾧ οἰκῇ ἄναξ εὐθυμος ἔδωκεν,
 οἰκόν τε κληῖρόν τε πολυμνήστην τε γυναῖκα,
 ὅς οἱ πολλὰ κάμῃσι, θεὸς δ' ἐπὶ ἔργον ἀέξῃ, 65
 ὥς καὶ ἐμοὶ τόδε ἔργον ἀέξεται, ᾧ ἐπιμῖνω.
 τῷ κέ με πόλλ' ὤνησεν ἄναξ, εἰ αὐτόθ' ἐγήρα·
 ἀλλ' ὄλεθ' — ὥς ᾧφελ' Ἑλένης ἀπὸ φῦλον ὀλέσθαι
 πρόχυν, ἐπεὶ πολλῶν ἀνδρῶν ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν·
 καὶ γὰρ κείνος ἔβη Ἀγαμέμνονος εἵνεκα τιμῆς 70
 Ἴλιον εἰς εὐπωλον, ἵνα Τρώεσσι μάχοιτο.“
 Ὡς εἰπὼν ζωστήρι θοῶς συνέεργε χιτῶνα,
 βῆ δ' ἱμεν ἐς συφεοὺς, ὅθι ἔθνεα ἐρχατο χοίρων.
 ἐνθεν ἑλὼν δὴ ἐνείκε καὶ ἀμφοτέρους ἰέρευσεν,
 εὐσέ τε μίστυλλέν τε καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἐπειρεν. 75
 ὀπτήσας δ' ἄρα πάντα φέρων παρέθῃκ' Ὀδυσῆϊ
 θέρμ' αὐτοῖς ὀβελοῖσιν· ὁ δ' ἄλφιστα λευκὰ πάλυνεν·
 ἐν δ' ἄρα κισσυβίῳ κίρην μελιηδέα οἶνον,
 αὐτὸς δ' ἀντίον ἴξεν, ἐποτρύνων δὲ προσηγῶδα
 „Ἔσθιτε νῦν, ᾧ ξεῖνε, τάτε δμῶεσσι πάρεστιν, 80
 χοῖρέ· ἀτὰρ σιάλους γε σύας μνηστῆρες ἔδουσιν,
 οὐκ ὄπιδα φρονέοντες ἐνὶ φρεσὶν οὐδ' ἐλεητύν.
 οὐ μὲν σχέτλια ἔργα θεοὶ μάκαρες φιλέουσιν,
 ἀλλὰ δίκην τίουσιν καὶ αἵσιμα ἔργ' ἀνθρώπων.
 καὶ μὲν δυσμενέες καὶ ἀνάρσιοι, οἵτ' ἐπὶ γαίης 85
 ἄλλοτρίης βῶσιν καὶ σφι Ζεὺς ληϊδα δῶη,

πλησάμενοι δέ τε νῆας ἔβαν οἰκόνδε νέεσθαι,
 καὶ μὲν τοῖς ὀπίδος κρατερόν δέος ἐν φρεσὶ π
 οῖδε δὲ καὶ τι ἴσασι, θεοῦ δέ τιν' ἐκλυον αὐδοῖ
 κείνου λυγρόν ὄλεθρον, ὅτ' οὐκ ἐθέλουσι δικ
 μνασθαι οὐδὲ νέεσθαι ἐπὶ σφέτερ', ἀλλὰ ἐκηλ
 κτήματα θαρδάπτουσιν ὑπέρβιον, οὐδ' ἐπι φ
 ὕσσαι γὰρ νύκτες τε καὶ ἡμέραι ἐκ Διὸς εἰσιν
 οὐποθ' ἐν ἱρεῦουσ' ἱερήϊον, οὐδὲ δὴ οἶω
 οἶνον δὲ φθινύθουσιν ὑπέρβιον ἐξαφύοντες.
 ἦ γὰρ οἱ ζώῃ γ' ἦν ἄσπετος· οὐτιμι τόσση
 ἀνδρῶν ἡρώων, οὐτ' ἡπείροιο μελαιίνης
 οὐτ' αὐτῆς Ἰθάκης· οὐδὲ ξυνεείκοσι φωτῶν
 ἔστ' ἄφενος τοσσοῦτον· ἐγὼ δέ κέ τοι καταλέξ
 δώδεκ' ἐν ἡπείρῳ ἀγέλαι· τόσα πάσα οἶων,
 τόσσα σῶν σὺν βόσσεια, τόσ' αἰπόλια πλατέ' αἰ
 βόσκουσι ξεινοί τε καὶ αὐτοῦ βώτορες ἄνδρες
 ἐνθα δέ τ' αἰπόλια πλατέ' αἰγῶν ἐνδεκα πάντ
 ἰσχατιῇ βόσκοντ', ἐπὶ δ' ἄνδρες ἐσθλοὶ ὄροντα
 τῶν αἰεὶ σφιν ἕκαστος ἐπ' ἡματι μῆλον ἀγινεῖ
 ζατρεφῶν αἰγῶν ὅστις φαίνεται ἄριστος.
 αὐτὰρ ἐγὼ σὺς τάσδε φυλάσσω τε ῥύομαί τε,
 καὶ σφιν σῶν τὸν ἄριστον ἐὺ κρίνας ἀποπέμπ
 Ὡς φάθ', ὁ δ' ἐνδυκέως κρέα τ' ἥσθιε πίνε
 ἀρπαλέως ἀκέων, κακὰ δὲ μνηστῆρσι φύτενε
 αὐτὰρ ἐπεὶ δείπνησε καὶ ἤραρε θυμὸν ἐδωδῇ,
 καὶ οἱ πλησάμενος δῶκε σκύφον, ᾧ περ ἐπινευ
 οἶνου ἐνίπλειον· ὁ δ' ἐδέξατο, χαῖρε δὲ θυμῷ,
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα
 ὦ φίλε, τίς γάρ σε πρίατο κτεάτεσσιν ἐοῖς
 ὦδε μάλ' ἀφνειὸς καὶ καρτερός ὥς ἀγορεύεις;
 φῆς δ' αὐτὸν φθίσθαι Ἀγαμέμνωνος εἵνεκα τι
 εἶπέ μοι, αἰ' κέ ποθι γνώω τοιοῦτον ἔόντα.

Ζεὺς γάρ που τόγε οἶδε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
εἰ κέ μιν ἀγγείλαιμι ἰδῶν· ἐπὶ πολλὰ δ' ἀλήθην.“ 120

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα συβώτης, ὄρχαμος ἀνδρῶν
ᾧ γέρον, οὔτις κείνουν ἀνὴρ ἀλαλήμενος ἔλθῶν
ἀγγέλλων πείσειε γυναῖκά τε καὶ φίλον υἱὸν,
ἀλλ' ἄλλως κομιδῆς κεχρημένοι ἄνδρες ἀλῆται
φειδούτ', οὐδ' ἐθέλουσιν ἀληθέα μυθήσασθαι. 125

ὅς δέ κ' ἀλητεύων Ἰθάκης ἐς δῆμον ἵκηται,
ἔλθῶν ἐς δέσποιναν ἐμὴν ἀπατήλια βάζει·
ἣ δ' εὖ δεξαμένη φιλέει καὶ ἕκαστα μεταλλά,
καὶ οἱ ὀδυρομένη βλεφάρων ἅπο δάκρυα πίπτει,
ἣ θέμις ἐστὶ γυναικὸς, ἐπὴν πόσις ἄλλοθ' ὤληται. 130
ταῦτά κε καὶ σὺ, γεραιέ, ἔπος παρατεκτῆναιο.

[εἰ τίς τοι χλαῖνάν τε χιτῶνά τε εἵματα δοίῃ.]

τοῦ δ' ἤδη μέλλουσι κύνες ταχέες τ' οἰωνοὶ
φινὸν ἀπ' ὀστεόφιν ἐρύσαι, ψυχὴ δὲ λέλοιπεν·
ἣ τόνρ' ἐν πόντῳ φάγον ἰχθύες, ὅστέα δ' αὐτοῦ 135
κεῖται ἐπ' ἡπείρου ψαμάθῳ εἰλυμένα πολλῇ.

ὥς ὁ μὲν εἰς τ' ἀπόλωλε, φίλοισι δὲ κῆδὲ ὀπίσσω
πᾶσιν, ἔμοι δὲ μάλιστα, τετεύχεται· οὐ γὰρ ἔτ' ἄλλον
ἥπιον ὥδε ἄνακτα κιχήσομαι, ὅππόσ' ἐπέλθῳ,
οὐδ' εἰ κεν πατρὸς καὶ μητέρος αὐτίς ἴκωμαι 140
οἶκον, ὅθι πρῶτον γενόμεν καὶ μ' ἔτρεφον αὐτοί.

οὐδέ νυ τῶν ἐτι τόσσον ὀδύρομαι, ἰέμενός περ
ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι ἐὼν ἐν πατρίδι γαίῃ·
ἀλλὰ μ' Ὀδυσσεύς πόθος αἰνυται οἰχομένοιο.
τὸν μὲν ἐγὼν, ᾧ ξεῖνε, καὶ οὐ παρεόντ' ὀνομάζειν 145
αἰδέομαι· πέρι γάρ μ' ἐφίλει καὶ κήδετο θυμῷ·
ἀλλὰ μιν ἡθεῖον καλέω καὶ νόσφιν ἔοντα.“

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας διὸς Ὀδυσσεύς
,,ὦ φίλ', ἐπειδὴ πάμπαν ἀναίνεαι, οὐδ' ἐτι φῆσθα
κεῖνον ἐλεύσεσθαι, θυμὸς δέ τοι αἶεν ἄπιστος· 150

ἀλλ' ἐγὼ οὐκ αὐτως μνηθήσομαι, ἀλλὰ συν ὄρω,
 ὥς νείηται Ὀδυσσεύς· εὐαγγέλιον δέ μοι ἔστω
 αὐτίκ', ἐπεὶ κεν κείνος ἰὼν τὰ ἅ δῶμαθ' ἵκηται·
 [ἔσσαι με χλαῖνάν τε χιτῶνά τε, εἵματα καλά·]
 πρὶν δέ κε, καὶ μάλα περ κεκορημένος, οὔτι δεχοίμην.
 ἐχθρὸς γάρ μοι κείνος ὅμως Ἀῖδαο πύλῃσιν 156
 γίγνεται, ὃς πενήνῃ εἰκῶν ἀπατήλια βάζει.
 ἴστω νῦν Ζεὺς πρῶτα θεῶν, ξενίῃ τε τράπεξα,
 ἴστίη τ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ἣν ἀφικάνω·
 ἥ μὲν τοι τάδε πάντα τελείεται ὥς ἀγορεύω. 160
 τοῦδ' αὐτοῦ λυκάβαντος ἐλεύσεται ἐνθάδ' Ὀδυσσεύς.
 [τοῦ μὲν φθίνοντος μηνὸς, τοῦ δ' ἴσταμένοιο,
 οἴκαδε νοστήσει, καὶ τίσεται ὅστις ἐκείνου
 ἐνθάδ' ἀτιμάζει ἄλοχον καὶ φαίδιμον υἱόν.]“

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφησεν, Εὖμαιε συβῶτα
 „ὦ γέρον, οὔτ' ἄρ' ἐγὼν εὐαγγέλιον τόδε τίσω, 166
 οὔτ' Ὀδυσσεὺς ἐτι οἴκον ἐλεύσεται· ἀλλὰ ἔκηλος
 πῖνε, καὶ ἄλλα παρὲξ μεμνώμεθα, μηδέ με τούτων
 μίμνησκέ· ἥ γὰρ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἐμοῖσιν
 ἄχνηται, ὅπποτε τις μνήσῃ κεδνοῖο ἄνακτος. 170
 ἀλλ' ἦτοι ὄρκον μὲν ἑάσομεν, αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 ἔλθοι ὅπως μιν ἐγὼγ' ἐθέλω καὶ Πηνελόπεια
 Λαέρτης θ' ὁ γέρων καὶ Τηλέμαχος θεοειδής.
 νῦν αὖ παιδὸς ἄλαστον ὀδύρομαι, ὃν τέκε' Ὀδυσσεύς,
 Τηλεμάχου· τὸν ἐπεὶ θρέψαν θεοὶ ἔρνεϊ ἴσον, 175
 καὶ μιν ἔφην ἔσσεσθαι ἐν ἀνδράσιν οὔτι χέρη
 πατρὸς ἑοῖο φίλοιον, δέμας καὶ εἶδος ἀγχιτὸν,
 τοῦ δέ τις ἀθανάτων βλάβη φρένας ἐνδον ἔϊσας
 ἢ τις ἀνθρώπων· ὁ δ' ἔβη μετὰ πατρὸς ἀκουήν
 ἐς Πύλον ἡγαθέην· τὸν δὲ μνηστῆρες ἀγαυοὶ 180
 οἴκαδ' ἰόντα λοχῶσιν, ὅπως ἀπὸ φύλου ὀληται
 νώνυμον ἐξ Ἰθάκης Ἀρκεϊσίου ἀντιθέοιο.

ἀλλ' ἥτοι κεῖνον μὲν εἴσομεν, ἥ κεν ἀλοίῃ
 ἥ κε φύγοι καὶ κέν οἱ ὑπέρσχοι χεῖρα Κρονίων. 184
 ἄλλ' ἄγε μοι σὺ, γεραιέ, τὰ σ' αὐτοῦ κήδε' ἐνίσπες
 καὶ μοι τοῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὅφρ' εὖ εἰδῶ.
 τίς πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις ἡδὲ τοκῆς;
 ὅποιός τ' ἐπὶ νηὸς ἀφίκεο· πῶς δέ σε ναῦται
 ἤγαγον εἰς Ἰθάκην; τίνες ἔμμεναι εὐχετόωντο;
 σὺ μὲν γάρ τί σε πεζὸν ὄϊομαι ἐνθάδ' ἰκέσθαι. 190
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσ-

σεύς

„τοίγάρ ἐγὼ τοι ταῦτα μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω.
 εἴη μὲν νῦν νῶϊν ἐπὶ χρόνον ἡμὲν ἐδωδῇ
 ἡδὲ μέθῃ γλυκερὸν κλισίῃς ἐντοσθεν ἐοῦσιν,
 δαίνυσθαι ἀκέοντ', ἄλλοι δ' ἐπὶ ἔργον ἔποιεν. 195
 ῥηϊδίως κεν ἔπειτα καὶ εἰς ἐνιαυτὸν ἅπαντα
 οὔτι διαπρήξαιμι λέγων ἐμὰ κήδεα θυμοῦ,
 ὅσσα γε δὴ ξύμπαντα θεῶν λότῃτι μόγησα.
 ἐκ μὲν Κρητῶν γένος εὐχομαι εὐρειαῶν,
 ἀνέρος ἀφνειοῦτο πάϊς· πολλοὶ δὲ καὶ ἄλλοι 200
 υἷες ἐν μεγάρῳ ἡμὲν τράφεν ἡδ' ἐγένοντο
 γυνῆσι τοῖς ἐξ ἀλόχου· ἐμὲ δ' ὠνητὴ τέκε μήτηρ
 παλλακίς, ἀλλὰ με ἴσον ἰθαιγενέεσσιν ἐτίμα
 Κάστωρ Ἰλακίδης, τοῦ ἐγὼ γένος εὐχομαι εἶναι·
 ὅς τ' ἐνὶ Κρήτεσσι θεὸς ὥς τίετο δῆμῳ 205
 ὄλβῳ τε πλούτῳ τε καὶ υἰάσι κυδαλμοῖσιν.
 ἀλλ' ἥτοι τὸν Κῆρες ἔβαν θανάτοιο φέρουσαι
 εἰς Αἶδαο δόμους· τοὶ δὲ ζωὴν ἐδάσαντο
 παῖδες ὑπέρθυμοι καὶ ἐπὶ κλήρους ἐβάλοντο,
 αὐτὰρ ἐμοὶ μάλα παῦρα δόσαν καὶ οἴκι' ἐνειμαν. 210
 ἤγαρόμην δὲ γυναιῖκα πολυκλήρων ἀνθρώπων
 εἶνεκ' ἐμῆς ἀρετῆς, ἐπεὶ οὐκ ἀποφώλιος ἦα
 οὐδὲ φυγοπτόλεμος· νῦν δ' ἤδη πάντα λέλοιπεν·

ἀλλ' ἔμψης καλάμην γέ σ' ὄϊομαι εἰσορόωντα
 γιννώσκειν· ἧ γάρ με δυνή ἔχει ἥλιθα πολλή
 ἧ μὲν δὴ θάρσος μοι Ἄρης τ' ἔδωσαν καὶ Ἄ
 καὶ ῥηξηνορίην· ὅποτε κρίνοιμι λόχονδε
 ἀνδρας ἀριστῆας, κακὰ δυσμενέεσσι φυτεύσας
 οὔποτε μοι θάνατον προτιόσσετο θυμὸς ἀγνός·
 ἀλλὰ πολὺ πρῶτιστος ἐπάλμενος ἔγχει ἔλεσεν
 ἀνδρῶν δυσμενέων ὃ τέ μοι εἴξειε πόδεσσιν
 τοῖος ἔ' ἐν πολέμῳ· ἔργον δέ μοι οὐ φίλον
 οὐδ' οἰκωφελὴ, ἥτε τρέφει ἀγλαὰ τέκνα,
 ἀλλὰ μοι αἰεὶ νῆες ἐπήρετμοι φίλαι ἦσαν
 καὶ πόλεμοι καὶ ἄκοντες ἐϋξέστοι καὶ οἰστοὶ
 λυγροί, τάτ' ἄλλοισιν γε καταριγῆλὰ πέλοντα
 αὐτὰρ ἐμοὶ τὰ φίλ' ἔσκε τά που θεὸς ἐν φρεσὶ
 ἄλλος γάρ τ' ἄλλοισιν ἀνὴρ ἐπιτέρπεται ἔργῳ
 πρὶν μὲν γὰρ Τροίης ἐπιβήμεναι νῆας Ἀχαιοὶ
 εἰνάκις ἀνδράσιν ἦρξα καὶ ὠκυπόροισι νέεσσιν
 ἀνδρας ἐς ἄλλοδαπούς, καὶ μοι μάλα τύγχανον
 τῶν ἐξαιρεύμην μενοεικέα, πολλὰ δ' ὀπίσσω
 λάγχανον· αἶψα δὲ οἶκος ὀφέλλετο, καὶ ῥα ἐ
 δεινός τ' αἰδοῖός τε μετὰ Κρήτεσσι τετύγμην
 ἀλλ' ὅτε δὴ τήνγε στυγερὴν ὁδὸν εὐρύοπα
 ἐφράσσαθ', ἧ πολλῶν ἀνδρῶν ὑπὸ γούνατ' ἐ
 δὴ τότε ἔμ' ἦνωγον καὶ ἀγκαλυτὸν Ἰδομενῆος
 νήεσ' ἠγήσασθαι ἐς Ἴλιον· οὐδέ τι μῆχος
 ἦεν ἀνήνασθαι, χαλεπὴ δ' ἔχε δῆμου φῆμις
 ἔνθα μὲν εἰνάετες πολεμίζομεν νῆες Ἀχαιῶν
 τῷ δεκάτῳ δὲ πόλιν Πριάμου πέρσαντες ἔβρι
 οἴκαδε σὺν νήεσσι, θεὸς δ' ἐκέδασσεν Ἀχαιοὺς
 αὐτὰρ ἐμοὶ δειλῷ κακὰ μῆδετο μητίετα Ζεὺς
 μῆνα γὰρ οἶον ἔμεινα τεταρπόμενος τεκέεσσιν
 κουριδίῃ τ' ἀλόχῳ καὶ κτήμασιν· αὐτὰρ ἔπειτα

Αἴγυπτόνδε με θυμὸς ἀνώγει ναυτίλλεσθαι,
 νῆας ἐὺ στείλαντα σὺν ἀντιθέοις ἑτάροισιν.
 ἐννέα νῆας στείλα, θοῶς δ' ἐσαγείρατο λαός.
 ἑξήμαρ μὲν ἔπειτα ἔμοι ἐρήϊρες ἑταῖροι
 βαίνυντ'· αὐτὰρ ἐγὼν ἱερήϊα πολλὰ παρείχον 250
 θεοῖσιν τε ῥέξειν αὐτοῖσι τε δαῖτα πένεσθαι.
 ἐβδομάτῃ δ' ἀναβάντες ἀπὸ Κρήτης εὐρείης
 ἐπλέομεν Βορρῇ ἀνέμῳ ἀκραεῖ καλῷ
 ῥηϊδίῳ, ὥσεί τε κατὰ ῥόον· οὐδέ τις οὖν μοι
 νηὼν πημάνθη, ἀλλ' ἀσκηθέες καὶ ἄνουσοι 255
 ἡμεδα, τὰς δ' ἄνεμός τε κυβερνῆται τ' Ἴθυνον.
 πεμπταῖοι δ' Αἴγυπτον εὐρρεῖτην ἰκόμεσθα,
 στήσα δ' ἐν Αἰγύπτῳ ποταμῷ νέας ἀμφιελίσσας.
 ἐνθ' ἦτοι μὲν ἐγὼ κελόμην ἐρήϊρας ἑταίρους
 αὐτοῦ παρ νήεσσι μένειν καὶ νῆας ἔρυσθαι, 260
 ὀπτήρας δὲ κατὰ σκοπιᾶς ὥτρυννα νέεσθαι·
 οἳ δ' ὕβρει εἰξαντες, ἐπισπόμενοι μένει σφῶν,
 αἶψα μάλ' Αἰγυπτίων ἀνδρῶν περικαλλέας ἄγρους
 πόρθειν, ἐκ δὲ γυναῖκας ἄγον καὶ νήπια τέκνα,
 αὐτοὺς τ' ἔκτεινον· τάχα δ' ἐς πόλιν ἵκετ' αὕτῃ. 265
 οἳ δὲ βοῆς αἰτούντες ἅμ' ἡοῖ φαινομένηην
 ἦλθον· πλῆτο δὲ πᾶν πεδῖον πεζῶν τε καὶ ἵππων
 χαλκοῦ τε στεροπῆς· ἐν δὲ Ζεὺς τερπικέραυνος
 φύξαν ἔμοις ἑτάροισι κακὴν βάλεν, οὐδέ τις ἔτλη
 μῆναι ἐναντίβιον· περὶ γὰρ κακὰ πάντοθεν ἔστη.
 ἐνθ' ἡμέων πολλοὺς μὲν ἀπέκτανον ὀξείῃ χαλκῷ, 271
 τοὺς δ' ἄναγον ζωοὺς, σφίσιιν ἐργάζεσθαι ἀνάγκη.
 αὐτὰρ ἔμοι Ζεὺς αὐτὸς ἐνὶ φρεσὶν ὦδε νόημα
 ποίησ' — ὥς ὄφελον θανέειν καὶ πότμον ἐπισπεῖν
 αὐτοῦ ἐν Αἰγύπτῳ· ἔτι γὰρ νῦν με πῆμ' ὑπέδεκτο —
 αὐτίκ' ἀπὸ κρατὸς κυνέην εὐτυχτον ἔθηνκα 276
 καὶ σάκος ὦμουιν, δόρυ δ' ἐμβαλον ἔκτοσε χειρὸς·

αὐτὰρ ἐγὼ βασιλῆος ἐναντίον ἤλυθον ἱππῶν
 καὶ κύσα γούναθ' ἐλών· ὁ δ' ἐρύσατο καὶ μ' ἐλέησεν,
 ἐς δίφρου δέ μ' ἔσας ἄγην οἴκαδε δακρυχέοντα· 280
 ἦ μὲν μοι μάλα πολλοὶ ἐπήϊσσον μελήσιν,
 ἴμενοι κτεῖναι — δὴ γὰρ κεχολώατο λίην —
 ἀλλ' ἀπὸ κεῖνος ἔρυκε, Διὸς δ' ὠπίζετο μῆνιν
 ξεινίου, ὅστε μάλιστα νεμεσσᾶται κακὰ ἔργα· 281
 ἔνθα μὲν ἐπτάετες μένον αὐτόθι, πολλὰ δ' ἄγρια
 χρήματ' ἂν Αἰγυπτίους ἄνδρας· δίδοσαν γὰρ ἅπαντες·
 ἀλλ' ὅτε δὴ ὀγδόατόν μοι ἐπιπλόμενον ἔτος ἤλθει,
 δὴ τότε Φοῖνιξ ἤλθεν ἀνὴρ ἀπατήλια εἰδὼς,
 τρώκτης, ὃς δὴ πολλὰ κακ' ἀνθρώποισιν ἐώργει·
 ὃς μ' ἄγε παρπεπιθὼν ἦσι φρεσὶν, ὄφρ' ἰκόμεσθα
 Φοινίκην, ὅθι τοῦγε δόμοι καὶ κτήματ' ἔκειτο· 291
 ἔνθα παρ' αὐτῷ μεῖνα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτόν.
 ἀλλ' ὅτε δὴ μῆνές τε καὶ ἡμέραι ἔξετελεῦντο
 ἄψ περιτελλομένου ἔτεος καὶ ἐπήλυθον ὦραι,
 ἐς Λιβύην μ' ἐπὶ νηὸς ἔέσσατο ποντοπόροιο 295
 ψεύδεια βουλεύσας, ἵνα οἱ σὺν φόρτον ἄγοιμι,
 κειθι δέ μ' ὥς περάσσειε καὶ ἄσπετον ὦνον ἔλοιτο.
 τῷ ἐπόμεν ἐπὶ νηὸς, οἴόμενός περ, ἀνάγκη.
 ἦ δ' ἔδρεν Βορέη ἀνέμῳ ἀκραεῖ καλῷ,
 μέσσον ὑπὲρ Κρήτης· Ζεὺς δέ σφισι μῆδετ' ὄλεθρον·
 ἀλλ' ὅτε δὴ Κρήτην μὲν ἐλείπομεν, οὐδέ τις ἄλλη 301
 φαίνεται γαίᾳ, ἀλλ' οὐρανὸς ἠδὲ θάλασσα,
 δὴ τότε κυανέην νεφέλην ἔστησε Κρονίων
 νηὸς ὑπερ γλαφυρῆς, ἥχλυσε δὲ πόντος ὑπ' αὐτῆς·
 Ζεὺς δ' ἄμυδις βρόντησε καὶ ἔμβαλε νηϊ κεραυνόν·
 ἦ δ' ἐλελίχθη πᾶσα Διὸς πληγείσα κεραυνῷ, 306
 ἐν δὲ θεαίου πλητό· πέσον δ' ἐκ νηὸς ἅπαντες.
 οἱ δὲ κορώνησιν ἱκελοι περὶ νῆα μέλαιναν
 κύμασιν ἐμπορέοντο· θεὸς δ' ἀποαίνυντο νόστον.

αὐτὰρ ἐμοὶ Ζεὺς αὐτὸς, ἔχοντί περ ἄλγεα θυμῷ, 310
 ἱστὸν ἄμαιμάκετον νηὸς κυανοπρώροιο
 ἐν χεῖρεσσιν ἔθηκεν, ὅπως ἔτι πῆμα φύροισι.
 τῷ ῥα περιπλεχθεὶς φερόμην ὀλοοῖς ἀνέμοισιν.
 ἐννῆμαρ φερόμην, δεκάτῃ δέ με νυκτὶ μελαίνῃ
 γαίῃ Θεσπρωτῶν πέλασεν μέγα κῦμα κυλίνδον. 315
 ἐνθα με Θεσπρωτῶν βασιλεὺς ἐκομίσσατο Φεῖδων
 ἦρος ἀπριάτην· τοῦ γὰρ φίλος υἱὸς ἐπελθὼν
 αἰθρῷ καὶ καμάτῳ δεδμημένον ἦγεν ἐς οἶκον,
 χειρὸς ἀναστήσας, ὅφρ' ἵκετο δῶματα πατρός·
 ἀμφὶ δέ με χλαῖνάν τε χιτῶνά τε εἵματα ἔσσειν. 320
 ἐνθ' Ὀδυσῆος ἐγὼ πνυθόμην· κεῖνος γὰρ ἔφασκεν
 ξενίσαι ἥδ' ἐ φιληῆσαι ἰόντ' ἐς πατρίδα γαῖαν,
 καὶ μοι κτήματ' ἔδειξεν ὅσα ξυναγείρατ' Ὀδυσσεύς,
 χαλκὸν τε χρυσὸν τε πολὺκμητόν τε σίδηρον.
 καὶ νῦ κεν ἐς δεκάτην γενεὴν ἕτερόν γ' ἔτι βόσκοι·
 τόσσα σὺ ἐν μεγάροις κειμήλια κείτο ἄνακτος. 326
 τὸν δ' ἐς Λαδῶνην φάτο βήμεναι, ὅφρα θεοῖο
 ἐκ θρυγὸς ὑψικόμοιο Διὸς βουλὴν ἐπακούσαι,
 ὅπως νοστήσῃ Ἰθάκης ἐς πῖονα δῆμον
 ἦδη δὴν ἀπεῶν, ἣ ἀμφαδὸν ἢ κρυφηδόν. 330
 ὅμοσε δὲ πρὸς ἐμ' αὐτὸν, ἀποσπένδων ἐνὶ οἴκῳ,
 νῆα κατειρύσθαι καὶ ἐπαρτέας ἔμμεν ἐταίρους,
 οἳ δὴ μιν πέμψουσι φίλῃν ἐς πατρίδα γαῖαν.
 ἀλλ' ἐμὲ πρὶν ἀπέπεμψε· τύχησε γὰρ ἐρχομένη νηὺς
 ἀνδρῶν Θεσπρωτῶν ἐς Δουλίχιον πολὺπυρον. 335
 ἐνθ' ὅγε μ' ἠνώγει πέμψαι βασιλῆϊ Ἀκάστῳ
 ἐνδυκέως· τοῖσιν δὲ κακὴ φρεσὶν ἦνδανε βουλὴ
 ἀμφ' ἐμοί, ὅφρ' ἔτι πάγχυ δύης ἐπὶ πῆμα γενοίμην.
 ἀλλ' ὅτε γαίης πολλὸν ἀπέπλω ποντοπόρος ιηῦς,
 κῆρυκα δούλιον ἦμαρ ἐμοὶ περιμηχανόωντο. 340
 ἐγὼ μὲν με χλαῖνάν τε χιτῶνά τε εἵματ' ἔδυσαν,

ἀμφὶ δέ μοι ῥάκος ἄλλο κακὸν βάλον ἥδ' ἑ χιτῶνα,
 ῥωγαλέα, τὰ καὶ αὐτὸς ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὄρηαι·
 ἔσπεροι οἱ δ' Ἰθάκης εὐδαιέλου ἔργ' ἀφίκοντο.
 ἐνθ' ἐμὲ μὲν κατέδησαν εὐσσέλω ἐνὶ νηϊ 345
 ὀπλῶ εὐστρεφεῖ στερεῶς, αὐτοὶ δ' ἀποβάντες
 ἐσσυμένως παρὰ θῖνα θαλάσσης δόρπον ἔλοντο.
 αὐτὰρ ἐμοὶ δεσμὸν μὲν ἀνέγναμψαν θεοὶ αὐτοὶ
 ῥηϊδίως· κεφαλῇ δὲ κατὰ ῥάκος ἀμφικαλύψας,
 ξεστὸν ἐφόλκαιον καταβάς ἐπέλασσα θαλάσση 350
 στηθεὺς, ἔπειτα δὲ χερσὶ διήρεσσ' ἀμφοτέρησιν
 νηχόμενος, μάλα δ' ὤκα θυρήθ' ἔα ἀμφὶς ἐκείνων.
 ἐνθ' ἀναβάς, ὅθι τε θοῖος ἦν πολυανθὲς ὕλης,
 κείμεν πεπτηώς. οἱ δὲ μεγάλα στενάχοντες
 φοίτων· ἀλλ' οὐ γάρ σφιν ἐφαίνετο κέρδιον εἶναι 355
 μαίεσθαι προτέρω, τοὶ μὲν πάλιν αὖτις ἔβαινον
 νηὸς ἐπὶ γλαφυρῆς· ἐμὲ δ' ἔκρυψαν θεοὶ αὐτοὶ
 ῥηϊδίως, καὶ με σταθμῶ ἐπέλασαν ἄγοντες
 ἀνδρὸς ἐπισταμένου· ἔτι γάρ νῦ μοι αἶσα βιωῖναι.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφησ, Εὐμαίε συβῶτα
 „ἄ δειλὲ ξείνων, ἥ μοι μάλα θυμὸν ὄρινας 360
 ταῦτα ἔκαστα λέγων, ὅσα δὴ πάθης ἡδ' ὅσ' ἀλήθης·
 ἀλλὰ τάγ' οὐ κατὰ κόσμον ὀτομαι, οὐδέ με πείσεις
 εἰπὼν ἀμφ' Ὀδυσῆϊ· τί σε χρὴ τοιοῦτον εἶναι
 μαψιδίως ψεύδεσθαι; ἐγὼ δ' εὖ οἶδα καὶ αὐτὸς 365
 νόστον ἐμοῖο ἄνακτος, ὅτ' ἤχθετο πᾶσι θεοῖσιν
 πάγχυ μάλ', ὅττι μιν οὔτι μετὰ Τρώεσσι δάμασσαι
 ἢ φίλων ἐν χερσίν, ἐπεὶ πόλεμον τολύπευσεν.
 τῷ κέν οἱ τύμβον μὲν ἐποίησαν Παναχαιοί,
 ἡδὲ κε καὶ ᾧ παιδί μέγα κλέος ἦρατ' ὀπίσσω. 37
 νῦν δέ μιν ἀκλειῶς Ἀρπυῖαι ἀνηρείψαντο.
 αὐτὰρ ἐγὼ παρ' ὕεσιν ἀπότροπος· οὐδὲ πόλινδε
 ἔρχομαι, εἰ μὴ πού τι περίφρων Πηνελόπεια

ἰσθήμεν ὁτρύνησιν, ὅτ' ἀγγελίῃ ποθὲν ἔλθοι.
 ἀλλ' οἳ μὲν τὰ ἕκαστα παρήμενοι ἐξερέουσιν, 375
 ἡμὲν οἳ ἄχυννται δὴν οἰχομένοιο ἄνακτος,
 ὅ' οἳ χαίρουσιν βίοτον νήποινον ἔδοντες·
 ἀλλ' ἐμοὶ οὐ φίλον ἐστὶ μεταλλῆσαι καὶ ἐρέσθαι,
 ἔξ οὗ δὴ μ' Αἰτωλὸς ἀνὴρ ἐξήπαφε μύθῳ,
 ὃς ὅ' ἀνδρα κτείνας, πολλὴν ἐπὶ γαίαν ἀληθεῖς, 380
 ἦλθ' ἐμὰ πρὸς δῶματ'· ἐγὼ δέ μιν ἀμφαγάπαζον.
 φῆ δέ μιν ἐν Κρήτεσσι παρ' Ἰδομενῆϊ ιδέσθαι
 νῆας ἀκειόμενον, τὰς οἳ ξυνέαξαν ἄελλαι·
 καὶ φάτ' ἐλεύσεσθαι ἢ ἐς θέρους ἢ ἐς ὁπώρην,
 πολλὰ χρήματ' ἄγοντα, σὺν ἀντιθέοις ἐτάροισιν. 385
 καὶ σὺν, γέρον πολυπενθές, ἐπεὶ σέ μοι ἦγαγε δαίμων,
 μήτε τέ μοι ψεύδεσσι χαρίζεο μήτε τι θέλγε·
 οὐ γάρ τοῦνεκ' ἐγὼ σ' αἰδέσσομαι οὐδὲ φιλήσω,
 ἀλλὰ Δία ξένιον δείσας αὐτόν τ' ἐλευίρων.¹⁵
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 ἦ μάλα τίς τοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἄπιστος, 391
 οἷόν σ' οὐδ' ὁμόσας περ ἐπήγαγον οὐδέ σε πείθω.
 ἀλλ' ἄγε νῦν ρήτῳ ποιησόμεθ'· αὐτὰρ ὅπισθεν
 μάρτυροι ἀμφοτέροισι θεοὶ, τοὶ Ὀλυμπον ἔχουσιν.
 εἰ μὲν κεν νοστήσῃ ἄναξ τεὸς ἐς τόδε δῶμα, 395
 ἴσας με χλαῖνάν τε χιτῶνά τε εἵματα πέμψαι
 δουλίχονδ' ἰέναι, ὅθι μοι φίλον ἔπλετο θυμῷ·
 εἰ δέ κε μὴ ἔλθῃσιν ἄναξ τεὸς ὥς ἀγορεύω,
 θυμῶας ἐπισσεύας βαλέειν μεγάλης κατὰ πέτρης,
 ὄφρα καὶ ἄλλος πτωχὸς ἀλευνέται ἠπεροπεύειν.¹⁶ 400
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσεφώνεε διὸς ὑφορβός
 ξείν', οὕτω γάρ κεν μοι εὐκλείῃ τ' ἀρετῇ τε
 εἴη ἐπ' ἀνθρώπους ἅμα τ' αὐτίκα καὶ μετέπειτα,
 ὃς σ' ἐπεὶ ἐς κλισίην ἄγαγον καὶ ξείνια δῶκα,
 αὐτίς δὲ κτείναιμι φίλον τ' ἀπὸ θυμὸν ἐλοίμην· 405

πρόφρων κεν δὴ ἔπειτα Δία Κρονίωνα λιτοίμην.
 τῶν δ' ὥρη δόρποιο· τάχιστα μοι ἔνδον ἑταῖροι
 εἶεν, ἵν' ἐν κλισίῃ λαρὸν τετυκοίμεθα δόρπον.”

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
 ἀγγίμονον δὲ σύες τε καὶ ἀνέρες ἦλθον ὑφορβοί.
 τὰς μὲν ἄρα ἔρξαν κατὰ ἥθεα κοιμηθῆναι,
 κλαγγὴ δ' ἄσπετος ὦρτο συνῶν αὐλιζομενάων.
 αὐτὰρ ὁ οἷς ἐτάροισιν ἐκέκλετο δῖος ὑφορβός

„Ἀξέθ' ὑῶν τὸν ἄριστον, ἵνα ξείνῳ ἱερεύσῃ
 τηλεδαπῶ· πρὸς δ' αὐτοὶ ὀνησόμεθ'· οἵπερ οἷζ' ἔχον
 δὴν ἔχομεν πάσχοντες ὑῶν ἔνεκ' ἀργιοδόντων·
 ἄλλοι δ' ἡμέτερον κάματον νήποινον ἔδουσιν.”

Ὡς ἄρα φωνήσας κέασε ξύλα νηλεῖ χαλκῷ,
 οἱ δ' ὕν εἰσῆγον μάλα πύονα πενταέτηρον.
 τὸν μὲν ἔπειτ' ἔσθησαν ἐπ' ἐσχάρῃ· οὐδὲ συμβώτης
 λήθετ' ἄρ' ἀθανάτων· φρεσὶ γὰρ κέχρητ' ἀγαθῆσαν
 ἀλλ' ὅγ' ἀπαρχόμενος κεφαλῆς τρίχας ἐν πυρὶ βάλλε
 ἀργιόδοντος ὑὸς, καὶ ἐπεύχετο πᾶσι θεοῖσιν
 νοστήσῃσι Ὀδυσῆα πολύφρονα οὐδὲ δόμονδε.
 κόψε δ' ἀνασχόμενος σχίξῃ δρυὸς, ἣν λίπε κείων·
 τὸν δ' ἔλιπε ψυχῇ. τοὶ δ' ἔσφαζάν τε καὶ εὗσαν·
 αἶψα δέ μιν διέχευαν· ὁ δ' ὠμοθετεῖτο συμβώτης,
 πάντων ἀρχόμενος μελέων, ἔς πύονα δημόν,
 καὶ τὰ μὲν ἐν πυρὶ βάλλε, παλύνας ἀλφίτου ἀκτῆ,
 μίστυλλον τ' ἄρα τᾶλλα καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἐπειραν
 ὥπτησάν τε περιφραδέως ἐρύσαντό τε πάντα,
 βάλλον δ' εἰν ἑλεοῖσιν ἀολλέα· ἄν δὲ συμβώτης
 ἴστατο δαιτρεύσων· περὶ γὰρ φρεσὶν αἵσιμα ἦδη.
 καὶ τὰ μὲν ἑπταχα πάντα διεμοιράτο δαΐζων·
 τὴν μὲν ἱαν Νύμφῃσι καὶ Ἑρμῇ, Μαιάδος νίει,
 διῆκεν ἐπευξάμενος, τὰς δ' ἄλλας νεῖμεν ἐκάστα·
 νῶτοισιν δ' Ὀδυσῆα διηνεκέεσσι γέραιρει

ἄργιόδοντος ὕδς, κύνδαινε δὲ θυμὸν ἄνακτος·
 καί μιν φωνήσας προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
 „Αἰδ' οὕτως, Εὖμαιε, φίλος Διὶ πατρὶ γένοιο 440
 ὥς ἐμοί, ὅττι με τοῖον ἐόντ' ἀγαθοῖσι γεραίρεις.“
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφησ, Εὖμαιε συβῶτα,
 ἔσθιε, δαιμόνιε ξείνων, καὶ τέρπεο τοῖσδε,
 οἷα πάρεστι· θεὸς δὲ τὸ μὲν δώσει, τὸ δ' ἑάσει,
 ὅτι κεν ᾧ θυμῷ ἐθέλη· δύναται γὰρ ἅπαντα.“ 445
 Ἡ ῥα καὶ ἄρματα θύσε θεοῖς αἰειγενέτησιν,
 σπείσας δ' αἰθοπα οἶνον Ὀδυσσῆϊ πτολιπόρθῳ
 ἐν χεῖρεσσιν ἔθηκεν· ὁ δ' ἔξετο ἥ παρὰ μοῖρῃ·
 οἶτον δέ σφιν ἔνειμε Μεσαύλιος, ὃν ῥα συβώτης
 αὐτὸς κτήσατο οἶος ἀποιχομένοιο ἄνακτος, 450
 ὃσφιν δεσποίνης καὶ Λαέρταο γέροντος·
 παρ' δ' ἄρα μιν Ταφίων πρίατο κτεάτεσσιν ἑοῖσιν.
 αἱ δ' ἐπ' ὀνειάθ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἱαλλον.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 οἶτον μὲν σφιν ἀφείλε Μεσαύλιος, οἱ δ' ἐπὶ κοῖτον
 οἶτον καὶ κρειῶν κεκορημένοι ἐσσεύοντο. 455
 Νυξ δ' ἄρ' ἐπῆλθε κακὴ σκοτομήνιος, ὕε δ' ἄρα
 Ζεὺς
 πάννυχος, αὐτὰρ ἄη Ζέφυρος μέγας αἶεν ἔφυδρος·
 τοῖς δ' Ὀδυσσεὺς μετέειπε, συβώτῳ πειρητίζων,
 εἰ πῶς οἱ ἐκδὺς χλαῖναν πόροι, ἥ τιν' ἐταίρων 460
 ἔκλον ἐποτρύνειεν, ἐπεὶ ἐο κήδετο λίην·
 „Κέκλυθι νῦν, Εὖμαιε καὶ ἄλλοι πάντες ἐταῖροι,
 ἐνθάμενός τι ἔπος ἐρέω· οἶνος γὰρ ἀνώγει
 ἡλέος, ὅστ' ἐφέηκε πολύφρονά περ μάλ' αἰεῖσαι
 καὶ θ' ἀπαλὸν γελάσαι, καὶ τ' ὀρχήσασθαι ἀνῆκεν,
 καὶ τι ἔπος προσέηκεν ὅπερ τ' ἄρρητον ἄμεινον. 465
 ἀλλ' ἐπεὶ οὖν τὸ πρῶτον ἀνέκραγον, οὐκ ἐπικεύσω
 εἰδ' ὥς ἡβῶοιμι βίῃ τέ μοι ἐμπεδος εἴη,

ὥς δ' ὅθ' ὑπὸ Τροίην λόχον ἤγομεν ἀρτύναντες.
 ἠγείσθην δ' Ὀδυσσεύς τε καὶ Ἀτρεΐδης Μενέλαος, 470
 τοῖσι δ' ἅμα τρίτος ἦρχον ἐγών· αὐτοὶ γὰρ ἄνωγον.
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἰκόμεσθα ποτὶ πτόλιν αἰπὺ τε τείχος,
 ἡμεῖς μὲν περὶ ἄστυ κατὰ ῥωπήϊα πυκνά,
 ἂν δόνακας καὶ ἔλος, ὑπὸ τεύχεσι πεπτηῶτες
 κείμεθα. νύξ δ' ἄρ' ἐπῆλθε κακὴ Βορέας πεσόντος,
 πηγυλῖς· αὐτὰρ ὕπερθε χιῶν γένετ' ἡὔτε πάχνη, 475
 ψυχρὴ, καὶ σακέεσσι περιτρέφετο κρύσταλλος.
 ἐνθ' ἄλλοι πάντες χλαῖνας ἔχον ἠδὲ χιτῶνας,
 εὐδον δ' εὐκῆλοι, σάκεσιν εἰλυμένοι ὤμους·
 αὐτὰρ ἐγὼ χλαῖναν μὲν ἰὼν ἐτάροισιν ἔλειπον 480
 ἀφραδέως, ἐπεὶ οὐκ ἐφάμην ὀϊγωσέμεν ἔμπης,
 ἀλλ' ἐπόμεν σάκος οἶον ἔχων καὶ ζῶμα φαινόον.
 ἀλλ' ὅτε δὴ τρίχα νυκτὸς ἦεν, μετὰ δ' ἄστρα βεβήκει,
 καὶ τότ' ἐγὼν Ὀδυσῆα προσηύδων ἐγγὺς ἐόντα
 ἀγκῶνι νύξας· ὁ δ' ἄρ' ἐμμαπέως ὑπάκουσεν· 485
 Ὀδιογενὲς Λαερτιάδῃ, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 οὔτοι ἐτι ζωοῖσι μετέσσομαι, ἀλλὰ με χεῖμα
 δάμνεται· οὐ γὰρ ἔχω χλαῖναν· παρὰ μ' ἦπαφε δαίμων
 οἰοχίτων' ἱμεναι· νῦν δ' οὐκέτι φρυκτὰ πέλονται·
 ὥς ἐφάμην, ὁ δ' ἐπεὶ νόον σχέθε τόνδ' ἐνὶ θυμῷ,
 οἷος κείνος ἦεν βουλευόμεν ἠδὲ μάχεσθαι· 490
 φθεγξάμενος δ' ὀλίγη ὀπί με πρὸς μῦθον ἔειπεν
 ἑσέ γε νῦν, μή τίς σευ Ἀχαιῶν ἄλλος ἀκούσῃ;
 ἦ καὶ ἐπ' ἀγκῶνος κεφαλὴν σχέθεν εἰπέ τε μῦθον
 ἑκλῦτε, φίλοι· θεῖός μοι ἐνύπνιον ἦλθεν ὄνειρος· 495
 λίην γὰρ νηῶν ἐκὰς ἦλθομεν· ἀλλὰ τις εἴη
 εἰπεῖν Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν,
 εἰ πλέονας παρὰ ναῦφιν ἐποτρύνειε νέεσθαι·
 ὥς ἔφατ', ὦρτο δ' ἐπεὶ Θόας, Ἀνδραίμονος υἱὸς,
 καρπαλίμως, ἀπὸ δὲ χλαῖναν θέτο φοινικέσσαν, 500

βῆ δὲ θέειν ἐπὶ νῆας· ἐγὼ δ' ἐνὶ εἵματι κείνου
κείμεν ἄσπασίως, φάε δὲ χρυσόθρονος Ἥως.

[ὧς νῦν ἡβώοιμι βίῃ τέ μοι ἔμπεδος εἴη·

δοίη κέν τις χλαῖναν ἐνὶ σταθμοῖσι συφορβῶν,
ἁμφοτέρων, φιλότῃ καὶ αἰδοῖ φωτὸς ἐῆος· 505
νῦν δέ μ' ἀτιμάζουσιν κακὰ χροῖ εἵματ' ἔχοντα.]·

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη, Εὖμαιε συβώτα,
ᾧ γέρον, αἶνος μὲν τοι ἁμύμων, ὃν κατέλεξας,
οὐδέ τί πω παρὰ μοῖραν ἔπος νηκερδὲς εἵπεις·
τῷ οὔτ' ἐσθῆτος δευῆσαι οὔτε τευ ἄλλον, 510

ᾧν ἐπέοχ' ἱκέτην ταλαπείρου ἀντιάσαντα,
νῦν· ἀτὰρ ἡῶθέν γε τὰ σὰ ῥάκεα δυοπαλῖεις.
οὐ γὰρ πολλαὶ χλαῖναι ἐπημοιβοί τε χιτῶνες
ἐνθάδε ἔννυσθαι, μία δ' οἴη φωτὶ ἐκάστω.

[αὐτὰρ ἐπὴν ἔλθῃσιν Ὀδυσσεύς φίλος υἱός, 515
αὐτὸς τοι χλαῖνάν τε χιτῶνά τε εἵματα δώσει,
πέμψει δ' ὅππῃ σε κραδίη θυμός τε κελεύει.]·

Ὡς εἰπὼν ἀνόρουσε, τίθει δ' ἄρα οἱ πυρὸς ἐγγὺς
εὐνήν, ἐν δ' οἴων τε καὶ αἰγῶν δέρματ' ἔβαλλεν.

ἐνθ' Ὀδυσσεὺς κατέλεκτ'· ἐπὶ δὲ χλαῖναν βάλεν αὐτῷ
πυκνὴν καὶ μεγάλην, ἣ οἱ παρεκέσκει ἀμοιβὰς, 521
ἔννυσθαι ὅτε τις χειμῶν ἔκπαγλος ὄροιτο.

Ὡς ὁ μὲν ἐνθ' Ὀδυσσεὺς κοιμήσατο, τοὶ δὲ παρ'
αὐτὸν

ἄνδρες κοιμήσαντο νεηνίαί· οὐδὲ συβώτῃ
ἦνδανεν αὐτόθι κοῖτος, ὕπνῳ ἄπο κοιμηθῆναι, 525
ἀλλ' ὅγ' ἄρ' ἔξω ἰὼν ὠπλίζετο· χαῖρε δ' Ὀδυσσεύς,
ὅτι ῥά οἱ βιότου περικηδέτο νόσφιν ἐόντος.

πρῶτον μὲν ξίφος ὃξὺ περὶ στιβαροῖς βάλετ' ὤμοις,
ἔμφρ' δὲ χλαῖναν ἐέσσατ' ἀλεξάνεμον, μάλα πυκνὴν,
ἃν δὲ νάκην ἔλετ' αἰγὸς εὐτρεφέος μεγάλοιο, 530
εἴλετο δ' ὃξὺν ἄκοντα, κυνῶν ἀλκτῆρα καὶ ἀνδρῶν.

βῆ δ' ἰμεναι κείων ὅθι περ σύες ἀργιόδοντα
πέτρῃ ὑπο γλαφυρῇ εὐδον, Βορέω ὑπ' ἰωγῇ

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ο.

Τηλεμάχου πρὸς Εὐμαίον ἄφ' ἑ

Ἡ δ' εἰς εὐρύχορον Λακεδαιμόνα Παλλὰς
ᾤχετ', Ὀδυσσεὺς μεγαθύμου φαίδιμον υἱὸν
νόστου ὑπομνήσουςα καὶ ὀτρυνέουσα νέεσθαι
εὔρε δὲ Τηλέμαχον καὶ Νέστορος ἀγλαὸν υἱὸν
εὐδοντ' ἐν προδόμῳ Μενελάου κυδαλίμοιο,
ἦτοι Νεστορίδην μαλακῶ δεδμημένον ὕπνῳ
Τηλέμαχον δ' οὐχ ὕπνος ἔχε γλυκὺς, ἀλλ' ἐ
νύκτα δὲ ἀμβροσίην μελεδήματα πατρὸς ἔγχε
ἀγχοῦ δ' ἰσταμένη προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη·

„Τηλέμαχ', οὐκέτι καλὰ δόμων ἅπο τῆλ' ἀ
κτῆματά τε προλιπὼν ἄνδρας τ' ἐν σοῖσι δόμοις
οὔτω ὑπερφιάλους· μή τοι κατὰ πάντα φάγας
κτῆματα δασσάμενοι, σὺ δὲ τηϋσίην ὁδὸν ἔλ
ἄλλ' ὀτρυνε τάχιστα βοῆν ἀγαθὸν Μενέλαον
πεμπέμεν, ὅφρ' ἔτι οἶκοι ἀμύμονα μητέρα τέ
ἦδη γάρ ῥα πατήρ τε κασίγνητοί τε κέλονται
Εὐρυμάχῳ γήμασθαι· ὁ γὰρ περιβάλλει ἅπαν
μνηστῆρας δῶροισι καὶ ἐξώφελλεν ἔεδνα·
μή νύ τι σεῦ ἀέκητι δόμων ἐκ κτῆμα φέρηται
οἶσθα γὰρ οἷος θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι γυναικὸς
κείνου βούλεται οἶκον ὀφέλλειν ὅς κεν ὀπνίῃ
παίδων δὲ προτέρων καὶ κουριδίῳ φίλοιῳ

οὐκέτι μέμνηται τεθνηότος οὐδὲ μεταλλᾶ.
 ἀλλὰ σὺν' ἐλθὼν αὐτὸς ἐπιτρέψειας ἕκαστα
 δμῳάων ἥτις τοι ἀρίστη φαίνεται εἶναι, 25
 εἰσόκε τοι φήνωσι θεοὶ κυδρὴν παράκοιτιν.
 ἄλλο δὲ τοῖ τι ἔπος ἐρέω, σὺ δὲ σύνθεο θυμῷ.
 μνηστήρων σ' ἐπιτηδὲς ἀριστῆες λοχόωσιν
 ἐν πορθμῷ Ἰθάκης τε Σάμοιό τε παιπαλοέσσης,
 ἱεμενοὶ κτείνειν, πρὶν πατρίδα γαῖαν ἰκέσθαι. 30
 ἀλλὰ τάγ' οὐκ ὄλω· πρὶν καί τινα γαῖα καθέξει
 ἀνδρῶν μνηστήρων, οἳ τοι βίοτον κατέδουσιν.
 ἀλλὰ ἐκὰς νήσων ἀπέχειν εὐεργέα νῆα,
 νυκτὶ δ' ὁμῶς πλείειν· πέμπει δέ τοι οὔρον ὀπισθεν
 ἀθανάτων ὅστις σε φυλάσσει τε ῥύεται τε. 35
 αὐτὰρ ἐπὴν πρώτην ἀκτὴν Ἰθάκης ἀφίκηαι,
 νῆα μὲν ἐς πόλιν ὀτρῦναι καὶ πάντας ἐταίρους,
 αὐτὸς δὲ πρώτιστα συβώτην εἰσαφικέσθαι,
 ὅς τοι ὕων ἐπίουρος, ὁμῶς δέ τοι ἥπια οἶδεν.
 ἐνθα δὲ νύκτ' ἀέσαι· τὸν δ' ὀτρῦναι πόλιν εἰσω 40
 ἀγγελίην ἐρέοντα περίφρουι Πηνελοπείῃ,
 οὐνεκά οἱ σῶς ἐσσι καὶ ἐκ Πύλου εἰλήλουθας.
 Ἥ μὲν ἄρ' ὥς εἰποῦς' ἀπέβη πρὸς μακρὸν Ὀλυμπον,
 αὐτὰρ ὁ Νεστορίδην ἐξ ἡδέος ὕπνου ἔγειρεν
 [λαῖ ποδὶ κινήσας, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν] 45
 „Ἐγρεο, Νεστορίδη Πεισίστρατε, μώνυχας ἵππους
 ξεῦξον ὕφ' ἄρματ' ἄγων, ὅφρα πρήσσωμεν ὁδοῖο.“
 Τὸν δ' αὖ Νεστορίδης Πεισίστρατος ἀντίον ἠΐδα
 „Τηλέμαχ', οὐπὼς ἐστὶν ἐπειγομένους περ ὁδοῖο
 νύκτα διὰ δυοφερὴν ἐλάαν· τάχα δ' ἔσσεται ἡώς. 50
 ἀλλὰ μὲν εἰσόκε δῶρα φέρων ἐπιδίφρια θείῃ
 ἥρως Ἀτρεΐδης, δουρικλειτὸς Μενέλαος,
 καὶ μύθοις ἀγανοῖσι παραυδήσας ἀποπέμψῃ.
 τοῦ γάρ τε ξείνος μιμνήσεται ἥματα πάντα

ἄνδρὸς ξεινοδόκου, ὅς κεν φιλόνητα παράσχη.“ 55

Ὡς ἔφατ', αὐτίκα δὲ χρυσόθρονος ἦλυνθεν Ἥως.

ἀγκίμολον δέ σφ' ἦλθε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,

ἀνστάς ἐξ εὐνῆς, Ἑλένης πάρα καλλικόμοιο.

τὸν δ' ὥς οὖν ἐνόησεν Ὀδυσσεύς φίλος υἱὸς,

σπερχόμενός ῥα χιτῶνα περὶ χροῦ σιγαλόεντα 60

δῦνεν, καὶ μέγα φᾶρος ἐπὶ στιβαροῖς βάλετ' ὦμοις

ἥρωες, βῆ δὲ θύραζε, παριστάμενος δὲ προσηύδα

[Τηλέμαχος, φίλος υἱὸς Ὀδυσσεύς θεῖοιο]

„Ἄτρεϊδῃ Μενέλαε διοτρεφές, ὄρχαμε λαῶν,

ἦδῃ νῦν μ' ἀπόπεμπε φίλῃν ἐς πατρίδα γαῖαν.“ 65

ἦδῃ γάρ μοι θυμὸς ἐέλδεται οἴκαδ' ἰκῆσθαι.“

Τὸν δ' ἡμέλβετ' ἔπειτα βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος

„Τηλέμαχ', οὔτι σ' ἔγωγε πολὺν χρόνον ἐνθάδ' ἐρύξαι 70

ἴμενον νόστοιο· νεμεσσωμαι δὲ καὶ ἄλλῳ

ἀνδρὶ ξεινοδόκῳ, ὅς κ' ἔξοχα μὲν φιλήσιν,

ἔξοχα δ' ἐχθαίρῃσιν· ἀμείνω δ' αἰσιμα πάντα.

ἰσὸν τοι κακὸν ἐσθ', ὅς τ' οὐκ ἐθέλοντα νέεσθαι

ξεῖνον ἐποτρύνει καὶ ὅς ἐσσύμενον κατερύκει.

[χορὴ ξεῖνον παρεόντα φιλεῖν, ἐθέλοντα δὲ πέμπειν.] 75

ἀλλὰ μὲν εἰσόκε δῶρα φέρων ἐπιδίφρα θεῖω

καλὰ, σὺ δ' ὀφθαλμοῖσιν ἰδῆς, εἶπω δὲ γυναιξὶν

δεῖπνον ἐνὶ μεγάροις τετυκεῖν ἄλῃς ἐνδον ἐόντων.

ἀμφοτέρον, κῦδός τε καὶ ἀγλαΐη καὶ ὄνειαρ,

δειπνήσαντας ἴμεν πολλὴν ἐπ' ἀπείρου γαῖαν.

εἰ δ' ἐθέλεις τραφῆναι ἀν' Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἄργος,

ὄφρα τοι αὐτὸς ἐπωμαι, ὑποξεύξω δέ τοι ἵππους, 81

ἄστυα δ' ἀνθρώπων ἡγήσομαι· οὐδέ τις ἡμέας

αὐτῶς ἀππέμψει, δώσει δέ τι ἐν γε φέρεσθαι,

ἢ τινα τριπόδων εὐχάλακων ἢ λεβήτων,

ἢ δὴν ἡμίονους ἢ χρύσειον ἄλυσον.“ 85

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦδα

„Ατρείδῃ Μενέλαε διοτρεφές, ὄρχαμε λαῶν,
 βούλομαι ἤδη νείσθαι ἐφ' ἡμέτερ'· οὐ γὰρ ὀπίσθεν
 οὐρον ἰὼν κατέλειπον ἐπὶ κτεάτεσσιν ἐμοῖσιν·
 μὴ πατέρ' ἀντίθεον διζήμενος αὐτὸς ὄλωμαι, 90
 ἢ τί μοι ἐκ μεγάρων κειμήλιον ἐσθλὸν ὀληται.“

Αὐτὰρ ἐπεὶ τόγ' ἄκουσε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
 αὐτίκ' ἄρ' ἢ ἀλόχῳ ἡδὲ δμῳῇσι κέλευσεν
 δειπνον ἐνὶ μεγάροις τετυκεῖν ἅλῃς ἐνδον ἐόντων.
 ἀρχίμολον δέ οἱ ἦλθε Βοηθοῖδης Ἐπεωνεύς, 95
 ἀνστάς ἐξ εὐνῆς, ἐπεὶ οὐ πολὺ ναίειν ἀπ' αὐτοῦ·
 τὸν πῦρ κῆαι ἄνωγε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος
 ὀπτήσαι τε κρεῶν· ὁ δ' ἄρ' οὐκ ἀπίπθησεν ἀκούσας.
 αὐτὸς δ' ἐς θάλαμον κατεβήσετο κηῶντα,
 οὐκ οἶος, ἅμα τῷγ' Ἑλένη κίε καὶ Μεγαπένθης. 100
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἴκανον ὅθι κειμήλια κείτο,

Ατρείδης μὲν ἔπειτα δέπας λάβεν ἀμφικύπελλον,
 νῖον δὲ κρητῆρα φέρειν Μεγαπένθε' ἄνωγεν
 ἀργύρεον· Ἑλένη δὲ παρίστατο φωριαμοῖσιν,
 ἐνθ' ἔσαν οἱ πέπλοι παμποίκιλοι, οὓς κάμεν αὐτή·
 τῶν ἐν' ἀειραμένη Ἑλένη φέρε, δῖα γυναικῶν, 106
 ὃς κάλλιστος ἦν ποικίλμασιν ἡδὲ μέγιστος,
 ἀστῆρ δ' ὥς ἀπέλαμπεν· ἐκειτο δὲ νεῖατος ἄλλων.
 βὰν δ' ἰέναι προτέρω διὰ δώματος, εἰος ἴκοντο
 Τηλέμαχον· τὸν δὲ προσέφη ξανθὸς Μενέλαος 110

„Τηλέμαχ', ἦτοι νόστον, ὅπως φρεσὶ σῇσι μενοινᾷς,
 ὥς τοι Ζεὺς τελέσειεν, ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης·
 δῶρων δ', ὅσσ' ἐν ἐμῷ οἴκῳ κειμήλια κείται,
 δώσω ὃ κάλλιστον καὶ τιμηέστατόν ἐστιν.
 δώσω τοι κρητῆρα τετυγμένον· ἀργύρεος δὲ 115
 ἐστὶν ἅπας, χρυσῷ δ' ἐπὶ χεῖλεα κεκράανται,
 ἔργον δ' Ἡφαίστιοι· πόρεν δὲ ἑΦαίδιμος ἦρως,
 Σιδονίων βασιλεὺς, ὅθ' ἐὸς δόμος ἀμφεκάλυψεν

καῖσέ με νοστήσαντα· τεῖν δ' ἐθέλω τόδ' ὀπάσσαι.¹²⁰

Ὡς εἰπὼν ἐν χειρὶ τίθει δέπας ἀμφικύπελλον
ἥρωος Ἀτρεΐδης· ὁ δ' ἄρα κρητῆρα φαεινὸν
θῆκ' αὐτοῦ προπάροιθε φέρων κρατερὸς Μεγαπένθης,
ἀργύρεον· Ἑλένη δὲ παρίστατο καλλιπάρης
πέπλον ἔχουσα ἐν χερσὶν, ἔπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζεν·

„Δωρὸν τοι καὶ ἐγὼ, τέκνον φίλε, τοῦτο δίδωμι,
μνημ' Ἑλένης χειρῶν, πολυηράτου ἐς γάμου ὥρην,¹²⁵
σὴ ἀλόχῳ φορέειν· τειῶς δὲ φίλῃ παρὰ μητρὶ
καίσθω ἐνὶ μεγάρῳ. σὺ δέ μοι χαίρων ἀφίκαιο
οἶκον ἐνκείμενον καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν.“

Ὡς εἰποῦσ' ἐν χερσὶ τίθει, ὁ δ' ἐδέξατο χαίρων.
καὶ τὰ μὲν ἐς πείρινθα τίθει Πεισίστρατος ἥρωος¹³¹
δεξάμενος, καὶ πάντα ἔφ' θηήσατο θυμῷ·

τοὺς δ' ἦγε πρὸς δῶμα ἀάρη ξανθὸς Μενέλαος.
ἐξέσθην δ' ἄρ' ἔπειτα κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε,
χέρουβα δ' ἀμφίπολος προχόῳ ἐπέχευε φέρουσα¹³⁵
καλῇ χρυσεῖῃ, ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος,
νύψασθαι· παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν.
σίτον δ' αἰδοίῃ ταμίῃ παρέθηκε φέρουσα·

[εἶδατα πόλλ' ἐπιθείσα, χαριζομένη παρεόντων·]
πὰρ δὲ Βοηθοΐδης κρέα δαίετο καὶ νέμε μοίρας·¹⁴⁰
οἶνοχόει δ' υἱὸς Μενελάου κυδαλίμοιο.

οἱ δ' ἐπ' οὐεῖαθ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἱαλλον.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
δὴ τότε Τηλέμαχος καὶ Νέστορος ἀγλαὸς υἱὸς
ἵππους τε ζεύγνυντ' ἀνά θ' ἄρματα ποικίλ' ἔβαινον,
ἐκ δ' ἔλασαν προθύροιο καὶ αἰθούσης ἐριδούπου.¹⁴⁶
τοὺς δὲ μετ' Ἀτρεΐδης ἔκιε ξανθὸς Μενέλαος,
οἶνον ἔχων ἐν χειρὶ μελίφρονα δεξιτερῇφιν,
ἐν δέπαι χρυσέῳ, ὅφρα λείψαντε κιοίτην.

στῇ ο' ἵππων προπάροιθε, δεδισκόμενος δὲ προσηγύδα

Χαίρειτον, ὦ κούρω, καὶ Νέστορι ποιμένι λαῶν 151
 ἴν· ἥ γὰρ ἔμοιγε πατήρ ὥς ἥπιος ἦεν,
 ἔν Τροίῃ πολεμίζομεν νῆες Ἀχαιῶν.“
 ὃν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦ᾽ ὕδα
 ἰλλήν κείνω γε, διοτρεφεῖς, ὥς ἀγορεύεις, 155
 τα τὰδ' ἐλθόντες καταλέξομεν· αἶ γὰρ ἐγὼν ὥς
 τήσας Ἰθάκηνδε, κιχὼν Ὀδυσῇ ἐνὶ οἴκῳ,
 ἰμ' ὥς παρὰ σείῳ τυχῶν φιλότῃτος ἀπάσης
 ῥμαι, αὐτὰρ ἄγω κειμήλια πολλὰ καὶ ἐσθλά.“
 ὧς ἄρα οἱ εἰπόντι ἐπέπτατο δεξιὸς ὄρνις, 160
 ὧς ἀργὴν χῆνα φέρων ὀνύχεσσι πέλωρον,
 ρον ἐξ αὐλῆς· οἱ δ' ἰϋζόντες ἔποντο
 ρες ἠδὲ γυναικες· ὁ δὲ σφισιν ἐγγύθεν ἐλθὼν
 ὧς ἦἴξε πρόσθ' ἵππων· οἱ δὲ ἰδόντες
 ῃσαν, καὶ πᾶσιν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἰάνθη. 165
 ἰ δὲ Νεστορίδης Πεισίστρατος ἥρχετο μύθων·
 Φράξεο δῆ, Μενέλαε διοτρεφεῖς, ὄρχαμε λαῶν,
 ἄλιν τόδ' ἔφηνε θεὸς τέρας ἥε σοὶ αὐτῷ.“
 ὧς φάτο, μερμήριξε δ' ἀρηϊφίλος Μενέλαος,
 ὧς οἱ κατὰ μοῖραν ὑποκρίναιτο νοήσας. 170
 δ' Ἐλένη τανύπεπλος ὑποφθαμένη φάτο μῦθον
 Κλυτέ μεν· αὐτὰρ ἐγὼ μαντεύσομαι, ὥς ἐνὶ θυμῷ
 νατοὶ βάλλουσι καὶ ὥς τελέεσθαι ὄτω.
 ὃδε χῆν' ἥρπαξ' ἀτιταλλομένην ἐνὶ οἴκῳ
 ὦν ἐξ ὄρεος, ὅθι οἱ γενεή τε τόκος τε, 175
 Ὀδυσσεὺς κακὰ πολλὰ παθὼν καὶ πόλλ' ἐπαληθεῖς
 ὃδε νοστήσει καὶ τίσεται· ἥε καὶ ἦδη
 ἰ, ἀτὰρ μνηστῆρσι κακὸν πάντεσσι φντεύει.“
 ἦν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦ᾽ ὕδα
 τω νῦν Ζεὺς θείῃ, ἐρίγδουπος πόσις Ἥρῃς· 180
 κέν τοι καὶ κείθι θεῶ ὥς εὐχετομήν.“
 ἰ καὶ ἐφ' ἵπποιν μάστιν βάλεν· οἱ δὲ μάλ' ὦκα

ἦνξαν πεδίουνδε διὰ πτόλιος μεμαῶτες.

οἱ δὲ πανημέριοι σείον ζυγὸν ἀμφὶς ἔχοντες.

Δύσετό τ' ἥελιος σκιάωντό τε πᾶσαι ἀγνυαί·

ἔς Φηράς δ' ἵκοντο Διοκλῆος ποτὶ δῶμα,

υἱέος Ὀρσιλόχοιο, τὸν Ἀλφειὸς τέκε παῖδα.

ἔνθα δὲ νύκτ' ἄεσαν, ὃ δὲ τοῖς παρ' ξείνια θῆκεν.

Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,

ἵππους τε ζεύγνυντ' ἀνά θ' ἄρματα ποικίλ' ἐβαιν.

ἐκ δ' ἔλασαν προθύροιο καὶ αἰθούσης ἐριδούπου·

μάστιξεν δ' ἐλάαν, τῶ δ' οὐκ ἄκοντε πετέσθην.

αἴψα δ' ἔπειθ' ἵκοντο Πύλου αἰπὺ πτολίεθρον·

καὶ τότε Τηλέμαχος προσεφώνεε Νέστορος υἱόν·

„Νεστορίδῃ, πῶς κέν μοι ὑποσχόμενος τελέσειεν

μῦθον ἐμόν; ξεῖνοι δὲ διαμπερὲς εὐχόμεθ' εἶναι

ἐκ πατέρων φιλότῃτος, ἀτὰρ καὶ ὁμηλικές εἰμεν·

ἦδε δ' ὁδὸς καὶ μᾶλλον ὁμοφροσύνησιν ἐνήσει.

μή με παρὲξ ἄγε νῆα, διοτρεφὲς, ἀλλὰ λίπ' αὐτὸν

μή μ' ὃ γέρον ἀέκοντα κατὰσχη ᾧ ἐνὶ οἴκῳ

ἴεμενος φιλέειν· ἐμὲ δὲ χρεὼ θᾶσσον ἰκέσθαι.“

Ὡς φάτο, Νεστορίδης δ' ἄρ' ἐφ' συμφράσσατο θυμῷ·

ὅπως οἱ κατὰ μοῖραν ὑποσχόμενος τελέσειεν.

ᾧδε δὲ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι·

στρέψ' ἵππους ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θίνα θαλάσσης,

νῆϊ δ' ἐνὶ πρύμνῃ ἐξαίνυτο κάλλιμα δῶρα,

ἔσθῃτα χρυσόν τε, τὰ οἱ Μενέλαος ἔδωκεν·

καὶ μιν ἐποτρύνων ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

„Σπουδῇ νῦν ἀνάβαινε κέλευέ τε πάντας ἐταίρους

πρὶν ἐμὲ οἰκαδ' ἰκέσθαι ἀπαγγεῖλαι τε γέροντι.

εὖ γάρ ἐγὼ τόδε οἶδα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν·

οἷός κε κείνου θυμὸς ὑπέρβιος, οὗ σε μεθήσει,

ἀλλ' αὐτὸς καλέων δεῦρ' εἴσεται, οὐδέ ἔφημι

ἄψ ἰέναι κενεόν· μάλα γὰρ κεχολώσεται ἔμπης.“

Ὡς ἄρα φωνήσας ἔλασεν καλλιτριχας ἵππους 215
 ἃ Πυλίων εἰς ἄστυ, θοῶς δ' ἄρα δώμαθ' ἵκανε.

Τηλέμαχος δ' ἐτάροισιν ἐποτρύνων ἐκέλευσεν

„Ἐγκοσμεῖτε τὰ τεύχε', ἐταῖροι, νῆϊ μελαίνῃ,
 αὐτοὶ τ' ἀμβαίνωμεν, ἵνα πρήσσωμεν ὁδοῖο.“

Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἡδ' ἐπίθουτο,
 αἴψα δ' ἄρ' εἰσβαίνον καὶ ἐπὶ κληῖσι καθίζον. 221

ἦτοι ὁ μὲν τὰ πονεῖτο καὶ εὖχετο, θυῖε δ' Ἀθήνη
 νῆϊ πάρα πρύμνῃ· σχεδόθεν δέ οἱ ἦλυθεν ἀνὴρ
 τηλεδαπὸς, φεύγων ἐξ Ἄργεος ἄνδρα κατακτάς,
 μάντις· ἀτὰρ γενεὴν γε Μελάμποδος ἔκγονος ἦεν,
 ὃς πρὶν μὲν ποτ' ἐναίε Πύλῳ ἐνι, μητέρι μῆλων, 226
 ἀφνειὸς Πυλίοισι μέγ' ἔξοχα δώματα ναίων·

δὴ τότε γ' ἄλλων δῆμον ἐφίκετο, πατρίδα φεύγων
 Νηλέα τε μεγάρυμον, ἀγαυότατον ζωόντων,
 ὃς οἱ χρήματα πολλὰ τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν 230

εἶχε βίῃ. ὁ δὲ τέως μὲν ἐνὶ μεγάροις Φυλάκοιο
 δεσμῷ ἐν ἀργαλέῳ δέδετο, κρατέρ' ἄλγεα πάσχων
 εἵνεκα Νηλῆος κούρης ἄτης τε βαρείης,
 τὴν οἱ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ δασπλητὶς Ἑρινύς.
 ἀλλ' ὁ μὲν ἔκφυγε κῆρα καὶ ἥλασε βοῦς ἐριμύκους
 ἐς Πύλον ἐκ Φυλάκης καὶ ἐτίσαστο ἔργον αἰεὶ 236

ἀντίθεον Νηλῆα, κασιγνήτῳ δὲ γυναῖκα
 ἡγάγετο πρὸς δώμαθ'. ὁ δ' ἄλλων ἵκετο δῆμον,
 Ἄργος ἐς ἱππόβοτον· τόθι γάρ νύ οἱ αἰσιμον ἦεν
 ναιέμεναι πολλοῖσιν ἀνάσσοντ' Ἀργείοισιν. 240

ἐνθα δ' ἔγνηε γυναῖκα καὶ ὑπερρεφὲς θέτο δῶμα,
 γείνατο δ' Ἀντιφάτην καὶ Μάντιον, νῆε κραταιῷ.

Ἀντιφάτης μὲν ἐτικτεν Ὀϊκλῆα μεγάρυμον,
 αὐτὰρ Ὀϊκλείης λαοσσόον Ἀμφιάραον,
 ὃν περὶ κῆρι φίλει Ζεὺς τ' αἰγίοχος καὶ Ἀπόλλων 245
 παντοῖην φιλότῃ· οὐδ' ἵκετο γήραος οὐδὲν,

ἀλλ' ὄλετ' ἐν Θήβῃσι γυναιῶν εἵνεκα δώρων.
 τοῦ δ' υἱεῖς ἐγένοντ' Ἀλκμαίων Ἀμφίλοχός τε.
 Μάντιος αὖ τέκετο Πολυφειδέα τε Κλεῖτόν τε·
 ἀλλ' ἦτοι Κλεῖτον χρυσόθρονος ἤρπασεν Ἡὼς 260
 κάλλεος εἵνεκα οἶο, ἵν' ἀθανάτοισι μετείῃ.
 αὐτὰρ ὑπέρθυμον Πολυφειδέα μάντιν Ἀπόλλων
 θῆκε βροτῶν ὄχ' ἄριστον, ἐπεὶ θάνεν Ἀμφιάραος·
 ὅς ῥ' Ἰπερησίηνδ' ἀπενάσσατο πατρὶ χολωθείς,
 ἐνθ' ὅγε ναιετάων μαντεύετο πᾶσι βροτοῖσιν. 265

Τοῦ μὲν ἄρ' υἱὸς ἐπῆλθε, Θεοκλύμενος δ' ὄνομ' ἦεν,
 ὃς τότε Τηλεμάχον πέλας ἴστατο· τὸν δ' ἐκίχανεν
 σπένδοντ' εὐχόμενόν τε θοῇ παρὰ νηϊ μελαίνῃ,
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

„ὦ φίλ', ἐπεὶ σε θύοντα κιχάνω τῷδ' ἐνὶ χώρῳ,
 λίσσομ' ὑπὲρ θνέων καὶ δαίμονος, αὐτὰρ ἔπειτα 261
 σῆς τ' αὐτοῦ κεφαλῆς καὶ ἐταίρων, οἳ τοι ἔπονται,
 εἰπέ μοι εἰρομένῳ νημερτέα μῆδ' ἐπικεύσης·
 τίς πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις ἡδὲ τοκῆς;“

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦύδα 265
 „τοιγὰρ ἐγὼ τοι, ξεῖνε, μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω.
 ἐξ Ἰθάκης γένος εἰμὶ, πατήρ δέ μοι ἔστιν Ὀδυσσεύς,
 εἰ ποτ' ἔην· νῦν δ' ἦδη ἀπέφθιτο λυγρῷ ὀλέθρῳ.
 τοῦνεκα νῦν ἐτάρους τε λαβὼν καὶ νῆα μέλαιναν
 ἦλθον πευσόμενος πατρὸς δὴν οἰχομένοιο.“ 270

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Θεοκλύμενος θεοειδής
 „οὔτω τοι καὶ ἐγὼν ἐκ πατρίδος, ἄνδρα κατακτάς
 ἔμφυλον· πολλοὶ δὲ κασίγνητοί τε ἔται τε
 Ἄργος ἀν' ἱππόβοτον, μέγα δὲ κρατεύουσιν Ἀχαιῶν.
 τῶν ὑπαλευάμενος θάνατον καὶ κῆρα μέλαιναν 275
 φεύγω, ἐπεὶ νῦ μοι αἴσα κατ' ἀνθρώπους ἀλάλησθαί.
 ἀλλὰ με νηὸς ἐφεσσαι, ἐπεὶ σε φυγῶν ἰκέτευσα,
 μὴ με κατακτείνωσι· διωκόμεναι γὰρ οἶω.“

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤΐδα
 „οὐ μὲν δὴ σ' ἐθέλοντά γ' ἀπώσω νηὸς ἔϊσης, 280
 ἀλλ' ἔπεν· αὐτὰρ κείθι φιλήσεται, οἷά κ' ἔχωμεν.“

Ὡς ἄρα φωνήσας οἱ ἐδέξατο χάλκεον ἔγχος,
 καὶ τόγ' ἐπ' ἱκριόφιν τάνυσεν νεὸς ἀμφιελίσσης·
 ἂν δὲ καὶ αὐτὸς νηὸς ἐβήσετο ποντοπόροιο.
 ἐν πρύμνῃ δ' ἄρ' ἔπειτα καθέζετο, παρ δὲ οἱ αὐτῷ
 εἶσε Θεοκλύμενον· τοὶ δὲ πρυμνήσιν ἔλυσαν. 286

Τηλέμαχος δ' ἐτάροισιν ἐποτρύννας ἐκέλευσεν
 ὅπλων ἄπτεσθαι· τοὶ δ' ἐσσυμένως ἐπίθοντο.
 ἱστὸν δ' εἰλλάτινον κοίλης ἔντοσθε μεσόδμης
 στῆσαν ἀείραντες, κατὰ δὲ προτόνοισιν ἔδησαν, 290
 ἔλκον δ' ἱστία λευκὰ ἐϋστρέπτοισι βοεῦσιν.

τοῖσιν δ' ἱκμενον οὔρον ἱεὶ γλαυκῶπις Ἀθήνῃ,
 λάβρον ἐπαιγίζοντα δι' αἰθέρος, ὅφρα τάχιστα
 νηὺς ἀνύσειε θέουσα θαλάσσης ἀλμυρὸν ὕδωρ.
 [βᾶν δὲ παρὰ Κρουνοὺς καὶ Χαλκίδα καλλιρέεθρον.]

Δύσετό τ' ἥελιος σκιδῶντό τε πᾶσαι ἀγνιά· 296
 ἥ δὲ Φεᾶς ἐπέβαλλεν ἐπειγομένη Διὸς οὔσω
 ἠδὲ παρ' Ἥλιδα διαν, ὅθι κρατέουσιν Ἐπειοί.
 ἐνθεν δ' αὖ νήσοισιν ἐπιπροέηκε Θοῇσιν,
 ὀρμαίνων ἥ κεν θάνατον φύγοι ἥ κεν ἄλοιή. 300

Τῷ δ' αὖτ' ἐν κλισίῃ Ὀδυσσεὺς καὶ δῖος ὕφορβος
 δορπεύτην· παρὰ δὲ σφιν ἐδόρπεον ἄνδρες ἄλλοι.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 τοῖς δ' Ὀδυσσεὺς μετέειπε, συβώτεω πειρητιζῶν,
 ἥ μιν ἔτ' ἐνδυνέως φιλέοι μεῖναι τε κελεύοι 306
 αὐτοῦ ἐνὶ σταθμῷ, ἥ ὀτρύνειε πόλινδε·

„Κέκλυθι νῦν, Εὖμαιε, καὶ ἄλλοι πάντες ἑταῖροι·
 ἠῶθεν προτὶ ἄστν λιλαίομαι ἀπονέεσθαι
 πτωχεύσων, ἵνα μὴ σε κατατρύχω καὶ ἑταίρους. 309
 ἀλλὰ μοι εὖ θ' ὑπόθεν καὶ ἄμ' ἡγεμόν' ἐσθλὸν ὅπασσον

ὅς κέ με κείτ' ἀγάγη· κατὰ δὲ πτόλιν αὐτὸς ἀναγκη
 πλάγξωμαι, αἶ κέν τις κοτύλην καὶ πύρνον ὀρέξῃ.
 καὶ κ' ἔλθων πρὸς δώματ' Ὀδυσσῆος θείοιο
 ἀγγελίην εἵποιμι περίφρονι Πηνελοπείῃ,
 καὶ κε μνηστήρεσσιν ὑπερφιάλοισι μιγείην, 315
 εἰ μοι δεῖπνον δοῖεν ὀνειράτα μυρὶ' ἔχοντες.
 αἰψά κεν εὖ δρωοίμι μετὰ σφίσιν ὅττ' ἐθέλοιεν.
 ἐκ γάρ τοι ἔρέω, σὺ δὲ σύνθεο καὶ μεν ἄκουσον·
 Ἑρμείαο ἔκῃτι διακτόρου, ὅς ῥά τε πάντων
 ἀνθρώπων ἔργοισι χάριν καὶ κῦδος ὀπάξει, 320
 δροητοσύνη οὐκ ἂν μοι ἐρίσσειε βροτὸς ἄλλος,
 πῦρ τ' εὖ νηῆσαι διὰ τε ξύλα θανά κεάσσαι,
 δαιτρεῦσαι τε καὶ ὀπτῆσαι καὶ οἶνοχοῆσαι,
 οἷά τε τοῖς ἀγαθοῖσι παραδρῶωσι χέρηες.“

Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφησ, Εὖμαιε συβῶτα, 325
 „ὦ μοι, ξεῖνε, τίη τοι ἐνὶ φρεσὶ τοῦτο νόημα
 ἐπλετο; ἢ σύγε πάγχυ λιλαίεαι αὐτόθ' ὀλέσθαι,
 εἰ δὴ μνηστήρων ἐθέλεις καταδῦναι ὅμιλον,
 τῶν ὕβρις τε βίη τε σιδήρεον οὐρανὸν ἵκει.
 οὔτοι τοιοῖδ' εἰσὶν ὑποδροστήρες ἐκείνων, 330
 ἀλλὰ νέοι, χλαῖνας εὖ εἰμένοι ἠδὲ χιτῶνας,
 αἰεὶ δὲ λιπαροὶ κεφαλὰς καὶ καλὰ πρόσωπα,
 οἳ σφιν ὑποδρῶωσιν· ἐϋξεστοὶ δὲ τράπεζαι
 σίτου καὶ κρειῶν ἠδ' οἴνου βεβρίθασιν.
 ἀλλὰ μέν· οὐ γάρ τις τοι ἀνιᾶται παρεόντι, 335
 οὔτ' ἐγὼ οὔτε τις ἄλλος ἑταίρων, οἳ μοι ἔασιν.
 αὐτὰρ ἐπὴν ἔλθῃσιν Ὀδυσσῆος φίλος υἱός,
 κείνός σε χλαῖνάν τε χιτῶνά τε εἵματα ἔσσει,
 πέμψει δ' ὅππῃ σε κραδίη θυμός τε κελεύει.“

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς 341
 „αἰῖθ' οὕτως, Εὖμαιε, φίλος Διὶ πατρὶ γένοιο
 ὥς ἐμοί, ὅττι μ' ἐπαυσας ἄλης καὶ οἰζύος αἰνῆς.

πλαγκτοσύνης δ' οὐκ ἔστι κακώτερον ἄλλο βροτοῖσιν·
 ἀλλ' ἔνεκ' οὐλομένης γαστρὸς κακὰ κήδε' ἔχουσιν
 ἄνδρες, ὅν κεν ἱκῆται ἄλη καὶ πῆμα καὶ ἄλγος. 345
 νῦν δ' ἐπεὶ Ἰσχανάας μείναι τέ με κείνον ἄνωγας,
 εἰπ' ἄγε μοι περὶ μητρὸς Ὀδυσσεῆος θείοιο
 πατρὸς θ', ὃν κατέλειπεν ἰὼν ἐπὶ γήραος οὐδῶ,
 ἣ που ἔτι ζῶουσιν ὑπ' αὐγὰς ἡελίοιο,
 ἣ ἤδη τεθνῶσι καὶ εἰν Ἀῖδαο δόμοισιν. 350
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε συβώτης, ὄρχαμος ἀνδρῶν
 „τοίγάρ ἐγὼ τοι, ξείνε, μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω.
 Δαέρτης μὲν ἔτι ζῶει, Διὶ δ' εὐχεται αἰεὶ
 θυμὸν ἀπὸ μελέων φθίσσθαι οἷς ἐν μεγάροισιν·
 ἐκπάργλως γάρ παιδὸς ὀδύρεται οἰχομένοιο 355
 κουριδῆς τ' ἀλόχοιο δαΐφρονος, ἣ ἑ μάλιστα
 ἦκαχ' ἀποφθιμένη καὶ ἐν ὤμῳ γήραι θῆκεν.
 ἣ δ' ἄχεϊ οὐ παιδὸς ἀπέφθιτο κυθαλμίοιο,
 λευγαλέῳ θανάτῳ, ὥς μὴ θάνοι ὅστις ἔμοιγε
 ἐνθάδε ναιετάων φίλος εἴη καὶ φίλα ἔρδοι. 360
 ἦφρα μὲν οὖν δὴ κείνη ξην, ἀχέουσά περ ἔμψης,
 τόφρα τί μοι φίλον ἔσκε μεταλλῆσαι καὶ ἐρέσθαι,
 οὐνεκά μ' αὐτὴ θρέψεν ἅμα Κτιμένη ταυνπέπλω,
 θυγατέρ' ἰφθίμῃ, τὴν ὀπλοτάτην τέκε παίδων·
 τῇ ὁμοῦ ἐτρεφόμεν, ὀλίγον δέ τί μ' ἦσσαν ἐτίμα.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἦβην πολυήρατον ἰκόμεθ' ἄμφω, 365
 τὴν μὲν ἔπειτα Σάμηνδ' ἔδοσαν καὶ μυρὶ ἔλοντο,
 αὐτὰρ ἐμὲ χλαῖνάν τε χιτῶνά τε εἴματ' ἐκέλευ
 καλὰ μάλ' ἀμφιέσασα, ποσὶν δ' ὑποδήματα δοῦσα
 ἀγρόνδε προΐαλλε· φίλει δέ με κηρόδι μᾶλλον. 370
 νῦν δ' ἤδη τούτων ἐπιδένομαι· ἀλλὰ μοι αὐτῶ
 ἔργον ἀέξουσιν μάκαρες θεοὶ ὧ ἐπιμύμνω·
 τῶν ἔφαρόν τ' ἐπιόν τε καὶ αἰδοίοισιν ἔδωκα.
 ἐκ δ' ἄρα δεσποίνης οὐ μείλιχον ἔστιν ἀκοῦσαι

οὐτ' ἔπος οὔτε τι ἔργον, ἐπεὶ κακὸν ἔμπεσεν οἶκον,
 ἄνδρες ὑπερφίαλοι· μέγα δὲ δμῶες χατέουσιν 376
 ἀντία δεσποίνης φάσθαι καὶ ἕκαστα πνυθέσθαι
 καὶ φαγέμεν πλέμεν τε, ἔπειτα δὲ καὶ τι φέρεσθαι
 ἀγρόνδ', οἷά τε θυμὸν αἰεὶ δμῶεσσιν λαίνει."

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσ-

σεύς

„ὦ πόποι, ὥς ἄρα τυτθὸς ἐὼν, Εὖμαιε συβῶτα,
 πολλὸν ἀπεπλάγχθης σῆς πατρίδος ἡδὲ τοκῆων.
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
 ἥε διεπράθετο πτόλις ἀνδρῶν εὐρυάγνια,
 ἧ' ἐνὶ ναιετάασκε πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ, 385
 ἧ' σέγε μουνωθέντα παρ' οἴεσιν ἢ παρὰ βουσὶν
 ἄνδρες δυσμενέες νηυσὶν λάβον ἢδ' ἐπέρασσαν
 τοῦδ' ἀνδρὸς πρὸς δῶμαθ', ὃ δ' ἄξιον ὦνον ἔδωκεν."

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε συβῶτης, ὄρχαμος ἀνδρῶν
 „ξεῖν', ἐπεὶ ἄρ' δὴ ταῦτά μ' ἀνείρεαι ἡδὲ μεταλλάγεις,
 σιγῇ νῦν ξυνίει καὶ τέρπεο, πῖνέ τε οἶνον 391
 ἧμενος, αἶδε δὲ νύκτες ἀθέσφατοι· ἔστι μὲν εὖδεν,
 ἔστι δὲ τερπομένοισιν ἀκούειν· οὐδέ τί σε χορή,
 πρὶν ὄρη, καταλέχθαι· ἀνίη καὶ πολὺς ὕπνος.
 τῶν δ' ἄλλων ὅτινα κραδίη καὶ θυμὸς ἀνώγει, 395
 εὐδέτω ἐξελθῶν· ἅμα δ' ἦοι φαινομένην φιν
 δειπνήσας ἅμ' ὕεσσιν ἀνακτορίησιν ἐπέσθω.
 νῶϊ δ' ἐνὶ κλισίῃ πίνοντέ τε δαινυμένω τε
 κήδεσιν ἀλλήλων τερπόμεθα λευγαλέοισιν,
 μνωμένω· μετὰ γάρ τε καὶ ἄλγεσι τέρπεται ἀνὴρ, 400
 ὅστις δὴ μάλα πολλὰ πάθη καὶ πόλλ' ἐπαληθῇ.
 τοῦτο δέ τοι ἐρέω ὃ μ' ἀνείρεαι ἡδὲ μεταλλάγεις.

Νῆσός τις Συρίη κικλήσκεται, εἰ που ἀκούεις,
 Ὀρτυγίης καθύπερθεν, ὅθι τροπαὶ ἡελίοιο,
 οὔτι περιπληθὴς λίην τόσον, ἀλλ' ἀγαθὴ μὲν, 405

ὑβotoς εὔμηλος, οἶνοπληθῆς, πολὺπυρος.
 πῖνῃ δ' οὐποτε δῆμον ἐσέρχεται, οὐδέ τις ἄλλη
 νοῦσος ἐπὶ στυγερῇ πέλεται δειλοῖσι βροτοῖσιν·
 ἀλλ' ὅτε γηράσκωσι πόλιν κᾶτα φῦλ' ἀνθρώπων,
 ἔλθων ἀργυρότοξος Ἀπόλλων Ἀρτέμιδι ξύν 410
 οἷς ἀγανοῖς βελέεσσιν ἐποιχόμενος κατέπεφνευ.
 ἔνθα δ'ὡς πόλιες, δίχα δέ σφισι πάντα δέδασται·
 τῆσιν δ' ἀμφοτέρῃσι πατὴρ ἐμὸς ἐμβασίλευεν,
 Κτήσιος Ὀρμενίδης, ἐπιείκελος ἀθανάτοισιν.

Ἔνθα δὲ Φοίνικες ναυσίκλυτοι ἤλυθον ἄνδρες, 415
 ἱρῶνται, μυρὶ ἄγοντες ἀθύρματα νηὶ μελαίνῃ.
 ἶσκε δὲ πατρὸς ἐμοῖο γυνὴ Φοίνισσ' ἐνὶ οἴκῳ,
 καλὴ τε μεγάλῃ τε καὶ ἀγλαὰ ἔργα ἰδυῖα·
 τὴν δ' ἄρα Φοίνικες πολυπαίπαλοι ἠπερόπενον.
 πλυνούσῃ τις πρῶτα μίγῃ κοίλῃ παρὰ νηϊ 420
 εὐνῇ καὶ φιλότῃ, τάτε φρένας ἠπεροπενύει
 θηλυτέρῃσι γυναιξὶ, καὶ ἥ κ' εὐεργὸς ἔησιν.
 ἱρώτα δὲ ἔπειτα τίς εἴη καὶ πόθεν ἔλθοι·

ἥ δὲ μάλ' αὐτίκα πατρὸς ἐπέφραδεν ὑπερεφές δῶ·
 ἔκ μὲν Σιδῶνος πολυχάλκου εὐχομαι εἶναι, 425
 κούρῃ δ' εἰμὶ Ἀρύβαντος ἐγὼ θυδὸν ἀφνειοῖο·
 ἀλλὰ μ' ἀνῆρπαξαν Τάφιοι ληϊστορες ἄνδρες
 ἀγρόθεν ἐρχομένην, πέρασσαν δέ τε δεῦρ' ἀγαγόντες
 τοῦδ' ἀνδρὸς πρὸς δῶμαθ'· ὁ δ' ἄξιον ὦνον ἔδωκεν·

Τὴν δ' αὐτε προσέειπεν ἀνὴρ, ὅς ἐμίσγετο λάτρη·
 ἥ ῥά κε νῦν πάλιν αὖτις ἄμ' ἡμῖν οἴκαδ' ἔποιο, 431
 ὅφρα ἰδῇ πατρὸς καὶ μητέρος ὑπερεφές δῶ
 αὐτούς τ'· ἥ γὰρ ἔτ' εἰσὶ καὶ ἀφνειοὶ καλέονται·

Τὸν δ' αὐτε προσέειπε γυνὴ καὶ ἀμείβετο μῦθῳ
 εἰὴ κεν καὶ τοῦτ', εἰ μοι ἐθέλοιτέ γε, ναῦται, 435
 ὅρῳ πιστωθῆναι ἀπήμονά μ' οἴκαδ' ἀπάξειν·

Ὡς ἔφραθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπώμνυνον ὥς ἐκέλευεν.

αὐτὰρ ἐπεὶ δ' ὁμοσάν τε τελεύτησάν τε τὸν ὄρκον,
 τοῖς δ' αὖτις μετέειπε γυνὴ καὶ ἀμείβετο μύθῳ
 'σιγῇ νῦν, μή τις με προσανδάτω ἐπέεσσιν 440
 ὑμετέρων ἐτάρων, ξυμβλήμενος ἢ ἐν ἀγυιῇ,
 ἢ πον ἐπὶ κρήνῃ· μή τις ποτὶ δῶμα γέροντι
 ἐλθὼν ἐξείπῃ, ὃ δ' οἰσάμενος καταδήσῃ
 δεσμῶ ἐν ἀργαλέῳ, ὑμῖν δ' ἐπιφράσσει ὅλεθρον.
 ἀλλ' ἔχετ' ἐν φρεσὶ μῦθον, ἐπείγεται δ' ὦνον ὀδαίων.
 ἀλλ' ὅτε κεν δὴ νηὺς πλεῖν βιότοιο γένηται, 446
 ἀγγελίῃ μοι ἔπειτα θοῶς ἐς δῶμαθ' ἰκέσθω·
 οἴσω γὰρ καὶ χρυσὸν, ὅτις χ' ὑποχείριος ἔλθῃ·
 καὶ δέ κεν ἄλλ' ἐπίβαθρον ἐγὼν ἐθέλουσά γε δοίην.
 παῖδα γὰρ ἀνδρὸς ἐῆος ἐνὶ μεγάροις ἀτιτάλλω, 450
 κερδαλέον δὴ τοῖον, ἅμα τροχῶντα θύραζε·
 τὸν κεν ἄγοιμι ἐπὶ νηὸς, ὃ δ' ὑμῖν μυρίον ὦνον
 ἄλφοι, ὅπῃ περάσῃτε κατ' ἄλλοθρόους ἀνθρώπους·
 Ἥ μὲν ἄρ' ὥς εἰποῦσ' ἀπέβη πρὸς δῶματα καλά,
 οἱ δ' ἐνιαντὸν ἅπαντα παρ' ἡμῖν αὖθι μένοντες 455
 ἐν νηὶ γλαφυρῇ βιότον πολὺν ἐμπολόωντο.
 ἀλλ' ὅτε δὴ κοίλῃ νηὺς ἤχθετο τοῖσι νέεσθαι,
 καὶ τότ' ἄρ' ἄγγελον ἦκαν, ὃς ἀγγέλλειε γυναικί.
 ἦλυνθ' ἀνὴρ πολὺνιδρις ἐμοῦ πρὸς δῶματα πατρὸς
 χρύσειον ὄρμον ἔχων, μετὰ δ' ἡλέκτροισιν ἔεργε. 460
 τὸν μὲν ἄρ' ἐν μεγάρῳ δμῳαὶ καὶ πότνια μήτηρ
 χερσίν τ' ἀμφαφύωντο καὶ ὀφθαλμοῖσιν ὄρωντο,
 ὦνον ἐπισχόμεναι· ὃ δὲ τῇ κατένευσε σιωπῇ.
 ἦτοι ὃ καννεύσας κοίλῃν ἐπὶ νῆα βεβήκει,
 ἢ δ' ἐμὲ χειρὸς ἐλοῦσα δόμων ἐξῆγε θύραζε. 465
 εὗρε δ' ἐνὶ προδόμῳ ἡμὲν δέπα ἠδὲ τραπέζας
 ἀνδρῶν δαιτυμόνων, οἳ μὲν πατέρ' ἀμφεπένοντο.
 οἱ μὲν ἄρ' ἐς θῶκον πρόμολον, δῆμοιό τε φῆμιν,
 ἢ δ' αἶψα τρί' ἄλεια κατακρύψας ὑπὸ κόλπῳ

ἐκφερεν· αὐτὰρ ἐγὼν ἐπόμεν ἄσιφροσύνησιν. 470
 δύσετό τ' ἥελιος, σκιοῶντό τε πᾶσαι ἀγυαί·
 ἡμεῖς δ' ἐς λιμένα κλυτὸν ἤλθομεν ὦκα κιόντες,
 ἐνθ' ἄρα Φοινίκων ἀνδρῶν ἦν ὠκύαλος νηὺς.
 οἱ μὲν ἐπειτ' ἀναβάντες ἐπέπλεον ὑγρὰ κέλευθα,
 νῶ ἀναβησάμενοι· ἐπὶ δὲ Ζεὺς οὐρον ἱάλλεν. 475
 ἔξῃμαρ μὲν ὁμῶς πλέομεν νύκτας τε καὶ ἡμαρ·
 ἀλλ' ὅτε δὴ ἔβδομον ἡμαρ ἐπὶ Ζεὺς θῆκε Κρονίων,
 τὴν μὲν ἐπειτα γυναικα βάλ' Ἀρτεμις ἰοχέαιρα,
 αὐτῶ δ' ἐνδούπησε πεσοῦσ' ὥς εἰναλλή κῆξ.
 καὶ τὴν μὲν φώκησι καὶ ἰχθύσι κύρμα γενέσθαι 480
 ἐκβαλον· αὐτὰρ ἐγὼ λιπόμεν ἀκαχήμενος ἦτορ·
 τοὺς δ' Ἰθάκῃ ἐπέλασσε φέρων ἄνεμός τε καὶ ὕδωρ,
 ἐνθα με Δαέρτης πρίατο κτεάτεσσιν ἐοῖσιν.

οὕτω τήνδε γε γαίαν ἐγὼν ἶδον ὀφθαλμοῖσιν.“

Τὸν δ' αὖ διογενὴς Ὀδυσσεὺς ἡμεῖβετο μύθῳ 485
 „Εὐμαί, ἡ μάλα δὴ μοι ἐνὶ φρεσὶ θυμὸν ὄρινας
 ταῦτα ἕκαστα λέγων, ὅσα δὴ πάθες ἄλγεα θυμῷ.
 ἀλλ' ἦτοι σοὶ μὲν παρὰ καὶ κακῷ ἐσθλὸν ἔδθηκεν
 Ζεὺς, ἐπεὶ ἀνδρὸς δάματ' ἀφίκεο πολλὰ μογήσας
 ἠπίου, ὅς δὴ τοι παρέχει βρωσίν τε πόσιν τε 490
 ἐνδυκέως, ξώεις δ' ἀγαθὸν βίον· αὐτὰρ ἔγωγε
 πολλὰ βροτῶν ἐπὶ ἄστὲ ἀλώμενος ἐνθάδ' ἱκάνω.“

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
 καδδραθέτην δ' οὐ πολλὸν ἐπὶ χρόνον, ἀλλὰ μίνυνθα·
 αἷψα γὰρ Ἡὼς ἤλθεν εὐθρονος. οἱ δ' ἐπὶ χέρσῳ 495
 Τηλεμάχου ἑταροὶ λύνον ἱστία, καδ δ' ἔλουν ἱστὸν
 καρπαλίμως, τὴν δ' εἰς ὄρμον προέρυσσαν ἐρετμοῖς·
 ἐκ δ' εὐνὰς ἔβαλον, κατὰ δὲ πρυμνήσι' ἔδησαν·
 ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βαῖνον ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης,
 δειπνὸν τ' ἐντύνοντο κερῶντό τε αἶθοπα οἶνον. 500
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,

τοῖσι δὲ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἤρχετο μύθῳ·

„Τρεῖς μὲν νῦν ἄστυδ' ἐλαύνετε νῆα μέλαιναν
αὐτὰρ ἐγὼν ἄγρους ἐπιείσομαι ἠδὲ βοτῆρας·
ἐσπέριος δ' εἰς ἄστυ ἰδὼν ἐμὰ ἔργα κάτειμι.
ἦ ὦθιεν δέ κεν ὑμῖν ὁδοιπόριον παραθείμην,
δαῖτε' ἀγαθὴν κρειῶν τε καὶ οἴνου ἡδυπότοιο.“

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Θεοκλύμενος θεοειδὴς
„πῇ γὰρ ἐγὼ, φίλε τέκνον, ἴω; τεῦ δώμαθ' ἴδμεν
ἀνδρῶν οἳ κραναὴν Ἰθάκην κάτα κοιρανέουσιν
ἢ ἱθὺς σῆς μητρός ἴω καὶ σοῖο δόμοιο;“

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦεν
„ἄλλως μὲν σ' ἂν ἔγωγε καὶ ἡμέτερόνδε κελοῖμαι
ἐρχεσθ'· οὐ γάρ τι ξενίων ποθή· ἀλλὰ σοὶ αὖτε
χειρὸν, ἐπεὶ τοι ἐγὼ μὲν ἀπέσσομαι, οὐδέ σε μὲν
ὄψεται· οὐ μὲν γάρ τι θαμὰ μνηστῆρσ' ἐνὶ οἴκῳ
φαίνεται, ἀλλ' ἀπο τῶν ὑπερωίων ἱστὸν ὑφαίνει·
ἀλλὰ τοι ἄλλον φῶτα πιφαύσκομαι ὅν κεν ἴκοιτο
Εὐρύμαχον, Πολύβοιο δαΐφρονος ἀγλαὸν υἱόν·
τὸν νῦν ἴσα θεῶ' Ἰθακήσιοι εἰσορόωσιν·
καὶ γὰρ πολλὸν ἄριστος ἀνὴρ μέμονέν τε μάλα
μητέρ' ἐμὴν γαμέειν καὶ Ὀδυσσεύος γέρας ἔξειναι·
ἀλλὰ τάγε Ζεὺς οἶδεν Ὀλύμπιος, αἰθέρι ναίων·
εἰ κέ σφι πρὸ γάμοιο τελευτήσῃ κακὸν ἡμαρ.“

Ὡς ἄρα οἱ εἰπόντι ἐπέπτατο δεξιὸς ὄρνις,
κίρκος, Ἀπόλλωνος ταχὺς ἄγγελος· ἐν δὲ πόδι
τίλλε πέλειαν ἔχων, κατὰ δὲ πτερὰ χεῦεν ἔραιον
μεσσηγὺς νηὸς τε καὶ αὐτοῦ Τηλεμάχοιο.

τὸν δὲ Θεοκλύμενος ἐτάρων ἀπονόσφι καλέσας
ἐν τ' ἄρα οἱ φῶ χειρὶ ἔπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόματι·

„Τηλέμαχ', οὗ τοι ἄνευ θεοῦ ἔπτατο δεξιὸς
ἔγνω γάρ μιν ἐσάντα ἰδὼν οἰωνὸν ἔοντα.
ὑμετέρου δ' οὐκ ἔστι γένος βασιλεύτερον ἄλλοι.

ἐν δῆμῳ Ἰθάκης, ἀλλ' ὑμεῖς καρτεροὶ αἰεὶ.“

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπινυμένος ἀντίον ἤῤα 535

„αἰ γὰρ τοῦτο, ξεῖνε, ἔπος τετελεσμένον εἶη·

τῷ κε τάχα γνοίης φιλότῃτά τε πολλά τε δῶρα

ἔξ ἐμεῦ, ὥς ἄν τις σε συναντόμενος μακαρίζοι.“

Ἢ καὶ Πείραιον προσεφώνεε, πιστὸν ἑταῖρον

„Πείραιε Κλυτίδῃ, σὺ δέ μοι τάπερ ἄλλα μάλιστα 540

πέλθῃ ἐμῶν ἐτάρων, οἳ μοι Πύλον εἰς ἅμ' ἔποντο·

καὶ νῦν μοι τὸν ξεῖνον ἄγων ἐν δώμασι σοῖσιν

ἐνδυκέως φιλέειν καὶ τιέμεν, εἰσόκεν ἔλθῳ.“

Τὸν δ' αὖ Πείραιος δουρικλυτὸς ἀντίον ἤῤα

„Τηλέμαχ', εἰ γὰρ κεν σὺ πολὺν χρόνον ἐνθάδε μίμ-

νοις,

545

τόνδε τ' ἐγὼ κομιῶ, ξενίων δέ οἱ οὐ ποθὴ ἔσται.“

Ὡς εἰπὼν ἐπὶ νηὸς ἔβη, ἐκέλευσε δ' ἑταίρους

αὐτοὺς τ' ἀμβαίνειν ἀνά τε πρυμνήσια λῦσαι.

οἱ δ' αἰψ' εἰσβαῖνον καὶ ἐπὶ κληῖσι καθίζον.

Τηλέμαχος δ' ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα, 550

ἔλκετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ἀκαχμένον ὀξείῃ χαλκῷ,

νηὸς ἀπ' ἰκριόφιν· τοὶ δὲ πρυμνήσι' ἔλυσαν.

οἱ μὲν ἀνῶσαντες πλέον ἐς πόλιν, ὥς ἐκέλευσεν

Τηλέμαχος, φίλος νιὸς Ὀδυσσεὺς θεῖοιο·

τὸν δ' ὦκα προβιβάντα πόδες φέρουν, ὅφρ' ἴκετ' αὐλήν,

ἐνθα οἱ ἦσαν ὕεσ μάλα μυρίαί, ἥσι συβάτης 556

ἰσθλὸς ἔων ἐνίαυεν, ἀνάκτεσιν ἥπια εἰδώς.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Π.

Τηλεμάχον ἀναγνωρισμὸς Ὀδυσσεύς.

Τὼ δ' αὖτ' ἐν κλισίῃ Ὀδυσσεὺς καὶ δῖος ὕφορβος
ἐντύνοντο ἄριστον ἅμ' ἡοῖ, κηαμένω πῦρ,
ἐκπεμψάν τε νομῆας ἅμ' ἀγρομένοισι σύεσιν·
Τηλέμαχον δὲ περισσαινὸν κύνας ὕλακόμωροι,
οὐδ' ὕλαον προσιόντα. νόησε δὲ δῖος Ὀδυσσεὺς 5
σαίνοντάς τε κύνας, περὶ τε κτύπος ἦλθε ποδοῖν.
αἶψα δ' ἄρ' Εὖμαιον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
„Εὖμαι', ἦ μάλα τίς τοι ἐλεύσεται ἐνθάδ' ἐταῖρος
ἦ καὶ γνώριμος ἄλλος, ἐπεὶ κύνες οὐχ ὕλαουσιν,
ἀλλὰ περισσαίνουσι· ποδῶν δ' ὑπὸ δοῦπον ἀκούω.“

Οὕτω πᾶν εἰρητὸ ἔπος, ὅτε οἱ φίλος υἱὸς 11
ἔσθῃ ἐνὶ προθύροισι. ταφῶν δ' ἀνόρουσε συβώτης,
ἐκ δ' ἄρα οἱ χειρῶν πέσον ἄγγεα, τοῖς ἐπονείτο,
μινᾶς αἰδοπα οἶνον. ὁ δ' ἀντίος ἦλθεν ἄνακτος,
κύσσε δέ μιν κεφαλὴν τε καὶ ἄμφω φάεα καλὰ 15
χεῖράς τ' ἀμφοτέρως· θαλερὸν δὲ οἱ ἐκπεσε δάκρυ.
ὥς δὲ πατὴρ ὃν παῖδα φίλα φρονέων ἀγαπάξει
ἐλθόντ' ἐξ ἀπίης γαίης δεκάτῳ ἐνιαυτῷ,
μοῦνον τηλύγετον, τῷ ἐπ' ἄλγεα πολλὰ μογήσῃ,
ὥς τότε Τηλέμαχον θεοειδέα δῖος ὕφορβος 20
πάντα κύσεν περιφύς, ὥς ἐκ θανάτοιο φυγόντα·
καὶ ῥ' ὀλοφυρόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

„Ἦλθες, Τηλέμαχε, γλυκερὸν φάος. οὐ σ' ἐτ' ἐγωγε
ὄψεσθαι ἐφάμην, ἐπεὶ ὥχεο νηὶ Πύλονδε.
ἀλλ' ἄγε νῦν εἰσελθε, φίλον τέκος, ὅφρα σε θυμῷ 25

τέρψομαι εἰσορόων νέον ἄλλοθεν ἔνδον ἔοντα.
οὐ μὲν γάρ τι θάμ' ἀγρόν ἐπέρχεται οὐδὲ νομῆας,
ἀλλ' ἐπιδημεύεις· ὥς γάρ νύ τοι εὖαδε θυμῷ,
ἀνδρῶν μνηστῆρων ἔσορᾶν αἰδήλον ὄμιλον.“

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦ᾽ ὕδα 30
„ἔσεται οὕτως, ἅττα· σέθεν δ' ἔνεκ' ἐνθάδ' ἰκάνω,
ὄφρα σέ τ' ὀφθαλμοῖσιν ἰδῶ καὶ μῦθον ἀκούσω,
εἰ μοι ἔτ' ἐν μεγάροις μήτηρ μένει, ἥ τις ἤδη
ἀνδρῶν ἄλλος ἐγήμεν, Ὀδυσσεύς δέ που εὐνὴν
χῆται ἐνευναίων κάκ' ὑράχνια κεῖται ἔχουσα.“ 35

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε συβώτης, ὄρχαμος ἀνδρῶν
„καὶ λίην κείνη γε μένει τετληότι θυμῷ
σοῖσιν ἐνὶ μεγάροισιν· οἷζυραὶ δέ οἱ αἰεὶ
φθίνουσιν νύκτες τε καὶ ἡμέατα δακρυχεοῦση.“

Ὡς ἄρα φωνήσας οἱ ἐδέξατο χάλκεον ἔγχος· 40
αὐτὰρ ὄγ' εἰσὼ ἰεν καὶ ὑπέρβη λάϊνον οὐδόν.
τῷ δ' ἔδρης ἐπιόντι πατὴρ ὑπόειξεν Ὀδυσσεύς·
Τηλέμαχος δ' ἐτέρωθεν ἐρήτυε φώνησέν τε

„Ἦσ', ὦ ξέν', ἡμεῖς δὲ καὶ ἄλλοθι δῆομεν ἔδρην
σταθμῷ ἐν ἡμετέρῳ· πάρα δ' ἀνὴρ ὅς καταθήσει.“ 45

Ὡς φάθ', ὁ δ' αὖτις ἰὼν κατ' ἄρ' ἔξετο· τῷ δὲ συ-
βώτης

χεῦεν ὑπο χλωρὰς ῥῶπας καὶ κῶας ὑπερθεῖν·
ἐνθα καθέζετ' ἐπειτα Ὀδυσσεύς φίλος υἱός.
τοῖσιν δ' αὖ κρειῶν πίνακας παρέθηκε συβώτης
ὀπταλέων, ἃ ῥα τῇ προτέρῃ ὑπέλειπον ἔδοντες, 50
σίτον δ' ἔσσυμένως παρεινήνεεν ἐν κανέοισιν,
ἐν δ' ἄρα κισσυβίῳ κίρνη μελιηδέα οἶνον·
αὐτὸς δ' ἀντίον ἵξεν Ὀδυσσεύς θείοιο.
οἱ δ' ἐπ' ὀνειάθ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἱάλλον.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο, 55
δὴ τότε Τηλέμαχος προσεφώνεε δῖον ὑφορβόν

„Αττα, πόθεν τοι ξείνος ὃδ' ἵκετο; πῶς δέ ἐν
ἡγαγον εἰς Ἰθάκην; τίνες ἔμμεναι εὐχετόωντο;
οὐ μὲν γάρ τί ἐπεξὼν ὄτομαι ἐνθάδ' ἰκέσθαι.“

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφησ', Εὖμαιε συβώ,
„τοιγὰρ ἐγὼ τοι, τέκνον, ἀληθέα πάντ' ἀγορεύ-
ῃ· ἐκ μὲν Κρητῶν γένος εὐχεται εὐρειάων,
φησὶ δὲ πολλὰ βροτῶν ἐπὶ ἄστεα δινηθῆναι
πλαζόμενος· ὥς γάρ οἱ ἐπέκλωσεν τάγε δαίμων
νῦν αὖ Θεσπρωτῶν ἀνδρῶν ἐκ νηὸς ἀποδράς
ἥλυθ' ἐμὸν πρὸς σταθμὸν, ἐγὼ δέ τοι ἐγγυαλί-
εῃξον ὅπως ἐθέλεις· ἰκέτης δέ τοι εὐχεται εἶναι.“

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦν
„Εὖμαι', ἧ μάλα τοῦτο ἔπος θυμαλγὲς ἔειπες·
πῶς γὰρ δὴ τὸν ξείνον ἐγὼν ὑποδέξομαι οἴκῳ;
αὐτὸς μὲν νέος εἰμὶ καὶ οὐπῶ χερσὶ πέποιθα
ἄνδρ' ἀπαμύνασθαι, ὅτε τις πρότερος χαλεπήνῃ,
μητρὶ δ' ἐμῇ δίχα θυμὸς ἐνὶ φρεσὶ μερμηρίζει,
ἢ αὐτοῦ παρ' ἐμοί τε μένη καὶ δῶμα κομίσῃ,
εὐνήν τ' αἰδομένη πόσιος δήμοιό τε φῆμιν,
ἢ ἤδη ἅμ' ἔπεται Ἀχαιῶν ὅστις ἄριστος
μῆνεται ἐνὶ μεγάροισιν ἀνὴρ καὶ πλείστα πόρῃσιν
ἄλλ' ἦτοι τὸν ξείνον, ἐπεὶ τεὸν ἵκετο δῶμα,
ἔσσω μιν χλαῖνάν τε χιτῶνά τε, εἴματα καλὰ,
δώσω δὲ ξίφος ἄμφηκες καὶ ποσσὶ πέδιλα,
πέμψω δ' ὅππῃ μιν κραδίη θυμὸς τε κελεύει.
εἰ δ' ἐθέλεις, σὺ κόμισσον ἐνὶ σταθμοῖσιν ἐρύ-
ειματα δ' ἐνθάδ' ἐγὼ πέμψω καὶ σίτον ἅπαντα
ἔδμεναι, ὥς ἂν μὴ σε κατατρώχῃ καὶ ἐταίρους.
κεῖσε δ' ἂν οὐ μιν ἔγωγε μετὰ μνηστῆρας ἐῷμι
ἐρχεσθαι· λίην γὰρ ἀτάσθαλον ὕβριν ἔχουσιν·
μὴ μιν κερτομέωσιν, ἐμοὶ δ' ἄχος ἔσσεται αἰνός·
πρῆξαι δ' ἀργαλέον τι μετὰ πλεόνεσσιν ἐόντα

ἄνδρα καὶ ἰφθιμον, ἐπειὴ πολὺν φέρτεροί εἰσιν.“

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς
 „ὦ φίλ', ἐπεὶ θῆν μοι καὶ ἀμείψασθαι θέμις ἐστίν, 91
 ἢ μάλα μεν καταδάπτειτ' ἀκούοντος φίλου ἥτορ,
 οἷά φατε μνηστῆρας ἀτάσθαλα μηχανάσθαι
 ἐν μεγάροις, ἀέκητι σέθεν τοιούτου ἐόντος.
 εἶπέ μοι ἡδ' ἑκὼν ὑποδάμνασαι, ἢ σέγε λαοὶ 95
 ἐχθαίρουσ' ἀνὰ δῆμον, ἐπισπόμενοι θεοῦ ὀμφῇ,
 ἢ τι κασιγνήτοις ἐπιμέμφεαι, οἷσίπερ ἀνὴρ
 μαρναμένοισι πέποιθε, καὶ εἰ μέγα νεῖκος ὄρηται.
 αἱ γὰρ ἐργὼν οὔτω νέος εἶην τῷδ' ἐπὶ θυμῷ,
 ἢ παῖς ἐξ Ὀδυσῆος ἀμύμονος ἡδ' καὶ αὐτός 100
 [ἔλθοι ἀλῆτευσὺν· ἐτι γὰρ καὶ ἐλπίδος αἶσα·]
 αὐτίκ' ἔπειτ' ἀπ' ἐμεῖο κάρη τάμοι ἀλλότριος φῶς,
 εἰ μὴ ἐγὼ κείνοισι κακὸν πάντεσσι γενοίμην,
 [ἔλθῶν ἐς μέγαρον Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος.]
 εἰ δ' αὖ με πληθὺν δαμασαίατο μοῦνον ἔοντα, 105
 βουλοίμην κ' ἐν ἐμοῖσι κατακτάμενος μεγάροισιν
 τεθνᾶμεν ἢ τάδε γ' αἰὲν ἀεικέα ἔργ' ὀράασθαι,
 ξείνους τε στυφελιζομένους δμῳάς τε γυναικάς
 ῥυστάζοντας ἀεικελίως κατὰ δῶματα καλὰ,
 καὶ οἶνον διαφυσσόμενον, καὶ σῖτον ἔδοντας 110
 μὲν αὖτως, ἀτέλεστον, ἀνηνύστω ἐπὶ ἔργῳ.“

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤνθα
 „τοίγάρ ἐγὼ τοι, ξεῖνε, μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω.
 οὔτε τί μοι πᾶς δῆμος ἀπεχθόμενος χαλεπαίνει,
 οὔτε κασιγνήτοις ἐπιμέμφομαι, οἷσίπερ ἀνὴρ 115
 μαρναμένοισι πέποιθε, καὶ εἰ μέγα νεῖκος ὄρηται.
 ὅδε γὰρ ἡμετέρην γενεὴν μούνωσε Κρονίων·
 μοῦνον Δαέρτην Ἀρκείσιος υἱὸν ἔτικτεν,
 μοῦνον δ' αὐτ' Ὀδυσῆα πατὴρ τέκεν· αὐτὰρ Ὀδυσσεύς
 μοῦνον ἔμ' ἐν μεγάροις τεκὼν λίπεν οὐδ' ἀπόνητο.

τῶ νῦν δυσμενέες μάλα μυῖοι εἰς' ἐνὶ οἴκῳ. 121
 ὅσσοι γὰρ νήσοισιν ἐπικρατέουσιν ἄριστοι,
 Δουλιχίῳ τε Σάμῃ τε καὶ ὑλήεντι Ζακύνθῳ,
 ἦδ' ὅσσοι κραναὴν Ἰθάκην κάτα κοιρανέουσιν,
 τόσσοι μητέρ' ἐμὴν μνῶνται, τρύχουσι δὲ οἶκον. 125
 ἦ δ' οὔτ' ἀρνεῖται στυγερὸν γάμον οὔτε τελευτὴν
 ποιῆσαι δύνатаι· τοὶ δὲ φθινύθουσιν ἔδοντες
 οἶκον ἐμόν· τάχα δὴ με διαρραίσουσι καὶ αὐτόν.
 ἀλλ' ἦτοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται
 ἅττα, σὺ δ' ἔρχεο θᾶσσον, ἐχέφρουι Πηνελοπείῃ 130
 εἰφ' ὅτι οἱ σῶς εἰμὶ καὶ ἐκ Πύλου εἰλήλουθα.
 αὐτὰρ ἐγὼν αὐτοῦ μενέω, σὺ δὲ δεῦρο νέεσθαι.
 οἷη ἀπαγγείλας· τῶν δ' ἄλλων μήτις Ἀχαιῶν
 πευθέσθω· πολλοὶ γὰρ ἐμοὶ κακὰ μηχανόωνται.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφησ, Εὐμαιε συβῶτα,
 „γινώσκω, φρονέω· τάγε δὴ νοέοντι κελεύεις. 135
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
 ἦ καὶ Λαέρτη αὐτὴν ὁδὸν ἄγγελος ἔλθω
 δυσμῶρ, ὃς τειῶς μὲν Ὀδυσσῆος μέγ' ἀχεύων
 ἔργα τ' ἐποπτεύεσκε μετὰ δμῶων τ' ἐνὶ οἴκῳ 140
 πῖνε καὶ ἦσθ', ὅτε θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἀνώγοι·
 αὐτὰρ νῦν, ἐξ οὗ σύγε ᾧχεο νηὶ Πύλουδδε,
 οὔπω μὲν φασιν φαγέμεν καὶ πιέμεν αὐτῶς,
 οὔδ' ἐπὶ ἔργα ἰδεῖν, ἀλλὰ στοναχῇ τε γόῳ τε
 ἦσται ὀδυρόμενος, φθινύθει δ' ἀμφ' ὅστέοφι χροῶς.

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦ᾽ ἔτα 145
 „ἄλγιον, ἀλλ' ἐμπης μιν ἐάσομεν, ἀχνύμενοί περ·
 εἰ γάρ πως εἴη αὐτάργετα πάντα βροτοῖσιν,
 πρῶτόν κεν τοῦ πατρὸς ἐλοίμεθα νόστιμον ἦμαρ.
 ἀλλὰ σὺγ' ἀγγείλας ὀπίσω κίε, μηδὲ κατ' ἀγροὺς 150
 πλάζεσθαι μετ' ἐκείνου· ἀτὰρ πρὸς μητέρα εἰπεῖν
 ἀμφίπολον ταμῖην ὀτρυνέμεν ὅττι τάχιστα

κρύβδην· κείνη γάρ κεν ἀπαγγέλλειε γέροντι·“

Ἦ ῥα καὶ ᾠρσε συφορβόν· ὁ δ' εἴλετο χερσὶ πέδιλα,
 δησάμενος δ' ὑπὸ ποσσὶ πόλινδ' ἱεν. οὐδ' ἄρ' Ἀθήνην
 λήθειν ἀπὸ σταθμοῖο κιῶν Εὐμαιος ὑφορβός, 155
 ἀλλ' ἦγε σχεδὸν ἦλθε· δέμας δ' ἦϊκτο γυναικὶ
 καλῇ τε μεγάλη τε καὶ ἀγλαὰ ἔργα ἰδυίη.

στῇ δὲ κατ' ἀντίθυρον κλισίης Ὀδυσῆϊ φανείσα·
 οὐδ' ἄρα Τηλέμαχος ἰδεν ἀντίον οὐδ' ἐνόησεν — 160
 οὐ γάρ πω πάντεσσι θεοὶ φαίνονται ἐναργεῖς —
 ἀλλ' Ὀδυσσεύς τε κύνες τε ἰδον, καὶ ῥ' οὐχ ὑλάοντο
 κινυζηθμῶ δ' ἐτέρωσε διὰ σταθμοῖο φόβηθεν.

ἦ δ' ἄρ' ἐπ' ὀφρύσι νεῦσε· νόησε δὲ δῖος Ὀδυσσεύς,
 ἐκ δ' ἦλθεν μεγάροιο παρὲκ μέγα τειχίον αὐλῆς, 165
 στῇ δὲ πάροιθ' αὐτῆς· τὸν δὲ προσέειπεν Ἀθήνη

„Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 ἦδῃ νῦν σὺ παιδὶ ἔπος φάο μῆδ' ἐπίκενθε,
 ὥς ἂν μνηστῆρσιν θάνατον καὶ κῆρ' ἀραρόντε
 ἔρχησθον προτὶ ἄστυ περικλυτόν· οὐδ' ἐγὼ αὐτῇ 170
 δηρὸν ἀπὸ σφῶν ἔσομαι μεμαυῖα μάχεσθαι.“

Ἦ καὶ χρυσεῖη ῥάβδῳ ἐπεμάσσατ' Ἀθήνη.
 φᾶρος μὲν οἱ πρῶτον ἐϋπλυνὲς ἦδὲ χιτῶνα
 θῆκ' ἀμφὶ στήθεσσι, δέμας δ' ὥφελλε καὶ ἦβην.
 ἄψ δὲ μελαγχροῖης γένετο, γναθμοὶ δὲ τάνυσθεν, 175
 κινάνεαι δ' ἐγένοντο γενειάδες ἀμφὶ γένειον.

ἦ μὲν ἄρ' ὥς ἐρξασα πάλιν κίεν· αὐτὰρ Ὀδυσσεύς
 ἦεν ἐς κλισίην· θάμβησε δέ μιν φίλος υἱός,
 ταρβήσας δ' ἐτέρωσε βάλ' ὄμματα, μὴ θεὸς εἴη,
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· 180

„Ἀλλοιός μοι, ξεῖνε, φάνης νέον ἢ ἐπάροιθεν,
 ἄλλα δὲ εἵματ' ἔχεις, καὶ τοι χρῶς οὐκέθ' ὁμοῖος.
 ἦ μάλα τις θεὸς ἔσσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν·
 ἀλλ' ἴληθ', ἵνα τοι κεχαρισμένα δώομεν ἱρά

ἥδ' ἐ χρύσεια δῶρα, τετυγμένα· φεῖδεο δ' ἡμέων.¹⁸⁵

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς
 „οὔτις τοι θεὸς εἰμι· τί μ' ἀθανάτοισιν ἔλκεις;
 ἀλλὰ πατὴρ θεός εἰμι, τοῦ εἵνεκα σὺ στεναχίζων
 πάσχεις ἄλγεα πολλὰ, βίας ὑποδέγμενος ἀνδρῶν.“

Ὡς ἄρα φωνήσας υἱὸν κύσε, καὶ δὲ παρειῶν¹⁹⁰
 δάκρυον ἦκε χαμᾶζε· πάρος δ' ἔχε νωλεμές αἰεῖ.
 Τηλέμαχος δ' — οὐ γάρ πω ἐπαίθετο ὃν πατέρ' εἶναι —
 ἐξαυτίς μιν ἔπεσιν ἀμειβόμενος προσέειπεν·

„Οὐ σύγ' Ὀδυσσεύς ἐσσι, πατὴρ ἐμὸς, ἀλλὰ με δαί-
 μων

θέλγεις, ὅφρ' ἔτι μᾶλλον ὀδυρόμενος στεναχίζω.¹⁹⁵
 οὐ γάρ πως ἂν θνητὸς ἀνὴρ τάδε μηχανώτο
 ὃ αὐτοῦ γε νόφ, ὅτε μὴ θεὸς αὐτὸς ἐπελθὼν
 ῥηϊδίως ἐθέλων θείῃ νέον ἢ γέροντα.

ἢ γάρ τοι νέον ἦσθα γέρον καὶ αἰεκέα ἔσσο·
 νῦν δὲ θεοῖσιν ἔοικας, οἳ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν.“

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσ-
 σεύς²⁰¹

„Τηλέμαχ', οὐ σε ἔοικε φίλον πατέρ' ἐνδον εἶντα
 οὔτε τι θαυμάζειν περιώσιον οὔτ' ἀγάσθαι·
 οὐ μὲν γάρ τοι ἐτ' ἄλλος ἐλεύσεται ἐνθάδ' Ὀδυσσεύς,
 ἀλλ' ὅδ' ἐγὼ τοιόσδε, παθὼν κακὰ, πολλὰ δ' ἀληθείς,
 ἦλυθον εἰκοστῇ ἔτει ἐς πατρίδα γαῖαν.²⁰⁵

αὐτάρ τοι τόδε ἔργον Ἀθηναίης ἀγγελείης,
 ἦτε με τοῖον ἔδηκεν, ὅπως ἐθέλει· δύναται γάρ·
 ἄλλοτε μὲν πτωχῷ ἐναλγέκιον, ἄλλοτε δ' αὖτε²¹⁰
 ἀνδρὶ νέφ καὶ καλὰ περὶ χροῖ εἵματ' ἔχοντι.
 ῥηϊδίον δὲ θεοῖσι, τοῖ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,
 ἡμὲν κυδῆναι θνητὸν βροτὸν ἥδ' ἐ κακῶσαι.“

Ὡς ἄρα φωνήσας κατ' ἄρ' ἔξετο, Τηλέμαχος δὲ
 ἀμφιχυθεὶς πατέρ' ἐσθλὸν ὀδύρετο, δάκρυα λείβων.

ἐμποτέροισι δὲ τοῖσιν ὑφ' ἱμερος ὥρτο γόοιο· 215
 κλαῖον δὲ λιγέως, ἀδινώτερον ἢ τ' οἶωνοι,
 φῆναι ἢ αἰγυπιοὶ γαμψώνυχες, οἷσίτε τέκνα
 ἀγρόται ἐξείλοντο πάρος πετεηνὰ γενέσθαι·
 ὥς ἄρα τοίγ' ἐλεεινὸν ὑπ' ὀφρύσι δάκρυον εἶβον
 καὶ νῦν κ' ὀδυρομένοισιν ἔδν φάος ἡελίοιο, 220
 εἰ μὴ Τηλέμαχος προσεφώνεεν ὃν πατέρ' αἶψα

„Ποίη γάρ νῦν δεῦρο, πάτερ φίλε, νῆϊ σε ναῦται
 ἤγαγον εἰς Ἰθάκην; τίνες ἔμμεναι εὐχετόωντο;
 οὐ μὲν γάρ τί σε πεζὸν ὀϊομαι ἐνθάδ' ἰκέσθαι.“

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς
 „τοιγὰρ ἐγὼ τοι, τέκνον, ἀληθεῖην καταλέξω. 226
 Φαίηκές μ' ἄγαγον ναυσίκλυτοι, οἵτε καὶ ἄλλους
 ἀνθρώπους πέμπουσιν, ὅτις σφέας εἰσαφίκηται·
 καὶ μ' εὖδοντ' ἐν νηϊ θοῇ ἐπὶ πόντον ἄγοντες
 κάτθεσαν εἰς Ἰθάκην, ἔπορον δέ μοι ἀγλαὰ δῶρα,
 χαλκὸν τε χρυσόν τε ἄλλισ ἐσθῆτά θ' ὑφαντήν. 231
 καὶ τὰ μὲν ἐν σπήεσσι θεῶν λότῃτι κέονται·
 νῦν αὖ δεῦρ' ἰκόμην ὑποθημοσύνησιν Ἀθήνησ,
 ὄφρα κε θυσμενέεσσι φόνου πέρι βουλεύσωμεν.
 ἀλλ' ἄγε μοι μνηστῆρας ἀριθμήσας κατάλεξον, 235
 ὅφρ' εἰδέω ὅσσοι τε καὶ οἵτινες ἀνέρες εἰσίν·
 καὶ κεν ἔμὸν κατὰ θυμὸν ἀμύμονα μερμηρίζας
 φράσσομαι, εἰ κεν νῶϊ δυνησόμεθ' ἀντιφέρεσθαι
 μούνω ἄνευθ' ἄλλων, ἢ καὶ διζησόμεθ' ἄλλους.“

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἠΐδα 240
 „ὦ πάτερ, ἦτοι σεῖο μέγα κλέος αἰὲν ἄκουον,
 χεῖράς τ' αἰχμητὴν ἔμεναι καὶ ἐπίφρονα βουλὴν·
 ἀλλὰ λίην μέγα εἶπες· ἄγῃ μ' ἔχει· οὐδέ κεν εἴη
 ἄνδρε δύω πολλοῖσι καὶ ἰφθίμοισι μάχεσθαι. 244
 μνηστῆρων δ' οὐτ' ἄρ' δεκάς ἀτρεκές οὔτε δὴ οἶαι,
 ἀλλὰ πολὺ πλέονες· τάχα δ' εἴσεαι ἐνθάδ' ἀριθμόν·

ἐκ μὲν Δουλιχίου δ'ὕω καὶ πεντήκοντα
 κοῦροι νεκριμένοι, ἔξ δὲ δροσῆρες ἔπονται·
 ἐκ δὲ Σάμης πίσυρές τε καὶ εἴκοσι φῶτες ἔαν
 ἐκ δὲ Ζακύνθου ἔασιν εἴκοσι κοῦροι Ἀχαιῶν
 ἐκ δ' αὐτῆς Ἰθάκης δυοκαίδεκα πάντες ἄριστοι
 καὶ σφιν ἅμ' ἐστὶ Μέδων κῆρυξ καὶ θεῖος ἄοις
 καὶ δοῖα θεράποντε, δαήμονε δαιτροσυνάων.
 τῶν εἰ κεν πάντων ἀντήσομεν ἔνδον ἐόντων,
 μὴ πολὺπικρα καὶ αἰνὰ βίας ἀποτίσσαι ἐλθόντων
 ἀλλὰ σύγ', εἰ δύνασαι τιν' ἀμύντορα μερμηρίξω
 φράξεν, ὃ κέν τις νῶϊν ἀμύνοι πρόφρονι θυμῷ.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
 „τοιγὰρ ἐγὼν ἐρέω, σὺ δὲ σύνθεο καὶ μευ ἄκουε
 καὶ φράσαι εἰ κεν νῶϊν Ἀθήνη σὺν Διὶ πατρὶ
 ἀρκέσει, ἢ τιν' ἄλλον ἀμύντορα μερμηρίξω.“

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηἵετο
 „ἔσθλ' ἔσθλ' τοι τοῦτω γ' ἐπαμύντορε, τοὺς ἀγορεύοντες
 ὕψι περ ἐν νεφέεσσι καθημένω· ὥτε καὶ ἄλλοι
 ἀνδράσι τε κρατέουσι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν.“

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
 „οὐ μὲν τοι κείνῳ γε πολὺν χρόνον ἀμφὶς ἐσθλῶν
 φυλόπιδος κρατερῆς, ὅποτε μνηστῆρσι καὶ ἡμῶν
 ἐν μεγάροισιν ἐμοῖσι μένος κρίνεται Ἄρηος.
 ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν ἔρχεαι ἅμ' ἡοὶ φαινομένηφιν
 οἴκαδε, καὶ μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισιν ὁμίλει
 αὐτὰρ ἐμὲ προτὶ ἄστνυ σὺβώτης ὕστερον ἄξει,
 πτωχῶ λευγαλέῳ ἐναλίγκιον ἠδὲ γέροντι.
 εἰ δέ μ' ἀτιμήσουσι δόμον κάτα, σὸν δὲ φίλον
 τετλάτω ἐν στήθεσσι κακῶς πάσχοντος ἐμεῖο,
 ἥνπερ καὶ διὰ δῶμα ποδῶν ἔλκωσι θύραζε
 ἢ βέλεσιν βάλλωσι· σὺ δ' εἰσορόων ἀνέχεσθαι
 ἀλλ' ἥτοι πάνεσθαι ἀνωγέμεν ἀφροσυνάων,

μελιχίοις ἐπέεσσι παρανδῶν· οἳ δέ τοι οὔτι
 πείδονται· δῆ γάρ σφι παρίσταται αἰσίμον ἡμαρ. 280
 [ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
 ὁππότε κεν πολύβουλος ἐνὶ φρεσὶ θήσῃ Ἀθήνη,
 νεύσω μὲν τοι ἐγὼ κεφαλῇ, σὺ δ' ἔπειτα νοήσας
 ὅσσα τοι ἐν μεγάροισιν Ἀρήϊα τεύχεα κείται
 ἐς μυχὸν ὑψηλοῦ θαλάμου καταθεῖναι αἰείρας 285
 πάντα μάλ'· αὐτὰρ μνηστῆρας μαλακοῖς ἐπέεσσιν
 παρφάσθαι, ὅτε κέν σε μεταλλῶσιν ποθέοντες·
 ἔκ καπνοῦ κατέβηκ', ἐπεὶ οὐκέτι τοῖσιν ἐῷκει
 οἷά ποτε Τροίηνδε κιὼν κατέλειπεν Ὀδυσσεύς,
 ἀλλὰ κατήκισται, ὅσσον πυρὸς ἵκετ' αὐτμῇ. 290
 πρὸς δ' ἔτι καὶ τόδε μείζον ἐνὶ φρεσὶ θῆκε Κρονίων,
 μὴ πως οἴνωθέντες, ἔριν στήσαντες ἐν ὕμνῳ,
 ἁλλήλους τρώσῃτε καταισχύνητέ τε δαῖτα
 καὶ μνηστύν· αὐτὸς γὰρ ἐφέλκεται ἄνδρα σίδηρος.²
 νῶϊν δ' οἴοισιν δύο φάσγανα καὶ δύο δοῦρε 295
 καλλιπέειν καὶ δοιὰ βοάργια χερσὶν ἐλέσθαι,
 ὥς ἂν ἐπιθύσαντες ἐλοίμεθα· τοὺς δέ κ' ἔπειτα
 Παλλὰς Ἀθηναίη θέλξει καὶ μητίετα Ζεὺς.]
 ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
 εἰ ἔτεόν γ' ἐμός ἐσσι καὶ αἵματος ἡμετέροιο, 300
 μή τις ἔπειτ' Ὀδυσῆος ἀκουσάτω ἔνδον ἐόντος,
 μήτ' οὖν Λαέρτης ἴστω τόγε μήτε συμβῶτης
 μήτε τις οἰκῆων μήτ' αὐτῇ Πηνελόπεια,
 ἀλλ' οἶοι σύ τ' ἐγὼ τε γυναικῶν γνώομεν ἰθύν·
 καὶ κέ τοο δμῶων ἀνδρῶν ἔτι πειρηθεῖμεν, 305
 ἡμὲν ὅπου τις νῶϊ τίει καὶ δεῖδιε θυμῷ,
 ἦ δ' ὅτις οὐκ ἀλέγει, σέ δ' ἀτιμᾷ τοῖον ἐόντα.⁴
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσεφώνεε φαίδιμος υἱός
 ᾧ πάτερ, ἦτοι ἐμὸν θυμὸν καὶ ἔπειτά γ', οἶω,
 γνῶσθαι· οὐ μὲν γάρ τι χαλιφροσύναι γέ μ' ἔχουσιν·

ἀλλ' οὔτοι τάδε κέρδος ἐγὼν ἔσσεσθαι οἶω
 ἡμῖν ἀμφοτέροισι· σὲ δὲ φράζεσθαι ἔνωγα.
 δηθὰ γὰρ αὐτως εἶση ἐκάστου πειρητίζων,
 ἔργα μετερχόμενος· τοὶ δ' ἐν μεγάροισιν ἔκηλοι
 χρήματα θαρδάπτουσιν ὑπέρβιον οὐδ' ἐπι φειδῶ. 315
 ἀλλ' ἦτοι σὲ γυναικάς ἐγὼ δεδάσθαι ἄνωγα,
 αἷ τέ σ' ἀτιμάζουσι καὶ αἷ νηλιτεῖς εἰσὶν·
 ἀνδρῶν δ' οὐκ ἂν ἔγωγε κατὰ σταθμοὺς ἐθέλωμι
 ἡμέας πειράζειν, ἀλλ' ὅστερα ταῦτα πένεσθαι,
 εἰ ἑτεόν γέ τι οἶσθα Διὸς τέρας αἰγιόχοιο.“ 320

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευαν,
 ἡ δ' ἄρ' ἔπειτ' Ἰθάκηνδε κατήγετο νηὺς εὐεργής,
 ἡ φέρε Τηλέμαχον Πυλόθεν καὶ πάντας ἑταίρους.
 οἱ δ' ὅτε δὴ λιμένος πολυβενθέος ἐντὸς ἵκοντο,
 νῆα μὲν οἶγε μέλαιναν ἐπ' ἡπείροιο ἔρυσσαν, 325
 τεύχεα δὲ σφ' ἀπένειακ' ὑπέρθυμοι θεράποντες,
 αὐτίκα δ' ἐς Κλυτίοιο φέρον περικαλλέα δῶρα.
 κνῦτ' αὖ κήρυκα πρόεσαν δόμον εἰς Ὀδυσῆος,
 ἀγγελίην ἑρέοντα περίφρονι Πηνελοπείῃ,
 οὔνεκα Τηλέμαχος μὲν ἐπ' ἀγροῦ, νῆα δ' ἀνώγει 330
 ἄστυδ' ἀποπλείειν, ἵνα μὴ δαίσασ' ἐνὶ θυμῷ
 ἰφθίμῃ βασιλεία τέρεν κατὰ δάκρυον εἶβει.
 τῶ δὲ συναντήτην κῆρυξ καὶ δῖος ὑφορβὸς
 τῆς αὐτῆς ἔνεκ' ἀγγελίης, ἑρέοντε γυναικί.
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἵκοντο δόμον θεῖου βασιλῆος, 335
 κῆρυξ μὲν ῥα μέσσησι μετὰ δμωῇσιν ἔειπεν

„Ἢδη τοι, βασιλεία, φίλος παῖς εἰλήλουνθεν.“
 Πηνελοπείῃ δ' εἶπε συβώτης ἄγχι παραστάς
 πάνθ', ὅσα οἱ φίλος υἱὸς ἀνώγει μυθήσασθαι.
 αὐτὰρ ἐπειδὴ πᾶσαν ἐφημοσύνην ἀπέειπεν, 340
 βῆ ῥ' ἵμεναι μεθ' ὕας, λίπε δ' ἔρκεά τε μέγαρόν τε.
 Μιηστῆρες δ' ἀκάχοντο κατήφης ἄν τ' ἐνὶ θυμῷ,

ἐκ δ' ἤλθον μέγαροιο παρὲκ μέγα τειχίον ἀλλῆς,
 αὐτοῦ δὲ προπάροιθε θυράων ἐδριόοντο.
 τοῖσιν δ' Εὐρύμαχος, Πολύβου παῖς, ἦρχ' ἀγορεύειν·
 „ὦ φίλοι, ἣ μέγα ἔργον ὑπερφιάλως τετέλεσται 345
 Τηλεμάχῳ ὁδὸς ἦδε· φάμεν δέ οἱ οὐ τελέεσθαι.
 ἀλλ' ἄγε νῆα μέλαιναν ἐρύσσομεν, ἥτις ἀρίστη,
 ἐς δ' ἐρέτας ἀλιῆας ἀγείρομεν, οἳ κε τάχιστα
 κείνοις ἀγγείλωσι θοῶς οἰκόνδε νέεσθαι.“ 350

Οὐπω πᾶν εἶρηθ', ὅτ' ἄρ' Ἀμφινόμος ἶδε νῆα,
 στροφεθεῖς ἐκ χάρος, λιμένος πολυβενθέος ἐντὸς,
 ἰστία τε στέλλοντας ἐρετμὰ τε χερσὶν ἔχοντας.
 ἦδ' ὁ δ' ἄρ' ἐγγελάσας μετεφώνεεν οἷς ἐτάροισιν
 „Μὴ τιν' ἐτ' ἀγγελίην ὀτρύνομεν· οἷδε γὰρ ἔνδον,
 ἣ τίς σφιν τόδ' ἔειπε θεῶν, ἣ εἰσιδον αὐτοὶ 355
 νῆα παρερχομένην, τὴν δ' οὐκ ἐδύναντο κιχῆναι.“

Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἀνστάντες ἔβαν ἐπὶ θῖνα θαλάσσης,
 αἶψα δὲ νῆα μέλαιναν ἐπ' ἠπείροιο ἔρυσσαν,
 τεύχεα δέ σφ' ἀπένεικαν ὑπέρθυμοι θεράποντες. 360
 αὐτοὶ δ' εἰς ἀγορὴν κίον ἀθρόοι, οὐδέ τιν' ἄλλον
 εἶον οὔτε νέων μεταλξιν οὔτε γερόντων.
 τοῖσιν δ' Ἀντίνοος μετέφη, Εὐπείθεος υἱός,

„ὦ πόποι, ὥς τόνδ' ἄνδρα θεοὶ κακότητος ἔλυσαν.
 ἡματα μὲν σκοποὶ ἴξον ἐπ' ἄκριας ἠνεμοέσας 365
 αἶεν ἐπασσύτεροι· ἅμα δ' ἠελίῳ καταδύντι
 οὔ ποτ' ἐπ' ἠπείρου νύκτ' ἄσαμεν, ἀλλ' ἐνὶ πόντῳ
 νηὶ θοῇ πλείοντες ἐμίμνομεν Ἡῶ διαν,
 Τηλέμαχον λοχῶντες, ἵνα φθίσωμεν ἑλόντες
 αὐτόν· τὸν δ' ἄρα τέως μὲν ἀπήγαγεν οἰκαδὲ δαίμων,
 ἡμεῖς δ' ἐνθάδε οἱ φραζώμεθα λυγρὸν ὕλεθρον 371
 Τηλεμάχῳ, μηδ' ἡμᾶς ὑπεκφύγοι· οὐ γὰρ οἶω
 τούτου γε ζώοντος ἀνύσσεσθαι τάδε ἔργα.
 αὐτὸς μὲν γὰρ ἐπιστήμων βουλῇ τε νόῳ τε,

λαοὶ δ' οὐκ ἐτι πάμπαν ἐφ' ἡμῖν ἦρα φέρουσιν 375
 ἀλλ' ἄγετε, πρὶν κείνον ὁμηγυρίσασθαι Ἀχαιοὺς
 εἰς ἀγορὴν — οὐ γάρ τι μεθησέμεναί μιν ὄλω,
 ἀλλ' ἀπομηνίσει, ἐρέει δ' ἐν πᾶσιν ἀναστὰς
 οὔνεκά οἱ φόνον αἰπὺν ἐράπτομεν οὐδ' ἐκίχημεν·
 οἱ δ' οὐκ αἰνήσουσιν ἀκούοντες κακὰ ἔργα· 380

μῆ τι κακὸν ῥέξωσι καὶ ἡμέας ἐξελάσωσιν
 γαίης ἡμετέρης, ἄλλων δ' ἀφικώμεθα δῆμον —
 ἀλλὰ φθέωμεν ἐλόντες ἐπ' ἀγροῦ νόσφι πόλης
 ἢ ἐν ὁδῷ· βίοντον δ' αὐτοὶ καὶ κτήματ' ἔχωμεν,
 θασσάμενοι κατὰ μοῖραν ἐφ' ἡμέας, οἰκία δ' αὐτὲ 385
 κείνου μητέρι δοῖμεν ἔχειν ἢ δ' ὅστις ὀπυῖοι.
 εἰ δ' ὑμῖν ὅδε μῦθος ἀφανδάνει, ἀλλὰ βόλεσθε
 αὐτόν τε ζῶειν καὶ ἔχειν πατρῷα πάντα,
 μὴ οἱ χρήματ' ἔπειτα ἄλις θυμηδὲ' ἔδωμεν
 ἐνθάδ' ἀγριόμενοι, ἀλλ' ἐκ μεγάροιο ἕκαστος 390
 μνάσθω ἐέδνοισιν διζήμενος· ἢ δὲ κ' ἔπειτα
 γήμαιθ' ὅς κε πλεῖστα πόροι καὶ μόρσιμος ἔλθοι·“

ᾧς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ·
 τοῖσιν δ' Ἀμφίνομος ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν,
 Νίσου φαιδιμος υἱὸς, Ἀρητιάδαο ἀνακτος, 395
 ὅς ῥ' ἐκ Δουλιχίου πολυπύρου, ποιήεντος,
 ἠγείτο μνηστήρσι, μάλιστα δὲ Πηνελόπειῃ
 ἠνδανε μῦθοισι· φρεσὶ γὰρ κέχρητ' ἀγαθῆσιν·
 ὅ σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν

„ὦ φίλοι, οὐκ ἂν ἔργωγε κατακτείνειν ἐθέλωμι
 Τηλέμαχον· δεινὸν δὲ γένος βασιλῆϊόν ἐστιν 400
 κτείνειν· ἀλλὰ πρῶτα θεῶν εἰρώμεθα βουλάς.
 εἰ μὲν κ' αἰνήσωσι Διὸς μέγαλοιο θεμίστες,
 αὐτὸς τε κτενέω τοὺς τ' ἄλλους πάντας ἀνώξω·
 εἰ δὲ κ' ἀποτροπῶσι θεοὶ, παύσασθαι ἄνωγα.“ 405

ᾧς ἔφατ' Ἀμφίνομος, τοῖσιν δ' ἐπιήνδανε μῦθος·

αὐτὰρ ἔπειτ' ἀνστάντες ἔβαν δόμον εἰς Ὀδυσῆος,
ἔλθόντες δὲ καθίζου ἐπὶ ξεστοῖσι θρόνοισιν.

Ἡ δ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε περίφρων Πηνελόπεια,
μνηστῆρεςσι φανῆναι ὑπερβιον ὕβριν ἔχουσιν. 410

πεύθετο γάρ οὐ παιδὸς ἐνὶ μεγάροισιν ὄλεθρον·

κῆρυξ γάρ οἱ ἔειπε Μένδων, ὃς ἐπεύθετο βουλὰς.

βῆ δ' ἰέναι μέγαρόνδε σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν.

αἶλ' ὅτε δὴ μνηστῆρας ἀφίκετο διὰ γυναικῶν,

στῆ ῥα παρὰ σταθμὸν τέγεος πύκα ποιητοῖο, 415

ἅντα παρειάων σχομένη λιπαρὰ κρήδεμνα,

Ἀντίνοον δ' ἐνένιπεν ἔπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζεν·

„Ἀντίνο', ὕβριν ἔχων, κακομήχανε, καὶ δέ σέ φασιν

ἐν δῆμῳ Ἰθάκης μεθ' ὀμήλικας ἔμμεν ἄριστον

βουλῇ καὶ μύθοισι· σὺ δ' οὐκ ἄρα τοῖος ἔησθα. 420

μάργε, τίη δέ σὺ Τηλεμάχῳ θάνατόν τε μόρον τε

ῥάπτεις, οὐδ' ἰκέτας ἐμπάζεαι, οἷσιν ἄρα Ζεὺς

μάρτυρος; οὐδ' ὅσῃ κακὰ ῥάπτειν ἀλλήλοισιν.

ἦ οὐκ οἶσθ' ὅτε δεῦρο πατήρ τεός ἵκετο φεύγων,

δῆμον ὑποδδείςας; δὴ γὰρ κεχολώατο λήν, 425

οὔνεκα ληϊστῆρσιν ἐπισπόμενος Ταφίοισιν

ἦκαχε Θεσπρωτοὺς· οἱ δ' ἡμῖν ἄρθμιοι ἦσαν·

τόν ᾧ ἔθελον φθίσει καὶ ἀπορραῖσαι φίλον ἦτορ

ἦδὲ κατὰ ζώην φαγέειν μενοεικέα πολλήν·

ἀλλ' Ὀδυσσεὺς κατέρυκε καὶ ἐσχεθεν ἱεμένους περ. 430

τοῦ νῦν οἶκον ἄτιμον ἔδεις, μνάα δὲ γυναικα

παῖδά τ' ἀποκτείνεις, ἐμὲ δὲ μεγάλως ἀκαχίζεις·

ἀλλὰ σε παύσασθαι κέλομαι καὶ ἀνωγέμεν ἄλλους.“

Τὴν δ' αὖτ' Εὐρύμαχος, Πολύβου παῖς, ἀντίον ἤυδα

„κούρη Ἰκαρίοιο, περίφρων Πηνελόπεια, 435

θάρσει· μὴ τοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῇσι μελόντων.

οὐκ ἔσθ' οὗτος ἀνὴρ οὐδ' ἔσσεται οὐδὲ γένηται,

ὃς κεν Τηλεμάχῳ σῶν υἱεῖ χεῖρας ἐποίσει

ζώοντός γ' ἐμέθεν καὶ ἐπὶ χθονὶ δερκομένῳ
 ὣδε γὰρ ἐξερέω, καὶ μὴν τετελεσμένον ἔσθαι
 αἰψά οἱ αἶμα κελαινὸν ἐρωήσει περὶ δουρὸς
 ἡμετέρου, ἐπειὴ καὶ ἐμὲ πολίπορθος Ὀδυσσεύς
 πολλάκι γούνασιν οἷσιν ἐφροσάμενος κρέατα
 ἐν χείρεσσιν ἔθηκεν, ἐπέσχε τε οἶνον ἐρυθρόν
 τῷ μοι Τηλέμαχος πάντων πολὺ φίλτατός
 ἀνδρῶν, οὐδέ τί μιν θάνατον τρομέεσθαι
 ἐκ γε μνηστήρων· θεόθεν δ' οὐκ ἔστ' ἀλέγειν.

Ὡς φάτο θαρσύνων, τῷ δ' ἤρτυεν αὐτόν·
 ἢ μὲν ἄρ' εἰσαναβᾶς ὑπερώϊα σιγαλύνετα
 κλαῖεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα, φίλον πόσιν, ὅφρ' ἔλθοι
 ἡδὺν ἐπὶ βλεφάροισι βάλε γλαυκῶπις Ἀθήνη.

Ἐσπέριος δ' Ὀδυσῆϊ καὶ νύκτι δίος ὕφρος
 ἦλυθεν· οἱ δ' ἄρα δόρυπον ἐπισταδὺν ὥπλον
 σὺν ἱερεύσαντες ἐνιαύσιον, αὐτὰρ Ἀθήνην
 ἄγχι παρισταμένην, Λαερτιάδην Ὀδυσῆα
 ῥάβδῳ πεπληγυῖα πάλιν ποίησε γέροντα,
 λυγρὰ δὲ εἴματα ἔσσε περὶ χροῖ, μή εἰς σῆμα
 γνοιῇ ἐσάντα ἰδῶν καὶ ἐχέφρονι Πηνελόπεια
 ἔλθοι ἀπαγγέλλων μηδὲ φρεσὶν εἰρύσσαι.

Τὸν καὶ Τηλέμαχος πρότερος πρὸς μῦθον
 ἤλθε, δὲ Εὐμαῖε· τί δὴ κλέος ἔστ' ἀνδρῶν
 ἢ ῥ' ἤδη μνηστήρες ἀγήνορες ἔνδον ἔασιν
 ἐκ λόχου, ἢ ἔτι μ' αὐτὸ εἰρύναται οἴκαδ' ἵκεν;

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη, Εὐμαῖε,
 οὐκ ἔμελέν μοι ταῦτα μεταλλῆσαι καὶ ἐλπίδι
 ἄστν καταβλώσκοντα· τάχιστα με θυμὸς
 ἀγγελίην εἰπόντα πάλιν δεῦρ' ἀπονέεσθαι
 ὠμήρησε δέ μοι παρ' ἐταίρων ἄγγελος ὦν
 κῆρυξ, ὅς δὴ πρῶτος ἔπος σῇ μητρὶ ἔειπε
 ἄλλο δέ τοι τόγε οἶδα· τὸ γὰρ ἶδον ὕφθαλμι.

ἤδη ὑπὲρ πόλιος, ὅθι θ' Ἑρμαιοσ λόφος ἐστίν,
 ἦα κιών, ὅτε νῆα θοὴν ἰδόμην κατιούσαν
 ἐς λιμέν' ἡμέτερον· πολλοὶ δ' ἔσαν ἄνδρες ἐν αὐτῇ,
 βεβροῖθι δὲ σάκεσσι καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγυνοῖσιν·
 καὶ σφέας ὥϊσθην τοὺς ἔμμεναι, οὐδέ τι οἶδα.“ 475

Ὡς φάτο, μείδησεν δ' ἱερὴ Ἴς Τηλεμάχοιο
 ἐς πατέρ' ὀφθαλμοῖσιν ἰδὼν, ἀλέεινε δ' ὑφορβόν.

Οἱ δ' ἐπεὶ οὖν παύσαντο πόνου τετύκοντό τε δαῖτα,
 δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδρεύετο δαιτὸς ἔσσης.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο, 480
 κοῖτον τε μνήσαντο καὶ ὕπνου δῶρον ἔλοντο.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ P.

Τηλεμάχου ἐπάνοδος εἰς Ἰθάκην.

Ἥμος δ' ἡριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 ὃη τότ' ἐπειθ' ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα
 Τηλέμαχος, φίλος νῖος Ὀδυσσεύος θεῖοιο,
 αἶλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ὃ οἱ παλάμῃφιν ἀρήρει,
 ἄστυδε ἱέμενος, καὶ ἐὼν προσέειπε συβώτην 5
 „Ἄττε, ἦτοι μὲν ἐγὼν εἰμ' ἐς πόλιν, ὅφρα με μήτηρ
 ὄψεται· οὐ γάρ μιν πρόσθεν παύσεσθαι οἶω
 κλαυθμοῦ τε στυγεροῦ γόοιό τε δακρυόεντος,
 πρὶν γ' αὐτόν με ἰδῆται· ἀτὰρ σοίγ' ὦδ' ἐπιτέλλω
 τὸν ξείνον δύστηνον ἄγ' ἐς πόλιν, ὅφρ' αὖ ἐκείθι 10
 δαῖτα πτωχεύῃ· δώσει δέ οἱ ὅς κ' ἐθέλησιν
 πύρρον καὶ κοτύλην· ἐμὲ δ' οὐπὼς ἐστίν ἅπαντας
 ἀνθρώπους ἀνέχεσθαι, ἔχοντά περ ἄλγεια θυμῷ.

ὁ ξείνος δ' εἶπερ μάλα μνηΐει, ἄλγιον αὐτῷ
ἔσσεται· ἧ γὰρ ἐμοὶ φίλ' ἀληθέα μυθήσασθαι.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις
σεύς

„ὦ φίλος, οὐδέ τοι αὐτὸς ἐρύκεσθαι μενεαίνοντι
πτωχῷ βέλτερόν ἐστι κατὰ πτόλιν ἢ κατ' ἀργαῖαν
δαῖτα πτωχεύειν· δώσει δέ μοι ὅς κ' ἐθέλησιν·
οὐ γὰρ ἐπὶ σταθμοῖσι μένειν ἐτι τηλίκος εἰμὶ,
ὥστ' ἐπιτεилаμένῳ σημάντορι πάντα πιθέσθαι·
ἀλλ' ἔρχευ· ἐμὲ δ' ἄξει ἀνὴρ ὅδε, τὸν σὺ καὶ
αὐτίκ' ἐπεὶ κε πυρὸς θερέω ἀλέη τε γένηται.
κίνωδς γὰρ τάδε εἵματ' ἔχω κακά· μὴ με δαμάσῃ
στῖβη ὑπιοίῃ· ἔκαθεν δέ τε ἄστν φάτ' εἶναι.“

Ὡς φάτο, Τηλέμαχος δὲ διὰ σταθμοῖο βεβήκει
κραιπνὰ ποσὶ προβιβὰς, κακὰ δὲ μνηστῆρσι φησὶ
αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἵκανε δόμους εὐναιετάοντας,
ἔγχος μὲν ῥ' ἔστησε φέρων πρὸς κίονα μακρὸν
αὐτὸς δ' εἴσω ἔεν καὶ ὑπέρβη λάϊνον οὐδόν.

Τὸν δὲ πολὺν πρώτην εἶδε τροφὸς Εὐρύκλειος
κῶεα καστορνῦσα θρόνοισι ἐνὶ δαιδαλέοισιν,
δακρύσασα δ' ἐπειτ' ἰθύς κίεν· ἀμφὶ δ' ἄρ' ἄνδρες
ὁμῶαί Ὀδυσσεῆος ταλασίφρονος ἠγερέθοντο,
καὶ κύνεον ἀγαπαζόμεναι κεφαλὴν τε καὶ ὦμον.

Ἡ δ' ἔεν ἐκ θαλάμοιο περίφρων Πηνελόπειά
Ἀρτέμιδι ἰκέλη ἢ χρυσῇ Ἀφροδίτῃ,
ἀμφὶ δὲ παιδὶ φίλῳ βάλε πήχεε δακρύσασα,
κύσσε δέ μιν κεφαλὴν τε καὶ ἄμφω φάεα καλὰ
καὶ ῥ' ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

„Ἥλθες, Τηλέμαχε, γλυκερὸν φάος. οὐ σ' ἐπὶ
ὄψεσθαι ἐφάμην, ἐπεὶ ὄχρεο νηϊ Πύλουνδε
λάθρη, ἐμεῦ ἀέκητι, φίλου μετὰ πατρὸς ἀκούων
ἀλλ' ἄγε μοι κατάλεξον ὅπως ἦντησας ὁπωπῆς.“

Τῇν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦῤα 45
 „μῆτερ ἐμή, μή μοι γόον ὄρνυθι μηδέ μοι ἦτορ
 ἐν στήθεσσι· ὅρνε φρυγόντι περ αἰπὺν ὄλεθρον·
 ἀλλ' ὕδρηναμένη, καθαρὰ χροῖ εἴμαθ' ἑλοῦσα,
 [εἰς ὑπερῷ' ἀναβᾶσα σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν]
 εὖχεο πᾶσι θεοῖσι τεληέσσας ἑκατόμβας 50
 ῥέξειν, αἱ κέ ποθι Ζεὺς ἀντιτα ἔργα τελέσσει.
 αὐτὰρ ἐγὼν ἀγορὴν ἐσελεύσομαι, ὄφρα καλέσσω
 ξείνον, ὅτις μοι κεῖθεν ἄμ' ἐόπετο δεῦρο κίοντι.
 τὸν μὲν ἐγὼ προὔπεμψα σὺν ἀντιθέοις ἐτάροισιν,
 Πείραιον δέ μιν ἠνώγεα προτὶ οἴκον ἄγοντα 55
 ἐνδονκέως φιλέειν καὶ τιέμεν, εἰσόκεν ἔλθω.“

Ὡς ἄρ' ἐφώνησεν, τῇ δ' ἄπτερος ἐπλετο μῦθος.
 ἦ δ' ὕδρηναμένη, καθαρὰ χροῖ εἴμαθ' ἑλοῦσα,
 εὖχετο πᾶσι θεοῖσι τεληέσσας ἑκατόμβας
 ῥέξειν, αἱ κέ ποθι Ζεὺς ἀντιτα ἔργα τελέσσει. 60

Τηλέμαχος δ' ἄρ' ἔπειτα διέκ μεγάροιο βεβήκει
 ἔγχος ἔχων· ἅμα τῶγε κύνες πόδας ἀργοὶ ἔποντο.
 θεσπεσίην δ' ἄρα τῶγε χάριν κατέχευνεν Ἀθήνη·
 τὸν δ' ἄρα πάντες λαοὶ ἐπερχόμενον θιγεῦντο.
 ἀμφὶ δέ μιν μνηστῆρες ἀγήνορες ἠγερέθοντο 65
 ἑσθλ' ἀγορεύοντες, κακὰ δὲ φρεσὶ βυσσοδόμενοι.
 αὐτὰρ ὁ τῶν μὲν ἔπειτα ἀλεύατο πουλὺν ὄμιλον,
 ἀλλ' ἵνα Μέντωρ ἦστο καὶ Ἄντιφος ἦδ' Ἀλιθέροης,
 οἵτε οἱ ἐξ ἀρχῆς πατρώοι ἦσαν ἐτάροι,
 ἐνθα καθέζετ' ἰών· τοὶ δ' ἐξερέεινον ἕκαστα. 70
 τοῖσι δὲ Πείραιος δουρικλυτὸς ἐγγνύθεν ἦλθεν
 ξείνον ἄγων ἀγορήνδε διὰ πτόλιν· οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν
 Τηλέμαχος ξείνοιο ἐκὰς τράπεζ', ἀλλὰ παρέστη.
 τὸν καὶ Πείραιος πρότερος πρὸς μῦθον ἔειπεν·

„Τηλέμαχ', αἰψ' ὅτρυνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα γυναικας,
 ὥς τοι δῶρ' ἀποπέμψω, ἃ τοι Μενέλαος ἔδωκεν.“ 76

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίο
 „Πείραι, οὐ γάρ τ' ἴδμεν ὅπως ἔσται τάδε
 εἰ κεν ἐμὲ μνηστῆρες ἀγήνορες ἐν μεγάροισιν
 λάθρη κτείναντες πατρώϊα πάντα δάσωνται
 αὐτὸν ἔχοντά σε βούλομ' ἐπαυρέμεν, ἢ τίς
 εἰ δέ κ' ἐγὼ τούτοισι φόνον καὶ Κῆρα φυγῶν
 δὴ τότε μοι χαίροντι φέρειν πρὸς δῶματα;

Ὡς εἰπὼν ξείνον ταλαπείριον ἤγεν ἐς οὔλινον
 αὐτὰρ ἐπεὶ ὃ' ἴκοντο δόμους εὐναιετάοντα
 χλαῖνας μὲν κατέθεντο κατὰ κλισμούς τε θυγατέρας
 ἐς δ' ἀσαμίνθους βάντες ἐϋξέστας λούσαντο
 τοὺς δ' ἐπεὶ οὖν δμῶαί λούσαν καὶ χρῖσσαντο
 ἄμφι δ' ἄρα χλαῖνας οὔλας βάλλον ἡδὲ χιτῶνας
 ἐκ ὧν ἀσαμίνθων βάντες ἐπὶ κλισμοῖσι καθύπευθε
 χέρνιβα δ' ἄμφιπολος προχόῳ ἐπέχευε φέρων
 καλῇ χρυσεῖῃ, ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος,
 νύψασθαι· παρὰ δὲ ξεστήν ἐτάνυσσε τράπεζαν
 σῖτον δ' αἰδοίῃ ταμίῃ παρέθηκε φέρουσα,
 εἶδατα πόλλ' ἐπιθεῖσα, χαριζομένη παρεόντων
 μήτηρ δ' ἀντίον ἴξε παρὰ σταθμὸν μέγαν
 κλισμῷ κεκλιμένη, λέπτ' ἡλάκατα στρωφῶν
 οἱ δ' ἐπ' ὀνειδάθ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρα
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἐνὶ
 τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε περίφρων Πηνελόπεια·

„Τηλέμαχ', ἦτοι ἐγὼν ὑπερώϊον εἰδαναβλήν
 λέξομαι εἰς εὐνὴν, ἢ μοι στονόεσσα τέτυκται
 αἰεὶ δάκρυσ' ἐμοῖσι πεφυρμένη, ἐξ οὗ Ὀδυσσεὺς
 ὥχεθ' ἄμ' Ἀτρεΐδῃσιν ἐς Ἴλιον· οὐδέ μοι
 πρὶν ἐλθεῖν μνηστῆρας ἀγήνορας ἐς τόδε δῶμα
 νόστον σοῦ πατρὸς σάφα εἰπέμεν, εἰ ποὺν

Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίο
 „τοίγαρ ἐγὼ τοι, μήτερ, ἀληθείην καταλέγω·

ὀρόμεθ' ἔς τε Πύλον καὶ Νέστορα, ποιμένα λαῶν·
 διζήμενος δέ με κείνος ἐν ὑψηλοῖσι δόμοισιν 110
 ἠδυκέως ἐφίλει, ὥσεί τε πατὴρ ἐὼν υἱὸν
 ἐλθόντα χροόνιον νέον ἄλλοθεν· ὥς ἐμὲ κείνος
 ἠδυκέως ἐκόμιζε σὺν υἱάσι κυδαλίμοισιν.
 αὐτὰρ Ὀδυσσεύς ταλασίφρονος οὔ ποτ' ἔφασκεν,
 ζωοῦ οὐδὲ θανόντος, ἐπιχθονίων τευ ἀκοῦσαι·
 ἀλλὰ μ' ἔς Ἀτρεΐδην, δουρικλειτὸν Μενέλαον, 116
 ἵπποισι προὔπεμψε καὶ ἄρμασι κολλητοῖσιν.
 εἰθ' ἰδὼν Ἀργεῖην Ἑλένην, ἧς εἵνεκα πολλὰ
 Ἀργεῖοι Τρῶές τε θεῶν ἰότητι μόγησαν.
 εἶρετο δ' αὐτίκ' ἔπειτα βοήν ἀγαθὸς Μενέλαος 120
 ὅττεν χοηῖζων ἰκόμην Λακεδαίμονα διὰν
 αὐτὰρ ἐγὼ τῷ πᾶσαν ἀληθείην κατέλεξα·
 καὶ τότε δὴ μ' ἐπέεσσιν ἀμειβόμενος προσέειπεν
 ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ κρατερόφρονος ἀνδρὸς ἐν
 εὐνῇ
 ἤθελον εὐνηθῆναι, ἀνάγκιδες αὐτοὶ ἐόντες. 125
 ὥς δ' ὅποτ' ἐν ξυλόχῳ ἔλαφος κρατεροῖο λέοντος
 νεβροὺς κοιμήσασα νεηγενέας γαλαθηνούς
 κνημοὺς ἐξερέησι καὶ ἄγκυα ποιήεντα
 βοσκομένη, ὃ δ' ἔπειτα ἐὴν εἰσήλυθεν εὐνὴν,
 ἀμφοτέροισι δὲ τοῖσιν ἀεικέα πότμον ἐφῆκεν, 130
 ὃς Ὀδυσσεὺς κείνοισιν ἀεικέα πότμον ἐφήσει.
 αἱ γὰρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίῃ καὶ Ἀπολλων,
 τοῖος ἐὼν οἷός ποτ' εὐκτιμένη ἐνὶ Λέσβῳ
 ἐξ ἔριδος Φιλομηλείδῃ ἐπάλαισεν ἀναστάς.
 καὶ δ' ἔβαλε κρατερῶς, κεχάροντο δὲ πάντες Ἀχαιοί,
 τοῖος ἐὼν μνηστῆρσιν ὁμιλήσειεν Ὀδυσσεύς· 136
 πάντες κ' ὠκύμοροι τε γενοίατο πικρόγαμοί τε.
 ταῦτα δ' αἶ μ' εἰρωτᾶς καὶ λίσσεται, οὐκ ἂν ἐρωγε
 ἄλλα παρὲς εἰποίμι παρακλιδὸν οὐδ' ἀπατήσω.

ἀλλὰ τὰ μὲν μοι ἔειπε γέρον ἄλιος νημερτής, 140
 τῶν οὐδέν τοι ἐγὼ κρύψω ἔπος οὐδ' ἐπικεύσω.
 φῆ μιν ὄγ' ἐν νήσῳ ἰδέειν κρατέρ' ἄλλγ' ἔχοντα,
 νύμφης ἐν μεγάροισι Καλυψοῦς, ἣ μιν ἀνάγκη
 ἴσχει· ὃ δ' οὐ δύναται ἦν πατρίδα γαῖαν ἰκέσθαι.
 οὐ γάρ οἱ πάρα νῆες ἐπήρετμοι καὶ ἑταῖροι, 145
 οἳ κέν μιν πέμποιεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.
 ὥς ἔφατ' Ἀτρεΐδης, δουρικλειτὸς Μενέλαος.
 ταῦτα τελευτήσας νεόμην· ἔδοσαν δέ μοι οὔρου
 ἀθάνατοι, τοί μ' ὦκα φίλῃν ἐς πατρίδ' ἐπεμψαν.^α

Ὡς φάτο, τῇ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι νύκεινεν.
 τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε Θεοκλύμενος θεοειδής 151
 „ὦ γύναι αἰδοίη Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος,
 ἦτοι ὄγ' οὐ σάφα οἶδεν, ἐμεῖο δὲ σύνθεο μῦθον·
 ἀτρεκέως γάρ σοι μαντεύσομαι οὐδ' ἐπικεύσω.
 ἴστω νῦν Ζεὺς πρῶτα θεῶν, ξενίῃ τε τράπεζα 155
 ἴσiti τ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ἦν ἀφικάνω,
 ὥς ἦτοι Ὀδυσσεὺς ἦδη ἐν πατρίδι γαίῃ,
 ἦμενος ἢ ἔρπων, τάδε πευθόμενος κακὰ ἔργα,
 ἔστιν, ἀτὰρ μνηστῆρσι κακὸν πάντεσσι φυτεύει·
 τοῖον ἐγὼν οἶωνόν ἐϋσσέλμου ἐπὶ νηὸς 160
 ἦμενος ἐφρασάμην καὶ Τηλεμάχῳ ἐγγεγώνευν.“

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια
 „αἶ γὰρ τοῦτο, ξένε, ἔπος τετελεσμένον εἶη·
 τῷ κε τάχα γνοίης φιλότῃτά τε πολλά τε δῶρα
 ἐξ ἐμεῦ, ὥς ἂν τίς σε συναντόμενος μακαρίζοι.“ 165
 Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
 μνηστῆρες δὲ πάροιθεν Ὀδυσῆος μεγάροιο
 δίσκοισιν τέρποντο καὶ αἰγανέησιν λέντες,
 ἐν τυκτῷ δαπέδῳ, ὅθι περ πάρος ὕβριν ἔχουσιν.
 ἀλλ' ὅτε δὴ δειπνηστος ἔην καὶ ἐπήλυθε μῆλα 170
 πάντοθεν ἐξ ἄγρων, οἱ δ' ἤγαγον οἱ τὸ πάρος περ,

καὶ τότε δὴ σφιν ἔειπε Μέδων· ὃς γάρ ῥα μάλιστα
ἤνδανε κηρύκων, καὶ σφιν παρεγίνετο δαιτί·

„Κοῦροι, ἐπειδὴ πάντες ἐτέρφθητε φρέν' ἀέθλοις,
ἔρχεσθε πρὸς δῶμαθ', ἵν' ἐντυνώμεθα δαῖτα· 175

οὐ μὲν γάρ τι χέριον ἐν ὥρῃ δεῖπνον ἐλέσθαι.“

Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἀνστάντες ἔβαν πείθοντό τε μῦθῳ.
αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἵκοντο δόμους εὐναιετάρχοντας,

χλαίνας μὲν κατέθεντο κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε,
οἱ δ' ἴερευον ὅις μεγάλους καὶ πίονας αἶγας, 180

ἴρευον δὲ σύας σιάλους καὶ βοῦν ἀγελαιήν,

δαίτ' ἐντυνόμενοι. τοὶ δ' ἐξ ἀγροῖο πόλινδε

ᾠτρύνοντ' Ὀδυσσεύς τ' ἰέναι καὶ δῖος ὕφορβός.

τοῖσι δὲ μῦθων ἦρχε συβώτης, ὄρχαμος ἀνδρῶν·

„Ἐεῖν, ἐπεὶ ἄρ' ἔπειτα πόλινδ' ἰέναι μενεαίνεις 185

σήμερον, ὥς ἐπέτελλεν ἄναξ ἐμός - ἧ σ' ἂν ἔγωγε

αὐτοῦ βουλοίμην σταθμῶν ῥυτῆρα λιπέσθαι·

ἀλλὰ τὸν αἰδέομαι καὶ δεῖδια, μή μοι ὀπίσσω

νικίῃ· χαλεπαὶ δέ τ' ἀνάκτων εἰσὶν ὁμοκλαί-

ἀλλ' ἔγε νῦν ἵομεν· δὴ γὰρ μέμβλωκε μάλιστα 190

ἡμῶρ, ἀτὰρ τάχα τοι ποτὶ ἔσπερα ρίγιον ἔσται.“

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσ-

σεύς

„γιννώσκω, φρονέω· τάγε δὴ νοέοντι κελεύεις.

ἀλλ' ἵομεν, σὺ δ' ἔπειτα διαμπερὲς ἡγεμόνευε.

ὃς δέ μοι, εἰ ποθὶ τοι ῥόπαλον τετμημένον ἔστιν, 195

σκηροίπτεσθ', ἐπειὴ φασὶ ἀρισταλὲ' ἔμμεναι οὐδόν.“

Ἢ ῥα καὶ ἀμφ' ᾧμοισιν αἰεκέα βάλλετο πήρην,

πυκνὰ ῥωγαλέην· ἐν δὲ στρόφος ἦεν ᾠορτήρ.

Εὐμαιος δ' ἄρα οἱ σκηπτρον θυμαρὲς ἔδωκεν.

τῷ βήτην, σταθμὸν δὲ κύνες καὶ βῶτορες ἄνδρες 200

ῥύατ' ὕπισθε μένοντες· ὁ δ' εἰς πόλιν ἦγεν ἄνακτα

πτωχῷ λευγαλέῳ ἐναλίγκιον ἠδὲ γέροντι,

σκηπτόμενον· τὰ δὲ λυγρὰ περὶ χροῦ εἴματα ἔστο.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ στείχοντες ὁδὸν κᾶτα παιπαλόεσσιν
 ἄστεος ἐγγὺς ἔσαν καὶ ἐπὶ κρήνην ἀφίκοντο 205
 τυκτὴν καλλίροον, ὅθεν ὑδρεύοντο πολῖται,
 τὴν ποίησ' Ἰθακὸς καὶ Νήριτος ἡδὲ Πολύκτωρ·
 ἄμφι δ' ἄρ' αἰγείρων ὕδατοτρεφέων ἦν ἄλλος,
 πάντοσε κυκλοτερὲς, κατὰ δὲ ψυχρὸν ῥέειν ὕδωρ
 ὑπόθεν ἐκ πέτρης· βωμὸς δ' ἐφύπερθε τέτυκτο 210
 Νυμφάων, ὅθι πάντες ἐπιρρέζεσκον ὀδίται·
 ἐνθα σφέας ἐκίχαν' υἱὸς Δολιχίοιο Μελανθεὺς
 αἴρας ἄγων, αἷ πᾶσι μετέπρεπον αἰπολίοισιν,
 δειπνον μνηστήρεσσι· δύω δ' ἅμ' ἔποντο νομῆες.
 τοὺς δὲ ἰδὼν νείκεσεν ἔπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζεν,
 ἔκπαρλον καὶ αἰκῆς· ὄρινε δὲ κῆρ Ὀδυσῆος· 216
 „Νῦν μὲν δὴ μάλα πάγχυ κακὸς κακὸν ἡγγλάζει,
 ὥς αἰεὶ τὸν ὁμοῖον ἄγει θεὸς ὥς τὸν ὁμοῖον.
 πῇ δὴ τόνδε μολοβρὸν ἄγεις, ἀμέγαρτε συβῶτα,
 πτωχὸν ἀνηρὸν, δαιτῶν ἀπολυμαντήρα; 220
 ὅς πολλῆς φλιῆσι παραστάς θλίβεται ἄμους,
 αἰτίζων ἀκόλους, οὐκ ἄορας οὐδὲ λέβητας·
 τόν κ' εἴ μοι δοίης σταθμῶν ῥυτῆρα λιπέσθαι
 σηκοκόρον τ' ἔμεναι θαλλόν τ' ἐρίφοισι φορῆναι,
 καὶ κεν ὄρον πίνων μεγάλην ἐπιγουνίδα θείτο. 225
 ἀλλ' ἐπεὶ οὖν δὴ ἔργα κᾶκ' ἔμμαθεν, οὐκ ἐθελήσας
 ἔργον ἐποίχεσθαι, ἀλλὰ πτώσων κατὰ δῆμον
 βούλεται αἰτίζων βόσκειν ἦν γαστέρ' ἀναλτον.
 ἀλλ' ἐκ τοι ἔρέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
 αἷ κ' ἔλθῃ πρὸς δῶματ' Ὀδυσσεύος θεῖοιο, 230
 πολλά οἱ ἄμφι κάρη σφέλα ἀνδρῶν ἐκ παλαμάων
 πλευραὶ ἀποτρίψουσι δόμον κᾶτα βαλλομένοιο.“
 Ὡς φάτο, καὶ παριὼν λᾶξ ἐνθυρεν ἀφραδίῃσιν
 ἰσχύω· οὐδέ μιν ἐκτὸς ἀταρπιτοῦ ἐστυφέλιξεν,

ἀλλ' ἐμεν' ἀσφαλέως· ὁ δὲ μερμήριξεν Ὀδυσσεὺς 235
 ἢ μεταλῆας ῥοπάλῳ ἐκ θυμὸν ἔλοιτο,

ἢ πρὸς γῆν ἐλάσειε κάρη ἀμφουδὺς αἰέρας.

ἀλλ' ἐπετόλμησε, φρεσὶ δ' ἔσχετο· τὸν δὲ συβώτης
 κείκεσ' ἐσάντα ἰδὼν, μέγα δ' εὗξάτο χεῖρας ἀνασχών

„Νύμφαι κρηναῖται, κοῦραι Διὸς, εἴποτ' Ὀδυσσεὺς
 ὑμῖ' ἐπὶ μηρὶ ἔκχη, καλύψας πίονι δημῷ, 241

ἀρνῶν ἡδ' ἐρίφων, τόδε μοι κρηήνατ' ἐέλδωρ,

ὥς ἔλθοι μὲν κείνος ἀνὴρ, ἀγάροι δέ ἐ δαίμων·

τῷ κέ τοι ἀγλαΐας γε διασκεδάσειεν ἀπάσας,

τὰς νῦν ὑβρίζων φορέεις, ἀλαλήμενος αἰεὶ 245

ἄστυ κὰτ'· αὐτὰρ μῆλα κακοὶ φθείρουσι νομῆες.“

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Μελάνθιος, αἰπόλος αἰγῶν

„ὦ πόποι, οἶον ἔειπε κύων ὀλοφώϊα εἰδὼς,

τὸν ποτ' ἐγὼν ἐπὶ νηὸς εὖσσέλμοιο μελαίνης

ἄξω τῇλ' Ἰθάκης, ἵνα μοι βίοτον πολὺν ἄλφοι. 250

αἱ γὰρ Τηλέμαχον βάλοι ἀργυρότοξος Ἀπόλλων

σήμερον ἐν μεγάροις, ἢ ὑπὸ μνηστῆρσι δαμείῃ,

ὥς Ὀδυσῆϊ γε τηλοῦ ἀπώλετο νόστιμον ἦμαρ.“

Ὡς εἰπὼν τοὺς μὲν λίπεν αὐτοῦ ἦκα κιόντας,

αὐτὰρ ὁ βῆ, μάλα δ' ὤκα δόμους ἵκανε νῆακος.

κῆνίκα δ' εἶσω ἵεν, μετὰ δὲ μνηστῆρσι καθίζεν, 255

ἀντίον Εὐρυμάχου· τὸν γὰρ φιλέεσκε μάλιστα,

τῷ πάρα μὲν κρειῶν μοῖραν θέσαν οἱ πονέοντο,

σῖτον δ' αἰδοίῃ ταμὶη παρέσθηκε φέρουσα

ἔδμεναι. ἀγχίμολον δ' Ὀδυσσεὺς καὶ δῖος ὑφορβὸς 260

στήτην ἐρχομένῳ, περὶ δέ σφεας ἦλυθ' ἰωή

φόρμιγγος γλαφυρῆς· ἀνὰ γὰρ σφισι βάλλετ' αἰεῖδεν

Φήμιος· αὐτὰρ ὁ χειρὸς ἑλὼν προσέειπε συβώτην

„Εὖμαι, ἢ μάλα δὴ τάδε δῶματα κὰλ' Ὀδυσῆος, 265

ρεῖα δ' ἀρίγνωτ' ἐστὶ καὶ ἐν πολλοῖσιν ἰδέσθαι.

ἔξ ἐτέρων ἕτερό' ἐστὶν, ἐπήσκηται δέ οἱ αὐλή

τοίχῳ καὶ θριγκοῖσι, θύραι δ' εὐερκές εἰσὶν
 δικλίδες· οὐκ ἂν τις μιν ἀνὴρ ὑπεροπλίσσαιο.
 γινώσκω δ' ὅτι πολλοὶ ἐν αὐτῷ θάψαι τίθενται
 ἄνδρες, ἐπεὶ κνίσῃ μὲν ἀνήνοθεν, ἐν δέ τε φόρμιγγι 270
 ἤπυει, ἣν ἄρα δαιτὶ θεοὶ ποίησαν ἐταίρην.“

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφησ, Εὖμαιε σὺ βῶτα,
 „ῥεῖ' ἔγνωσ, ἐπεὶ οὐδὲ τὰ τ' ἄλλα πέρ ἐσθ' ἀνοήμων.
 ἀλλ' ἄγε δὴ φραζώμεθ' ὅπως ἔσται τάδε ἔργα.
 ἥε σὺ πρῶτος ἔσελθε δόμους εὐναιετάρχοντας, 275
 δύσεο δὲ μνηστῆρας, ἐγὼ δ' ὑπολείψομαι αὐτοῦ·
 εἰ δ' ἐθέλεις, ἐπίμεινον, ἐγὼ δ' εἰμι προπάρουθεν·
 μηδὲ σὺ δηθύνειν, μὴ τις σ' ἔκτοσθε νοήσας
 ἢ βάληῃ ἢ ἐλάσῃ· τὰ δέ σε φράζεσθαι ἄνωγα.“

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
 „γινώσκω, φρονέω· τάγε δὴ νοέοντι κελεύεις. 281
 ἀλλ' ἔρχευ προπάρουθεν, ἐγὼ δ' ὑπολείψομαι αὐτοῦ.
 οὐ γάρ τι πληγέων ἀδαιήμων οὐδὲ βολάων·
 τολμήεις μοι θυμὸς, ἐπεὶ κακὰ πολλὰ πέπονθα
 κύμασι καὶ πολέμῳ· μετὰ καὶ τόδε τοῖσι γενέσθω· 285
 γαστέρα δ' οὐπὼς ἔστιν ἀποκρῦψαι μεμαυῖαν,
 οὐλομένην, ἣ πολλὰ κακὰ ἀνθρώποισι δίδωσιν,
 τῆς ἔνεκεν καὶ νῆες εὐζυγοὶ ὀπλίζονται
 πόντον ἐπ' ἀτρύγετον, κακὰ δυσμενέεσσι φέρουσαι.“

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον· 290
 ἂν δὲ κύων κεφαλὴν τε καὶ οὐᾶτα κείμενος ἔσχευ,
 Ἄργος, Ὀδυσσεὺς ταλασίφρονος, ὃν ῥά ποτ' αὐτὸς
 θρέψε μὲν, οὐδ' ἀπόνητο, πάρος δ' εἰς Ἴλιον ἱρὴν
 ᾤχετο. τὸν δὲ πάρουθεν ἀγίνεσκον νέοι ἄνδρες
 αἰγας ἐπ' ἀγροτέρας ἠδὲ πρόας ἠδὲ λαγμούς· 295
 δὴ τότε κεῖτ' ἀπόθεστος ἀποικομένοιο ἄνακτος,
 ἐν πολλῇ κόπρῳ, ἣ οἱ προπάρουθε θυράων
 ἡμιόνων τε βοῶν τε ἅλις κέχντ', ὅφρ' ἂν ἄγοιεν

ὁμοῦς Ὀδυσσεύς τέμενος μέγα κοπήσοντας·
 ἔνθα κύων κεῖτ' Ἄργος, ἐνίπλειος κυνοραϊστέων. 300
 δὴ τότε γ', ὥς ἐνόησεν Ὀδυσσεύς ἐγγὺς ἔοντα,
 οὐρῇ μὲν ῥ' ὄγ' ἔσθνε καὶ οὐατα κάββαλεν ἄμφω,
 ἄσπον δ' οὐκέτ' ἔπειτα δυνήσατο οἶο ἄνακτος
 ἐλθέμεν· αὐτὰρ ὁ νόσφιν ἰδὼν ἀπομόρξατο δάκρυ,
 ῥέτα λαθὼν Εὐμαίον, ἄφαρ δ' ἐρεείνετο μύθῳ 305
 „Εὐμαί, ἥ μάλα θαῦμα, κύων ὅδε κεῖτ' ἐνὶ κόπρῳ.
 καλὸς μὲν δέμας ἐστίν, ἅτ' αὖ τόδε γ' οὐ σάφα οἶδα,
 εἰ δὴ καὶ ταχύς ἔσκε θέειν ἐπὶ εἰδεῖ τῶδε,
 ἢ αὐτὼς οἶοί τε τραπεζῆες κύνες ἀνδρῶν
 ὀλγνόντ'· ἀγλαῆς δ' ἔνεκεν κομέουσιν ἄνακτες.“ 310
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη, Εὐμαίε συβῶτα,
 καὶ λήν ἀνδρός γε κύων ὅδε τῆλε θανόντος.
 εἰ τοιόσδ' εἴη ἡμὲν δέμας ἠδὲ καὶ ἔργα,
 οἶόν μιν Τροίηνδε κίων κατέλειπεν Ὀδυσσεύς,
 ἡψά κε θήσαιο ἰδὼν ταχυτῆτα καὶ ἀλκὴν. 315
 οὐ μὲν γάρ τι φύγεσκε βαθείης βένθεσιν ὕλης
 ἐνθάδ' αὖ, ὅττι δίοιτο· καὶ ἰχνεσι γὰρ περιήδη·
 οὐδ' ἔχεται κακότητι, ἀναξ δέ οἱ ἄλλοθι πάτρης
 ὄλετο, τὸν δὲ γυναῖκες ἀκηδέες οὐ κομέουσιν.
 ὁμοῦς δ', εὐτ' ἂν μηκέτ' ἐπικρατέωσιν ἄνακτες, 320
 οὐκέτ' ἔπειτ' ἐθέλουσιν ἐναΐσιμα ἐργάζεσθαι·
 ἡμῖσιν γάρ τ' ἀρετῆς ἀποαίνυται εὐρύοπα Ζεὺς
 ἀνέρος, εὐτ' ἂν μιν κατὰ δούλιον ἥμαρ ἔλῃσιν.“
 Ὡς εἰπὼν εἰσῆλθε δόμους εὐναιετάρχοντας,
 ἠδ' ἰθὺς μεγάροιο μετὰ μνηστῆρας ἀγανούς. 325
 Ἄργον δ' αὖ κατὰ μοῖρ' ἔλαβεν μέλανος θανάτοιο,
 αὐτίκ' ἰδόντ' Ὀδυσῆα εἰκοστῷ ἐνιαυτῷ.
 Τὸν δὲ πολὺ πρῶτος ἶδε Τηλέμαχος θεοειδῆς
 ῥαχόμενον κατὰ δῶμα συβῶτην, ὧκα δ' ἔπειτα
 εὐς' ἐπὶ οἱ καλέσας· ὁ δὲ παπτήνας ἔλε δίφρον 330

κείμενον, ἔνθα τε δαιτρός ἐφίξεσκε κρέα πολλὰ
 δαιόμενος μνηστῆρσι δόμον κάτα δαινυμένοισιν·
 τὸν κατέθηκε φέρον πρὸς Τηλεμάχοιο τράπεζαν
 ἀντίον, ἔνθα δ' ἄρ' αὐτὸς ἐφέζετο· τῷ δ' ἄρα κῆρυξ
 μοῖραν ἑλὼν ἐτίθει κανέου τ' ἐκ σίτον αἰείρας. 335

Ἀγγίμολον δὲ μετ' αὐτὸν ἐδύσετο δώματ' Ὀδυσσεύς,
 πτωχῷ λευγαλέῳ ἐναλίγκιος ἥδὲ γέροντι,
 σκηπτόμενος· τὰ δὲ λυγρὰ περὶ χροῦ εἴματα ἔστο.
 Ἴξε δ' ἐπὶ μελίνου οὐδοῦ ἔντοσθε θυράων,
 κλινάμενος σταθμῷ κυπαρισίνῳ, ὃν ποτὲ τέκτων 340
 ξέσσειν ἐπισταμένως καὶ ἐπὶ στάθμην ἴθυνεν.
 Τηλέμαχος δ' ἐπὶ οἷ καλέσας προσέειπε συβώτην,
 ἄρτον τ' οὐλον ἑλὼν περικαλλέος ἐκ κανέοιο
 καὶ κρέας, ὥς οἱ χεῖρες ἐχάνθανον ἀμφιβαλόντι,

„Δὸς τῷ ξείνῳ ταῦτα φέρον αὐτόν τε κέλευε θῆναι
 αἰτίξειν μάλα πάντας ἐποιχόμενον μνηστῆρας·
 αἰδῶς δ' οὐκ ἀγαθὴ κεχηρμένῳ ἀνδρὶ παρεῖναι.“

Ὡς φάτο, βῆ δὲ συφορβὸς, ἐπεὶ τὸν μῦθον ἄκουσεν,
 ἀγχοῦ δ' ἰστάμενος ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευεν·

„Τηλέμαχος τοι, ξεῖνε, διδοῖ τάδε, καὶ σε κελεύει
 αἰτίξειν μάλα πάντας ἐποιχόμενον μνηστῆρας· 351
 αἰδῶ δ' οὐκ ἀγαθὴν φησ' ἔμμεναι ἀνδρὶ προῖκτη.“

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς

„Ζεῦ ἄνα, Τηλέμαχόν μοι ἐν ἀνδράσιν ὀλβιον εἶναι,
 καὶ οἱ πάντα γένοιθ' ὅσσα φρεσὶν ἦσι μενοινᾷ.“ 355

Ἡ ῥα καὶ ἀμφοτέρησιν ἐδέξατο καὶ κατέθηκεν
 αὐθι ποδῶν προπάροιθεν, ἀεικέλης ἐπὶ πήρης,
 ἥσθιε δ' ἔως ὃ τ' αἰοιδὸς ἐνὶ μεγάροισιν αἶειδεν·
 εὖθ' ὁ δεδιπνῆκεν, ὃ δ' ἐπαύετο θείως αἰοιδύς·
 μνηστῆρες δ' ὁμάδησαν ἀνὰ μέγαρ'. αὐτὰρ Ἀθήνη,
 ἄγχι παρισταμένη Λαερτιάδην Ὀδυσῆα 361

ὥτρυν', ὥς ἂν πύρνα κατὰ μνηστῆρας ἀγέροι,
 γνοίη δ' οἵτινές εἰσιν ἐναΐσιμοι οἳ τ' ἀθέμιστοι·
 ἀλλ' οὐδ' ὥς τιν' ἐμελλ' ἀπαλεξήσειν κακότητος.
 βῆ δ' ἱμεν αἰτήσων ἐνδέξια πῶτα ἕκαστον, 365
 πάντοσε χεῖρ' ὀρέγων, ὥς εἰ πτωχὸς πάλαι εἴη.
 οἳ δ' ἐλεαῖροντες δίδοσαν, καὶ ἐθάμβεον αὐτόν,
 ἀλλήλους τ' εἶροντο τίς εἴη καὶ πόθεν ἔλθοι.
 τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε Μελάνθιος, αἰπόλος αἰγῶν
 „Κέκλυτέ μεν, μνηστῆρες ἀγακλειτῆς βασιλείης,
 τοῦδε περὶ ξείνου· ἧ γάρ μιν πρόσθεν ὅπωπα. 371
 ἦτοι μὲν οἱ δεῦρο συβώτης ἠγεμόνευεν,
 αὐτὸν δ' οὐ σάφα οἶδα, πόθεν γένος εὖχεται εἶναι.“
 Ὡς ἔφατ', Ἀντίνοος δ' ἔπεσιν νείκεσσε συβώτην·
 „ὦ ἀρίγνωτε συβῶτα, τίη δὲ σὺ τόνδε πόλινδε 375
 ἤγαγες; ἧ οὐχ ἄλλῃς ἡμῖν ἀλήμονές εἰσι καὶ ἄλλοι,
 πτωχοὶ ἀνιηροὶ, δαιτῶν ἀπολυμαντῆρες;
 ἧ ὕνοσαι ὅτι τοι βίοντον κατέδουσιν ἀνακτος
 ἐνθάδ' ἀγειρόμενοι, σὺ δὲ καὶ προτὶ τόνδ' ἐκάλεσσας;“
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη, Εὖμαιε συβῶτα,
 „Αἰτίνό', οὐ μὲν καλὰ καὶ ἐσθλὸς ἐὼν ἀγορεύεις· 381
 τίς γὰρ δὴ ξείνονα καλεῖ ἄλλοθεν αὐτὸς ἐπελθὼν
 ἄλλον γ', εἰ μὴ τῶν οἳ δημοεργοὶ ἔασιν,
 μάντιν ἢ ἱητῆρα κακῶν ἢ τέκτονα δούρων,
 ἧ καὶ θέσπιν ἀοιδὸν, ὃ κεν τέρπῃσιν αἰείδων; 385
 οὔτοι γὰρ κλητοὶ γε βροτῶν ἐπ' ἀπείρονα γαίαν·
 πτωχὸν δ' οὐκ ἂν τις καλέοι τρύξοντα ἔαυτόν.
 ἀλλ' αἰεὶ χαλεπὸς περὶ πάντων εἰς μνηστῆρων
 ὄμωσιν Ὀδυσσεύς, πέρι δ' αὐτ' ἐμοί· αὐτὰρ ἔγωγε
 οὐκ ἀλέγω, εἴως μοι ἐχέφρων Πηνελόπεια 390
 ζῶει ἐνὶ μεγάροισι καὶ Τηλέμαχος θεοειδής.“

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦνδα
 „σίγα, μὴ μοι τοῦτον ἀμείβεο πόλλ' ἐπέεσσιν·

Ἀντίνοος δ' εἰώθε κακῶς ἐρεθιζέμεν αἰεὶ
μύθοισιν χαλεποῖσιν, ἐποτρύνει δὲ καὶ ἄλλους

Ἦ ῥα καὶ Ἀντίνοον ἔπεα πτερόεντα προσηύ-
χε· Ἀντίνο', ἧ μεν καλὰ πατήρ ὥς κήδεαι υἱός,
ὅς τῶν ξείνων ἄνωγας ἀπὸ μεγάροιο δῖεσθαι
μύθῳ ἀναγκάω· μὴ τοῦτο θεὸς τελέσειεν.
δός οἱ ἐλῶν· οὐ τοι φθονέω· κέλομαι γὰρ ἔγωγε
μήτ' οὖν μητέρ' ἐμήν ἄξεν τόγε μήτε τιν' ἄλλο
δμῶων, οἳ κατὰ δῶματ' Ὀδυσσῆος θείλοιο.
ἀλλ' οὐ τοι τοιοῦτον ἐνὶ στήθεσσι νόημα·
αὐτὸς γὰρ φαγέμεν πολὺ βούλειαι ἢ δόμεν ἄλλῳ.

Τὸν δ' αὖτ' Ἀντίνοος ἀπαμειβόμενος προσέει-
πε· Τηλέμαχ' ὑψαγόρη, μένος ἄσχετε, ποῖον ἔειπες;
εἰ οἱ τόσσον ἅπαντες ὀρέξειαν μνηστῆρες,
καὶ κέν μιν τρεῖς μῆνας ἀπόπροθεν οἶκος ἐρύει.

Ὡς ἄρ' ἔφη, καὶ θοῇσιν ἐλὼν ὑπέφηνε τῶν
κείμενον, ᾧ ῥ' ἔπεχεν λιπαροὺς πόδας εἰλαπνί-
οι δ' ἄλλοι πάντες δίδοσαν, πληῆσαν δ' ἄρα πήρην
σίτου καὶ κρειῶν· τάχα δὴ καὶ ἐμελλεν Ὀδυσσεὺς
αὐτίς ἐπ' οὐδὸν ἰὼν προικὸς γενέσθαι Ἀχαιῶν.
στῇ δὲ παρ' Ἀντίνοον, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπε·

ἄνδρες, φίλος· οὐ μὲν μοι δοκέεις ὁ κάκιστος εἶναι
ἐμμεναι, ἀλλ' ὄριστος, ἐπεὶ βασιλῆϊ ἔοικας.
τῷ σε χρὴ δόμεναι καὶ λῶτον ἢ περ ἄλλοι
σίτου· ἐγὼ δέ κέ σε κλείω κατ' ἀπείρονα γαῖαν
καὶ γὰρ ἐγὼ ποτε οἶκον ἐν ἀνθρώποισιν ἔναιον
ὄλβιος ἀφνειὸν καὶ πολλάκι δόσκον ἀλήτην,
τοίῳ ὅποιος εἶμι καὶ ὅτεν κεχρημένος ἔλθοι·
ἦσαν δὲ δμῶες μάλα μυριοί· ἄλλα τε πολλὰ
οἷσιν τ' εὖ ζώουσι καὶ ἀφνειοὶ καλέονται.
ἀλλὰ Ζεὺς ἀλάπαξε Κρονίων· ἥθελε γὰρ πού τις
ὅς μ' ἅμα ληϊστῆρσι πολυπλάγκτοισιν ἀνῆκεν

Αἰγυπτόνδ' ἶέναι, δολιχὴν ὁδὸν, ὅφρ' ἀπολοίμην.
 στήσα δ' ἐν Αἰγύπτῳ ποταμῷ νέας ἀμφιελίσσας.
 ἐνθ' ἦτοι μὲν ἐγὼ κελόμην ἐρήφρας ἑταίρους
 αὐτοῦ παρ νήεσσι μένειν καὶ νῆας ἐρυσθαι,
 ὁπτήφρας δὲ κατὰ σκοπιάς ὥτρυναι νέεσθαι. 430

οἱ δ' ὕβρει εἰζαντες, ἐπισπόμενοι μένει σφῶ,
 αἶψα μάλ' Αἰγυπτίων ἀνδρῶν περικαλλέας ἄγρους
 πόρθεον, ἐκ δὲ γυναικας ἄγον καὶ νήπια τέκνα,
 αὐτοὺς τ' ἔκτεινον· τάχα δ' ἐς πόλιν ἵκετ' αὐτή.
 οἱ δὲ βοῆς αἰόντες ἅμ' ἦοι φαινομένηφιν 435
 ἦλθον· πλῆτο δὲ πᾶν πεδίου πεζῶν τε καὶ ἵππων
 χαλκοῦ τε στεροπῆς· ἐν δὲ Ζεὺς τερπικέραυνος
 φύξαν ἔμοις ἑτάροισι κακὴν βάλεν, οὐδέ τις ἔτλη
 στήναι ἐναντίβιον· περὶ γὰρ κακὰ πάντοθεν ἔστη.
 ἐνθ' ἡμέων πολλοὺς μὲν ἀπέκτανον ὀξεί χαλκῶ, 440
 τοὺς δ' ἄναγον ζωοῦς, σφίσιν ἐργάζεσθαι ἀνάγκη.
 αὐτὰρ ἐμ' ἐς Κύπρον ξείνῳ δόσαν ἀντιάσαντι,
 Διμήτορι Ἰασίδῃ, ὃς Κύπρον ἴφι ἀνασσειν·
 ἐνθεν δὴ νῦν δεῦρο τόδ' ἵκω πῆματα πάσχων·“

Τὸν δ' αὖτ' Ἀντίνοος ἀπαμείβετο φάυνησέν τε 445
 τίς δαίμων τόδε πῆμα προσήγαγε, δαιτὸς ἀνίην;
 στήθ' οὕτως ἐς μέσσον, ἐμῆς ἀπάνευθε τραπέζης,
 μὴ τάχα πικρὴν Αἰγυπτου καὶ Κύπρον ἵκηαι·
 ὥς τις θαρσαλέος καὶ ἀναιδής ἐσσι προΐκτης.
 ἐξείης πάντεσσι παρίστασαι· οἱ δὲ διδοῦσιν 450
 μαψιδῶς, ἐπεὶ οὔτις ἐπίσχεσις οὐδ' ἐλεητὺς
 ἄλλοτρίων χαρίσασθαι, ἐπεὶ πάρα πολλὰ ἐκάστω·“

Τὸν δ' ἀναχωρήσας προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
 „ὦ πόποι, οὐκ ἄρα σοίγ' ἐπὶ εἶδει καὶ φρένες ἦσαν·
 οὐ σύγ' ἂν ἐξ οἴκου σφ' ἐπιστάτῃ οὐδ' ἄλλα δοίης, 455
 ὃς νῦν ἄλλοτρίοισι παρήμενος οὔτι μοι ἔτλης
 σίτου ἀποπροελὼν δόμεναι· τὰ δὲ πολλὰ πάρεστιν·“

Ὡς ἔφατ', Ἀντίνοος δ' ἐχολώσατο κηρόθι μάλ
καί μιν ὑπόδρα ἰδὼν ἔπεα πτερόεντα προσηύδα
„Νῦν δὴ σ' οὐκέτι καλὰ διὲκ μεγάροιο γ' οἶα
ἄψ ἀναχωρήσειν, ὅτε δὴ καὶ ὀνειδέα βάξεις.“

Ὡς ἄρ' ἔφη, καὶ θρήνυν ἐλὼν βάλε δεξιὸν ὦρ
πρυμνότατον κατὰ νῶτον· ὁ δ' ἐστάθη ἥντε πέ
ἐμπεδον, οὐδ' ἄρα μιν σφῆλεν βέλος Ἀντινόοιο
ἀλλ' ἀκέων κίνησε κάρη, κακὰ βυσσοδομεύων.
ἄψ δ' ὄγ' ἐπ' οὐδὸν ἰὼν κατ' ἄρ' ἔξετο, κὰδ δ'
πήρην

θῆκεν εὐπλείην, μετὰ δὲ μνηστῆρσιν ἔειπεν
„Κέκλυτέ μεν, μνηστῆρες ἀγακλειτῆς βασιλεὺς
ὄφρ' εἰπω τὰ με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
οὐ μὰν οὐτ' ἄχος ἐστὶ μετὰ φρεσὶν οὔτε τι πένθος
ὀππότ' ἀνὴρ περὶ οἷσι μαχειόμενος κτεάτεσσιν
βλήεται, ἢ περὶ βουσὶν ἢ ἀργεννῆς οἷεσσιν·
αὐτὰρ ἐμ' Ἀντίνοος βάλε γαστέρος εἵνεκα λυγρῆς
οὐλομένης, ἢ πολλὰ κὰκ ἀνθρώποισι δίδωσιν.
ἀλλ' εἰ που πτωχῶν γε θεοὶ καὶ Ἑρινύες εἰσὶν,
Ἀντίνοον πρὸ γάμοιο τέλος θανάτοιο κιχείη.“

Τὸν δ' αὖτ' Ἀντίνοος προσέφη, Εὐπείθεος υἱὸς
„ἔσθι' ἔκηλος, ξεῖνε, καθήμενος, ἢ ἅπιθ' ἄλλῃ
μή σε νέοι διὰ δῶματ' ἐρύσσωσ', οἷ' ἀγορεύεις,
ἢ ποδὸς ἢ καὶ χειρὸς, ἀποδρύψωσι δὲ πάντα.“

Ὡς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ὑπερφιάλως νεμέσθησαν
ὣδε δέ τις εἶπεσκε νέων ὑπερηγορούντων·

„Ἀντίνο', οὐ μὲν κὰλ' ἔβαλες δύστηνον ἀλήτην
οὐλόμεν', εἰ δὴ πού τις ἐπουράνιος θεὸς ἐστίν.
καὶ τε θεοὶ ξείνοισιν εἰκότες ἄλλοδαποῖσιν,
παντοῖοι τελέθοντες, ἐπιστροφῶσι πόληας,
ἀνθρώπων ὕβριν τε καὶ εὐνομήν ἐφορῶντες.“

Ὡς ἄρ' ἔφην μνηστῆρες, ὁ δ' οὐκ ἐμπάζετο μύ

Τηλέμαχος δ' ἐν μὲν κραδίῃ μέγα πένθος ἄεξεν
βλημένου, οὐδ' ἄρα δάκρυ χαμαὶ βάλεν ἐκ βλεφάρουιν,
ἀλλ' ἀκέων κίνησε κάρη, κακὰ βυσσοδομεύων. 491

Τοῦ δ' ὥς οὖν ἤκουσε περίφρων Πηνελόπεια
βλημένου ἐν μεγάρῳ, μετ' ἄρα δμῳῇσιν ἔειπεν
„Αἰδ' οὕτως αὐτόν σε βάλοι κλυτότοξος Ἀπόλλων.“
τὴν δ' αὖτ' Εὐρυνόμη ταμίη πρὸς μῦθον ἔειπεν· 495
„Εἰ γὰρ ἐπ' ἀρῇσιν τέλος ἡμετέροισι γένοιτο·
οὐκ ἂν τις τούτων γε εὖθρονον Ἡῶ ἴκοιτο.“

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια
„ματ', ἐχθροὶ μὲν πάντες, ἐπεὶ κακὰ μηχανόωνται·
Ἀντίνοος δὲ μάλιστα μελαίνῃ κηρὶ ἔοικεν. 500
ξείνός τις δύστηνος ἀλγτεύει κατὰ δῶμα
ἀνέρας αἰτίζων· ἀχρημοσύνη γὰρ ἀνώγει·
ἐνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἐνέπλησάν τ' ἔδοσαν τε,
οὗτος δὲ θορήνυι προμνὸν βάλε δεξιὸν ὦμον.“

Ἡ μὲν ἄρ' ὥς ἀγόρευε μετὰ δμῳῇσι γυναιξίν, 505
ἡμένη ἐν θαλάμῳ· ὁ δ' ἐδείπνεε διῶς Ὀδυσσεύς·
ἣ δ' ἐπὶ οἷ καλέσασα προσηΐδα διὸν ὑφορβόν
„Ερχεο, δι' Εὐμαίε, κιῶν τὸν ξείνον ἀνωχθὶ
ἐλθέμεν, ὅφρα τί μιν προσπτύξομαι ἢδ' ἐρέωμαι
εἰ που Ὀδυσσεύς ταλασίφρονος ἦε πέπυσται 510
ἣ ἰδεν ὀφθαλμοῖσι· πολυπλάγκτω γὰρ ἔοικεν.“

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη, Εὐμαίε συβῶτα,
„εἰ γάρ τοι, βασιλεία, σιωπήσειαν Ἀχαιοί·
οἳ ὅγε μνυθείται, θέλοισιτό κέ τοι φίλον ἦτορ.
τρεῖς γὰρ δὴ μιν νύκτας ἔχον, τρία δ' ἡματ' ἔρυσαι
ἐν κλισίῃ· πρῶτον γὰρ ἐμ' ἴκετο νηὸς ἀποδράς· 515
ἀλλ' οὐπω κακότητα διήνυσεν ἦν ἀγορεύων.
ὥς δ' ὅτ' αἰοιδὸν ἀνὴρ ποτιδέσκεται, ὅστε θεῶν ἔξ
αείδει δεδαῶς ἐπεὶ ἱμερόεντα βροτοῖσιν,
τοῦ δ' ἄμοτον μεμάασιν ἀκουέμεν, ὅπποτ' αἰείδῃ·

ὥς ἐμὲ κείνος ἐθελγε παρήμενος ἐν μεγάροισιν. 521
 φησὶ δ' Ὀδυσσεὺς ξείνος πατρώϊος εἶναι,
 Κρήτη ναιετάων, ὅθι Μίνωος γένος ἐστίν.
 ἔνθεν δὴ νῦν δεῦρο τόδ' ἵκετο πῆματα πάσχων,
 προπροκυλινθόμενος· στεῦται δ' Ὀδυσσεὺς ἀκούσας,
 ἄγχου, Θεσπρωτῶν ἀνδρῶν ἐν πίονι δήμῳ, 526
 ζωοῦ· πολλὰ δ' ἄγει κειμήλια οὐδὲ δόμονδε.“

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια
 „ἔρχεο, δεῦρο κάλεσσον, ἵν' ἀντίον αὐτὸς ἐνίσπῃ.
 οὗτοι δ' ἦε θυρήσσι καθήμενοι ἐψιασάντων 530
 ἢ αὐτοῦ κατὰ δῶματ', ἐπεὶ σφισι θυμὸς εὖφρων.
 αὐτῶν μὲν γὰρ κτήματ' ἀκήρατα κεῖτ' ἐνὶ οἴκῳ,
 σῖτος καὶ μέθυ ἡδύ· τὰ μὲν οἰκῆς ἔδουσιν,
 οἱ δ' εἰς ἡμέτερον πωλεύμενοι ἥματα πάντα,
 βοῦς ἱερεύοντες καὶ ὄϊς καὶ πίονας αἶγας, 535
 εἰλαπινάξουσιν πίνουσί τε αἶθοπα οἶνον,
 μαψιδίως· τὰ δὲ πολλὰ κατάνεται. οὐ γὰρ ἐπ' ἀνήρ,
 οἷος Ὀδυσσεὺς ἔσκεν, ἀρῆν ἀπὸ οἴκου ἀμῦναι.
 εἰ δ' Ὀδυσσεὺς ἔλθοι καὶ ἵκοιτ' ἐς πατρίδα γαίαν,
 κῆψά κε σὺν ᾧ παιδί βίας ἀποτίσεται ἀνδρῶν.“ 540
 Ὡς φάτο, Τηλέμαχος δὲ μέγ' ἔπταρεν, ἀμφὶ δὲ
 δῶμα

σμερδαλέον κονάβησε· γέλασσε δὲ Πηνελόπεια,
 αἶψα δ' ἄρ' Εὐμαιον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „Ἐρχεό μοι, τὸν ξεῖνον ἐναντίον ὧδε κάλεσσον.
 οὐχ ὀράας ὃ μοι νῖδὸς ἐπέπταρε πᾶσιν ἐπεσσιν; 545
 τῷ κε καὶ οὐκ ἀτελῆς θάνατος μνηστῆρσι γένοιτο
 πᾶσι μάλ', οὐδέ κέ τις θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξει.
 ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
 αἶ κ' αὐτὸν γνώω νημερτέα πάντ' ἐνέποντα,
 ἔσσω μιν χλαῖνάν τε χιτῶνά τε, εἵματα καλά.“ 550

Ὡς φάτο, βῆ δὲ συφορβὸς, ἐπεὶ τὸν μῦθον ἀκούσεν·

ἀγγου δ' ἱσταμένος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

„Ξεῖνε πάτερ, καλέει σε περίφρων Πηνελόπεια,
μήτηρ Τηλεμάχοιο· μεταλλῆσαι τί ἐ θυμὸς
ἐμφὶ πόσει νέλεται, καὶ κῆδεά περ πεπαθυῖη. 555
εἰ δέ κέ σε γνώῃ νημερτέα πάντ' ἐνέποντα,
ἔσσει σε χλαῖνάν τε χιτῶνά τε, τῶν σὺ μάλιστα
χοῖται· σῖτον δὲ καὶ αἰτίζων κατὰ δῆμον
χυστέρα βοσκήσεις· δώσει δέ τοι ὅς κ' ἐθέλῃσιν.“

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς 560

„Εὐμαί, αἰψά κ' ἐγὼ νημερτέα πάντ' ἐνέποιμι
κούρη Ἰκαρίοιο, περίφρονι Πηνελοπείῃ·
οἶδα γὰρ εὖ περὶ κείνου, ὁμῆν δ' ἀνεδέγμεθ' ὀϊζύν.
ἀλλὰ μνηστήρων χαλεπὼν ὑποδεῖδι' ὅμιλον, 565
τῶν ὕβρις τε βίη τε σιδήρεον οὐρανὸν ἔκει.

καὶ γὰρ νῦν, ὅτε μ' οὗτος ἀνὴρ κατὰ δῶμα κιόοντα
οὔτι κακὸν ῥέξαντα βαλὼν ὀδύνησιν ἔδωκεν,
οἷτε τι Τηλέμαχος τόγ' ἐπήρηκεσεν οὔτε τις ἄλλος.
τῷ νῦν Πηνελόπειαν ἐνὶ μεγάροισιν ἀνωχθὶ
μεῖναι, ἐπειγομένην περ, ἐς ἡέλιον καταδύντα· 570

καὶ τότε μ' εἰρέεσθω πόσιος πέρι νόστιμον ἡμαρ,
ἥσσοτέρω καθίσασα παρὰ πυρὶ· εἴματα γάρ τοι
λύγρ' ἔχω· οἶσθα καὶ αὐτὸς, ἐπεὶ σε πρῶτ' ἰκέτευσα.“

Ὡς φάτο, βῆ δὲ συφορβὸς, ἐπεὶ τὸν μῦθον ἄκουσεν.
τὸν δ' ὑπὲρ οὐδοῦ βάντα προσηύδα Πηνελόπεια 575

„Οὐ σύγ' ἄγεις, Εὐμαίε; τί τοῦτ' ἐνόησεν ἀλήτης;
ἢ τινα που δέσας ἐξαίσιον ἦε καὶ ἄλλως
αἰδέεται κατὰ δῶμα; κακὸς δ' αἰδοῖος ἀλήτης.“

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη, Εὐμαίε συβῶτα,
„μυθεῖται κατὰ μοῖραν, ἅπερ κ' οἶοιτο καὶ ἄλλος, 580
ὑβριν ἀλυσκάζων ἀνδρῶν ὑπερηνορούντων.

ἀλλὰ σε μεῖναι ἀνωγεν ἐς ἡέλιον καταδύντα.
καὶ δὲ σοὶ ᾧδ' αὐτῇ πολὺ κάλλιον, ᾧ βασιλεία,

οἴην πρὸς ξεῖνον φάσθαι ἔπος ἢ δ' ἐπακοῦσαι.“

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια
 „οὐκ ἄφρων ὁ ξεῖνος ὀίεται, ὅσπερ ἂν εἴη·
 οὐ γάρ πού τινες ᾧδε καταθνητῶν ἀνθρώπων
 ἀνέρες ὑβρίζοντες ἀτάσθαλα μηχανόωνται.“

Ἡ μὲν ἄρ' ὥς ἀγόρευεν, ὁ δ' ὥχετο δῖος ὕψι
 μνηστήρων ἐς ὄμιλον, ἐπεὶ διεπέφραδε πάντα.
 αἶψα δὲ Τηλέμαχον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
 ἄγχι σῶν κεφαλὴν, ἵνα μὴ πευθοίᾳθ' οἱ ἄλλοι

„ὦ φίλ', ἐγὼ μὲν ἄπειμι, σύας καὶ κείνα φυλά-
 σδὸν καὶ ἔμδν βίοντον· σοὶ δ' ἐνθάδε πάντα μελόν-
 τόν μὲν σε πρῶτα σάω, καὶ φράζεο θυμῷ
 μή τι πάθῃς· πολλοὶ δὲ κακὰ φρονέουσιν Ἀχαιοί·
 τοὺς Ζεὺς ἐξολέσειε πρὶν ἡμῖν πῆμα γενέσθαι.“

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦν
 „ἔσσεται οὕτως, ἄττα· σὺ δ' ἔρχεο δειελιήσας·
 ἡῶθεν δ' ἵεναι καὶ ἄγειν ἱερήϊα καλά·

αὐτὰρ ἐμοὶ τάδε πάντα καὶ ἀθανάτοισι μελήσει

Ὡς φάθ', ὁ δ' αὖτις ἄρ' ἔξετ' ἐϋξέστου ἐπὶ δῖον
 πλησάμενος δ' ἄρα θυμὸν ἐδῆτύος ἠδὲ ποτῆτος
 βῆ δ' ἵμεναι μεθ' ὕας, λίπε δ' ἔρκεά τε μέγαρόν τε
 πλεῖον δαιτυμόνων· οἱ δ' ὄρχηστυὶ καὶ ἀοιδῇ
 τέρποντ'· ἦδη γάρ καὶ ἐπήλυθε δαίμον ἦμαρ.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Σ.

Ὅδυσσέως καὶ Ἴρου πυγμῇ.

Ἦλθε δ' ἐπὶ πτωχὸς πανδήμιος, ὃς κατὰ ἄστν
 πτωχεύεσκ' Ἰθάκης, μετὰ δ' ἔπρεπε γαστέρι μάργῃ
 ἀξηχῆς φαγέμεν καὶ πιέμεν· οὐδέ οἱ ἦν ἴς
 οὐδὲ βίη, εἶδος δὲ μάλα μέγας ἦν ὀράασθαι.
 Ἀρναῖος δ' ὄνομ' ἔσκε· τὸ γὰρ θετο πότνια μήτηρ
 ἐκ γενετῆς· Ἴρον δὲ νέοι κίκλησκον ἅπαντες, 6
 οὔνεκ' ἀπαγγέλλεσκε κιῶν, ὅτε πού τις ἀνώγοι·
 ὃς ὅ' ἐλθὼν Ὀδυσῆα διώκετο οἷο δόμοιο,
 καὶ μιν νεικείων ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

„Εἵκε, γέρον, προθύρου, μὴ δὴ τάχα καὶ ποδὸς
 ἔλκη. 10

οὐκ αἶτις ὅτι δὴ μοι ἐπιλλίξουσιν ἅπαντες,
 ἐλκέμεναι δὲ κέλονται; ἐγὼ δ' αἰσχύνομαι ἔμπηξ.
 ἀλλ' ἄνα, μὴ τάχα νῶϊν ἔρις καὶ χερσὶ γέννηται.“

Τὸν δ' ἄρ' ὑπὸδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσ-
 σεύς

„δαιμόνι', οὔτε τί σε ῥέξω κακὸν οὔτ' ἀγορεύω, 15
 οὔτε τινὰ φθονέω δόμεναι καὶ πόλλ' ἀνελόντα.
 οὐδὸς δ' ἀμφοτέρους ὃδε χεῖσεται, οὐδέ τί σε χρὴ
 ἄλλοτρίων φθονέειν· δοκέεις δέ μοι εἶναι ἀλήτης
 ὥσπερ ἐγὼν, ὄλβον δὲ θεοὶ μέλλουσιν ὀπάξειν.
 χερσὶ δὲ μὴ τι λίην προκαλίζεο, μὴ με χολώσης, 20
 μὴ σε γέρων περ ἐὼν στήθεος καὶ χεῖλεα φύρσω
 αἵματος· ἥσυχέη δ' ἂν ἐμοὶ καὶ μᾶλλον ἔτ' εἴη
 αὔριον· οὐ μὲν γάρ τί σ' ὑποστρέψεσθαι ὀΐω

δεύτερον ἐς μέγαρον Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος·“

Τὸν δὲ χολωσάμενος προσεφώνεεν Ἴρος ἀλήτης· 25
 „ὦ πόποι, ὥς ὁ μολοβρὺς ἐπιτροχάδην ἀγορεύει,
 γρηῖ καμινὸς ἴσος· ὃν ἂν κακὰ μητισαίμην
 κόπτων ἀμφοτέρησι, χαμαὶ δέ κε πάντας ὀδόντας
 γναθμῶν ἐξελάσαιμι συὸς ὥς ληϊβοτείρης.

ζῶσαι νῦν, ἵνα πάντες ἐπιγνώσῃ καὶ οἶδε 30
 μαρναμένους· πῶς δ' ἂν σὺ νεωτέρῳ ἀνδρὶ μάχοιο;“

Ὡς οἱ μὲν προπάρουθε θυράων ὑψηλάων
 οὐδοῦ ἐπὶ ξεστοῦ πανθυμαδὸν ὀκριόωντο.

τοῖν δὲ ξυνέηχ' ἱερὸν μένος Ἀντινόοιο, 35
 ἥδ' οὐδ' ἄρ' ἐκγελάσας μετεφώνει μνηστήρεσσιν

„ὦ φίλοι, οὐ μὲν πῶ τι πάρος τοιοῦτον ἐτύχθη,
 οἷνν τερπωλὴν θεὸς ἤγαγεν ἐς τόδε δῶμα.

ὁ ξεινὸς τε καὶ Ἴρος ἐρίζετον ἀλλήλουιν
 χερσὶ μαχῆσασθαι· ἀλλὰ ξυνελάσσομεν ὦκα.“

Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀνήϊξαν γελῶντες,
 ἀμφὶ δ' ἄρα πτωχοὺς κακοείμονας ἠγρεῖθοντο. 41

τοῖσιν δ' Ἀντίνοος μετέφη, Εὐπείθεος υἱός,

„Κέκλυτέ μεν, μνηστήρες ἀγήνορες, ὄφρα τι εἴπω.
 γαστέρες αἰδ' αἰγῶν κέατ' ἐν πυρὶ, τάς τ' ἐπὶ δόρπῳ

κατθέμεθα κνίσσης τε καὶ αἵματος ἐμπλήσαντες· 45
 ὁππότερος δέ κε νικήσῃ κρείσσων τε γένηται,

τάων ἦν κ' ἐθέλῃσιν ἀναστὰς αὐτὸς ἐλέσθω·
 αἰεὶ δ' αὖθ' ἡμῖν μεταδαίσεται, οὐδέ τιν' ἄλλον
 πτωχὸν ἔσω μίσγεσθαι ἐάσομεν αἰτήσοντα.“

Ὡς ἔφατ' Ἀντίνοος, τοῖσιν δ' ἐπιήνδανε μῦθος. 50
 τοῖς δὲ δολοφρονέων μετέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς

„ὦ φίλοι, οὐπὼς ἔστι νεωτέρῳ ἀνδρὶ μάχεσθαι
 ἄνδρα γέροντα, δῦή ἀρημένον· ἀλλὰ με γαστήρ
 ὀτρύνει κακοεργὸς, ἵνα πληγῇσι δαμείω.

ἀλλ' ἄγε νῦν μοι πάντες ὁμόσσετε καρτερόν ὄρκον,

μή τις ἐπ' Ἴρω ἦρα φέρων ἐμὲ χειρὶ βαρεῖη 56
 πληῆν ἀτασθαλίων, τοῦτω δέ με ἴφι δαμάσση.“

Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀπώμυνον ὥς ἐκέλευεν.
 [αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὁμοσάν τε τελευτήσαν τε τὸν ὄρκον,]
 τοῖς δ' αὖτις μετέειπ' ἱερὴ Ἰς Τηλεμάχοιο 60

„Ξεῖν', εἰ σ' ὀτρύνει κραδίη καὶ θυμὸς ἀγῆνωρ
 τοῦτον ἀλέξασθαι, τῶν δ' ἄλλων μήτιν' Ἀχαιῶν
 δεῖδιθ', ἐπεὶ πλεόνησσι μαχήσεται ὅς κέ σε θείνη.
 ξεινοδόκος μὲν ἐγὼν, ἐπὶ δ' αἰνεῖτον βασιλῆες,
 Ἀντίνοός τε καὶ Εὐρύμαχος, πεπνυμένω ἄμφω.“ 65

Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνεον· αὐτὰρ Ὀδυσ-
 σεύς

ζώσκειτο μὲν ῥάκεσιν περὶ μῆδεα, φαῖνε δὲ μηρούς
 καλοῦς τε μεγάλους τε, φάνεν δέ οἱ εὐρέες ὦμοι
 στήθεά τε στιβαροὶ τε βραχίονες· αὐτὰρ Ἀθήνη
 ἄγχι παρισταμένη μέλε' ἤλθανε ποιμένι λαῶν. 70
 μνηστῆρες δ' ἄρα πάντες ὑπερφιάλως ἀγάσαντο·
 ὦθε δέ τις εἶπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·

„Ἢ τάχα Ἴρος Ἴδρος ἐπίσπαστον κακὸν ἔξει,
 οἶήν ἐκ ῥακέων ὁ γέρον ἐπιγουνίδα φαίνει.“

Ὡς ἄρ' ἔφην, Ἴρω δὲ κακῶς ὠρίνετο θυμὸς. 75
 ἀλλὰ καὶ ὥς ὀρηστῆρες ἄγον ζώσαντες ἀνάγκη
 δευδιότα· σάρκες δὲ περιτρομέοντο μέλεσσιν.

Ἀντίνοος δ' ἐνένιπεν ἔπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζεν·

„Νῦν μὲν μήτ' εἴης, βουγάϊε, μήτε γένοιο,
 εἰ δὴ τοῦτόν γε τρομέεις καὶ δείδιας αἰνῶς, 80

ἄνδρα γέροντα, δύη ἀρημένον, ἧ μιν ἱκάνει.
 ἀλλ' ἐκ τοι ἐρέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
 αἶ κέν σ' οὗτος νικήσῃ κρείσσων τε γένηται,
 πέμψω σ' ἠπειρόνδε, βαλὼν ἐν νηϊ μελαίνῃ,
 εἰς Ἐχέτον βασιλῆα, βροτῶν δηλήμονα πάντων, 85
 ὅς κ' ἀπὸ ῥίνα τάμησι καὶ οὖατα νηλεὲ χαλκῷ,

μήδεά τ' ἐξερύσας δῶη κυσὶν ὠμὰ δάσασθαι.“

Ὡς φάτο, τῷ δ' ἔτι μᾶλλον ὑπὸ τρόμος ἔλλαβε
 ἔς μέσσον δ' ἄναγον· τῷ δ' ἄμφω χεῖρας ἀνέσχε
 δὴ τότε μερμήριξε πολύτλας διος Ὀδυσσεὺς
 ἢ ἐλάσει· ὥς μιν ψυχὴ λίποι αὐθι πεσόντα,
 ἢέ μιν ἢκ' ἐλάσειε τανύσσειέν τ' ἐπὶ γαίῃ.
 ὧδε δέ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι,
 ἢκ' ἐλάσαι, ἵνα μή μιν ἐπιφρασσάιαιτ' Ἀχαιοί.
 δὴ τότε ἀνασχομένῳ ὁ μὲν ἤλασε δεξιὸν ὦμον
 Ἴρος, ὁ δ' αὐχέν' ἔλασσευ ὑπ' οὐατος, ὅστέα δ'
 ἔθλασεν· αὐτίκα δ' ἦλθε κατὰ στόμα φοίνιον
 καὶ δ' ἔπεσ' ἐν κονίῃσι μακρῶν, σὺν δ' ἤλασ' ὀδὴ
 λακτιζῶν ποσὶ γαίαν· ἀτὰρ μνηστῆρες ἄγανοι
 χεῖρας ἀνασχομένοι γέλω ἐκθανον. αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 ἔλκε διέκ προθύροιο λαβὼν ποδὸς, ὄφρ' ἵκετ' αἰ
 αἰθούσης τε θύρας· καὶ μιν ποτὶ ἐρκίον αὐλῇ
 εἶσεν ἀνακλίνας· σκῆπτρον δέ οἱ ἔμβαλε χειρὶ,
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

„Ἐνταυθοῖ νῦν ἦσο σύας τε κύνας τ' ἀπερὶ
 μηδὲ σύγχε ξείνων καὶ πτωχῶν κοῖρανος εἶναι
 λυγρὸς ἐὼν, μή ποῦ τι κακὸν καὶ μείζον ἔπαυ

Ἡ ὅα καὶ ἄμφ' ὦμοισιν ἀεικέα βάλλετο πῆρ
 πυκνὰ ῥωγαλέην· ἐν δὲ στρόφος ἦεν ἀορτήρ.
 ἄψ δ' ὄγ' ἐπ' οὐδὸν ἰὼν κατ' ἄρ' ἔξετο· τοὶ δ'

εἶσω

ἡδὺ γελῶντες καὶ δεικανόωντ' ἐπέεσσιν·

„Ζεὺς τοι δοίη, ξεῖνε, καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἅλ
 ὅττι μάλιστ' ἐθέλεις καὶ τοι φίλον ἔπλετο θυμ
 ὅς τοῦτον τὸν ἀναλτον ἀλητεύειν ἀπέπαυσας
 ἐν δήμῳ· τάχα γάρ μιν ἀνάξομεν ἡπειρόνδε
 εἰς Ἐχέτον βασιλῆα, βροτῶν δηλήμονα πάντων

Ὡς ἄρ' ἔφαν, χαῖρεν δὲ κληδόνι διος Ὀδυσ

Ἀντίνοος δ' ἄρα οἱ μεγάλην παρὰ γαστέρα θῆκεν,
 ἐμπλήην κνίσης τε καὶ αἵματος· Ἀμφινόμος δὲ
 ἄρτους ἐκ κανέοιο δύω παρέθηκεν αἰείρας 120
 καὶ δέπα' χρυσέω δειδίσκετο, φώνησέν τε

„Χαῖρε, πάτερ ὦ ξεῖνε, γένοιτό τοι ἐς περ ὀπίσσω
 ὄλβος· ἄταρ μὲν νῦν γε κακοῖς ἔχειαι πολέεσσιν.“

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσ-
 σεύς 124

„Ἀμφινόμ', ἧ μάλα μοι δοκéis πεπνυμένος εἶναι·
 τοῖου γάρ καὶ πατρὸς, ἐπεὶ κλέος ἐσθλὸν ἄκουον,
 Νίσσον Δουλιχίῃα εὔν τ' ἔμην ἀφνειὸν τε·

τοῦ σ' ἐκ φασὶ γενέσθαι, ἐπητῇ δ' ἀνδρὶ εἰοικας.
 τοῦνεκά τοι ἐρέω, σὺ δὲ σύνθεο καὶ μευ ἄκουσον·
 οὐδὲν ἀκιδνότερον γαῖα τρέφει ἀνθρώποιο, 130

πάντων ὅσσα τε γαῖαν ἐπὶ πνεῖει τε καὶ ἔρπει.
 οὐ μὲν γάρ ποτέ φησι κακὸν πείσεσθαι ὀπίσσω,
 ὅφρ' ἀρετὴν παρέχωσι θεοὶ καὶ γούνατ' ὀρώρη·
 ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ λυγρὰ θεοὶ μάκαρες τελέσωσιν,
 καὶ τὰ φέρει ἀεκαζόμενος τετληότι θυμῷ. 135

τοῖος γάρ νόος ἐστὶν ἐπιχθονίων ἀνθρώπων
 οἶον ἐπ' ἡμᾶρ ἄγῃσι πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
 καὶ γὰρ ἐγὼ ποτ' ἐμελλον ἐν ἀνδράσιν ὄλβιος εἶναι,
 πολλὰ δ' ἀτάσθαλ' ἔρεξα βίῃ καὶ κάρτεϊ εἰκῶν
 πατρὶ τ' ἐμῷ πίσυνος καὶ ἐμοῖσι κασιγνήτοισιν 140

τῷ μήτις ποτὲ πάμπαν ἀνὴρ ἀθεμίστιος εἶη.
 ἀλλ' ὅγε σιγῇ δῶρα θεῶν ἔχοι, ὅττι διδοῖεν.
 οἷ' ὁρώ μνηστῆρας ἀτάσθαλα μηχανώοντας,
 κτήματα κείροντας καὶ ἀτιμάζοντας ἄκοιτιν
 ἀνδρὸς, ὃν οὐκέτι φημι φίλων καὶ πατρίδος αἵης 145
 δηρὸν ἀπέσσεσθαι· μάλα δὲ σχεδόν. ἀλλὰ σε δαίμων
 οἰκαδ' ὑπεξαγάγοι, μηδ' ἀντιάσειας ἐκείνω,
 ὅππότε νοστήσειε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν

οὐ γὰρ ἀναιμωτί γε διακρινέεσθαι οἶω
 μνηστῆρας καὶ κείνον, ἐπεὶ κε μέλαθρον ὑπέλθῃ.
 Ὡς φάτο, καὶ σπείσας ἔπιεν μελιηδέα οἶνον,
 ἄψ δ' ἐν χερσὶν ἔθηκε δέπας κοσμήτορι λαῶν.
 αὐτὰρ ὁ βῆ διὰ δῶμα φίλον τετιμημένος ἦτορ,
 νευστάζων κεφαλῇ· δὴ γὰρ κακὸν ὅσσετο θυμός.
 ἀλλ' οὐδ' ὥς φύγε Κῆρα· πέδησε δὲ καὶ τὸν Ἄδῃ
 Τηλεμάχου ὑπὸ χερσὶ καὶ ἔγχεϊ ἴφι δαμῆναι.
 ἄψ δ' αὐτὶς κατ' ἄρ' ἔξετ' ἐπὶ θρόνου ἐνθεν ἀνέβη.

Τῇ δ' ἄρ' ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 κούρη Ἰκαρίοιο, περίφρονι Πηνελοπείῃ,
 μνηστήρεσσι φανῆναι, ὅπως πετάσειε μάλιστα
 θυμὸν μνηστήρων ἰδὲ τιμήεσσα γένοιτο
 μᾶλλον πρὸς πόσιός τε καὶ υἱέος ἢ πάρος ἦεν.
 ἄχρεϊον δ' ἐρέλασεν ἔπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζεν·

„Εὐρυνόμη, θυμός μοι ἐέλδεται, οὔτι πάρος
 μνηστήρεσσι φανῆναι, ἀπεχθόμενοισί περ ἔμψης
 παιδὶ δέ κεν εἴποιμι ἔπος, τό κε κέρδιον εἴη.
 μὴ πάντα μνηστήρσιν ὑπερφιάλοισιν ὁμιλεῖν,
 οἷτ' εὖ μὲν βάζουσι, κακῶς δ' ὅππῃθεν φρονέουσιν.“

Τὴν δ' αὖτ' Εὐρυνόμη ταμίη πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 „καὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, τέκος, κατὰ μοῖραν εἴη.
 ἀλλ' ἴθι καὶ σὺ παιδὶ ἔπος φάο μηδ' ἐπίκενθε,
 χρωτ' ἀπονιψαμένη καὶ ἐπιχρίσασα παρειάς·
 μηδ' οὕτω δακρυόισι πεφυρμένη ἀμφὶ πρόσσωπα
 ἔρχευ, ἐπεὶ κάκιον πενθήμεναι ἄκριτον αἰεὶ.
 ἦδη μὲν γάρ τοι παῖς τηλίκος, ὃν σὺ μάλιστα
 ἦρῳ ἀθανάτοισι γενειήσαντα ἰδέσθαι.“

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπειά·
 „Εὐρυνόμη, μὴ ταῦτα παραύδα, κηδομένη περ
 χρωτ' ἀπονίπτεσθαι καὶ ἐπιχρίεσθαι ἀλοιφῇ·
 ἀγλαῖην γὰρ ἔμοιγε θεοὶ, τοὶ Ὀλύμπου ἔχουσιν.“

ὄλεσαν, ἐξ οὗ κείνος ἔβη κοίλης ἐνὶ νηυσίν.
 ἀλλὰ μοι Ἀντονόην τε καὶ Ἴπποδάμειαν ἄνωχθι
 ἐλθέμεν, ὅφρα κέ μοι παρστήτεον ἐν μεγάροισιν·
 οἷη δ' οὐκ εἴσαιμι μετ' ἀνέρας· αἰδέομαι γάρ·"

Ὡς ἄρ' ἔφη, γοηῦς δὲ διὲκ μεγάροιο βεβήκει 185
 ἀγγελεύουσα γυναιξὶ καὶ ὀτρυνέουσα νέεσθαι.

"Ενθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 κούρη Ἰκαρίοιο κατὰ γλυκὺν ὕπνον ἔχευεν,
 εὐθε δ' ἀνακλινθεῖσα, λύθειν δέ οἱ ἄψα πάντα
 αὐτοῦ ἐνὶ κλιντῇρι· τέως δ' ἄρα δια θεάων 190
 ἄμβροτα δῶρα δίδου, ἵνα μιν θησαΐατ' Ἀχαιοί.
 κάλλει μὲν οἱ πρωτὰ προσώπατα καλὰ κάθηρεν
 ἄμβροσίῳ, οἷω περ ἑϋστέφανος Κυθήρεια
 χρίεται, εὖτ' ἂν ἦ Χαρίτων χορὸν ἱμερόεντα·
 καὶ μιν μακροτέρην καὶ πάσσονα θῆκεν ἰδέσθαι, 195
 λευκοτέρην δ' ἄρα μιν θῆκε πριστοῦ ἐλέφαντος.
 ἢ μὲν ἄρ' ὥς ἔρξας' ἀπεβήσето δια θεάων,
 ἦλθον δ' ἀμφίπολοι λευκῶλενοι ἐκ μεγάροιο
 φθόγγῳ ἐπερχόμεναι· τὴν δὲ γλυκὺς ὕπνος ἀνῆκει,
 καὶ ῥ' ἀπομόρξατο χερσὶ παρειᾶς φώνησέν τε 200

„Ἡ με μάλ' αἰνοπαθῇ μαλακὸν περὶ κῶμ' ἐκάλυψεν.
 αἶθε μοι ὥς μαλακὸν θάνατον πόροι Ἀρτεμις ἄγνῃ
 ἀντίκα νῦν, ἵνα μηκέτ' ὀδυρομένη κατὰ θυμὸν
 αἰῶνα φθινύθω, πόσιος ποθέουσα φίλοιο
 παντοίην ἀρετὴν, ἐπεὶ ἔξοχος ἦεν Ἀχαιῶν." 205

Ὡς φαιμένη κατέβαιν' ὑπερώϊα σιγαλόεντα,
 οὐκ οἷη· ἅμα τῇγε καὶ ἀμφίπολοι δὴ' ἔποντο.
 ἢ δ' ὅτε δὴ μνηστῆρας ἀφίκετο δια γυναικῶν,
 στή ῥα παρὰ σταθμὸν τέγεος πύκα ποιητοῖο,
 ἅντα παρειᾶων σχομένη λιπαρὰ κρήδεμνα 210
 ἀμφίπολος δ' ἄρα οἱ κεδνὴ ἐκάτερθε παρέστη.
 τῶν δ' αὐτοῦ λῦτο γούνατ', ἔρῳ δ' ἄρα θυμὸν ἔθελχθεν,

πάντες δ' ἠρήσαντο παρὰ λεχέεσσι κλισίῃναι.
ἢ δ' αὖ Τηλέμαχον προσεφώνεεν, ὃν φίλον νόον

„Τηλέμαχ', οὐκέτι τοι φρένες ἔμπεδοι οὐδὲ νο-
παῖς ἔτ' ἐὼν καὶ μᾶλλον ἐνὶ φρεσὶ κέρδε' ἐνώμας
νῦν δ', ὅτε δὴ μέγας ἔσσι καὶ ἥβης μέτρον ἱκανόν
καὶ κέν τις φαίη γόνου ἔμμεναι ὀλβίου ἀνδρὸς,
ἔς μέγεθος καὶ κάλλος ὁρώμενος, ἀλλότριος φῶ
οὐκέτι τοι φρένες εἰσὶν ἐναΐσιμοι οὐδὲ νόημα.
οἶον δὴ τόδε ἔργον ἐνὶ μεγάροισιν ἐτύχθη,
ὅς τόν ξείνον ἔασας ἀεικισθήμεναι οὕτως.

πῶς νῦν, εἴ τι ξείνος ἐν ἡμετέροισι δόμοισιν
ἦμενος ὥδε πάθῃσι ῥυστακτύος ἔξ ἀλεγεινῆς,
σοὶ κ' αἰσχὸς λῶβη τε μετ' ἀνθρώποισι πέλοιτο.

Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦν
„μῆτερ ἐμὴ, τὸ μὲν οὗ σε νεμεσσωμαι κεχολῶσθαι
ἀντάρ ἐγὼ θυμῷ νοέω καὶ οἶδα ἕκαστα,
ἔσθλι τε καὶ τὰ χέρη· πάρος δ' ἔτι νῆπιος ἦα.
ἀλλὰ τοι οὐ δύναμαι πεπνυμένα πάντα νοῆσαι·
ἐκ γὰρ με πλήσσουσι παρήμενοι ἄλλοθεν ἄλλος
οἷδε κακὸν φρονέοντες, ἔμοι δ' οὐκ εἰσὶν ἀρώγοι
οὐ μὲν τοι ξείνου γε καὶ Ἴρου μῶλος ἐτύχθη
μνηστήρων ἰότητι, βίῃ δ' ὅγε φέρτερος ἦεν.
αὐτὰρ Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίη καὶ Ἀπολλών,
οὕτω νῦν μνηστήρες ἐν ἡμετέροισι δόμοισιν
νεύοιεν κεφαλὰς δεδμημένοι, οἳ μὲν ἐν αὐλῇ,
οἳ δ' ἐντοσθε δόμοιο, λελῦντο δὲ γυῖα ἑκάστου,
ὥς νῦν Ἴρος κείνος ἐπ' αὐλείῃσι θύρῃσιν
ἦσται νευστάζων κεφαλῇ, μεθύοντι ἑοικώς,
οὐδ' ὀρθὸς στήναι δύναται ποσὶν οὐδὲ νέεσθαι
οἰκαδ', ὅπῃ οἱ νόστος, ἐπεὶ φίλα γυῖα λέλυνται.

Ὡς οἳ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
Εὐρύμαχος δ' ἐπέεσσι προσηύδα Πηνελόπειαν·

..Κούρη Ἰκαρίοιο, περίφρον Πηνελόπεια, 245
 εἰ πάντες σε ἰδοιεν ἀν' Ἴασον Ἄργος Ἀχαιοί,
 πλεονές κε μνηστήρες ἐν ὑμετέροισι δόμοισιν
 ἤϊωθεν δαινύατ', ἐπεὶ περίεσσι γυναικῶν
 εἶδος τε μέγεθός τε ἰδὲ φρένας ἔνδον εἴσας."

Τὸν δ' ἡμίβειτ' ἔπειτα περίφρων Πηνελόπεια 250
 „Εὐρύμαχ', ἥτοι ἐμὴν ἀρετὴν εἶδος τε θέμας τε
 ᾤλεσαν ἀθάνατοι, ὅτε Ἴλιον εἰσανέβαινον
 Ἀργεῖοι, μετὰ τοῖσι δ' ἐμὸς πόσις ἦεν Ὀδυσσεύς.
 εἰ κεινός γ' ἔλθῶν τὸν ἐμὸν βίον ἀμφιπολεῦοι,
 μεῖζόν κε κλέος εἴη ἐμὸν καὶ κάλλιον οὕτως. 255

νῦν δ' ἄχομαι· τόσα γάρ μοι ἐπέσσευεν κακὰ δαίμων.
 ἦ μὲν δὴ ὅτε τ' ἦε λιπὼν κάτα πατρίδα γαῖαν,
 δεξιτερὴν ἐπὶ καρπῷ ἔλῶν ἐμὲ χεῖρα προσηύδα
 ᾧ γύναι, οὐ γὰρ οἶω εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς
 ἐκ Τροίης εὐ πάντας ἀπήμονας ἀπονέεσθαι· 260
 καὶ γὰρ Τρωᾶς τρασι μαχητὰς ἔμμεναι ἄνδρας,
 ἡμὲν ἀκοντιστάς ἠδὲ ῥυτῆρας οἰστῶν
 ἵππων τ' ᾠκυπόδων ἐπιβήτορας, οἳ κε τάχιστα
 ἐκριναν μέγα νεῖκος ὁμοῖον πολέμοιο.

τῷ οὐκ οἶδ' εἰ κέν μ' ἀνέσει θεός, ἥ κεν ἀλώω 265
 αὐτοῦ ἐνὶ Τροίῃ· σοὶ δ' ἐνθάδε πάντα μελόντων.
 μεμνηῆσθαι πατρός καὶ μητέρος ἐν μεγάροισιν
 ὥς νῦν, ἣ ἔτι μᾶλλον ἐμεῦ ἀπονόσφιν ἐόντος·
 αὐτὰρ ἐπὴν δὴ παῖδα γενειήσαντα ἰδῆαι,
 νήμασθ' ᾧ κ' ἐθέλησθα, τεὸν κατὰ δῶμα λιποῦσα.
 κείνος τῶς ἀγόρευε· τὰ δὲ νῦν πάντα τελεῖται. 271

νύξ δ' ἔσται ὅτε δὴ στυγερός γάμος ἀντιβολήσῃ
 οὐλομένης ἐμέθεν, τῆς τε Ζεὺς ὄλβου ἀπήρῃα.
 ἀλλὰ τόδ' αἰνὸν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἱκάνει·
 μνηστήρων οὐχ ἦδε δίκη τὸ πάροιθε τέτυκτο· 275
 οὔτ' ἀγαθὴν τε γυναῖκα καὶ ἀφνειοῦ θυγάτριά

μνηστεύειν ἐθέλωσι καὶ ἀλλήλοις ἐρίσωσιν,
αὐτοὶ τοίγ' ἀπάγουσι βόας καὶ ἵφια μῆλα,
κούρης δαῖτα φίλοισι, καὶ ἀγλαὰ δῶρα διδοῦσιν·
ἀλλ' οὐκ ἀλλότριον βίотον νήποινον ἐδουσιν.“

Ὡς φάτο, γήθησεν δὲ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
οὔνεκα τῶν μὲν δῶρα παρέλκετο, θέλγε δὲ θυμὸν
μειλιχίοις ἐπέεσσι, νόος δὲ οἱ ἄλλα μενοίνα.

Τὴν δ' αὖτ' Ἀντίνοος προσέφη, Εὐπείθεος υἱὸς Ἄλκιβιades,
„κούρη Ἰκαρίοιο, περίφρον Πηνελόπεια,
δῶρα μὲν ὅς κ' ἐθέλῃσιν Ἀχαιῶν ἐνθάδ' ἐνεῖκα
δέξασθ'· οὐ γὰρ καλὸν ἀνήνασθαι δόσιν ἐστίν·
ἡμεῖς δ' οὔτ' ἐπὶ ἔργα πάρος γ' ἴμεν οὔτε πῇ ἄλλῃ
πρὶν γέ σε τῷ γήμασθαι Ἀχαιῶν ὅστις ἄριστος ἦεν.“

Ὡς ἔφατ' Ἀντίνοος, τοῖσιν δ' ἐπιήνδανε μῦθος.
δῶρα δ' ἄρ' οἰσέμεναι πρόεσαν κήρυκα ἕκαστος·
Ἀντινόῳ μὲν ἔνευκε μέγαν περικαλλέα πέπλον,
ποικίλουν· ἐν δ' ἄρ' ἔσαν περόναι δυοκαίδεκα πύργων,
χρύσειαι, κληῖσιν ἐϋγνάμπτους ἀραρυῖαι.
ὄρμον δ' Εὐρυμάχῳ πολυδαίδαλον αὐτίκ' ἔνευκε
χρύσειον, ἡλέκτροισιν ἐρμῆνον ἥελιον ὥς.

ἔρματα δ' Εὐρυδάμαντι δῶα θεράποντες ἔνευκε
τρίγληνα μορόεντα· χάρις δ' ἀπελάμπετο πολλή·
ἐκ δ' ἄρα Πεισάνδρῳ Πολυκτορίδαο ἄνακτος
Ἰσθμίου ἦνευκεν θεράπων, περικαλλὲς ἄγαλμα.
ἄλλο δ' ἄρ' ἄλλος δῶρον Ἀχαιῶν καλὸν ἔνευκε
ἢ μὲν ἔπειτ' ἀνέβαιν' ὑπερώϊα δῖα γυναικῶν,
τῇ δ' ἄρ' ἄμ' ἀμφίπολοι ἔφερον περικαλλέα δῶρα.

Οἱ δ' εἰς ὄρχηστὸν τε καὶ ἱμερόεσσαν αἰοιδὴν
τρεψάμενοι τέρποντο, μένον δ' ἐπὶ ἔσπερον ἔλθαι
τοῖσι δὲ τερπομένοισι μέλας ἐπὶ ἔσπερος ἦλθεν
αὐτίκα λαμπτήρας τρεῖς ἴστασαν ἐν μεγάροισιν,
ὄφρα φαίνοιεν· περὶ δὲ ξύλα κάγκανα θῆκαν,

αὔα πάλαι, περίκηλα, νέον κεκασμένα χαλκῶ,
καὶ δαΐδας μετέμισγον· ἀμοιβῆδ' ἀνέφαινον 310
ἄμφω Ὀδυσσεύς τε ταλασίφρονος. αὐτὰρ ὁ τῇσιν
αὐτὸς διογενὴς μετέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς

„Ἄμφω Ὀδυσσεύς, δὴν οἰχομένοιο ἄνακτος,
ἐρχεσθε πρὸς δῶμαθ', ἵν' αἰδοίῃ βασιλεία
τῇ δὲ παρ' ἡλάκατα στροφαλίζετε, τέρπετε δ' αὐτὴν
ἡμεναὶ ἐν μεγάρῳ, ἥ εἰρια πείκετε χερσίν· 316
αὐτὰρ ἐγὼ τούτοισι φάος πάντεσσι παρέξω.

ἥμερ γάρ κ' ἐθέλωσιν εὐθρονον Ἡῶ μίμνειν,
οὔτι με νικήσουσι· πολυτλήμων δὲ μάλ' εἰμί.“

Ὡς ἔφαθ', αἱ δ' ἐγέλασσαν, ἐς ἀλλήλας δὲ ἰδοντο.
τὸν δ' αἰσχυρῶς ἐνέειπε Μελανθῶ καλλιπάρης, 321
τὴν Δολίος μὲν ἔτικτε, κόμισσε δὲ Πηνελόπεια,
παῖδα δὲ ὥς ἀτίταλλε, δίδου δ' ἄρ' ἀθύρματα θυμῷ·
ἀλλ' οὐδ' ὥς ἔχε πένθος ἐνὶ φρεσὶ Πηνελοπείης,
ἀλλ' ἦγ' Εὐρυπμάχῳ μισγέσκετο καὶ φιλέσκεν. 325
ἦ ῥ' Ὀδυσῆ' ἐνέειπεν ὀνειδείοις ἐπέεσσιν·

„Ξεῖνε τάλαν, σύγε τις φρένας ἐκπεπαταγμένος ἐσσί,
οὐδ' ἐθέλεις εὐδεῖν χαλκήϊον ἐς δόμον ἐλθῶν,
ἥέ που ἐς λέσχην, ἀλλ' ἐνθάδε πόλλ' ἀγορεύεις,
[θαρσαλέως πολλοῖσι μετ' ἀνδράσιν, οὐδέ τι θυμῷ 330
ταρβείς· ἦ ῥά σε οἶνος ἔχει φρένας, ἦ νύ τοι αἰεὶ
τοιοῦτος νόος ἐστίν· ὁ καὶ μεταμῶνια βάζεις.]
ἦ ἄλυσίς, ὅτι Ἴφρον ἐνίκησας τὸν ἀλήτην;
μή τις τοι τάχα Ἴφρου ἀμείνων ἄλλος ἀναστῇ,
ὅστις σ' ἀμφὶ κάρη κεκοπῶς χερσὶ στιβαρῇσιν 335
δῶματος ἐκπέμψῃσι, φορῦξας αἵματι πολλῷ.“

Τὴν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσ-
σεύς

„ἦ τάχα Τηλεμάχῳ ἐρέω, κύον, οἷ' ἀγορεύεις,
κεῖσ' ἐλθῶν, ἵνα σ' αὖθι διὰ μελεῖσσι τάμῃσιν.“

Ὡς εἰπὼν ἐπέεσσι διεπτοίησε γυναῖκας.
βᾶν δ' ἴμεναι διὰ δῶμα, λύθεν δ' ὑπὸ γυῖα ἐκάσ-
ταρβουσύνῃ· φᾶν γάρ μιν ἀληθέα μυθήσασθαι.
αὐτὰρ ὁ παρ λαμπτήρσι φαείνων αἰθομένοισιν
ἑστήκειν ἐς πάντας ὁρώμενος· ἄλλα δέ οἱ κῆρ
ῶρμαινε φρεσὶν ἦσιν, ἃ ῥ' οὐκ ἀτέλεστα γένοντο.

Μνηστῆρας δ' οὐ πάμπαν ἀγήνορας εἶα' Ἀθή-
λῳβης ἰσχεσθαι θυμαλγέος, ὅφρ' ἔτι μᾶλλον
δυνή ἄχος κραδίην Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος.
ταῖσιν δ' Εὐρύμαχος, Πολύβου παῖς, ἥρχ' ἀγορεύ-
κερτομέων Ὀδυσῆα· γέλω δ' ἐτάροισιν ἔτευχεν.

„Κέκλυτέ μευ, μνηστῆρες ἀγκλειτῆς βασιλείης
ὅφρ' εἴπω τά με θυμός ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
οὐκ ἄθεεῖ ὅδ' ἀνὴρ Ὀδυσῆϊον ἐς δόμον ἵκει·
ἔμπης μοι δοκέει δαΐδων σέλας ἔμμεναι αὐτοῦ
καὶ κεφαλῆς, ἐπεὶ οὐ οἱ ἐνὶ τρίχες οὐδ' ἥβαιαί.“

Ἦ ῥ', ἅμα τε προσέειπεν Ὀδυσῆα πολίπορθ-
„Ξεῖν', ἣ ἄρ' κ' ἐθέλοις θητευέμεν, εἴ σ' ἀνελοίμην
ἀγροῦ ἐπ' ἐσχατιῆς — μισθὸς δέ τοι ἄρκιος ἔσται
αἵμασιός τε λέγων καὶ δένδρεα μακρὰ φυτεύων;
ἐνθα κ' ἐγὼ σῖτον μὲν ἐπηετανὸν παρέχοιμι,
εἵματα δ' ἀμφιέσαιμι ποσὶν θ' ὑποδήματα δοίην.
ἀλλ' ἐπεὶ οὖν δὴ ἔργα κάκ' ἔμμαθες, οὐκ ἐθέλῃς
ἔργον ἐποίχεσθαι, ἀλλὰ πτώσσειν κατὰ δῆμον
βούλεαι, ὅφρ' ἂν ἔχῃς βόσκειν σὴν γαστέρ' ἀναλ-
τῶν.“

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀ-
δυσσεύς

„Εὐρύμαχ', εἰ γὰρ νῶϊν ἔρις ἔργοιο γένοιτο
ῶρη ἐν εἰαρινῇ, ὅτε τ' ἤματα μακρὰ πέλονται,
ἐν ποίῃ, δρέπανον μὲν ἐγὼν εὐκαμπὲς ἔχοιμι,
καὶ δὲ σὺ τοῖον ἔχοις, ἵνα πειρησαίμεθα ἔργον
νῆστιες ἄχρὶ μάλα κνέφαος, ποίῃ δὲ παρείῃ.“

εἰ δ' αὖ καὶ βόες εἶεν ἐλαυνέμεν, οἵπερ ἄριστοι,
αἰθῶνες, μεγάλοι, ἄμφω κεκορηότε ποίης,
ἤλικες, ἰσοφόροι, τῶντε σθένος οὐκ ἀλαπαδνόν,
τετράγνυν δ' εἴη, εἰκοι δ' ὑπὸ βῶλος ἀρότρω·
τῷ κέ μ' ἰδοῖς, εἰ ὦλκα διηνεκέα προταμοίμην. 375

εἰ δ' αὖ καὶ πόλεμόν ποθεν ὀρμήσειε Κρονίων
σήμερον, αὐτὰρ ἐμοὶ σάκος εἴη καὶ δῦο δοῦρε
καὶ κυνήη πάγχαλκος, ἐπὶ κροτάφοις ἀραρυῖα,
τῷ κέ μ' ἰδοῖς πρώτοισιν ἐνὶ προμάχοισι μιγέντα,
οὐδ' ἄν μοι τὴν γαστέρ' ὀνειδίξω ἀγορευοῖς. 380

ἀλλὰ μάλ' ὑβρίζεις, καὶ τοι νόος ἐστὶν ἀπηνής·
καὶ ποῦ τις δοκέεις μέγας ἔμμεναι ἡδὲ κραταιὸς,
οὔνεκα πὰρ παύροισι καὶ οὐκ ἀγαθοῖσιν ὀμιλεῖς.
εἰ δ' Ὀδυσσεὺς ἔλθοι καὶ ἵκοιτ' ἐς πατρίδα γαῖαν,
αἰψὰ κέ τοι τὰ θύρετρα, καὶ εὐρέα περ μάλ' ἐόντα,
φεύγουντι στείνονται διὲκ προθύροιο θύραζε. 385

ὣς ἔφατ', Εὐρύμαχος δ' ἐχολάσατο κηρόθι μᾶλλον,
καὶ μιν ὑπόδρα ἰδὼν ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

„Α δεῖλ', ἥ τάχα τοι τελέω κακὸν, οἷ' ἀγορευεῖς
θαρσαλέως πολλοῖσι μετ' ἀνδράσιν, οὐδέ τι θυμῷ 390
ταρβεῖς· ἥ ῥά σε οἶνος ἔχει φρένας, ἥ νῦ τοι αἰεὶ
τοιοῦτος νόος ἐστίν· ὃ καὶ μεταμῶνια βάζεις.

[ἢ ἀλύεις, ὅτι Ἴρον ἐνίκησας τὸν ἀλήτην:]“

ὣς ἄρα φωνήσας σφέλας ἔλλαβεν· αὐτὰρ Ὀδυσ-
σεὺς

Ἀμφινόμου πρὸς ροῦνα καθέζετο Δουλιχιῆος, 395
Εὐρύμαχον δεισας· ὃ δ' ἄρ' οἶνοχόον βάλε χεῖρα
δεξιτερὴν· πρόχοος δὲ χαμαὶ βόμβησε πεσοῦσα,
αὐτὰρ ὄγ' οἰμῶξας πέσεν ὑπτιος ἐν κονίῃσιν.

μνηστῆρες δ' ὁμάδησαν ἀνὰ μέγαρα σκίοεντα,
ᾧδε δέ τις εἶπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον· 400

„Αἰθ' ὦφελλ' ὁ ξείνος ἀλώμενος ἄλλοθ' ὀλέσθαι

πρὶν ἔλθειν· τῷ κ' οὔτι τόσον κέλαδον μετέθηκεν.
νῦν δὲ περὶ πτωχῶν ἐριδαίνομεν, οὐδέ τι δαιτὸς
ἔσθλης ἔσσεται ἦθος, ἐπεὶ τὰ χειρεῖονα νικᾷ.⁴⁰⁵

Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπ' ἱερὴ ἴς Τηλεμάχοιο
„δαιμόνιοι, μαίνεσθε καὶ οὐκέτι κεύθετε θυμῷ
βρωτῶν οὐδὲ ποτῆτα· θεῶν νύ τις ὑμῖ ὀροθύνει.
ἀλλ' εὖ δαισάμενοι κατακείετε οἶκαδ' ἰόντες,
ὅπποτε θυμὸς ἄνωγε· διώκω δ' οὔτιν' ἔγωγε.“

᾽Ως ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ὁδᾶξ ἐν χεῖλεσι φόντες
Τηλέμαχον θαύμαζον, ὃ θαρσαλέως ἀγόρευεν.⁴¹¹
τοῖσιν δ' Ἀμφινόμος ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν
[Νίσου φαίδιμος υἱὸς, Ἀρητιάδαο ἄνακτος.]

„ὦ φίλοι, οὐκ ἂν δῆ τις ἐπὶ ῥηθέντι δικαίῳ
αντιβίοις ἐπέεσσι καθαπτόμενος χαλεπαῖνοι·⁴¹⁵
μήτε τι τὸν ξεῖνον στυφελίζετε μήτε τιν' ἄλλον
δμῶων, οἳ κατὰ δῶματ' Ὀδυσσεύος θεῖοιο.
ἐλλ' ἄγετ', οἶνοχόος μὲν ἐπαρξάσθω δεπάεσσιν,
ὄφρα σπείσαντες κατακείομεν οἶκαδ' ἰόντες·
τὸν ξεῖνον δὲ ἐῷμεν ἐνὶ μεγάροις Ὀδυσσεύος⁴²⁰
Τηλεμάχῳ μελέμεν· τοῦ γὰρ φίλον ἔκετο δῶμα.“

᾽Ως φάτο, τοῖσι δὲ πᾶσιν ἐαδότα μῦθον ἔειπεν.
τοῖσιν δὲ κρητῆρα κεράσσατο Μούλιος ἦρως,
κῆρυξ Δουλιχειεύς· θεράπων δ' ἦν Ἀμφινόμοιο·
νώμησεν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπισταδόν· οἳ δὲ θεοῖσιν⁴²⁵
σπείσαντες μακάρεσσι πῖον μελιηδέα οἶνον.
αὐτὰρ ἐπεὶ σπείσαντ' ἐπιόν θ' ὅσον ἥθελε θυμὸς,
βάν ῥ' ἵμεναι κείοντες ἐὰ πρὸς δῶμαθ' ἕκαστος.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Τ.

Οδυσεύως. καὶ Πηνελόπης ὁμίλια. ἀναγνωρισμὸς
ὑπὸ Εὐρύκλειας.

Αὐτὰρ ὁ ἐν μεγάρῳ ὑπελείπετο δῖος Ὀδυσσεὺς,
μνηστήρεσσι φόνον σὺν Ἀθήνῃ μερμηρίζων·
αἶψα δὲ Τηλέμαχον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
„Τηλέμαχε, χρὴ τεύχε' Ἀρήϊα κατθέμεν εἰσὼ
πάντα μάλ'· αὐτὰρ μνηστήρας μαλακοῖς ἐπέεσσιν
παρφάσθαι, ὅτε κέν σε μεταλλῶσιν ποθέοντες·
ἐν καπνοῦ κατέθῃκ', ἐπεὶ οὐκέτι τοῖσιν ἔφκει
οἷά ποτε Τροίηνδε κίων κατέλειπεν Ὀδυσσεὺς,
ἀλλὰ κατήκισται, ὅσσον πυρὸς ἵκετ' αὐτμῇ.
πρὸς δ' ἔτι καὶ τόδε μείζον ἐνὶ φρεσὶν ἔμβαλε δαίμων
μή πως οἴνωθέντες, ἔριν στήσαντες ἐν ὕμνῳ, 11
ἀλλήλους τρώσῃτε καταισχύνῃτε τε δαῖτα
καὶ μνηστύν· αὐτὸς γὰρ ἐφέλκεται ἄνδρα σίδηρος.“
Ὡς φάτο, Τηλέμαχος δὲ φίλῳ ἐπεπέθετο πατρὶ,
ὃν δὲ καλεσσάμενος προσέφη τροφὸν Εὐρύκλειαν 15
„Μαῖ', ἄγε δὴ μοι ἔρυσον ἐνὶ μεγάροισι γυναῖκας,
ὄφρα κεν ἐς θάλαμον καταθείομαι ἔντεα πατρὸς
καλὰ, τὰ μοι κατὰ οἶκον ἀκηδέα καπνὸς ἀμέρδει
πατρὸς ἀποιχομένοιο· ἐγὼ δ' ἔτι νῆπιος ἦα.
νῦν δ' ἐθέλω καταθέσθαι, ἵν' οὐ πυρὸς ἴξῃτ' αὐτμῇ.“
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε φίλῃ τροφὸς Εὐρύκλεια 21
„καὶ γὰρ δὴ ποτε, τέκνον, ἐπιφροσύνας ἀνέλοιο
οἴκου κήδεσθαι καὶ κτήματα πάντα φυλάσσειν.
ἀλλ' ἄγε, τίς τοι ἔπειτα μετοιχομένη φάος οἴσει;

ὁμῶς δ' οὐκ εἷας προβλωσκέμεν, αἶ κεν ἔφαινον.³²

Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦ᾽ ἔτα
 „ἔειπεν ὅδ'· οὐ γὰρ ἀεργὸν ἀνέξομαι ὅς κεν ἐμῆς
 χολυικός ἄπτηται, καὶ τηλόθεν εἰληλουθῶς.“

Ὡς ἄρ' ἐφώνησεν, τῇ δ' ἄπτερος ἐπλετο μῦθος.
 κλήϊσεν δὲ θύρας μεγάρων εὐναιεταόντων.

τῷ δ' ἄρ' ἀναΐξαντ' Ὀδυσσεὺς καὶ φαιδίμος νῖος
 ἐσφόρεον κόρουθας τε καὶ ἀσπίδας ὀμφαλοέσσας
 ἔγχεά τ' ὀξύευντα· πάροιθε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη,
 χρῦσεον λύχνον ἔχουσα, φάος περικαλλὲς ἐποίει.

οἷ τότε Τηλέμαχος προσεφώνεεν ὃν πατέρ' αἶψα

„ὦ πάτερ, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι
 ἐμπης μοι τοῖχοι μεγάρων καλαί τε μεσόδμοι,
 εἰλάτιναί τε δοκοί, καὶ κίονες ὑφός' ἔχοντες
 φαίνοντ' ὀφθαλμοῖς ὥσεί πυρὸς αἰθομένοιο.“

ἦ μάλα τις θεὸς ἔνδον, οἷ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν.“

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς

„σίγα καὶ κατὰ σὸν νόον ἴσχανε μῆδ' ἐρέεινε·
 αὕτη τοι δίκη ἐστὶ θεῶν, οἷ Ὀλυμπον ἔχουσιν.
 ἀλλὰ σὺ μὲν κατάλεξαι, ἐγὼ δ' ὑπολείβομαι αὐτῷ
 ὄφρα κ' ἔτι ὁμῶς καὶ μητέρα σὴν ἐρεθίσω·
 ἦ δέ μ' ὀδυρομένη εἰρήσεται ἀμφὶς ἕκαστα.“

Ὡς φάτο, Τηλέμαχος δὲ διὲκ μεγάρου βεβήκει
 κείων ἐς θάλαμον, δαῖδων ὑπο λαμπομενάων,
 ἔνθα πάρος κοιμᾶθ', ὅτε μιν γλυκὺς ὕπνος ἰκάνου
 ἔνθ' ἄρα καὶ τότ' ἔλεκτο καὶ Ἡῶ διὰν ἐμιμνεν.
 αὐτὰρ ὁ ἐν μεγάρῳ ὑπελείπετο δίος Ὀδυσσεύς,
 μνηστῆρεςσι φόνον σὺν Ἀθήνῃ μερμηρίζων.

Ἡ δ' ἱεν ἐκ θαλάμοιο περίφρων Πηνελόπεια,
 Ἀρτέμιδι ἱκέλη ἥδ' Ἀφροδίτῃ.

τῇ παρὰ μὲν κλισίῃν πυρὶ κάτθεσαν, ἔνθ' ἄρ' ἐφίζετο

νωτὴν ἐλέφαντι καὶ ἀργύρῳ· ἦν ποτε τέκτων 56
 τοῖσ' Ἰκμάλιος, καὶ ὑπὸ θοῇνυν ποσὶν ἦκεν
 προσφύε' ἐξ αὐτῆς, ὅθ' ἐπὶ μέγα βάλλετο κῶας.
 νῦν καθέζετ' ἔπειτα περίφρων Πηνελόπεια.
 λῆθον δὲ δμῶαί λευκώλενοι ἐκ μεγάροιο. 60
 ἰδ' ἀπὸ μὲν σῖτον πολὺν ἤρουν ἠδὲ τραπέζας
 αἰδέεσθαι, ἐνθεν ἄρ' ἄνδρες ὑπερμενέοντες ἔπινον·
 ὅθ' ἀπὸ λαμπτήρων χαμάδις βάλλον, ἄλλα δ' ἐπ'
 αὐτῶν
 ἤησαν ξύλα πολλὰ, φόως ἔμεν ἠδὲ θέρεσθαι.
 δ' Ὀδυσῆ' ἐνένιπε Μελανθῶ δεύτερον αὐτίς· 65
 „Ξεῖν', ἔτι καὶ νῦν ἐνθάδ' ἀνιήσεις διὰ νύκτα
 νεύων κατὰ οἶκον, ὀπιπεύσεις δὲ γυναικάς;
 ἢ ἔξελθε θύραζε, τάλαν, καὶ δαιτὸς ὄνησο·
 τάχα καὶ δαλῶ βεβλημένος εἰσθα θύραζε.“
 Τὴν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσ-
 σεύς 70
 αἰμονίη, τί μοι ᾧδ' ἐπέχεις κεκοτηότι θυμῷ;
 ὅτι δὴ ὅπποδ' ἔστι, κακὰ δὲ χροῖ εἵματα εἶμαι,
 ὡχεύω δ' ἀνὰ δῆμον; ἀναγκαίη γὰρ ἐπαίγει.
 τοῦτοι πτωχοὶ καὶ ἀλήμονες ἄνδρες ἔασιν.
 ἢ γὰρ ἐγὼ ποτε οἶκον ἐν ἀνθρώποισιν ἔναιον 75
 βίος ἀφνειὸν καὶ πολλάκι δόσκον ἀλήτη,
 ἢ ὅποιος ἔοι καὶ ὅτεν κεχρημένος ἔλθοι·
 αὖθις δὲ δμῶες μάλα μυριοί, ἄλλα τε πολλὰ
 εἶναι τ' εὖ ζῶουσι καὶ ἀφνειοὶ καλέονται.
 ἢ Ζεὺς ἀλάπαξε Κρονίων — ἦθελε γὰρ που — 80
 νῦν μήποτε καὶ σὺ, γύναι, ἀπὸ πᾶσαν ὀλέσσης
 λαίην, τῇ νῦν γε μετὰ δμῶῃσι κέκασσαι·
 πῶς τοι δέσποινα κοτεσσαμένη χαλεπήνη,
 Ὀδυσσεὺς ἔλθῃ· ἔτι γὰρ καὶ ἐλπίδος αἶσα.
 δ' ὁ μὲν ὥς ἀπόλωλε καὶ οὐκέτι νόστιμός ἐστιν, 85

ἀλλ' ἤδη παῖς τοῖος Ἀπόλλωνός γε ἔκκητι,
Τηλέμαχος· τὸν δ' οὔτις ἐνὶ μεγάροισι γυναικῶ
λῆθει ἀτασθάλλουσ', ἐπεὶ οὐκέτι τηλίκος ἔστίην.

Ὡς φάτο, τοῦ δ' ἤκουσε περίφρων Πηλεόπης
ἀμφίπολον δ' ἐνένιπεν ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμα.

„Πάντως, θαρσαλέη, κύον ἀδδεῖς, οὔτι με
ἔρδουσα μέγα ἔργον, ὃ σῇ κεφαλῇ ἀναμάξεις·
πάντα γὰρ εὖ ἤδησθ', ἐπεὶ ἐξ ἐμεῦ ἔκλυες αὐτῇ
ὥς τὸν ξεῖνον ἐμελλον ἐνὶ μεγάροισιν ἐμοῖσιν
ἀμφὶ πόσει εἶρεσθαι, ἐπεὶ πνικινῶς ἀκάχημαι.“

Ἡ ῥα καὶ Εὐρυνόμην ταμίην πρὸς μῦθον ἔειπε
„Εὐρυνόμη, φέρε δὴ δίφρον καὶ κῶας ἐπ' αὐτόν
ὄφρα καθεζόμενος εἴπῃ ἔπος ἡδ' ἐπακούσῃ
οὐ ξεῖνος ἐμέθεν· ἐθέλω δέ μιν ἐξερέεσθαι.“

Ὡς ἔφαθ', ἡ δὲ μάλ' ὀτραλέως κατέσθηκε φέρον
δίφρον εὐξεστον καὶ ἐπ' αὐτῷ κῶας ἔβαλλεν·
ἐνθα καθέξεται ἔπειτα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς.
τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε περίφρων Πηλεόπεια·

„Ξεῖνε, τὸ μὲν σε πρῶτον ἐγὼν εἰρήσομαι αὐτόν
τίς πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις ἡδὲ τοκήεις;

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς

„ὦ γύναι, οὐκ ἄν τίς σε βροτῶν ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν
νειχέοι· ἧ γάρ σε κλέος οὐρανὸν εὐρὺν ἱκάνει,
ὥστε τευ ἡ βασιλῆος ἀμύμονος, ὅστε θεουδῆς
ἀνδράσιν ἐν πολλοῖσι καὶ ἰφθίμοισιν ἀνάσσειν
εὐδικίας ἀνέχῃσι, φέροισι δὲ γαῖα μέλαινα
πυροὺς καὶ κριθὰς, βρίθῃσι δὲ δένδρεα καρπῶ,
τίκτῃ δ' ἔμπεδα μῆλα, θάλασσα δὲ παρέχῃ ἰχθύων
ἐξ εὐνγεσίδης, ἀρετῶσι δὲ λαοὶ ὑπ' αὐτοῦ.

τῷ ἐμὲ νῦν τὰ μὲν ἄλλα μετὰλλα σῶ ἐνὶ οἴκῳ,
μῆδ' ἐμὸν ἐξερέεινε γένος καὶ πατρίδα γαῖαν,

μή μοι μάλλον θυμὸν ἐνιπλήσῃς ὀδυνάων
 μνησάμενῳ· μάλα δ' εἰμὶ πολύστονος· οὐδέ τί με χρὴ
 οἴκῳ ἐν ἄλλοτρίῳ γοόωντά τε μυρόμενόν τε
 ἥσθαι, ἐπεὶ κῆκλον πενθήμεναι ἄκριτον αἰεῖ· 120
 μή τις μοι δμῶν νεμεσῇσεται, ἥε σὺν' αὐτῇ,
 φῆ δὲ δακρυπλῶειν βεβαρηότα με φρένας οἴνω·“

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα περίφρων Πηνελόπεια
 „ξείν', ἦτοι μὲν ἐμὴν ἀρετὴν εἰδὸς τε δέμας τε
 ᾤλεσαν ἀθάνατοι, ὅτε Ἴλιον εἰσανέβαινον 125

Ἀργεῖοι, μετὰ τοῖσι δ' ἐμὸς πόσις ἦεν Ὀδυσσεύς.
 εἰ κεῖνός γ' ἐλθὼν τὸν ἐμὸν βίον ἀμφιπολεῖτο,
 μεῖζον κε κλέος εἶη ἐμὸν καὶ κάλλιον οὕτως.

νῦν δ' ἄχομαι· τόσα γάρ μοι ἐπέσσευεν κακὰ δαίμων.
 ἴδσοι γὰρ νῆσοισιν ἐπικρατέουσιν ἄριστοι, 130

Δουλιχίῳ τε Σάμῃ τε καὶ ὑλήεντι Ζακύνθῳ,
 οἳ τ' αὐτὴν Ἰθάκην εὐδείελον ἀμφινέμονται,
 αἳ μ' ἀεκαξομένην μυῶνται, τρύχουσι δὲ οἶκον·]
 τῷ οὔτε ξείνων ἐμπάζομαι οὔθ' ἱκετάων·

οὔτε τι κηρύκων, οἳ δημιοεργοὶ ἔασιν· 135
 ἀλλ' Ὀδυσῆ ποθέουσα φίλον κατατήκομαι ἦτορ.

οἳ δὲ γάμον σπεύδουσιν· ἐγὼ δὲ δόλους τολυπεύω.
 φᾶρος μὲν μοι πρῶτον ἐνέπνευσε φρεσὶ δαίμων,
 στήσαιμένη μέγαν ἱστὸν, ἐνὶ μεγάροισιν ὑφαίνειν, 139

λεπτὸν καὶ περίμετρον· ἄφαρ δ' αὐτοῖς μετέειπον
 ἑκούροι, ἐμοὶ μνηστῆρες, ἐπεὶ θάνε διὸς Ὀδυσσεύς,
 μέμνεν' ἐπαιγόμενοι τὸν ἐμὸν γάμον, εἰσόκε φᾶρος
 ἐκτελέσω — μή μοι μεταμῶνια νήματ' ὀληται —

Λαέρτη ἥρωϊ ταφήϊον, εἰς ὅτε κέν μιν
 μοῖρ' ὅλοῃ καθέλῃσι ταιηλεγέος θανάτοιο· 145

μή τις μοι κατὰ δῆμον Ἀχαιῶν νεμεσῇσῃ,
 αἳ κεν ἄτερ σπείρου κῆται πολλὰ κτεατίσσας·
 ὥς ἐφάμην, τοῖσιν δ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀνὴρ.

ἔνθα καὶ ἡματιή μὲν ὑφαίνεσκον μέγαν ἱστὸν,
 νύκτας δ' ἀλλύεσκον, ἐπεὶ θαΐδας παραθείμην. 150
 ὥς τριέτες μὲν ἔληθον ἐγὼ καὶ ἔπειθον Ἀχαιοὺς·
 ἀλλ' ὅτε τέτρατον ἦλθεν ἔτος καὶ ἐπήλυθον ὦραι,
 [μηνῶν φθινόντων, περὶ δ' ἡματα πόλλ' ἐτελέσθη,]
 καὶ τότε δὴ με διὰ θυμῶς, κύνας οὐκ ἀλεγούσας,
 εἶλον ἐπελθόντες καὶ ὁμόκλησαν ἐπέεσσιν. 155

ὥς τὸ μὲν ἐξετέλεσσα, καὶ οὐκ ἐδέλουσ', ὑπ' ἀνάγκης·
 νῦν δ' οὐτ' ἐκφυγέειν δύναμαι γάμον οὔτε τιν' ἄλλην
 μῆτιν ἔθ' εὐρίσκω· μάλα δ' ὀτρύνουσι τοκῆς
 γήμασθ', ἀσχαλάα δὲ πάϊς βίοντον κατεδόντων,
 γιγνώσκων· ἦδη γὰρ ἀνὴρ οἶός τε μάλιστα 160
 οἴκου κήδεσθαι, τῷτε Ζεὺς κῦδος ὀπάξει.

ἀλλὰ καὶ ὥς μοι εἶπε τεὸν γένος, ὀππόθεν ἐσσί·
 οὐ γὰρ ἀπὸ θρυός ἐσσι παλαιφάτου οὐδ' ἀπὸ πέτρης·

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς

„ὦ γύναι αἰδοίη Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος, 165
 οὐκέτ' ἀπολλήξεις τὸν ἐμὸν γόνον ἐξερέουσα;
 ἀλλ' ἐκ τοι ἐρέω· ἡ μὲν μ' ἀχέεσσί γε δώσεις
 πλείοσιν ἢ ἔχομαι· ἡ γὰρ δίκη, ὀππότε πάτρης
 ἧς ἀπέησιν ἀνὴρ τόσσον χρόνον ὅσσον ἐγὼ νῦν,
 πολλὰ βροτῶν ἐπὶ ἅστ' ἀλώμενος, ἄλγεα πάσχων.
 ἀλλὰ καὶ ὥς ἐρέω ὃ μ' ἀνείρεαι ἠδὲ μεταλλάς. 171

Κρήτη τις γαῖ' ἔστι, μέσφ' ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ,
 καλὴ καὶ πείρα, περίρρυτος· ἐν δ' ἄνθρωποι
 πολλοὶ, ἀπειρέσιοι, καὶ ἐννήκοντα πόληες.
 ἄλλη δ' ἄλλων γλῶσσα μεμιγμένη· ἐν μὲν Ἀχαιοί, 175
 ἐν δ' Ἑτεόκρητες μεγαλήτορες, ἐν δὲ Κύδωνες,
 Λαωριέες τε τριχάϊκες δῖοί τε Πελασγοί.
 τῇσι δ' ἐνὶ Κνωσὸς, μεγάλη πόλις, ἔνθα τε Μίνως
 ἐννέωρος βασίλευε Διὸς μεγάλου ὀαριστής,

πατὴρς ἐμοῖο πατήρ, μεγαθύμου Δευκαλίωνος 180
 Δευκαλίων δ' ἐμὲ τίκτε καὶ Ἰδομενῆα ἄνακτα·
 ἀλλ' ὁ μὲν ἐν νῆεσσι κορωνίσιν Ἴλιον εἶσω
 ὤχεθ' ἅμ' Ἀτρεΐδῃσιν, ἐμοὶ δ' ὄνομα κλυτὸν Αἰθῶν,
 ὀπλότερος γενεῇ· ὁ δ' ἄρα πρότερος καὶ ἀρείων.
 ἐνθ' Ὀδυσῆα ἐγὼν ἰδόμην καὶ ξείνια δῶκα. 185
 καὶ γὰρ τὸν Κρήτηνδε κατήγαγεν ἰς ἀνέμοιο,
 ἴμενον Τροίηνδε παραπλάγξασα Μαλειῶν·
 στήσε δ' ἐν Ἀμνισῷ, ὅθι τε σπέος Εἰλειθυΐης,
 ἐν λιμέσιν χαλεποῖσι, μόγις δ' ὑπάλυσεν ἀέλλας.
 αὐτίκα δ' Ἰδομενῆα μετάλλα ἄστυδ' ἀνελθών· 190
 ξῆναν γάρ οἱ ἔφασκε φίλον τ' ἔμεν αἰδοῖόν τε.
 τῷ δ' ἤδη δεκάτῃ ἢ ἐνδεκάτῃ πέλεν ἡὼς
 οἰχόμενα σὺν νηυσὶ κορωνίσιν Ἴλιον εἶσω.
 τοῖν μὲν ἐγὼ πρὸς δῶματ' ἄγων εὐ ἐξεΐνισσα,
 ἐνδυνκέως φιλέων, πολλῶν κατὰ οἶκον ἐόντων· 195
 καὶ οἱ τοῖς τ' ἄλλοις ἐτάροις, οἳ ἅμ' αὐτῷ ἔποντο,
 ἡμῶθεν ἄλφιστα δῶκα καὶ αἰθῶπα οἶνον ἀγέειρας
 καὶ βοῦς ἱρεύσασθαι, ἵνα πλησαίαιτο θυμόν.
 ἐνθα δυνώδεκα μὲν μένον ἥματα δίοι Ἀχαιοί·
 εἰλει γὰρ Βορέης ἄνεμος μέγας οὐδ' ἐπὶ γαίῃ 200
 εἶα ἴστασθαι, χαλεπὸς δέ τις ὥρορε δαίμων·
 τῇ τρισκαιδεκάτῃ δ' ἄνεμος πέσσε, τοὶ δ' ἀνάγοντο·
 ἴσκε ψεύδεα πολλὰ λέγων ἐτύμοισιν ὁμοῖα·
 τῆς δ' ἄρ' ἀκουούσης ῥέε δάκρυα, τήκετο δὲ χροάς.
 ὥς δὲ χιῶν κατατήκετ' ἐν ἀκροπόλοισιν ὄρεσσιν, 205
 ἦντι Εὐρος κατέτεξεν, ἐπὴν Ζέφυρος καταχευή·
 τηκομένης δ' ἄρα τῆς ποταμοὶ πλήθουσι ῥέοντες·
 ὥς τῆς τήκετο καλὰ παρήλα δακρυχεούσης,
 κλαιούσης ἐὼν ἄνδρα παρήμενον. αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 θυμῷ μὲν γοῶσσαν ἐὼν ἐλέαιρε γυναῖκα, 210
 ὀφθαλμοὶ δ' ὥσεί κέρα ἔστασαν ἢ ἐσίδηρος

ἀτρέμας ἐν βλεφάροισι· δόλω δ' ὄγε δάκρυ
ἢ δ' ἐπεὶ οὖν τάρφθη πολυδακρύτοιο γόου
ἐξαυτὶς μιν ἔπεσσιν ἀμειβομένη προσέειπεν·

„Νῦν μὲν δὴ σευ, ξεινέ γ', ὅτω πειρήσε
εἰ ἔτεόν δ' κείθι σὺν ἀντιθέοις ἐτάροισιν
ζεινίσας ἐν μεγάροισιν ἐμὸν πόσιν, ὥς ἄγε
εἰπέ μοι ὅπποῖ' ἄσσα περὶ χροῖ εἴματα ἔστο
αὐτός θ' οἶος ἔην, καὶ ἐταίρους, οἳ οἱ ἔποι-

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμη
σεύς

„ὦ γύναι, ἀργαλέον τόσσον χρόνον ἀμφὶ
εἰπέμεν· ἤδη γάρ οἱ ἐεικοστὸν ἔτος ἔστιν
ἔξ οὗ κείθεν ἔβη καὶ ἐμῆς ἀπελήλυθε πάρος
ἀλλὰ καὶ ὥς ἐρέω ὥς μοι ἰνδάλλεται ἦτορ.
χλαῖναν πορφυρέην οὐλήν ἔχε διὸς Ὀδυσσε
διπλὴν· αὐτὰρ οἱ περόνη χρυσοῖο τέτυκτο
αὐλοῖσιν διδύμοισι· πάροιθε δὲ δαίδαλον ἦν
ἐν προτέροισι πόδεσσι κύνων ἔχε ποικίλον ἐ
ἄσπαιροντα λάων· τὸ δὲ θαυμάζεσκον ἄπα
ὥς οἱ χρύσειοι ἰόντες ὁ μὲν λάε νεβρόν ἀπα
αὐτὰρ ὁ ἐκφυγέειν μεμαῶς ἦσπαιρε πόδεσσιν
τὸν δὲ χιτῶν' ἐνόησα περὶ χροῖ σιγαλόμεντα
οἶόν τε κρομύοιο λοπὸν κᾶτα ἰσχαλέοιο.
τῶς μὲν ἔην μαλακὸς, λαμπρὸς δ' ἦν ἡέλιος
ἢ μὲν πολλαί γ' αὐτὸν ἐθηήσαντο γυναικες,
ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο
οὐκ οἶδ' εἰ τάδε ἔστο περὶ χροῖ οἴκοθ' Ὀδυσσε
ἢ τις ἐταίρων δῶκε θοῆς ἐπὶ νηὸς ἰόντι,
ἢ τίς που καὶ ξεινός, ἐπεὶ πολλοῖσιν Ὀδυσσε
ἔσκε φίλος· παῦροι γὰρ Ἀχαιῶν ἦσαν ὁμοῖοι
καὶ οἱ ἐγὼ χάλκειον ἄορ καὶ δίπλακα δῶκα
καλὴν πορφυρέην καὶ τερμιόευντα χιτῶνα,

αἰδοίως δ' ἀπέπεμπον ἐνυσσέλμου ἐπὶ νηός.
καὶ μὲν οἱ κῆρυξ ὀλίγον προγενέστερος αὐτοῦ
ἔπειτο· καὶ τὸν τοι μυθήσομαι, οἷος ἔην περ. 245
γυρὸς ἐν ὤμοισιν, μελανόχροος, οὐλοκάρηνος,
Εὐρυβάτης δ' ὄνομ' ἔσκε· τίεν δέ μιν ἔξοχον ἄλλων
ὦν ἑτάρων Ὀδυσσεὺς, ὅτι οἱ φρεσὶν ἄρτια ἦδη.“

Ὡς φάτο, τῇ δ' ἔτι μᾶλλον ὑφ' ἱμερον ὥρσε γόοιο,
σηματ' ἀναγνύουση τὰ οἱ ἔμπεδα πέφραδ' Ὀδυσσεύς.
ἣ δ' ἐπεὶ οὖν τάρφθη πολυθακρύτοιο γόοιο, 251
καὶ τότε μιν μύθοισιν ἀμειβομένη προσέειπεν

„Νῦν μὲν δῆ μοι, ξεῖνε, πάρος περ ἐὼν ἐλπεινός,
ἐν μεγάροισιν ἐμοῖσι φίλος τ' ἔσῃ αἰδοίός τε·
αὐτὴ γὰρ τάδε εἶματ' ἐγὼ πόρον, οἳ' ἀγορεύεις, 255
πτύξασ' ἐκ θαλάμου, περόνην τ' ἐπέθηκα φαιεινὴν
κίονα ἄγαλμ' ἔμεναι· τὸν δ' οὐχ ὑποδέχομαι αὐτίς
οἰκαδὲ νοστήσαντα φίλην ἐς πατρίδα γαίαν.
ἰὼ ὅα κακῇ αἰσῇ κόλλης ἐπὶ νηὸς Ὀδυσσεὺς
ἔρχετ' ἐποφόμενος Κακοῖλιον οὐκ ὀνομαστήν.“ 260

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσ-
σεύς

„ὦ γύναι αἰδοίῃ Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος,
μηκέτι νῦν χροά καλὸν ἐναίρεο, μηδέ τι θυμὸν
τῆκε, πόσιν γοόωσα. νεμεσσωμαι γε μὲν οὐδέν·
καὶ γὰρ τίς τ' ἀλλοῖον ὀδύρεται ἄνδρ' ὀλέσασα 265
κουριδίον, τῷ τέκνα τέκῃ φιλότῃ μιγείσῃ,
ἣ Ὀδυσῆ', ὅν φασι θεοῖς ἐναλγέκιον εἶναι.
ἀλλὰ γόου μὲν παῦσαι, ἐμεῖο δὲ σύνθεο μῦθον·
νημερτέως γάρ τοι μυθήσομαι οὐδ' ἐπικεύσω
ὥς ἦδη Ὀδυσῆος ἐγὼ περὶ νόστου ἄκουσα 270
ἄρχου, Θεσπρωτῶν ἀνδρῶν ἐν πίοιι δῆμῳ,
ἕωυδ'· αὐτὰρ ἄγει κειμήλια πολλὰ καὶ ἑσθλά
αἰτίων ἀνὰ δῆμον. αὐτὰρ ἐρίηρας ἐταίρους

ὦλεσε καὶ νῆα γλαφυρὴν ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ,
 Θρινακίης ἄπο νήσου ἰών· ὁδύσαντο γὰρ αὐτῷ 275
 Ζεὺς τε καὶ Ἥλιος· τοῦ γὰρ βόας ἔκταν ἐταῖροι.
 οἱ μὲν πάντες ὄλοντο πολυκλύστῳ ἐνὶ πόντῳ·
 τὸν δ' ἄρ' ἐπὶ τρόπιος νεὸς ἐκβαλε κῦμ' ἐπὶ χέρσου,
 Φαιήκων ἐς γαῖαν, οἳ ἀγχίθεοι γεγάασιν,
 οἳ δὴ μιν πέρι κῆρι θεὸν ὥς τιμήσαντο 280
 καὶ οἱ πολλὰ δόσαν πέμπειν τέ μιν ἤθελον αὐτοὶ
 οἴκαδ' ἀπήμαντον. καὶ κεν πάλαι ἐνθάδ' Ὀδυσσεὺς
 ἦην· ἀλλ' ἄρα οἱ τόγε κέρδιον εἶσατο θυμῷ,
 χρήματ' ἀγυρτάζειν πολλὴν ἐπὶ γαῖαν ἰόντι·
 ὥς περὶ κέρδεα πολλὰ καταθνητῶν ἀνθρώπων 285
 οἶδ' Ὀδυσσεὺς, οὐδ' ἂν τις ἐρίσσειε βροτὸς ἄλλος.
 ὥς μοι Θεσπρωτῶν βασιλεὺς μυθήσατο Φεῖδων·
 ὦμνε δὲ πρὸς ἔμ' αὐτὸν, ἀποσπένδων ἐνὶ οἴκῳ,
 νῆα κατειρυσθαι καὶ ἐπαρτέας ἔμμεν ἐταῖρους,
 οἳ δὴ μιν πέμπουσιν φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν. 290
 ἀλλ' ἐμὲ πρὶν ἀπέπεμψε· τύχησε γὰρ ἐρχομένη νηὺς
 ἀνδρῶν Θεσπρωτῶν ἐς Δουλίχιον πολύπυρον,
 καὶ μοι κτήματ' ἔδειξεν, ὅσα ξυναγείρατ' Ὀδυσσεὺς
 καὶ νῦ κεν ἐς δεκάτην γενεὴν ἕτερόν γ' ἔτι βόσχοι,
 ὅσσα οἱ ἐν μεγάροις κειμήλια κείτο ἀνακτος. 295
 τὸν δ' ἐς Δωδώνην φάτο βήμεναι, ὕφρα θεοῖο
 ἐκ θρονὸς ὑψικόμοιο Διὸς βουλὴν ἐπακούςαι,
 ὅπως νοστήσειε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν
 ἦδη δὴν ἀπεῶν, ἣ ἀμφαδὸν ἢ κρυφῆδόν.
 ὥς ὁ μὲν οὕτως ἐστὶ σόος καὶ ἐλεύσεται ἦδη 300
 ἄγχι μάλ', οὐδ' ἔτι τῆλε φίλων καὶ πατρίδος αἰῆς
 θηρόν ἀπεσσεῖται· ἔμπης δέ τοι ὄρκια δώσω.
 ἴστω νῦν Ζεὺς πρῶτα, θεῶν ὑπάτος καὶ ἄριστος,
 ἴσται τ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ἦν ἀφικάνω·
 ἦ μὲν τοι τάδε πάντα τελεῖται ὥς ἀγορεύω. 305

τοῦδ' αὐτοῦ λυκάβαντος ἐλεύσεται ἐνθάδ' Ὀδυσσεύς,
τοῦ μὲν φθίνοντος μηνὸς, τοῦ δ' ἱσταμένουιο.“

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια
καὶ γὰρ τοῦτο, ξεῖνε, ἔπος τετελεσμένον εἶη·
τῷ κε τάχα γνοίης φιλότῃτά τε πολλά τε δῶρα 310
ἔξ ἐμεῦ, ὥς ἂν τίς σε συναντόμενος μακαρίζοι.
ἀλλὰ μοι ᾧδ' ἀνὰ θυμὸν ὀΐεται, ὥς ἔσεται περ·
οὐτ' Ὀδυσσεύς ἐτι οἶκον ἐλεύσεται, οὔτε σὺ πομπῆς
τεύξῃ, ἐπεὶ οὐ τοῖσι σημάντορές εἰς' ἐνὶ οἴκῳ
νῖος Ὀδυσσεύς ἔσκε μετ' ἀνδράσιν, εἰποτ' ἔην γε, 315
ξεῖνους αἰδοίους ἀποπεμπέμεν ἠδὲ δέχεσθαι.

ἀλλὰ μιν, ἀμφίπολοι, ἀπονύψατε, κάτθετε δ' εὐνήν,
δέμνια καὶ χλαῖνας καὶ ῥήγεα σιγαλόεντα,
ὥς κ' εὐ θαλπιόων χρυσόθρονον Ἥῳ ἴκηται.

ἠΐθ' οὖν δὲ μάλ' ἦρι λοέσσαι τε χρῖσάι τε, 320

ὥς κ' ἔνδον παρὰ Τηλεμάχῳ δειπνοιο μέδῃται
ἡμενος ἐν μεγάρῳ· τῷ δ' ἄλγιον ὅς κεν ἐκείνων
τοῦτον ἀνιάξῃ θυμοφθόρος· οὐδέ τι ἔργον
ἐνθάδ' ἐτι πρήξει, μάλα περ κεχολωμένος αἰνῶς.
πῶς γὰρ ἐμεῦ σὺ, ξεῖνε, δαήσαι εἰ τι γυναικῶν 325

ἀλλάων περίειμι νόον καὶ ἐπίφρονα μῆτιν,

εἰ κεν αὖσταλέος, κακὰ εἰμένος ἐν μεγάροισιν

δαινύῃ; ἀνθρώποι δὲ μινυνθάδιοι τελέθουσιν.

ὅς μὲν ἀπηνῆς αὐτὸς ἔη καὶ ἀπηνέα εἰδῇ,

τῷ δὲ καταρῶνται πάντες βροτοὶ ἄλγ' ὀπίσσω 330

ζῶν, ἀτὰρ τεθνεῶντι γ' ἐφεψιόωνται ἅπαντες·

ὅς δ' ἂν ἀμύμων αὐτὸς ἔη καὶ ἀμύμονα εἰδῇ,

τοῦ μὲν τε κλέος εὐρὺ διὰ ξεῖνοι φορέουσιν

πάντας ἐπ' ἀνθρώπους, πολλοὶ τέ μιν ἐσθλὸν εἶπον.“

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσ-

σεύς

335

ᾧ γύναι αἰδοίῃ Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος,

ἦτοι ἐμοὶ χλαῖναι καὶ ῥήγεα σιγαλόεντα
 ἤχθεθ', ὅτε πρῶτον Κρήτης ὄρεα νιφόεντα
 νοσφισάμην ἐπὶ νηὸς ἰὼν δολιχηρέτιοιο,
 κείω δ' ὥς τὸ πάρος περ ἄνπνους νύκτας ἰα
 πολλὰς γὰρ δὴ νύκτας ἀεικέλιω ἐνὶ κοίτῃ
 ἄεσα καὶ τ' ἀνέμεινα εὐθρονον Ἡῶ διαν.
 οὐδέ τί μοι ποδάνιπτρα ποδῶν ἐπιήρανα θυ
 γίγνεται· οὐδὲ γυνὴ ποδὸς ἄψεται ἡμετέροιο
 τῶν αἵ τοι δῶμα κῆρα δρήσκειραι ἔασιν,
 εἰ μὴ τις γρηῦς ἔστι παλαιή, κεδνὰ ἰδυῖα,
 ἣτις δὴ τέτληκε τόσα φρεσὶν ὅσσα τ' ἐγὼ πε
 τῇ δ' οὐκ ἂν φθονέοιμι ποδῶν ἄψασθαι ἐμε

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελό
 „ξείνε φίλ'· οὐ γάρ πώ τις ἀνὴρ πεπνυμένος
 ξείνων τηλεδαπῶν φιλίων ἐμὸν ἵκετο δῶμα,
 ὥς σὺ μάλ' εὐφραδέως πεπνυμένα πάντα ἄγ
 ἔστι δέ μοι γρηῦς πυκινὰ φρεσὶ μῆδ' ἔχουσι
 ἢ κείνον δύστηνον εὖ τρέφειν ἢ δ' ἀτίταλλεν,
 δεξαμένη χεῖρεςσ', ὅτε μιν πρῶτον τέκε μήτη
 ἢ σε πόδας νύφει, ὀλιγηπελέουσά περ ἔμπης
 ἀλλ' ἄγε νῦν ἀνστάσα, περίφρων Εὐρύκλει
 νύφον σοῖο ἀνακτος ὁμήλικα· καὶ πον' Ὀδυσ
 ἦδη τοιόσδ' ἐστὶ πόδας τοιόσδε τε χεῖρας·
 αἵψα γὰρ ἐν κακότητι βροτοὶ καταγρηράσκου

Ὡς ἄρ' ἔφη, γρηῦς δὲ κατέσχετο χερσὶ πε
 δάκρυα δ' ἔκβαλε θερμὰ, ἔπος δ' ὀλοφυνδόν.

„Ὡ μοι ἐγὼ σέο, τέκνον, ἀμήχανος· ἢ σε
 ἀνθρώπων ἤχθηρε θεοῦδέα θυμὸν ἔχοντα.
 οὐ γάρ πώ τις τόσσα βροτῶν Διὶ τερπικερα
 πίουα μηρὶ ἔκῃ οὐδ' ἑξαίτους ἑκατόμβας,
 ὅσσα σὺ τῷ ἐδίδως, ἀρώμενος εἶος ἱκιοῖο
 γῆρας τε λιπαρὸν θρέψαιό τε παῖδιμον νύ

νῦν δέ τοι οἶω πάμπαν ἀφείλετο νόστιμον ἡμᾶρ.
 οὔτω που καὶ κείνῳ ἐφεψιόωντο γυναῖκες 370
 ξείνων τηλεδαπῶν, ὅτε τεν κλυτὰ δῶμαθ' ἵκοιτο,
 ὡς σέθεν αἱ κύνες αἴδε καθεψιόωνται ἅπασαι,
 τάων νῦν λῶβην τε καὶ αἵσχεα πόλλ' ἀλεείνων
 οὐκ ἔαας νίξειν· ἐμὲ δ' οὐκ ἀέκουνσαν ἄνωγεν
 κούρη Ἰκαρίοιο, περιφρων Πηνελόπεια. 375

τῷ σε πόδας νύψω ἅμα τ' αὐτῆς Πηνελοπείης
 καὶ σέθεν εἵνεκ', ἐπεὶ μοι ὀρώρεται ἔνδοθι θυμὸς
 κῆδεσιν. ἀλλ' ἄγε νῦν ξυυίει ἔπος, ὅττι κεν εἴπω·
 πολλοὶ δὴ ξεῖνοι ταλαπείριοι ἐνθάδ' ἵκοντο, 380
 ἀλλ' οὔπω τινά φημι εἰκότα ὦδε ἰδέσθαι
 ὡς σὺ δέμας φωνήν τε πόδας τ' Ὀδυσῆϊ ἔοικας·

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσ-
 σεύς

ἦ γρηῦ, οὔτω φασὶν ὅσοι ἴδον ὀφθαλμοῖσιν
 ἡμέας ἀμφοτέρους, μάλα εἰκέλω ἀλλήλουιν 384
 ἴμμεναι, ὡς σὺ περ αὐτῇ ἐπιφρονέουσ' ἀγορεύεις·

Ὡς ἄρ' ἔφη, γρηῦς δὲ λέβηθ' ἔλε παμφανώοντα,
 τοῦ πόδας ἐξαπένιξεν, ὕδωρ δ' ἐνεχεύατο πολὺν
 ψυχρὸν, ἔπειτα δὲ θερμὸν ἐπήφυσεν. αὐτὰρ Ὀδυσ-
 σεύς

ἵξεν ἐπ' ἐσχαρόφιν, ποτὶ δὲ σκότον ἐτράπετ' αἵψα·
 αὐτίκα γὰρ κατὰ θυμὸν οἶσατο, μὴ ἔλαβοῦσα 390
 οὐλήν ἀμφράσσαιτο καὶ ἀμφαδὰ ἔργα γένοιτο.
 νίξε δ' ἄρ' ἄσσον ἰοῦσα ἄναχθ' ἐόν· αὐτίκα δ' ἔγνω
 οὐλήν, τὴν ποτέ μιν σῦς ἤλασε λευκῇ ὀδόντι
 Παρηγσούνδ' ἐλθόντα μετ' Ἀντόλυκόν τε καὶ νῆας,
 μητρὸς ἐῆς πατέρ' ἐσθλὸν, ὃς ἀνθρώπους ἐκέκαστο 395
 κλεπτοσύνη θ' ὄρκῳ τε· θεὸς δέ οἱ αὐτὸς ἔδωκεν
 Ἑρμείας· τῷ γὰρ κεχαρισμένα μηρία καῖεν
 ἄρνων ἢ δ' ἐρίφων· ὁ δὲ οἱ πρόφρων ἅμ' ὀπήδει.

Αὐτόλυκος δ' ἐλθὼν Ἰθάκης ἐς πῖονα δῆμον
 παῖδα νέον γεγαῶτα κιχήσατο θυγατέρος ἧς·
 τὸν ῥά οἱ Εὐρύκλεια φίλοις ἐπὶ γούνασι θῆκε
 πανομένῳ δόρποιο, ἔπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζε·

„Αὐτόλυκ', αὐτὸς νῦν ὄνομ' εὖρεο ὅττι κε θύῃ
 παιδὸς παιδὶ φίλῳ· πολυάρητος δέ τοι ἐστίν.“

Τὴν δ' αὖτ' Αὐτόλυκος ἀπαμείβετο φώνησέν
 „γαμβρὸς ἐμὸς θυγάτηρ τε, τίθεσθ' ὄνομ' ὅτι
 εἶπω·

πολλοῖσιν γὰρ ἐγωγε ὀδυσάμενος τόδ' ἱκάνω,
 ἀνδράσιν ἠδὲ γυναιξὶν ἀνὰ χθόνα πουλυβότειρ
 τῷ δ' Ὀδυσεὺς ὄνομ' ἔστω ἐπώνυμον. αὐτὰρ ἐπεὶ
 ὀππότε ἂν ἡβήσας μητρῴου ἐς μέγα δῶμα
 ἔλθῃ Παρνησόνδ', ὅθι πού μοι κτήματ' ἔασιν,
 τῶν οἱ ἐγὼ δώσω καὶ μιν χαίρουτ' ἀποπέμψω.“

Τῶν ἔνεκ' ἦλθ' Ὀδυσεὺς, ἵνα οἱ πόροι ἀγλαὰ
 τὸν μὲν ἄρ' Αὐτόλυκός τε καὶ υἱέες Αὐτολύκοιο
 χερσὶν τ' ἡσπάζοντο ἔπεσσί τε μελιχίοισιν·
 μήτηρ δ' Ἀμφιδέη μητρὸς περιφῦς Ὀδυσῆϊ
 κύσσ' ἄρα μιν κεφαλὴν τε καὶ ἄμφω φάεα καλὰ
 Αὐτόλυκος δ' υἱοῖσιν ἐκέκλετο κυδαλίμοισιν
 δεῖπνον ἐφοπλίσσαι· τοὶ δ' ὀτρύνοντος ἄκουσαι
 αὐτίκα δ' εἰσάγαγον βοῦν ἄρσενά πενταέτηρον
 τὸν δέρον ἀμφί θ' ἔπον, καὶ μιν διέχευαν ἅπα
 μίστυλλον τ' ἄρ' ἐπισταμένως πείραν τ' ὀβελοῦ
 ὥπτησάν τε περιφραδέως, δάσσαντό τε μοίρας·
 ὥς τότε μὲν πρόπαν ἦμαρ ἐς ἥλιον καταδύντα
 δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς εἴσης·
 ἦμος δ' ἥλιος κατέδυν καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν,
 δὴ τότε κοιμήσαντο καὶ ὕπνου δῶρον ἔλοντο.

Ἦμος δ' ἡριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως
 βάν ῥ' ἴμεν ἐς θήρην, ἡμὲν κύνες ἠδὲ καὶ αὐτοὶ

νίεες Ἀντολύκου· μετὰ τοῖσι δὲ δῖος Ὀδυσσεὺς 430
 ἦεν· αἰπὺ δ' ὄρος προσέβαν καταειμένον ὕλη
 Παρνησοῦ, τάχα δ' ἴκανον πτύχας ἠνεμοέσσας.
 Ἥελιος μὲν ἔπειτα νέον προσέβαλλεν ἀρούρας
 ἐξ ἀκαλαρρεΐταιο βαθυρροοῦ Ὠκεανοῖο,
 οἱ δ' ἐς βῆσσαν ἴκανον ἐπακτῆρες· πρὸ δ' ἄρ' αὐτῶν
 ἰχνί· ἐρευνῶντες κύνες ἦσαν, αὐτὰρ ὀπισθεν 436
 νίεες Ἀντολύκου· μετὰ τοῖσι δὲ δῖος Ὀδυσσεὺς
 ἦεν ἄγχι κυνῶν, κραδάων δολιχόσκιον ἔργχος.
 ἐνθα δ' ἄρ' ἐν λόχμῃ πυκινῇ κατέκειτο μέγας σῦς·
 τὴν μὲν ἄρ' οὐτ' ἀνέμων διάει μένος ὑγρὸν ἀέντων,
 οὔτε μιν Ἥελιος φαέθων ἀκτῖσιν ἔβαλλεν, 441
 οὐτ' ὄμβρος περάσσκε διαμπερές· ὥς ἄρα πυκνῇ
 ἦεν, ἀτὰρ φύλλων ἐνέην χύσις ἥλιθα πολλή.
 τὸν δ' ἀνδρῶν τε κυνῶν τε περὶ κτύπος ἤλθε ποδοῖν,
 ὥς ἐπάγοντες ἐπῆσαν· ὁ δ' ἀντίος ἐκ ξυλόχοιο, 445
 φρίξας εὖ λοφιήν, πῦρ δ' ὀφθαλμοῖσι δεδορκώς,
 στήρ' αὐτῶν σχεδούθεν· ὁ δ' ἄρα πρωτίστος Ὀδυσσεὺς
 ἔσσυτ' ἀνασχόμενος δολιχὸν δόρυ χειρὶ παχείῃ,
 οὐτάμεναι μεμαώς· ὁ δέ μιν φθάμενος ἔλασεν σῦς
 γουνὸς ὕπερ, πολλὸν δὲ διήφυσε σαρκὸς ὀδόντι 450
 λικριφίς αἰξας, οὐδ' ὀστέον ἵκετο φωτός.
 τὸν δ' Ὀδυσσεὺς οὕτησε τυχῶν κατὰ δεξιὸν ὦμον,
 ἀντικρὺ δὲ διήλθε φαεινοῦ δουρὸς ἀκωκή·
 καὶ δ' ἔπεσ' ἐν κονίησι μακρῶν, ἀπὸ δ' ἔπτατο θυμός.
 τὸν μὲν ἄρ' Ἀντολύκου παῖδες φίλοι ἀμφεπένοντο,
 ὠτειλὴν δ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος ἀντιθέοιο 456
 δῆσαν ἐπισταμένως, ἐπαοιδῇ δ' αἶμα κελαινὸν
 ἔσχεθον, αἶψα δ' ἵκοντο φίλον πρὸς δῶματα πατρός.
 τὸν μὲν ἄρ' Ἀντολύκός τε καὶ νίεες Ἀντολύκοιο
 εὖ ἰησάμενοι ἦδ' ἀγλαὰ δῶρα πορόντες 460
 καρπαλίμως χαίροντα φίλην χαίροντες ἔπεμπον

εἰς Ἰθάκην. τῷ μὲν ἦα πατήρ καὶ πότνια μή-
 χαιρον νοστήσαντι καὶ ἐξερέεινον ἕκαστα,
 οὐλὴν ὅτι πάθοι· ὁ δ' ἄρα σφίσιν εὖ κατέλε-
 ῶς μιν θηρεύοντ' ἔλασεν σὺς λευκῷ ὀδόντι,
 Παρνησούνδ' ἐλθόντα σὺν νιάσιν Ἀντολύκοι.

Τὴν γοηῦς χεῖρεςσι καταπρηνέσσι λαβοῦσ-
 γνῶ ῥ' ἐπιμασσαμένη, πόδα δὲ προέηκε φέρον-
 ἐν δὲ λέβητι πέσε κνήμη, κανάχῃσε δὲ χαλκὸν
 ἄψ δ' ἐτέρως ἐκλίθη· τὸ δ' ἐπὶ χθονὸς ἐξέχου-
 τήν δ' ἄμα χάσμα καὶ ἄλγος ἔλε φρένα, τῷ δ'
 δακρυόφι πλησθευ, θαλερὴ δέ οἱ ἔσχετο φά-
 ῥα μιν ἀψαμένη δὲ γενείου Ὀδυσσῆα προσέειπεν

„Ἡ μάλ' Ὀδυσσεύς ἐσσι, φίλον τέκος· οὐδέ
 πρὶν ἔργων, πρὶν πάντα ἄνακτ' ἐμὸν ἀμφαφί-
 κειν.

Ἡ καὶ Πηνελόπειαν ἐσέδρακεν ὀφθαλμοῖς
 πεφραδέειν ἐθέλουσα φίλον πόσιν ἐνδον ἐόν-
 ῃ δ' οὐτ' ἀθροῆσαι δύνατ' ἀντίη οὔτε νοῆσαι
 τῇ γὰρ Ἀθηναίῃ νόον ἔτραπεν· αὐτὰρ Ὀδυσ-
 σεύς ἐπιμασσάμενος φάρυγος λάβε δεξιτερῇ
 τῇ δ' ἐτέρῃ ἔθεν ἄσσον ἐρύσσατο φώνησέν

„Μαῖα, τίη μ' ἐθέλεις ὀλέσαι; σὺ δέ μ' ἔτρε-
 πῶ σῶ ἐπὶ μαζῶ· νῦν δ' ἄλγεα πολλὰ μογῆ-
 ῃ λυθὼν εἰκοστῷ ἔτει ἐς πατρίδα γαίαν.

ἀλλ' ἐπεὶ ἐφράσθης καὶ τοι θεὸς ἐμβαλε θυ-
 σίγα, μή τίς τ' ἄλλος ἐνὶ μεγάροισι πύθῃται
 ὥδε γὰρ ἐξερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἐστὶ
 εἰ χ' ὑπ' ἐμοιγε θεὸς δαμάσῃ μνηστῆρας ἄγ-
 οῦδ' ἐτροφοῦ οὔσης σεῦ ἀφέξομαι, ὅππότε ἂν
 δμῳᾶς ἐν μεγάροισιν ἐμοῖς κτείνωμι γυναικῶν.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Εὐρύκλεις
 „τέκνον ἐμὸν, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἔρκος δ-
 οῖσθα μὲν οἶον ἐμὸν μένος ἔμπεδον οὐδ' ἐπ-

ἔξω δ' ὥς ὅτε τις στερεὴ λίθος ἢ ἐσίδηρος.

ἄλλο δέ τοι ἔρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν· 495
εἰ γ' ὑπὸ σοί γε θεὸς θαμάσῃ μνηστῆρας ἄγανούς,
δὴ τότε τοι καταλέξω ἐνὶ μεγάροισι γυναικάς,
αἷ τέ σ' ἀτιμάζουσι καὶ αἷ νηλιτεῖς εἰσὶν·“

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς

„μαῖα, τίη δὲ σὺ τὰς μυθήσεται; οὐδέ τί σε χρή· 500
εὖ νυ καὶ αὐτὸς ἐγὼ φράσομαι καὶ εἶδομ' ἐκάστην·
ἀλλ' ἔχε σιγῇ μῦθον, ἐπίτρεψον δὲ θεοῖσιν·“

Ὡς ἄρ' ἔφη, γρη῏ς δὲ διέκ μεγάροιο βεβήκει
οἰσομένη ποδάνιπτρα· τὰ γὰρ πρότερ' ἐκχυτο πάντα.
αὐτὰρ ἐπεὶ νίψεν τε καὶ ἤλειψεν λίπ' ἐλαίῳ, 505
αὐτῇς ἄρ' ἄσσοτέρῳ πυρὸς ἔλκετο δίφρον Ὀδυσσεύς
θερσόμενος, οὐλήν δὲ κατὰ ῥακέεσσι κάλυψεν.

τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε περίφρων Πηνελόπεια

„Ξεῖνε, τὸ μὲν σ' ἐτι τυτθὸν ἐγὼν εἰρήσομαι αὐτῇ·
καὶ γὰρ δὴ κοίτοιο τάχ' ἔσσεται ἡδέος ὥρη, 510
ὄντινά γ' ὕπνος ἔλοι γλυκερὸς, καὶ κηδόμενόν περ.
αὐτὰρ ἐμοὶ καὶ πένθος ἀμέτρητον πόρε δαίμων·
ἤματα μὲν γὰρ τέρπομ' ὀδυρομένη, γοῶσα,
ἔς τ' ἐμὰ ἔργ' ὀρώσασα καὶ ἀμφιπόλων ἐνὶ οἴκῳ·
αὐτὰρ ἐπὴν νῦν ἔλθῃ, ἔλῃσί τε κοῖτος ἅπαντας, 515
κεῖμαι ἐνὶ λέκτρῳ, πυκιναὶ δέ μοι ἀμφ' ἀδινὸν κῆρ
ὀξεῖαι μελεδῶνες ὀδυρομένην ἐρέθουσιν.

ὥς δ' ὅτε Πανδαρέου κόρυς, χλωρῆς Ἀηδῶν,
καλὸν ἀείδῃσιν ἔαρος νέον ἱσταμένοιο,
δενδρέων ἐν πετάλοισι καθεζομένη πυκινοῖσιν, 520
ἦτε θαμὰ τρωπῶσα χεῖι πολυηχέα φωνήν,
παῖδ' ὀλοφυρομένη Ἴτυλον φίλον, ὃν ποτε χαλκῷ
κτεῖνε δι' ἀφραδίας, κοῦρον Ζήθοιο ἄνακτος,
ὥς καὶ ἐμοὶ δίχα θυμὸς ὀρώρεται ἐνθα καὶ ἐνθα,

ἤε μένω παρὰ παιδὶ καὶ ἔμπεδα πάντα φυλάσσω
 κτῆσιν ἐμήν, δμῳάς τε καὶ ὑπερεφές μέγα δῶμα
 εὐνὴν τ' αἰδομένη πόσιος δῆμοιό τε φῆμιν,
 ἢ ἥδη ἄμ' ἔπωμαι Ἀχαιῶν ὅστις ἄριστος
 μνᾶται ἐνὶ μεγάροισι, πορῶν ἀπερείσια ἔδνα.
 παῖς δ' ἐμὸς ἕως μὲν ἔην ἔτι νήπιος ἡδὲ χαλὶφ
 γήμασθ' οὐ μ' εἶα πόσιος κατὰ δῶμα λιποῦσαν
 νῦν δ' ὅτε θῆ μέγας ἐστὶ καὶ ἥβης μέτρον ἰκάνει
 καὶ δῆ μ' ἀράται πάλιν ἐλθέμεν ἐκ μεγάροιο,
 κτήσιος ἀσχαλόων, τήν οἱ κατέδουσιν Ἀχαιοί.
 ἀλλ' ἄγε μοι τὸν ὄνειρον ὑπόκριναι καὶ ἀκούσει
 χῆνές μοι κατὰ οἶκον ἐείκοσι πυρὸν ἔδουσιν
 ἐξ ὕδατος, καὶ τέ σφιν λαίνομαι εἰσορόωσα·
 ἐλθὼν δ' ἐξ ὄρεος μέγας αἰετὸς ἀγκυλοχείλης
 παῖσι κατ' ἀνχένας ἦξε καὶ ἔκτανεν· οἱ δ' ἐκέχθη
 ἀθρόοι ἐν μεγάροις, ὁ δ' ἐς αἰθέρα διᾶν ἀέρεθ'·
 αὐτὰρ ἐγὼ κλαῖον καὶ ἐκώκουν ἐν περ ὀνείρῳ,
 ἀμφὶ δ' ἔμ' ἠγερέθοντο ἐϋπλοκαμίδες Ἀχαιοί,
 οἵ κτ' ὀλοφυρομένην ὃ μοι αἰετὸς ἔκτανε χῆνα
 ἄψ δ' ἐλθὼν κατ' ἄρ' ἔξετ' ἐπὶ προὔχοντι μελᾶ
 φωνῇ δὲ βροτῇ κατερήτυε φώνησέν τε,
 'θάρσει, Ἰκαρίου κούρη τηλεκλειτοῖο·
 οὐκ ὄναρ, ἀλλ' ὕπαρ ἐσθλὸν, ὃ τοι τετελεσμένον
 ἦεν πάρος, νῦν αὖτε τεὸς πόσις εἰλήλουθα,
 ὃς παῖσι μνηστῆρσιν ἀεικέα πότμον ἐφῆσεν·
 ὥς ἔφατ', αὐτὰρ ἐμὲ μελιηδῆς ὕπνος ἀνῆκεν·
 παπτήνασα δὲ χῆνας ἐνὶ μεγάροισι νόησα
 πυρὸν ἔρεπτομένους παρὰ πύελον, ἦχι πάρος·
 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις
 σεύς

„ὦ γύναι, οὕτως ἔστιν ὑποκρίνασθαι ὄνειρον

ἄλλη ἀποκλίναντ', ἐπειὴ ῥά τοι αὐτὸς Ὀδυσσεὺς
πέφραδ' ὅπως τελέει· μνηστῆρσι δὲ φαίνεται ὄλεθρος
πᾶσι μάλ', οὐδέ κέ τις θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξει.“

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια
„ἔειπ', ἦτοι μὲν ὄνειροι ἀμήχανοι ἀκριτόμυθοι 560
γίγνουντ', οὐδέ τι πάντα τελεῖται ἀνθρώποισιν.
δοιαὶ γάρ τε πύλαι ἀμεινυῶν εἰδὼν ὀνείρων·
αἱ μὲν γὰρ κεράεσσι τετεύχεται, αἱ δ' ἐλέφαντι
τῶν οἳ μὲν κ' ἐλθῶσι διὰ πριστοῦ ἐλέφαντος,
οἳ ῥ' ἐλεφαίρονται, ἐπὶ ἀκράαντα φέροντες 565
οἳ δὲ διὰ ξεστῶν κεράων ἐλθῶσι θύραζε,
οἳ ῥ' ἔτυμα κραίνουσι, βροτῶν ὅτε κέν τις ἴδῃται.
ἀλλ' ἐμοὶ οὐκ ἐντεῦθεν ὀλομαι αἰνὸν ὄνειρον
ἐλθέμεν· ἦ κ' ἀσπαστὸν ἐμοὶ καὶ παιδὶ γένοιτο.
ἄλλο δέ τοι ἔρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν 570
ἦδε δὴ ἡὼς εἴσι δυσώυμος, ἦ μ' Ὀδυσῆος
οἴκου ἀποσχίσει· νῦν γὰρ καταθήσω ἄεθλον,
τοὺς πελέκεας, τοὺς κείνος ἐνὶ μεγάροισιν ἐοῖσιν
ἵστασ' ἑξείης, θρυνόχους ὥς, δῶδεκα πάντας·
στὰς δ' ὅγε πολλὸν ἀνευθε διαρρίπτασκεν ὀλοστόν. 575
νῦν δὲ μνηστήρεσσιν ἄεθλον τοῦτον ἐφήσω·
ὅς κε ρῆϊτατ' ἐντανύσῃ βίον ἐν παλάμῃσιν
καὶ διοῖστέυσῃ πελέκειων δυοκαίδεκα πάντων,
τῷ κεν ἅμ' ἐσποιμήν, νοσφισσαμένη τόδε δῶμα
ζουρίδιον, μάλα καλὸν, ἐνίπλειον βιότοιο 580
τοῦ ποτὲ μεμνήσεσθαι ὀλομαι ἐν περ ὀνείρῳ.“

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσ-
σεύς

„ὦ γύναι αἰδοίῃ Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος,
μηκέτι νῦν ἀνάβαλλε δόμοις ἐνὶ τοῦτον ἄεθλον·
πρὶν γάρ τοι πολύμητις ἐλεύσεται ἐνθάδ' Ὀδυσσεύς,
πρὶν τούτους τόδε τόξον εὖξοον ἀμφαφόωντας 585

νευρήν τ' ἐντανύσαι διοϊστευθαί τε σιδήρο

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια
 „εἰ κ' ἐθέλοις μοι, ξεῖνε, παρήμενος ἐν μεγάροις
 τέρπειν, οὗ κέ μοι ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισι
 ἀλλ' οὐ γάρ πως ἔστιν ἀϋπνους ἔμμεναι ἀνθρώπους·
 ἐπὶ γάρ τοι ἑκάστῳ μοῖραν ἔδωκε θεῶν
 ἀθάνατοι θνητοῖσιν ἐπὶ ξείδωρον ἄρουραν·
 ἀλλ' ἦτοι μὲν ἐγὼν ὑπερώϊον εἰδαναβᾶσα
 λέξομαι εἰς εὐνὴν, ἥ μοι στονόεσσα τέτυκται
 αἰεὶ δάκρυσ' ἑμοῖσι πεφυρμένη, ἔξ οὗ Ὀδυσσεύς
 ὥχετ' ἐποψόμενος Κακοῖλιον οὐκ ὀνομαστήν
 ἐνθά κε λεξαίμην· σὺ δὲ λέξεο τῶδ' ἐνὶ οἴῳ
 ἢ χαμάδις στορέσας ἦτοι κατὰ δέμνια θένοντα
 ὧς εἰποῦς ἀνέβαιν' ὑπερώϊα σιγαλόεντα
 νύκ οἴη, ἅμα τῇγε καὶ ἀμφίπολοι κίον ἄλλοι
 ἐς δ' ὑπερῶ' ἀναβᾶσα σὺν ἀμφιπόλοισι γυναικῶν
 κλαῖεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα, φίλον πόσιν, ὄφρα
 ἡδὺν ἐπὶ βλεφάροισι βάλε γλανκῶπις Ἀθήνη

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Υ.

Τὰ πρὸ τῆς μνησθηροφονίας

Αὐτὰρ ὁ ἐν προδόμῳ εὐνάζετο διὸς Ὀδυσσεύς
 καὶ μὲν ἀδέψητον βοέην στόρεσ', αὐτὰρ ὕπνῳ
 κώεα πόλλ' ὄϊων, τοὺς ἱρεύεσκον Ἀχαιοί·
 Εὐρυνόμῃ δ' ἄρ' ἐπὶ χλαῖναν βάλε κοιμηθεῖσαν
 ἐνθ' Ὀδυσσεὺς μνηστήρσι κακὰ φρονέων ἐνὶ μεγάροις
 κεῖτ' ἐργηγορόων· ταῖ δ' ἐκ μεγάροιο γυναικῶν

ἦσαν, αὖ μνηστῆρσιν ἐμισγέσκοντο πάρος περ,
 ἀλλήλησι γέλω τε καὶ εὐφροσύνην παρέχουσαι.
 τοῦ δ' ὠρίνετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν·
 πολλὰ δὲ μερμήριζε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν, 10
 ἢ μεταΐξας θάνατον τεύξειεν ἑκάστη,
 ἢ ἔτ' ἐῷ μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισι μιγῆναι
 ὕστατα καὶ πύματα, κραδίη δέ οἱ ἐνδον ὑλάκτει.
 ὥς δὲ κύων ἀμαλλῆσι περὶ σκυλάκεσσι βεβῶσα
 ἄνδρ' ἀγνοίησας ὑλάει μέμονέν τε μάχεσθαι, 15
 ὥς ῥα τοῦ ἐνδον ὑλάκτει ἀγαιομένου κακὰ ἔργα·
 σιγῆτος δὲ πλῆξας κραδίην ἠνίπαπε μύθῳ·

„Τέτλαθι δῆ, κραδίη· καὶ κύντερον ἄλλο ποτ' ἔτλης.
 ἡματι τῷ ὅτε μοι μένος ἄσχετος ἦσθις Κύκλωψ
 ἰφθίμους ἐτάρους· σὺ δ' ἐτόλμας, ὄφρα σε μήτις 20
 ἐξάγαγ' ἐξ ἄντροιο οἴόμενον θανέεσθαι.“

Ὡς ἔφατ', ἐν στήθεσσι καθαπτόμενος φίλον ἦτορ·
 τῷ δὲ μάλ' ἐν πείσῃ κραδίη μένε τετληνῖα
 νωλεμέως· ἀτὰρ αὐτὸς ἐλίσσεται ἐνθα καὶ ἐνθα.
 ὥς δ' ὅτε γαστέρ' ἀνὴρ πολέος πυρὸς αἰθομένοιο, 25
 ἐμπλέην κνίσῃς τε καὶ αἵματος, ἐνθα καὶ ἐνθα
 αἰόλλη, μάλα δ' ὤκα λιλαίεται ὀπηθῆναι,
 ὥς ἄρ' ὅγ' ἐνθα καὶ ἐνθα ἐλίσσεται, μερμηρίζων
 ὅπως δὴ μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφήσει
 μοῦνος ἑὼν πολέσι. σχεδόνθεν δέ οἱ ἦλθεν Ἀθήνη 30
 οὐρανόθεν καταβᾶσα· δέμας δ' ἦϊκτο γυναικί·
 σιγῇ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 „Τίπτ' αὐτ' ἐγρήσσεις, πάντων περὶ κάμμορε φω-

τῶν;

οἶκος μὲν τοι ὅδ' ἐστὶ, γυνὴ δέ τοι ἦδ' ἐνὶ οἴκῳ
 καὶ παῖς, οἷόν ποῦ τις ἐέλδεται ἔμμεναι νῖα.“ 35

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσ-
 σεύς

„ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, θεᾶ, κατὰ μοῖραν
 ἀλλὰ τί μοι τόδε θυμὸς ἐνὶ φρεσὶ μερμηρίζει
 ὅπως δὴ μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφήσιν
 μοῦνος ἐών· οἱ δ' ἄλιν ἀολλέες ἐνδον ἔασιν
 πρὸς δ' ἔτι καὶ τόδε μείζον ἐνὶ φρεσὶ μερμη-
 εῖπερ γὰρ κτείναιμι Διὸς τε σέθεν τε ἔκητι,
 πῇ κεν ὑπεκπροφύγοιμι; τὰ σε φράζεσθαι

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 „σχέτλιε, καὶ μὲν τίς τε χερεῖονι πεῖθεθ' ἔτασιν
 ὅσπερ θνητός τ' ἐστὶ καὶ οὐ τόσα μήδεα οἶδε
 αὐτὰρ ἐγὼ θεὸς εἰμι, διαμπερὲς ἧ σε φιλάσσομαι
 ἐν πάντεσσι πόνοισι. ἐρέω δέ τοι ἔξαναφανδόν
 εἵπερ πεντήκοντα λόχοι μερόπων ἀνθρώπων
 νῶϊ περισταῖεν, κτεῖναι μεμαῶτες Ἄρηϊ,
 καὶ κεν τῶν ἐλάσαιο βόας καὶ ἵφια μῆλα.

ἀλλ' ἐλέτω σε καὶ ὕπνος· ἀνίη καὶ τὸ φυλάσσει
 πάννυχον ἐγρήσσουντα, κακῶν δ' ὑποδύσεια.

Ὡς φάτο, καὶ ῥά οἱ ὕπνον ἐπὶ βλεφάροισι
 αὐτῇ δ' ἄψ ἔς Ὀλυμπον ἀφίκετο διὰ θεάων.
 εὖτε τὸν ὕπνος ἔμαρπτε, λύων μελεδήματα
 λυσιμελῆς, ἄλοχος δ' ἄρ' ἐπέγρετο κεδνὰ ἰδὼν
 κλαῖε δ' ἄρ' ἐν λέκτροισι καθεζομένη μαλακῇ
 αὐτὰρ ἐπεὶ κλαίουσα κορέσσαστο ὃν κατὰ θυμὸν
 Ἀρτέμιδι πρῶτιστον ἐπεύξατο διὰ γυναικῶν

„Ἀρτεμι, πότνα θεᾶ, θυγάτηρ Διὸς, αἶθε
 ἴδὼν ἐνὶ στήθεσσι βαλοῦς' ἐκ θυμὸν ἔλοιον
 αὐτίκα νῦν, ἣ ἔπειτα μ' ἀναρπάξασα θύελλαν
 οἴχοιτο προφέρουσα κατ' ἡερόεντα κέλευθα,
 ἐν προχοῇς δὲ βάλοι ἀπορροῦον Ὠκεανότο.
 ὥς δ' ὅτε Πανδαρέου κόρας ἀνέλοντο θύελλαν
 τῇσι τοκῆας μὲν φθίσαν θεοὶ, αἱ δ' ἐλίποντο
 ὄρφανα ἐν μεγάροισι, κόμισσε δὲ δὴ Ἀφροδίτη

τυρῶ καὶ μέλιτι γλυκερῶ καὶ ἡδέϊ οἴνῳ·
 "Ἥρῃ δ' αὐτῇσιν περὶ πασέων δῶκε γυναικῶν 70
 εἶδος καὶ πινυτήν, μῆκος δ' ἔπορ' Ἀρτεμις ἄγνη,
 ἔργα δ' Ἀθηναίη δέδασε κλυτὰ ἔργάζεσθαι.
 εὐτ' Ἀφροδίτῃ δια προσέστιχε μακρόν' Ὀλυμπου,
 κούρης αἰτήσουσα τέλος θαλεροῖο γάμοιο,
 ἐς Δία τερπικέραννον — ὁ γάρ τ' εὖ οἶδεν ἅπαντα, 75
 μοῖραν τ' ἀμμορίην τε καταθυητῶν ἀνθρώπων —
 τόφρα δὲ τὰς κούρας Ἀρπυιαι ἀνηρείψαντο
 καὶ ῥ' ἔδοσαν στυγερῇσιν Ἐρινύσιν ἀμφιπολεύειν·
 ὥς ἐμ' αἰστώσειαν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
 ἢ ἐμ' εὐπλόκαμος βάλοι Ἀρτεμις, ὅφρ' Ὀδυσῆα 80
 ὀσσομένη καὶ γαῖαν ὑπο στυγερὴν ἀφικοίμην,
 μηδὲ τι χείρονος ἀνδρὸς εὐφραίνοιμι νόημα.
 ἀλλὰ τὸ μὲν καὶ ἀνεκτὸν ἔχει κακόν, ὅπποτε κέν τις
 ἥματα μὲν κλαίῃ, πυκινῶς ἀκαχήμενος ἦτορ, 84
 νύκτας δ' ὕπνος ἔχῃσιν — ὁ γάρ τ' ἐπέλησεν ἀπάντων,
 ἐσθλῶν ἡδὲ κακῶν, ἐπεὶ ἄρ' βλέφαρ' ἀμφικαλύψῃ —
 αὐτὰρ ἐμοὶ καὶ οὐεῖρατ' ἐπέσσευεν κακὰ δαίμων.
 τῇδε γὰρ αὖ μοι νυκτὶ παρέδραθεν εἵκελος αὐτῶ,
 τοῖος ἐὼν οἷος ἦεν ἅμα στρατῶ· αὐτὰρ ἐμὸν κῆρ 89
 χαῖρ', ἐπεὶ οὐκ ἐφάμην ὄναρ ἔμμεναι, ἀλλ' ὕπαρ ἦδη."
 ὣς ἔφατ', αὐτίκα δὲ χρυσόθρονος ἦλυθεν Ἥως.
 τῆς δ' ἄρα κλαιούσης ὅπα σύνθετο δῖος Ὀδυσσεύς·
 μερμήριξε δ' ἔπειτα, δόκησε δέ οἱ κατὰ θυμὸν
 ἦδη γιγνώσκουσα παρεστώμεναι κεφαλῇφιν.
 ἑλάναι μὲν συνελών καὶ κώεα, τοῖσιν ἐνεῦθεν, 95
 ἐς μέγαρον κατέθηκεν ἐπὶ θρόνου, ἐκ δὲ βοεῖην
 θῆκε θυράζε φέρων, Διὶ δ' εὖξατο χεῖρας ἀνασχών·
 „Ζεῦ πάτερ, εἰ μ' ἐθέλοντες ἐπὶ τραφερὴν τε καὶ
 ὑγρὴν

ἦγετ' ἐμὴν ἐς γαῖαν, ἐπεὶ μ' ἐκακώσατε λίην,

φήμην τίς μοι φάσθω ἐγειρομένωνν ἀνθρώπων
ἐνδοθεν, ἔκτοσθεν δὲ Διὸς τέρας ἄλλο φανήτω.

Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε μητίετα
αὐτίκα δ' ἐβρόντησεν ἀπ' αἰγλήεντος Ὀλύμποιο
ὑπόθεν ἐκ νεφέων· γήθησε δὲ διὸς Ὀδυσσεύς
φήμην δ' ἐξ οἴκοιο γυνὴ προέηκεν Ἀλετρίς
Πησίου, ἐνθ' ἄρα οἱ μύλαι εἶατο ποιμένοι λαῶ
τῆσιν δώδεκα πᾶσαι ἐπερρώοντο γυναῖκες
ἄλφιτα τεύχουσαι καὶ ἀλείατα, μυελὸν ἀνδρῶ
αἱ μὲν ἄρ' ἄλλαι εὖδον, ἐπεὶ κατὰ πυρὸν ἄλσος
ἦ δὲ μὲν οὐκ ἔπαυετ', ἀφαιροτάτη δ' ἐτέτυκτο
ἦ ῥα μύλην στήσασα ἔπος φάτο, σῆμα ἄνακτι

„Ζεῦ πάτερ, ὅσπερ θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισιν ἀνὴρ
ἦ μεγάλ' ἐβρόντησας ἀπ' οὐρανοῦ ἀστερόεντος
οὐδέ ποθι νέφος ἐστί· τέρας νύ τινι τόδε φαί
κρήνον νῦν καὶ ἐμοὶ δειλῇ ἔπος, ὅτι κεν εἴπω
μνηστῆρες πύματόν τε καὶ ὕστατον ἤματι τῶ
ἐν μεγάροις Ὀδυσῆος ἐλοίατο δαῖτ' ἐρατεινὴν,
οἱ δὲ μοι καμάτῳ θυμαλγέει γούνατ' ἔλυσαν
ἄλφιτα τευχούσῃ· νῦν ὕστατα δειπνήσειαν.“

Ὡς ἄρ' ἔφη, χαῖρεν δὲ κληιδόνη διὸς Ὀδυσσεύς
Ζηνὸς τε βροντῇ· φάτο γὰρ τίσασθαι ἀλείατα.

Αἱ δ' ἄλλαι δμῶα κατὰ δῶματα κάλ' Ὀδυσσεύς
ἀγρόμεναι ἀνέκαιον ἐπ' ἐσχάρῃ ἀκάματον πῦρ
Τηλέμαχος δ' εὐνῇθεν ἀνίστατο, ἰσόθεος φῶς
εἶματ' ἐσδάμενος· περὶ δὲ ξίφος ὀξὺ θέτ' ὦμα
ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα
εἴλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ἀκαχμένον ὀξείῃ χαλκῷ
στῇ δ' ἄρ' ἐπ' οὐδὸν ἰών, πρὸς δ' Εὐρύκλειαν

„Μαῖα φίλη, τὸν ξείνον ἐτιμήσασθ' ἐνὶ οἴκῳ
εὐνῇ καὶ σίτῳ, ἢ αὐτῶς κεῖται ἀκηδής·
τοιαύτη γὰρ ἐμὴ μήτηρ, πινυτή περ ἐοῦσα.“

ἐμπλήρῃδην ἑτερόν γε τίει μερόπων ἀνθρώπων
χείρωνα, τὸν δὲ τ' ἀρείον' ἀτιμήσας ἀποπέμπει.“

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Εὐρύκλεια
„οὐκ ἄν μιν νῦν, τέκνον, ἀναίτιον αἰτιώω. 135

οἶνον μὲν γὰρ πῖνε καθήμενος, ὄφρ' ἔθελ' αὐτὸς,
σίτου δ' οὐκ ἐτ' ἔφη πεινῆμεναι· εἴρετο γάρ μιν.
ἀλλ' ὅτε δὴ κοίτοιο καὶ ὕπνου μιμνήσκοιτο,
ἢ μὲν δέμνι' ἄνωγεν ὑποστορέσαι θυμῷσιν,
αὐτὰρ ὄγ', ὥς τις πάμπαν ὀϊζυρὸς καὶ ἄποτμος, 140
οὐκ ἔθελ' ἐν λέκτροισι καὶ ἐν ῥήγεσσι καθευδεῖν,
ἀλλ' ἐν ἀδεψήτῳ βοέῃ καὶ κώεσιν οἴῳ
ἔδραθ' ἐνὶ προδόμῳ· χλαῖναν δ' ἐπιέσσαμεν ἡμεῖς.“

Ὡς φάτο, Τηλέμαχος δὲ διέκ μεγάροιο βεβήκει
ἔργος ἔχων, ἅμα τῷγε κύνες πόδας ἀργοὶ ἔποντο. 145
βῆ δ' ἴμεν εἰς ἀγορὴν μετ' εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς.
ἢ δ' αὖτε θυμῷσιν ἐκέκλετο δῖα γυναικῶν,
Εὐρύκλει', Ὡπὸς θυγάτηρ Πεισηνορίδαο

„Ἀργεῖθ', αἱ μὲν δῶμα κορήσατε ποιπνύσασαι,
ψάσσετε τ', ἐν τε θρόνοις εὐποιήτοισι τάπητας 150
βάλλετε πορφυρέους· αἱ δὲ σπόγγοισι τραπέζας
πάσας ἀμφιμάσασθε, καθήρατε δὲ κρητῆρας
καὶ δέπα ἀμφικύπελλα τετυγμένα· ταῖ δὲ μεθ' ὕδωρ
ἔρχεσθε κρήνηνδε, καὶ οἴσετε θᾶσσον ἰοῦσαι.
οὐ γὰρ δὴν μνηστῆρες ἀπέσσονται μεγάροιο, 155
ἀλλὰ μάλ' ἦρι νέονται, ἐπεὶ καὶ πᾶσιν ἑορτή.“

Ὡς ἔφαθ', αἱ δ' ἄρα τῆς μάλα μὲν κλύον ἦδ' ἐπί-
θοντο.

αἱ μὲν ἐείκοσι βῆσαν ἐπὶ κρήνην μελάνυδρον,
αἱ δ' αὐτοῦ κατὰ δώματ' ἐπισταμένως πονέοντο.

Ἔς δ' ἦλθον δρηστῆρες Ἀχαιῶν. οἱ μὲν ἔπειτα 160
εὖ καὶ ἐπισταμένως κέασαν ξύλα, ταῖ δὲ γυναῖκες
ἦλθον ἀπὸ κρήνης· ἐπὶ δὲ σφισιν ἦλθε συβώτης

τρεις διάλους κατάγων, οἳ ἔσαν μετὰ πᾶσιν ἄρσι
καὶ τοὺς μὲν ῥ' εἶασε καθ' ἕρκεια καλὰ νέμεσθαι
αὐτὸς δ' αὐτ' Ὀδυσῆα προσηύδα μευλιχίοισιν

„Ξεῖν', ἣ ἄρ τί σε μᾶλλον Ἀχαιοὶ εἰσορόωσιν
ἢ ἐσ' ἀτιμάζουσι κατὰ μέγαρ', ὥς τὸ πάρος περ

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς

„αἱ γὰρ δὴ, Εὐμαίε, θεοὶ τισαῖατο λῶβην,
ἦν οἷδ' ὑβρίζοντες ἀτάσθαλα μηχανόωνται
οἴκῳ ἐν ἀλλοτριῷ, οὐδ' αἰδοῦς μοῖραν ἔχουσιν.“

Ὡς οἳ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
ἀγχίμολον δέ σφ' ἦλθε Μελάνθιος, αἰπόλος αἰγῶν
αἴγας ἄγων αἱ πᾶσι μετέπρεπον αἰπολίοισιν,
δείπνου μνηστήρεσσι· δύω δ' ἅμ' ἔποντο νομῇ
καὶ τὰς μὲν κατέδησεν ὑπ' αἰθούσῃ ἐριδούπῳ,
αὐτὸς δ' αὐτ' Ὀδυσῆα προσηύδα κερτομίοισιν

„Ξεῖν', ἔτι καὶ νῦν ἐνθάδ' ἀνιήσεις κατὰ δῶμα
ἀνέρας αἰτίζων, ἀτὰρ οὐκ ἔξεισθα θυράζε;
πάντως οὐκέτι νῶϊ διακρινέσθαι οἶω
πρὶν χειρῶν γεύσασθαι, ἐπεὶ σὺ περ οὐ κατὰ κλέος
αἰτίλεις· εἰδὼν δὲ καὶ ἄλλαι θαῖτες Ἀχαιῶν.“

Ὡς φάτο, τὸν δ' οὔτι προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,

ἀλλ' ἀκέων κίνησε κάρη, κακὰ βυσσοδομεύων.

Τοῖσι δ' ἐπὶ τρίτος ἦλθε Φιλοκτήτιος, ὄρχαμος ἀνθρώπων
βοῦν στεῖραν μνηστήρεσιν ἄγων καὶ πλούας αἰγῶν
πορθμῆες δ' ἄρα τούσγε διήγαγον, οἷτε καὶ ἄλλοι
ἀνθρώπους πέμπουσιν, ὅτις σφέας εἰσαφίκηται
καὶ τὰ μὲν εὖ κατέδησεν ὑπ' αἰθούσῃ ἐριδούπῳ
αὐτὸς δ' αὐτ' ἐρέεινε συβώτην ἄγχι παραστάς

„Τίς δὴ ὅδε ξείνος νέον εἰλήλουθε, συβῶτα,
ἡμέτερον πρὸς δῶμα; τέων δ' ἐξ εὖχεται εἶναι

ἄνδρῶν; ποῦ δέ νύ οἱ γενεὴ καὶ πατρὶς ἄρουρα;
 δῖος μορος, ἣ τε ἔοικε δέμας βασιλῆϊ ἄνακτι.
 ἀλλὰ θεοὶ θυώσι πολυπλάγκτους ἀνθρώπους, 195
 ὅππότε καὶ βασιλεῦσιν ἐπικλώσωνται ὀϊζύν.“

Ἡ καὶ δεξιτερῇ δειδίσκετο χειρὶ παραστάς,
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

..Χαῖρε, πάτερ ὦ ξεῖνε· γένοιτό τοι ἔς περ ὀπίσσω
 ὄλβος· ἀτὰρ μὲν νῦν γε κακοῖς ἔχειαι πολέεσσιν. 200

Ζεῦ πάτερ, οὔτις σεῖο θεῶν ὀλοώτερος ἄλλος·

οὐκ ἑλεαίρεις ἄνδρας, ἐπὴν δὴ γείνεται αὐτός,
 μισγόμεναι κακότητι καὶ ἄλγεσι λευγαλείσιν.

ἴδιον, ὥς ἐνόησα, δεδάκρυνται δέ μοι ὅσσε

μνησαμένῳ Ὀδυσῆος, ἐπεὶ καὶ κείνον ὄλω 205

τοιᾶδε λαίφρ' ἔχοντα κατ' ἀνθρώπους ἀλάλησθαι,

εἴ που ἔτι ζῶει καὶ ὄρᾳ φάος ἡελίοιο.

εἰ δ' ἤδη τέθνηκε καὶ εἰν Ἀῖδαο δόμοισιν,

ὦ μοι ἔπειτ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ὅς μ' ἐπὶ βουσὶν

εἰς ἔτι τυτθὸν ἔοντα Κεφαλλήνων ἐνὶ δῆμῳ. 210

νῦν δ' αἱ μὲν γίνονται ἀθέσφατοι, οὐδέ κεν ἄλλως

ἄνδρ' ἔτι ὑποσταχύοιτο βοῶν γένος εὐρυμετώπων·

τὰς δ' ἄλλοι με κέλονται ἀγινόμεναί σφισιν αὐτοῖς

ἔδμεναι· οὐδέ τι παιδὸς ἐνὶ μεγάροις ἀλέγουσιν,

οὐδ' ὅπιδα τρομέουσι θεῶν· μεμῶασι γὰρ ἤδη 215

κτῆματα δάσσεσθαι δὴν οἰχομένοιο ἄνακτος.

αὐτὰρ ἐμοὶ τόδε θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν

πόλλ' ἐπιδινεῖται· μάλα μὲν κακὸν υἱὸς ἔόντος

ἄλλων δῆμον ἰκέσθαι ἰόντ' αὐτῇσι βόεσσιν, 219

ἄνδρας ἔς ἄλλοδαπούς· τὸ δὲ ῥίγιον, αὐθι μένοντα

βουσὶν ἐπ' ἄλλοτριῇσι καθήμενον ἄλγεα πάσχειν.

καὶ κεν δὴ πάλαι ἄλλον ὑπερμενέων βασιλῆων

ἐξικόμην φεύγων, ἐπεὶ οὐκέτ' ἀνεκτὰ πέλονται·

ἀλλ' ἔτι τὸν δύστηνον ὀλομαι, εἴ ποθεν ἐλθὼν

ἀνδρῶν μνηστήρων σκέδασιν κατὰ δώματα θεῖοι

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις
σεύς

„βουκόλ', ἐπεὶ οὔτε κακῷ οὔτ' ἄφρονι φῶτ' ἐο-
γινώσκω δὲ καὶ αὐτὸς ὅ τοι πινυτὴ φρένας ἔ-
τοῦνεκά τοι ἐρέω καὶ ἐπὶ μέγαν ὄρκον ὁμοῦμα-
ίστω νῦν Ζεὺς πρῶτα θεῶν ξενίῃ τε τράπεζα
ἰστίῃ τ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ἣν ἀφικάνω,
ἣ σέθεν ἐνθάδ' ἐόντος ἐλεύσεται οἶκαδ' Ὀδυσσεύς·
σοῖσιν δ' ὀφθαλμοῖσιν ἐπόψαι, αἳ κ' ἐθέλησθαι
κτεινομένους μνηστήρας, οἳ ἐνθάδε κοιρανέοντες

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε βοῶν ἐπιβουκόλος ἄλκιμος
„αἶ γὰρ τοῦτο, ξεῖνε, ἔπος τελέσειε Κρονίων·
γνοίης ἤ οἴη ἐμὴ δύναμις καὶ χεῖρες ἔπονται.“

Ὡς δ' αὖτως Εὐμαιὸς ἐπεύξατο πᾶσι θεοῖσι
νοστήσῃσι Ὀδυσῆα πολύφρονα ὄνδε δόμονδε.

Ὡς οἳ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
μνηστῆρες δ' ἄρα Τηλεμάχῳ θάνατόν τε μόρον
ἤρτυον· αὐτὰρ ὁ τοῖσιν ἀριστερὸς ἤλυθεν ὄρεα
αἰετὸς ὑψιπέτης, ἔχε δὲ τρήρωνα πέλειαν.

τοῖσιν δ' Ἀμφίνομος ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν

„ὦ φίλοι, οὐχ ἡμῖν συνθεύσεται ἦδε γε βοῶν
Τηλεμάχοιο φόνος· ἀλλὰ μνησώμεθα δαιτός.“

Ὡς ἔφατ' Ἀμφίνομος, τοῖσιν δ' ἐπὶ ἦνδανε μῆνιν
ἐλθόντες δ' ἐς δώματ' Ὀδυσσεύος θεῖοιο
χλαίνας μὲν κατέθεντο κατὰ κλισμούς τε θρόνους,
οἳ δ' ἰέρευνον ὅϊς μεγάλους καὶ πίνοντας αἶγας,
ἰερευνὸν δὲ σύας σιάλους καὶ βοῦν ἀργελαίην·
σπλάγχχνα δ' ἄρ' ὀπτήσαντες ἐνώμων, ἐν δὲ τε
κρητῆρσιν κερόωντο· κύπελλα δὲ νεῖμε συμβά-
σσιον δὲ σφ' ἐπένειμε Φιλοίτιος, ὄρχαμος ἀνδρῶν
καλοῖς ἐν κανέοισιν, ἐφρονοχόει δὲ Μελανθεύς.

οἱ δ' ἐπ' ὄνειδ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἱάλλον.

Τηλέμαχος δ' Ὀδυσῆα καθίδρυε, κέρδεα νωμῶν,
ἐπὶ δ' εὖσταθέος μεγάρου, παρὰ λάϊνον οὐδὸν,
δίφρον ἀεικέλιον καταθείς ὀλίγην τε τράπεζαν·
παρ δ' ἐτίθει σπλάγχνων μοίρας, ἐν δ' οἶνον ἔχευεν
ἐν δέπαϊ χρουσέῳ, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν· 261

„Ενταυτοῖ νῦν ἦσθε μετ' ἀνδράσιν οἰνοποτάζων·
κερτομίας δέ τοι αὐτὸς ἐγὼ καὶ χεῖρας ἀφέξω
πάντων μνηστήρων, ἐπεὶ οὗτοι δῆμιός ἐστιν
οἶκος ὅδ', ἀλλ' Ὀδυσῆος, ἐμοὶ δ' ἐκτίσματο κείνους. 265
ὑμεῖς δὲ, μνηστήρες, ἐπίσχετε θυμὸν ἐνιπῆς
καὶ χειρῶν, ἵνα μή τις ἔρις καὶ νεῖκος ὕρηται.“

Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ὁδᾶξ ἐν χέλλεσι φύντες
Τηλέμαχον θαύμαζον, ὃ θαρσαλέως ἀγόρευεν.
τοῖσιν δ' Ἀντίνοος μετέφη, Εὐπείθεος υἱός, 270

„Καὶ χαλεπὸν περ ἔοντα δεχώμεθα μῦθον, Ἀχαιοί,
Τηλεμάχον· μάλα δ' ἤμιν ἀπειλήσας ἀγορεύει.
οὐ γὰρ Ζεὺς εἴασε Κρονίων· τῷ κέ μιν ἦδη
παύσαμεν ἐν μεγάροισι, λιγύν περ ἔοντ' ἀγορητὴν.“

Ὡς ἔφατ' Ἀντίνοος· ὁ δ' ἄρ' οὐκ ἐμπάζετο μύθων.
κῆρυκες δ' ἀνὰ ἄστρ' ἰερῶν ἱερὴν ἐκατόμβην 276
ἦγον· τοὶ δ' ἀγέροντο καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ
ἄλσος ὑπο σκιερὸν ἐκατηβόλου Ἀπόλλωνος.

Οἱ δ' ἐπεὶ ὥπτησαν κρέ' ὑπέριερα καὶ ἐρύσαντο,
μοίρας δασσάμενοι δαίνυντ' ἐρικυδέα δαῖτα· 280
παρ δ' ἄρ' Ὀδυσσεὶ μοῖραν θέσαν οἱ πονέοντο
ἴσῃν, ὥς αὐτοὶ περ ἐλάγχχανον· ὥς γὰρ ἀνώγει
Τηλέμαχος, φίλος υἱὸς Ὀδυσσῆος θείοιο.

Μνηστήρας δ' οὐ πάμπαν ἀγήμερος εἶα Ἀθήνη
λώβης ἴσχεσθαι θυμαλγέος, ὅφρ' ἐτι μᾶλλον 285
δύη ἄχος κραδίην Λαερτιάδην Ὀδυσῆα.
ἦν δέ τις ἐν μνηστήροισιν ἐνὶ ᾧ ἀθρευίστια εἰδὼς,

Κτήσιππος δ' ὄνομ' ἔσκε, Σάμῃ δ' ἐνὶ οἰκίᾳ ναί-
 ῃς δὴ τοι κτεάτεσσι πεποιθὼς θεσπεσίοισιν
 μνάσκει' Ὀδυσσῆος δὴν οἰχομένοιο δάμαρτα.
 ὅς ῥα τότε μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισι μετηΰδα
 „Κέκλυτέ μεν, μνηστῆρες ἀγήνορες, ὅφρα τι
 μοῖραν μὲν δὴ ξείνος ἔχει πάλαι, ὥς ἐπέοικεν,
 ἴσῃν· οὐ γὰρ καλὸν ἀτέμβειν οὐδὲ δίκαιον
 ξείνους Τηλεμάχου, ὅς κεν τάδε δῶμαθ' ἴκηται.
 ἀλλ' ἄγε οἱ καὶ ἐγὼ δῶ ξείνιον, ὅφρα καὶ αὐτὸς
 ἥε λοετροχόῳ δῶῃ γέρας ἥε τῷ ἄλλῳ
 δμῶων, οἷ κατὰ δῶματ' Ὀδυσσῆος θείοιο.“

Ὡς εἰπὼν ἔρριψε βοὸς πόδα χειρὶ παχείῃ,
 κείμενον ἐκ κανέοιο λαβών· ὁ δ' ἄλευατ' Ὀδυσ-
 σῆα παρακλίνας κεφαλὴν, μείδῃσε δὲ θυμῷ
 Σαρδάνιον μάλα τοῖον· ὁ δ' εὐδμητον βάλε τ
 Κτήσιππον δ' ἄρα Τηλέμαχος ἠνίπαπε μύθῳ.

„Κτήσιππ', ἡ μάλα τοι τόδε κέρδιον ἐπλετο
 οὐκ ἔβαλες τὸν ξείνον· ἄλεύατο γὰρ βέλος αὐτό
 ἡ γὰρ κέν σε μέσον βάλλον ἐργεῖ ὀξυόεντι,
 καὶ κέ τοι ἀντὶ γάμοιο πατὴρ τάφον ἀμφεποιεῖ
 ἐνθάδε. τῷ μὴ τίς μοι ἀεικείας ἐνὶ οἴκῳ
 φαινέτω· ἥδη γὰρ νοέω καὶ οἶδα ἕκαστα,
 ἐσθλά τε καὶ τὰ χέρη· πάρος δ' ἔτι νῆπιος ἦα
 ἀλλ' ἐμπης τάδε μὲν καὶ τετλάμεν εἰσορόωντες,
 μήλων σφαζομένων οἶνοιο τε πινομένοιο
 καὶ σίτου· χαλεπὸν γὰρ ἐρυνάκεειν ἕνα πολλοῦ
 ἀλλ' ἄγε μηκέτι μοι κακὰ ῥέξετε δυσμενέοντες
 εἰ δ' ἥδη μ' αὐτὸν κτεῖναι μενεαίνετε χαλκῷ,
 καὶ κε τὸ βουλοίμην, καὶ κεν πολὺ κέρδιον εἴη
 τεθνᾶμεν ἢ τάδε γ' αἰὲν ἀεικέα ἐργ' ὀράσθαι,
 ξείνους τε στυφελιζομένους δμῶας τε γυναῖκας
 ῥυστάζοντας ἀεικελίως κατὰ δῶματα καλά.“

ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐρέοντο σιωπῇ·
οὐδὲ δὲ δὴ μετέειπε Δαμαστορίδης Ἀγέλαος 321

..ὦ φίλοι, οὐκ ἂν δὴ τις ἐπὶ ῥηθέντι δικαίῳ
ἀντιβίοις ἐπέεσσι καταπτόμενος χαλεπαῖνοι·
μήτε τι τὸν ξείνον στυφελίζετε μήτε τιν' ἄλλον
δμῶων, οἳ κατὰ δῶματ' Ὀδυσσεύος θείοιο. 325

Τηλεμάχῳ δὲ κε μῦθον ἔγω καὶ μητέρι φαίην
ἥπιον, εἰ σφωὶν κραδίη ἄδοι ἀμφοτέροισιν.
ὄφρα μὲν ὑμῖν θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἐώλπει
νοστήσειν Ὀδυσῆα πολύφρονα ὅνδε δόμονδε,
τόφρ' οὔτις νέμεσις μενέμεν τ' ἦν ἰσχέμεναί τε 330
μνηστῆρας κατὰ δῶματ', ἐπεὶ τόδε κέρδιον ἦεν,
εἰ νόστησ' Ὀδυσσεὺς καὶ ὑπότροπος ἴκετο δῶμα·
νῦν δ' ἤδη τόδε δῆλον, ὅτ' οὐκέτι νόστιμός ἐστιν.
ἀλλ' ἄγε, σῇ τάδε μητρὶ παρεξόμενος κατάλεξον,
γῆμασθ' ὅστις ἄριστος ἀνὴρ καὶ πλεῖστα πόρῃσιν,
ὄφρα σὺ μὲν χαίρων πατρῷα πάντα νέμῃαι, 336
ἔσθων καὶ πίνων, ἣ δ' ἄλλου δῶμα κομίζῃ."

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦ᾽ ὕδα
..οὐ μὰ Ζῆν', Ἀγέλαε, καὶ ἄλγεα πατρὸς ἐμοῖο,
ὅς πον τῇλ' Ἰθάκης ἢ ἔφθιται ἢ ἀλάλῃται, 340
οὔτι διατρίβω μητρὸς γάμον, ἀλλὰ κελεύω
γῆμασθ' ὃ κ' ἐθέλῃ, ποτὶ δ' ἄσπετα δῶρα δίδωμι.
αἰδέομαι δ' ἀέκουσαν ἀπὸ μεγάρου διέσθαι
μῦθῳ ἀναγκάῳ· μὴ τοῦτο θεὸς τελέσειεν."

ὣς φάτο Τηλέμαχος· μνηστῆρσι δὲ Παλλὰς Ἀθήνη
ἄσβεστον γέλω ὥρσε, παρέπλαγξεν δὲ νόημα. 346
οἳ δ' ἤδη γναθμοῖσι γελοίων ἀλλοτρίοισιν,
αἰμοφόρουκτα δὲ δὴ κρέα ἤσθιον· ὅσσε δ' ἄρα σφέων
θακρυόφιν πίμπλαντο, γόον δ' ὥτετο θυμός.
τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε Θεοκλύμενος θεοειδής 350

..Ἄ θειοὶ, τί κακὸν τόδε πάσχετε; νυκτὶ μὲν ὑμέων

εἰλύαται κεφαλαί τε πρόσωπά τε νέρθε τε γού
οἴμωγῇ δὲ δέδηγε, δεδάκρυνται δὲ παρειαί,
αἵματι δ' ἐρράδαται τοῖχοι καλαί τε μεσόδμου
εἰδώλων δὲ πλεόν πρόθυρον, πλείῃ δὲ καὶ ἀν
ιεμένων Ἑρεβόσδε ὑπὸ ζόφον· ἥελιος δὲ
οὐρανοῦ ἔξαπόλωλε, κακὴ δ' ἐπιδέδρομεν ἀχλὺς

᾽Ως ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπ' αὐτῷ ἠδὺ γέλο
τοῖσιν δ' Εὐρύμαχος, Πολύβου παῖς, ἦρχ' ἀγο
„Αφραίνει ξείνος νέον ἄλλοθεν εἰληλουθὼς
ἀλλὰ μιν αἴψα, νέοι, δόμου ἐκπέμψασθε θύρα
εἰς ἀγορὴν ἐρχεσθαι. ἐπεὶ τάδε νυκτὶ ἔϊσκει.“

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Θεοκλύμενος θεοειδ
„Εὐρύμαχ', οὔτι σ' ἄνωγα ἐμοὶ πομπῆας ὁπάξ
εἰσί μοι ὀφθαλμοί τε καὶ οὐᾶτα καὶ πόδες ἄμφω
καὶ νόος ἐν στήθεσσι τετυγμένος οὐδὲν ἀεικὴς
τοῖς ἔξιμι θύραζε, ἐπεὶ νοέω κακὸν ὕμιν
ἐρχόμενον, τό κεν οὔτις ὑπεκφύγοι οὐδ' ἄλῃ
μνηστήρων, οἳ δῶμα κατ' ἀντιθέου Ὀδυσῆος
ἀνέρας ὑβρίζοντες ἀτάσθαλα μηχανάσθε.“

᾽Ως εἰπὼν ἐξῆλθε δόμων εὐναιεταόντων,
ἵκετο δ' ἐς Πείραιον, ὃ μιν πρόφρων ὑπέδεκτο
μνηστήρες δ' ἄρα πάντες ἐς ἀλλήλους ὁρώωντες
Τηλέμαχον ἐρέθιζον, ἐπὶ ξείνοισι γελόωντες·
ὥδε δὲ τις εἶπεσκε νέων ὑπερηνορέοντων

„Τηλέμαχ' οὔτις σεῖο κακοξεινωτέρος ἄλλος
οἷον μὲν τινα τοῦτον ἔχεις ἐπίμαστον ἀλήτην,
σίτου καὶ οἴνου κεχορημένον, οὐδέ τι ἔργων
ἐμπαιον οὐδὲ βίης, ἀλλ' αὐτὼς ἄχθος ἀρούρης
ἄλλος δ' αὐτέ τις οὗτος ἀνέστη μαντεύεσθαι.
ἀλλ' εἰ μοί τι πίθοιο, τό κεν πολὺ κέρδιον εἴη
τοὺς ξείνους ἐν νηὶ πολυκληῖδι βαλόντες
ἐς Σικελοὺς πέμψωμεν, ὅθιεν κέ τοι ἄξιον ἄλγος

Ὡς ἔφασαν μνηστῆρες· ὁ δ' οὐκ ἐμπάζετο μύθων,
ἀλλ' ἀκέων πατέρα προσεδέρεκετο, δέγμενος αἰεὶ, 385
ὅπποτε δὴ μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἔφήσει.

Ἡ δὲ κατ' ἄντηστιν θεμένη περικαλλέα δίφρου
κούρη Ἰκαρίοιο, περίφρων Πηνελόπεια,
ἄνδρῶν ἐν μεγάροισιν ἑκάστου μῦθον ἄκουεν.
δεῖπνον μὲν γὰρ τοίγε γελοίωντες τετύκοντο 390
ἡδὺ τε καὶ μενοεικές, ἐπεὶ μάλα πόλλ' ἔφρυσαν·
δύρπου δ' οὐκ ἂν πως ἀχαρίστερον ἄλλο γένοιτο,
οἶον δὴ τάχ' ἐμελλε θεὰ καὶ καρτερός ἀνὴρ
θησέμεναι· πρότεροι γὰρ αἰεκέα μηχανόωντο.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Φ.

Τόξον θεοῖς.

Τῇ δ' ἄρ' ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
κούρη Ἰκαρίοιο, περίφρων Πηνελοπείη,
τόξον μνηστῆρεσσι θέμεν πολιόν τε σίδηρον
ἐν μεγάροις Ὀδυσῆος, ἀέθλια καὶ φόνου ἀρχήν.
κλίμακα δ' ὑψηλὴν προσεβήσετο οἷο δόμοιο, 5
εἴλετο δὲ κληῖδ' εὐκαμπέα χειρὶ παχείῃ
καλὴν χαλκείην· κώπη δ' ἐλέφαντος ἐπῆεν.
βῆ δ' ἵμεναι θάλαμόνδε σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν
ἔσχατον· ἐνθα δέ οἱ κειμήλια κείτο ἀνακτος,
χαλκός τε χρυσός τε πολύκμητός τε σίδηρος. 10
ἐνθα δὲ τόξον κείτο παλίντονον ἡδὲ φαρέτρη
ἰοδόκος, πολλοὶ δ' ἔνεσαν στονόεντες ὄϊστοι,
δῶρα τὰ οἱ ξείνος Λακεδαίμονι δῶκε τυχίσας

Ἴφιτος Εὐρυτίδης, ἐπιείκελος ἀθανάτοισιν.
 τῷ δ' ἐν Μεσσήνῃ ξυμβλήτην ἀλλήλουιν
 οἴκῳ ἐν Ὀρσιλόχοιο δαΐφρονος. ἦτοι Ὀδυσσεὺς
 ἦλθε μετὰ χρεῖος, τό ῥά οἱ πᾶς δῆμος ὕφειλεν.
 μῆλα γὰρ ἐξ Ἰθάκης Μεσσήνιοι ἄνδρες ἄειραν
 νηυσὶ πολυκλήεσι τριηκόσι' ἠδὲ νομῆας.
 τῶν ἐνεκ' ἐξεσίην πολλὴν ὁδὸν ἦλθεν Ὀδυσσεύς
 παιδυνὸς ἑῶν· πρὸ γὰρ ἦκε πατὴρ ἄλλοι τε γέροντες.
 Ἴφιτος αὖθ' ἵππους διζήμενος, αἷ οἱ ὕλοντο
 δῶδεκα θήλεια, ὑπὸ δ' ἡμίονοι ταλαεργοί·
 αἱ δ' ἡ οἱ καὶ ἐπειτα φόνος καὶ μοῖρα γέγοντο,
 ἐπειδὴ Διὸς νῦν ἀφίκετο καρτερόθυμον,
 φῶθ' Ἡρακλῆα, μεγάλων ἐπίστορα ἔργων,
 ὅς μιν ξείνον ἑόντα κατέκτανεν ὧ' ἐνὶ οἴκῳ,
 σκέτλιος, οὐδὲ θεῶν ὅπιν ἠδέεσάτ' οὐδὲ τράπεζῃ
 τὴν δ' ἡ οἱ παρέθηκεν· ἐπειτα δὲ πέφνε καὶ αὐτὸς
 ἵππους δ' αὐτὸς ἔχε κρατερῶνυχας ἐν μεγάροισιν.
 τὰς ἐρέων Ὀδυσῆϊ συνήντετο, δῶκε δὲ τόξον,
 τὸ πρὶν μὲν ὧ' ἐφόρει μέγας Εὐρυτος, αὐτὰρ ὁ
 κάλλιπ' ἀποθνήσκων ἐν δώμασιν ὑψηλοῖσιν.
 τῷ δ' Ὀδυσσεὺς ξίφος ὄξυ καὶ ἄλκιμον ἔγχος ἔδωκε
 ἀρχὴν ξεινοσύνης προσκηδέος· οὐδὲ τραπέξῃ
 γυνάτην ἀλλήλων· πρὶν γὰρ Διὸς νῦν ἐπεφνε.
 Ἴφιτον Εὐρυτίδην, ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν,
 ὅς οἱ τόξον ἔδωκε. τὸ δ' οὐποτε δῖος Ὀδυσσεύς
 ἐρχόμενος πόλεμόνδε μελαινάων ἐπὶ νηῶν
 ἤρεϊτ', ἀλλ' αὐτοῦ μνηῆμα ξείνοιο φίλοιον
 κέσκετ' ἐνὶ μεγάροισι, φόρει δέ μιν ἥς ἐπὶ γαίῃ.
 Ἡ δ' ὅτε δὴ θάλαμον τὸν ἀφίκετο διὰ γυναικῶν
 οὐδὸν τε θρῦννον προσεβήσετο, τὸν ποτε τέκτορα
 ξέσσειν ἐπισταμένως καὶ ἐπὶ στάθμην ἰθύνειν,
 ἐν δὲ σταθμοῦς ἄρσε, θυρᾶς δ' ἐπέθηκε φαινομένη.

αὐτίκ' ἄρ' ἦγ' ἱμάντα θοῶς ἀπέλυσε κορώνης,
 ἐν δὲ κληῖδ' ἦκε, θυρέων δ' ἀνέκοπτεν ὀχῆας
 ἅντα τιτυσκομένη· τὰ δ' ἀνέβραχεν ἡὔτε ταῦρος
 βοσκόμενος λειμῶνι· τόσ' ἔβραχε καλὰ θύρετρα
 πληγέντα κληῖδι, πετάσθησαν δέ οἱ ὦκα. 50
 ἦ δ' ἄρ' ἐφ' ὑψηλῆς σανίδος βῆ· ἐνθα δὲ χηλοὶ
 ἔστασαν, ἐν δ' ἄρα τῇσι θυῶδεα εἴματ' ἔκειτο.
 ἐνθεν ὀρεξαμένη ἀπὸ πασσάλου αἰνυτο τόξον
 αὐτῷ γωρυτῷ, ὃς οἱ περὶκείτο φαεινός.
 ἐξομένη δὲ κατ' αὐθι, φίλοις ἐπὶ γούνασι θεῖσα, 55
 κλαῖε μάλα λιγέως, ἐκ δ' ἦρεε τόξον ἄνακτος.
 ἦ δ' ἐπεὶ οὖν τάρφθη πολυθακρύτοιο γόοιο,
 βῆ δ' ἵμεναι μέγαρόνδε μετὰ μνηστῆρας ἀγανούς
 τόξον ἔχουσ' ἐν χειρὶ παλίντονον ἠδὲ φαρέτρην
 ἰοδόκον· πολλοὶ δ' ἔνεσαν στονόεντες ὄϊστοι. 60
 τῇ δ' ἄρ' ἄμ' ἀμφίπολοι φέρον ὄγκιον, ἐνθα σίδηρος
 κείτο πολὺς καὶ χαλκός, ἀέθλια τοῖο ἄνακτος.
 ἦ δ' ὅτε δὴ μνηστῆρας ἀφίκετο διὰ γυναικῶν,
 στῆ δα παρὰ σταθμὸν τέγεος πύκα ποιητοῖο,
 ἅντα παρειῶν σχομένη λιπαρὰ κρήδεμνα. 65
 [ἀμφίπολος δ' ἄρα οἱ κεδνὴ ἐκάτερθε παρέστη.]
 αὐτίκα δὲ μνηστῆρσι μετηύδα καὶ φάτο μῦθον·
 „Κέκλυτέ μεν, μνηστῆρες ἀγῆνορες, οἳ τότε δῶμα
 ἔχρατέ' ἐσθιέμεν καὶ πινέμεν ἐμμενὲς αἰεὶ
 ἀνδρὸς ἀποιχομένου πολὺν χρόνον· οὐδέ τιν' ἄλλην
 μῦθον ποιήσασθαι ἐπισχεσίην ἐδύνασθε, 71
 ἀλλ' ἐμὲ λέμενοι γῆμαι θεῖσθαι τε γυναιῖκα.
 ἀλλ' ἄγετε, μνηστῆρες, ἐπεὶ τότε φαίνεται ἄεθλον.
 θήσω γὰρ μέγα τόξον Ὀδυσσεύος θείοιο·
 ὃς δέ κε ῥῆϊται' ἐντανύσῃ βιδὸν ἐν παλάμῃσιν 75
 καὶ διοῖστέυσῃ πελέκεων δυοκαίδεκα πάντων,
 τῇ κεν ἄμ' ἐσποίμην, νοσφισσαμένη τότε δῶμα

κουρίδιον, μάλα καλόν, ἐνίπλειον βιότοιο,
τοῦ ποτὲ μεμνήσεσθαι ὁτομαι ἐν περ ὀνείρου.

Ὡς φάτο, καὶ ῥ' Εὖμαιον ἀνῶρει, δῖον υἱὸν
τόξον μνηστήρεσσι θέμεν πολίων τε σίδηρον
δακρύσας δ' Εὖμαιος ἐδέξατο καὶ κατέθηκε
κλαῖε δὲ βουκόλος ἄλλοθ', ἐπεὶ ἶδε τόξον ἄνδρος
'Αντίνοος δ' ἐνένιπεν ἔπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὄνους.

„Νῆπιοι ἄγροιοῦται, ἐφημέρια φρονέοντες
ἂ δειλῶ, τί νυ δάκρυ κατείβετον ἠδὲ γυναικῶν
θυμὸν ἐνὶ στήθεσιν ὀρίνεται; ἦτε καὶ ἄλλοι
κεῖται ἐν ἄλγεσι θυμὸς, ἐπεὶ φίλον ὤλεσ' ἄνθρωπος
ἀλλ' ἀκέων δαίνυσθε καθήμενοι, ἥδ' ὀφθαλμοὶ
κλαίετον ἐξελθόντε, κατ' αὐτόθι τόξα λιπὸν
μνηστήρεσιν ἄεθλον ἁάατον· οὐ γὰρ οἶω
ῥῆιδίως τόδε τόξον ἐῦξοον ἐντανύεσθαι.

οὐ γάρ τις μέτα τοῖος ἀνὴρ ἐν τοῖσδεσι πάσσοις
οἶος Ὀδυσσεὺς ἔσκεν· ἐγὼ δὲ μιν αὐτὸς ὄψομαι
καὶ γὰρ μνήμων εἰμὶ — πάρις δ' ἔτι νῆπιος.

Ὡς φάτο, τῷ δ' ἄρα θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι
νευρὴν ἐντανύσειν διοῖσ τεύσειν τε σιδήρου
ἦτοι οἷστοῦ γε πρῶτος γεύσεσθαι ἐμελλεν
ἐκ χειρῶν Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ὃν τότε ἀτίμω
ἦμενος ἐν μεγάροις, ἐπὶ δ' ὥρνευε πάντας ἐν
τοῖσι δὲ καὶ μετέειπ' ἱερὴ ἱς Τηλεμάχοιο.

„ὦ πόποι, ἦ μάλα με Ζεὺς ἄφρονα θῆκε
μήτηρ μὲν μοί φησι φίλη, πινυτή περ ἐοῦσα
ἄλλῃ ἅμ' ἐψέσθαι νοσφισσαμένη τόδε δῶμα
αὐτὰρ ἐγὼ γελώω καὶ τέρπομαι ἄφρονα θυμῷ
ἀλλ' ἄγετε, μνηστήρες, ἐπεὶ τόδε φαίνεται ἄνδρος
οἴῃ νῦν οὐκ ἔστι γυνὴ κατ' Ἀχαιῖδα γαίαν,
οὔτε Πύλου ἱερῆς οὔτ' Ἀργεὸς οὔτε Μυκῆ
[οὔτ' ἀντὶς Ἰθάκης οὔτ' ἠπειροῖο μελαίνης]

καὶ δ' αὐτοὶ τόδε γ' ἴστε· τί με χρὴ μητέρος αἶνου;
 ἀλλ' ἄγε μὴ μύνησι παρέλκετε μηδ' ἐτι τόξου 111
 θηρὸν ἀποτρῶπάσθε τανυστύος, ὄφρα ἴδωμεν.
 καὶ δέ κεν αὐτὸς ἐγὼ τοῦ τόξου πειρησαίμην·
 εἰ δέ κεν ἐντανύσω διοῖστεύσω τε σιδήρου,
 οὐδέ μοι ἄχρυνμένῳ τάδε δῶματα πότνια μήτηρ 115
 λείποι ἄμ' ἄλλῳ ἰοῦσ', ὅτ' ἐγὼ κατόπισθε λιποίμην
 οἴος τ' ἦδη πατρὸς ἀέθλια κάλ' ἀνελέσθαι."

Ἡ καὶ ἀπ' ὧμοιν χλαῖναν θέτο φοινικέεσσαν
 ὀρθὸς ἀναΐξας, ἀπὸ δὲ ξίφος ὅξυν θέτ' ὧμων.
 πρῶτον μὲν πελέκεας στήσεν, διὰ τάφρον ὀρύξας 120
 πᾶσι μίαν μακρὴν, καὶ ἐπὶ στάθμην ἰθύνεν,
 ἀμφὶ δὲ γαῖαν ἐναξε· τάφος δ' ἔλε πάντας ἰδόντας,
 ὥς εὐκόσμως στήσε· πάρος δ' οὐ πάποι' ὀπῶπει.
 στή δ' ἄρ' ἐπ' οὐδὸν ἰὼν καὶ τόξου πειρήτιζεν.
 τοῖς μὲν μιν πελέμιξεν ἐρύσσεσθαι μενεαίνων, 125
 τοῖς δὲ μεθῆκε βίης, ἐπιελπόμενος τόγε θυμῷ,
 νευρὴν ἐντανύσειν διοῖστεύσειν τε σιδήρου.
 καὶ νῦν κε δὴ ῥ' ἐτάνυσσε βίη τὸ τέτυκτον ἀνέλκων,
 ἀλλ' Ὀδυσσεὺς ἀνένευε καὶ ἔσχεθεν ἰεμένον περ.
 τοῖς δ' αὖτις μετέειπ' ἱερὴ ἱς Τηλεμάχοιο 130

„ὦ πόποι, ἣ καὶ ἔπειτα κακὸς τ' ἔσομαι καὶ ἄκικυς,
 ἢ νεώτερός εἰμι καὶ οὐκ ἔχω χερσὶ πέποιθα
 ἄνδρ' ἀπαμύνασθαι, ὅτε τις πρότερος χαλεπήνῃ.
 ἀλλ' ἄγεθ', οἵπερ ἐμεῖο βίη προφερέστεροί ἐστε,
 τόξου πειρήσασθε, καὶ ἐκτελέωμεν ἄεθλον." 135

Ὡς εἰπὼν τόξον μὲν ἀπὸ ἔο θῆκε χαμαῖζε,
 κλίνας κολλητήσιν ἐνξέστης σανίδεσσιν,
 αὐτοῦ δ' ὠκὺν βέλος καλῇ προσέκλινε κορῶνῃ,
 ἥψ δ' αὖτις κατ' ἄρ' ἔξετ' ἐπὶ θρόνου ἐνθεν ἀνέστη.
 τοῖσιν δ' Ἀντίνοος μετέφη, Εὐπείθεος υἱός, 140

„Ὅρνυσθ' ἐξείης ἐπιδέξια πάντες ἐταῖροι,

αρχάμενοι τοῦ χώρου ὅθεν τέ περ οἶνοχοεύει.

Ὡς ἔφατ' Ἀντίνοος, τοῖσιν δ' ἐπιήνθανε μῦθον.
Λειῳδῆς δὲ πρῶτος ἀνίστατο, Οἶνοπος υἱὸς,
ὃ σφι θυοσκόος ἔσκε, παρὰ κρητῆρα δὲ καλὸν
ἔξε μυχοίτατος αἰέν· ἀτασθαλῖαι δὲ οἱ οἴῳ
ἐχθραὶ ἔσαν, πᾶσιν δὲ νεμέσσα μνηστῆρεςσιν·
ὅς ῥα τότε πρῶτος τόξον λάβε καὶ βέλος ὦκύ.
στῇ δ' ἄρ' ἐπ' οὐδὸν ἰὼν καὶ τόξου πειρήτιζεν,
οὐδὲ μιν ἐντάνυσσε· πρὶν γάρ κάμε χεῖρας ἀνέλ-
κτριπτους ἀπαλὰς· μετὰ δὲ μνηστῆρσιν ἔειπε.

„ὦ φίλοι, οὐ μὲν ἐγὼ τανύω, λαβέτω δὲ καὶ
πολλοὺς γὰρ τόδε τόξον ἀριστῆας κεκαδήσει
θυμοῦ καὶ ψυχῆς, ἐπειὴ πολὺ φέρτερόν ἐστιν
τεθνάνειν ἢ ζῶντας ἀμαρτεῖν, οὐθ' ἔνεκ' αἰεὶ
ἐνθάδ' ὀμιλέομεν, ποτιδέγμενοι ἥματα πάντα.
νῦν μὲν τις καὶ ἔλπετ' ἐνὶ φρεσὶν ἡδὲ μενοινᾷ
γῆμαι Πηνελόπειαν, Ὀδυσσῆος παρὰκοῖτιν.
αὐτὰρ ἐπὴν τόξου πειρήσεται ἡδὲ ἰδῆται,
ἄλλην δὴ τιν' ἔπειτα Ἀχαιῶδων εὐπέπλων
μνάσθω ἑέδνοισιν διζήμενος· ἡ δὲ κ' ἔπειτα
γῆμαιθ' ὅς κε πλεῖστα πόροι καὶ μύρσιμος ἔλθῃ.

Ὡς ἄρ' ἐφώνησεν καὶ ἀπὸ ἑο τόξου ἔσθηκεν,
κλίνας κολλητῆσιν ἐϋξέστης στανίδεσσιν,
αὐτοῦ δ' ὦκὺ βέλος καλῇ προσέκλιπε κορώνῃ,
ἅψ δ' αὐτίς κατ' ἄρ' ἔξειτ' ἐπὶ θρόνου ἐνθεν αἰεὶ.
Ἀντίνοος δ' ἐνένιπεν ἔπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόματι·
„Λειῳδες, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων;
δεινόν τ' ἀργαλέον τε, — νεμεσσῶμαι δὲ τ' ἀκοῇ
εἰ δὴ τοῦτό γε τόξον ἀριστῆας κεκαδήσει
θυμοῦ καὶ ψυχῆς, ἐπεὶ οὐ δύνασαι σὺ τανυσσῆναι
οὐ γάρ τοι σέγε τοῖον ἐγείνατο πότνια μήτηρ
οἷόν τε ῥυτῆρα βιοῦ τ' ἔμεναι καὶ ὀϊστῶν·

ἀλλ' ἄλλοι τανύουσι τάχα μνηστήρες ἀγανοί.“

Ὡς φάτο, καὶ ῥ' ἐκέλευσε Μελάνθιον, αἰπόλιον
αἰγῶν 175

„ἄγρει δὴ, πῦρ κῆον ἐνὶ μεγάροισι, Μελανθεῦ,
πᾶρ δὲ τίθει δίφρον τε μέγαν καὶ κῶας ἐπ' αὐτοῦ,
ἐκ δὲ στέατος ἐνεικε μέγαν τροχὸν ἔνδον ἐόντος,
ὄφρα νέοι θάλλποντες, ἐπιχρόντες ἀλοιφῇ,
τόξου περὶ ῥά μεσθα καὶ ἐκτελέωμεν ἄεθλον.“ 180

Ὡς φάθ', ὁ δ' αἰψ' ἀνέκαιε Μελάνθιος ἀκάματον
πῦρ,

πᾶρ δὲ φέρων δίφρον θῆκεν καὶ κῶας ἐπ' αὐτοῦ,
ἐκ δὲ στέατος ἐνεικε μέγαν τροχὸν ἔνδον ἐόντος·
τῷ ῥα νέοι θάλλποντες ἐπειρῶντ'· οὐδ' ἐδύναντο
ἐντανύσαι, πολλὸν δὲ βίης ἐπιθευέες ἦσαν. 185

Ἀντίνοος δ' ἔτ' ἐπείχε καὶ Εὐρύμαχος θεοειδής,
ἄρχοι μνηστήρων· ἀρετῇ δ' ἔσαν ἔξοχ' ἀριστοί.

Τῷ δ' ἐξ οἴκου βῆσαν ὁμαρτήσαντες ἅμ' ἄμφω
ρουκόλος ἡδὲ συφορβὸς Ὀδυσσεύς θεοίοιο·

ἐκ δ' αὐτὸς μετὰ τοὺς δόμου ἤλυθε δῖος Ὀδυσσεύς.
ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐκτὸς θυρέων ἔσαν ἡδὲ καὶ αὐλῆς, 191
φθιγεῖν ἀμύνει σφ' ἐπέεσσι προσηγῦδα μελιχίοισιν

„Βουκόλε καὶ σὺ, συφορβὲ, ἔπος τί κε μυθησαίμην,
ἢ αὐτὸς κεῦθω; φάσθαι δέ με θυμὸς ἀνώγει.

ποῖοί κ' εἴτ' Ὀδυσσῆϊ ἀμυνέμεν, εἴ ποθεν ἔλθοι 195
ὣδε μάλ' ἔξαπίνης καὶ τις θεὸς αὐτὸν ἐνείκει;
ἢ κε μνηστήρησιν ἀμύνειτ' ἢ Ὀδυσσῆϊ;

εἴπαθ' ὅπως ὑμέας κραδίη θυμὸς τε κελεύει.“

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε βοῶν ἐπιβουκόλος ἀνὴρ

„Ζεῦ πάτερ, αἶ γὰρ τοῦτο τελευτήσας ἐέλδωρ, 200
ὥς ἔλθοι μὲν κείνος ἀνὴρ, ἀγάγοι δέ εἰ δαίμων·
γνοίης χ' οἷη ἐμὴ δύναμις καὶ χεῖρες ἔπονται.“

Ὡς δ' αὐτως Εὐμαιὸς ἐπεύχετο πᾶσι θεοῖσιν

νοσθήσαι Ὀδυσῆα πολύφρονα ὄνδε δόμονδε
αὐτὰρ ἐπειδὴ τῶνγε νόον νημερτέ' ἀνέγνω,
ἐξαυτὶς σφ' ἐπέεσσιν ἀμειβόμενος προσέειπε·

„Ἐνδον μὲν δὴ ὄδ' αὐτὸς ἐγὼ, κακὰ πολλὰ
ἤλυθον εἰκοστῷ ἔτεϊ ἐς πατρίδα γαίαν.

γιννώσκω δ' ὥς σφῶν ἐλδομένοισιν ἰκάνουσι
οἴοισι δμῶων· τῶν δ' ἄλλων οὗ τευ ἄκουσεν
εὐξαμένου ξμὲ αὐτίς ὑπότροπον οἴκαδ' ἰκέσθαι
σφῶν δ', ὥς ἔσεται περ, ἀληθείην καταλέξαι
εἰ χ' ὑπ' ἔμοιγε θεὸς δαμάσῃ μνηστῆρας ἀγνοῖ
ἄξομαι ἀμφοτέροισι ἀλόχους καὶ κτήματ' ὅππῃ
οἰκία τ' ἐγγὺς ἐμεῖο τετυγμένα· καὶ μοι ἔπειτα
Τηλεμάχου ἑτάρω τε κασιγνήτῳ τε ἔσσεσθαι
εἰ δ' ἄγε δὴ, καὶ σῆμα ὑριφραδὲς ἄλλο τι δόξῃ
ὄφρα μ' εὖ γνῶτον πιστωθῆτόν τ' ἐνὶ θυμῷ
οὐλήν, τήν ποτέ με σὺς ἤλασε λευκῷ ὀδόντι.
Παρησούνδ' ἐλθόντα σὺν νιάσιν Ἀυτολύκοιο.

Ὡς εἰπὼν ῥάκεα μεγάλης ἀποέργαθεν οὐρανὸν
τῷ δ' ἐπεὶ εἰσιδέτην εὖ τ' ἐφράσσαντο ἕκαστος
κλαῖον ἄρ' ἀμφ' Ὀδυσῆϊ δαΐφροσι χεῖρε βαλόντες
καὶ κύνεον ἀγαπαζόμενοι κεφαλὴν τε καὶ ἄλκιμον ἄνδρα
ὥς δ' αὖτως Ὀδυσσεὺς κεφαλὰς καὶ χεῖρας ἔκτανε
καὶ νῦν ἔδουρομένοισιν ἔδν φάος ἡελίοιο,
εἰ μὴ Ὀδυσσεὺς αὐτὸς ἐρύκακε φώνησέν τε·

„Παύεσθον κλαυθμοῖο γόοιό τε, μή τις ἴδῃ
ἐξελθὼν μεγάροιο, ἅτῃρ εἴπησι καὶ εἰσω.

ἀλλὰ προμνηστῖνοι ἐσέλθετε, μηδ' ἄμα πάντες
πρῶτος ἐγὼ, μετὰ δ' ὕμμες· ἅτῃρ τόδε σῆμα
ἄλλοι μὲν γὰρ πάντες, ὅσοι μνηστῆρες ἀγνοῖ
οὐκ ἔασουσιν ἐμοὶ δόμεναι βίον ἡδὲ φαρτίον
ἀλλὰ σὺν, δι' Εὐμαιε, φέρων ἀνὰ δῶματα τῶνδε
ἐν χεῖρεσσιν ἐμοὶ θέμεναι, εἰπεῖν τε γυναιξὶ

κληῖσαι μεγάροιο θύρας πυκινῶς ἀραρυίας,
 ἦν δέ τις ἢ στοναχῆς ἢ κτύπου ἔνδον ἀκούσῃ
 ἀνδρῶν ἡμετέροισιν ἐν ἔρκεσι, μήτι θύραζε
 προβλώσκειν, ἀλλ' αὐτοῦ ἀκὴν ἔμεναι παρὰ ἔργῳ.
 σοὶ δέ, Φιλοίτιε δῖε, θύρας ἐπιτέλλομαι ἀνλῆς 240
 κληῖσαι κληῖδι, θοῶς δ' ἐπὶ δεσμὸν ἰῆλαι·"

"Ὡς εἰπὼν εἰσῆλθε δόμους εὐναιετάοντας·
 ἔξετ' ἔπειτ' ἐπὶ δίφρῳ ἰὼν, ἔνθεν περ ἀνέστη·
 ἐς δ' ἄρα καὶ τῷ δμῶε ἵτην θείου Ὀδυσῆος.

Εὐρύμαχος δ' ἤδη τόξον μετὰ χερσὶν ἐνώμα, 245
 θάλπων ἔνθα καὶ ἔνθα σέλα πυρός· ἀλλὰ μιν οὐδ' ὧς
 ἐντανύσαι δύνάτο, μέγα δ' ἔστεινε κυδάλιμον κῆρ·
 ὁχθήσας δ' ἄρα εἶπεν ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·

„ὦ πόποι, ἦ μοι ἄχος περὶ τ' αὐτοῦ καὶ περὶ πάν-
 των·

αὐτὶ γάμον τοσσοῦτον ὀδύρομαι, ἀχνύμενός περ· 250
 εἰσὶ καὶ ἄλλαι πολλαὶ Ἀχαιῖδες, αἱ μὲν ἐν αὐτῇ
 ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ, αἱ δ' ἄλλῃσιν πολίεσσιν·
 ἀλλ' εἰ δὴ τοσσόνδε βίης ἐπιδευέες εἰμὲν
 ἀντιθέου Ὀδυσῆος, ὅτ' οὐ δυνάμεσθα ταυνύσαι
 τόξον· ἐλεγχείῃ δὲ καὶ ἐσσομένοισι πνθίσθαι." 255

Τὸν δ' αὖτ' Ἀντίνοος προσέφη, Εὐπείθεος υἱός
 „Εὐρύμαχ', οὐχ οὕτως ἔσται· νοεῖς δὲ καὶ αὐτός.
 νῦν μὲν γὰρ κατὰ δῆμον ἑορτὴ τοιοῦτο θεοῖο
 ἀγνῆ· τίς δέ κε τόξα τιταίνοιτ'; ἀλλὰ ἔκηλοι
 κάτθετ'· ἀτὰρ πελέκεάς γε καὶ εἰ κ' εἰῶμεν ἅπαντας
 ἐστάμεν· οὐ μὲν γάρ τιν' ἀναιρήσεσθαι οἶω, 261
 ἔλθόντ' ἐς μέγαρον Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος.
 ἀλλ' ἄγετ', οἶνοχόος μὲν ἐπαρξάσθω δεπάεσσιν,
 ὄφρα σπείσαντες καταθείομεν ἀγκύλα τόξα·
 ἥῳθεν δὲ κέλεσθε Μελάνθιον, αἰπόλον αἰγῶν, 265
 αἰγας ἄγειν, αἱ πᾶσι μέγ' ἔξοχοι αἰπολίοισιν,

ὄφρ' ἐπὶ μηρία θέντες Ἀπόλλωνι κλυτοτοξῶ
τόξου πειράμεσθα καὶ ἐκτελέωμεν ἄεθλον.“

Ὡς ἔφατ' Ἀντίνοος, τοῖσιν δ' ἐπὶ ἡνῦσαν μῦθον
τοῖσι δὲ κήρυκες μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχεναν,
κοῦροι δὲ κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο,
νώμησαν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενοι δεπάεσσιν.
οἱ δ' ἐπεὶ οὖν σπείσαν τ' ἐπιόν θ' ὅσον ἤθελε
τοῖς δὲ δολοφρονέων μετέφη πολὺμητις Ὀδυσσεύς·

„Κέκλυτέ μεν, μνηστῆρες ἀγκλιειτῆς βασιλείῃ
[ὄφρ' εἴπω τὰ με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.]
Εὐρύμαχον δὲ μάλιστα καὶ Ἀντίνοον θεοειδέα
λίσσομ', ἐπεὶ καὶ τοῦτο ἔπος κατὰ μοῖραν ἔειπεν·
νῦν μὲν παῦσαι τόξον, ἐπιτρέψαι δὲ θεοῖσιν·
ἠῶσθεν δὲ θεὸς δώσει κράτος ᾧ κ' ἐθέλῃσιν.
ἀλλ' ἄγ' ἐμοὶ δότε τόξον ἐϋξοον, ὄφρα μεθ' ὑμῶν
χειρῶν καὶ σθένεος πειρήσομαι, ἥ μοι ἔτ' ἐστὶν
ἰς, οἷη πάρος ἔσκεν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσι,
ἢ ἥδη μοι ὄλεσσεν ἄλλη τ' ἀκομιστή τε.“

Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ὑπερφιάλως νεμέ-
θεισαντες μὴ τόξον ἐϋξοον ἐντανύσειεν.

Ἀντίνοος δ' ἐνένιπεν ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·

„Α δειλὲ ξείνων, ἐνὶ τοι φρένες οὐδ' ἡβαιαί·
οὐκ ἀγαπᾷς ὃ ἔκηλος ὑπερφιάλοισι μεθ' ἡμῖν
δαίνυσθαι, οὐδέ τι δαιτὸς ἀμέρδεται, αὐτὰρ ἀκού-
μύθων ἡμετέρων καὶ δῆσιος; οὐδέ τις ἄλλος
ἡμετέρων μύθων ξείνος καὶ πτωχὸς ἀκούει.
οἶνός σε τρώει μελιηδῆς, ὅστε καὶ ἄλλους
βλάπτει, ὃς ἂν μιν χαυδὸν ἔλῃ μῆδ' αἰσιμα πίν-
οἰνος καὶ Κένταυρον, ἀγκλυτὸν Εὐρυτίωνα,
ἄασ' ἐνὶ μεγάρῳ μεγαθύμου Πειριθόοιο,
ἔς Λαλίνθας ἑλθόνθ'· ὃ δ' ἐπεὶ φρένας ἕασεν οἷον
μαινόμενος κὰκ' ἔρεξε δόμον κἄτα Πειριθόοιο.“

ἤρωας δ' ἄχος εἶλε, διὲκ προθύρου δὲ θύραζε
 ἔλκον ἀναΐξαντες, ἀπ' οὐατα νηλεῖ χαλκῷ 300
 ῥινας τ' ἀμήσαντες· ὁ δὲ φρεσὶν ἦσιν ἀασθεῖς
 ἦεν ἦν ἄτην ὀχέων ἀεσίφρονι θυμῷ.

εἰ οὐ Κενταύροισι καὶ ἀνδράσι νεῖκος ἐτύχθη,
 αἶ δ' αὐτῷ πρῶτῳ κακὸν εὔρετο οἶνοβαρείων.
 ὥς καὶ σοὶ μέγα πῆμα πιφάνσκομαι, αἶ κε τὸ τόξον
 ἐντανύσης· οὐ γάρ τευ ἐπητύος ἀντιβολήσεις 306
 ἡμετέρῳ ἐνὶ δῆμῳ, ἄφαρ δέ σε νηῖ μελαίνῃ
 εἰς Ἑχέτον βασιλῆα, βροτῶν δηλήμονα πάντων,
 πέμψομεν· ἐνθεν δ' οὔτι σωῶσαι· ἀλλὰ ἔκηλος
 πῖνέ τε, μηδ' ἐρίδαινε μετ' ἀνδράσι κουροτέροισιν·

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια 311
 Ἀντίνο', οὐ μὲν καλὸν ἀτέμβειν οὐδὲ δίκαιον
 ξείνους Τηλεμάχου, ὅς κεν τάδε δῶμαθ' ἵκηται.
 ἔλπειαι, αἶ χ' ὁ ξείνος Ὀδυσσεύς μέγα τόξον
 ἐντανύσῃ χερσὶν τε βίηφι τε ἦφι πιθήσας, 315
 οἴκαδ' ἐμ' ἄξεσθαι καὶ ἐὴν θήσεσθαι ἄκοιτιν;
 οὐδ' αὐτός που τοῦτό γ' ἐνὶ στήθεσσιν ἔολπεν·
 μηδέ τις ὑμείων τοῦν' εἵνεκα θυμὸν ἀχεύων
 ἐνθάδε δαινύσθῳ, ἐπεὶ οὐδὲ μὲν οὐδὲ ἔοικεν·

Τὴν δ' αὖτ' Εὐρύμαχος, Πολύβου παῖς, ἀντίου
 ἠΰδα 320

κοῦρη Ἰκαρίοιο, περίφρων Πηνελόπεια,
 οὔτι σε τόνδ' ἄξεσθαι ὀλόμεθ'· οὐδὲ ἔοικεν·
 ἀλλ' αἰσχυρόμενοι φάτιν ἀνδρῶν ἠδὲ γυναικῶν,
 μή ποτέ τις εἴπῃσι κακώτερος ἄλλος Ἀχαιῶν
 ἢ πολὺ χείρονες ἄνδρες ἀμύμονος ἀνδρὸς ἄκοιτιν 325
 μινῶνται, οὐδέ τι τόξον εὖξοον ἐντανύουσιν·
 ἀλλ' ἄλλος τις πτωχὸς ἀνὴρ ἀλαλήμενος ἐλθὼν
 ῥήϊδίως ἐτάνυσσε βιὸν, διὰ δ' ἦκε σιδήρου·
 ὥς ἐρέουσ', ἡμῖν δ' ἂν ἐλέγχεα ταῦτα γένοιτο·

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπειαν
 „Εὐρύμαχ', οὐπὼς ἔστιν ἐὺκλείας κατὰ δῆμον
 ἔμμεναι οἷ δὴ οἶκον ἀτιμάζοντες ἔδουσιν
 ἀνδρὸς ἀριστῆος· τί δ' ἐλέγχεα ταῦτα τίθεσθε;
 οὗτος δὲ ξείνος μάλα μὲν μέγας ἦδ' εὐπηγῆς,
 πατρὸς δ' ἐξ ἀγαθοῦ γένος εὐχεται ἔμμεναι υἱός
 ἀλλ' ἄγε οἱ δότε τόξον ἐϋξοον, ὄφρα ἴδωμεν.
 ὦδε γὰρ ἐξερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
 εἰ κέ μιν ἐντανύσῃ, δῶή δέ οἱ εὖχος Ἀπόλλων,
 ἔσσω μιν χλαῖνάν τε χιτῶνά τε, εἵματα καλά,
 δώσω δ' ὀξὺν ἄκοντα, κυνῶν ἀλκτῆρα καὶ ἀνδρῶν
 καὶ ξίφος ἄμφηκες· δώσω δ' ὑπὸ ποσσὶ πέδιλα,
 πέμψω δ' ὅππῃ μιν κραδίη θυμός τε κελεύει.“

Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦνδ' ἔειπε
 „μῆτερ ἐμή, τόξον μὲν Ἀχαιῶν οὔτις ἐμεῖο
 κρείσσειν, ὃ κ' ἐθέλω, δόμεναί τε καὶ ἀρνήσασθαι
 οὔθ' ὅσσοι κραναὴν Ἰθάκην κάτα κοιρανέουσιν,
 οὔθ' ὅσσοι νήσοισι πρὸς Ἥλιδος ἵπποβότοιο·
 τῶν οὔτις μ' ἀέκοντα βιήσεται, αἱ κ' ἐθέλωμι
 καὶ καθάπαξ ξείνῳ δόμεναι τάδε τόξα φέρεσθαι
 ἀλλ' εἰς οἶκον ἰοῦσα τὰ σ' αὐτῆς ἔργα κόμιζε,
 ἱστόν τ' ἡλακάτην τε, καὶ ἀμφιπόλοισι κέλευε
 ἔργον ἐποίχεσθαι· τόξον δ' ἀνδρεςσι μελήσει
 πᾶσι, μάλιστα δ' ἐμοί· τοῦ γὰρ κράτος ἔστ' ἐνὶ οἴκῳ.“

Ἡ μὲν θαμβήσασα πάλιν οἰκόνδε βεβήκει·
 παῖδός γάρ μιν μῦθον πεπνυμένον ἐνθετο θυμῷ.
 ἔς δ' ὑπερῷ ἀναβᾶσα σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξὶ
 κλαῖεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα, φίλον πόσιν, ὄφρα οἱ ὕπνῳ
 ἦδ' ἐπὶ βλεφάροισι βάλε γλαυκῶπις Ἀθήνη.

Αὐτὰρ ὁ τόξα λαβὼν φέρε καμπύλα δῖος ὕφορ
 μνηστῆρες δ' ἄρα πάντες ὁμόκλειον ἐν μεγάροισι
 ὦδε δέ τις εἶπεσκε νέων ὑπερηνορεόντων·

„Πῇ δὴ καμπύλα τόξα φέρεις, ἀμέγαρτε συβῶτα,
πλεγκτέ; τάχ' αὖ σ' ἐφ' ὕεσσι κύνες ταχέες κατέ-
δονται

οἶον ἀπ' ἀνθρώπων, οὓς ἐτρεφες, εἰ κεν Ἀπόλλων
ἡμῖν λήκησι καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι.“ 365

Ὡς φάσαν, αὐτὰρ ὁ θῆκε φέρων αὐτῇ ἐνὶ χώρῃ,
δείσας, οὐνεκα πολλοὶ ὁμόκλειον ἐν μεγάροισιν.

Τηλέμαχος δ' ἐτέρωθεν ἀπειλήσας ἐγγεγώνει

„Αἴτα, πρόσσω φέρε τόξα· τάχ' οὐκ εὖ πᾶσι πι-
θήσεις·

μή σε καὶ ὀπλότερός περ ἐὼν ἀγρόνδε δίδωμαι, 370
βάλλων χειμαδίοισι· βίηφι δὲ φέρτερός εἰμι.

αἱ γὰρ πάντων τόσσον, ὅσοι κατὰ δῶματ' ἔασιν,
μνηστήρων χερσὶν τε βίηφι τε φέρτερος εἶην·

τῷ κε τάχα στυγερώς τιν' ἐγὼ πέμπωμι νέεσθαι
ἡμετέρου ἐξ οἴκου, ἐπεὶ κακὰ μηχανόωνται.“ 375

Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπ' αὐτῷ ἡδὺ γέλασαν
μνηστήρες, καὶ δὴ μέθιεν χαλεποῖο χόλοιο

Τηλεμάχῳ· τὰ δὲ τόξα φέρων ἀνὰ δῶμα συβῶτης
ἐν χεῖρεσσ' Ὀδυσῆϊ δαΐφρονι θῆκε παραστιάς.

ἐκ δὲ καλεσσάμενος προσέφη τροφὸν Εὐρύκλειαν 380

„Τηλέμαχος κέλεται σε, περίφρων Εὐρύκλεια,

κληῖσαι μεγάροιο θύρας πυκινῶς ἀραρνίας,

ἣν δέ τις ἢ στοναχῆς ἢ ἐκτύπου ἐνδον ἀκούσῃ
ἀνδρῶν ἡμετέροισιν ἐν ἔρκεσι, μή τι θύραζε 384

προβλῶσκειν, ἀλλ' αὐτοῦ ἀκὴν ἔμεναι παρὰ ἔργῳ.“

Ὡς ἄρ' ἐφώνησεν, τῇ δ' ἄπτερος ἔπλετο μῦθος,
κληῖσεν δὲ θύρας μεγάρων εὐναιεταόντων.

Σιγῇ δ' ἐξ οἴκοιο Φιλοίτιος ἄλτο θύραζε,

κληῖσεν δ' ἄρ' ἔπειτα θύρας εὐερκέος αὐλῆς.

καί το δ' ὑπ' αἰθούσῃ ὄπλον νεὸς ἀμφιελίσσης 390

βύβλινον, ᾧ ῥ' ἐπέδησε θύρας, ἐς δ' ἦεν αὐτός·

ἔξετ' ἔπειτ' ἐπὶ δίφρον ἰὼν, ἐνθεν περ ἀνέστη,
 εἰσορόων Ὀδυσῆα. ὁ δ' ἤδη τόξον ἐνώμα
 πάντῃ ἀναστρωφῶν, πειρώμενος ἔνθα καὶ ἐνθα
 μὴ κέρα ἵπες ἔδοιεν ἀποιχομένοιο ἄνακτος.
 ὦδε δέ τις εἶπεςκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·

„Ἡ τις θηητῆρ καὶ ἐπὶ κλοπος ἐπλετο τόξων
 ἢ ῥά νῦν ποὺ τοιαῦτα καὶ αὐτῷ οἴκοθι κεῖται,
 ἢ ὄγ' ἐφορμᾶται ποιησέμεν, ὥς ἐνὶ χερσὶν
 νωμᾷ ἔνθα καὶ ἔνθα κακῶν ἔμπαιος ἀλήτης.“

Ἄλλος δ' αὐτ' εἶπεςκε νέων ὑπερηγορούντων
 „αἶ γὰρ δὴ τοσσοῦτον ὀνήσιος ἀντιάσεις
 ὥς οὐτός ποτε τοῦτο δυνήσεται ἐντανύσασθαι.“

Ὡς ἄρ' ἔφην μνηστῆρες· ἀτὰρ πολύμητις Ὀδυσσεὺς
 αὐτίκ' ἐπεὶ μέγα τόξον ἐβάστασε καὶ ἰδε πάντη,
 ὥς ὅτ' ἀνὴρ φόρμιγγος ἐπιστάμενος καὶ ἀοιδῆς
 ῥηϊδίως ἐτάνυσσε νέῳ περὶ κόλλοπι χορδῇ,
 ἄψας ἀμφοτέρωθεν εὖστρεφὲς ἐντερὸν οἶος,
 ὥς ἄρ' ἄτερ σπουδῆς τάνυσεν μέγα τόξον Ὀδυσσεὺς
 δεξιτερῇ δ' ἄρα χειρὶ λαβὼν πειρήσατο νευρῆς·
 ἢ δ' ὑπὸ καλὸν ἄεισε, χελιδόνη εἰκέλη αὐδῇ.
 μνηστῆρσιν δ' ἄρ' ἄχος γένετο μέγα, πᾶσι δ'
 χροῶς

ἐτράπετο· Ζεὺς δὲ μεγάλ' ἐκτυπε σήματα φαίνα
 γήθησέν τ' ἄρ' ἔπειτα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς,
 ὅτι ῥά οἱ τέρας ἦκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω.
 εἴλετο δ' ὦκυν οἶστον, ὃ οἱ παρέκειτο τραπέξῃ
 γυμνός· τοὶ δ' ἄλλοι κοίλῃς ἐντοσθε φαρέτρης
 κείατο, τῶν τάχ' ἐμελλὸν Ἀχαιοὶ πειρήσεσθαι.
 τὸν ῥ' ἐπὶ πῆχει ἔλῶν ἔλκεν νευρὴν γλυφίδας τ'
 αὐτόθεν ἐκ δίφροιο καθήμενος, ἦκε δ' οἶστον
 ἄντα τιτυσκόμενος, πελέκεων δ' οὐκ ἤμβροτε πᾶσι
 πρώτης στείλεινης, διὰ δ' ἀμπερὲς ἦλθε θύραζε

ἰὸς χαλκοβαρής· ὁ δὲ Τηλέμαχον προσέειπεν
 „Τηλέμαχ', οὐ σ' ὁ ξείνος ἐνὶ μεγάροισιν ἐλέγχει
 ἥμενος, οὐδέ τι τοῦ σκοποῦ ἤμβροτον οὐδέ τι τόξον
 δὴν ἔκαμον τανύων· ἔτι μοι μένος ἔμπεδόν ἐστιν, 426
 οὐχ ὥς ἤε μνηστῆρες ἀτιμάζοντες ὄνονται.
 νῦν δ' ὦρῃ καὶ δόρπον Ἀχαιοῖσιν τετυκέσθαι
 ἐν φάει, αὐτὰρ ἔπειτα καὶ ἄλλως ἐψιάσθαι
 μολπῇ καὶ φόρμιγγι· τὰ γάρ τ' ἀναθήματα δαιτός.“
 Ἦ καὶ ἐπ' ὄφρ' οὐσι νεῦσεν· ὁ δ' ἀμφέθετο ξίφος ὀξὺ
 Τηλέμαχος, φίλος υἱὸς Ὀδυσσεύος θείοιο, 432
 ἀμφὶ δὲ χεῖρα φίλην βάλεν ἔγχει, ἄγχι δ' ἄρ' αὐτοῦ
 παρ' θρόνον ἐστήκει κεκορυθμένος αἶθροπι χαλκῷ.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ X.

Μνησθηροφονία.

Αὐτὰρ ὁ γυμνώθη ῥακῶν πολύμητις Ὀδυσσεύς,
 ἄλτο δ' ἐπὶ μέγαν οὐδὸν, ἔχων βιὸν ἠδὲ φαρέτρην
 ἰῶν ἐμπλείην, ταχέας δ' ἐκχεύατ' ὀϊστοὺς
 αὐτοῦ πρόσθε ποδῶν, μετὰ δὲ μνηστῆροισιν ἔειπεν
 „Οὔτος μὲν δὴ ἄεθλος ἀάατος ἐκτετέλεσται· 5
 νῦν αὖτε σκοπὸν ἄλλον, ὃν οὐπω τις βάλεν ἀνὴρ,
 εἰσομαι, αἶ κε τύχωμι, πόρῃ δέ μοι εὖχος Ἀπόλλων.“
 Ἦ καὶ ἐπ' Ἀντινόῳ ἰθύνετο πικρὸν ὀϊστόν.
 ἦτοι ὁ καλὸν ἄλειςον ἀναιρήσεσθαι ἔμελλεν,
 χρῦσεον ἄμφωτον, καὶ δὴ μετὰ χερσὶν ἐνώμα, 10
 ὄφρα πίῳ οἶνοιο· φόνος δέ οἱ οὐκ ἐνὶ θυμῷ
 μέμβλετο· τίς κ' οἶοιτο μετ' ἀνδράσι δαιτυμονεσσιν

μοῦνον ἐνὶ πλεόνεσσι, καὶ εἰ μάλα καρτερός εἴη,
οἳ τεύξειν θάνατόν τε κακὸν καὶ κῆρα μέλαιναν
τὸν δ' Ὀδυσσεὺς κατὰ λαιμὸν ἐπισχόμενος βάλεν
αντικρὺ δ' ἀπαλοῖο δι' αὐχένος ἤλυθ' ἀκωκή.
εκκλίνθη δ' ἐτέρωσε, δέπας δέ οἱ ἔκπεσε χειρὸς
βλημένου, ἀντίκα δ' αὐλὸς ἀνὰ ῥίνας παχὺς ἤλθ'
αἵματος ἀνδρομέοιο· θοῶς δ' ἀπὸ εἰο τράπεζαν
ᾧσε ποδὶ πλήξας, ἀπὸ δ' εἶδατα χεῦεν ἔραξε·
σίτος τε κρέα τ' ὀπτὰ φορύνετο. τοὶ δ' ὁμάδῃσαν
μνηστῆρες κατὰ δῶμαθ', ὅπως ἴδον ἄνδρα πεσόντα
ἐκ δὲ θρόνων ἀνόρουσαν ὀρινθέντες κατὰ δῶμα,
πάντοσε παπταίνοντες ἐὺδμήτους ποτὶ τοίχους·
οὐδέ πη ἄσπις ἔην οὐδ' ἄλκιμον ἔγχος ἐλέσθαι.
νείκειον δ' Ὀδυσῆα χολωτοῖσιν ἐπέεσσιν·

„Ξεῖνε, κακῶς ἀνδρῶν τοξάζεαι· οὐκέτ' ἀέθλα
ἄλλων ἀντιάσεις· νῦν τοι σῶς αἰπὺς ὀλέθρος.
καὶ γὰρ δὴ νῦν φῶτα κατέκτανες ὅς μὲν' ἄριστοι
κούρων εἰν Ἰθάκῃ· τῷ σ' ἐνθάδε γῦπες ἐδονται.“

Ἰσκειν ἕκαστος ἀνὴρ, ἐπειὴ φάσαν οὐκ ἐθέλοντες
ἄνδρα κατακτεῖναι· τὸ δὲ νῆπιοι οὐκ ἐνόησαν,
ὥς δὴ σφιν καὶ πᾶσιν ὀλέθρου πείρατ' ἐφῆπτο.

τοὺς δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

„ὦ κύνες, οὐ μ' ἐτ' ἐφάσκεθ' ὑπότροπον οἴκαδ'
σθαι

δήμου ἅπο Τρώων, ὅτι μοι κατεκείρετε οἶκον,
δμωῆσιν δὲ γυναιξὶ παρευνάξεσθε βιαίως,
αὐτοῦ τε ζῶοντος ὑπεμνάασθε γυναῖκα,
οὔτε θεοὺς δειδαντες, οἳ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν
οὔτε τιν' ἀνθρώπων νέμεσιν κατόπισθεν ἔσεσθαι.
νῦν ὑμῖν καὶ πᾶσιν ὀλέθρου πείρατ' ἐφῆπται.“

Ὡς φάτο, τοὺς δ' ἄρα πάντας ὑπὸ χλωρὸν
εἶλεν·

[πάπτηνεν δὲ ἕκαστος ὅπη φύγοι αἰπὺν ὄλεθρον.]
 Εὐρύμαχος δὲ μιν οἷος ἀμειβόμενος προσέειπεν
 „Εἰ μὲν δὴ Ὀδυσσεὺς Ἰθακῆσιος εἰλήλουθας, 45
 ταῦτα μὲν αἰσιμα εἶπας, ὅσα ῥέξεσκον Ἀχαιοὶ,
 πολλὰ μὲν ἐν μεγάροισιν ἀτάσθαλα, πολλὰ δ' ἐπ'
 ἄγροῦ.

ἀλλ' ὁ μὲν ἤδη κεῖται ὃς αἵτιος ἔπλετο πάντων,
 Ἀντίνοος· οὗτος γὰρ ἐπίηλεν τάδε ἔργα,
 οὔτι γάμου τόσσον κεχηρμένος οὔδ' ἐχαλῶν, 50
 ἀλλ' ἄλλα φρονέων, τὰ οἱ οὐκ ἐτέλεσσε Κρονίων,
 ὅφρ' Ἰθάκης κατὰ δῆμον ἐϋκτιμένης βασιλεῦοι
 αὐτὸς, ἀτὰρ σὸν παῖδα κατακτείνεις λοχίσας.
 νῦν δ' ὁ μὲν ἐν μοίρῃ πέφαιτο, σὺ δὲ φεῖδες λαῶν
 σῶν· ἀτὰρ ἄμμες ὀπισθεν ἀρεσσάμενοι κατὰ δῆμον,
 ὅσσα τοι ἐκπέποιται καὶ ἐδήδοται ἐν μεγάροισιν, 55
 τιμὴν ἀμφὶς ἄγοντες εἰκοσάβοιον ἕκαστος,
 χαλκὸν τε χρυσὸν τ' ἀποδώσομεν, εἰσόκε σὸν κῆρ
 ἰανθῇ· πρὶν δ' οὔτι νεμεσσητὸν κεχολῶσθαι.“

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσ-
 σεύς 60

„Εὐρύμαχ', οὐδ' εἰ μοι πατρῷα πάντ' ἀποδοῖτε,
 ὅσσα τε νῦν ὕμῃ ἐστὶ καὶ εἰ ποθεν ἄλλ' ἐπιθεῖτε,
 οὐδέ κεν ὥς ἐτι χεῖρας ἐμὰς λήξαιμι φόνοιο
 πρὶν πᾶσαν μνηστῆρας ὑπερβασίην ἀποτίσαι.
 νῦν ὕμῖν παράκειται ἐναντίον ἥ ἐ μάχεσθαι 65
 ἢ φεύγειν, ὃς κεν θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξῃ·
 ἀλλὰ τί ν' οὐ φεύξεσθαι ὀλομαι αἰπὺν ὄλεθρον.“

Ὡς φάτο, τῶν δ' αὐτοῦ λύτο γούνατα καὶ φίλον
 ἦτορ.

τοῖσιν δ' Εὐρύμαχος προσεφώνεε δεύτερον αὐτίς
 „ὦ φίλοι, οὐ γὰρ σχήσει ἀνὴρ ὅδε χεῖρας ἀάπτους,
 ἀλλ' ἐπεὶ ἔλλαβε τόξον ἐϋξοον ἥδ' ἐ φαρέτρην, 71

οὔδοῦ ἄπο ξεστοῦ τοξάσσεται, εἰσόκε πάντας
 ἄμμε κατακτείνῃ· ἀλλὰ μνησώμεθα χάρις.
 φάσγανά τε σπάσασθε καὶ ἀντίσχεσθε τραπέζας
 ἰῶν ὠκυμόρων· ἐπὶ δ' αὐτῷ πάντες ἔχωμεν
 ἀθρόοι, εἰ κέ μιν οὔδοῦ ἀπώσομεν ἥδ' ἐθυράων,
 ἐλθωμεν δ' ἀνὰ ἄστν, βοή δ' ὠκιστα γένοιτο·
 τῷ κε τάχ' οὔτος αἰὴρ νῦν ὕστατα τοξάσσαιτο."

Ὡς ἄρα φωνήσας εἰρύσσατο φάσγανον ὀξὺ
 χάλκεον, ἀμφοτέρωθεν ἀκαχμένον, ἄλτο δ' ἐπ' αὐτῷ
 σμερδαλέα ἰάχων· ὁ δ' ἀμαρτῇ διὸς Ὀδυσσεύς
 ἰὸν ἀποπροΐεις βάλλε στήθεος παρὰ μαζόν,
 ἐν δὲ οἱ ἦπατι πῆξε θυὸν βέλος· ἐκ δ' ἄρα χειρὸς
 φάσγανον ἦκε χαμᾶζε, περιρροηδῆς δὲ τραπέζῃ
 κάππεσε δινηθεῖς, ἀπὸ δ' εἶδατα χεῦεν ἔραζε
 καὶ δέπας ἀμφικύπελλον· ὁ δὲ χθόνα τύπτε μετὰ
 θυμῷ ἀνιάζων, ποσὶ δὲ θυρόνον ἀμφοτέροισιν
 λακτίζων ἐτίνασσε· κατ' ὀφθαλμῶν δ' ἔχυν ἄχλυν

Ἀμφινόμος δ' Ὀδυσῆος εἶσατο κυδαλίμοιο
 ἀντίος ἀΐξας, εἴρυντο δὲ φάσγανον ὀξὺ,
 εἰ πῶς οἱ εἴξειε θυράων. ἀλλ' ἄρα μιν φθῆ
 Τηλέμαχος κατόπισθε βαλὼν χαλκήρεϊ δουρὶ
 ὦμων μεσσηγὺς, διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασσεν·
 δοῦπήσεν δὲ πεσὼν, χθόνα δ' ἤλασε παντὶ μετώ
 Τηλέμαχος δ' ἀπόρουσε, λιπὼν δολιχόσκιον ἔγχλιν
 αὐτοῦ ἐν Ἀμφινόμῳ· περὶ γὰρ διέ μῆ τις Ἀχαιῶ
 ἔγχος ἀνελκόμενον δολιχόσκιον ἢ ἐλάσειεν
 φασγάνῳ ἀΐξας ἢ ἐπροπρηνέει τύψας.

βῆ δὲ θέειν, μάλα δ' ὦκα φίλον πατέρ' εἰσαφίκατο
 ἀγγχοῦ δ' ἰστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

„ὦ πάτερ, ἦδη τοι σάκος οἶδω καὶ δύο δοῦρε
 καὶ κυνέην πάγχυαλκον, ἐπὶ κροτάφοις ἄραρυϊάν
 αὐτός τ' ἀμφιβαλεῦμαι ἰὼν, δῶσω δὲ συβώτῃ

καὶ τῷ βονκόλῳ ἄλλα· τετευχῆσθαι γὰρ ἄμεινον.“

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
105

„οἶσε θεῶν, εἴως μοι ἀμύνεσθαι πάρ' οἷστοι,
μή μ' ἀποκινήσωσι θυράων μοῦνον ἔοντα.“

Ὡς φάτο, Τηλέμαχος δὲ φίλῳ ἐπεπείθετο πατρί,
βῆ δ' ἱμεναι θάλαμόνδ', ὅθι οἱ κλυτὰ τεύχεα κεῖτο.
ἔνθεν τέσσαρα μὲν σάκε' ἔξελε, δοῦράτα δ' ὀκτὼ 110
καὶ πίσυρας κυνέας χαλκήρεας ἱπποδασείας·

βῆ δὲ φέρων, μάλα δ' ὦκα φίλον πατέρ' εἰσαφίκανε,
αὐτὸς δὲ πρῶτιστα περὶ χροῖ δύσετο χαλκόν·

ὥς δ' αὐτως τῷ δμῶε δυέσθην τεύχεα καλὰ,
ἔσαν δ' ἀμφ' Ὀδυσῆα δαΐφρονα ποικιλομήτην. 115

Αὐτὰρ ὅγ', ὄφρα μὲν αὐτῷ ἀμύνεσθαι ἔσαν ἰοί,
τόφρα μνηστήρων ἓνα γ' αἰεὶ ᾧ ἐνὶ οἴκῳ
βάλλε τιτυσκόμενος· τοὶ δ' ἀγχιστῖνοι ἐπιπτον.
αὐτὰρ ἐπεὶ λίπον ἰοὶ οἷσ τεύοντα ἄνακτα,

τόξον μὲν πρὸς σταθμόν ἐϋσταθέος μεγάροιο 120

ἐκλιν' ἐστάμεναι, πρὸς ἐνώπια παμφανόωντα,

αὐτὸς δ' ἀμφ' ὤμοισι σάκος θέτο τετραθέλυμον,

κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέην εὖτυκτον ἔθηκεν,

ἱππουριν, δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευεν·

εἴλετο δ' ἄλκιμα δοῦρε δύω κεκορυθμένα χαλκῷ. 125

Ὅρσοθύρη δέ τις ἔσκεν ἐϋδμήτῳ ἐνὶ τοίχῳ,

ἀκρότατον δὲ παρ' οὐδὸν ἐϋσταθέος μεγάροιο

ἦν ὁδὸς εἰς λαύρην, σανίδες δ' ἔχον εὖ ἀραρυταί.

τὴν δ' Ὀδυσσεὺς φράζεσθαι ἀνώγει διου ὑφορβὸν

ἑσταότ' ἄγχ' αὐτῆς· μία δ' οἴη γίγνεται ἑφορμή. 130

τοῖς δ' Ἀγέλεως μετέειπεν, ἔπος πάντεσσι πιφανύσκων,

„ὦ φίλοι, οὐκ ἂν δὴ τις ἀν' ὀρσοθύρην ἀναβαίη

καὶ εἰποι λαοῖσι, βοή δ' ὦκιστα γένοιτο;

τῷ κε τάχ' οὗτος ἀνὴρ νῦν ὕστατα τοξάσσαιτο.“

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Μελάνθιος, αἰπόλος αἰγῶν
 „οὐπὼς ἔστ', Ἀγέλαε διοτρεφές· ἄγχι γὰρ αἰνῶ
 αὐλῆς καλὰ θύρετρα καὶ ἀργαλέον στόμα λαύρα
 καὶ ἧ' εἰς πάντας ἐρύκοι ἀνὴρ, ὅστ' ἄλκιμος εἴη
 ἀλλ' ἄγεθ', ὑμῖν τεύχε' ἐνείκω θωρηχθῆναι
 ἐκ θαλάμου· ἐνδον γὰρ, ὄλομαι, οὐδέ πη ἄλλη
 τεύχεα κατθέσθην Ὀδυσσεὺς καὶ παῖδιμος υἱός·

Ὡς εἰπὼν ἀνέβαινε Μελάνθιος, αἰπόλος αἰγῶν
 ἐς θαλάμους Ὀδυσῆος ἀνὰ ῥῶγας μεγάροιο.
 ἐνθεν δῶδεκα μὲν σάκε' ἔξελε, τόσσα δὲ δοῦρα
 καὶ τόσσας κυνέας χαλκίῃρας ἵπποδασειας·
 βῆ δ' ἵμεναι, μάλα δ' ὤκα φέρων μινηστήρσιν ἔδωκε
 καὶ τότε Ὀδυσῆος λῦτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ
 ὥς περιβαλλομένους ἶδε τεύχεα χερσὶ τε δοῦρα
 μακρὰ τινάσσοντας· μέγα δ' αὐτῷ φαίνεται ἔργον
 αἶψα δὲ Τηλέμαχον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

„Τηλέμαχ', ἡ μάλα δὴ τις ἐνὶ μεγάροισι γυναικῶν
 νῶϊν ἐποτρύνει πόλεμον κακὸν ἥε Μελανθεύς·

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦνδ' ἔειπε
 „ὦ πάτερ, αὐτὸς ἐγὼ τόδε γ' ἤμβροτον — οὐδέ τις
 αἴτιος — ὃς θαλάμοιο θύρην πυκινῶς ἀραρνύται
 κάλλιπον ἀγκλίνας· τῶν δὲ σκοπὸς ἦεν ἀμείνων
 ἀλλ' ἴθι, δῖ' Εὐμαίε, θύρην ἐπίθες θαλάμοιο
 καὶ φράσαι ἢ τις ἄρ' ἐστὶ γυναικῶν ἢ τάδε ῥέξει
 ἢ υἱὸς Δολιχίῳ, Μελανθεύς, τόνπερ ὄλω.“

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
 βῆ δ' αὖτις θάλαμόνδε Μελάνθιος, αἰπόλος αἰγῶν
 οἶσων τεύχεα καλά. νόησε δὲ διὸς ὑφορβὸς,
 αἶψα δ' Ὀδυσσεῖα προσεφώνεεν ἔργγυς ἔοντα

„Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσευ,
 κείνος δ' αὐτ' αἰθελὸς ἀνὴρ, ὃν ὀλομέθ' αὐτοί,
 ἔρχεται ἐς θάλαμον· σὺ δέ μοι νημερτὲς ἐνίσπες

ἥ μιν ἀποκτείνω, αἶ κε κρείσσων γε γένωμαι,
 ἥ ἐσσι ἐνθάδ' ἄγω, ἵν' ὑπερβασίας ἀποτίσῃ
 πολλὰς, ὅσας οὗτος ἐμήσατο σὺ ἐνὶ οἴκῳ.“

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσ-
 σεύς 170

„ἦτοι ἐγὼ καὶ Τηλέμαχος μνηστῆρας ἀγανοὺς
 στήσομεν ἐντοσθεν μεγάρων, μάλα περ μεμαῶτας.
 σφῶϊ δ' ἀποστρέψαντε πόδας καὶ χεῖρας ὑπερθεῖν
 εἰς θάλαμον βαλέειν, στανίδας δ' ἐκδήσαι ὀπισθεν,
 σειρήν δ' ἐπλεκτήην ἐξ αὐτοῦ πειρήναντε 175
 κίον' ἀν' ὑψηλὴν ἐρύσαι πελάσαι τε δοκοῖσιν,
 ὥς κεν διηθὰ ζωὸς ἐὼν χαλέπ' ἄλγεα πάσχη.“

Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύουν ἡδ' ἐπί-
 θοντο,

βάν δ' ἴμεν εἰς θάλαμον, λαθέτην δέ μιν ἐνδον ἐόντα.
 ἦτοι ὁ μὲν θαλάμοιο μυχὸν κατὰ τεύχε' ἐρεῦνα, 180
 τῷ δ' ἔδταν ἐκάτερθε παρὰ σταθμοῖσι μένοντε.
 εὖθ' ὑπὲρ οὐδὸν ἔβαινε Μελάνθιος, αἰπόλος αἰγῶν,
 τῇ ἐτέρῃ μὲν χειρὶ φέρων καλὴν τρυφάλειαν,
 τῇ δ' ἐτέρῃ σάκος εὐρὺ γέρον, πεπαλαγμένον ἄξῃ,
 Λαέρτεω ἦρωος, ὃ κουρίζων φορέεσκεν 185

δὴ τότε γ' ἦδη κείτο, ῥαφαὶ δὲ λέλυντο ἱμάντων
 τῷ δ' ἄρ' ἐπαῖξανθ' ἐλέτην ἐρυσάν τε μιν εἰσω
 κουρίζ, ἐν θαπέδῳ δὲ χαμαὶ βάλον ἀχνύμενον κῆρ,
 σὺν δὲ πόδας χεῖράς τε δέον θυμαλγεί δεσμῷ
 εὖ μάλ' ἀποστρέψαντε διαμπερὲς, ὥς ἐκέλευσεν 190
 υἱὸς Λαέρταο, πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·

σειρήν δ' ἐπλεκτήην ἐξ αὐτοῦ πειρήναντε
 κίον' ἀν' ὑψηλὴν ἐρυσαν πέλασάν τε δοκοῖσιν.

τον δ' ἐπικερτομέων προσέφη, Εὖμαιε συβῶτα,

„Νῦν μὲν δὴ μάλα πάγχυ, Μελάνθιε, νύκτα φυ-
 λάξεις, 195

εὐνῇ ἐνι μαλακῇ καταλέγμενος, ὥς σε ἔοικεν·
οὐδὲ σέγ' ἠριγένηια παρ' Ὠκεανοῖο ῥοάων
λήσει ἐπερχομένη χροσόθρονος, ἥνικ' ἀγινεῖς
αἶγας μνηστήρεσσι δόμον κάτα δαῖτα πένεσθαι.“

Ὡς ὁ μὲν αὖθι λέλειπτο ταθεῖς ὁλοφ' ἐνὶ δεσφῇ,
τῷ δ' ἐς τεύχεα δύντε, θύρην ἐπιθέντε φαινήν,
βήτην εἰς Ὀδυσῆα δαΐφρονα, ποικιλομήτην.

ἔνθα μένος πνεύοντες ἐφέστασαν, οἱ μὲν ἐπ' οὐδὲ
τέσσαρες, οἱ δ' ἔντοσθε δόμων πολέες τε καὶ ἐσθλὰ
τοῖσι δ' ἐπ' ἀγχίμολον θυγάτηρ Διὸς ἦλθεν Ἀθήνη·
Μέντορι εἰδομένη ἡμὲν δέμας ἡδὲ καὶ αὐδὴν.

τὴν δ' Ὀδυσσεὺς γῆθησεν ἰδὼν καὶ μῦθον ἔειπεν·
„Μέντορ, ἄμυνον ἀρήν, μνήσαι δ' ἐτάροιο φίλον
ὅς σ' ἀγαθὰ ῥέξεσκον· ὁμηλικὴ δέ μοι ἔσσι.“

Ὡς φάτ', ὑϊόμενος λαοσσόον ἔμμεν Ἀθήνην.
μνηστήρες δ' ἐτέρωθεν ὁμόκλεον ἐν μεγάροισιν
πρῶτος τήνγ' ἐνέειπε Δαμαστορίδης Ἀγέλαος·

„Μέντορ, μή σ' ἐπέεσσι παραιπεσίδησιν Ὀδυσσεὺς
μνηστήρεσσι μάχεσθαι, ἀμυνέμεναι δέ οἱ αὐτῷ.
ᾧδε γὰρ ἡμέτερόν γε νόον τελέεσθαι ὀΐω·
ὁππότε κεν τούτους κτέωμεν, πατέρ' ἡδὲ καὶ υἱὸν
ἐν δὲ σὺ τοῖσιν ἔπειτα πεφήσῃ, οἷα μενοινᾷς
ἔρδειν ἐν μεγάροις· σῶ δ' αὐτοῦ κράατι τίσεις.
αὐτὰρ ἐπὴν ὑμέων γε βίας ἀφελώμεθα χαλκῷ,
κτῆμαθ' ὁπόσσα τοί ἐστι, τὰ τ' ἐνδοθι καὶ τὰ θυρήνευ
τοῖσιν Ὀδυσσῆος μεταμίζομεν· οὐδέ τοι νῆας
ζῶειν ἐν μεγάροισιν ἑάσομεν, οὐδέ θυγάτρας
οὐδ' ἄλοχον κεδυῆν Ἰθάκης κατὰ ἄστυ πολεῦειν.“

Ὡς φάτ', Ἀθηναίη δὲ χολώσατο κηρόθι μᾶλλον
νεῖκεσσεν δ' Ὀδυσῆα χολωτοῖσιν ἐπέεσσιν·

„Οὐκέτι σοίγ', Ὀδυσεῦ, μένος ἔμπεδον οὐδέ
ἄλκῃ,

ὦν δὲ ἄμφ' Ἑλένη λευκωλένῃ εὐπατερεΐῃ,
 εἰνάετες Τρώεσσι ἐμάρναο νωλεμές αἰεὶ,
 πολλοὺς δ' ἄνδρας ἔπεφνες ἐν αἰνῇ δηϊοτήτι,
 σὴ δ' ἤλω βουλῇ Πριάμου πόλις εὐρυάγυια. 230

πῶς δὴ νῦν, ὅτε σὸν τε δόμον καὶ κτήμαθ' ἱκάνεις,
 ἅντα μνηστήρων ὀλοφύρεαι ἄλκιμος εἶναι;
 ἀλλ' ἄγε δεῦρο, πέπον, παρ' ἐμ' ἵστασο καὶ ἴδε ἔργον.
 ὅφρ' εἰδῇς οἷός τοι ἐν ἀνδράσι δυσμενέεσσιν
 Μέντωρ Ἀλκιμίδης εὐεργεσίας ἀποτίνειν. 235

Ἢ ῥα καὶ οὐπω πάγχυ δίδου ἑτεραλκέα νίκην,
 ἀλλ' ἔτ' ἄρα σθένεός τε καὶ ἀλκῆς πειροήτιζεν
 ἡμῖν Ὀδυσσεύς ἢ δ' υἱοῦ κυδαλίμοιο.
 αὐτὴ δ' αἰθαλόεντος ἀνὰ μεγάροιο μέλαθρον
 ἔξετ' ἀναΐξασα, χελιδόνι εἰκέλῃ ἄντην. 240

Μνηστήρας δ' ὥτρυνε Λαμαστορίδης Ἀγέλαος,
 Εὐρύνομός τε καὶ Ἀμφιμέδων Δημοπτόλεμός τε,
 Πείσανδρός τε Πολυκτορίδης Πόλυβός τε θαΐφρων·
 οἱ γὰρ μνηστήρων ἀρετῇ ἔσαν ἔξοχ' ἀριστοί,
 ὅσσοι ἔτ' ἔζωον περὶ τε ψυχέων ἐμάχοντο. 245

τοὺς δ' ἤδη ἐδάμασσε βιὸς καὶ ταρφέες ἰοί.
 τοῖς δ' Ἀγέλεως μετέειπεν, ἔπος πάντεσσι πιφαύσκων,
 „ὦ φίλοι, ἤδη σχήσει ἀνὴρ ὅδε χεῖρας ἀάπτους·
 καὶ δὴ οἱ Μέντωρ μὲν ἔβη κενὰ εὐγμᾶτα εἰπὼν,
 οἱ δ' οἶοι λείπονται ἐπὶ πρώτῃσι θύρῃσιν. 250

τῷ νῦν μὴ ἅμα πάντες ἀφίετε δούρατα μακρὰ,
 ἀλλ' ἄγεθ' οἱ ἔξ πρῶτον ἀκοντίσαι, αἱ κέ ποθι Ζεὺς
 δῶν Ὀδυσσεῖα βλῆσθαι καὶ κῦδος ἀρέσθαι.
 τῶν δ' ἄλλων οὐ κῆδος, ἐπὴν αὐτός γε πέσῃσιν. 255

Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκόντισαν ὥς ἐκέλευεν,
 ἴεμενοι· τὰ δὲ πάντα ἐτώσια θῆκεν Ἀθήνη. 256

τῶν ἄλλος μὲν σταθμὸν ἐϋσταθέος μεγάροιο
 βεβλήκει, ἄλλος δὲ θύρην πυκινῶς ἀραρυῖαν·

ἄλλου δ' ἐν τοίχῳ μελίη πέσε χαλκοβάρῃ
αὐτὰρ ἐπειδὴ δούρατ' ἀλεύαντο μνηστή-
τοῖς δ' ἄρα μύθων ἤρχε πολύτλας δῖος

„ὦ φίλοι, ἤδη μὲν κεν ἐγὼν εἵπομαι
μνηστήρων ἐς ὄμιλον ἀκόντισαι, οἳ μεμνῆ-
σιν ἡμέας ἐξεναρτίζαι ἐπὶ προτέροισι κακοῖσι

ὧς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἀκόντισαν
ἄντα τιτυσκόμενοι· Δημοπτόλεμον μὲν ὅ-
θεν Εὐρυάδην δ' ἄρα Τηλέμαχος, ἔλατον δ' ἄ-
ρ' Πείσανδρον δ' ἄρ' ἐπεφνε βοῶν ἐπιβου-
λῇ· οἳ μὲν ἐπειθ' ἅμα πάντες ὁδᾶξ ἔλον ἄσπε-
τον μνηστήρας δ' ἀνεχώρησαν μέγαροιο μυχ-
τοῖ δ' ἄρ' ἐπήϊξαν, νεκύων δ' ἐξ ἔγχε' ἔ-
βαν

Αὐτὶς δὲ μνηστήρας ἀκόντισαν ὀξέα δ' ἄρ' ἔ-
βαν· τὰ δὲ πολλὰ ἐτώσια θῆκεν Ἀθη-
ναίη τις ἄλλος μὲν σταθμὸν εὖσταθέος μεγ-
αροῦ βεβλήκειν, ἄλλος δὲ θύρην πυκινῶς ἄρ' ἔ-
κλει· ἄλλου δ' ἐν τοίχῳ μελίη πέσε χαλκοβάρῃ
Ἀμφιμέδων δ' ἄρα Τηλέμαχον βάλε χει-
ρὶ λίγδην, ἄκρην δὲ ῥινὸν δηλήσατο χαλκῷ
Κτήσιππος δ' Εὖμαιον ὑπὲρ σάκος ἐγχε-
ῖν ὤμων ἐπέγραψεν· τὸ δ' ὑπέρπτατο, πίπ-
το δ' αὐτ' ἀμφ' Ὀδυσῆα δαΐφρονα ποικι-
λῇ μνηστήρων ἐς ὄμιλον ἀκόντισαν ὀξέα δ' ἄρ' ἔ-
βαν· ἐνθ' αὐτ' Εὐρυδάμαντα βάλε πτολίπορθον
Ἀμφιμέδοντα δὲ Τηλέμαχος, Πόλυβον δ' ἄρ' ἔ-
κλει· Κτήσιππον δ' ἄρ' ἐπειτα βοῶν ἐπιβου-
λῇ· βεβλήκει πρὸς στῆθος, ἐπευχόμενος δὲ π-
οικίῳ

„ὦ Πολυθερσεΐδῃ φιλοκέρτομε, μή πο-
τε εἰκὼν ἀφραδίας μέγα εἰπεῖν, ἀλλὰ θεοῖσιν
μῦθον ἐπιτρέψαι, ἐπειδὴ πολὺν φέρτεροί ε-
σσι· τοῦτό τοι ἀντὶ ποδὸς ξεινήϊον, ὅν ποτ' ἔ-
βαν

ἀντιθέω Ὀδυσῆϊ δόμον κάτ' ἀλητεύοντι·“

Ἦ ῥα βοῶν ἐλίκων ἐπιβουκόλος· οὐτάρ Ὀδυσσεὺς
οὐτα Δαμαστορίδην αὐτοσχεδὸν ἐργεῖ μακρῶ·
Τηλέμαχος δ' Εὐήνορίδην Λειώκριτον οὐτα
δοῦρὶ μέσον κενεῶνα, διαπρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασεν· 295
ἤριπε δὲ πρηγῆς, χθόνα δ' ἤλασε παντὶ μετώπῳ.
δὴ τότε Ἀθηναίη φθισίμβροτον αἰγίδ' ἀνέσχευ
ὑφ' ὅθεν ἐξ ὀροφῆς· τῶν δὲ φρένες ἐπτοίγηθεν.
οἳ δ' ἐφέβοντο κατὰ μέγαρον βόες ὥς ἀγελαῖαι·
τὰς μὲν τ' αἰόλος οἷστρος ἐφορμηθεῖς ἐδόνησεν 300
ῥῆϊ ἐν εἰαρινῇ, ὅτε τ' ἤματα μακρὰ πέλονται.
οἳ δ' ὥστ' αἰγυπιοὶ γαμψώνυχες ἀγκυλοχεῖλαι,
ἐξ ὀρέων ἐλθόντες ἐπ' ὀρνίθεσσι θόρῳσιν·
ταὶ μὲν τ' ἐν πεδίῳ νέφεα πτώσσουσιν ἵενται,
οἳ δέ τε τὰς ὀλέκουσιν ἐπάλμενοι, οὐδέ τις ἀλκή 305
γίγνεται οὐδὲ φυγῇ· χαίρουσι δέ τ' ἀνέρες ἄγρη·
ὥς ἄρα τοὶ μνηστῆρας ἐπεσσύμενοι κατὰ δῶμα
τύπτον ἐπιστροφάδην· τῶν δὲ στόνος ὥρνυτ' ἀεικῆς
κράτων τυπτομένων, δάπεδον δ' ἅπαν αἵματι θῦεν.
Λειώδης δ' Ὀδυσῆος ἐπεσσύμενος λάβε γούνων,
καὶ μιν λισσόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· 311
„Γουνουμαί σ', Ὀδυσεῦ· σὺ δέ μ' αἶδεο καὶ μ'
ἐλέησον·

οὐ γάρ πώ τινά φημι γυναικῶν ἐν μεγάροισιν
εἰπεῖν οὐδέ τι ῥέξαι ἀτάσθαλον· ἀλλὰ καὶ ἄλλους
παύεσκον μνηστῆρας, ὅτις τοιαῦτά γε ῥέξοι. 315
ἀλλὰ μοι οὐ πείθοντο κακῶν ἅπο χεῖρας ἔχεσθαι·
τῷ καὶ ἀτασθαλίῃσιν ἀεικέα πότμον ἐπέσπον.
αὐτὰρ ἐγὼ μετὰ τοῖσι θυοσκόος οὐδὲν ἐοργῶς
κείσομαι, ὥς οὐκ ἔστι χάρις μετόπισθ' εὐεργέων·“

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσ-
σεύς 320

„εἰ μὲν δὴ μετὰ τοῖσι θυοσκόοις εὐχεται εἶναι,
πολλάκι που μέλλεις ἀρήμεναι ἐν μεγάροισιν
τηλοῦ ἔμοι νόστοιο τέλος γλυκεροῖο γενέσθαι·
σοὶ δ' ἄλοχόν τε φίλην σπέσθαι καὶ τέκνα τε
τῷ οὐκ ἂν θάνατόν γε δυσηλεγέα προφύγοις.

Ὡς ἄρα φωνήσας ἕϊφος εἴλετο χειρὶ παχείῃ
κείμενον, ὃ ῥ' Ἀγέλαος ἀποπροέηκε χαμᾶζε
κτεινόμενος· τῷ τόνγε κατ' ἀνχένα μέσσοις ἔλ-
φθεγγομένου δ' ἄρα τοῦγε κάρη κονίησιν ἐμ-

Τερπιάδης δέ τ' αἰοιδὸς ἀλύσκανε κῆρα μέ-
Φήμιος, ὅς ῥ' ἤειδε μετὰ μνηστῆρσιν ἀνάγκη
ἔσθῃ δ' ἐν χεῖρεσσιν ἔχων φόρμιγγα λίγειαν
ἄγχι παρ' ὀρσοθύρῃν· δίχα δὲ φρεσὶ μερμήρι
ἢ ἐκδύς μεγάροιο Διὸς μεγάλου ποτὶ βωμόν
ἐρκαίου ἵξοιτο τετυγμένον, ἐνθ' ἄρα πολλὰ
Λαέρτης Ὀδυσσεύς τε βοῶν ἐπὶ μηρί' ἔκηαν,
ἢ γούνων λίσσοιτο προσαιῖξας Ὀδυσῆα.

ὣδε δέ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι,
γούνων ἄψασθαι Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος.

ἦτοι ὁ φόρμιγγα γλαφυρὴν κατέσθηκε χαμᾶζε
μεσσηγὺς κρητῆρος ἰδὲ θρόνου ἀργυροήλου,
αὐτὸς δ' αὐτ' Ὀδυσῆα προσαιῖξας λάβε γούνα
καὶ μιν λισσόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

„Γουνουμαί σ', Ὀδυσεῦ· σὺ δέ μ' αἶδεο
ἐλέησον·

αὐτῷ τοι μετόπισθ' ἄχος ἔσσεται, εἰ κεν αἰὼν
πέφνης, ὅστε θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισιν αἰεῖδω.
αὐτοδίδακτος δ' εἰμὶ, θεὸς δέ μοι ἐν φρεσὶν
παντοίας ἐνέφυσεν· ἔοικα δέ τοι παραιεῖδιν
ὥστε θεῶν· τῷ μὴ με λιλαίεο δειροτομήσαι.
καὶ κεν Τηλέμαχος τάδε γ' εἶποι, σὸς φίλος
ὥς ἐγὼ οὔτι ἐκὼν ἐς σὸν δόμον οὐδὲ χατίζω

πωλευμην μνηστῆρσιν ἀεισόμενος μετὰ δαίτας,
ἀλλὰ πολὺ πλέονες καὶ κρείσσονες ἦγον ἀνάγκη·“

Ὡς φάτο, τοῦ δ' ἤκουσ' ἱερὴ Ἰς Τηλεμάχοιο,
αἶψα δ' ἔδν πατέρα προσεφώνεεν ἐγγυῖς ἔοντα 355

„Ἰσχεο μῆδ' ἐν τούτῳ ἀναίτιον οὔταε χαλκῷ·
καὶ κῆρυκα Μέδοντα σάωσομεν, ὅσπερ μὲν αἰεὶ
οἶκῳ ἐν ἡμετέρῳ κηδέσκετο παιδὸς ἔοντος,
εἰ δὴ μὴ μιν ἔπεφνε Φιλοίτιος ἢ ἐστυγίας,
ἢ σοὶ ἀντεβόλησεν ὀρινομένῳ κατὰ δῶμα.“ 364

Ὡς φάτο, τοῦ δ' ἤκουσε Μέδων πεπνυμένα εἰδώς·
πεπτηὼς γὰρ ἔκειτο ὑπὸ θρόνον, ἀμφὶ δὲ δέρμα
ἔστο βούδς νεόδαρτον, ἀλύσκων κῆρα μέλαιναν.
αἶψα δ' ἀπὸ θρόνου ὤρτο, θοῶς δ' ἀπέδυνε βοεῖην
Τηλέμαχον δ' ἄρ' ἔπειτα προσαἶξας λάβε γούνων, 365
καὶ μιν λισσόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

„ὦ φίλ', ἐγὼ μὲν ὅδ' εἰμὶ, σὺ δ' Ἰσχεο· εἰπὲ δὲ πατρὶ
μὴ με περισθενέων δηλήσεται ὅξεί· χαλκῷ,
ἀνδρῶν μνηστῆρων κεχολωμένος, οἳ οἳ ἔχειρον
κτῆματ' ἐνὶ μεγάροις, σὲ δὲ νῆπιον οὐδὲν ἔτιον.“ 370

Τὸν δ' ἐπιμειδῆσας προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
„θάρσει, ἐπειδὴ σ' οὔτος ἐρύσσατο καὶ ἐδάωσεν,
ὅφρα γυνῶς κατὰ θυμὸν, ἀτὰρ εἰπησθα καὶ ἄλλῳ,
ὥς κακοεργίης εὐεργεσίῃ μὲν ἀμείνων.

ἀλλ' ἔξελθόντες μεγάρων ἔξεσθε θυράζε 375
ἐκ φόνου εἰς αὐλήν, σύ τε καὶ πολύφημος αἰοιδός,
ὅφρ' ἂν ἐγὼ κατὰ δῶμα πονήσομαι ὅττεό με χρή.“

Ὡς φάτο, τῷ δ' ἔξω βήτην μεγάροιο κίοντα,
ἐξέσθην δ' ἄρα τῷγε Διὸς μεγάλου ποτὶ βαμὸν,
πάντοσε παπταίνοντε, φόνον ποτιδεγμένῳ αἰεὶ. 380

Πάπτηνεν δ' Ὀδυσσεύς καθ' ἔδν δόμον, εἰ τις ἐπ'
ἀνδρῶν

ἔως υποκλοπευτο, ἀλύσκων κῆρα μέλαιναν.

τοὺς δὲ ἶδεν μάλα πάντας ἐν αἵματι καὶ κούρησιν
 πεπτεῶτας πολλοὺς, ὥστ' ἰχθύας, οὐσθ' ἄλιης
 κοῖλον ἐς αἰγιαλὸν πολίης ἔκτοσθε θαλάσσης 389
 δικτύῳ ἐξέρυσαν πολυωπῶ· οἱ δὲ τε πάντες
 κύμαθ' ἄλως ποθέοντες ἐπὶ ψαμάθοισι κέχυνται·
 τῶν μὲν τ' Ἥλιος φασέθων ἐξείλετο θυμόν·
 ὥς τότε ἄρα μνηστῆρες ἐπ' ἀλλήλοισι κέχυντο.
 οἷ τὸτε Τηλέμαχον προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς 390
 „Τηλέμαχ', εἰ δ' ἄγε μοι κάλεσον τροφὸν Εὐρύ-
 κλειαν,

ὅφρα ἔπος εἰπῶμι τό μοι καταθύμιόν ἐστιν.“
 ὣς φάτο, Τηλέμαχος δὲ φίλῳ ἐπεπείθετο πατρί,
 κινήσας δὲ θύρην προσέφη τροφὸν Εὐρύκλειαν
 „Δεῦρο δὴ ὄρσο, γρηῦ παλαιγενὲς, ἥτε γυναικῶν
 δμῳῶν σκοπὸς ἐσσι κατὰ μέγαρ' ἡμετεράων· 396
 ἔρχεο· κικλήσκει σε πατήρ ἐμός, ὅφρα τι εἴπῃ.“
 ὣς ἄρ' ἐφώνησεν, τῇ δ' ἄπτερος ἐπλετο μῦθος,
 αἶξεν δὲ θύρας μεγάρων εὐναιεταόντων,
 βῆ δ' ἱμεν· αὐτὰρ Τηλέμαχος πρόσθ' ἠγρεμόνευεν.
 εὗρεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα μετὰ κταμένοισι νέκυσσιν, 401
 αἵματι καὶ λύθρῳ πεπαλαγμένον ὥστε λέοντα,
 ὅς ῥά τε βεβρωκῶς βοὺς ἔρχεται ἀγραύλοιο·
 πᾶν δ' ἄρα οἱ στηθὸς τε παρήϊά τ' ἀμφοτέρωθεν
 αἱματόεντα πέλει, δεινὸς δ' εἰς ὧπα ἰδέσθαι· 405
 ὥς Ὀδυσσεὺς πεπάλακτο πόδας καὶ χεῖρας ὑπερθευ.
 ἦ δ' ὥς οὖν νέκυάς τε καὶ ἄσπετον εἰσιδεν αἶμα,
 ἱθυσέν ῥ' ὀλολύξαι, ἐπεὶ μέγα εἰσιδεν ἔργον·
 ἀλλ' Ὀδυσσεὺς κατέρυκε καὶ ἔσχεθεν ἱεμένην περ,
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· 410
 „Ἐν θυμῷ, γρηῦ, χαῖρε καὶ ἰσχεο μῆδ' ὀλόλυξε·
 οὐχ ὁσίη κταμένοισιν ἐπ' ἀνδράσιν εὐχετάσθαι.
 τούσδε δὲ μοῖρ' ἐδάμασσε θεῶν καὶ σχέτλια ἔργα·

οὔτινα γὰρ τιέσκον ἐπιχθονίων ἀνθρώπων,
οὐ κακὸν οὐδὲ μὲν ἐσθλόν, ὅτις σφέας εἰσαφίκοιτο·
τῷ καὶ ἀτασθαλίῃσιν ἀεικέα πότμον ἐπέσπον. 416
ἀλλ' ἄγε μοι σὺ γυναικας ἐνὶ μεγάροις κατὰλεξον,
αἷ τέ μ' ἀτιμάζουσι καὶ αἷ νηλιτεῖς εἰσίν.“

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια
„τοίγάρ ἐγὼ τοι, τέκνον, ἀληθεῖην καταλέξω. 420
πεντήκοντά τοί εἰσιν ἐνὶ μεγάροισι γυναικες
ἄνωγαι, τὰς μὲν τ' ἔργα διδάξαμεν ἐργάζεσθαι,
εἰριά τε ξαίνειν καὶ δουλοσύνην ἀνέχεσθαι·
τάων δῶδεκα πᾶσαι ἀναιδείης ἐπέβησαν,
οὗτ' ἐμὲ τίουσai οὗτ' αὐτὴν Πηνελόπειαν. 425

Τηλέμαχος δὲ νέον μὲν ἀέξετο, οὐδέ ἑ μήτηρ
σημαίνειν εἶασκεν ἐπὶ δμῳῇσι γυναιξίν.
ἀλλ' ἄγ' ἐγὼν ἀναβᾶσ' ὑπερώϊα σιγαλόεντα
εἰπω σῇ ἀλόχῳ, τῇ τις θεὸς ὕπνου ἐπῶρσεν.“

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσ-
σεύς 430
„μήπω τήνδ' ἐπέγειρε· σὺ δ' ἐνθάδε εἰπὲ γυναιξίν
ἐλθέμεν, αἵπερ πρόσθεν ἀεικέα μηχανόωντο.“

Ὡς ἄρ' ἔφη, γρη῏ς δὲ διὲν μέγαροιο βεβήκει
ἀγγελέουσα γυναιξὶ καὶ ὀτρυνέουσα νέεσθαι.
αὐτὰρ ὁ Τηλέμαχον καὶ βουκόλον ἠδὲ συβώτην 435
εἰς ἑ καλεσσάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

„Ἀρχετε νῦν νέκυας φορέειν καὶ ἀνωχθε γυναικας·
αὐτὰρ ἔπειτα θρόνους περικαλλέας ἠδὲ τραπέζας
ὕδατι καὶ σπόγγοισι πολυτρήτοισι καθαίρειν.
αὐτὰρ ἐπὴν δὴ πάντα δόμον κατακοσμήσῃσθε, 440
ἄνωγας ἐξαγαγόντες ἐϋσταθέος μεγάροιο,
μεδοηγῦς τε θόλου καὶ ἀμύμονος ἔρκεος αὐλῆς,
θεινέμεναι ξίφεσιν ταννῆκεσιν, εἰσόκε πασέων
ψυχὰς ἐξαφέλῃσθε καὶ ἐκλελάθοντ' Ἀφροδίτης,

τὴν ἄρ' ὑπὸ μνηστῆρσιν ἔχον μίσγοντό τε λάτρεον
 ὧς ἔφαθ', αἱ δὲ γυναῖκες ἀολλέες ἦλθον
 αἰν' ὀλοφυρόμεναι, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέουσαι
 πρῶτα μὲν οὖν νέκυας φόρεον κατατεθνηῶν
 καὶ δ' ἄρ' ὑπ' αἰθούσῃ τίθεσαν εὐερκέας αἰετὰς
 ἀλλήλοισιν ἐρείδουσai· σήμαινε δ' Ὀδυσσεὺς
 αὐτοὺς ἐπισπέρχων· ταῖ δ' ἐκφόρεον καὶ ἀνὰ
 αὐτὰρ ἐπειτα θρόνους περικαλλέας ἥδ' ἐτραπὶ
 ὕδατι καὶ σπόγγοισι πολυτρήτοισι κάθαιρον
 αὐτὰρ Τηλέμαχος καὶ βουκόλος ἥδ' ἐσθλὸς
 λίστροισιν δάπεδον πύκα ποιητοῖο δόμοιο
 ξυῖον· ταῖ δ' ἐφόρεον θυμῶν, τίθεσαν δὲ θυμῶν
 αὐτὰρ ἐπειδὴ πᾶν μέγαρον διεκοσμήσαντο,
 θυμῶν δ' ἐξαγαρόντες ἐϋσταθέος μεγάροιο,
 μεσσηγύς τε θόλου καὶ ἀμύμονος ἔρκεος αἰετὰς
 ἔλleen ἐν στείνει, ὅθεν οὐπὼς ἦεν ἀλύξαι.
 τοῖσι δὲ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἦρχ' ἀγορεύει·

„Μὴ μὲν δὴ καθαρθῶ θανάτῳ ἀπὸ θυμὸν
 τάων, αἱ δὲ ἐμὲ κεφαλῇ κατ' ὀνειδέα χεῦαν
 μητέρι θ' ἡμετέρῃ παρὰ τε μνηστῆρσιν ἱανόων·

ὧς ἄρ' ἔφη, καὶ πείσμα νεὸς κυανοπρόφρωνος
 ἐξάψας μεγάλης περίβαλλε θόλοιο,
 ὑπὸς' ἐπεντανύσας, μὴ τις ποσὶν οὐδ' ἰνοσίν
 ὥς δ' ὅτ' ἂν ἢ κίχλαι τανυσίπτεροι ἢ πέλειαι
 ἔρκει ἐνιπλήξωσι, τό θ' ἐστήκη ἐνὶ θάμνῳ,
 αὐλιν ἐσιέμεναι, στρυγερὸς δ' ὑπεδέξατο κοῖτην
 ὥς αἶγ' ἐξείης κεφαλὰς ἔχον, ἀμφὶ δὲ πᾶσαι
 δειρῇσι βρόχοι ἦσαν, ὅπως οἰκτιστα θάνοιεν
 ἥσπαιρον δὲ πόδεσσι μίνυνθά περ οὔτι μάλα

Ἐκ δὲ Μελάνθιον ἦγον ἀνὰ πρόθυρόν τε κλισίαν
 τοῦ δ' ἀπὸ μὲν ῥῖνᾶς τε καὶ οὐατα νηλεὲς χαλκὸν
 τάμνον, μῆδεά τ' ἐξέρυσαν, κυσὶν ὠμὰ δάσυνον·

χειράς τ' ἥδ' ἐ πόδας κόπτον κεκοτηότι θυμῷ.

Οἱ μὲν ἔπειτ' ἀπονιψάμενοι χειράς τε πόδας τε
εἰς Ὀδυσῆα δόμονδε κίον, τετέλεστο δὲ ἔργον·
αὐτὰρ ὅγε προσέειπε φίλην τροφὸν Εὐρύκλειαν 480

„Οἷσε θέειον, γρη῏, κακῶν ἄκος, οἷσε δέ μοι πῦρ,
ὄφρα θειώσω μέγαρον· σὺ δὲ Πηνελόπειαν
ἔλθειν ἐνθάδ' ἄνωχθι σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν·
πάσας δ' ὄτρυνον δμῶας κατὰ δῶμα νέεσθαι.“

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε φίλην τροφὸς Εὐρύκλεια 485
„ναὶ δὴ ταῦτά γε, τέκνον ἐμὸν, κατὰ μοῖραν ἔειπες.
ἀλλ' ἄγε τοι χλαῖνάν τε χιτῶνά τε εἵματ' ἐνείκω,
μηδ' οὕτω ῥάκεσιν πεπνυκασμένος εὐρέας ὤμους
ἔσταθ' ἐνὶ μεγάροισι· νεμεσσητὸν δέ κεν εἶη.“

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσ-
σεύς 490

„πῦρ νῦν μοι πρώτιστον ἐνὶ μεγάροισι γενέσθω.“

Ὡς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθῃσε φίλην τροφὸς Εὐρύκλεια,
ἥναικεν δ' ἄρα πῦρ καὶ θήϊον· αὐτὰρ Ὀδυσσεύς
εὖ διεθείωσε μέγαρον καὶ δῶμα καὶ αὐλήν.

Γρη῏ς δ' αὖτ' ἀπέβη διὰ δῶματα κάλ' Ὀδυσῆος 495
ἀγγελεύουσα γυναιξὶ καὶ ὄτρυνέουσα νέεσθαι·

αἱ δ' ἴσαν ἐκ μεγάροιο δάος μετὰ χερσὶν ἔχουσαι.

αἱ μὲν ἄρ' ἀμφεχέοντο καὶ ἡσπάζοντ' Ὀδυσῆα,
καὶ κύνεον ἀγαπαζόμεναι κεφαλὴν τε καὶ ὤμους
χειράς τ' αἰνύμεναι· τὸν δὲ γλυκὺς ἔμερος ἦρει 500
κλαυθμοῦ καὶ στοναχῆς, γίγνωσκε δ' ἄρα φρεσὶ πάσας.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ψ.

Ὀδυσσεὺς ὑπὸ Πηνελόπης ἀναγνωρισμῶς.

Γρηῦς δ' εἰς ὑπερῷ' ἀνεβήσето καρχαλόωσα,
δεσποίνῃ ἐρέουσα φίλον πόσιν ἐνδον ἔοντα·
γούνατα δ' ἐρρώσαντο, πόδες δ' ὑπερικταίνοντο.
τῇ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·

„Ἐγρεο, Πηνελόπεια, φίλον τέκος, ὄφρα ἰδῆαι 5
ὄφθαλμοῖσι τεοῖσι τάτ' ἔλδαι ἥματα πάντα.
ἦλθ' Ὀδυσσεὺς καὶ οἶκον ἱκάνεται, ὃψέ περ ἔλθῶν.
μνηστῆρας δ' ἔκτεινεν ἀγῆνορας, οὔτε οἱ οἶκον
κῆδεσκον καὶ κτήματ' ἔδον βιόωντό τε παῖδα.“

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια 10
„μαῖα φίλη, μάργην σε θεοὶ θέσαν, οὔτε δύνανται
ἄφρονα ποιῆσαι καὶ ἐπίφρονά περ μάλ' ἔοντα,
καὶ τε χαλιφροέοντα σαοφροσύνης ἐπέβησαν·
οἷ σέ περ ἔβλαψαν· πρὶν δὲ φρένας αἰσίμῃ ἦσθα.
τίπτε με λωβεύεις πολυπενθέα θυμὸν ἔχουσαν 15
ταῦτα παρὲξ ἐρέουσα καὶ ἐξ ὕπνου μ' ἀνεγείρεις
ἡδέος, ὅς μ' ἐπέδησε φίλα βλέφαρ' ἀμφικαλύψας;
οὐ γάρ πω τοιόνδε κατέδραθον, ἐξ οὗ Ὀδυσσεὺς
ᾧχετ' ἐποψόμενος Κακοῖλιον οὐκ ὀνομαστήν.
ἀλλ' ἄγε νῦν κατάβηθι καὶ ἄψ ἔρχευ μέγαρόνδε. 20
εἰ γάρ τίς μ' ἄλλη γε γυναικῶν, αἷ μοι ἔασιν,
ταῦτ' ἔλθοῦσ' ἡγγεῖλε καὶ ἐξ ὕπνου ἀνέγειρεν,
τῷ κε τάχα στυγεράς μιν ἐγὼν ἀπέπεμψα νέεσθαι
αὐτὶς ἔσω μέγαρον· σὲ δὲ τοῦτό γε γῆρας ὀνήσει.“

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια 25

„οὔτε σε λωβεύω, τέκνον φίλον, ἀλλ' ἔτυμόν τοι
ἦλθ' Ὀδυσσεὺς καὶ οἶκον ἱκάνεται, ὥς ἀγορεύω,
ὁ ξένος, τὸν πάντες ἀτίμων ἐν μεγάροισιν.

Τηλέμαχος δ' ἄρα μιν πάλαι ἤδεεν ἐνδον εόντα,
ἀλλὰ σφοδρὸς ὤνησι νοήματα πατρὸς ἔκευθεν, 30
ὅφρ' ἀνδρῶν τίσαιτο βίην ὑπερηνορέοντων.“

Ὡς ἔφαθ', ἥ δ' ἐχάρη καὶ ἀπὸ λέκτροιο θοροῦσα
γοῇ περιπλέχθη, βλεφάρων δ' ἀπὸ δάκρυον ἦκεν
καὶ μιν φωνήσας' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

„Εἰ δ' ἄγε δὴ μοι, μαῖα φίλη, νημερτές ἐνίσπες, 35
εἴ ἐτεόν θη' οἶκον ἱκάνεται, ὥς ἀγορεύεις,
ὅπως δὴ μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφῆκεν
μοῦνος ἑὼν, οἳ δ' αἶεν ἀολλέες ἐνδον ἐμῖνον.“

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια
„οὐκ ἶδον, οὐ πυνθόμην, ἀλλὰ στόνον οἶον ἄκουσα 40
κτεινομένων· ἡμεῖς δὲ μυχρὸν θαλάμῳ ἐπῆκτον
ἡμεθ' αὐτξόμεναι, στανίδες δ' ἔχον εὖ ἀραρυῖαι,
πρὶν γ' ὅτε δὴ με σὸς υἱὸς ἀπὸ μεγάροιο κάλεσσαι.
Τηλέμαχος· τὸν γάρ ῥα πατὴρ προέηκε καλέσσαι.
εὐρον ἔπειτ' Ὀδυσῆα μετὰ κταμένοισι νέκυσσιν 45
ἱσταόθ'· οἳ δέ μιν ἀμφὶ, κραταίπεδον οὐδας ἔχοντες,
κείατ' ἐπ' ἀλλήλοισιν· ἰδοῦσά κε θυμὸν ἰάνθης
[αἵματι καὶ λύθρῳ πεπαλαγμένον ὥστε λέοντα].
νῦν δ' οἳ μὲν δὴ πάντες ἐπ' ἀνλείῃσι θύρῃσιν
ἄδρόοι, αὐτὰρ ὁ δῶμα θεειοῦται περικαλλές, 50
πῦρ μέγα κηάμενος· σὲ δέ με προέηκε καλέσσαι.
ἀλλ' ἔπευ, ὅφρα σφῶϊν εὐφροσύνης ἐπιβῆτον
ἄμφοτέρω φίλον ἦτορ, ἐπεὶ κακὰ πολλὰ πέποσθε.
νῦν δ' ἤδη τόδε μακρὸν ἐέλδωρ ἐκτετέλεσται·
ἦλθε μὲν αὐτὸς ζωὸς ἐφέστιος, εὖρε δὲ καὶ σὲ 55
καὶ παῖδ' ἐν μεγάροισι· κακῶς δ' οἵπερ μιν ἔραζον
μνηστῆρες, τοὺς πάντας ἐτίσατο ᾧ ἐνὶ οἴκῳ.“

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια
 „μαῖα φίλη, μήπω μέγ' ἐπεύχεο καρχαλόωσα.
 οἶσθα γὰρ ὥς κ' ἀσπαστὸς ἐνὶ μεγάροισι φανεῖη 60
 πᾶσι, μάλιστα δ' ἐμοί τε καὶ νιέῃ, τὸν τεκόμεσθα
 ἀλλ' οὐκ ἔσθ' ὅδε μῦθος ἐτήτυμος, ὥς ἀγορεύεις,
 ἀλλὰ τις ἀθανάτων κτεῖνε μνηστῆρας ἀγανούς,
 ὕβριον ἀγασσάμενος θυμαλγέα καὶ κακὰ ἔργα.
 οὔτινα γὰρ τέσκον ἐπιχθονίων ἀνθρώπων, 65
 οὐ κακὸν οὐδὲ μὲν ἔσθλόν, ὅτις σφέας εἰσαφίκοιτο
 τῷ δι' αἰτασθαλίας ἐπαθὼν κακόν· αὐτὰρ Ὀδυσσεύς
 ὦλεσε τηλοῦ νόστον Ἀχαιῖδος, ὦλετο δ' αὐτός.“

Τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια
 „τέκνον ἐμὸν, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὁδοῦ-
 των, 70

ἢ πόσιν ἐνδον ἔοντα παρ' ἐσχάρῃ οὔποτ' ἔφησθα
 οἰκαδ' ἐλεύσεσθαι· θυμὸς δέ τοι αἰὲν ἄπιστος.
 ἀλλ' ἄγε τοι καὶ σῆμα ἀριφραδὲς ἄλλο τι εἶπω,
 οὐλήν, τὴν ποτέ μιν σῶς ἦλασε λευκῷ ὁδόντι.
 τὴν ἀπονίζουσα φρασάμην, ἔθελον δὲ σοὶ αὐτῇ 75
 εἰπέμεν· ἀλλὰ με κείνος ἑλὼν ἐπὶ μάλιστα χερσὶν
 οὐκ ἔα εἰπέμεναι πολυὶδρεῖησι νόοιο.

ἀλλ' ἔπεν· αὐτὰρ ἐγὼν ἐμέθεν περιδώσομαι αὐτῆς,
 αἶ κέν σ' ἐξαπάφω, κτεῖναι μ' οἰκτίστῳ ὀλέθρῳ.“

Τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα περίφρων Πηνελόπεια 80
 „μαῖα φίλη, χαλεπὸν σε θεῶν αἰιγενεταίων
 δῆνεα εἶρυσθαι, μάλα περ πολυῖδριν ἐοῦσαν·
 ἀλλ' ἔμψης ἴομεν μετὰ παῖδ' ἐμὸν, ὅφρα ἴδωμαι
 ἄνδρας μνηστῆρας τεθνηότας, ἣδ' ὅς ἐπεφνην.“

Ὡς φαμένῃ κατέβαιν' ὑπερώϊα· πολλὰ δέ οἱ κῆρ
 ὦρμαιν', ἣ ἀπάνευθε φίλον πόσιν ἐξερεεῖνοι, 85
 ἣ παρστιάσα κύσειε κάρη καὶ χεῖρε λαβοῦσα.
 ἣ δ' ἐπεὶ εἰσῆλθεν καὶ ὑπέρβη λάϊνον οὐδὸν,

ἔπειτ' ἔπειτ' Ὀδυσῆος ἐναντίη, ἐν πυρὸς ἀνγῇ,
 τοῖχον τοῦ ἑτέρου· ὃ δ' ἄρα πρὸς κίονα μακρὴν 90
 ἦστο κάτω ὀρόων, ποτιδέγμενος εἰ τί μιν εἴποι
 ἰφθίμη παρῴκοιτις, ἐπεὶ ἶδεν ὀφθαλμοῖσιν.

ἢ δ' ἄνεω δὴν ἦστο, τάφος δέ οἱ ἦτορ ἱκανεν·
 ὥς δ' ἄλλοτε μὲν μιν ἐνωπαδίως ἐσίδεσκεν,
 ἄλλοτε δ' ἀγνώσασκε κακὰ χροῖ εἴματ' ἔχοντα. 95

Τηλέμαχος δ' ἐνέειπεν ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·

„Μῆτερ ἐμή, δύσμητερ, ἀπηνέα θυμόν ἐχουσα,
 τίφθ' οὔτω πατρὸς νοσφίζεαι, οὐδὲ παρ' αὐτὸν
 ἐξομένη μύθοισιν ἀνείρεαι οὐδὲ μεταλλᾷς;

οὐ μὲν κ' ἄλλη γ' ᾧδε γυνὴ τετληότι θυμῷ 100
 ἀνδρὸς ἀφεσταίῃ, ὅς οἱ κακὰ πολλὰ μογήσας
 ἔλθοι ἐικοστῷ ἔτεϊ ἐς πατρίδα γαίαν·

σοὶ δ' αἰεὶ κραδίη στερεωτέρη ἐστὶ λίθοιο.“

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια
 „τέκνον ἐμόν, θυμός μοι ἐνὶ στήθεσσι τέθηπεν, 105
 οὐδέ τι προσφάσθαι δύναμαι ἔπος οὐδ' ἐρέεσθαι
 οὐδ' εἰς ὧπα ἰδέεσθαι ἐναντίον. εἰ δ' ἔτεόν δῃ

ἔστ' Ὀδυσσεὺς καὶ οἶκον ἱκάνεται, ἦ μάλα νῦν
 γνωσόμεθ' ἀλλήλων καὶ λῶϊον· ἔστι γὰρ ἡμῖν
 σήμαθ', ἃ δῇ καὶ νῦν κεκρυμμένα ἴδμεν ὑπ' ἄλλων.“

Ὡς φάτο, μείδησεν δὲ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς, 111
 αἴψα δὲ Τηλέμαχον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

„Τηλέμαχ', ἦτοι μῆτέρ' ἐνὶ μεγάροισιν ἔασον
 πεύραζειν ἐμέθεν· τάχα δὲ φράσεται καὶ ἄρειον.
 νῦν δ' ὅττι θυπόω, κακὰ δὲ χροῖ εἴματα εἶμαι, 115

τοῦνεκ' ἀτιμάζει με καὶ οὐπω φησὶ τὸν εἶναι.
 ἡμεῖς δὲ φραζώμεθ' ὅπως ὅχ' ἄριστα γένηται.
 καὶ γὰρ τίς θ' ἕνα φῶτα κατακτείνας ἐνὶ δήμῳ,

ὧ μὴ πολλοὶ ἔωσιν ἀοσσητῆρες ὀπίσσω,
 φεύγει πηροῦς τε προλιπὼν καὶ πατρίδα γαίαν· 120

ἡμεῖς δ' ἔρμα πόληος ἀπέεταμεν, οἱ μὲν' ἄριστοι
κούρων εἰν Ἰθάκῃ· τὰ δέ σε φράζεσθαι ἄνωγα.“

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦ᾽ ἔτα
„αὐτὸς ταῦτά γε λεῦσσε, πάτερ φίλε· σὴν γὰρ ἀρίστην
μῆτιν ἐπ' ἀνθρώπους φάσ' ἔμμεναι, οὐδέ κέ τις τοι
ἄλλος ἀνὴρ ἐρίσειε καταθνητῶν ἀνθρώπων. 126

[ἡμεῖς δ' ἔμμεμαῶτες ἄμ' ἐψόμεθ', οὐδέ τί φημι
ἄλκις δευήσεσθαι, ὅση δύναμὶς γε πάρεστιν.]“

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσ-
σεύς

„τοιγὰρ ἐγὼν ἐρέω ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα. 130

πρῶτα μὲν ἄρ λούσασθε καὶ ἀμφιέσασθε χιτῶνας,
θμωὰς δ' ἐν μεγάροισιν ἀνώγετε εἵμαθ' ἐλέσθαι·
αὐτὰρ θεὸς ἀοιδὸς ἔχων φόρμιγγα λίγειαν

ἡμῖν ἡγείσθω φιλοπαίγμονος ὀρχηθμοῖο,
ὥς κέν τις φαίῃ γάμον ἔμμεναι ἐντὸς ἀκούων, 135

ἢ ἂν' ὁδὸν στείχων, ἢ οἱ περιναϊεταόουσιν·

μὴ πρόσθε κλέος εὐρὺ φόνου κατὰ ἄστν γένηται
ἀνδρῶν μνηστήρων, πρὶν γ' ἡμέας ἐλθέμεν ἔξω

ἄγρὸν ἐς ἡμέτερον πολυδένδρεον· ἐνθα δ' ἐπειτα
φρασσόμεθ' ὅτι κε κέρδος Ὀλύμπιος ἐγγυαλῆξῃ.“ 140

Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύουν ἠὲ ἐπί-
θοντο.

πρῶτα μὲν οὖν λούσαντο καὶ ἀμφιέσαντο χιτῶνας,
ὀπλισθεν δὲ γυναικες· ὁ δ' εἴλετο θεὸς ἀοιδὸς

φόρμιγγα γλαφυρὴν, ἐν δέ σφισιν ἱμερον ὤρσεν
μολπῆς τε γλυκερῆς καὶ ἀνύμονος ὀρχηθμοῖο. 145

τοῖσιν δὲ μέγα δῶμα περιστεναγίζετο ποσσὶν

ἀνδρῶν παιζόντων καλλιζώνων τε γυναικῶν.

ᾧδε δὲ τις εἶπεσκε δόμων ἐκτοσθεν ἀκούων·

„Ἡ μάλα δὴ τις ἔγημε πολυμνήστην βασιλείαν·

σχετλίη, οὐδ' ἔτλη πόσιος οὐ κουριδίοιο 150

εἶδυσθαι μέγα δῶμα διαμπερές, εἰς ἵκοιτο.“

Ὡς ἄρα τις εἶπεσκε, τὰ δ' οὐκ ἴσαν ὥς ἐτέτυκτο.

αὐτὰρ Ὀδυσσῆα μεγαλήτορα ᾧ ἐνὶ οἴκῳ

Εὐφυνόμη ταμὴν λοῦσεν καὶ χρῖσεν ἐλαίῳ,

ἀμφὶ δέ μιν φᾶρος καλὸν βάλεν ἥδ' ἐχιτῶνα· 155

αὐτὰρ κακὰ κεφαλῆς κάλλος πολὺ χεῦεν Ἀθήνη

[μεῖζονά τ' εἰσιδέειν καὶ πάσσονα· καὶ δὲ κάρητος

οὐλας ἦκε κόμας, ὑακινθίνῳ ἀνθεὶ ὁμοίας.

ὥς δ' ὅτε τις χρυσὸν περιχεύεται ἀργύρῳ ἀνῆρ

ἰδρὺς, ὃν Ἥφαιστος δέδαεν καὶ Παλλὰς Ἀθήνη 160

τέχνην παντοίην, χαρίεντα δὲ ἔργα τελείει·

ὥς μὲν τῷ περιέχευε χάριν κεφαλῇ τε καὶ ὤμοις.]

ἐκ δ' ἀσπαμίνθου βῆ δέμας ἀθανάτοισιν ὁμοῖος·

ἄψ δ' αὐτίς κατ' ἄρ' ἔξετ' ἐπὶ θρόνου ἐνθεν ἀνέστη,

ἀντίον ἧς ἀλόχου, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν· 165

„Δαιμονίη, περὶ σοί γε γυναικῶν θηλυτεράων

κῆρ ἀτέραμνον ἔβηκαν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες·

οὐ μὲν κ' ἄλλη γ' ὥδε γυνὴ τετληότι θυμῷ

ἀνδρὸς ἀφεςταίη, ὅς οἱ κακὰ πολλὰ μογήσας

ἔλθοι ἐεικοστῷ ἔτει ἐς πατρίδα γαίαν. 170

ἀλλ' ἄγε μοι, μάλα, στόρεσον λέχος, ὄφρα καὶ αὐτὸς

λέξομαι· ἢ γὰρ τῇ γε σιδήρεος ἐν φρεσὶ θυμός.“

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια

„Δαιμόνι, οὐτ' ἄρ τι μεγαλίζομαι οὐτ' ἀθερίζω

οὔτε λήν ἄγαμαι, μάλα δ' εὖ οἶδ' οἷος ἐησθα 175

ἐξ Ἰθάκης ἐπὶ νηὸς ἰὼν δουλιχηρέτμοιο.

ἀλλ' ἄγε οἱ στόρεσον πυκινὸν λέχος, Εὐρύκλεια,

ἐκτὸς ἐϋσταθέος θαλάμου, τὸν ᾧ αὐτὸς ἐποίει·

ἐνθα οἱ ἐκθεῖσαι πυκινὸν λέχος ἐμβάλετ' εὐνήν,

κώεα καὶ χλαῖνας καὶ ῥήγεα σιγαλόεντα.“ 180

Ὡς ἄρ' ἔφη πόσιος πειρωμένη· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς

ὀχθήσας ἀλόχον προσεφώνεε κεδνὰ ἰδυίαν

„ὦ γύναι, ἥ μάλα τοῦτο ἔπος θυμαλγὲς
 τίς δέ μοι ἄλλοσε θῆκε λέχος; χαλεπὸν δὲ
 καὶ μάλ' ἐπισταμένω, ὅτε μὴ θεὸς αὐτὸς
 ῥηϊδίως ἐθέλων θείῃ ἄλλῃ ἐνὶ χώρῃ
 ἀνδρῶν δ' οὐ κέν τις ζῶδες βροτὸς, οὐδὲ
 ῥεῖα μετοχλίσσειεν, ἐπεὶ μέγα σῆμα τέτυκτο
 ἐν λέχει ἀσκητῶ· τὸ δ' ἐγὼ κάμον οὐδέ
 θάμνος ἔφυ τανύφυλλος ἐλαίης ἔρκεος ἐν
 ἀκμηνὸς θαλέθων· πάχετος δ' ἦν ἥ τε
 τῶ δ' ἐγὼ ἀμφιβαλὼν θάλαμον δέμον, ὅς
 πυκνῆσιν λιθάδεσσι, καὶ εὖ καθύπερθε
 κολλητὰς δ' ἐπέθηκα θύρας, πυκινῶς ἄρ'
 καὶ τότ' ἔπειτ' ἀπέκοψα κόμην τανυφύλλου
 κορυμὸν δ' ἐκ ῥίξης προταμὼν ἀμφέξεσα
 εὖ καὶ ἐπισταμένως, καὶ ἐπὶ στάθμην ἴθι
 ἐρμῖν' ἀσκήσας, τέτρηνα δὲ πάντα τερέα
 ἐκ δὲ τοῦ ἀρχόμενος λέχος ἔξεον, ὅφρ' ἐπὶ
 δαιδάλλων χρυσῶ τε καὶ ἀργύρῳ ἦδ' ἐλέει
 ἐκ δ' ἐτάνυσσα ἱμάντα βοῶς φοίνικι φαιίῃ
 οὕτω τοι τόδε σῆμα πιφαύσκομαι· οὐδέ τίς
 ἦ μοι ἔτ' ἔμπεδόν ἐστι, γύναι, λέχος, ἥ
 ἀνδρῶν ἄλλοσε θῆκε, ταμὼν ὑπο πυθμένι·

“Ὡς φάτο, τῆς δ' αὐτοῦ λύτο γούνατα καὶ
 σῆματ' ἀναγνούσης τά οἱ ἔμπεδα πέφραδ'
 δακρύσασα δ' ἔπειτ' ἰθὺς δράμεν, ἀμφὶ
 δειρῇ βάλλ' Ὀδυσῆϊ, κάρη δ' ἔκυσ' ἠδὲ π

„Μή μοι, Ὀδυσσεῦ, σκύζευ, ἐπεὶ τά πε

λιστα

ἀνθρώπων πέπνυσο· θεοὶ δ' ὦπαζον ὀλβίῃ
 οἱ νῶϊν ἀγάσαντο παρ' ἀλλήλοισι μένοντες
 ἥβης ταρπῆναι καὶ γήραος οὐδὸν ἰκέσθαι
 αὐτὰρ μὴ νῦν μοι τόδε χῶεο μηδὲ νεμέσσο

οὔνεκά σ' οὐ τὸ πρῶτον, ἐπεὶ ἶδον, ὥδ' ἀγάπησα.
 αἰεὶ γάρ μοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν 215
 ἔρριγχι μὴ τίς με βροτῶν ἀπάφοιτ' ἐπέεσσιν
 ἐλθῶν· πολλοὶ γὰρ κακὰ κέρδεα βουλευούσιν.
 [οὐδέ κεν Ἀργεῖη Ἑλένη, Διὸς ἐκγεγαυῖα,
 ἀνδρὶ παρ' ἀλλοδαπῷ ἐμίγη φιλότῃτι καὶ εὐνῇ,
 εἰ ἦδη ὃ μιν αὐτὶς Ἀρήϊοι υἷες Ἀχαιῶν 220
 ἀξέμεναι οἰκόνδε φίλῃν ἐς πατρίδ' ἐμελλον.
 τὴν δ' ἦτοι ρέξαι θεὸς ὥρορεν ἔργον αἰεκέες·
 τὴν δ' ἄτην οὐ πρόσθεν ἔω ἐγκάτθετο θυμῷ
 λυγρῇν, ἐξ ἧς πρῶτα καὶ ἡμέας ἔκετο πένθος.]
 νῦν δ', ἐπεὶ ἦδη σήματ' ἀριφραδέα κατέλεξας 225
 εὐνῆς ἡμετέρης, ἣν οὐ βροτὸς ἄλλος ὁπῶπει,
 ἀλλ' οἶοι σὺ τ' ἐγὼ τε καὶ ἀμφίπολος μία μούνη,
 Ἀκτορίς, ἣν μοι δῶκε πατὴρ ἐτι δεῦρο κιοῦσῃ,
 ἣ νῶϊν εἵρυστο θύρας πυκινοῦ θαλάμοιο,
 πεῖθεις δὴ μεν θυμὸν, ἀπηνέα περ μάλ' ἑόντα.“ 230
 ὣς φάτο, τῷ δ' ἐτι μᾶλλον ὑφ' ἡμερον ὥρσε γόοιο·
 κλαῖτε δ' ἔχων ἄλοχον θυμαρέα, κεδνὰ ἰδυῖαν.
 ὥς δ' ὅτ' ἂν ἀσπασίως γῇ νηχομένοισι φανήῃ,
 ὦντε Ποσειδάων εὐεργέα νῆ' ἐνὶ πόντῳ
 φαίσῃ, ἐπειρομένην ἀνέμῳ καὶ κύματι πηγῷ· 235
 παῦροι δ' ἐξέφυγον πολιῆς ἁλὸς ἡπειρόνδε
 νηχομένοι, πολλὴ δὲ περὶ χροῖ τέτροφεν ἄλμη,
 ἀσπασίωι δ' ἐπέβαν γαίης, κακότητα φυγόντες·
 ὥς ἄρα τῇ ἀσπαστὸς ἦν πόσις εἰσοροῶσῃ,
 δειρῆς δ' οὔπω πάμπαν ἀφίετο πῆγχε λευκῷ. 240
 καὶ νῦν κ' ὁδυρομένοισι φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 εἰ μὴ ἄρ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 νυκτα μὲν ἐν περάτῃ δολιχὴν σχέθεν, Ἥῳ δ' αὖτε
 ῥύσαςτ' ἐπ' Ὠκεανῷ χρυσόθρονον, οὐδ' ἔα ἵππους
 ἑσπέρυσθ' ὠκύποδας, φάος ἀνθρώποισι φέροντας, 245

Λάμπον καὶ Φαέθονθ', οἷτ' Ἡῶ πῶλοι ἄρουν·
καὶ τότε ἄρ' ἦν ἄλοχον προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

„ὦ γύναι, οὐ γάρ πω πάντων ἐπὶ πείρατ' ἀέθλων
ἦλθομεν, ἀλλ' ἔτ' ὀπισθεν ἀμέτροτος πόνος ἔσται,
πολλὸς καὶ χαλεπός, τὸν ἐμὲ χρὴ πάντα τελέσσαι. 250
ὥς γάρ μοι ψυχὴ μαντεύσατο Τειρεσίαιο
ἤματι τῷ ὅτε δὴ κατέβην δόμον Ἀϊδος εἰσω,
νόστον ἐταίροισιν διζήμενος ἦδ' ἐμοὶ αὐτῷ.
ἀλλ' ἔρχευ, λέκτρονδ' ἵομεν, γύναι, ὄφρα καὶ ἦδη
ὑπὸ γλυκερῷ ταρπόμεθα κοιμηθέντες.“ 255

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια
„εὐνὴ μὲν δὴ σοίγε τότε ἔσσεται ὁππότε θυμῷ
σῶ ἐθέλῃς, ἐπεὶ ἄρ' σε θεοὶ ποίησαν ἰκέσθαι
οἶκον ἐϋκτίμενον καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαίαν·
ἀλλ' ἐπεὶ ἐφράσθης καὶ τοι θεὸς ἔμβαλε θυμῷ, 260
εἰπ' ἄγε μοι τὸν ἀέθλον, ἐπεὶ καὶ ὀπισθεν, ὅτω,
πεύσομαι, αὐτίκα δ' ἐστὶ θαῖμεναι οὔτι χέριον.“

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσ-
σεύς

„δαιμονίη, τί τ' ἄρ' αὖ με μάλ' ὀτρύνουσα κελεύεις
εἰπέμεν; αὐτὰρ ἐγὼ μυθήσομαι οὐδ' ἐπιμεύσω. 265
οὐ μὲν τοι θυμὸς κεχαρήσεται· οὐδὲ γὰρ αὐτὸς
χαίρω. ἐπεὶ μάλα πολλὰ βροτῶν ἐπὶ ἄστ' ἄνωγεν
ἐλθεῖν, ἐν χεῖρεσσιν ἔχοντ' εὐήρες ἔρετμον,
εἰσόκε τοὺς ἀφίκωμαι οἷ οὐκ ἴσασι θάλασσαν
ἀνέρες, οὐδέ θ' ἄλεσσι μεμιγμένον εἶδαρ' ἔδουσιν·
οὐδ' ἄρα τοίγ' ἴσασι νέας φοινικοπαρήους, 271
οὐδ' εὐήρε' ἔρετμά, τάτε πτερὰ νηυσὶ πέλονται.
σῆμα δέ μοι τόδ' ἔειπεν ἀριφραδὲς, οὐδέ σε κεύσω·
ὁππότε κεν δῆ μοι ξυμβλήμενος ἄλλος ὁδίτης
φήῃ ἀθηρολογὸν ἔχειν ἀνὰ φαιδίμῳ ὤμῳ, 275
καὶ τότε μ' ἐν γαίῃ πῆξαντ' ἐκέλευεν ἔρετμον,

ἱρξανθ' ἱερὰ καλὰ Ποσειδάωνι ἄνακτι,
 ἀρνειὸν ταῦρόν τε συῶν τ' ἐπιβήτορα κάπρον,
 οἷκαδ' ἀποστείχειν, ἔρδειν θ' ἱερὰς ἑκατόμβας
 ἀθανάτοισι θεοῖσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν, 280
 πᾶσι μάλ' ἐξείης· θάνατος δέ μοι ἐξ ἁλὸς αὐτῶ
 ἄβληχρός μάλα τοῖος ἐλεύσεται, ὅς κέ με πέφυη
 γῆρά· ὑπο λιπαρῶ ἀρημένον· ἀμφὶ δὲ λαοὶ
 ὀλβιοὶ ἔσσονται· τὰ δέ μοι φάτο πάντα τελεῖσθαι."

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια 285
 "εἰ μὲν δὴ γῆράς γε θεοὶ τελέουσιν ἄρειον,
 ἔλπωρή τοι ἔπειτα κακῶν ὑπάλυξιν ἔσεσθαι."

"Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
 τόφρα δ' ἄρ' Εὐρυνόμη τε ἰδὲ τροφὸς ἔντυον εὐνήν
 ἐσθῆτος μαλακῆς, δαῖδων ὑπο λαμπομενάων. 290
 αὐτὰρ ἐπεὶ στόρεσαν πυκινὸν λέχος ἐγκονέουσai,
 γρηῖς μὲν κείουσα πάλιν οἰκόνδε βεβήκει,
 τοῖσιν δ' Εὐρυνόμη θαλαμηπόλος ἡγεμόνευεν
 ἐρχομένοισι λέχοςδε, δάος μετὰ χερσὶν ἔχουσα·
 ἐς θάλαμον δ' ἀγαγοῦσα πάλιν κίεν. οἱ μὲν ἔπειτα
 ἀσπᾶσιοι λέκτροιο παλαιοῦ θεσμὸν ἔκοντο· 296
 αὐτὰρ Τηλέμαχος καὶ βουκόλος ἡδὲ συβώτης
 παῦσαν ἄρ' ὀρχηθμοῖο πόδας, παῦσαν δὲ γυναικάς,
 αὐτοὶ δ' εὐνάζοντο κατὰ μέγαρον σκίοεντα.

Τῷ δ' ἐπεὶ οὖν φιλότῃτος ἑταρπῆτην ἐρατεινῆς, 300
 ἐρπείσθην μύθοισι, πρὸς ἀλλήλους ἐνέποντε,
 ἡ μὲν ὅς· ἐν μεγάροισιν ἀνέσχετο διὰ γυναικῶν,
 ἀνδρῶν μνηστήρων ἐσορῶς· αἰδῆλον ὁμίλον,
 οἱ ἔθεν εἵνεκα πολλὰ, βόας καὶ ἱφια μῆλα,
 ἐσφαζον, πολλὸς δὲ πίθων ἡφύσσετο οἶνος· 305
 αὐτὰρ ὁ διογενὴς Ὀδυσσεὺς ὅσα κῆδ' ἔδηκεν
 ἀνθρώποισι ὅσα τ' αὐτὸς οἰζύσας ἐμόγησεν,
 πάντ' ἔλεγε· ἡ δ' ἄρ' ἐτέρπετ' ἀκούουσ', οὐδέ οἱ ὕπνος

πίπτεν ἐπὶ βλεφάροισι πάρος καταλέξαι ἅπαντα.

Ἦρξατο δ' ὥς πρῶτον Κίκονας δάμασ', ἀντάρ

ἔπειτα

310

ἦλθ' ἐς Λωτοφάγων ἀνδρῶν πείραν ἄρουραν·
 ἦδ' ὅσα Κύκλωψ ἔρξε, καὶ ὥς ἀπετίσαστο ποινὴν
 ἰφθίμων ἐτάρων, οὓς ἥσθιεν οὐδ' ἐλέαιρεν·
 ἦδ' ὥς Αἰόλον ἴκεθ', ὃ μιν πρόφρων ὑπέδεκτο
 καὶ πέμπ', οὐδέ πω αἶσα φίλην ἐς πατρίδ' ἰκέσθαι 315
 ἦην, ἀλλὰ μιν αὐτὶς ἀναρπάξασα θύελλα
 πόντον ἐπ' ἐχθρόεντα φέρειν μεγάλα στενάχοντα·
 ἦδ' ὥς Τηλέπυλον Λαιστρυγονίην ἀφίκανε,
 οἳ νῆας τ' ὄλεσαν καὶ ἐϋκνήμιδας ἐταίρους
 [πάντας· Ὀδυσσεὺς δ' οἶος ὑπέκφυγε νηῖ μελαίνῃ·]
 καὶ Κίρκης κατέλεξε δόλον πολυμηχανίην τε, 321
 ἦδ' ὥς εἰς Αἶδεω δόμον ἦλυθεν εὐρώεντα,
 ψυχῇ χρησόμενος Θηβαίου Τειρεσίαο,
 νηῖ πολυκλήϊδι, καὶ εἰσίδε πάντας ἐταίρους
 μητέρα θ', ἣ μιν ἔτικτε καὶ ἔτρεφε τυτθὸν ἑόντα· 325
 ἦδ' ὥς Σειρήνων ἀδινάων φθόγγον ἄκουσεν,
 ὥς θ' ἴκετο Πλαγκτὰς πέτρας δεινὴν τε Χάρυβδι
 Σκύλλην θ', ἣν οὐ πάποτ' ἀκήριοι ἄνδρες ἄλυξαν·
 ἦδ' ὥς Ἡελίοιο βόας κατέπεφνον ἐταῖροι·
 ἦδ' ὥς νῆα θυὴν ἔβαλε πολόεντι κεραυνῷ 330
 Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, ἀπὸ δ' ἔφθιθεν ἐσθλοὶ ἐταῖροι
 πάντες ὁμῶς, αὐτὸς δὲ κακὰς ὑπὸ κῆρας ἄλυξεν·
 ὥς θ' ἴκετ' Ὀγυγίην νῆσον νύμφην τε Καλυψώ,
 ἣ δὴ μιν κατέρυκε, λιλαιομένη πόσιν εἶναι
 ἐν σπέεσσι γλαφυροῖσι, καὶ ἔτρεφεν ἥδ' ἔφασκεν 335
 θήσειν ἀθάνατον καὶ ἀγήραον ἥματα πάντα·
 ἀλλὰ τῷ οὐποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι ἐπειθεν·
 ἦδ' ὥς ἐς Φαίηκας ἀφίκετο πολλὰ μογήσας,
 οἳ δὴ μιν περὶ κῆρι θεὸν ὥς τιμήσαντο

καὶ πέμψαν σὺν νηϊ φίλην ἐς πατρίδα γαίαν, 340
 χαλκὸν τε χρυσὸν τε ἄλλῃς ἐσθῆτά τε δόντες.
 τοῦτ' ἄρα δεύτατον εἶπεν ἔπος, ὅτε οἱ γλυκὺς ὕπνος
 λυσιμελὲς ἐπόρουσε, λύων μελεδήματα θυμοῦ.

Ἥ δ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 ὁππότε δὴ ῥ' Ὀδυσῆα ἐέλπετο ὄν κατὰ θυμόν 345
 εὐνῆς ἧς ἀλόχου ταρπήμεναι ἡδὲ καὶ ὕπνου,
 αὐτίκ' ἀπ' Ὀδυσῆος χρυσόθρονον ἡριγένειαν
 ὦρσεν, ἵν' ἀνθρώποισι φάος φέροι· ὦρτο δ' Ὀδυσ-
 σεύς

εὐνῆς ἐκ μαλακῆς, ἀλόχῳ δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλεν·
 „ὦ γύναι, ἦδη μὲν πολέων κεκορήμεθ' ἀέθλων 350
 ἀμφοτέρω, σὺ μὲν ἐνθάδ' ἐμὸν πολυκηδέα νόστον
 κλαίουσ'· αὐτὰρ ἐμὲ Ζεὺς ἄλγεσι καὶ θεοὶ ἄλλοι
 ἰέμενον πεδάασκον ἐμῆς ἀπὸ πατρίδος αἰῆς·
 νῦν δ' ἐπεὶ ἀμφοτέρω πολυήρατον ἰκόμεθ' εὐνήν,
 κτήματα μὲν τά μοι ἔστι, κομιζέμεν ἐν μεγάροισιν,
 μῆλα δ' ἅ μοι μνηστῆρες ὑπερφίαλοι κατέκειραν, 355
 πολλὰ μὲν αὐτὸς ἐγὼ ληΐσομαι, ἄλλα δ' Ἀχαιοὶ
 θάψουσ'· εἰσόκε πάντας ἐνιπλήσωσιν ἐπαύλους.
 ἄλλ' ἦτοι μὲν ἐγὼ πολυδένδρεον ἄγρὸν ἐπειμι,
 ὀψόμενος πατέρ' ἐσθλὸν, ὃ μοι πυκινῶς ἀκάχηται·
 σοὶ δὲ, γύναι, τάδ' ἐπιτέλλω, πινυτῇ περ ἐούσῃ· 361
 αὐτίκα γὰρ φάτις εἴσιν ἅμ' ἡελίῳ ἀνιόντι
 ἀνδρῶν μνηστῆρων, οὓς ἔκτανον ἐν μεγάροισιν·
 εἰς ὑπερῷ' ἀναβᾶσα σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν
 ἦσθαι, μηδὲ τινα προτιόσσεο μηδ' ἐρέεινε.“ 365

Ἥ ῥα καὶ ἄμφ' ὥμοισιν ἐδύσετο τεύχεα καλὰ,
 ὦρσε δὲ Τηλέμαχον καὶ βουκόλον ἡδὲ συβώτην,
 πάντας δ' ἐντὲ ἄνωγεν Ἀρήϊα χερσὶν ἐλέσθαι.
 οἱ δὲ οἱ οὐκ ἀπίθησαν, ἐθωρήσσοντο δὲ χαλκῷ,
 ὠΐξαν δὲ θύρας, ἐκ δ' ἦτον· ἦρχε δ' Ὀδυσσεύς. 370

ἤδη μὲν φάος ἦεν ἐπὶ χθόνα, τοὺς δ' ἄρ' Ἀθήνη
 νυκτὶ κατακρύψασα θοῶς ἐξῆγε πόληος.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ω.

Σ π ο ν δ α ί .

Ἐρμῆς δὲ ψυχὰς Κυλλήνιος ἐξεκαλεῖτο
 ἀνδρῶν μνηστήρων· ἔχε δὲ ῥάβδον μετὰ χειρὶν
 καλὴν χρυσεῖην, τῇτ' ἀνδρῶν ὄμματα θέλγει
 ὦν ἐθέλει, τοὺς δ' αὖτε καὶ ὑπνώοντας ἐγείρει·
 τῇ δ' ἄγε κινήσας, ταὶ δὲ τρίζουσαι ἔποντο.
 ὥς δ' ὅτε νυκτερίδες μυχῶ ἄντρον θεσπεσίῳ
 τρίζουσαι ποτέονται, ἐπεὶ κέ τις ἀποπέσῃσιν
 ὄρμαθ' οὐ ἐκ πέτρης, ἀνὰ τ' ἀλλήλησιν ἔχονται,
 ὥς αἰ τετριγυῖαι ἅμ' ἦλσαν· ἦρχε δ' ἄρα σφιν
 Ερμείας ἀκάκητα κατ' εὐρώεντα κέλευθα.
 πὰρ δ' ἴσαν Ὠκεανοῦ τε ῥοὰς καὶ Λευκάδα πέτρην,
 ἠδὲ παρ' Ἡελίοιο πύλας καὶ δῆμον Ὀνείρων
 ἦλσαν· αἴψα δ' ἴκοντο κατ' ἀσφοδελὸν λειμῶνα,
 ἔνθα τε ναίουσι ψυχαὶ, εἰδῶλα καμόντων.

Εὐρον δὲ ψυχὴν Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος
 καὶ Πατροκλῆος καὶ ἀμύμονος Ἀντιλόχοιο
 Αἴαντός θ', ὃς ἄριστος ἦν εἰδός τε δέμας τε
 τῶν ἄλλων Δαναῶν μετ' ἀμύμονα Πηλείωνα.
 ὥς οἱ μὲν περὶ κεῖνον ὁμίλειον· ἀγχίμολον δὲ
 ἦλυθ' ἐπὶ ψυχὴ Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο
 ἀχρυμένῃ· περὶ δ' ἄλλαι ἀγνέρεαθ', ὅσσαι ἅμ' αὐτῶ
 οἴκῳ ἐν Αἰγίσθῳ θάνον καὶ πότμον ἐπέσπον.

η ψυχὴ προσεφώνεε Πηλείωνος
 ἦ, περὶ μὲν σ' ἔφαμεν Διὶ τερπικεραύνῳ
 ὧων φίλον ἔμμεναι ἥματα πάντα, 25
 ἰλοῦσίν τε καὶ ἰφθίμοισιν ἄνασσες
 Τρώων, ὅθι πάσχομεν ἄλγ' Ἀχαιοί.
 καὶ σοὶ πρῶτα παραστήσεσθαι ἔμελλεν
 ἦ, τὴν οὔτις ἀλεύεται ὅς κε γένηται.
 τιμῆς ἀπονήμενος, ἥσπερ ἄνασσες, 30
 Τρώων θάνατον καὶ πότμον ἐπισπεῖν
 τύμβον μὲν ἐποίησαν Παναχαιοί,
 σὼ παιδὶ μέγα κλέος ἦρ' ὀπίσσω·
 σ' οἰκτίστω θανάτῳ εἵμαρτο ἀλῶναι.
 αὐτὴ ψυχὴ προσεφώνεεν Ἀτρεΐδαο 35
 κλέος υἱέ, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ,
 ν Τροίῃ ἐκάς Ἀργεος· ἀμφὶ δέ σ' ἄλλοι
 Τρώων καὶ Ἀχαιῶν νῆες ἄριστοι,
 ἦ περὶ σείο· σὺ δ' ἐν στροφάλλιγγι κονίης
 σ μεγαλωστί, λελασμένος ἵπποσυνάων. 40
 ῥόπαι ἤμαρ ἐμαρνάμεθ'· οὐδέ κε πάμπαν
 κ πτολέμου, εἰ μὴ Ζεὺς λαίλαπι παῦσεν.
 σ' ἐπὶ νῆας ἐνείκαμεν ἐκ πολέμοιο,
 ἐν λεχέεσσι, καθήραντες χροά καλὸν
 αργῶ καὶ ἀλείφατι· πολλὰ δέ σ' ἀμφὶς 45
 ῥμὰ χέον Δαναοὶ κείροντό τε χαίτας·
 ξ ἀλὸς ἦλθε σὺν ἀθανάτης ἀλήϊσιν
 λουσά· βοῇ δ' ἐπὶ πόντον ὀρώρει
 ὑπὸ δὲ τρόμος ἔλλαβε πάντας Ἀχαιοὺς·
 ἰναῖξαντες ἔβαν κοίλας ἐπὶ νῆας, 50
 κατέρυκε παλαιὰ τε πολλὰ τε εἰδώς,
 ὅ καὶ πρόσθεν ἀρίστη φαίνετο βουλή·
 ῥονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν
 ῥγεῖοι, μὴ φεύγετε, κοῦροι Ἀχαιῶν·

μήτηρ ἐξ ἁλὸς ἦδε σὺν ἀθανάτης ἀλήσιν
 ἔρχεται, οὐ παιδὸς τεθνηότος ἀντιώσα.²
 ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἔσχοντο φόβον μεγάθυμοι Ἀχαιοί.
 ἄμφι δέ σ' ἕστησαν κοῦραι ἁλίοιο γέροντος
 οἴκτ' ὀλοφυρόμεναι, περὶ δ' ἄμβροτα εἴματα
 Μοῦσαι δ' ἐννέα πᾶσαι ἀμειβόμεναι ὅπλ' ἀλγὺν
 θορήνουν· ἐνθα κεν οὔτιν' ἀδάκρυτόν γ' ἐνόησεν
 Ἀργείων· τοῖον γὰρ ὑπώρορε Μοῦσα λίγεια·
 ἐπτα δὲ καὶ δέκα μὲν σε ὁμῶς νύκτας τε καὶ
 κλαίομεν ἀθάνατοί τε θεοὶ θνητοὶ τ' ἀνθρώποι,
 ὀκτωκαιδεκάτῃ δ' ἔδομεν πυρὶ, πολλὰ δέ σ' ὀδύνας
 μῆλα κατεκτάνομεν μάλα πίονα καὶ ἔλικας βοῦς,
 καί σε δ' ἐν τ' ἐσθῆτι θεῶν καὶ ἀλείφατι πολλῷ
 καὶ μέλιτι γλυκερῷ· πολλοὶ δ' ἦρωες Ἀχαιοὶ
 τεύχεσιν ἐρρώσαντο πυρὴν πέρι καιομένοιο,
 πεξοὶ δ' ἱππῆές τε· πολὺς δ' ὄρυμαγδὸς ὄρωι
 ἀντάρ' ἐπεὶ δὴ σε φλόξ ἦνυσεν Ἥφαιστοιο,
 ἦῶθεν δὴ τοι λέγομεν λεύκ' ὅστέ', Ἀχιλλεῦ,
 οἶνω ἐν ἀκρήτῳ καὶ ἀλείφατι· δῶκε δὲ μήτηρ
 χρύσειον ἀμφιφορῆα· Διωνύσοιο δὲ δῶρον
 φάσκέ μιν εἶναι, ἔργον δὲ περικλυτοῦ Ἥφαιστοιο,
 ἐν τῷ τοι κεῖται λεύκ' ὅστέα, φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ,
 μίγδα δὲ Πατρόκλοιο Μενoitιιάδαο θανόντος,
 χωρὶς δ' Ἀντιλόχοιο, τὸν ἔξοχα τίς ἀπάντων
 τῶν ἄλλων ἐτάρων, μετὰ Πάτροκλόν γε θανόντα
 ἄμφ' αὐτοῖσι δ' ἔπειτα μέγαν καὶ ἀμύμονα τιμῶν
 χεύαμεν Ἀργείων ἱερὸς στρατὸς αἰχμητῶν
 ἀκτῇ ἐπὶ προῦχούσῃ, ἐπὶ πλατεῖ Ἑλλησπόντῳ
 ὥς κεν τηλεφανῆς ἐκ ποντοφιν ἀνδράσιν εἴη
 τοῖς οἷ νῦν γεγάασι καὶ οἷ μετόπισθεν ἔσονται
 μήτηρ δ' αἰτήσασα θεοὺς περικαλλέ' ἄεθλα
 θῆκε μέσῳ ἐν ἄγωνι ἀρωστήεσσιν Ἀχαιῶν.

ἦδη μὲν πολέων τάφῳ ἀνδρῶν ἀντεβόλησας
 ἡρώων, ὅτε κέν ποτ' ἀποφθιμένον βασιλῆος
 ζῶννυνται τε νέοι καὶ ἐπεντύνονται ἄεθλα·
 ἀλλὰ κε κεῖνα μάλιστα ἰδὼν θηήσας θυμῷ, 90
 οἱ ἐπὶ σοὶ κατέθηκε θεὰ περικαλλέ' ἄεθλα,
 ἀργυρόπεζα Θέτις· μάλα γὰρ φίλος ἦσθα θεοῖσιν.
 ὥς σὺ μὲν οὐδὲ θανῶν ὄνομ' ὤλεσας, ἀλλὰ τοι αἰεὶ
 πάντας ἐπ' ἀνθρώπους κλέος ἔσσεται ἔσθλόν, Ἀχιλλεῦ,
 αὐτὰρ ἐμοὶ τί τόδ' ἦδος, ἐπεὶ πόλεμον πολύπευσα; 95
 ἐν νόστῳ γάρ μοι Ζεὺς μῆσατο λυγρὸν ὄλεθρον
 ἀλγίσθου ὑπὸ χερσὶ καὶ οὐλομένης ἀλόχοιο.
 Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
 ἀγχίμολον δέ σφ' ἦλθε διάκτορος Ἀργειφόντης,
 ευχὰς μνηστήρων κατάγων Ὀδυσῆϊ δαμέντων, 100
 τῷ δ' ἄρα θαμβήσαντ' ἰδυὺς κίον, ὥς ἐσιδέσθην.
 ἔγνω δὲ ψυχὴ Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο
 παῖδα φίλον Μελανῆος, ἀγκυλὸν Ἀμφιμέδοντα·
 ξείνος γάρ οἱ ἔην Ἰθάκῃ ἐνὶ οἰκίᾳ ναίων.
 τὸν προτέρη ψυχὴ προσεφώνεεν Ἀτρεΐδαο 105
 „Ἀμφίμεδον, τί παθόντες ἐρεμνὴν γαῖαν ἔδυτε
 πάντες κεκοιμένοι καὶ ὁμήλικες; οὐδὲ κεν ἄλλως
 κρινάμενος λέξαιτο κατὰ πτόλιν ἄνδρας ἀρίστους.
 ἢ ὕμ' ἐν νήεσσι Ποσειδάων ἐδάμασσεν,
 ὅρσας ἀργαλέους ἀνέμους καὶ κύματα μακρά; 110
 ἢ που ἀνάρσιοι ἄνδρες ἐδηλήσαντ' ἐπὶ χέρσου
 ῥοῦς περιταμνομένους ἢδ' οἰῶν πῶεα καλὰ,
 ἢ περὶ πτόλιος μαχεούμενοι ἢδὲ γυναικῶν;
 εἰπέ μοι εἰρομένῳ· ξείνος δέ τοι εὐχομαι εἶναι.
 ἢ οὐ μέμνη ὅτε κεῖσε κατήλυθον ὑμέτερον δῶ, 115
 ὄτρυνέων Ὀδυσῆα σὺν ἀντιθέῳ Μενελάῳ
 ἴλιον εἰς ἅμ' ἔπεσθαι ἐϋσσέλμων ἐπὶ νηῶν;
 μὴν δ' ἄρ' οὐλῶ πάντα περήσαμεν εὐρέα πύοντα,

σπουδῇ παρπεπιδόντες Ὀδυσσεῖα πτολίπορθον.¹²⁴

Τὸν δ' αὖτε ψυχὴ προσεφώνεεν Ἀμφιμέδοντος 120
 „[Ἄτρεϊδῃ κύντιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάρμενον,]
 μέμνημαι τάδε πάντα, διοτρεφεῖς, ὥς ἀγορεύεις·
 σοὶ δ' ἐγὼ εὖ μάλα πάντα καὶ ἄτρεκέως καταλέξω,
 ἡμετέρου θανάτοιο κακὸν τέλος, οἷον ἐτύχθη.
 μνώμεθ' Ὀδυσσεῖος δὴν οἰχομένοιο δάμαρτα· 125
 ἢ δ' οὐτ' ἠρνεῖτο στυγερὸν γάμον οὐτ' ἐτελεύτα,
 ἡμῖν φραζομένη θάνατον καὶ κῆρα μέλαιναν,
 ἀλλὰ δόλον τόνδ' ἄλλον ἐνὶ φρεσὶ μερμήριξεν·
 στηθαμένη μέγαν ἱστὸν ἐνὶ μεγάροισιν ὕφαινει,
 λεπτὸν καὶ περίμετρον· ἄφαρ δ' ἡμῖν μετέειπεν 130
 'κοῦροι ἐμοὶ μνηστήρες, ἐπεὶ θάνε διος Ὀδυσσεύς,
 μίμνεν' ἐπειγόμενοι τὸν ἐμὸν γάμον, εἰσόκε φᾶρος
 ἐκτελέσω — μὴ μοι μεταμῶνια νῆμακ' ὀληται —
 Λαέρτη ἦρῶι ταφίλιν, εἰς ὅτε κέν μιν
 Μοῖρ' ὀλοὴ καθέλῃσι ταυηλεγέος θανάτοιο, 135
 μή τις μοι κατὰ δῆμον Ἀχαιῶδων νεμεσῇσῃ,
 αἷ κεν ἄτερ σπείρου κῆται πολλὰ κτεατίσσας·
 ὥς ἔφαθ', ἡμῖν δ' αὖτ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγῆνωρ.
 ἐνθα καὶ ἡματιή μὲν ὑφαίνεσκεν μέγαν ἱστὸν,
 νύκτας δ' ἀλλύεσκεν, ἐπεὶ δαΐδας παραθείτο. 140
 ὥς τρέτες μὲν ἔληθε δόλῳ καὶ ἔπειθεν Ἀχαιοὺς·
 ἀλλ' ὅτε τέτρατον ἦλθεν ἔτος καὶ ἐπήλυθον ὦραι,
 [μηνῶν φθινόντων, περὶ δ' ἡματα πόλλ' ἐτελέσθη.]
 καὶ τότε δὴ τις ἔειπε γυναικῶν, ἣ σάφα ἦδη,
 καὶ τήνγ' ἀλλύουσιν ἐφεύρομεν ἀγλαὸν ἱστόν. 145
 ὥς τὸ μὲν ἐξετέλεσσε καὶ οὐκ ἐθέλουσ', ὑπ' ἀνάγκης.
 εὐθ' ἢ φᾶρος ἐδειξεν, ὑφήνασα μέγαν ἱστὸν,
 πλύνας, ἥελίῳ ἐναλίγκιον ἢ Σελήνῃ,
 καὶ τότε δὴ ῥ' Ὀδυσῆα κακὸς ποθεν ἦγαγε δαίμων
 ἀγροῦ ἐπ' ἐσχατιήν, ὅθι δῶματα ναῖε συβώτης. 150

θεν φίλος υἱὸς Ὀδυσσεύης θείοιο,
 ου ἡμαθόεντος ἰὼν σὺν νηϊ μελαίνῃ·
 νηστήρσιν θάνατον κακὸν ἀρτύναντε
 προτὶ ἄστν περικλυτὸν, ἥτοι Ὀδυσσεύς
 , αὐτὰρ Τηλέμαχος πρόσθ' ἡγεμόνευεν. 155
 συβώτης ἦγε κακὰ χροῖ εἴματ' ἔχοντα,
 λευγαλέω ἐναλίγκιον ἠδὲ γέροντι
 ἴμενον· τὰ δὲ λυγρὰ περὶ χροῖ εἴματα ἔστο]·
 ἡμεῖων δύνατο γνῶναι τὸν ἔοντα
 ἡς προφανέντ', οὐδ' οἱ προγενέστεροι ἦσαν, 160
 εἰν τε κακοῖσιν ἐνίσσομεν ἠδὲ βολῆσιν.
 ὁ τέως μὲν ἐτόλμα ἐνὶ μεγάροισιν ἐοῖσιν
 εὖ καὶ ἐνισσόμενος τετληότι θυμῷ·
 εἰ δὴ μιν ἔγειρε Διὸς νόος αἰγιόχοιο,
 Τηλεμάχῳ περικαλλέα τεύχε' αἰέρας 165
 ἔμον κατέθηκε καὶ ἐκλήϊσεν ὄχητας,
 ὃ ἦν ἄλοχον πολυκερδείησιν ἄνωγεν
 νηστήρεσσι θέμεν πολιόν τε σίδηρον,
 νομόροισιν ἀέθλια καὶ φόνου ἀρχήν.
 ἡμεῖων δύνατο κρατεροῖο βιοῖο 170
 ἔντανύσαι, πολλὸν δ' ἐπιδευέες ἦμεν.
 εἰς χεῖρας ἵκανεν Ὀδυσσεύης μέγα τόξον,
 εἰς μὲν πάντες ὁμοκλέομεν ἐπέεσσιν
 ἢ δόμεναι, μῆδ' εἰ μάλα πόλλ' ἀγορεύοι·
 ἄλλος δέ μιν οἷος ἐποτρύνων ἐκέλευσεν. 175
 ὁ δὲ ξάτο χειρὶ πολύτλας διὸς Ὀδυσσεύς,
 ὃ δ' ἐτάνυσσε βιὸν, διὰ δ' ἦκε σιδήρου,
 ἄρ' ἐπ' οὐδὸν ἰὼν, ταχέας δ' ἐκχεύατ' οἷστούς
 παπταίνων, βάλε δ' Ἀντίνοον βασιλῆα.
 ἔπειτ' ἄλλοις ἐφίει βέλεα στονόεντα, 180
 τυσκόμενος· τοὶ δ' ἀγχιστῖνοι ἐπιπτον.
 ὃ ἦν ὃ ῥά τις σφι θεῶν ἐπιτάροθος ἦεν·

αὐτίκα γάρ κατὰ δώματ' ἐπισπόμενοι μὲν
 κτεῖνον ἐπιστροφάδην, τῶν δὲ στόνος ὥρ
 κράτων τυπτομένων, δάπεδον δ' ἅπαν αἶ
 ὥς ἡμεῖς, Ἀγάμεμνονι, ἀπωλόμεθ', ὧν ἐτι
 σώματ' ἀκηδέα κεῖται ἐνὶ μεγάροις Ὀδυσῆ
 οὐ γάρ πω ἴσασι φίλοι κατὰ δώμαθ' ἐκάσ
 οἱ κ' ἀπονύψαντες μέλανα βρότον ἐξ ὠτειλ
 κατθέμενοι γοάοιεν· ὃ γάρ γέρας ἐστὶ θανόν

Τὸν δ' αὖτε ψυχὴν προσεφώνεεν Ἀτρεΐδης
 „ὄλβιε Λαέρταο πάτερ, πολυμήχαν' Ὀδυσσεύ
 ἢ ἄρα σὺν μεγάλῃ ἀρετῇ ἐκτῆσω ἄκοιτιν.
 ὥς ἀγαθαὶ φρένες ἦσαν ἀμύμονι Πηνελοπ
 κούρῃ Ἰκαρίου· ὥς εὖ μέμνητ' Ὀδυσῆος,
 ἀνδρὸς κουριδίου· τῷ οἱ κλέος οὐπότ' ὀλε
 ἦς ἀρετῆς, τεύξουσι δ' ἐπιχθονίοισιν αἰοῖ
 ἀθάνατοι χαρίεσσιν ἐχέφρονι Πηνελοπελῆ
 οὐχ ὥς Τυνδαρέου κούρῃ κακὰ μήσατο ἔρ
 κουρίδιον κτείνασα πόσιν, στυγερὴ δέ τ' αἶ
 ἔσσειτ' ἐπ' ἀνθρώπους, χαλεπὴν δέ τε φῆμι
 θηλυτέρῃσι γυναιξὶ, καὶ ἦ κ' εὐεργὸς ἐησι

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευ
 ἔσταότ' εἰν Ἀἶδαο δόμοις, ὑπὸ κεύθεσι γαῖ
 οἱ δ' ἐπεὶ ἐκ πόλιος κατέβαν, τάχα δ' ἀγροῖ
 καλὸν Λαέρταο τετυγμένον, ὅν ῥά ποτ' αἶ
 Λαέρτης κτεάτισσεν, ἐπεὶ μάλα πόλλ' ἐμόγ
 ἐνθα οἱ οἶκος ἔην, περὶ δὲ κλίσιον θῆε πά
 ἐν τῷ σιτέσκοντο καὶ ἵζανον ἠδὲ ἱανον
 ὁμῶς ἀναγκαῖοι, τοί οἱ φίλα ἐργάζοντο.
 ἐν δὲ γυνὴ Σικελὴ γρη῏ς πέλεν, ἥ ῥα γέρον
 ἐνδυνκέως κομέεσκεν ἐπ' ἀγροῦ, νόσφι πόλι
 ἐνθ' Ὀδυσσεὺς δμῶεσσι καὶ νιέει μῦθον ἔειπ

„Τρεῖς μὲν νῦν ἔλθετ' ἐὺκτίμενον δόμον

ον δ' αἶψα συῶν ληρεύσατε ὅστις ἄριστος· 215
 ἔγὼ πατρὸς πειρήσομαι ἡμετέροιο,
 ἔμ' ἐπιγνώῃ καὶ φράσσεται ὀφθαλμοῖσιν,
 ἐν ἀγνοίῃσι, πολὺν χρόνον ἀμφὶς εἶοντα·
 ἔς εἰπὼν δμῶεσσιν Ἀρήϊα τεύχε' ἔδωκεν.
 ἐν ἔπειτα δόμονδε θοῶς κίον, αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 ἐν ἱερῷ πολυκάρπου ἀλωῆς πειρητιῶν. 221
 εὗρεν Δολίον, μέγαν ὄρχατον ἐσκαταβαίνων,
 τίνα δμῶων οὐδ' υἱῶν· ἀλλ' ἄρα τοίγε
 σιάς λέξοντες ἀλωῆς ἔμμεναι ἔρχοιτο
 τ', αὐτὰρ ὁ τοῖσι γέρον ὁδὸν ἡγεμόνευεν. 225
 δ' οἷον πατέρ' εὗρεν ἐϋκτιμένην ἐν ἀλωῇ,
 κεύοντα φυτὸν· ῥυπόωντα δὲ ἔστο χιτῶνα
 ὃν ἀεικέλιον, περὶ δὲ κνήμησι βοεΐας
 ἰδῆας ῥαπτὰς δέδετο, γραπτὺς ἀλεείνων,
 δᾶς τ' ἐπὶ χερσὶ βάτων ἔνεκ'· αὐτὰρ ὕπερθε
 ἦν κυνέην κεφαλῇ ἔχε, πένθος ἀέζων. 231
 δ' ὥς οὖν ἐνόησε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς
 ἱερὸν τεῖρόμενον, μέγα δὲ φρεσὶ πένθος ἔχοντα,
 ἄρ' ὑπὸ βλωθρὴν ὄγχην κατὰ δάκρυον εἶβεν.
 ἤριξε δ' ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν 235
 αἰ καὶ περιφῶναι ἐὼν πατέρ', ἥδ' ἑκάστα
 ν, ὥς ἔλθοι καὶ ἴκοιτο ἔς πατρίδα γαῖαν,
 πᾶτ' ἐξερέοιτο ἑκάστα τε πειρήσαιο.
 δέ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι,
 ἵκοντο κερτομίοις ἐπέεσσιν πειρηθῆναι. 240
 φρονέων ἰδὺς κίεν αὐτοῦ δῖος Ὀδυσσεύς.
 ὁ μὲν κατέχων κεφαλὴν φυτὸν ἀμπελάχαινε·
 δὲ παριστάμενος προσεφώνεε φαιδίμος υἱός
 ἔ γέρον, οὐκ ἀδαημονίη σ' ἔχει ἀμφιπολεύειν
 τον, ἀλλ' εὖ τοι κομιδὴ ἔχει οὐδέ τι πάμπαν, 245
 υτὸν, οὐ σνκέη, οὐκ ἄμπελος, οὐ μὲν ἐλαίη,

οὐκ ὄγχυη, οὐ πρασιή τοι ἄνευ κομιδῆς κατα κῆπον.
 ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δὲ μὴ χόλον ἐνθεο θυμῷ·
 αὐτόν σ' οὐκ ἀγαθὴ κομιδὴ ἔχει, ἀλλ' ἅμα γῆρας
 λυγρὸν ἔχεις ἀνχμείς τε κακῶς καὶ ἀεικέα ἔσσαι. 250
 οὐ μὲν ἀεργίης γε ἄναξ ἔνεκ' οὐ σε κομίζει,
 οὐδέ τί τοι δούλειον ἐπιπρέπει εἰσοράσθαι
 εἶδος καὶ μέγεθος· βασιλῆϊ γὰρ ἀνδρὶ ἔοικας.
 τοιούτῳ δὲ ἔοικας, ἐπεὶ λούσαιτο φάγοι τε,
 εὐδέμεναι μαλακῶς· ἡ γὰρ δίκη ἐστὶ γερόντων. 255
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
 τεῦ δμῶς εἰς ἀνδρῶν; τεῦ δ' ὄρχατον ἀμφιπολεύεις;
 καὶ μοι τοῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὅφρ' εὖ εἰδῶ,
 εἰ ἐτεόν γ' Ἰθάκην τήνδ' ἰκόμεθ', ὥς μοι ἔειπεν
 οὔτος ἀνὴρ νῦν δὴ ξυμβλήμενος ἐνθάδ' ἰόντι, 260
 οὔτι μάλ' ἀρτίφρων, ἐπεὶ οὐ τόλμησεν ἕκαστα
 εἰπεῖν ἢ δ' ἐπακοῦσαι ἐμὲ ν' ἔπος, ὥς ἐρέεινον
 ἀμφὶ ξείνῳ ἐμῷ, ἣ που ζῶει τε καὶ ἔστιν
 ἢ ἦδη τέθνηκε καὶ εἰν' Αἴδαο δόμοισιν.
 ἐκ γάρ τοι ἐρέω, σὺ δὲ σύνθεο καὶ μεν ἄκουσον· 265
 ἄνδρα ποτ' ἐξείνισσα φίλῃ ἐνὶ πατρίδι γαίῃ
 ἡμέτερόνδ' ἐλθόντα, καὶ οὔπω τις βροτὸς ἄλλος
 ξείνων τηλεδαπῶν φιλίων ἐμὸν ἵκετο δῶμα·
 εὐχετο δ' ἐξ Ἰθάκης γένος ἔμμεναι, αὐτὰρ ἔφασκεν
 Λαέρτην Ἀρκεισιδάδην πατέρ' ἔμμεναι αὐτῷ. 270
 τὸν μὲν ἐγὼ πρὸς δῶματ' ἄγων εὖ ἐξείνισσα,
 ἐνδυκέως φιλέων, πολλῶν κατὰ οἶκον ἐόντων,
 καὶ οἱ δῶρα πόρον ξεινήϊα, οἷα ἐφίκει.
 χρυσοῦ μὲν οἱ δῶκ' εὐεργέος ἐπτά τάλαντα,
 δῶκα δὲ οἱ κρητῆρα πανάργυρον ἀνθεμόεντα, 275
 δῶδεκα δ' ἀπλοῖδας χλαίνας, τόσσους δὲ τάπητας,
 τόσσα δὲ φάρεα καλὰ, τόσους δ' ἐπὶ τοῖσι χιτῶνας,
 χωρὶς δ' αὐτε γυναικάς, ἀμύμονα ἔργα ἰδυίας,

τέσσαρας είδαλίμας, ἃς ἤθελεν αὐτὸς ἐλέσθαι.“

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα πατήρ κατὰ δάκρυον εἰβὼν
 „ξεῖν', ἦτοι μὲν γαῖαν ἱκάνεις, ἣν ἐρεεῖνεις, 281
 ὑβρίσται δ' αὐτὴν καὶ ἀτάσθαλοι ἄνδρες ἔχουσιν·
 δῶρα δ' ἐτώσια ταῦτα χαρίζεο, μυρῖ' ὀπάζων·
 εἰ γὰρ μιν ζῶόν γ' ἐκίχεις Ἰθάκης ἐνὶ δῆμῳ,
 τῷ κέν σ' εὖ δώροισιν ἀμειψάμενος ἀπέπεμψεν 285
 καὶ ξενίῃ ἀγαθῇ· ἥ γὰρ θέμις, ὅστις ὑπάρξῃ.
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
 πόστιον δὴ ἔτος ἐστίν, ὅτε ξείνισσας ἐκείνων
 σὺν ξείνων δύστηνον, ἐμὸν παῖδ', εἰ ποτ' ἔην γε,
 θύσμορον; ὃν πον τῆλε φίλων καὶ πατρίδος αἴης 290
 ἢ ἐπὶ πόντῳ φάγον ἰχθύες, ἢ ἐπὶ χέρσου
 θηρσὶ καὶ οἰωνοῖσιν ἔλωρ γένετ'· οὐδέ ἐ μήτηρ
 κλαῦσε περιστείλασα πατήρ θ', οἷ μιν τεκόμεσθαι·
 οὐδ' ἄλοχος πολύδωρος, ἐχέφρων Πηνελόπεια,
 κώκυσ' ἐν λεχέεσσιν ἐὼν πόσιν, ὥς ἐπεφώνει, 295
 ὀφθαλμοὺς καθελούσα· τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων.
 καὶ μοι τοῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὅφρ' εὖ εἰδῶ·
 τίς πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις ἦδ' ἐτοκῆς;
 ποῦ δὲ νηὺς ἔστηκε θοή, ἢ σ' ἤγαγε δεῦρο
 ἀντιθέους θ' ἐτάρους; ἢ ἔμπορος εἰλήλουθας 300
 νηὸς ἐπ' ἄλλοτρίης, οἱ δ' ἐκβήσαντες ἔβησαν;“

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσ-
 σεύς

„τοιγὰρ ἐγὼ τοι πάντα μάλ' ἀτρεκέως καταλέξω.
 εἰμὶ μὲν ἐξ' Ἀλύβαντος, ὅθι κλυτὰ δῶματα ναίω,
 υἱὸς Ἀφείδαντος Πολυπημονίδαο ἄνακτος· 305
 αὐτὰρ ἔμοιγ' ὄνομ' ἐστὶν Ἐπήριτος· ἀλλὰ με δαίμων
 πλάγξ' ἀπὸ Σικανίης δεῦρ' ἐλθέμεν οὐκ ἐθέλοντα·
 νηὺς δέ μοι ἦδ' ἔστηκεν ἐπ' ἀγροῦ νόσφι πόλης.
 αὐτὰρ Ὀδυσσῆϊ τόδε δὴ πέμπτον ἔτος ἐστίν,

ἔξ οὗ κείθεν ἔβη καὶ ἐμῆς ἀπελήλυθε πάτρης, 310
 δύσμορος· ἥ τέ οἱ ἐσθλοὶ ἔσαν ὄρουθες ἰόντι,
 δεξιοί, οἷς χαίρων μὲν ἐγὼν ἀπέπεμπον ἐκείνου,
 χαῖρε δὲ κείνος ἰών· θυμὸς δ' ἔτι νῶϊν ἐώλπει
 μῖξεσθαι ξενίῃ ἢ δ' ἀγλαὰ δῶρα διδώσειν.“

Ὡς φάτο, τὸν δ' ἄχεος νεφέλῃ ἐκάλυψε μέλαινα·
 ἀμποτέρησι δὲ χερσὶν ἐλῶν κόινυ αἰθαλόεσσαν 315
 χεύατο καὶ κεφαλῆς πολιῆς, ἀδινὰ στεναχίζων.
 τοῦ δ' ὠρίνετο θυμὸς, ἀνὰ ῥίνας δέ οἱ ἦδη
 δριμὺν μένος προὔτυψε φίλον πατέρ' εἰσορόωντι.
 κύσσε δέ μιν περιφύς ἐπιάλμενος, ἥδ' ἐπροσηύδα 320

„Κεῖνος μὲν τοι ὅδ' αὐτὸς ἐγὼ, πάτερ, ὃν σὺ με-
 ταλλᾶς,

ἦλυθον εἰκοστῷ ἔτει ἐς πατρίδα γαίαν.
 ἀλλ' ἴσχεο κλαυθμοῖο γόοιό τε δακρυόεντος,
 ἐκ γάρ τοι ἐρέω· μάλα δὲ χρὴ σπενδέμεν ἔμπησ' 325
 μνηστῆρας κατέπεφνον ἐν ἡμετέροισι δόμοισιν,
 λῶβην τινύμενος θυμαλγέα καὶ κακὰ ἔργα.“

Τὸν δ' αὖ Λαέρτης ἀπαμείβεται φώνησέν τε
 „εἰ μὲν δὴ Ὀδυσσεύς γε ἐμὸς παῖς ἐνθάδ' ἱκάνεις,
 σῆμά τί μοι νῦν εἶπ' ἀριφραδὲς, ὅφρα πεποιθῶ.“

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσ-
 σεύς 330

„οὐλήν μὲν πρῶτον τήνδε φράσαι ὀφθαλμοῖσιν,
 τήν ἐν Παρνησῷ μ' ἔλασεν σὺς λευκῷ ὀδόντι.
 οἰχόμενον· σὺ δέ με προΐεις καὶ πότνια μήτηρ
 ἐς πατέρ' Αὐτόλυκον μητρὸς φίλον, ὅφρ' ἂν ἐλοίμην
 δῶρα, τὰ δεῦρο μολῶν μοι ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν.
 εἰ δ' ἄγε τοι καὶ δένδρε' ἐντιμένην κατ' ἄλωην 335
 εἵπω, ἃ μοί ποτ' ἔδωκας, ἐγὼ δ' ἥτεόν σε ἕκαστα
 παιδνὸς ἐὼν, κατὰ κῆπον ἐπισπόμενος· διὰ δ' αὐτῶν
 ἱκνεύμεσθα, σὺ δ' ὠνόμασας καὶ ἔειπες ἕκαστα.

χυας μοι δῶκας τρισκαίδεκα καὶ δέκα μηλέας, 340
 κέας τεσσαράκοντ' ὄρχους δέ μοι ὧδ' ὀνόμηνας
 σειν πεντήκοντα, διατρύγιος δὲ ἕκαστος
 ἔνθα δ' ἀνὰ σταφυλαὶ παντοῖαι ἔασιν,
 πότε δὴ Διὸς ὦραι ἐπιβρίσειαν ὑπερθεύ.“
 Ὡς φάτο, τοῦ δ' αὐτοῦ λύτο γούνατα καὶ φίλον
 ἦτορ, 345
 ματ' ἀναγνόντος τά οἱ ἔμπεδα πέφραδ' Ὀδυσσεύς.
 πρὶ δὲ παιδὶ φίλῳ βάλε πήχεε· τὸν δὲ ποτὶ οἴ
 εν ἀποψύχοντα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς.
 τὰρ ἐπεὶ ῥ' ἄμπνυτο καὶ ἐς φρένα θυμὸς ἀγέρθη,
 οὔτις μύθοισιν ἀμειβόμενος προσέειπεν 350
 „Ζεῦ πάτερ, ἣ ῥα ἔτ' ἔστε θεοὶ κατὰ μακρὸν
 Ὀλυμπον,
 ἔτεδ' ὀν μνηστῆρες ἀτάσθαλον ὕβριν ἔτισαν.
 ν δ' αἰνῶς δείδοικα κατὰ φρένα μὴ τάχα πάντες
 τὰδ' ἐπέλθωσιν Ἰθακήσιοι, ἀγγελίας δὲ
 ντη ἐποτρύνωσι Κεφαλλήνων πολίεσσιν.“ 355
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσ-
 σεύς
 ἄρσει, μὴ τοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῆσι μελόντων.
 ἴομεν προτὶ οἶκον, ὃς ὀρχάτου ἐγγύθι κεῖται·
 τα δὲ Τηλέμαχον καὶ βουκόλον ἠδὲ συβώτην
 οὔπεμψ', ὥς ἂν δείπνον ἐφοπλίσσωσι τάχιστα.“ 360
 Ὡς ἄρα φωνήσαντε βάτην πρὸς δῶματα καλά.
 δ' ὅτε δὴ ῥ' ἴκοντο δόμους εὐναιετάοντας,
 ρον Τηλέμαχον καὶ βουκόλον ἠδὲ συβώτην
 νομένους κρέα πολλὰ κερῶντάς τ' αἰθοπα οἶνον.
 Τόφρα δὲ Λαέρτην μεγαλήτορα ὧ ἐνὶ οἴκῳ 365
 φίπολος Σικελὴ λούσεν καὶ χρίσεν ἐλαίῳ,
 πρὶ δ' ἄρα χλαῖναν κελὴν βάλεν· αὐτὰρ Ἀθήνη
 ρι παρισταμένη μέλε' ἦλδ' ἀνε ποιμένι λαῶν,
 Homeri Odyssea. 25

μειζονα δ' ἢ πάρος καὶ πάσσονα θῆκεν ιδέσθαι
 ἐκ δ' ἀσαμίνθου βῆ· θαύμαζε δέ μιν φίλος υἱὸς
 ὥς ἰδὲν ἀθανάτοισι θεοῖς ἐναλίγκιον αὐτήν·
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

„ὦ πάτερ, ἣ μάλα τίς σε θεῶν αἰειγενετάρῳ
 εἰδός τε μέγεθός τε ἀμείνονα θῆκεν ιδέσθαι.“

Τὸν δ' αὖ Λαέρτης πεπνυμένος ἀντίον ἦνδ'·
 „αἶ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίῃ καὶ Ἀπολλοῖος
 Νήρικον εἶλον, ἐϋκτίμενον πτολίεθρον,
 ἀκτὴν ἠπείροιο, Κεφαλλήνεσσιν ἀνάσσω,
 τοῖος ἐὼν τοι χθιζὸς ἐν ἡμετέροισι δόμοισιν,
 τεύχε' ἔχων ὥμοισιν, ἐφεστάμεναι καὶ ἀμύνειν
 ἄνδρας μνηστῆρας· τῷ κε σφέων γούνατ' ἔλυσεν
 πολλῶν ἐν μεγάροισι, σὺ δὲ φρένας ἐνδον ἰάνεαι.“

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
 οἱ δ' ἐπεὶ οὖν παύσαντο πόνου τετύκοντό τε δὲ
 ἐξείης ἔξοντο κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε·
 ἐνθ' οἱ μὲν δείπνῳ ἐπεχείρουν, ἀγχίμολον δὲ
 ἦλθ' ὁ γέρον Δολίος, σὺν δ' υἱεῖς τοῖο γέροντος
 ἐξ ἔργων μογέοντες, ἐπεὶ προμολοῦσα κάλεσσαν·
 μήτηρ γρηῦς Σικελή, ἣ σφεας τρέφε καὶ ῥα γαστήρ
 ἐνδυκέως κομέεσκεν, ἐπεὶ κατὰ γῆρας ἔμαρψεν·
 οἱ δ' ὥς οὖν Ὀδυσῆα ἰδὼν φράσσαντό τε θυμῷ
 ἔσταν ἐνὶ μεγάροισι τεθηπότες· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 μειλιχίοις ἐπέεσσι καθάπτόμενος προσέειπεν·

„ὦ γέρον, ἔξ' ἐπὶ δείπνον, ἀπεκλελάθεσθε δὲ
 βεῦς·

δηρὸν γὰρ σίτῳ ἐπιχειρήσειν μεμαῶτες
 μίμνομεν ἐν μεγάροισι, ὑμέας ποτιδέγμενοι αἰεὶ.
 Ὡς ἄρ' ἔφη, Δολίος δ' ἰθὺς κίε χεῖρε πετάσας
 ἀμφοτέρως, Ὀδυσσεὺς δὲ λαβὼν κύσε χεῖρ' ἐπὶ
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

ὦ φίλ', ἐπεὶ νόστησας ἐλδομένοισι μάλ' ἡμῖν 400
 οὐδ' ἐτ' ὀιομένοισι, θεοὶ δέ σ' ἀνήγαγον αὐτοί,
 οὐδέ τε καὶ μάλα χαῖρε, θεοὶ δέ τοι ὄλβια δοῖεν.
 καὶ μοι τοῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὅφρ' εὖ εἰδῶ,
 ἢ ἤδη σάφα οἶδε περίφρων Πηνελόπεια
 νόστησαντά σε δεῦρ', ἢ ἄγγελον ὀτρύνωμεν. 405

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσ-
 σεύς

ὦ γέρον, ἤδη οἶδε· τί σε χρὴ ταῦτα πένεσθαι;
 Ὡς φάθ', ὁ δ' αὖτις ἄρ' ἔξετ' ἐϋξέστον ἐπὶ δίφρῳ.
 ὡς δ' αὖτως παῖδες Δολίου κλυτὸν ἄμφ' Ὀδυσῆα
 δεικανόωντ' ἐπέεσσι καὶ ἐν χεῖρεσσι φύοντο, 410
 ἐξείης δ' ἔζοντο παρὰ Δολίου, πατέρα σφόν.

Ὡς οἱ μὲν περὶ δεῖπνον ἐνὶ μεγάροισι πένοντο·
 Ὅσσα δ' ἄρ' ἄγγελος ὦκα κατὰ πτόλιν ὥχετο πάντη,
 μνηστήρων στυγερὸν θάνατον καὶ κῆρ' ἐνέπουσα.
 οἱ δ' ἄρ' ὁμῶς αἰδόντες ἐφοίτων ἄλλοθεν ἄλλος 415
 μυχαῶ τε στοναχῇ τε δόμων προπάροιθ' Ὀδυσῆος,
 ἐκ δὲ νέκυσ οἴκων φόρεον καὶ θάπτου ἕκαστοι,
 τοὺς δ' ἐξ ἀλλάνων πολίων οἰκόνδε ἕκαστον
 πέμπου ἀγειν ἀλιεύσι θοῆς ἐπὶ νηυσὶ τιθέντες·
 αὐτοὶ δ' εἰς ἀγορὴν κίον ἀθρόοι, ἀχνύμενοι κῆρ. 420
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἤγερθεν ὀμηγερέες τ' ἐγένοντο,
 τοῖσιν δ' Εὐπείδης ἀνὰ θ' ἴστατο καὶ μετέειπεν·
 παιδὸς γάρ οἱ ἄλαστον ἐνὶ φρεσὶ πένθος ἔκειτο,
 Ἀντιφῶν, τὸν πρῶτον ἐνήρατο δῖος Ὀδυσσεύς·

τοῦ ὅγε θακρυχέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν 425

ὦ φίλοι, ἢ μέγα ἔργον ἀνὴρ ὅδ' ἐμήσατ' Ἀχαιοὺς·
 τοὺς μὲν σὺν νῆεσσιν ἄγων πολέας τε καὶ ἐσθλοὺς
 ὤλεσε μὲν νῆας γλαφυράς, ἀπὸ δ' ὤλεσε λαοὺς·
 τοὺς δ' ἐλθὼν ἔκτεινε Κεφαλλήνων ὅχ' ἀρίστους,
 ἀλλ' ἄγετε, πρὶν τοῦτον ἢ ἐς Πύλον ὦκα ἰκέσθαι 430

ἥ καὶ ἐς Ἥλιδα δῖαν, ὅθι κρατέουσιν Ἐπειοί,
 ἴομεν· ἥ καὶ ἔπειτα κατηφές ἐσόμεθ' αἰεὶ·
 λῶβη γὰρ τάδε γ' ἐστὶ καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι,
 εἰ δὴ μὴ παίδων τε κασιγνήτων τε φονῆας
 τισύμεθ'. οὐκ ἂν ἔμοιγε μετὰ φρεσὶν ἡδὺ γένοιτο 435
 ζώμεν, ἀλλὰ τάχιστα θανῶν φθιμένοισι μετεῖην.
 ἀλλ' ἴομεν, μὴ φθέωσι περαιοθέντες ἐκείνοι·"

Ὡς φάτο δακρυχέων, οἶκτος δ' ἔλε πάντας Ἀχαιοῦς
 ἀγχίμολον δέ σφ' ἦλθε Μέδων καὶ θεῖος ἀοιδὸς
 ἐκ μεγάρων Ὀδυσῆος, ἐπεὶ σφας ὕπνος ἀνήκεν, 440
 ἔσταν δ' ἐν μέσσοισι· τάφος δ' ἔλεν ἄνδρα ἕκαστον.
 τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε Μέδων πεπνυμένα εἰδώς

„Κέκλυτε δὴ νῦν μεν, Ἰθακῆσιοι· οὐ γὰρ Ὀδυσ-
 σεὺς

ἀθανάτων ἀέκητι θεῶν τὰδ' ἐμήσατο ἔργα·
 αὐτὸς ἐγὼν εἶδον θεὸν ἄμβροτον, ὅς ῥ' Ὀδυσῆϊ 445
 ἐγγύθεν ἐστήκει καὶ Μέντορι πάντα ἐφίκει.
 ἀθάνατος δὲ θεὸς τοτὲ μὲν προπάρουθ' Ὀδυσῆος
 φαίνεται θαρσύνων, τοτὲ δὲ μνηστῆρας ὀρίων
 θῦνε κατὰ μέγαρον· τοὶ δ' ἀγχιστῖνοι ἐπιπτον·"

Ὡς φάτο, τοὺς δ' ἄρα πάντας ὑπὸ χλωρὸν 450
 ἦρει.

τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε γέρων ἦρως Ἀλιδέροης
 Μαστορίδης· ὁ γὰρ οἶος ὄρα πρόσσω καὶ ὀπίσσω·
 ὃ σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν

„Κέκλυτε δὴ νῦν μεν, Ἰθακῆσιοι, ὅττι κεν εἴπω·
 ὑμετέρῃ κακότητι, φίλοι, τάδε ἔργα γέγοντο· 455
 οὐ γὰρ ἐμοὶ πείθεσθ', οὐ Μέντορι ποιμένι λαῶν,
 ὑμετέρους παῖδας καταπανέμεν ἀφροσυνάων,
 οἳ μέγα ἔργον ἔρεξαν ἀτασθαλίῃσι κακῆσιν,
 κτήματα κείροντες καὶ ἀτιμάζοντες ἄκοιτιν
 ἀνδρὸς ἀριστῆος· τὸν δ' οὐκέτι φάντο νέεσθαι. 460

καὶ νῦν ὦδε γένοιτο· πείθεσθέ μοι ὡς ἄγορεύω·
μὴ ἴομεν, μὴ πού τις ἐπίσπαστον κακὸν εὖρη.”

Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρ' ἀνήϊξαν μεγάλῳ ἀλαλητῷ
ἡμίσεων πλείους· τοὶ δ' ἄθροοι αὐτόθι μένον·
οὐ γάρ σφιν ἄδε μῦθος ἐνὶ φρεσὶν, ἀλλ' Εὐπείθει
παίδοντ'· αἴψα δ' ἔπειτ' ἐπὶ τεύχεα ἑσσεύοντο. 466
αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἔσσαντο περὶ χροῖ νώροπα χαλκόν,
ἄθροοι ἠγερέθοντο πρὸ ἄστεος εὐρυχόροιο.

τοῖσιν δ' Εὐπείθης ἠγήσατο νηπιέησιν·
φῆ δ' ὄγε τίσεσθαι παιδὸς φόνον, οὐδ' ἄρ' ἔμελλεν
ἂψ ἀπονοστήσειν, ἀλλ' αὐτοῦ πότμον ἐφέψειν. 471
αὐτὰρ Ἀθηναίῃ Ζῆνα Κρονίωνα προσηύδα

„ὦ πάτερ ἡμέτερε, Κρονίδη, ὕπατε κρείοντων,
εἰπέ μοι εἰρομένη, τί νύ τοι νόος ἐνδοθι κεῦθαι;
ἢ προτέρω πόλεμόν τε κακὸν καὶ φύλοπιν αἰνὴν 475
τεύξεις, ἢ φιλότητα μετ' ἀμφοτέροισι τίθησθα;”

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς
„τέκνον ἐμόν, τί με ταῦτα διείρεαι ἡδὲ μεταλλᾶς;
οὐ γάρ δὴ τοῦτον μὲν ἐβούλευσας νόον αὐτῇ,
ὥς ἦτοι κείνους Ὀδυσσεὺς ἀποτίσεται ἐλθών; 480
ἔρξον ὅπως ἐθέλεις· ἐρέω τέ τοι ὥς ἐπέοικεν.

ἐπειδὴ μνηστῆρας ἐτίσατο δῖος Ὀδυσσεὺς,
ὄρκια πιστὰ ταμόντες ὁ μὲν βασιλευέτω αἰεὶ,
ἡμεῖς δ' αὖ παίδων τε κασιγνήτων τε φόνοιο
ἐκλήσιν θέωμεν· τοὶ δ' ἀλλήλους φιλέοντων 485
ὥς τὸ πάρος, πλουῖτος δὲ καὶ εἰρήνῃ ἅλις ἔστω.”

Ὡς εἰπὼν ὤτρυνε πάρος μεμανῖαν Ἀθήνην,
θῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρῆνων αἴλασα.

Οἱ δ' ἐπεὶ οὖν σίτοιο μελίφρονος ἔξ ἔρον ἔντο,
τοῖς δ' ἄρα μύθων ἦρχε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς· 490

„Ἐξελθὼν τις ἴδοι μὴ δὴ σχεδὸν ὥσι κιόντες.”
ὣς ἔφατ'· ἐκ δ' υἱὸς Διολίου κίεν, ὥς ἐκέλευεν·

στῇ δ' ἄρ' ἐπ' οὐδὸν ἰὼν, τοὺς δὲ σχεδὸν εἰσίδε
πάντας·

αἶψα δ' Ὀδυσσεῖα ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

„Οἶδε δὴ ἐγγὺς ἔασ'· ἀλλ' ὀπλιζόμεθα θᾶσσον.“
ὥς ἔφαθ', οἳ δ' ὤρνυντο καὶ ἐν τεύχεσσι δύνοντο, 496
τέσσαρες ἄμφ' Ὀδυσῆ', ἔξ δ' υἱεῖς οἱ Δολιχιοί·
ἐν δ' ἄρα Λαέρτης Δολίος τ' ἐς τεύχε' ἔδυνον,
καὶ πολιοὶ περ ἐόντες, ἀναγκαῖοι πολεμισταί.
αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἔσσαντο περὶ χροῖ νάροπα χαλκόν, 500
ὥϊάν ῥα θυράς, ἐκ δ' ἦϊον, ἦρχε δ' Ὀδυσσεύς.

Τοῖσι δ' ἐπ' ἀρχιμόλου θυγάτηρ Διὸς ἦλθεν Ἀθήνη
Μέντορι εἰδομένη ἡμὲν δέμας ἡδὲ καὶ αὐδὴν.

τὴν μὲν ἰδὼν γήθησε πολύτλας Διὸς Ὀδυσσεύς·
αἶψα δὲ Τηλέμαχον προσεφώνεεν ὃν φίλον υἱόν 505

„Τηλέμαχ', ἦδη μὲν τόδε γ' εἶσεαι αὐτὸς ἐπελθὼν,
ἀνδρῶν μαρναμένων ἵνα τε κρίνονται ἄριστοι,
μήτι καταισχύνειν πατέρων γένος, οἳ τὸ πάρος περ
ἀλκῇ τ' ἠγορέῃ τε κεκάσμεθα πᾶσαν ἐπ' αἶαν.“

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦνδ' αἶψα 510
„ὄψεαι, αἳ κ' ἐθέλησθα, πάτερ φίλε, τῷδ' ἐπὶ θυμῷ
οὔτι καταισχύνοντα τεδὸν γένος, ὥς ἀγορεύεις.“

Ὡς φάτο, Λαέρτης δ' ἐχάρη καὶ μῦθον ἔειπεν·
„τίς νῦ μοι ἡμέρη ἦδε, θεοὶ φίλοι; ἢ μάλα χαίρων
υἱὸς θ' υἱωνός τ' ἀρετῆς πέρι δῆριν ἔχουσιν.“ 515

Τὸν δὲ παρισταμένη προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη
„ὦ Ἀρκεισιδάδη, πάντων πολὺ φίλταθ' ἐταίρων,
εὐξάμενος κούρη γλαυκῶπιδι καὶ Διὶ πατρὶ,
αἶψα μάλ' ἀμπεπαλὼν προῖει δολιχόσκιον ἔγχος.“

Ὡς φάτο, καὶ ῥ' ἐμπνευσε μένος μέγα Παλλὰς
Ἀθήνη. 520

εὐξάμενος δ' ἄρ' ἔπειτα Διὸς κούρη μέγαλοιο,
αἶψα μάλ' ἀμπεπαλὼν προῖει δολιχόσκιον ἔγχος,

καὶ βάλεν Εὐπείθεα κόρυθος διὰ χαλκοπαρήου.
 ἣ δ' οὐκ ἔγχος ἔρυτο, διαπρὸ δὲ εἰσατο χαλκὸς,
 θούπησεν δὲ πεσὼν, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ. 525
 ἐν δ' ἔπεσον προμάχοις Ὀδυσσεὺς καὶ φαίδιμος υἱὸς,
 κύπτου δὲ ξίφεσίν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν.
 καὶ νῦ κε δὴ πάντας ὄλεσαν καὶ ἔθηκαν ἀνόστους,
 εἰ μὴ Ἀθηναίη, κούρη Διὸς αἰγιόχοιο,
 ἥσεν φωνῇ, κατὰ δ' ἔσχεθε λαὸν ἅπαντα. 530
 „Ἰσχεσθε πολέμου, Ἰθακήσιοι, ἀργαλέοιο,
 ὅς κεν ἀναιμωτὶ γε διακρινθεῖτε τάχιστα.“
 Ὡς φάτ' Ἀθηναίη, τοὺς δὲ χλωρὸν δέος εἶλεν·
 τῶν δ' ἄρα δεισάντων ἐκ χειρῶν ἔπτατο τεύχεα,
 πάντα δ' ἐπὶ χθονὶ πῖπτε, θεᾶς ὅπα φωνησάσης· 535
 πρὸς δὲ πόλιν τρωπῶντο λιλαιόμενοι βιότοιο.
 σμερδαλέον δ' ἐβόησε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς,
 οἴμνησεν δὲ ἄλεις ὥστ' αἰετὸς ὑψιπετής.
 καὶ τότε δὴ Κρονίδης ἀφίει ψολόεντα κεραυνὸν,
 καὶ δ' ἔπεσε πρόσθε γλαυκῶπιδος ὀβριμοπάτρης.
 δὴ τότε Ὀδυσσεῖα προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη 541
 „Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 ὄσχεο, παῦε δὲ νεῖκος ὁμοίου πολέμοιο,
 μήπως τοι Κρονίδης κεχολῶσεται εὐρύοπα Ζεὺς.“
 Ὡς φάτ' Ἀθηναίη, ὃ δ' ἐπείθετο, χαῖρε δὲ θυμῷ.
 ὅρκια δ' αὖ κατόπισθε μετ' ἀμφοτέροισιν ἔθηκεν 546
 Παλλὰς Ἀθηναίη, κούρη Διὸς αἰγιόχοιο,
 Μέντορι εἰδομένη ἥμην δέμας ἥδ' αὐδὴν.

INDEX.

Ἀβαντες Euboeae populus B 536.

542. — μεγαθύμων B 541
ἀρχός (Elephenor). Δ 464
κρείων.

Ἀβαρβαρή, νύμφη νηΐς Z 22.

Ἄβας, Eurydamantis f., acc. E
148. a Diomede occ.

Ἄβιοι (γαλατοφάγοι) δικαιότα-
τοι ἀνθρώπων, gen. N 6.

Ἀβληρον occ. Antilochus Z 32.

Ἄβυδος urbs ad Hellespontum,
acc. B 836. Ἀβυδόθεν Δ 500.
Ἀβυδόθι P 584.

Ἀγάθων Priami f., δῖον Ω 249.

Ἀγακλῆς, ἦος Myrmidon, pater
Eregei, gen. Π 571.

Ἀγαμεμνονέη, Ἀθήνη equam Ψ
295. 525. — ἄλοχον (Clytae-
mnestram) γ 264 — νῆα K 326.

Ἀγαμεμνονίδης... Ὀρέστης α
30.

Ἀγαμέμνων A 94. 318. 335. B

21. Δ 178. Z 53. H 57. Θ 78.

I 13. 263. 386. K 9. A 91.

216. 661. Π 26. T 249. γ 234.

— gen. H 383. I 269. A 219.

Ψ 38. ξ 70. 117. — dat. B

107. Θ 218. I 253. 439. A

766. Ψ 155. 296. γ 143. δ

584. — acc. A 90. B. 224. A

284. — voc. B 362. Ψ 49. ω

186. cf. Ἀτρείδη κύδιστε. —

ἄναξ ἀνδρῶν Ἀ. A 172. 442.

506. B 402. 441. 612. Γ 81.

267. 455. Δ 148. 255. 336. E

38. Z 33. H 162. 314. Θ 278.

I 114. 672. K 64. 86. 119.

232. A 99. 254. Ξ 64. 103.

134. Σ 111. T 51. 76. 172.

184. Ψ 161. 895. Φ 77 et voc.

Ψ 49. cf. Ἀτρείδη κύδιστε.

— Ἀτρείδης cf. h. v. — δῖω

B 221. Γ 120. Σ 257. λ 168.

δῖον Δ 223. H 312. A 251.

Ψ 36. — εὐρυκρείων A 102.

355. 411. Γ 178. H 107. 322.

A 107. 238. N 112. Π 273.

Ψ 887. γ 248. — κρείων A

130. 285. B 100. 369. 411.

477. 576. Γ 118. Δ 153. 188.

204. 283. 311. 356. 368. E

537. Z 63. H 405. I 62. 368.

K 42. A 126. 153. 177. Ξ 41.

Π 58. 72. Σ 445. Ψ 110. —

ποιμένι λαῶν Δ 414. H 230.

T 35. Ω 654 et acc. B 243.

A 187. 202. δ 532. — V.

Ἀτρείων.

Ἀγαμήδη, Augiae f., Mulli uxor,

πολυφάρμακον ξανθήν A

740.

Ἀγαπήνωρ Ancaei f., Arcadam

dux B 609.

Ἀγασθένης, εὖος, Ἀνγηιάδης, pa-

ter Polykeni, Eleorum dux,

gen. B 624.

Ἀγαστροφον Παιονίδην inter-

ficat Diomedes A 338. — ἰφθί-

μοιο A 373.

Ἀγανῆ Nereis Σ 42.

Ἀγέλαον occ. Hector A 302.

Ἀγέλαος Δαμαστορίδης, procus

Penelopes v 321. χ 212. 241.

interficatur ab Ulixē (χ 293.)

327. — vocativ. v 339. χ 136.

— Ἀγέλαος χ 131. 247.

Ἀγέλαον Φραδμονίδην occ. Dio-

medes Θ 257.

- Ἀγέλως* v. *Ἀγέλαος*.
Ἀγέλαος, *οὐρός*, *Ἀντηνορίδης* *Α* 59. *Φ* 579. *pater* Echecli *T* 474. *nom.* *M* 93. — *dat.* *Φ* 800. — *ἀντιθέοιο* *Φ* 595. — *δῖος* *Ξ* 425. *O* 340 (*ubi* *interf.* Clonium). *Φ* 579. — *δῖον* *Α* 59. *N* 490. *Π* 535. *Φ* 545. — *μεγάθυμος* *Δ* 467 (*ubi* *occ.* Elephenora) *N* 598.
Ἀγκαῖος, Arcadum dux, Agapenor's p. *gen.* *B* 609.
Ἀγκαῖον Pleuronium Nestor certamine vicit *Ψ* 635.
Ἀγλαΐη, Charopi uxor, Nirei mater, *gen.* *B* 672.
Ἀγριος, Porthai f., *Ξ* 117.
Ἀγχιάλον Hector *occ.* *E* 609.
Ἀγχιάλος Phaeax *Φ* 112.
Ἀγχιάλος Taphius, Mentae p., *δαΐφρονος* *α* 180, 418.
Ἀγχίσης, *αο*, Caryis f. *T* 239. Aeueae, Hippodamiae pat. q. v. — *nom.* *T* 240. — *dat.* *B* 820. *E* 313 (*βουνοκάλεοντι*). — *acc.* *T* 239. — *υἱὸς ἀμύμονος* *E* 247. — *ἄναξ ἀνδρῶν* *E* 268. — *γαμβρὸς Ἀ.αο* (Alcathous) *N* 428. — *υἱὸς μεγαλήτορος* *E* 468. *T* 208. — *παῖς* *T* 112. *ἐὺς* *B* 819. *M* 98. *P* 491.
Ἀγχίσης Sicyonius v. *seq. voc.* 2).
Ἀγχισιάδης *Αἰνείας* *P* 754. *T* 160. — 2) *Ἐχέπωλος* Sicyonius *Ψ* 296.
Ἀδάμας *Ἀσιάδης* Troj. *N* 771. — *acc.* *M* 140. *N* 560 (*occ.* a Merione). 759.
Ἀδμητος, *ον*, *οιο*, p. Eumeli, *gen.* *B* 713. *Ψ* 289. 391. 532. — *dat.* *B* 714, (*uxor* Alcestis).
Ἀδρήστεια, urbs Troj., *acc.* *B* 828.
Ἀδρήστη Helenae serva *δ* 123.
Ἀδρηστίνη *Αἰγιάλεια* *E* 412.
Ἀδρηστος Percosius, Meropis f. *B* 830. — *acc. capit* Menelaus *Z* 37. 46. — *ἤρῳα* vulnerat Agamemno *Z* 63. *occ.* *A* 333.
Ἀδρηστος Sicyonius *B* 572. — *θυγάτηρ* *Ξ* 121 ab Oeneco in matrimon. ducta (altera: *Αἰγιάλεια*). — *ταχὺς ἔππος* *Ψ* 347.
Ἀδρηστον *occ.* Patroclus *Π* 694.
Ἀεΐδης *Ἀκτωρ*, *gen.* *B* 513.
Ἀηδών Pandarei f., Ityli m., *χλωρῆς* *π* 518.
Ἀθῆναι, *άων* *γ* 307. — *ἱεράων* *λ* 323. — *έων* *γ* 278. *ἄκρον*, *Σούριον*. — *Ἀ.ης* *B* 549. — *acc.* Erechthei *B* 546. — *εὐρύαντιαν* *Ἀθῆνην* *η* 80.
Ἀθηναίη *A* 221. *Δ* 20. 22. 104. *E* 333. 418. *H* 58. *Θ* 444. 457. 459. 540. *I* 254. *A* 45. *N* 827. *Φ* 423. *X* 224. *γ* 52. 343. *ε* 5. *ξ* 229 *Διὸς ἐκγεγαυῖα*. *τ* 479. *υ* 72. *χ* 224. 297. *ω* 472. 533. 545. — *gen.* *Z* 379 *ές*. 384 *ές*. *O* 71 *διά βουλάς*. *γ* 145 *δεινὸν χόλον*. — *dat.* *Δ* 64. *Φ* 392. — *acc.* *B* 156. *Δ* 69. *E* 713. *Θ* 351. 426. *K* 516. *T* 341. *Φ* 419. *Ψ* 388. *ε* 108. — *voc.* *B* 371. *Δ* 288. *H* 132. *Θ* 447. [*Π* 97]. *δ* 341. *η* 311. *ε* 132. *σ* 235. *ω* 376 *semper*, *Θ* 447 *except.*, hac formula *αἱ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίη καὶ Ἀπόλλων*. — *ἀγγελίης* *O* 213. *π* 207. *acc.* *E* 765. *νηὸν Ἀθ.* *ἀγγελίης* *Z* 269. 279. — *κλυτὸν ἄλσος* *ξ* 322 (*ap.* Phaeaces). — *νηὸν Ἀθ.* *γλαυκῶπιδος* *Z* 88 (Troj.). *γλαυκῶπιδι* *I* 390. *A* 729. *Ψ* 769. — *ἐπὶ γούνασιν ἡνκόμοιο* *Z* 92. 273. 303. — *κούρη Διὸς* (*locis*, quibus * *praefixus* *Διὸς αἰγιάλοιο*) * *E* 733. * *Θ* 384. *β* 296. *ε* 382.

*ν 190. *252. *371. *ω 529.
 *547. dat. *δ 752. acc. *γ
 42. ν 300. — λαοσσός N 128.
 — ληϊτιδι K 460. — Παλ-
 λός cf. h. v. — πότινι 'Α, ἐρυ-
 σίπολι, δὲα θεάων Z 305. —
 V. *Ἀτρυτώνη. Τριτογένεια.* —
Ἀθηναῖοι Menestheo duce 50
 navibus c. Trojam profecti B
 551 (κοῦροι 'Αων). [558 (φά-
 λαγγες)]. — Δ 328 μῆστω-
 ρες αὐτῆς. — N 196 Stichius
 et Menestheus eorum duces et
 O 337 Iasus. — 'Αων προλε-
 λεγμένοι N 689.
Ἀθήνη A 194. Δ 390. E 290.
 676. 844. H 154. Θ 287. K
 366. 507. Δ 714. 721. 758. Ξ
 178. O 123 [668]. P 398. 544.
 561. Σ 203. T 48. 358. 438.
 Φ 284. 304. X 247. 299. Ψ
 399. 405. 774. Ω 100. α 144.
 β 12. 116. 267. 416. γ 12. 76.
 435. ε 401. ζ 2. 139. η 14.
 110. 140. θ 18. 193. ι 317. ν
 221. 429. ξ 2. 216. π 166.
 172. [260.] 454. ρ 63. 360. σ
 69. 155. 346. υ 30. 284. χ
 250. 273. ψ 156. 371. ω 367.
 — gen. [K 497.] O 412. T 94.
 π 233. — dat. Γ 439. E 430.
 Z 293. 301. K 275. 571. 578.
 A 736. T 192. β 261. γ 445.
 δ 502. 761. θ 493. ο 222. τ
 2. 52. — acc. Δ 73. T 349. X
 186. α 118. γ 419. π 155. ω
 487. voc. E 117. K 280. —
Ἀλκιομενής Δ 8. E 908. —
ἄλσος ap. Phaeaces ζ 291. —
γλαυκῶπις B 172. 279. 446.
 Δ 439. E 29. 133. K 482.
 553. X 446. α 319. 364. β
 399. 420. γ 218. 371. ε 437. ζ
 24. 41. η 78. λ 626. ο θ. 292.
 π 451. τ 604. φ 358. ω 516.
 541. et infra θεῶ γλαυκ.

γλαυκῶπιν α 156. — *ἐνπλό-
 καμος, δεινὴ θεός* η 40. —
θεῶ γλαυκῶπις B 166. E
 405. 420. 719. 793. 825. 853.
 H 17. 33. 43. Θ 30. 357. P
 567. Σ 227. T 69. X 177.
 214. 238. α 44. 80. 178. 221.
 314. β 382. 393. γ 13. 25. 229.
 329. 355. δ 795. ε 427. ζ 13.
 112. η 19. 27. 47. ν 236. 287.
 329. 361. 374. 392. 420. σ
 158. 187. υ 44. φ 1. ψ 242.
 344. — *Διὸς θυγάτηρ* B 547.
 χ 205. ω 502. — *Ἄρης ἱέρεια*
Theano Z 300. — *κούρη αἰ-
 γιόχοιο Διὸς γλαυκῶπις* K
 553. *κούρη Δ. αἰγ.* γ 394. —
λαοσσόν χ 110. — *μεγάθυ-
 μον* θ 520. ν 121. — *νηὸς 'Α.*
(Troj.) Z 297. — *Παλλὰς* cf.
 h. v. — *πολύβουλος* E 280.
 π 282.
Ἀθήνη v. *Ἀθῆναι.*
Ἀθύως mons, ἐξ Ἀθῶς Σ 229.
Αἰαίη Κίρκη ε 32 *δολεῖσα.*
 — gen. μ 268. — *νήσον* (Cir-
 ces) κ 135. λ 70. μ 3 ubi Au-
 rorae domus et Solis ortus.
Αἰακίδης, Aeaci nepos ex Peleo,
 Achilles. — gen. I 184. P
 271 (θεράπων Patroclus).
 426 (ἵπποι). 472 (τεύχεα).
 Σ 221. 222 (ὅπα χάλκεον).
 Φ 178 δόρυ μέλινον. —
 acc. I 191. — *Αἰ. Ἀχιλῆα* A
 805. Φ 178 δόρυ μέλινον.
 — *ἄμύμονος* Π 140. 854. —
δαΐφρονος K 402. P 76. —
ποδῶκος B 860. 874. Π 134.
 165 *θεράποντα* (Patroclum).
 865 *θεράποντα* (Automedon-
 tem). P 388 *θεράπ.* (Patrocl.)
 486 *ἵππω.* Ψ 28 *νηί.* λ 471
 et 538 *ψυχῇ.*
Αἰακίδης Πηλεὺς Π 15. Φ 189.
 — dat. Σ 433.

λακός Jovis f., Rex Aeginae, Pelei p. Φ 189.

λας major, Telamoniis f., Salaminius. A 145. B 557. H 206. 219. 260. 268. 305. Θ 268. 330. I 223. 689. A 485. 489. 556. 560. 594. M 400. 404. N 190. 809. Ξ 469. O 436. 501. 516. 685. 727. 745. Π 102. 119. P 128. 132. 137. 230. 237. 279. 312. 356. 651. Ψ 720. 818. — gen. Ξ 402. O 429. 434. P 304. λ 469. ω 17. — A 138 γέρας. Π 114 δάρον μελίλων. O 431 θεράπων (Lycophron). H 183 κληρός. 309 μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους. N 681 νέες. H 245 εἰ 266 δεινὸν σάκος ἐπταβόειον. — dat. H 203. O 482. Ψ 822. — acc. Γ 225. H 179. 311. 321. Θ 272. K 53. A 464. 544. 589. M 342. 343. O 301. λ 550. — voc. H 288. N 68. P 120. λ 553 (παῖ Τελαμώνος). — βοήν ἀγαθός O 249. gen. P 102. — ἀμαρτοσπές, βουγόμε N 824. — ἀντίθεον K 112. — Ἀρήιος γ 109. — δαΐφρονι P 123. Ξ 459. — διογενής A 489. H 249. Τελαμώνι, κολῶνε λαῶν H 234. I 644. A 465. — ἔρκος Ἀχαιῶν Γ 229. Z 5. H 211. — κυδαλίμοιο O 415. — μεγαθύμου A 479. P 303. — μεγαλήτορος P 166. dat. O 674. acc. P 626. — μέγας I 169. Π 358. μέγαν, Τελαμώνιον υἱὸν A 563. 591. — πελώριος Γ 229. H 211. P 360. acc. P 174. — πέπον P 120. — Τελαμωνιάδης I 622 (ἀντίθεος). Ψ 838. gen. Θ [224.] 267. A 7. 542. O 280. P 235. Σ 193. λ 543. dat. δαΐφρονι τῷ, Ξ

459. — Τελαμώνιος B 528. 768. Δ 473. E 610. 615. Z 5. H 224. 283. A 526. M 370. 378. N 76. Ξ 511. Π 116. — Τελαμώνιος ἄλκιμος M 349. 362. — μέγας Τελαμώνιος M 362. N 321. Ξ 409. O 471. 560. P 628. 715. Ψ 708. 722. 811. 842 et acc. P 115. Τελαμώνιον N 702. Τελαμώνιε v. supra διογενής. — Τελαμώνιον N 67. υἱὸν A 563. 591. N 67. P 115. — παῖδιμος E 617. H 187. A 496. O 419. P 284. — V. Τελαμών. Αἶας minor, Oilei f., Locrus, Ψ 774. 789. δ 499. 509. — voc. M 366. Ψ 483 νεῖκος ἄριστε, κακοφραδές. 493. — Μείδων Αἶαντος ἀδελφεός N 695. O 534. — Οἰλήος ταχὺς A B 527. — μείων N 66. 701. Ξ 442. 520. P 256. Ψ 473. 488. 754. — Οἰλιάδης Π 330. — ταχόν K 110. 175. — παῖδιμος Ψ 779. Αἶαντε N 46. 47. Π 555. 556. P 509. 531. 732. 747. 752. — ἀμφοτέρω M 265. — δῶο B 406. E 519. Z 436. K 228 (θεράποντες Ἀρηός). M 335 (πολέμου ἀκορέστω). N 197. 201 (κορυστά). Σ 163 (κορ.) voc. Δ 285. M 354. P 508. 669. Αἶαντεσσι Δ 273. 280 M 353. P 668. 707. — δὺ' Αἶαντες εἰ Αἶ. δῶο Θ 79. N 313. θοῦριν ἐπιειμένον ἀλκήν H 164. Θ 262. Σ 157. — Αἶαντας N 126.

Αἰγαί, Achajae u., ubi Neptunus cultus, acc. Θ 203. N 21. ε 361. Αἰγαίων acc. (= Βριάρεων) A 404.

Αἰγείδης, Θησεία [A 265].

Αἰγιάλεια περίφρων Ἀδρηστική, Diomedis uxor E 412. cf. 415.

Αἰγιαλός Agamemnonis ditio, acc. B 575.

Αἰγιαλός Paphlagoniae u., acc. B 855.

Αἰγίλιψ, *τροχηΐαν* Ulixi subiect. B 633.

Αἰγίνα, acc. B 562. — *Rex Αἰακός* q. v.

Αἰγίου Achaiae et Agamemnonis u. B 574.

Αἰγισθος, *Θνεστιάδης* δ 518. Clytaemnestram in matrimonium duxit α 35 (occiditur ab Oreste α 30, interfic. Agamemnonem α 36) γ 194. 303. 529. λ 409. — *Αἰγισθοιο* u 42. γ 235. λ 389. ω 22. — *Αἰγισθον* δ 537. ω 97. — *Αἰγισθον* γ 256. — *ἀμύμονος* α 29. — *ἀνάλκιδος* γ 310. — *δολόμητις* γ 250. δ 525. acc. α 300. γ 198. 308.

Αἰγυπτιος ἥρως Ithacensis. Antiphi p. β 15 (et insuper 3 filiorum β 21).

Αἰγυπτιοί, acc. δ 83 (visit Melaeus). — *ἀνδρῶν* ξ 263. 286. acc. ρ 432.

Αἰγυπτιος, v. *Θῆβαι*, *Πολύδαμνα*, *Πρωτεύς*.

Αἰγυπτος terra, plena medicorum. gen. δ 355. — dat. γ 300. δ 351. ξ 275. — *Αἰγυπτόνδε* δ 483. ξ 246. ρ 426. — *πικρήν* ρ 448.

Αἰγυπτος = Nilus. *ἑρρεΐτην* ξ 257. — *ποταμῷ* ξ 258. ρ 427. — *διπιετός ποταμοῖο* δ 477. 581.

Αἶδης I 158. O 188. 191. — *Αἶδας* (---) Φ 48 εἰς. X 213 εἰς. 389 εἰν. Ψ 76 εἰς. λ 69. 164 εἰς. 211 εἰν. 425 εἰς. 625 εἰς. μ 383 εἰς. — *Αἶδην* I 569. — *Αἶδος* (---) Z 284 εἶσω. 422 εἶσω. X 425

εἶσω. Ω 593 εἰν. κ 502 εἰς (---). λ 635 εἰς (---) v. inf. — *Αἶδεω* Θ 16 ἐνερθ. μ 17 εἰς. cf. κ 512. ψ 322. — *Αἶδι* A 3. Z 487. A 55. Ψ 244. — *Αἶδος δ ε* H 330. II 856. T 294. X 362. Ψ 137. 410. ξ 11. κ 560. λ 65. 475. — *ἐνέροισιν ἀνάσσω* O 188. — *δόμον Αἶδα* λ 69. *δόμον Αἶδος* Γ 322. H 131. A 263. Ξ 457. ubi semper εἶσω. T 336. Ω 246 εἶσω. item ι 524. λ 150. 627 et ψ 252. *δόμον εὐρώεντα* κ 512. ψ 322. — *εἰν Αἶδα* *δόμοισιν* X 52. Ψ 19. 103. 179. δ 834. γ 350. ν 208 ω 264. — *εἰν Αἶδα* *δόμοις* ω 204. — *Αἶδα* *δόμους* X 482. κ 175. 491. 564 et ξ 208. εἰς. — *δῶμ' Αἶδα* O 251. μ 21. — *εὐρυπυλὲς Αἶδος* δῶ Ψ 74. λ 571. — *ἰφθίμω Αἶδη* κ 534. λ 47. — *Αἶδι* *κλυτοπῶλω* E 654. A 445. II 625. — *Αἶδος κύνει* (---) E 845. — *πελώριος* E 395. — *Αἶδα* *πυλάρτα* Θ 367 εἰς. λ 271 εἰς — *κρατεροῖο*. — *Αἶδος* *πυλάρτα* *κρατεροῖο* N 415. — *Αἶδα* *πύλῃσιν* I 312. ξ 156. acc. E 646. Ψ 71. — *κύνα* *στρυγοῦ Αἶδα* Θ 368. *Αἰδωνεύς*, ἦι E 190. — *ἀναξ* *ἐνέρων* T 61.

Αἰήτης, αο, Solis ex Perse f., Circes frater, gen. μ 70. — *αἰσόφρονος* κ 137 (*αὐτοκασίγνητος* Circe).

Αἶθη Ψ 409. — *Ἀγαμεινονεην* (equam) Ψ 295. — *καλλίτριχος* Ψ 525.

Αἶθινες, ων. Thessaliae pop., dat. E 744.

Αἰθίοπες, ων. gen. Ψ 206. ε 282. — dat. ε 287. — acc. α

- 22 τηλόθ' ἔοντας. 23 ἐσχάτους ἀνδρῶν. δ 84. — ἀνύμους Αἰθιοπῆας A 423.
- Αἶθρη, Pitthei f., Helenae ministra Γ 144.
- Αἶθρων, Hectoris equus [Θ 185.]
- Αἶθρων nomen Ulixis fictum, τ 183.
- Αἰμονίδης Λαέρκης, gen. P 467.
- Αἰμονίδης Μαίων, Thebanus A 394.
- Αἴμων κρείων Pylius, acc. Δ 296.
- Αἰνέας N 541.
- Αἰνέας, Anchisae f., E 166. 247. 297. 514. 541. 571. N 489. 500. 502. Ξ 425. O 332. Π 608. 616. P 333. 344. 513. 534. T 86. 161. 199. 278. 286. 288. 320. 327. 347. — Αἰνείας E 263. 305. 323. 559. 564. — dat. E 432. 450. Z 75. N 494. 504. [Π 614.] P 758. T 274. 307. — acc. E 435. 445. 512. A 58. N 459. 477. Π 536. P 323. 484. T 79. 311. 325. Ψ 292. — Αἰνεία voc. E 180. 230. Z 77. N 463. Π 620. P 327. 485. T 83. 178. 332. — gen. Αἰνείω E 534. — Ἀχγισιάδης P 754. T 160. — Τρώων ἀγός E 217. — ἀναξ ἀνδρῶν E 311. — ἀτάλαντος Ἀρηι N 500. — Τρώων βοηληφόρε E 180. N 463. P 485. T 83. — δαΐφρονος T 267. — ἔταρον μεγαθύμου Δηϊκόωντα E 534. — μεγαλήτορος T 175. 263. 293. 323. — μῆστορι (v. l.) φόβοιο E 272. acc. Θ 108. — εὖς παῖς Ἀγγίσσας B 820. M 99. — παδας ταχύν N 482. — υἱὸς .. Ἀγασο E 468. — (Veneris) φίλον υἱόν E 378. cf. Αἰνέας.
- Αἴνιον, Paconem interf. Achilles Φ 210.
- Αἰνύθεν (ex urbe Thraciae) Δ 520.
- Αἰολίδης v. Κρηθεύς, Σίσυφος.
- Αἰολίη .. νῆσος, acc. κ 1. 55.
- Αἰόλος, Hippotae f., (ταμίας ἀνέμων κ. 21) κ 44. — gen. κ 60. — acc. ψ 314. — Ἴπποτάδης κ 2. gen. κ 36. — 2) pat. Sisyphi, q. v.
- Αἶπεια, urbs Agamemnonis Laconica, καλὴν I 152. 294.
- Αἰπό, Nestoris opp. ἐνύκτιον B 592.
- Αἰπύτιος .. τῦμβος Arcad., acc. B 604.
- Αἶσα, Parca T 127. η 197.
- Αἶσηπον, Abarbareae et Bucolionis f., Euryalus occ. Z 21.
- Αἶσηπος, fluviu ex Ida profluens M 21. — gen. B 825. Δ 91.
- Αἰσνήταιο γέροντος (Troj.) .. τῦμβος B 793.
- Αἰσνήταιο διοτρεφέος .. νῆρι (Alcathoum) N 427.
- Αἰσνύθεν (ex Thrac. urbe) Θ 304.
- Αἶστυμον, Graec. ducem occ. Hector A 303.
- Αἶσων, ονος, Crethei f., (Jasonis p.) acc. λ 259.
- Αἰτώλιος v. Τρηῆχος, Τυδεύς.
- Αἰτωλός Ψ 471. — Αἰτωλαί I 531 (bellum c. Curetibus gerunt — 599). — gen. B 638. E 843. I 575. O 282. — dat. B 643. I 597. N 218. — ἀντὶς ξ 379. — μεγαθύμων I 549. Ψ 633. — μενεχάρμαι I 529. v. Θόας.
- Ἀκάμας, αντος, Trojan., Antenor's f. B 823. M 100. Ξ 476 (occ. Promachum). 478. — gen. Ξ 488. — acc. Π 342

- (a Merione occ.) et A 60 ubi ἤλθεν.
- Ἀκάμας, αὐτός, dux Tracum, Eyssori f. B 844. — dat. E 462. — acc. Z 8. (occ. ab Ajace Z 9).
- Ἀκαστος, Dulichii Rex, dat. ξ 336.
- Ἀκασσαμενός, οἶο, Thracius, Periboeae p., gen. Φ 142.
- Ἀκρισιώνη (Acrisii f.) Ἀνάη, gen. Ξ 319.
- Ἀκρόνεως Phaeax θ 111.
- Ἀκταίη Nereis Σ 41.
- Ἀκτορίδης Εἰκελῆς, gen. Π 189.
- Ἀκτορίς, Penelopes θαλαμηπόλος ψ 228.
- Ἀκτορίων, ὄνος, gen. B 621 Εὐρύτου. N 185 Κτεάτου. — Ἀκτορίωνε Ψ 638. — Μολιόνε Α 750.
- Ἀκτωρ, ὄρος, Ἀζειδης, gen. B 513.
- Ἀκτωρ, ὄρος, Menoetii p., gen. A 785. Π 14. — 2) Euryti et Cleati p. V. Ἀκτορίων. — 3) Echeclis p. V. Ἀκτορίδης.
- Ἀλαλκομενής Ἀθήνη Δ 8. E 908.
- Ἀλαστορίδης Τρώς, acc. Υ 463.
- Ἀλάστωρ, ὄρος, Lycius, acc. E 677 occ. ab Ulixē.
- Ἀλάστωρ, ὄρος, dux Pylius, acc. Δ 295. — δῖος Θ 333. N 422.
- Ἀλεγηνορίδης Πηρώμαχος, gen. Ξ 503.
- Ἀλείσιον, τό, Elidis u. B 617. — Ἀλείσιον κολώνη Δ 757.
- Ἀλεκτρών, ὄνος, Leiti p., gen. P 602.
- Ἀλέκτωρ, ὄρος, Iphiloches p., socer Megapenthis, gen. δ 10.
- Ἀλέξανδρος, οἶο Γ 136. 253. 281. 346. 390. H 2. 389. X 115. — gen. Γ 87. 289. 421. 425. Z 313. H 374. 388. 400. A 124. Ἀλέξανδρου Γ 10. Z 356. Ω 28. — dat. E 6 — acc. Γ 284. 366. 452. βασιλῆι Δ 96. — δῖος Ἐλένης πόσις ἠνκόμοιο Γ 32. H 355. Θ 82. δῖον Γ 352. 40. N 766. — Θεοειδῆς Γ 16. 37. 58. Z 290. 332. 517. 581. N 774. Ω 763. acc. Γ 2. 450. Ἐλένης πόσις ἠνκ. 369. 505 et supra s. δῖος. — V. Πάρις.
- Ἀλήιον πεδίον Lyciae Z 201.
- Ἀλθαίη, Meleagri m., dat. I 55.
- Ἀλίη, Nereis βοώπις Σ 40.
- Ἀλιάρτος, Boeotiae n., B 50 ποιήεντα.
- Ἀλιζῶνες, ὄνων, Pontica gen. B 856. E 39 ἀρχὸν Ὀδίσου.
- Ἀλιθέοσης, Mastoris f., Ithace sis, β 157 γέρον ἥρωος. 25 ρ 68. ω 451.
- Ἄλιον, Lycium occ. Ulixes E 67.
- Ἄλιος, Alcinoi f., Phaenx, θ 11 — acc. θ 370.
- Ἀλκάθοος, Aesyetae f., Anclae gener M 93. — dat. 465. 496. — acc. N 428, occ. ab Idomeneo.
- Ἀλκάνδρη Πολύβοιο δάμαρ 126.
- Ἀλκάνδρον Lycium interf. Ulix E 678.
- Ἀλκή in Minervae aegide E 74.
- Ἀλκηστis, Peliae filiarum εἰδ. ἀρίστη B 715.
- Ἀλκιμέδων, Laercis f., Myrdonum dux P 481. — voc. 475. 501. — ἑταῖρον (Antimedontis) P 500. — Ἀλέκτωρ υἱός Π 197. P 467.
- Ἀλκιμήδης Μέντωρ χ 235.
- Ἀλκιμος, Achilles anruga T 39. Ω 574. — ὄξος Ἀρηος Ω 47. — 2) Mentoris pat. V. voc. praeced.

- Ἀλκίνοος*, Nausithoi f., Scheriae R., η 66. 185. 298. 308. 332. 346. θ 25. 59. 94. 235. 370. 533. λ 347. 361. ν 3. π 171. — *Ἀλκινόοιο*, ζ 302. η 70. 132. θ 118. 418. ν 23 et c. *δαΐφρονος, μεγαλήτορος, μένος et παῖς*. — *Ἀλκινόου* ζ 139 *θυγάτηρ* (Nausicaa). η 22. 82. λ 346. — dat. η 10. λ 37. 62. — acc. η 55. 63. 141. θ 381. 469. — voc. η 159. 208. V. *κρείον*. — *ἄμυνονος παῖδες* (Laodamas, Halios, Clytoneus) θ 118. 418. — *δαΐφρονος* θ 8. 13. 56. — *θεῶν ἀπο μηδεα εἰδώς* ζ 12. — *θεοειδής* η 231. — *θεοεικέλος* θ 256. — *κρείον, πάντων ἀριδείκτε λαῶν* θ 382. 401. ι 2. λ 355. 378. ν 38. — *μεγαλήτορος* ζ 17. 196. 213. 299. η 85. 93. θ 464. — *μέρος* η 176. 178. θ 2. 4. 385. 421. 423. ν 20. 24. 49. 64. — *παῖς* θ 130. 132. 143 (Laodamas).
- Ἀλκίππη*, Helenae ancilla, δ 124.
- Ἀλκμαίων*, Amphiarai f., ο 248.
- Ἀλκμαίων, υγιος*, Θεστορίδης, acc. M 394. (occ. a Sarpedon.)
- Ἀλκμήνη*, Amphitryonis uxor, λ 266 Hereulis m. T 119. — T 99. β 120. — gen. Ξ 323. T 119. — acc. λ 266.
- Ἀλκονή* = Cleopatra, uxor Meleagri, acc. I 562.
- Ἀλόπη*, ditto Achilles, acc. B 682.
- Ἄλος*, Thessaliae u. Achilli subiecta, acc. B 682.
- Ἀλοσύβη*, Amphitrites cognomen, gen. δ 404.
- Ἀλτης*, Lelegum Rex, X 51. — *θυγάτηρ Ἀλτῶ* (Laothoe, Lycanotis mat.) Φ 86. — *θυγάτ.* Ἀλτῶ Φ 85.
- Ἀλύβας, υγιος*, urbs (quae postea Metapontum), gen. ω 304.
- Ἀλύβη*, u. Halizonum, ὅθεν ἄργυρον ἐστὶ γενέθλη, gen. B 857.
- Ἀλφειεύς*, Elidis fluvius, *Ἀλφειοῖο* B 592 (πόρον). A 726. — *Ἀλφειοῦ* E 545. — dat. A 712. 728.
- Ἀλφειός*, Orsilochi p., γ 489. ο 187.
- Ἀλφεύς*, ἦος παῖδες Otus et Ephialtes E 386. — *παράκοιτις* Iphimedeia λ 306. cf. *Ἡερύβοια*.
- Ἀμαξόνες ἀντιάνειραι* Γ 189 acc. Z 186.
- Ἀμάθεια*, Nereis Σ 48.
- Ἀμαρυγκειδῆς Διόφης* B 622. — acc. A 517.
- Ἀμαρυγκεύς, ἕος*, Ereus, acc. Ψ 630.
- Ἀμισώδαρος, ου νίης* (Atymnius et Maris) Π 328.
- Ἀμισός*, in Creta, ἐπ' Ἀ. φ τ 188, ibi σπέας *Εἰλειθυῖης*.
- Ἀμοπαίων, υγιος*, Πολυαιμονίδης, acc. Θ 276. (occ. a Teucro).
- Ἀμυδών, ὠγιος*, u. ad Axium sita, gen. B 849. Π 288.
- Ἀμυδάων, υγιος*, Crethi et Tyrius f., ἐπιπολάρημν λ 259.
- Ἀμύνκλει*, Laconica Menelai u., acc. B 584.
- Ἀμύντωρ, υγιος*, Ὀρμενίδης, gen. I 448 (Phoenicis pat.). K 266.
- Ἀμφιάλος*, Polynei f., Phaeax, θ 114. 128.
- Ἀμφιάρεος*, Oiclis f., Alcmaeonis p., ο 253. — *λαοσσόου* ο 244.
- Ἀμφιγένεια*, Nestoris u., E 593.
- Ἀμφιγυήεις Ἡφαιστός* Σ 614. — *κλυτός* Σ 614. — *περικλυτός*

- τός *A* 607. *Σ* 383. 393. 462. 587. 590. *Φ* 300. 349. 357.
Ἀμφιδάμας, *αντὸς K* 269. — *Κυθηρίῳ K* 268. — *παῖδα Ἀ.ντὸς* occ. Patroclus *Ψ* 87.
Ἀμφιδέη, Autolycei uxor, *τ* 416.
Ἀμφιδόη Nereis *Σ* 42.
Ἀμφικλον Meges occ. *Π* 313.
Ἀμφίλοχος, Amphiarai f., *ο* 248.
Ἀμφίμαχος, Cleati f. *B* 620. — gen. *N* 203. — acc. *N* 185 (quem occ. Hector). 195. — *μεγαλήτορος N* 189.
Ἀμφίμαχος, Nomionis f., Carum dux, *B* 870. 871.
Ἀμφιμέδων, Penelopes prociis *χ* 242. 277 vulnerat Telemachum. — gen. *ω* 120. — acc. *χ* 284 (occ. a Telemacho). *ω* 103 *ἀγκυλῶν παῖδα Μέλανῆος*. — voc. *ω* 106.
Ἀμφινόμη Nereis *Σ* 44.
Ἀμφινόμος, Nisi f., *π* 394. *Δουλιχεύς π* 390. *ς* 395, unus e Penelopes prociis. *π* 351. 394. 406. *ς* 119 (occiditur a Telemacho 155 cf. *χ* 94.) *ς* 412 (*Νίσου υἱός*). *ν* 244. 247. *ς* 89. — gen. in *ων* *ς* 395, in *ων* *ς* 424. — dat. *χ* 96. — voc. *ς* 125.
Ἀμφιος, Meropis f., *B* 830 (occ. a Diomede *A* 333).
Ἀμφιον, Selagi f., occ. Ajax Te lam. *E* 612.
Ἀμφιτρίη, *ης* gen. *γ* 91. — *ἀγαστίωνος μ* 97. — *κλυτός ε* 422. — *κυνώπιδος μ* 60.
Ἀμφιτρίων, *ωνος*, Herculis p., gen. *E* 392. *λ* 266. 270.
Ἀμφίων, Epeorum dux, *N* 692.
Ἀμφίων, *ονος*, Iasidis, Chloridis p., Orchomen. Rex, gen. *λ* 283.
Ἀμφίων, *ονος*, Jovis ex Antiope f., acc. *λ* 262.
Ἀμφοτερόν, Lycium occ. Patroclus *Π* 415.
Ἀναβηστίνεως, Phaeax, *θ* 113.
Ἀνδραμονίδης Θόας *H* 168.
Ἀνδραίμων, *ονος*, Thoantis p., Aetolorum dux, gen. *B* 638. *N* 216. *O* 281. *ξ* 499.
Ἀνδρομάχη *Z* 405. *P* 208. — Hectoris *ἄλοχος πολυδάρος Z* 395. — *θυγάτηρ . . Ἡετίωνος Z* 395. *Θ* 187. — *λευκώλενος Z* 377. *Ω* 723. acc. *Z* 371.
Ἄνεμοι, Boreas et Zephyrus *Ψ* 229. — dat. *Ψ* 194. 199.
Ἀνεμώρεια, Phocis. opp., acc. *B* 521.
Ἄνθεια, Messenia Agamemnonis urbs, *βαθύλεμον I* 151. 293.
Ἀνθεμίδης Σιμοεΐσιος, acc. *Δ* 488.
Ἀνθεμίων, *ωνος*, pat. Simoisii, gen. *Δ* 473.
Ἀνθηδών, *όνα* *ἐσχατόωσαν* Boeotiae *B* 508.
Ἄντεια, Proeti uxor *Z* 160.
Ἀντηνορίδης, -*δαο δάμαρτι* (Laodice) *Γ* 122. v. *Ἀγνήνωρ*. (*Ἀνάμας*, *Ἀρχέλοχος*, *Δημόλεων*), *Ἑλικίων*. *Ἰφιδάμας*. *Κών*. (*Λαοδάμας*.) *Λαοδόκος*. (*Πήδαιος*.) *Πόλυβος*, — acc. plur. *A* 59.
Ἀντήνωρ, *ορος*, Trojanus sapiens. Ejus filii v. praec. voc. *Γ* 262. 312. gen. *B* 822. *Δ* 69. *M* 99. *Ξ* 463. *O* 517. *T* 396. — *Ἀντήνωρ H* 357. — *ἀγανού Φ* 579. — *Θεανό . . ἄλοχος Ἀ. ἱπποδάμοιο Z* 299. *ἱπποδάμοιο Ξ* 473. — *πεννυμένος Γ* 148. 203. — *H* 347. — *υἱος* (Iphidamas et Coon) *A* 262. — *υἱόν* (Agenor.) *Φ* 546.
Ἀντίλεια, Autolycei f., Ulixis p. *λ* 85.

πικλος equo ligneo inclusus
[δ 286].

Ἀντίλοχος, Nestoris f., *A* 457.
E 570. 580. 584. 589. *N* 545.
550. *Ξ* 513. *O* 579. 585.
Π 317. *P* 378. 694. 704. *Σ* 2.
32. *Ψ* 402. 423. 429. 785.
γ 112. — Ἀντιλόχοιο *N* 554.
565. *Ψ* 612. ω 78. — dat.
Π 320. *Ψ* 425. 556. 567. —
acc. *N* 93. 479. *O* 568. *Ψ* 576.
δ 202. — voc. *O* 569. *Ψ* 306.
425. 439. 558. 602. 795 et διο-
τρέφες et πεπνυμένοι. — ἀνύ-
μονος *Ψ* 522. δ 187 (occis.
ab Memnone). λ 468. ω 16. —
δαίφρονι *N* 418. — διοτρέ-
φές *P* 685. *Ψ* 581. — Ἀ.οιο
ἑταίρω *Νοήμονι* *Ψ* 612. —
μενεχάρμης *N* 396. *O* 582.
Ψ 419. — Νεστορίδης *Z* 33.
gen. *Ψ* 354. — Νέστορος
υἱός *E* 565. *N* 400. *Ψ* 301.
541. 750. et acc. *P* 653. — *Νη-
λήϊος* *Ψ* 514. — πεπνυμένος
Ψ 586 et voc. *Ψ* 570.

Ἀντίμαχος, οἶο, Trojanus, p.
Hippolochi, Hippomachi, Pi-
sandrī, gen. *A* 123. 132. 138.
M 188.

Ἀντίνοος, Eupithis f., Penelo-
pes proci, β 84. 301. δ 628.
773. ρ 374. 394. 405. 445.
458. 473. 500. ς 50. 65. 78.
118. 290. v 275. φ 84. 143.
167. 186. 269. 287. χ 40. (ab
Ulixē occ. χ 22. ω 424). —
gen. in σὺ ω 424. in οἶο β 321.
γ 464. ς 34. — dat. ς 292.
χ 8. — acc. δ 631. π 417.
ρ 396. 414. 476. φ 277 θρο-
νιδέα, ω 179 βασιλέα. — voc.
α 389. β 130. 310. δ 632. π
418 ὕβριν ἔχων, κακομήχανε,
ρ 381. 397. 483. φ 312. —
Εὐπείθεος υἱός α 383. δ 641.
Homer.

660. π 363. ρ 477. ς 42. 284.
v 270. φ 140. 256.

Ἀντιόπη, Asopi f., Amphionis
et Zethei m., acc. λ 260.

Ἀντιφάτην occ. Leonteus *M*
191.

Ἀντιφάτης Laestrygo, — ἄταο
κ 106. 199. — τῆα κ 114.

Ἀντιφάτης, Melampi f., Oiclis
p., ο 243. — acc. ο 242.

Ἀντίφονος, Priami f., acc. Ω
250.

Ἀντιφος, Aegyptii f., αἰχμητῆς
β 19, a Cyclope devoratus.

Ἀντιφός Ithacensis ρ 88.

Ἀντιφος Πριαμίδης νάθος, *A*
489 (occ. Antiphum). *A* 104.

— acc. *A* 101. (occ. ab Aga-
memnone) *A* 109.

Ἀντιφος, Talaemenis f., Meonum
dux *B* 864.

Ἀντιφος, Thessali f., Herculis ue-
pos, dux insulanorum Graeco.
B 678.

Ἀντρον, ὄνος, Thessaliae ἄγ-
χάλου v. *B* 697.

Ἀξίος Paeoniae fluv., εὐρυρέ-
εθρος, pat. e Periboea Pelego-
nis Φ 141. — gen. *B* 850.

[Φ 158.] — εὐρυρέαντος *B*
840. *Π* 288. Φ 157.

Ἀξυλον, Τενθρανίδην, Arisbae
natum occ. Diomedes *Z* 12.

Ἀπαισού δῆμος Trojan. *B* 828.
v. Παισός.

Ἀπειράϊη γρηῤῥς = Euryme-
dusa η 8.

Ἀπειρηθευ η 9.

Ἀπισάων, ὄνος, Ἰππασίδης.
Graecus, acc. *P* 348 (occ. ab
Aeneas.)

Ἀπισάων Φαυσιάδης, Trojan.
— gen. *A* 582. — acc. *A* 578

(occ. ab Eurypylo.)

Ἀπόλλων, ὄνος *A* 380. 603. 827.
A 507. *E* 433. 437. 445. *Π* 20.

- 81, 272. Θ 311, 540. *M* 17. 34. *N* 827. *O* 236. 326. 380. 521. *Π* 676. 703. 725. 728. 845. *P* 322. 582. *Σ* 454. *T* 443. Φ 538. 596. 604. *X* 203. Ψ 292. 388. 660. 865. Ω 18. 605. ϑ 227. 488. ο 245. 252. φ 338. 364. χ 7. — gen. Φ 278. ξ 162. ι 198 (ἱερός, ἱερον), ο 526 τάχως ἄγγελος, κίρκος. τ 86. — dat. *A* 315. — acc. *O* 143. 220. *Π* 666. Φ 228. 435. — voc. *B* 371. Δ 288. *H* 132 [*Π* 97.] δ 341. η 311. ρ 132. σ 235. ω 376. semper hac structura αἰ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίη καὶ Ἀπόλλων. — ἀναξ *O* 253. Φ 461. ϑ 323. 339. gen. *A* 75. *I* 560. dat. *A* 36. — ἀναξ Διὸς υἱὸς *H* 23. 37. *Π* 804. *T* 103. — ἀργυρότοξος *B* 766. *E* 449. 760. *H* 58. *K* 515. Ω 758. η 64. ο 410. ρ 251. cf. prieterea Ἀργυρότοξος. — ἀρήτορος *I* 405. — διφιλον *A* 86. — ἐκάεργος *A* 479. *E* 439. *I* 564. *O* 243. 253. *Π* 94. [*P* 585]. Φ 461. 478. *X* 220. ϑ 323. — ἐκατηβέλει- τας ἄνακτος *A* 75. — ἐκατη- βόλον *A* 370. *E* 444. *Π* 711. υ 278. acc. *P* 333. voc. ϑ 339 ἀναξ. — ἐκάτοιο *H* 83. *T* 295. — ἐκηβόλον *A* 14. 373. dat. *A* 438. *Π* 513. Ψ 872. acc. *A* 21. — κλυτότοξος ρ 493. et dat. Δ 101. 119. φ 267 et acc. *O* 55. — λαοσπός *T* 79. — λυκηγενεὶ κλυτοτόξω Δ 101. 119. — Διὸς υἱὸς *Π* 720. *P* 326. *T* 82. ϑ 334. acc. *A* 21. — Φοῖβος etc. v. h. v. — χρυσάδρου *E* 509. ἐραιθρονή, Argiva Agamemno- nis n., ἐρατεινή *B* 571. Ἀργεῖδος Πολύμηλος, acc. *Π* 417. Ἀργεῖη v. Ἑλένη, Ἥρη. Ἀργεῖοι *B* 159. 333. 352. 394. 725. Δ 506. *E* 498. 699. *Z* 107. *H* 214. 419. *K* 27. *A* 215. *M* 3. 16. 37. [178.] 415. *N* 835. Ξ 3. 440. *O* 312. 655. *Π* 69. *P* 162. 317. 321. *T* 256. Ψ 448. β 173. ϑ 502. λ 485. μ 190. ρ 119. σ 253. τ 126. — Ἀργείων *A* 79. 119. *B* 79. *Γ* 19. 227. Δ 260. *Z* 159. *H* 128. Θ 359. *I* 17. 36. [59.] 258. 522. *K* 33. 130. 195. 533. 539. *A* 276. 402. 587. 667. *M* 14. 246. 269. 441. *N* 676. 763. Ξ 393. 456. *O* 366. 493. 595. *Π* 17. [99.] 271. *P* 165. 248. 506. 508. 669. *Σ* 449. *T* 236. *X* 89. 378. Ψ 457. 484. 498. 573. 617. Ω 168. 298. 779. α 61. 211. δ 172. 200. 273. 279. ϑ 513. 578. * 15. λ 369. 524. ω 62. — Ἀργεῖοις *Γ* 287. Δ 510. Θ 36. [467.] *K* 250. Ψ 535. γ 133. — Ἀρ- γεῖοισι *A* 382. 445. *B* 109. 155. 215. 274. 345. *E* 3. 551. 779. 833. *Z* 66. *H* 123. Θ 414. 541. *I* 16. 518. 647. 680. *K* [51.] 453. *A* 121. 154. *M* 293. *N* 417. 828. Ξ 95. 391. 458. 486. *O* 216. 380. 556. 726. *Π* 32. 729. *P* 151. *T* 122. 124. 175. Φ 429. Ψ 271. 456. 471. 476. 620. 657. 706. 752. 781. 786. 801. 890. γ 129. 309. 379. λ 500. 518. 555. ο 240. — Ἀργεῖους *Γ* 99. *E* 691. 712. 823. *H* 18. Θ [183.] 501. *I* 338. 652. *K* 45. 201. *A* 16. *N* 45. 351. 678. 811. *O* 8. 560. *T* 135. Ψ 569. Ω 393. δ 258. —

- voc. Γ 82. Δ 234. Ε 787. Θ 228. Ν 95. Ξ 364. Ο 502. Τ 84.
 ω 54 κούροι Ἀχαιῶν. — αἰχ-
 μητῶν Θ 472. ω 81. —
 θωρηκτῆσι Φ 429. — λόμο-
 ροι Δ 242. Ξ 479. — φι-
 λοπτολέμοισι Τ 269. — χαλ-
 κοχιτώνων Δ 285. Μ 354.
 Ἀργειφόντης Ω 182. κ 302. —
 acc. Ω 153. — διάκτορος
 Φ 497. Ω 339. 378. 389. 410.
 432. 445. ε 43. 75. 94. 145.
 θ 338. ω 99. dat. Β 103. acc.
 α 84. ἐνδοκον Ω 24. 109.
 α 38 Ἑρμείαν. — ἐνδοκόφ η
 137. — κρατὺς Π 181. Ω
 345. ε 49. 148. — χρυσόρα-
 πῖς κ 331.
 Ἀργισσα, Thessaliae u., acc. Β
 738.
 Ἀργος, Graecia, gen. Μ 70. Ν
 227. Ξ 70. Ἀχαικόν acc. Ι
 141. 283. ἵπποβοτοιο Β 287.
 Ι 246. δ 99. πολυπύρῳ Ο
 372. — 2) Peloponnesus, dat.
 δ 174. Ἀχαικοῦ γ 251. ἵπ-
 ποβοτοιο Ζ 152. — 3) Aga-
 memnonis, gen. Ν 379. γ 260.
 πολυδίψιον acc. Δ 171. —
 4) Diomedis, gen. ο 224. φ
 108. dat. Ζ 224. Ξ 119. γ
 180. acc. Β 559. ἵπποβοτον
 acc. ο 239. 274. — 5) Achilles,
 Πελασγικόν acc. Β 681. κλυ-
 τόν acc. Ω 437.
 Ἀργος Graecia vel Peloponnesus,
 gen. Η 363. ἵπποβοτῷ δ 562.
 — Graecia vel Agamemnonis,
 dat. Β 108.
 — Graecia vel Pelponnes. vel
 Agam., dat. Α 30. acc. Β
 115. Ι 22. ἵπποβοτον acc.
 Ο 30.
 — Peloponnes. vel Agamemn.,
 Ἀχαικόν, acc. Τ 115. ἵππο-
 βοτοιο γ 263. Ἀργος Graecia vel Achillis, gen.
 ω 37. dat. Ζ 456. ἵπποβοτοιο
 Τ 329.
 Ἀργος ἵπποβοτον καὶ Ἀχαιίδα
 καλλιγύναικα Γ 75. 258.
 Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἀργος
 [α 344. δ 726. 816.] ο 89.
 Ἰάσον Ἀργος acc. ε 246.
 Ἀργοςδε (Graec.) Β 348.
 Ἀργος, Ulixis canis ρ 292. 300.
 — acc. ρ 326.
 Ἀργυρότοξος Ε 517. — voc. Α
 37. 451. Φ 229. Ω 56.
 Ἀργῶ πασιμέλουσα μ 70.
 Ἀρέθουσα, ης, κρήνη (Ithac.)
 ν 408.
 Ἀρειον τεῖχος Thebarum Δ 407.
 Ἀρείων, ονος, δῖον Ψ 346
 (equum Adrast.).
 Ἀρετῶν, ονος, δῖον acc. Τευ-
 κερ Ζ 31.
 Ἀρηίθσος, p. Menestili Boeoti
 κορινθήτης Η 10. — gen. Η
 8. 137. (acc. a Lyncargo 142)
 138.
 Ἀρηίθσον, Rhigmi θεράποντα,
 Achilles occ. Τ 487.
 Ἀρηίλκος, Prothoenoris p., gen.
 Ξ 451.
 Ἀρηίλκος, Troj., gen. Π 308.
 Ἀρήνη, Nestoris u., gen. Α 723.
 — ἐρατεινήν Β 591.
 Ἀρης Δ 439. Ε 363. 385. 563.
 592. 594. 604. 851. Ν 127.
 569. Ο 113. Σ 516. Τ 51.
 138. 358. Ω 260. θ 353. 355.
 λ 537. ξ 216. — Ἀρηος Γ
 128. Α 734. Ξ 149. — Ἀρεος
 Δ 441. Τ 47. θ 267. — Ἀρηι
 Ε 699. 820. 841. Α 601. Ο
 110. — Ἀρεῖ Β 479. — Ἀρει
 Ε 757. Φ 431. θ 276. —
 Ἀρηα Ε 390. 702. 762. 824.
 827. θ 330 ἀκύντατον ἔοντα
 θεῶν. 345. 518. — Ἀρη ν Ε
 909. — Ἀρες, Ἀρες Ε 31.
 26*

455. — ἀίδηλον θ 309. —
 ἀνδροφόνιοι Δ 441 (κασι-
 γνήτη ἐτάρη τε Ἔρις). —
 ἀτάλαντοι Ἀρηι sunt Αἰνείας,
 Αὐτομέδων, Ἔκτωρ, Μένης,
 Πάτροκλος, Πυλαίμενης. —
 ἄτος πολέμοιο Ε 388. 863.
 Ζ 203. — βριήπνος Ν 521.
 — βοροτολουργός Ε 518. 846.
 Ν 298. gen. Θ 349. dat. Δ
 295. Μ 130. Τ 46. θ 115.
 acc. Ε 909. Φ 421. — βορο-
 τολουργέ, μαιφόνε, τειχεσι-
 πλῆτα Ε 31. 455. — δεινός
 ἐννάλιος Ρ 211. — ἐγγέσπα-
 λος Ο 605. — θεράποντε
 Τ 47 (Diomedes et Ulixes.)
 θεράποντες sunt Αἶακες Θ 79.
 Κ 227. Danaί Β 110. Ζ 67.
 Η 382. Ο 733. Τ 78. — θοῶ
 Ε 430. Θ 215. Ν 295. 328.
 Π 784. Ρ 72. 536. — θούρος
 Ε 507. Ω 498. acc. Ε 30. 35.
 355. 454. 830. 904. Ο 127.
 142. Φ 406. — κορυθαίολος
 Τ 38. — κρατερῶ Β 515. —
 λωσσοός Ρ 398. — μαιφόν-
 ος Ε 844. Φ 402. — ὄβριμος
 Ε 845. Ν 444. 521 βριήπνος.
 Ο 112. Π 613. Ρ 529. — ὄζος
 Ἀρης nominantur Ἀλκιμος,
 Ἐλεφάντωρ, Ἰκετάων, Λεον-
 τεύς, Λικύμνιος, Ποδάργης,
 Πύλαιος. — οὔλος Ε 461. acc.
 Ε 717. — πελώριος Ζ 208.
 — ταλαύρινον πολεμιστήν
 Ε 289. Τ 78. Χ 267. — πτολί-
 πορθον Τ 152. — ξινοτόρος
 Φ 392. — Ἀσκάλαφος καὶ
 Ἰάλμενος, υἱες Α. Β 512 et
 acc. Ι 82. — χάλκεος Ε 704.
 859. 866. Η 146. — χρυσή-
 νιος θ 285.
- Ἀρήτη, Alcinoi conjux, Rhexe-
 noris f., η 54. 231. θ 433. 438.
 ν 66. — gen. η 142. — dat.
 ν 57. — acc. η 66. 141. θ 422.
 voc. η 146. — λευκώλενος η
 233. 335. λ 335.
- Ἀρητιάδης Νίσος, gen. π 395.
 [ς 413].
- Ἀρητος, Nestoris f., γ 414. 440.
 Ἀρητος, οιο, gen. Ρ 517. acc. Ρ
 535 (occ. ab Automedonte).
 — θεοειδής Ρ 494.
- Ἀριάδνη, καλλιπλοκάμω Σ 592.
 — καλήν, κοῦρην Μίνωος
 λ 321.
- ἐν Ἀρίοις, ὅθι φασὶ Τυφώος
 ἔμμεναι εὐνάς Β 783.
- Ἀρίσβας, αντος υἱός = Leu-
 critas Ρ 345.
- Ἀρίσβη, Troadis υ., dat. Ζ 13. —
 acc. Β 836. Φ 43. — Ἀρίσβη-
 θεν Β 838. Μ 96.
- Ἀρκαδίη, acc. Β 603.
- Ἀρκαῖδες Β 611. Η 134.
- Ἀρκεισιτιάδης, δαο = Laertes.
 gen. δ 755. — acc. c. Λαέρ-
 την ω 270. — voc. ω 517.
- Ἀρκεισίτιος, Laertis p., π 118. —
 gen. ξ 182.
- Ἀρκεσίλαος, Boeotorum dux (cf.
 Ο 330). Β 495. — acc. Ο 329
 occ. ab Hectore.
- Ἀρκτος, sidus, acc. ἦν καὶ ἄμ-
 ξαν ε. κ. Σ 487. ε 273.
- Ἄρμα, Boeotiae vicus, acc. Β 499
- Ἀρμονίδης, εω, τέκτων, p. Phe-
 recli, gen. Ε 60.
- Ἀρναῖος = Ἴρος s 5.
- Ἄρνη, Boeotiae υ., dat. Η 9. —
 πολυστάφυλον Β 507.
- Ἄρουργα, ξειδωρος Β 548.
- Ἀρπαλίων, Pylaeenensis f., a Me-
 rione occ. Ν 644. (651).
- Ἀρπυια Ποδάργη Π 150.
- Ἀρπυιαί α 241. ξ 371. ν 77.
- Ἀρσίνοος, gen. Δ 626 Hecame-
 des p.
- Ἀρτακίη, κρήνην Laestrygonum
 κ 108.

- Ἀρτεμῖς E 53. T 59. λ 324. —
 dat. ο 410. ρ 37. τ 54. υ 60.
 — voc. υ 61. — ἀγνή ε 123.
 ε 202. τ 71. — πότνια θη-
 ρῶν, ἀγροτέρη [Φ 471]. —
 ἐνπλόκαμος υ 80. — ἰοχέ-
 αιρα E 53. 447. Z 428. T 39.
 71. Ω 606. ξ 102. λ 172. ο
 478. — κασιγνήτη Ἐκάτοιο
 T 71. — Διὸς κούρη μεγάληο
 ξ 151. (cf. I 536). πάντα θεά,
 θυγάτηρ Διὸς υ 61. — χρυση-
 λάνκτος κελαδινή T 71 et
 gen. Π 183. χρυσηλάνκτω δ
 122. — χρυσήνιος Z 205. —
 χρυσόφρονος I 538. ε 123.
 — V. Κελαδινή.
 Ἀρῶνας, αντος, Sidonius, gen.
 ο 426.
 Ἀργέλοχος, Antenoris f., B 823.
 M 100. Ξ 464 ab Ajace Te-
 lam. occ.
 Ἀρχεπιόλεμος, Ἰφιτίδης, He-
 ctoris auriga, acc. Θ 128. 312.
 Ἀσάϊον Hector occ. A 301.
 Ἀσιάδης v. Ἀδάμας. Φαίνοψ.
 Ἀσίνη, Argolidis u., acc. B 560.
 Ἀσις λειμών, dat. B 461.
 Ἀσιος, Dymantis f., Hecubae
 frater, dat. Π 717.
 Ἀσιος, Hyrtacii f., N 384. gen. N
 403. acc. M 139. — ἥρως M
 95. — μέγαν M 136. — Τρ-
 τακίδης B 837. 838. M 96.
 110. 163. — Τρτάκου υἱὸς
 N 771 et acc. N 759 (occ. ab
 Idomeneo N 387).
 Ἀσιος cf. Ἀσιάδης.
 Ἀσκάλαρος Martis f., Boeotorum
 dux, B 512. — gen. N 527.
 — dat. N 526. — acc. I 82.
 N 478. 518 (occ. a Deiphobo).
 O 112.
 Ἀσανίη, Phrygiae u., gen. B
 863. — ἐριβάλακος N 793.
 Ἀσανίος, Phrygum dux, θεο-
 ειδής E 862. An idem qui f.
 Hippotionis, N 792 (acc.)
 Ἀσκληπιάδης, Machaon, dat. A
 614. — acc. Ξ 2. — voc. Δ 204.
 Ἀσκληπιός, p. Podalirii et Ma-
 chaonis, gen. B 731. — ἀμύ-
 μονος ἰητῆρος Δ 194. A 518.
 Ἀσπληθῶν, ὄνος, Boeotiae u.,
 acc. B 511.
 Ἀσσάρακος Trois f., T 232. 230.
 Ἀστέριον, τό, Thessaliae n., F
 735.
 Ἀστερίς, insula, δ 846.
 Ἀστεροπαῖος, Pelegonis f., Ly-
 cius dux P 352. Φ 163. —
 dat. Φ 140. 170. acc. M 102.
 P 217. 351. Ψ 560. 808. occ.
 ab Achille Φ 179. — (Φ 152).
 Ἀστυάλοιο occ. Polyopetes Z 29.
 Ἀστυάναξ, Hectoris f. (= Σκα-
 μάνδριος) X 500. 506. —
 acc. Z 403.
 Ἀστυνόον occ. Diomedes E 144.
 Ἀστυνόου, Protiaonis f., dat. O
 455.
 Ἀστυνόχεια, Phylantis f., ex Her-
 cule Tlepolemi m, B 658.
 Ἀστυνόχη, Actoris f., e Marle
 Ascalaphi et Iulmeni m. B 513.
 Ἀστυπύλοιο Paeonem occ. Achil-
 les Φ 209.
 Ἀσφαλίων, Menelai minister, δ
 216.
 Ἀσωπός, Boeotiae fluv., dat. K
 287. — βαθύσχοινον λεχε-
 ποιήν Δ 383. —
 Ἀσωπός, Antlopes p., gen. λ 260.
 Ἀτη I 505. — gen. I 504. T 136.
 — acc. I 512. T 126. 129. —
 πρόσβα Διὸς θυγάτηρ T 91.
 Ἀτλας, αντος, p. Calypsus, gen.
 η 245. — ὀλοόφρονος α 52.
 Ἀτρεΐδης 1) Agam. A 12. 247.
 308. 313. Γ 271. 275. 461.
 Δ 272. 326. E 528. Z 64. I
 9. 89. 300. 339. 516. 648. A

246 (Peloponnesii). τ 175
(Cretenses). 534 et v 3. 166
et φ 418 et χ 46 et ψ 357
Ithacc. ω 27. — *Ἀχαιοὶ* v A
91. 150. 347. B 80. 161. 177.
231. 334. 346. 372. 702. Γ
266. 297. 319. 341. Δ 85.
156. 417. 471. 543. E 497.
803. Z 98. 106. 368. 387. 502.
H 50. 289. 300. 406. 465.
Θ 72. [73.] I 8. 198. 335.
391. K 92. A 214. 227. 570.
823. M 74. 159. 254. 266.
277. 390. 431. 432. N 105.
578. 609. 676. 808. Ξ [40].
90. 140. 400. 509. O 11. 283.
569. 629. Π 274. 277. P 261.
343. 358. 475. 552. 586. 623.
643. 689. T 388. T 17. 339.
394. Φ 134. X 65. 339. Ψ
285. 606. 668. Ω 385. 734.
737. α 401 et β 87. 90. 128
(J.). γ 185. δ 106. 256. ς
78. 489. ζ 179. ξ 493. ο 274.
π 76. 133. ρ 413. 415. 596
et s 62 (J.). 205. 286. 289.
301. τ 240. 528 (J.). υ 160
(J.). 182 (J.) φ 324. 344. χ
96 (J.). — *Ἀχαιοὶ* ε A 2. E
86. 465. Θ 487. I 174 N 426.
P 396. X 117. Ψ 649. 792.
— *Ἀχαιοὶ* ε A 284. 422. I
352. 461. A 11. 294. Ξ 151.
T 274. X 217. 259. 377. Ω
243. φ 428. — *Ἀχαιοὶ* υ A
15. 61. 374. 409. B 296. 530.
Γ 68. 88. 264. Δ 66. 70. 71.
514. E 32. 862. H 35. 49.
294. Θ 196. 219. 244. 336.
498. I 1. 75. 242. K [52.] 145.
172. 210. [411.] A 141. 533.
609. M 70. 125. 288. N 15.
125. 227. Ξ 70. 124. O 6. 44.
61. 135. 376. Π 22. 79. 553.
599. P 433. 458. 596. 724.
Σ 215. 294. 302. 446. T 63.

160. 225. T 24. Φ 413. Ψ
815. β 106 (J.). 204 (J.). γ
131. 137. 141. [δ 288]. ι 59.
ν 317. ξ 242. π 376 (J.). τ
151 (J.). ω 49. 141. 426 et
438 (J.). — voc. B 235. H
96. δ 243. 330. υ 270 (J.). —
Ἀ. ὦν ἄγγελος K 286. — *ἀνάλ-*
μιδες O 326. — *ἀνὴρ ἥρως*
τε μέγας τε Γ 167. 226. —
ἀρηιφύλων Z 73. Π 303. P
319. 336. — *ἄριστῆς* A 227. H
184. I 421. ω 86. — *ἄριστος* c.
gen. E 103 (Diomed.). N 313
(Teucer). *ἄριστος* A. P 689
(Patroclus). *ἄριστον* A 244.
412 (Achill.). E 414 (Diomed.).
— *μέγ' ἄριστος* c. gen. B 82
(Agamem.). — *ἀρήιον ἀρ-*
χὸν Aχ. Δ 195. 295 (Menel.).
— *βασιλῆς* c. gen. H 106.
Ψ 36. Ω 404. α 394 (Ithacc.).
— *βουληφόρος* Ω 651. —
γέροντες T 303. acc. I 89. —
δῖοι E 451. A 455. 504. Σ
241. γ 116. τ 199. voc. T 354.
— *ἐλίκωπες* A 389. Γ 190.
Ω 402. acc. Γ 234. Π 569. P
274. — *ἔρκος* (Ajax) Γ 229.
Z 5. H 211. *ἐυκνήμιδες* E
668. H 311. 430. A 149. N
51. Ξ 49. P 370. Σ 151. T
74. Ω 800. γ 149. acc. Γ 156.
343. 370. 377. Δ 80. 414. E
264. Z 529. H 57. 172. M
141. N 401. Ψ 721. β 72. λ
509. s 259. υ 146. voc. A 17.
331. Γ 86. 304. H 67. Ψ 272.
658. — *ἥρωες* O 219. ω 68.
acc. M 165. N 629. O 230.
261. 702. T 34. 41. α 272
(Ithacc.). — *καρηκομόωντες*
B 472. Γ 43. 79. Δ 261. H
85. 328. 442. 448. 459. 472.
476. Θ 53. 510. I 45. Σ 6.
359. υ 277 (Ithacc.). acc. B 11.

28. 51. 65. 443. *A* 268. *Θ* 341. *N* 310. *T* 69. *α* 90 (*Ithc.*). *β* 7 (*Ithc.*). *ν* *ο* *ς*. *B* 323. — *κηρυκτες* *Γ* 274. — *κλισίας καὶ νῆας* *A* 617. *N* 144. 167. 208. — *κούρητες* *T* 248. — *κούροι* *A* 473. *B* 562. *Γ* 183. *Ξ* 505. *P* 758. *π* 250 (*Zacynthh.*). *ν* *ο* *ς*. *Γ* 82. *X* 391. *ω* 54. — *μέγα κῦδος Ἀχαιῶν* (*de Nestore*) *K* 87. 555. *A* 511. *Ξ* 42. *γ* 79. 202. (*de Ulixer*) *I* 673. *K* 544. *μ* 184. — *λαός* *Z* 223. *H* 434. *N* 822. *Ψ* 156. *λαόν* *A* 454. *B* 120. 163. 179. 437. 450. *A* 184. 199. *E* 573. 758. *H* 306. *Θ* 76. *I* 118. 424. 681. *K* 14. *N* 47. 196. *O* 56. *Π* 237. 822. — *μεγαθύμιοι* *A* 135. *ω* 57. *ν* *ο* *ς*. *A* 123. — *νῆες* *B* 303. *I* 71. *N* 14. *T* 60. *νησαί* *A* 305. 559. *B* 4. *Z* 50. *Θ* 380. *I* 433. *K* 306. 381. *A* 135. 557. *N* 668. 762. 832. *O* 248. 459. *Π* 113. *Ω* 225. *δ* 248. *νῆεσσ'* *A* 71. *νῆας* *A* 347. *B* 47. 187. *Θ* 52. 220. *K* 136. [*A* 82.] *N* 31. 41. *Ξ* 354. *O* 116. 305. *P* 691. *X* 417. *Ω* 118. 146. 195. 203. 501. 519. *θ* *ο* *ς* *A* 12. 371. *B* 8. 17. 168. *Z* 52. *K* 450. 514. *A* 3. *Ω* 564. *κοίλας* *Θ* 98. *X* 465. *Ω* 336. — *νόστον α* 326 *λυγρόν*. *κ* 15. — *δμιλον* *A* 247. *Ψ* 651. — *Νέστωρ*.. *οἶρος* *Θ* 80. 1840. *O* 370. 659. *γ* 411. — *μένει* *πνείοντες* *Γ* 8. *A* 508. *acc.* *Ω* 364. — *πόλεμον* *Γ* 165. *H* 331. *X* 487. — *πύργος* *A* 334. *acc.* *M* 333. *δέκα πύργοι* *A* 347. — *στίχες* *H* 65. — *στρατόν* *A* 179. *E* 589. *N* 38. *εὐρόν* *A* 229. 384. 478. 484. *B* 439. *A* 209. *T* 196. *Ω* 199.

— *τεῖχος* *M* 64. *Ξ* 15. *acc.* *M* 223. 261. 352. 438. *O* 361. *Π* 558. — *μέγα τεῖχος* *H* 403. *M* 12. 257. — *νῆες* *A* 162. 276. 368. 392. *B* 253. 281. 722. *H* 403. *I* 30. 50. 670. 695. *M* 56. *N* 146. 220. *Ξ* 421. *O* 675. *Π* 56. 698. *Σ* 444. *Φ* 544. *X* 369. *Ω* 495. *γ* 104. 139. [*δ* 285.] *Φ* 514. *ν* 315. *ξ* 240. *ο* 153. *ω* 38. *νῆας* *A* 240. *B* 72. 83. 129. 193. 195. 234. 370. *I* 40. 247. 403. *K* 49. *A* 656. *N* 172. 367. *Ξ* 106. *P* 645. *Σ* 76. *T* 156. 206. *X* 156. *β* 115 *et* 198 (*Ithc.*). *ξ* 229. *ἄρῃνοι νῆες* *A* 114. *A* 800. *Π* 42. *Σ* 200. *T* 317. *Φ* 376. [*Ψ* 220.]. *νῆες δικασπῶλοι* *A* 237. *δυσάνυμοι νῆ.* *Z* 255. *νεώτεροι νῆ.* *K* 165. — *φάλαγγες* *A* 333. — *μέγα φέρεται* *Ἀχ.* (*Achill.*) *Π* 121. *T* 216. *λ* 478. — *φιλοπτολέων* *P* 224. — *Τρώων καὶ Ἀ. φύλοπις αἰνῇ* *E* 379 *et* *acc.* *A* 65. *Π* 256. — *χαλκοκνήμιδες* *H* 41. — *χαλκοχιτώνων* *A* 371. *B* 47. 163. 187. 437. *Γ* 127. 131. 251. *A* 199. *Z* 454. *H* 275. 444. *Θ* 71. *K* 136. 287. 367. *M* 352. *N* 272. *O* 56. *P* 414. *Σ* 105. *Ψ* 575. *Ω* 225. *α* 286. *δ* 496. *Ἀχελώιος*, *Φ* 194 *κρείων*. *Ἀχελώιος*, *Phrygiae fluv.*, *acc.* *Ω* 616. *Ἀχέρων*, *οντος*, *acc.* *κ* 513. *Ἀχιλλεύς*, *ῆος* *et* *Ἀχιλεὺς*, *ῆος*, *cui posteriori formae * appositui*, *A* 54. 330. 348. *B* 685. *I* 193. 217. 628. 663. *A* 104. 664. 762. 777. 786. *M* 10. *Ξ* 50. 366. *Π* 124. 141. 153. 155. 198. 220. 837. *Σ* 247. *T* 15.

45. 188. 208. 343. 389. 397.
 T 26. 42. 75. 283. 301. 423.
 441. Φ 236. 344. 520. 532.
 X 131. 244. 319. Ψ 4. 12.
 101. 125. 128. 138. 155. 257.
 358. 491. 734. 748. [757.] Ω
 3. 59. 75. 226. 394. 409. 483.
 511. 626. 631. 675. 684. 779.
 γ 106. 109. * nom. A 199.
 B 377. 769. H 113. K 106.
 A 625. 656. Σ 28. T 129.
 273. 337. 369. 381. Φ 116.
 120. 144. 147. 169. 179. 182.
 525. X 24. 312. Ψ 208. 224.
 353. 794. Ω 44. 456. 575.
 589. 643. gen. A 240. A 831.
 Ξ 139. Π 709. Σ 214. 615.
 T 13. 379. T 94. 365. Φ 15.
 47. X 211. 446. Ω 72. 309.
 463. 478. *gen. I 107. Σ 33.
 T 97. 324. 341. Φ 580. Ω
 510. λ 546. — *Ἀχιλλεῖ*
 Ψ 792. — *Ἀχιλλῆϊ* A 283.
 P 121. T 376. Ω 110. 119.
 147. 176. 196 et * A 319. B
 220. 241. K 404. A 652.
 783. P 78. 691. Σ 2. T 194.
 352. T 120. 422. Φ 324.
 328. X 36. 55. 277. Ω 57.
 154. 183. 585. — *Ἀχιλλῆα*
 A 558. B 3. 239. I 224. A
 772. O 402. T 151. T 139.
 174. Φ 240. 263. 571. X
 109. Ω 434. 629. — voc. Π
 29. X 258. Ψ 69. 83. λ 482.
 486. ω 72. 94. *voc. I 225.
 496. 513. A 606. Φ 74. 214.
 Ψ 543. Ω 503. 661. — *ἄγαν-*
σῶ P 557. — **Αἰαντίδην* A
 805. — *ἄνύμονος Αἰαντίδαο*
**Π 854.* — **ἄνύμονος* P 186.
 X 113. — **ἄνακτι* I 164. —
ἄνδρὸς θείοιο Π 799. —
ἀρήϊος Π 166. — *γέρας* T
 89. — **δαΐφρων* B 875. dat.
 A 791. 839. P 654. acc. Σ

30. — *δαίφριλος* Π 168. Σ
 203. *Ω 472. *voc. A 74. —
δῖος A 7. 292. E 788. Z
 414. I 199. 209. 667. O 68.
 P 402. Σ 228. 305. 343. T
 40. 364. 384. T 160. 386.
 388. Φ 39. 67. 161. 359. X
 102. 172. 205. 326. 330. 364.
 455. Ψ 136. Ω 151. 180.
 513. 596. *δῖον* Φ 138. 250. —
δουρικλυτός Φ 233. — *θεοῖς*
ἐπιείκελ' (ε) I 485. 494. X
 279. Ψ 80. Ω 486. ω 36
 (*ὄλβιε Πηλέος υἱέ*). — *θει-*
οῖο T 279. 297. — *θεοείκελ'*
(ε) A 131. T 155. — *θερά-*
ποντ' Ἀχιλλῆος (Patroclum) Σ
 152. — *ἱππῳ* P 504. — **κλυ-*
σίην Ω 155. 184. — *κλισίας*
 [Θ 225.] A 8. — *κλυτός* T
 320. — **κρατεροῦ* Φ 553. —
κνδαλίμοιο T 439. — *μεγά-*
θυμος Ψ 168. gen. T 498. γ
 189. — **μελίην* Φ 174. —
νηί Ω 412. — **ὀλοῶ* Ω 39. —
ὄβριμ(ε) T 408. — *ὄρχαμον*
ἀνδρῶν Z 99. — **Θέτιδος*
παῖς ἡνυκόμοιο A 512. Π 860.
 — **πελώριον* Φ 527. X 92.
 — *Πηλείδew, Πηλείδῃ* etc.
 cf. h. v. — **ὦ Ἀ. Πηλέος*
υἱέ Π 21. T 216. λ 478. —
ποδάρεκτος δῖος A 121. B 688.
 Z 423. A 599. Π 5. Σ 181.
 T 177. 413. 445. Φ 49. 149.
 265. X 376. Ψ 140. 193.
 333. 534. 555. 828. 889. Ω
 668. — *ποδώκης* Σ 234.
 *gen. T 89. — **ποιμένι*
λαῶν Π 2. — **πολιπόρθω*
 Ω 108. acc. Θ 372. O 77.
 Φ 550. — *ρηξήνορος* δ 5.
 dat. N 324. Π 575. acc. H
 228. Π 146. — **ταχύν* Σ
 69. * *πόδας ταχύν* N 348.
 P 709. Σ 354. 358. — *φαι-*

- διμ(ε) I 434. Φ 160. 583. X 216. ω 76. — ὠκύς T 295. Φ 211. X 188. 229. Ψ 218. Ω 621. πόδας ὠκύς A 58. 84. 148. 215. 364. 489. I 196. 307. 606. 643. A 112. 606. Π 48. Σ 78. 97. 187. T 55. 145. 198. 419. Φ 222. X 14. 260. 344. Ψ 93. 776. Ω 138. 559. 649. 751. — V. Αἰακίδης — Πηλείδης — Πηλεύς, ψευδής Nereis Σ 46.
- θυκλῆς, ἦος, Chalconis f., Myrmido, μεγάθυμον occ. Glaucus Π 594.
- κλος, Achillis equus, Podarges f., acc. Π 149. voc. T 400.
- τίεια s. σῆμα Μυρρίνης, collis prope Troiam, acc. B 813.
- λλεροφόντης, Glauci f. Z 220. acc. Z 164. — ἀμύμων Z 190. acc. Z 155. 216. — δαίφρονι Z 106. acc. Z 162.
- ῥαα, Locrorum opp., acc. B 532.
- ῥας, Atheniensium dux N 691.
- ῥας Pylus, ποιμένα λαῶν A 296.
- ῥας, υἱς B. ντας, Laogonum et Dardanum occ. Achilles T 460. ἦνωρ. ποιμένα λαῶν occ. Agamemnon A 92.
- ῥάγρις, Locridis fl., — ου ῥεεθρα B 533.
- ῥηθαίδης Έτεωνεύς O 95. 140. voc. δ 31.
- ῥίβη Thessaliae u., acc. B 712.
- ῥιβηίς λίμνη Thessaliae, acc. B 711.
- ῥιώτις Πηνέλεως P 597. Πρὸμαχον Ξ 476.
- ῥιωτοί E 710. N 685. gen. B 494. 510. 526. N 700. — χαλκοχιτώνων ἡγήτορα (Arresilaum) O 330.
- Βορέης I 5. T 223. ε 81. ἀνεμος τ 200. — Βορέας E 524 μένος. E 697 εἰ κ 507 πνοιή. ν 110. ξ 475. — Βορέω Ξ 395 πνοιῇ. Ψ 692 φρικός. ξ 533 ἰωγῇ. — Βορέη Ψ 195. ε 331 etc. ἀνέμω O 26. ξ 253 ἀκραί, καλῶ. item 299. — acc. Ψ 208. ε 67 ἄνεμον. — αἰθρογενέος O 171. T 358. — αἰθρογενέτης ε 296. — κραίπνόν ε 385. — ὀπώρινος Φ 346. ε 328.
- Βούδειον, Phthiae u. — ἐν B. εὐναισμένω habitat Epeigeus Π 572.
- Βουκολίδης, Σφῆλος, gen. O 338.
- Βουκολίων Laomedontis f. maximus natu, spurcius Z 23 ἀμύμωνι Z 22.
- Βουπράσιον, Elidis opp. B 615. gen. in οἶο A 760. dat. Ψ 631. B. ου πολυπύρον A 756.
- Βωάτης sidus, ὅψε δδόντα ε 272.
- Βριάρεως, (= Αἰγείων). ἑκατόγχειρον A 403.
- Βρισηός κόρυς I 132. 274. acc. A 392.
- Βρισηίς, Brisei f., ἱκέλη χουσέη Αφροδίτη T 282. — καλλιπάρης Ω 676. acc. A 184. 323. 346. T 246. — κόρυς A 336. dat. T 261. acc. I 106. ἡυκόμοιο B 639.
- Βρῆσαι, Laconiae opp., acc. B 583.
- Βῶρος Μῆων, Phaesti pat., gen. E 44.
- Βῶρος, Perieris f., Polydorae maritus, dat. Π 177.
- Γαῖα, ης, in iureiurando vocata O 36. ε 184. voc. Γ 278. — ἐρικυδέος υἱόν (Tityum) λ 576.

- Γαιήιος υἱός, Τιτυόν η 324. γαιήοχος N 83. 125. — Έννοσίγαιος N 59. 677. O 222. λ 241. dat. I 183. Ξ 355. acc. Ψ 584. Ποσειδάων γ. έννος. N 43. — κυανοχαίτα O 174. 201. — Ποσειδάων γ 55 etc. cf. h. v.
- Γαλατεία Nereis ἀγακλειτή Σ 45.
- Γανυμήδης, Trois f., Jovis pin-cerna, αντίθεος T 232. — υἱός ποιμήν E 266.
- Γάργαρον Θ 48. ἀκρω Ξ 352. O 152. ἀκρον Ἰδης Ξ 292.
- Γεραιστός, Euboeae promontorium, acc. γ 177.
- Γερήνιος, Νέστωρ οὗρος Ἀχαιῶν Θ 80. A 840. O 370. 659. γ 411. — ἱππότη Νέστωρ B 336. 433. 601. Δ 317. H 170. 181. Θ 112. 151. I 162. 179. K 102. 128. 138. 143. 157. 168. 203. 543. A 516. 655. Ξ 52. γ 68. 102. 210. 253. 386. 397. 405. 417. 474. δ 161.
- Γῆ T 259 in iureiurando appellata. — Γῆ sacra sunt Γ 104.
- Γιγαντες. dat. * 120. Γ. εσσιν υπερθύμοισι η 59. — ἄγρια φύλα η 206.
- Γλαύκη Nereis Σ 39.
- Γλαῦκος, Hippolochi f. (Z 144), M 329. Π 530. 597. gen. M 392. dat. Z 234. Π 507. acc. M 102. P 216. voc. M 310. P 170. — Δυκίων ἀγός H 13. Π 593. P 140. — ἀνύμων B 876. Ξ 426. — ἱππολόχοιο πάις Z 119. H 13. P 140. acc. M 309. 387. — πέπον, πολεμιστά μετ' ἀνδράσι Π 492.
- Γλαῦκος, Sisyphi f., Bellero-phontis pat., Z 155. acc. Z 154.
- Γλαυκῶπις Θ 406. ζ 47. voc. Θ 420. ν 389. — ὄβριμοπύτης γ 135 μήνιος ἐξ ὀλοῆς. ω 540.
- Γλαφύραι, Thessaliae u., acc. B 712.
- Γλίσας, αντος, Boeotiae u., acc. B 504.
- Γονόεσσα, Agamemnonis u. Argiva, αἰπεινήν B 573.
- Γοργείη κεφαλή δεινοδο πειλά-ρου E 741. acc. λ 634.
- Γοργυθίωνα, υἱόν . . Προά-μοισι et Castinirae occ. Teu- cer Θ 302.
- Γοργώ, οὗς, βλοσυρῶπις A 36. Γ. οὗς ὄμματα Θ 349.
- Γόρτυν, Cretae u., ἐσχατιῇ γ 294. — τειχιόεσσαν B 646.
- Γουνεύς Acarnanum dux B 748.
- Γραῖα, Boeotiae u., acc. B 498.
- Γρήνιος fluv. ex Ida decurrens M 21.
- Γρυαῖη . . λίμνη Maeoniae B 865. dat. T 391.
- Γυραί, Γ. ῆσιν . . πέτρῃσι μεγάλῃσι Ajax illis moritur δ 500. Γυραίην πέτρην δ 507.
- Γυρτιάδης Τρῆτιος, acc. Ξ 512.
- Γυρτώνη, Thessaliae u., acc. B 738.
- Δαίδαλος, Gnosius artifex Σ 592.
- Δαίτορα occ. Teucer Θ 275.
- Δάμασον occ. Polypotes M 183.
- Δαμαστορίδης Ἀγέλαος υ 321. χ 212. 241. acc. χ 293.
- Δαμαστορίδης Τληπόλεμος, acc. Π 416.
- Δανάη, Persei mat., καλλισφύ-ρον Ἀκρисиῶνης Ξ 319.
- Δαναοί A 42. E 37. 380. 527. A 90. M 262. 470. Ξ 67.

448. *O* 277. 622. *Π* 295. 301. 356. 764. *Φ* 517. *ε* 306. *ω* 46. — gen. *A* 56. 90. 258. 444. *B* 674 κάλλιστος ἀνὴρ. τῶν ἄλλων. *Γ* 417. *Δ* 427. *E* 541. *H* 39. 98. *Θ* 202. 253. 353. *I* 306. 371. 641. *K* 93. *A* 665. *M* 106. 144. *O* 2. 291. 299. 396. 408. *Π* 75. 85. 546. 552. *P* 93. 100. 181. 233. 245. 280. 340. 363. 761. *T* 402. *Ψ* 580. *Ω* 338. *α* 350. *δ* 278. *θ* 578. *ι* 470. 531. *ω* 18. — dat. *A* 87. 97. 109. 456. *B* 40. *E* 511. 682. 684. *Z* 84. *H* 26. 227. *Θ* 11. 170. 205. 227. 282. 431. *I* 34. 251. 627. *K* 20. *A* 165. 275. 471. 523. 539. 586. 797. *M* [180.] 216. *N* 9. 361. 779. *Ξ* 71. 192. 357. 362. *O* 73. 473. 602. 687. 732. *Π* 39. 372. *P* 26. 146. 247. 331. 353. 688. 690. *Ψ* 701. *δ* 725. 815. *θ* 82. — acc. *E* 520. *I* 316. *A* 406. *M* 367. *N* 209. *Π* 731. *P* 546. — αἰχμηταί *M* 419. gen. *Θ* 33. 464. *N* 680 πυκνὸν στήλας. *ι* 559 στρατόν. — ἡγεμόνες *Π* 351. acc. *A* 304. ἡγ. καὶ κοίρωνοι *B* 487. 760. — ἡγήτορες ἡδὲ μέδοντες *A* 816. *ι* 526. — ἦρωες *B* 256. — ὦ φίλοι ἦρωες *A*. θεράποντες Ἀρηος *B* 110. *Z* 67. *O* 733. *T* 78. — θεράποντας Ἀρηος *H* 382. — ἰφθίμων *A* 290. — νέες ἀμφιέλισσαι *N* 174. *O* 449. — τάφος *A*. ὦν *M* 4. — ταχύπωλοι *Θ* 161. gen. *A* 232. 257. *E* 316. 345. *N* 620 νέας. *Ξ* 21. *O* 320. *Ω* 295 et 313 ἐπὶ νῆας. — *A*. ὦν τεύχος *M* 417. — φιλοπολέμοισι *T* 351.
- Δαρδανίη* a Dardano condita, acc. *T* 216.
- Δαρδάνια* πύλαι Trojae, gen. *E* 789. *X* 194. 413.
- Δαρδανίδης*, voc. *Ω* 354 (Priame). — *V*. Ἴλος. Πρίαμος.
- Δαρδανίδες* βαθύκολποι *Σ* 339. gen. *Σ* 122 ubi cum Τρωιάδες companionantur.
- Δαρδάνιοι*, gen. *B* 819 (dux Aeneas).
- Δαρδανίωνες* = *Δάρδανοι* *H* 414. *Θ* 154.
- Δάρδανον*, *Αἰόγονον* καὶ *Δ.*, *υἱε* Βίαντος occ. Achilles *T* 460.
- Δάρδανος*, Iovis f., *T* 219. — *Δ. οὐ γενεή* *T* 304. — acc. *T* 215.
- Δάρδανοι* *Γ* 456. *H* 348. 368. *Θ* 497. — ἀγχιμαχηταί voc. *Θ* 173. *A* 286. *N* 150. *O* 425. 486. *P* 184. — *Δάρδανος* ἀνὴρ occ. Protesilaum *B* 701. *Π* 807 Euphorbus.
- Δάρης*, ἦτος, ἀφνειὸς ἀνύμων. . . Ἰφενὸς Ἡφαίστιο *E* 9. — *υἱε* *Δ. ἦτος* (Phegeus et Idaeus) *E* 27.
- Δαυλὶς*, δος, Phocidis u., acc. *B* 520.
- Δεῖμος* *A* 440. *A* 37. acc. *O* 119 Martis ministrum.
- Δεισήνωρ*, ορος, Troiahus, acc. *P* 217.
- Δεξαμένη*, Nereis *Σ* 44.
- Δεξιόδης* Ἰφίνος, acc. *H* 15.
- Δευκαλίδης*, voc. *N* 307. — Ἰδομενῆος *M* 117. *P* 608.
- Δευκαλίων* Minois f., (Idomeneus pat. τ 181.) *N* 452. τ 181. — ἀνύμων *N* 451. — μεγαθύμου πατὴρ τ 180.
- Δευκαλίωνα* occ. Achilles *T* 473.
- Δηκόων*, ὠντος, θαός etc. *E* 536. — πρόμον ἄνδρα *E* 533.

- *Περγασίδην* E 535. — *Αἰνείω* ἔταρον occ. Agamemnon E 534.
- Δηιοπίτην* occ. Ulixes A 420.
- Δηίοχον* occ. Paris O 341.
- Δηίπυλος*, ἑτάρος Stheneli E 325.
- Δηίπυρος*, Graecorum dux, acc. I 83. N 92. 478. 576 cum occ. Helenus.
- Δηίφοβος*, Priami f. N 162. 402 (411 occ. Hypsenorem). 413. 455. 517 (occ. Ascalaphum). 527. 770. 781. — gen. θ 517. — dat. X 227. — acc. N 490. 758. Ω 251. — voc. N 446. X 233. — ἦρωα X 298. — θεοειδής . . . (υἱός) . . . Πριάμοιο M 94. — θεοεικέλος δ 276. — λευκάσπιδα X 294. — Πριάμιδος N 156. — ὑπερηγόρειος N 258.
- Δῆλος*, dat. ξ 162, ubi ara Apollinis.
- Δημήτηρ*, ἀκτὴν N 322. Φ 76. — *Δητρός* καλλιπλοκάμοιο ἀνάσσης a Jove amatae Ξ 326. — *ἐνπλόκαμος* ε 125 Jasioni nubit. — *ξανθή* E 500 pulam a frumento separat. — *Πύρασον* . . . τέμενος (Thesal.) B 696.
- Δημόδοκος*, Phaeacum cantor θ 537. π 28 θεῖος αἰοῖός. — gen. θ 106. — dat. θ 254. 262. 478. 483. — θ 44 θεῖον αἰοῖόν. 472 ἐρίηρον αἰοῖδ. 486. — voc. θ 487.
- Δημοκόωντα*, υἱὸν Πριάμοιο νόθον. . . ὅς . . . Ἀβυδόθεν ἦλθε occ. Ulixes A 499.
- Δημολέοντα*, Ἀντήνορος υἱόν occ. Achilles T 395.
- Δημοπτόλεμος*, Penelopes prociος χ 242. acc. χ 266 occ. Ulixes.
- Δημοῦχον* Φιλητορίδην occ. Achilles T 457.
- Δία* (= Naxos) ἐν ἀμφιρύτῃ Ariadne a Diana occ. λ 325.
- διώκτορος* Ἀργειφόντης. — Ἑρμῆς v. Ἀργ. Ἑρμ.
- Διοκλῆς*, ἦος, Orsilochi f., Pheris habitans, gen. E 548. ο 186. — *μεγάθυμον* E 547. — *νῆξ* Δ. ἦος Κρήθωνά τε Ὀρσιλόχον τε (occ. Aeneas) E 542. — *ποτὶ δῶμα* Δ. ἦος, . . υἱὸς Ὀρσιλόχον (divertitur Telemachus) γ 488. ο 186. — (ἀφνειός, γένος ἦν ἐξ Ἀλφειοῦ E 544).
- Διομήδη* Phorbantis f., καλλιπάροχος, Lesbia Achillis concubina I 665.
- Διομήδης*, Tydei f., E 519. — gen. Z 306. Θ 115. 134. K 568. Ψ 377. — dat. K 227. 476. — acc. Θ 138. K 340. — voc. E 124. K 341. 477. — ἀγαθός K 559. — βοὴν ἀγαθός B 563. 567. E 114. 320. 347. 432. 596. 855. Z 12. 122. 212. H 399. Θ 91. 145. I 31. 696. K 219. 241. 283. A 345. Ξ 109. — δῖον K 502. acc. E 837. 840. K 508. — ἱπποδάμοιο E 849. et infr. ἄλοχος (Aigialeia) E 415. βίην E 781. μῦθον H 404. I 51. 711. ὁμοῖον Θ 194. — κρατερός A 401. 411. E 143. 151. 251. 286. 814. K 369. 446. 536. A 316. 361. 384. Τυδείδης κρ. H 163. Θ 532. A 660. Π 25. Ψ 290. 812. Τυδέος . . υἱός, κρ. Ψ 472. — Τυδεΐδω Π 74. dat. E 1. 225. 866. A 312. acc. Z 235. K 150. Φ 396. voc. ἡμῶ κεχαρισμένε θυμῶ E 243. 826. K 234. δουρικλείτος A 333.

- ἰπποδάμοιο γ 181. κρατερὸς
v. supra. — Τυδεὺς υἱός,
υπερθύμος E 376. acc. Δ 365.
— Τυδεὺς υἱὸν ὑπερφίαλον
E 881. cf. Τυδείδης, Τυ-
δεύς.
Ἰον. Euboeae opp., gen. B
338.
Ἰόνυσος, gen. λ 325. v. Διὸ-
νυσος.
Ἰός, Priami f., ἀγανὸν Ω 251.
Ἰώνη διὰ θεῶων E 381. μη-
τρὸς (sc. Veneris) E 370.
Ἰώνυσος Z 135. — gen. ω 74.
μαινομένοιο ... τιθήνας Z
132. — χάσμα βροτοῖσιν Ξ
325 (Jovis et Semeles f.).
Ἰώρης .. Ἀμασσηίδης, Epe-
orum dux B 622. acc. Δ 517
eum occ. Peirōos.
Ἰώρης, εὖς υἱός = Automedon
P 429. 474.
Ἰητήρ, οἶ Ἰασίδη, Cypri R.
ab Ulixē ficto ρ 443.
Ἰόλος, Penelopes servus ε 322
(Melanthus et Melanthii pater).
ω 397. 498. — gen. in οἷο ω
497. in ὄν ω 409. 492. —
acc. ω 222. 411. — ὁ γέρον
ω 387. acc. δ 735. — υἱός
Δ. οἷο Μελανθεύς ρ 212. χ 159.
Ἰόλοπες, εσσι imperat Phoenix
I 484.
Ἰολοπίων, ὑπερθύμον Δ. οἷος
υἱός Hypsenor E 77.
Ἰόλοπα Κλυτίδην occ. Hector
A 302.
Ἰόλοψ Λαμπετίδης O 525.
gen. O 555.
Ἰύλιον K 390. 478. — gen. K
570. — voc. K 447. — Εὐ-
μήδεος υἱός K 314. 412. 426.
Ἰόρυνλον Πριαμίδην, νόθον
υἱὸν occ. Ajax A 489.
Ἰουλίχιεύς v. Ἀμφίνομος, Μού-
λιος. Νίσορ.
Ἰουλίχιον, insula Ulixi subjecta
ι 24. — gen. B 625. π 247.
— dat. α 246. π 123. [τ 131].
— Ἰουλίχιόνδε B 629. ξ 397.
— πολυπύρον π 396. acc. ξ
335. τ 292.
Ἰρακίος, Epeorum dux N 692.
Ἰρησον occ. Euryalus Z 20.
Ἰρύας, ἀντα ποιμένα λαῶν
(Lapitham) vidit Nestor A 263
Ἰρύας, ἀντος υἱός Ἀνκασόργος
Z 130.
Ἰρύοπα occ. Achilles T 455.
Ἰρύας, ἀντος, Hecubae pat.,
gen. Π 718.
Ἰρύας, (Phaeacis) πανσικλει
τοῖο κόρη ξ 22.
Ἰνναμένη, Nereis Σ 43.
Ἰύσπαρις, voc. Γ 39. N 769.
Ἰωδωναῖος, Ζεῦ Π 233.
Ἰωδώνη, acc. ξ 327. τ 296.
— δυσχειμέρον B 730. —
μεδέων δυσχειμέρον (J) pī-
ter) Π 284.
Ἰωριέες τριχάινες Cretae τ 177.
Ἰωριον, Nestoris u. B 594.
Ἰωρίς Nereis Σ 45.
Ἰωτώ Nereis Σ 43.
Ἰλδοθήη, Protei f. δ 306.
Ἰλλείθναι acc. T 119. — μο-
γοστόκος Π 187. T 103
μογοστ. Ἥρης θυγατέρες A
270. — Ἐ. ης σπέος ap. Amni-
sum Cretae opp. τ 188.
Ἰλλέσιον, Boeotiae opp., acc.
B 499.
Ἰλρέτρια, Euboeae u., acc. B 537.
Ἐκάβη, Priami uxor Z 293. X
234. 430. Ω 283. 747. gen.
Z 451. — acc. Ω 193. — ἀν-
τοκασίγνητος Ἐ. ης (Asius) Π
718.
Ἐκάεργος (Apollo) Φ 600. —
acc. A 147. 474. — voc. H 34
Φ 472. X 15.

Ἐκαμηΐδη, Arsinoi f., Nestoris
serva, ἐνπλόκαμος A 624.
Ξ 6.

ἐκατηβέλετης (Apoll.), ἐ.αο
ἀνακτος μῆνιν A 75.

ἐκατηβόλος, voc. O 231.

Ἐκατος, οἰο θεοπροπίαι A 385.
— Ἀρτεμῖς . . κασιγνήτη T
71.

ἐκηβόλος A 96. 110. — Διὸς
ὕλει X 302.

Ἐκτόρεος 3. κεφαλῆς Ω 276.
579. — ἱεροῖσιν K 46. — χι-
τῶνα B 416.

Ἐκτορίδης (Astyanax), ἀγαπη-
τὸν Z 401.

Ἐκτωρ, ορος, B 807. Γ 38. 76.
85. 116. E 590. 608. Z 102.
110. 237. 313. 325. 374.
390. 402. 403. H 10. 54.
Θ 110. 148. 153. 158. 172.
337. 341. 348. 542. I 237.
353. K 299. 388. 391. 414.
563. A 61. 64. 211. 284.
343. 354. 359. 497. 502.
M 10. 49. 92. 445. 453.
N 136. 143. 183. 188. Ξ
406. O 269. 288. 306. 329.
344. 415. 422. 484. 515.
545. 552. 589. 649. 688.
693. 704. 716. Π 114. 242.
553. 712. 731. 755. 762. 818.
P 107. 125. 129. 244. 262.
304. 472. 513. 525. 534.
565. 576. 601. Σ 82. 91.
310. 379. 419. Φ 279. X 96.
107. 143. 193. 202. 278.
291. 296. 311. 374. Ω 34.
58. 66. 553. 736. — gen. E
595. Z 317. H 98. 105. 160.
225. Θ 117. 235. 301. 310.
K 356. N 191. Ξ 418. O 507.
[610.] 744. X 170. 384. 426.
438. Ω 108. 254. — dat. E
493. Z 75. H 129. 216. K
104. 318. 337. A 166. 309.

522. M 78. 80. 88. 174. 196.
255. N 205. 247. 748. 757.
O 304. 327. 449. 637. 644.
Π 382. 656. 730. 799. P 94.
101. 210. 291. 758. Σ 14.
251. 312. 456. T 63. 414.
Φ 225. 296. X 78. 91. 206.
444. Ψ 64. Ω 57. — acc. Z
500. H 46. 204. 284. Θ 124.
316. I 304. 655. A 163. N 1.
Ξ 440. O 9. 42. 59. 68.
279. 291. 462. Π 307. P 83.
141. 334. 582. 605. Σ 96. 115.
T 375. X 5. 136. 188. 218.
Ψ 21. Ω 15. 76. 115. 116.
136. 258. 501. 561. 704.
714. — voc. B 802. Γ 59.
E 472. Z 77. 86. 333. 382.
429. H 226. K 319. A 523.
M 61. 211. N 720. 775. Π
538. 721. 844. P 75. 335.
586. T 376. X 38. 82. 331.
477. 486. Ω 742. — βοή
ἀγαθός N 123. acc. [O
671.] — ἄλαστε O 261. —
ἀνδροφάνοιο A 242. Z 498.
I 351. Π 77. 840. P 428.
616. 638. Σ 149. Ω 509.
724. — εἶδος ἄριστε P 142.
— θεῶ ἀτάλαντος Ἀρηι Θ
216. acc. P 72. V. infra s.
Πριαμίδης. — Διὶ μῆνιν
ἀτάλαντε H 47. A 200. —
γυνή Z 460. — δῖφιλος
Z 318. Θ 493. K 49. N
674. — δῖω E 211. 467.
H 42. 75. 169. I 356. P
710. 719. Σ 103. X 320.
Ω 660. acc. E 471. 601. Z
515. H 192. A 327. M 83.
N 129. 688. O 15. 583.
652. T 240. 428. 440. X
226. 393. 395. Ψ 24. Ω 22.
50. 175. 390. 593. 657. —
νῖον Πριάμοιο θαΐφρονος .
δῖον I 651. A 197. O 239.

— φωνὴν καὶ εἶδος ἀγγεῖον X
71. — φλογὶ εἰκελός N 54.
E 154. acc. N 688. — αἰσιμον
μαρ X 212. — θρασὺν ἠνί-
χον Θ 90. — Ἀρχεπτόλε-
ον. — Ε.ος ἡμιοχῆα Θ 312.
— Ε.ος ἡμιοχῆα (Cebriouem)
I 737. — θρασὺν M 60.
10. N 725. X 455. Ω 72.
86. — ἱπποδάμοιο H 38 μέ-
ρος. Π 717 μῆτρως (Asius).
K 161 περὶ ψυχῆς. 211 κη-
θαυάτοιο. Ω 804 τάφον.
— ἱπποὶ Θ 88. Π 833. —
ἡλντοῦ Ω 789 ἀμφὶ πυρήν.
— κορυθαίολος Γ 83. E 680.
Z 116. 342. 369. 520. H
58. 263. Θ 324. 377. A 315.
M 230. O 246. 504. P 96.
22. 160. 188. 603. Σ 21.
31. 284. T 430. X 337.
355. 471. μέγας κορ. B 816
Πριαμίδης). Γ 324. E 680.
Z 263. 359. 440. H 233. 287.
Θ 160. T 134. X 232. 249.
— ὁ λυσσώδης N 54. — με-
γάρθυμος O 440. — μέγαν A
57. — κρατερόν μῆστωρα
ρόβοιο M 39. — πολέμοιο
νέφος P 244. — ὄβριμος Θ
173. K 200. A 347. Ξ 44.
— φίλης κεφαλῆς (Patrocli)
ἡλετήρα Σ 115. — ὁμογά-
ντριος (Lycan) Φ 95. —
Πριάμοιο πάις Γ 314. E
704. Θ 377. Σ 154. — πε-
λώριον A 820. — ποιμένα
λαῶν K 406. X 277. — Πρια-
μίδης B 817. Θ 216 (Θωῶ
ἡτάλαντος Ἀρηι). 356. A
800. Π 828. P 449. T 204.
gen. T 77. dat. H 112. M 437.
N 40. 80. Ξ 364. O 596.
acc. N 316. Ξ 375. O 604.
P 503. Σ 164. Ψ 182. βρο-
τολοισι γῶ γῶς Ἀρηι A 295. N
Homer.

802. — σκοπὸν Ε.ος (Dolon.)
K 526. — τεύχεα καὶ κεφα-
λήν Σ 334. — υἱὲ Πριάμοιο
O 244. Διὶ μῆτιν ἀτάλαντε
H 47. A 200. — φαίδιμος
Δ 505. Z 466. 472. 494. H
1. 90. Θ 489. M 290. 462.
N 823. Ξ 388. 390. 402. O
65. 231. Π 577. 588. 649.
727. 760. 858. P 316. 483.
754. Σ 155. 175. T 364. Φ
5. X 274. — ἐμῷ θυμῷ πο-
λὺ φίλτατε παίδων (Hecuba
ait) Ω 748. — δαέρον πολὺ
φίλτατε πάντων (Helena ait)
Ω 762. — χαλκοκορυστῇ E
690. Z 398. N 720. O 458.
Π 358. acc. O 221. Π 536
654.
Ἐλασσον acc. Patroclus Π 696.
Ἐλατον occ. Agamemnon Z 33.
Ἐλατον, Penelopes procum, acc.
Eumaeus χ 267.
Ἐλατρεὺς, Phaeax θ 111. 129.
Ἐλένη, Menelai uxor, Z 343.
Ω 761. δ 121. ο 100. 104. —
gen. λ 438. ξ 68. ο 126. —
dat. Γ 70. 91. δ 12. 130. —
acc. Γ 154. 161. 282. 285.
383. H 401. A 125. X 114.
δ 569. — voc. Z 360. — Ἀρ-
γαίη Z 323. δ 184. 296. [ψ
218.] acc. B 161. 177. Γ 458.
Δ 19. 174. H 350. I 140.
282. ο 118. — δία γυναι-
κῶν Γ 171. 228. δ 305. ο
106. — Διὸς ἐκγεγαυῖα Γ
199. 418. δ 184. 219. [ψ
218.]. — εὐπατέρειαν Z 292.
— ἡνκόμοιο I 339. Ἀλέξαν-
δρος, Ἐλ. πόσις Γ 329. H
355. Θ 82. A 369. 505. acc.
N 766. — καλλικόμοιο ο 58.
— καλλιπάρης ο 123. —
κούρη Διὸς αἰγιόχοιο Γ
426. — λευκωλένῃ Γ 121.
27

- χ 227. — ὀρημάτων τε στο-
 ναχάς τε B 356. 590. — ὄγε-
 δανής T 325. — τανύπεπλος
 Γ 228. δ 305. ο 171.
 Ἐλενον Οἰονοπίδην occ. Hector
 E 707.
 Ἐλενος, Priami f., acc. Ω 249.
 — ἀνακτος βίη N 758. 770.
 781. — Πριάμοιο φίλος παῖς
 H 44. — Πριάμιδης, οἰω-
 νοπόλων ὄχ' ἀριστος Z 76.
 — ἦρωι ἀνακτι N 582. —
 (υἱός) Πριάμοιο M 94. (N
 576 Deiryntum acc.). (N
 586).
 Ἐλεφήνωρ, Χαλκιδοντιάδης,
 . . . ἀρχὸς Ἀβάντων B 540
 ὄξος Ἀρης. Δ 463 (occ. ab
 Agenore Δ 467.)
 Ἐλεών, ὄνος Boeotiae u., gen.
 K 266. acc. B 500.
 Ἐλικάων Ἀντηνορίδης, Priami
 gener Γ 123.
 Ἐλίκη, Agamemnonis urbs
 Achaia, ubi Neptunus cultus,
 acc. Θ 203. εὐρείαν B 575.
 Ἐλικώνιος, ἄνακτα (Neptun.)
 T 404.
 Ἑλλάς, dat. Π 595. — Ἑλλάδα
 καὶ μέσον Ἄργος v. Ἄργος.
 — εὐρυχόριο I 478. — καλ-
 λιγύναικα B 683. I 447. —
 — Ε. τε Φθίην τε I 395. λ
 496.
 Ἑλληνες (Thessal.) B 684.
 Ἑλλήσποντος, acc. O 233. Σ
 150. Ψ 2. Ω 346. — ἀγάρ-
 ρος B 845. acc. M 30. —
 ἀπείρων Ω 545. — ἰχθυόεν-
 τα I 360. — πλατεῖ H 86. ω
 82. acc. P 432.
 Ἑλος, ἔφαλον πολίεθρον
 (Laeon.) B 584.
 Ἑλος, Pylorum u. B 594.
 Ἑλήνωρ, Ulixis sodalis * 552
 (moritur in Circes aedibus).
 — gen. λ 51. — acc. μ 10
 voc. λ 57.
 Ἑνετοί, Paphlagoniae gens, ἐξ
 B 852.
 Ἑνήνες . . . μενεπτόλεμοι B
 749.
 Ἑνipeύς, ἦος Θειοδο, Ποτά-
 μοῦ (quem amavit Tyro) λ
 238. 240 καλὰ δέεθρα.
 Ἑνίοπη, Arcadiae u., ἡνεμόε-
 σαν B 806.
 Ἑννομος οἰωνιστής, Mysorum
 dux, B 858. 860 interf. ab
 Achille, acc. P 218.
 Ἑννομον occ. Ulixes A 422.
 Ἑννοσίγαιος M 27. O 218. —
 acc. λ 102. — voc. T 20. 310.
 Φ 432. — γαιήχορος v. h. v.
 — εὐρυσθενής H 455. Θ 201.
 ν 140. — κλυτὸς Θ 440. I
 362. Ξ 135. 509. O 184. ε
 423. ξ 326. ι 518. acc. O
 173. — Ποσειδάων cf. h. v.
 Ἑνόπη Agamemnonis u. Mes-
 senia, acc. I 150. 292.
 Ἑρασίδων N 89. T 13. 405.
 η 35. ι 525. μ 107. ν 125.
 162. — εὐρυκρείων Δ 751.
 — κρείων Θ 208. N 10. 215.
 Ξ 150. Φ 435. ε 282. 375.
 — κυανοχαίτη γ 6. — Ποσει-
 δάων v. Ποσ.
 Ἑννάλιος, οἰο Σ 309. — gen.
 T 69. — ἀνδρεϊφόντη B 651
 H 166. Θ 264. P 259. —
 κορυθαίχι πολεμιστῇ X
 132. — Ἀσκάλαφον . . νῖον
 N 519.
 Ἑννεύς, ἦος, Scyri rex, gen.
 I 668.
 Ἑννώ, Martis socia, πότνια
 E 592. — πολίπορθος E
 333.
 Ἐξάδιος, Lapitha, acc. A 264.
 Ἐπάλην Iycium occ. Patroclus
 Π 415.

παιγεύς, Agaetis f., δῖος Π 571 (occ. ab Hectore).

πτιός, Panopei f. Φ 493 c. Minerva equum lignum facit, λ 523. — δῖος Ψ 689. 838. 839. — μεγάθυμος Ψ 694. — υἱὸς Πανοπῆας, εἰδὼς πυγμαχίης Ψ 695.

πειοί (Elid.) B 619. A 688. Ψ 630. v 275. o 298. ω 431. — gen. N 691. Ψ 632. — μεγάθυμοι A 732. 744. gen. O 549. — Πυλίων καὶ E. νεῖκος A 737. — παιδιμόεντες N 686. — χαλκοχίτωνες A 694. gen. A 537.

πήριτος, Aphidantis f., Metapontinus (= Ulixes personatus) ω 306.

πίδαυρος, Argolid. opp., ἀμπελόεντα B 561.

πικάστη, Oedipi m. ei uxor, καλήν λ 271.

πικλήη, Σαρπηδόντος ἐταῖρον — μεγάθυμον occ. Ajax M 370.

πίστραφος, Halizonum dux B 856.

πίστραφος, Eoeni f., ab Achille occ. B 692.

πίστραφος, Iphiti f., Phoenisium dux B 517.

πίστραφα occ. Patroclus Π 695.

πτάπορος, Idae fluvius M 20.

ρεβος, εὐς, gen. Θ 368. λ 37. — acc. Π 327. κ 528. λ 564. μ 81. — Ἐρεβόςδε v 356. — Ἐρεβέσφιν I 572.

ρεμβοί, acc. δ 84, ad quos pervenit Menelaus.

ρετμεύς, Phaeax δ 112.

ρευνθάλιον, Arcadum dux, δῖον A 319. — θεράποντι (Lycurgi) H 149. — ἰσόθεος φῶς H 136 (a Nestore occ.).

ρεχθεύς, Atheniens., ἦος δῆ-

μον B 547. πυκινὸν δόμον η 81.

Ἐρινύες O 204. T 259. 418. λ 280 μητρός. cf. Φ 412. ρ 475 πτωχῶν. — θεὰ δασπλήτης o 234. — ἡεροφοῖτις I 571. T 87. — στυγερόησιν v 78. acc. I 454. β 135.

Ἐριούνιος (Mercur.) Ω 360. 440.

Ἐρις E 740 (in aegide). Σ 535 (in Achilles clupea). — ἀργαλήην A 3. — Ἄρεος .. κασιγνήτη ἐτάρη τε A 440. — κρατερὴ λαοσσόος T 48. — ἄμοτον μεμανῖα A 440. E 518. — αἰνοτάτην .. πολέμοιο Ξ 389. — πολύστονος A 73.

Ἐριφύλη, Amphiarai uxor. στυγερόην (maritum prodidit) λ 326.

Ἐριχθόνιος, Dardani f., Troia pat. T 230. — βασιλῆα T 219.

Ἐριώπης, ἰδος, Oilei conjux, μητρυνῆς (Medontis) N 697. O 336.

Ἐρμαῖος λόφος Ithacae π 471.

Ἐρμῆς ε 54. — acc. δ 334. — Ἐριούνιος T 72 σῶκος — Κυλλήνιος ω 1. — Μαιάδος υἱεὶ ξ 435. — Ἐρμεία E 390.

Ἐρμείας Ω 461. 469. 690. 694. α 42. ε 196. κ 307. λ 626.

τ 397. — Ἐρμείας μ 390. ο 319. — Ἐρμείω O 214. — Ἐρμείαν Ω 333. 353. ε 28

(υἱὸν Jovis). 85. — Ἐρμεία voc. Ω 334. ε 29. 87. δ 335.

ἀνάκητα Π 185. ω 10. — ἀναξ B 104. — διακτόρου μ 390. ο 319. acc. Ἀργεῖφόντην α 84. voc. δ 335. — ἐύσκοπον Ἀργεῖφόντην α 38.

— Ἐριούνης T 25. δ 323. — Ἐριούνιος Ω 457. v. Ἐρμῆς ei Ἐριούν. acc. Ω 679. — χρυσόραπτις κ 377. voc. ε

27*

87. — Διὸς νῆε, διάκτορε, δῶτορ ἔαων θ 335. —
- Ἑρμιόνη, Menelai et Helenae παῖδ' ἑρατεινὴν δ 14 (quae nupsit Neoptolemo).
- Ἑρμιόνη, Argol. u., acc. B 560.
- Ἑρμος, Aeolidis fluv., δινῆεντι T 392.
- Ἑρθῖνοι Paphlagoniae, ὕψη-
λοῖς B 855.
- Ἑρῳθραι, Boeotiae u., acc. B 499.
- Ἑρύκλον occ. Patroclus II 411.
- Ἑρύμανθος, Arcadiae mons, ξ 103.
- Ἑρύμαντα occ. Idomeneus II 345.
- Ἑρύμαντα occid. Patroclus II 415.
- Ἑτεοκλήειν βίη, gen. A 386.
- Ἑτεόκρητες Cretae τ 176.
- Ἑτεωνεύς, Menelai minister, Βοηθοῖδης σ 95. — voc. δ 31. — κρείων δ 22.
- Ἑτεωνός, Boeotiae opp., πολύ-
κνημον B 497.
- Εὐαιμονίδης Εὐρύπυλος E 76. — διογενής A 810.
- Εὐαίμονος υἱός, Εὐρύπυλος B 736. E 79. H 167. © 265. A 575.
- Εὐάνθεος υἱός Μάρων ι 197.
- Εὐβοία, insula, gen. η 321. — acc. B 536. γ 174. — ἱερῆς B 535.
- Εὐδωρος, Polymeles et Mercurii f., Myrmidonum dux, acc. II 186. — ἀρήτιος II 179.
- Εὐηνίη (Eueni f.) = Μάρ-
πησσα, καλλισφύρου I 557.
- Εὐηνορίδης Αἰετιάκριτος β 242. — acc. χ 294.
- Εὐηνός Σεληπιάδης, gen. B 693 (Mynes et Epistrophus ejus filii).
- Εὐίππον, Troianum ovis. Patro-
clus II 417.
- Εὐμαιος, (ejus stemina σ 414, ubi pater Κτήσιος Ὀρμενί-
δης) Ulixis subulcus, π 156. ρ 199. ν 238. φ 82. 203. — acc. π 7. ρ 305. 543. χ 279. — voc. ξ 440. 462. σ 307. 341. 486. π 8. 69. ρ 264. 306. 561. 576. ν 169. — δεῖ π 461. ρ 508. φ 234. χ 157. — συμβῶτα ξ 55. 165. 360. 442. 507. σ 325. 381. π 60. 135. 464. ρ 272. 311. 380. 512. 579. χ 194. — δῖον ὑφορβόν φ 80.
- Εὐμήδης κῆρυξ, Dolonis p., gen. K 314. 412. 426.
- Εὐμηλος, Admeti f., B 764. δ 798 (Iphthimes maritus). — gen. Ψ 380. — dat. Ψ 559. [565.] — ἀναξ ἀνδρῶν, Ἀδμήτου υἱός Ψ 288. — Ejus ἵπποι Ψ 481. (B 763 sqq.). — κρείων Ψ 354. — Ἀδμήτοιο, παῖς B 714.
- Εὐνῆος Ἰησονίδης, Lemni R. H 468. Ψ 747.
- Εὐπείδης, εὖος, Antinoi pater, ω 422. 469. — dat. ω 465. — acc. ω 523 (occ. a Telemacho). — Ἀντίνοος Εὐ.εὖος υἱός ν. Ἀντίνοος.
- Εὐρος, ventus B 145. II 765. ε 295. 332. μ 326. τ 206.
- Εὐρυάδην, Penelopes procum, occ. Telemachus χ 267.
- Εὐρύαλος, Diomedis sodalis Z 20. — Μημιστηιάδης Z 28. — ἰσόθεος φῶς B 565. Ψ 677 (optimus pugil.)
- Εὐρύαλος, Phaeax θ 396. 400. — ἴσος Ἀργεῖ θ 115. 127. 140. 158.
- Εὐρυβάτης, Agamemnonis prae-
co I 170. — acc. A 320.
- Εὐρυβάτης, Ulixis κῆρυξ Ἰθά-
κήσιος B 184; τ 247.

- Εὐρυδάμας*, υἱὸς . . ὄνειρο-
πόλοιο γέροντος (Abantem et
Polydum) E 149.
- Εὐρυδάμας*, Penelopes proci,
dat. s 297. — acc. χ 283
(eum occ. Ulixes).
- Εὐρυδίκη*, Clymeni f., Nestoris
uxor γ 452.
- Εὐρύκλεια*, Ulixis nutritrix, τ 401.
— acc. υ 128. — voc. ψ 177. —
Ὠπὸς θυγάτηρ α 429. β 347.
υ 148. — περίφρων voc. τ 357.
491. υ 134. φ 381. — τροφός
β 361. δ 742. ρ 31. τ 21. υ
419. 485. 492. ψ 25. 39. 69.
nec. τ 15. φ 380. χ 394. 480.
- Εὐρύλοχος*, Ulixis sodalis et af-
finis, κ 232. 244. 429. 447.
λ 23. μ 195. 278. 294. 339.
352. — voc. κ 271. μ 297. —
θεοειδής κ 205. — μεγαλή-
τορος κ 207.
- Εὐρύμαχος*, Penelopes proci,
ς 65. 244. 387. φ 245. χ 44.
69 (occ. ab Ulixē 82). — gen.
ρ 257. — dat. ο 17. s 295.
325. — acc. s 396. φ 277. —
voc. α 413. β 209. s 251.
366. υ 304. φ 257. 331. χ
61. — θεοειδής δ 628. φ
186. — Πολύβου παῖς α 399.
β 177. π 345. 434. s 349. υ
359. φ 320. — Πολύβοιο
υἱὸν ο 519. —
- Εὐρυμέδονσα* θαλαμηπόλος
(Alcinoi), γρηῖς Ἀπειραΐη
η 8.
- Εὐρυμέδων*, Ptolomaci f., Aga-
memnonis minister A 228.
- Εὐρυμέδων*, Nestoris minister,
ἀγαπήνωρ Θ 114. A 620.
- Εὐρυμέδων*, Gigantum Rex, Pe-
riboeae pater, μεγαλήτορος
η 58.
- Εὐρυμίδης* Τηλερος, μάντις
Cyclopi t 509.
- Εὐρυνόμη*, Oceani f. Σ 398.
399. 405.
- Εὐρυνόμη*, Penelopes ταμίη ρ
495. s 169. υ 4. ψ 154. 289.
293 θαλαμηπόλος. — acc.
τ 96. — voc. s 164. 178. τ 97.
- Εὐρύνομος*, Aegyptii f., Ithac.
proci β 22. χ 242.
- Εὐρυπόλοιο πόλις*, Κῶς, acc.
B 677.
- Εὐρύπυλος* Εὐαιμονίδης E 76
(occ. Hypsenorem). A 809 διο-
γενής. — Z 36 occ. Melan-
thium et A 580 Apisaonem.
A 592 βεβλημένος [662.] Π
27. — dat. A 583. — acc. M
2. — voc. O 399. — ἀγαπή-
νωρος O 392. — ἥρως voc.
A 838. 819 διοτρεφές. — πε-
πνυμένος A 822. — Εὐαίμο-
νος ἀγλαὸς υἱός, Thessalorum
dux B 736. E 79. H 167. Θ
265. A 576.
- Εὐρύπυλον* Τηλεφίδην occ.
Neoptolemus λ 520.
- Εὐρυπύθεϊς*, Σθενέλοιο παῖς
T 123. — Ε.ῆρος ἀέθλων Θ
363. T 133. — ἀνακτορὸς ἀγ-
γελίης οἰχνησευς Periphetes O
639.
- Εὐρυτίδης* Ἰφίτος, Ulixis
hospes φ 14. 22. — acc. φ
37 (occ. ab Hercule).
- Εὐρυτίων*, ὠνος, Κένταυρον
ἀγκυλιτόν φ 295.
- Εὐρυτος*, Iphiti f., ab Apolline
occ. μέγας θ 220. φ 32. —
Οἰχάλῃος B 596. 730. dat.
θ 224.
- Εὐρυτος* Ἀκτορίων, Epeorum
princeps, gen. B 621.
(Εὐρώπη υ. Φοίνικος κούρη).
Εὐσσωρος, Acamantis pater,
Thrax, gen. Z 8.
- Εὐτερσις*, Boeotiae υ., acc. B
502.

- Εὐφημος, Ciconum dux, Troe-
 zenī f. B 846.
 Εὐφήτης, Phylei hospes, Ephy-
 rensis O 532.
 Εὐφορβος, Panthoi f., II 850.
 — ἐνυμελίην Πάνθου νίου
 occ. Menelaus P 59. — Παν-
 δοῖδης II 808. acc. P 81
 Τρώων τὸν ἀριστον.
 Εὐχύνωρ, Polyidi f. N 603. a
 Paride occisus N 671.
 Ἐφιάλτης, παῖς Ἀλωῆος E 385.
 — τηλεκλειτόν (Neptuni ex
 Iphimedeas f.) λ 308.
 Ἐφύρη = Corinthus Z 152. —
 — dat. Z 210.
 Ἐφύρη, Elidis urbs ad Selleeu-
 tem fluv. sita, gen. B 659. O
 531.
 Ἐφύρη, Epiri u., gen. α 259. —
 acc. β 328.
 Ἐφυροί, acc. N 301. (pertinent
 ad Ephyram alteram).
 Ἐχεκλῆς, ἦος, Ἀκτορίδης, Myr-
 mido, gen. II 189.
 Ἐχεκλον occ. Patroclus II 694.
 Ἐχεκλον, Ἀγήνορος νιόν occ.
 Achilles T 474.
 Ἐχέμμουνα, Priami f. occ. Diome-
 des E 160.
 Ἐχέννος, Phaeax, γέρων η 155.
 — λ 342 Φαιήκων . . προγε-
 νέστερος.
 Ἐχέπωλος Ἀγχισιάδης, Sicyo-
 nius Ψ 296.
 Ἐχέπωλον Θαλυσιάδην occ.
 Antilochus Δ 458.
 Ἐχετος Πex, acc. ε 85. 116. φ
 308 ubi semper βροτιῶν δηλη-
 μονα πάντων.
 Ἐχέφρων, Nestoris f. γ 413. —
 δῖος γ 439.
 Ἐχῖναι, insulae, Ἰεράων B 625.
 Ἐχίον occ. Patroclus II 416.
 Ἐχίος, Mecistei pat., gen. Θ
 333. N 422
 Ἐχίον occ. Polites O 339.
 Ἐωσφόρος, stella Ψ 226.
 Ζάκυνθος, insula, gen. π 250.
 — acc. B 634. — ὑλήεσσα ι
 24. — ὑλήεντι α 246. π 123.
 [τ 131.]
 Ζέλεια . . ὕπαι πόδα νεύατον
 Ἴδης, acc. B 824. — Ἰερός
 ἄστυ (Pandari) Δ 103. 121.
 Ζεὺς Δ 128. 279. 423. 495. 533.
 B 38. 103. 482. Γ 308. Δ
 84. 381. E 225. Z 159. 367.
 526. H 76. Θ 216. 364. ι
 98. 117. κ 71. 89. λ 3. 163.
 300. [543.] 753. M 25. 402.
 437. N 1. 347. 355. 794. Ξ
 85. 120. 359. 522. O 4. 97.
 146. 188. 192. 567. [611.]
 694. 719. Π 365. 386. 567.
 644. 799. P 331. 400. 548.
 566. 627. 632. Σ 116. 328.
 356. T 87. 95. 112. 137. 204.
 224. 273. T 4. 92. 155. 194.
 242. Φ 190. 388. 484. X 250.
 366. 403. Ψ 299. 307. Ω 88.
 α 348. 379. β 34. 144. γ 132.
 152. 160. 346. δ 34. 237.
 668. ε 99. 128 (occ. Jasonem).
 132. 304. 409. η 250. θ
 245. ι 38. 262. 270. 479. λ
 559. μ 215. 415. ξ 53. 86.
 119. 158. 273. 300. 305. 310.
 457. ο 475. 489. π 422. ρ
 51. 60. 155. 597. σ 112. 279.
 τ 161. 276. 363. υ 230. φ
 413. χ 252. ψ 352. ω 42.
 96. — Ζηνός Δ 795. Π
 37. 51. Φ 290. λ 302. —
 Ζηνέ B 49. Δ 1. O 104. X
 302. δ 78. — Ζήνα Ξ 157.
 Ψ 43 οὐ μά. item υ 339. —
 Ζῆν ν. infra sub εὐρύοπα.
 — voc. Z 476. Θ 242. α 69.
 — Διός Δ 63. 239. B 33. 70.
 197. 669. E 637. Θ 140.

251. 424. 428. 444. Ξ 19.
O 122. *P* 251. Σ 75. 168.
T 13. 107. 189. Φ 444. X 280.
 α 283. 390. β 217. ξ 207.
 λ 261. ξ 57. 93. ν 42. 101. —
Δι Γ 104. *E* 174. *Z* 257.
 266. 475. Θ 526. I 238. 357.
A 736. 761. *N* 16. 353. *O*
 202. 310. *P* 515. *T* 197. 254.
T 234. Ψ 724. Ω 301. δ 472.
 θ 432. ι 294. ο 353. ν 97. —
Δία *A* 394. *B* 2. — *Διόθεν*
O 489. Ω 194. 561. — *Z.ός*
ἀγγελής η 263. ἀγγελιάων
 ε 150. — *Διός ἀγγελος* *B* 26.
 63 ὄνειρος. 94 ὄσσα. Ω 133
Thetis. 169 et 173 *Iris*. ἀγγε-
 λοι ἡδὲ καὶ ἀνδρῶν *A* 334.
H 274 κήρυκες. — ἀδάνατος
B 741. Ξ 434. Φ 2. — αἰγίο-
 χος *B* 375. Θ 287. ο 245.
gen. *Διός* *A* 202. 222. *B* 157.
 348. 491. 787. *E* 115. 396.
 635. 693. 714. 742. 815.
H 60. Θ 352. 375. 427. *K*
 278. *A* 66. *M* 209. *N* 825.
 Ξ 160. 252. *O* 175. 242. 379.
P 176. Φ 420. δ 762. ε 103.
 137. ξ 324. ι 275. π 320. ω
 164. Cf. praeterea Ἀθηναίη.
 Ἀθήνη. Ἀρτεμις. Ἑλένη. μού-
 σαι. νύμφαι. — *Διός αἴσα*
 ι 52. dat. I 608. acc. *P* 321.
 — *Διός ἀλκή* *O* 490. — *Ζεῦ*
 ἄνα Γ 351. Π 233 Δωδωναίε.
 Πελασγικέ. τηλόθι ναίων.
 Δωδώνης μεδέων. ρ 354. —
Z. αἰρίστον Ξ 213. — *Z. αἰρω-
 γῇ* *A* 408. — *Z. ἀστεροπητῇ*
H 443. — *Διὶ μῆτιν ἀτάλαν-
 τος* cf. Ἔκτωρ. Ὀδυσσεύς. —
A. ἀνγὰς *N* 837. — *A. βουλή*
A 5. λ 297. acc. *T* 15. ν 127.
 ξ 328. τ 297. dat. plur. *N*
 524. — *Z. βροντῇ* ν 121. —
A. βωμῷ περικαλλεῖ Θ 249.

— γαμβρός *A.* δ 569. —
A. γεμεή Φ 191. — *Z. γόνος*
N 449. — *A. δόμοι* *O* 85. —
δῶμα *A.* *A* 570. *E* 398. *O*
 101. *T* 6. 10. — *A. χαλκο-
 βατὲς δῶ* *A* 426. Ξ 173. Φ
 438. 505. — *A. ἐκγεγαυῖα*
Ἀθήνη ξ 229. ν. Ἑλένη. —
Z. ἐσιβρεμέτω . . . ξεινίου
χαλεπῇ μῆνις *N* 621. —
Z. ἐριγδούποιο *M* 233. *O*
 293. — *A. ἐριγδούποιο* *E*
 672. — *A. ἐρισθενέος* *N* 54.
 — εὐρύοπα *E* 265. Θ 442.
 I 419. 686. *N* 732. Ξ 203.
O 724. *P* 545. Ω 206. β 146.
 γ 288. δ 173. λ 436. ξ 235.
 ρ 322. ω 544 Κρονίδης.
Zῆν Θ 206. Ξ 265. Ω 331.
 voc. Π 241. — *A. ἐφετμός*
O 593. Ω 570. 586. —
A. ἐχθός ι 277. — *A. θυγά-
 τηρ* γ 337 (*Minerva*). δ 227
 (*Helena*). λ 217 (*Persephone*).
 voc. *E* 348 (*Venus*). 815 (*Min.*)
 α 10 (*Musa*). ν 61 (*Diana*).
Θνγ. ἀγγελίη *A* 128. ν 359 et
 cf. Ἀθήνη. Ἄτη. Ἀφροδίτη.
 μούσαι. *A.* *Θνγ. κυδίστη*
τρίτογένεια *A* 515. γ 378. —
A. Ἰδαίου ἱερῆς (*Onetor*) Π
 604. — *ἱκετήσιος* ν 213. —
καταχθόνιος I 457. — *Z. κε-
 λαινεφεῖ* Φ 520. ι 552. ν 25.
 — *A. κερωνός* Φ 401. dat.
O 117. μ 416. ξ 306. — *κοῦρη*
A. (*Minerva*) β 296. ε 382.
 ν 190. *gen.* *T* 105. dat. β 433.
 acc. ν 300. voc. ν 318. cf.
 Ἀθηναίη. — *κοῦραι* *A.* (*Λι-
 ταί*;) I 502. dat. (*Λιταίς*) I
 513 et acc. (*I* 508). voc. (*Nymp-
 hae*) ν 356. ρ 240. — *κρο-
 δίην* *A.* *A* 395. — *Κρονίδης*
B 111. 375 αἰγίοχος. *A* 166
 ὑπὲρ γατος αἰθέρι ναίων. *Z* 234.

Θ 141, I 18, 230, A 289, Π 845, Σ 431, Φ 570, Ω 241, ω 544 *εὐρύοπα*, dat. Δ, Κρ. I 172. Ζηνὶ Κρ. ι 552. ν 25. acc. Ζ, ὕπατον E 750, Δία Κρ. E 419. — Κρονίων μ 399, ο 477, ρ 424, τ 80, ν 273, φ 102, gen. Ζην. Κρονίους Ξ 247, λ 620 (παῖς Hercules), Διὶ E 859, 906, Θ 210, Φ 193, et cum ἀνακτι B 102, H 194, 200, Σ 118, acc. Δ, Κρ. A 539, I 511, T 120, ξ 406, et A 502 ἀνακτα, Ζήνα Κρ. ω 472, — κύδιστε μέγιστε B 412, Γ 298 et cf. Ζεὺ πάτερ. — Δ, μάλιστα M 37, N 812. — μέγας Σ 292, μεγάλου Διὸς B 134 *ἐνιαυτοί*, Φ 187 *γενεήν*, Θ 82 *διὰ βουλάς*, ι 411 *νοῦσαν*, τ 179 *ἀριστής* (Minos Cretensis.) χ 334 et 379 *βωμόν*, Διὸς *μεγάλοιο* E 907 (πρὸς δῶμα.) H 24 (θύγάτερ Minerva), (I 536 Δ, *κούρη* *μεγ.* Artemidi), M 241 (βουλῇ), Ξ 417 (κεραυνός), P 409 (νόημα), Φ 198 (κεραυνόν), δ 27 (*γενεή*), λ 255 (θεράποντες Pelias et Neleus), 268 (ἐν ἀγκόλησιν), 601 (παῖδα Heben), π 403 (θέμιστες), Διὸς *κούρη* *μεγάλοιο* (Minerva) Z 304, 312, K 296, ξ 323, ω 521, Διὸς *κούραι* *μεγ.* (Διταί) I 503, — Δ, *μῆνιν* E 34, ε 146, — Ζ, ὕπατον *μήστορα* Θ 22, P 339, — *μητίετα* A 275, B 197, 324, Z 198, H 478, Θ 170, I 377, K 104, A 278, M 279, 292, O 377, 599, Π 249, Ω 314, ξ 243, [π 298.] ν 102, — Ὀλύμπιε *μητίετα* A 508, — Δ, *μῦθον* Θ 412, — *νεφέλη*

γερέτα A 511, 517, 560, Δ 30, E 764, 888, H 280, 454, Θ 38, 469, K 552, A 318, Ξ 293, 312, 341, O 220, Π 666, P 198, T 19, 215, X 182, Ω 64, α 63, ε 21, ι 67, μ 313, 384, ν 139, 153, ω 477, gen. Δ, *νεφέλη* *γερέτα* E 631, 736, Θ 387, O 154, T 10, Φ 499, — *νιφάδες* Δ, T 357, — Ζ, *νόος* Π 103, Δ, *νόος* Π 688, acc. Θ 143, O 461, — Δ, *ξενίου* ξ 283, — Δ, *ξένιον* ξ 389, — Ὀλύμπιος ξ 188, ο 523 (*αἰθέρι παῖων*), et c. *ἀστεροπητής* A 609, M 275, c. *εὐρύοπα* δ 173, gen. Ζη. O 131, α 27, β 68, δ 74, voc. A 508, — Δ, *ἄμβροτος* Δ 91, M 286, ι 111, 358, dat. A 493, — Δ, *ὄρκια* Γ 107, — Ζ, *ὄσσε* Ξ 236, 286, — ἐν Διὸς οὐδεὶς *δοιοὶ* *πίθοι* Ω 527, — Δ, *οὐρῶ* ε 175, ο 297, — *παρομφαίω* Ζηνὶ O 250, — Δ, *παράκοιτις* (Juno) Σ 184, Φ 479, acc. λ 580 *κυδρήν*, *Αητώ*, — *πατήρ* Δ 235, E 33, Θ 397, 438, A 201, 544 (*ὕψιζυγος*), P 630, gen. Δι, B 146, H 60, K 154, A 66, N 796, Ξ 414, X 221, dat. Διὶ A 578, Γ 350, Δ 23, E 362, 457, Z 259, Θ 460, N 818, O 637, Π 227, 253, P 46, 498, T 11, 192, Φ 83, Ω 100, 287, η 316, μ 63, ν 51, ξ 440, ο 341, π 260, ω 518, — voc. A 503, * B 371, Γ 365, * Δ 288, E 421, 757, 762, 872, * H 132, 179, 446, Θ 236, M 164, N 631, O 372, * [Π 97.] P 19, 645, T 121 *ἀργιπέραννε*, 270, Φ 273, * δ 341, ε 7, * η 311, 331, θ 306, μ 371, 377, ν 128,

- * ρ 132. * ς 235. v 98. 112. 201. φ 200. ω 351. * 376 (locis, quibus * praefixus est, semper hac formula: αὐ γάρ, Ζεὺς τε πάτερ καὶ Ἀθηναίη καὶ Ἀπόλλων). — Ζεὺς πάτερ, Ἰδὴθεν μεδέων, κύνιστε μέγιστε Γ 276. 320. Η 202. Ω 308. — ἐρίγδονπος πόσις Ἥρης Η 411. Κ 329. θ 465. ο 112. 180. — στεροπηγερέτα Π 298. — Δ. ἱρὰ τέλαντα Π 658. — Διὸς τέκος Κ 284 (ἀτρυγώνη). Φ 229 (Apollo). — τερπικέραυνος Θ 2. Μ 252. Ω 529. ξ 268. ρ 437. dat. Διὶ Α 419. Β 478. 781. Α 773. η 164. 180. τ 365. ω 24. acc. Δία Π 232. v 75. — Διὸς υἱὸς Ξ 250 ὑπέρθυμος (Hercules). λ 318 (Apollo). φ 36 (Herc.). acc. λ 568 ἀγλαόν (Minos). φ 25 καρτερόθυμον φῶτα (Herc.). — ἄναξ Διὸς υἱὸς (Apollo) Ε 105 et c. Ἀπόλλων v. Ἀπόλλων. Διὸς υἱεὶ ἐκηβόλω Χ 302. Ἐρμεία Διὸς υἱεὶ θ 335. Ἰφθίμω Δ. υἱόν (Sarpēd.) Ε 675. Ἀητοῦς καὶ Διὸς υἱὸς Α 9. Σαρπηδῶν Δ. υἱὸς Ε 683. Π 522. — θεῶν ὑπατος καὶ ἄριστος Τ 258. τ 303. — Διὶ ὑπερμενεῖ Β 116. Ι 23. Ξ 69. ὑπερμενεῖ Α 727. — ὑψιβρεμέτης Α 354. Μ 68. Ξ 54. Π 121. ε 4. ψ 331. — ὑψόθ' ἔδρυι Διὶ Κ 16. — φηγῶ Διὸς Ε 893. Η 60. — Δ. φρήν Κ 45. acc. Μ 173. φρεσὶ Ο 194. — Δ. ὤραι ω 344. — Δ. ὦπα Ο 147.
- Ζέφυρος, ventus Β 147. Ι 5. Α 305. μ 408. 426. ξ 458 αὐτὸν ἐφύστος. τ 206. — gen. Δ 276. 423. Η 63. Τ 415. Φ 334. δ 402. 567. κ 25. — dat. Π 150 ἀνέμω (Harpyia Podarge peperit Achilles equos). Ψ 195. ε 332. — ὀκραῇ β 421. — δυσσῆς ε 295. gen. Ψ 200. μ 289. — κελαδρινόν Ψ 208.
- Ζῆθος Jovis ex Antiope f. Thebas condit λ 262 (acc.), Ityli pater, gen. τ 523.
- Ἡβη Ε 722. 905. — καλλίσφουρον λ 603 (Herculis ap. inferos conjug.). — πότνια Δ 2.
- Ἡέλιος v. Ἥλιος.
- Ἡερύβοια, μητρυνή, περικαλλής, Aloeis altera conjux Ε 389.
- Ἡετίων, Andromaches pat., Cilicum Rex Ζ 396. — gen. Χ 472. 480. Ψ 827. — acc. Ζ 416. — Ἀνδρομάχη θυράτηρ μεγαλήτορος Ζ 395. Θ 187. — ejus πόλιν diruit Achilles Α 366. Ι 188. Π 153.
- Ἡετίων Ἰμβριος, Priami hospes Φ 43.
- Ἡετίων, Podeli pater, gen. Ρ 575. 590.
- Ἡιόνες, Argol. acc. Ε 561.
- Ἡιονῆα occ. Hector Η 11.
- Ἡιονεύς, ῥας, Rhesi pater, gen. Κ 435.
- Ἡλείοι, dat. Α 671 (bellum c. Pyliis).
- Ἥλιος θ 271. — Ἡέλιος Ξ 344. Τ 259. — Ἡελίω Γ 104. — voc. Ἡέλιος Γ 277. in τῇ μ 385. — ἀντολαί in Aegaea insula μ 4. — βόες καὶ ἱφια μῆλα μ 128. βοῶν 343. 353. 398. ψ 329. — δεινοῦ θεοῦ μ 323. — μῆλα λ 109. — παρ' . . . πύλας animae Orcum intrant ω 12. — τερψιμβρότου μ 269. 274 νῆσον. —

- τροπαία Ortygia insula o 404.
 — Τρεβιονίδας μ 176. —
 Τρεβιονος Θ 480. α 8. μ
 263. dat. μ 133. 346. 374.
 — φαεινός α 191. gen.
 α 138 liberi ex Perse: Aetes
 et Circe; ex Neaira Phaeusa
 et Lampetie (μ 133).
 Ηλīs, gen. B 626. — dat. A
 673. — δίη A 680. 698. —
 δῖαν B 615. ν 275 (ibi Epei).
 ο 298. ω 431. — εὐρύχορον
 δ 635. — ἱπποβοτοιο φ 347.
 Ἠλύσιον πεδίον δ 563.
 Ἠλώη πόλις Thessaliae, acc.
 B 739.
 Ἠμαθίη ἐρατεινή Medn., acc.
 Ξ 226.
 Ἠνιοπῆα, Thebaei f., Hectoris
 aurigam, acc. Diomedes Θ
 120.
 Ἠνοπίδης Σάτυρος, acc. Ξ 444.
 Ἠνοψ, παρ, Satuli pat., dat.
 Ξ 445.
 Ἠνοψ, Clytomedis pat., Grae-
 cus, gen. Ψ 634.
 Ἠνοψ, Thestoris pat., Troianus,
 gen. Π 401.
 Ἠπυτίδης Περίφας. dat. P'
 324.
 Ἡγη A 400. 523. 536. B 15.
 32. 69. 156. Δ 20. E 392.
 418. 731. 748. Θ 392. 426.
 444. 457. I 254. A 45. Ξ
 225. 292. 360. O 143. Σ 168.
 T 97. 114. T 33. Φ 6. 328.
 384. Ω 101. μ 72. ν 70. —
 gen. O 214. — dat. A 519.
 Δ 24. E 832. Θ 407. [421.]
 461. T 70. Ω 25. — acc. Δ
 5. O 13. Π 432. Φ 367. —
 voc. A 545. Θ 447. Ξ 298.
 313. 342. O 90. T 133. Φ
 369. Ω 65. — ἀμήχανε O
 14. — ἀπτοεπές Θ 209. —
 Ἀργείη Δ 8. E 908. — βοῶ-
 πῖς πότινα A 551. 568. Δ 50.
 Ξ 159. 222. 263. O 34. Π
 439. Σ 239. 360. T 309.
 voc. Θ 471. O 49. Σ 357. —
 πόσις Ἡ. ἡνυκόμοιο K 5. —
 θεὰ λευκώλενος A 55. 195.
 208. 595. E 711. 755. 767.
 775. 784. Θ 350. 381. Ξ 277.
 O 78. 92. 130. T 407. Φ 377.
 418. 434. — πρέσβα θεά,
 θυγάτηρ. . Κρόνοιο E 721.
 Θ 382. voc. Ξ 194. 243. —
 εἰλεθῆναι Ἡ. ἡς θυγατέρες
 A 271. — κασιγνήτην ἀλο-
 χὸν τε (Jovis) Σ 356. — λευ-
 κώλενος Θ 484. Φ 512. Ω 56.
 dat. A 572 μητρὶ (Vulcani)
 φῆλη. acc. T 112. — μητρὸς
 (Martis) μένος E 893. — Διὸς
 κνδρὴ παράκοιτις Σ 184. —
 ἐρίγδοντος πόσις Ἡ. ἡς N
 154. Π 88. et V. Ζεὺς. —
 πότινα Θ 198. 218. N 826.
 Ξ 197. 300. 329. O 83. 100.
 149. T 106. δ 513. — ἀρ-
 γαλέος χόλος Σ 119. — χερ-
 σόθρονος A 611. Ξ 153. gen.
 O 5. — χερσοπεδίου παιδᾶ
 (Heben) [λ 604.]
 Ἡρακλείδης, Θεσσαλός, gen.
 B 679.
 Ἡρακλείδης Τληπόλεμος B 653.
 Ἡρακλείη βίη A 690. — gen.
 B 666. — dat. B 658. O 640.
 — acc. E 638. T 98. λ 601.
 Ἡρακλῆς, ἦος, gen. Ξ 266. —
 dat. θ 224. — βίη Σ 117. —
 θείοιο ἀζηγῆς ὁδύνη O 25.
 T 145 τεῖχος (Trojae). —
 θρασυμένονα λ 267. — κρα-
 τερόφρονα Ξ 324. — Διὸς
 νῖόν, κατερόθυμον φῶτ' . .
 μεγάλων ἐπίστορα ἔργων φ
 25. V. Ἀμφιτρύων.
 Ἡφαιστος B 101. 102. E 23.
 Θ 195. Ξ 167. 339. Σ 473.

T [368.] 383. *T* 12. 36. *Φ* 342. 381. *X* 316. *ξ* 233. *η* 92. *θ* 272. 293. 330 βραδύς *ἑών*. [*ψ* 160.]. — gen. *Σ* 191. 617. *T* 10. *T* 73. *θ* 359. — acc. *A* 600. *Φ* 330. 378. — voc. *Σ* 392. 429. *Φ* 357. 379. *θ* 355. — ἀμφιγυήεις *A* 608. *Ξ* 239. — ἀνάκτος *O* 214. *Σ* 137. *θ* 270 λέχος καὶ εὐνήν. — δόμοι ἀφθιτον, ἀστερόεντα, μεταπρεπέ' ἀθανάτοισιν, χάλκεον etc. *Σ* 369. — δόμοισιν *θ* 268. — ἔργον *δ* 617. *ο* 117. *ω* 75. — Δάρης . . ἱρεύς *E* 10. — κλυτοεργόν *θ* 345. — κλυτοτέχνης *A* 571. acc. *Σ* 143. 391. *θ* 286. — περικλυτός *A* 608. gen. *θ* 287. *ω* 75. — πολύφρονος *θ* 297. 327. — πολυμήστιας *Φ* 355. — βίηφι πολύφρονος *Φ* 367. — φλόξ *ω* 71. gen. *I* 468. *Ψ* 33. dat. *P* 88. — χαλκεύς *O* 311. — v. *Ἀμφιγυήεις*, *Κυκλοποδίων*. οὗς φαεινῆς υἱὸς Μενέου *δ* 188.

ἄλεια, Nereis *Σ* 39. ἄλπιος, Euryti f., Epeorum dux *B* 620.

αλυσιάδης Ἐχέπωλος, acc. *A* 458.

ἄνυρις, Θρήικα (vatem) *B* 595.

ἀνάκτος, acc. *Π* 454. — ὕπνω καὶ *θ*. διδυμάσιν *Π* 672. 682. — ὕπνω . . κασιγνήτω *θ*. *ο* *Ξ* 231.

αυμακίη, in diuione Philoetiae, Magnesiae u., acc. *B* 716. εἰανώ, δῖα, Pedaei noverca, *E* 70. — καλλιπάρῃος *Z* 298 (Κισσηίς, ἄλοχος Ἀνεήνορος). 302. acc. *A* 224.

Θέμις, ἰστος, gen. β 68. — acc. *T* 4 (Jovis ministrum). — voc. *θεά* *O* 93. — καλλιπαρῃῶ *O* 87.

Θεοκλύμενος, Polyphidias f., procorum vates. *ο* 256. 529. — acc. *ο* 286. — *θεοειδής* *ο* 271. 508. *ρ* 151. *ν* 350. 363. *Θερσίλοχον* Paeonem occ. Achilles *Φ* 209. *P* 216.

Θερσίτης *B* 244. — ἀκριτόμυθε *B* 246. — ἀμετροειπής *B* 212.

Θέσπεια, Boeotiae u., acc. *B* 498.

Θεσπρωτοί, acc. *π* 427. — ἀνδρῶν *ξ* 335. *π* 65. *ρ* 526. *τ* 271. 292. — βασιλεύς Pheldou *ξ* 316. *τ* 287. — γαλή *ξ* 315.

Θεσσαλὸς Ἡρακλείδης, Phidippi et Antiphi pat., gen. *B* 670.

Θεστορίδης Ἀλκμάων, acc. *M* 394. — Κάλχας *A* 69.

Θέστορα Ἥνοπος υἱὸν acc. Patroclus *Π* 401. — 2) Cf. voc. praec.

Θέτις, dos, *A* 413. 495. 512. *Z* 136. *Π* 34. *Σ* 51. 94. 392. 398. 405. 422. 428. *Ψ* 14. *Ω* 102. — gen. *Θ* 370 βουλῆς. *O* 598 ἀρήν. — dat. *Θέτι* *Σ* 407. — acc. *N* 350. *Ω* 74. 83. — voc. *Ω* 88. — ἀργυρόπεζα *A* 538 et 556 ubi θυγατήρ Ἀλλίοιο γέροντος (Nelei). *Π* 222. *Σ* 369. *ω* 92. acc. *Π* 574. — *θεά* . . ἀργυρόπεζα *I* 410. *Σ* 127. 146. 381. *T* 28. *Ω* 89. 120. — Ἀχιλεὺς . . παῖς ἦν κόμοιο *A* 512. *Π* 860. — *θεά* *O* 76. voc. *Ω* 104. — καλλιπλοκάρον *T* 207. dat. *Σ* 407. — μήτηρ *Σ* 332. — τανύπεπλε *Σ* 385. 424.

Θηβαῖος, Eniopi p., gen. *Θ* 120

- Θηβαίος Τειρεσίας v. Τειρεσ.
 Θήβη, ἱερὴν πόλιν Ἑλλάδος
 A 366. — Θήβησιν X 479. —
 τείχεα B 691. — ὑποπλακίη Z
 397. — πόλιν Κιλίκων εὐναιε-
 τάσασαν . . ὑψίπυλον Z 416.
 Θήβη (Boeot.) dat. Ξ 323. —
 Θήβησι Z 223. Ξ 114. ο 247.
 — Θήβας E 804. K 286. —
 Θήβαςδε Ψ 679. — ἐπταπό-
 λοιο A 406. λ 263. — εὐρύ-
 χορον λ 265. — εὐστεφανῶ
 T 99. — πολυηράτω λ 275.
 — ἱερὰ τείχεα Θήβης A 378.
 Θήβαι. Αἰγυπτίας ἐνὶ habitat
 Polybus δ, 126. — acc. I 381
 (ἐκατόμυλοι).
 Θησεύς λ 322 Arladien e Creta
 abduxit. — acc. in ἐὰ [λ 631.].
 Αἰγείδην [A 265.]
 Θίσβη, Boeotiae n., πολυτρή-
 ρωνα B 502.
 Θοάι . . νῆσοι (= Ὀξείαι in
 Acheloi ostio), dat. ο 299.
 Θόας, αἰτος, A 529 (occ. Piro-
 um). — acc. N 92. T 239. —
 voc. N 222. 228. — Αἰτωλός
 A 527. — Ἀνδραϊμονίδης H
 168. — Ἀνδραϊμονος υἱός B
 638. O 281. ξ 499. dat. N 216.
 Θόας, Lemnius, dat. Ψ 745. —
 Αἴμνον, πόλιν θείοιο Ξ 230.
 Θόας, Troianus, acc. Π 311
 (occ. a Menelao).
 Θόη, Nereis Σ 40.
 Θόων, Phaeax θ 113.
 Θόωνα, Phaenopsis f., occ. Dio-
 medes E 152.
 Θόωνα occ. Ulixes A 422.
 Θόων, ωνος, acc. M 140. N 545
 (occ. Antilochus).
 Θάσσα . . νόμφη, Phorcynis f.,
 α 71 (Polyphemus mater ex
 Neptuno).
 Θωάτης, praeco Menesthei, δις
 M 343. — κήρυκα M 342.
 Θρασίον Paeonem occ. Achilles
 Φ 210.
 Θρασύδημον, Sarpedonis anti-
 gam, occ. Patroclus Π 463
 (v. l. Θρασύμηλον).
 Θρασύμηδης, Nestoris f. P 378
 — dat. γ 39. — ἀντίθεος Π
 321 (occ. Marin). γ 414. —
 δλον P 705. — ἱπποδάμοιο
 Ξ 10. — μενεπτόλεμος K 255.
 γ 442. — Νεστορίδην . .
 ποιμένα λαῶν I 81. — ὑπέρ-
 θυμος γ 448.
 Θρασύμηλος v. Θρασύδημος.
 Θρήκη, gen. N 301. — Θρή-
 κηθεν I 5. 72. — Θρήκηνος
 θ 361. — ἐριβώλακος T 485.
 dat. A 222 μητέρι μῆλων.
 Θρηῖκοι ἱπποὶ K 559. — ξί-
 φει N 577. — πόρτον Ψ
 230. — Σάμου N 18. — φά-
 σγανον Ψ 808.
 Θρήικες A 533. K 434. — Θρη-
 κῶν A 537 (ἡγεμῶν Πείρους).
 K 506. — Θρήικας Z 7. —
 Θρήικας B 844. — ἀνδρες
 Θρήικες Ω 234. gen. K 464.
 470. acc. c. Θρήικας K 487.
 — ἀγὸς ἀνδρῶν A 519. —
 ἀκρόκομοι A 533. — βουλη-
 φόρον ἱπποκόωντα K 518.
 — Ἀκάμαντι ἡγήτορι Θ. E
 462. — Θάμνριν τὸν Θρήι.
 B 595. — ἱπποπόλων N 4
 αἰων. Ξ 227 ὄρεα νιφόντα.
 Θρινακίη νῆσος, gen. τ 275. —
 dat. λ 107. — acc. μ 127. 135.
 Θρόνιον, Locorum opp. E 533.
 Θρυόεσσα πόλις, αἰπεία κολώ-
 νη ad Alpheum A 711.
 Θρύον, Ἀλφειοῦ πόρον B 592.
 Θυέστης, α, Atrei frater, Aegi-
 sthi p., δ 517. — gen. B 107.
 — πολύαρνι B 106.
 Θυεστιάδης Ἀγισθος δ 518.
 Θυμβραῖον occ. Diomedes A 320.

- Θρόμβη, Troadis u., gen. K 430.
 Θυμοίτης, Troianus, acc. Γ 146.
 Θῶν, ὦνος παράκοιτις Πολύ-
 δαμνα δ 228.
 *Γαιρα, Nereis Σ 42.
 *Γάλμενος, Martis ex Astyoche f.,
 Boeotorum dux B 512. — acc.
 I 82.
 *Γαμενός, Troianorum dux, acc.
 M 130, 193 (occ. a Leonteo).
 *Γάνασσα, Nereis Σ 47.
 *Γάνειρα, Nereis Σ 47.
 *Γαπετός Θ 479.
 *Γάρδανος, Cretae flav., gen. γ
 292.
 *Γάρδανος, Elidis flav., gen. Η
 135.
 *Γασίδης V. Ἀμφίων. Δηήτωρ.
 *Γασίωσι Ceres nubis ε 125 (qui
 occ. a Jove).
 *Γασον Ἄργος ε 246.
 *Γασος, Spheli f., Atheniensium
 dux, occ. ab Aenea. O 332
 (acc.) 337 sq. — 2) cf. Γα-
 σίδης.
 *Γαυλός, Thessaliae u., εὐρυχό-
 ρος λ 256. — ἐντιμένην B 712.
 *Γάοντες ἑλκεχίτωνες N 685.
 *Γδη M 13. — gen. B 824. Θ
 75. A 112, 337. O 255. T
 91. κνημοί B 821. A 105.
 Φ 449, 559. κορυφαί A 183.
 Ξ 157, 332. O 5. — dat. Θ
 207. Ξ 287. — acc. Ξ 162.
 O 146. P 594. — *Γδηθεν
 A 475. Θ 397, 438. — Ζεὺ
 πάτερ, *Γδηθεν μεδέων V.
 Ζεὺς πατήρ. — πιθήσεως
 A 183. — πολυπίδακος Ξ
 157, 307, T 59, 218. Ψ 117. —
 πολυπίδακα, μητέρα θηρῶν
 Θ 47. Ξ 283. O 151. — πο-
 λυπύχου Φ 449. X 171. —
 ὠληέσεως Φ 449. — ὕψηλῃς
 Ξ 293.
 *Γδαίος, Daretis f. E 11, 20.
 *Γδαίος, Troianorum praeco H
 276, 372, 381, 413, 416. —
 acc. H 405. Ω 470. — voc.
 H 284, 406. — δαίφρων Ω
 325. — κῆρυξ Γ 248.
 *Γδαίος Ζεὺς, gen. Π 605. —
 Κρονίωσι Ω 291. — ὀρέων Θ
 170, 410. A 196. M 19, 253.
 O 79, 169, 237. Π 677. T 189.
 *Γδης, εἰω, Cleopatrae p., gen. I
 558.
 *Γδομενός, ἦος. (Deucalionis f.
 τ 181.) A 145. Γ 230. A 253.
 E 43. H 165. Θ 78, 263. A
 510. N 240, 304, 362, 376.
 405, 424, 445, 500, 500, 509.
 Π 345. P 258, 605, 624. T
 311. γ 191. — gen. N 402.
 502. — dat. N 433. ξ 382.
 — acc. A 256. K 53. A 297.
 330, 387, 460, 470. P 621.
 τ 190. — voc. A 257. N 232.
 Ψ 474, 493. — ἀγαλυτόν Z
 436. Ξ 237. — Μηριόνης
 θεράπων ἀγαπήνορος Ψ
 113, 124. — Κρητῶν ἀγός A
 265. N 221, 259, 274, 311.
 Ψ 450. (482). — ἀνακτα B
 405. K 112. O 301. τ 181. —
 ἀρήιον A 501. — ἀτάλαντος
 Ἄρηι N 500. — Κρητῶν βου-
 ληφόρε N 219. [255.] —
 δαίφρονα A 252. — Δευκα-
 λίδας M 117. P 608. — δον-
 ρικλυτός B 645, 650. E 45.
 N 210, 467, 476. — φλογὶ
 εἴκελον ἀλκήν N 330. —
 ἥρωος N 384, 439. — Ejus θε-
 ράπων Meriones Ψ 113, 124.
 528, 860, 888, qui dicitur:
 ὀπάων H 165. Θ 263. K 58.
 P 258. — *Γδ. θεράποντες
 E 48. — σθένος *Γδ, ἦος =
 *Γδομενός N 248. — ντα
 *Γ, ἦος, Ὀρεσίλοχον ν 259.

- Ἰήλυσος, Rhodi u., acc. B 636.
 Ἰησονίδης H 471. — Εὐνηος
 H 468. Ψ 747.
 Ἰήσων, Argonautarum princeps,
 μ 72. — ποιμένι λαῶν H 469.
 — Ejus υἱὸς Φ 41 (Εὐνηος
 ex Hypsipyle).
 Ἰθαμίνης, εὐς, Sthenelai p.,
 gen. Π 586.
 Ἰθάκη δ 608. — gen. α 57.
 404. δ 175. 643. ο 248. 256.
 344. ξ 98. 182. ο 36. 267. π
 251. ρ 250. ε 2. ν 340. φ 18.
 [109.] χ 223. ψ 176. ω 269.
 — dat. β 256. δ 555. 605. ι
 505. [531.] ν 135. ο 482. χ
 30. ψ 122. ω 104. — acc.
 B 632. α 18. 88. 172. δ 601.
 κ 420. 522. λ 30. 111. 162.
 μ 138. 345. ξ 189. π 58.
 223. 230. 462. ω 259. —
 Ἰθάκηνδε α 163. λ 361. ο
 157. π 322. — ἀμφιάλω α
 386. 395. 401. β 293. φ 252.
 — ἐν δήμῳ Γ 201. α 103. ν
 97. ο 534. π 419. ω 284.
 acc. ξ 126. 329. τ 399. —
 εὐδαιέλον ξ 344. acc. β 167.
 ι 21. ν 212. 325. [τ 132.] —
 ἐνκτιμένης χ 52. — κραναῆς
 Γ 201. acc. α 247. ο 510. π
 124. φ 346. — παιπαλόεσ-
 σαν λ 480. — ἐν πορθμῷ
 Ἰ.ης τε Σάμοιο δ 671. ο 29.
 μεσσηγὺς Ἰ.ης τε Σάμοιο δ
 845. — τηρχεῖς κ 417. 462.
 — Ἰπονηλίου γ 81.
 Ἰθακῆσιος Εὐρυβάτης B 184.
 — Ὀδυσσεύς β 246. χ 45.
 Ἰθακῆσιοι ο 520. ω 354. —
 voc. β 25. 161. 229. ω 443.
 454. 531.
 Ἰθακός, Ithacensis heros, ρ 207.
 Ἰθάκη, Thessaliae u., κλωμα-
 νόεσσαν B 729.
 Ἰκάριος, Penelopes pater, gen.
 α 329. β 53. δ 840. λ 446.
 π 435. ρ 562. ε 159. 188.
 245. 285. τ 375. ν 388. φ
 2. 321. ω 195. — dat. β
 133. — κοῦρη μεγαλήτορος..
 Ἰφδίμη δ 797. — τηλεκτι-
 τοῖο τ 546. — (μέγα δυναμεί-
 νοιο α 276, quia Acarnaniae
 partem regnabat).
 Ἰκάριος πόντος, gen. B 145.
 Ἰεταονίδης Μελάνιππος, acc.
 O 546.
 Ἰετιάων, ὄξος Ἄρχος Γ 147.
 T 238 Laomedontis f., Priami
 frater.
 Ἰετιάονος υἱὸς Melanippus O
 576.
 Ἰκμάλιος, τέκτων Ithac. τ 57.
 Ἰλήιον πεδῖον Φ 558.
 Ἰλιονεύς, ἦος, Phorbantis f.,
 acc. Ξ 489. 492. — ἀγαυοῦ
 Ξ 501.
 Ἴλιος (Ἴλιον v. infra αἰπύ),
 gen. B 230. Z 60. 478. O 66.
 Φ 104. X 6. — dat. Z 493.
 P 145. Q 67. — acc. A 71.
 B 216. 249. 492. 673. Γ 313.
 E 204. Z 74. 113. 403. 461.
 Θ 131. 295. A 230. N 175.
 717. Ξ 46. O 550. Π 92.
 P 159. 163. 320. 337. 396.
 Σ 58. 327. 439. T 156. Φ
 81. 156. 442. 561. 588. X
 17. Q 145. 330. 620. β 172.
 θ 495. κ 15. λ 372. ξ 238.
 ρ 104. ε 252. τ 125. 182.
 193. ω 117. — Ἰλιόθεν Ξ
 251. ι 39. — Ἰλιόθι O 561.
 K 12. N 349. θ 581. —
 Ἰλιόφι Φ 295. — αἰπεινή N
 773. gen. I 419. 684. O 215.
 acc. O 558. P 328. — αἰπύ
 O 71. — ἐρατεινήν E 210. —
 εὐπωλον E 551. Π 576. β
 18. λ 169. ξ 71. — εὐτελεσον
 B 113. 288. E 716. I 20. —

- ἐνεμόεσσαν Γ 303. Θ 499.
 Μ 115. Ν 724. Σ 174. Ψ
 64. 297. — ἱερήν Η 20. —
 — ἱρή Δ 40. 104. Ζ 448.
 [Θ 551.] Τ 216. Ω 27. gen.
 Ζ 96. 277. Φ 128. acc. Δ
 416. Ε 648. Η 82. 413. 429.
 Α 196. Ν 657. Ο 169. Ρ
 193. Σ 270. Φ 515. Ω 143.
 383. λ 86. ρ 293. — Ἰλίου
 οἶτον θ 578. — ὀφρυνέεσσα
 Χ 411. — Ἴου πόλει ἄκρη
 Η 345. πόλιν Ε 642. — ἐν-
 κτίμενον πολίεθρον Δ 33.
 Θ 288. Φ 433. — εὐναιόμε-
 νον πολίεθρον Β 133. Γ
 402. Ν 380. — πύργον μέγαν
 Ζ 380. — τέκμαρ Γλ. Η 31.
 Γ 49. — Vide Τρώη. Τρώων
 πόλις.
 ος. Trois f., Laomedontis p.,
 Τ 232. 236.
 ος. — Δαρδανίδαο Α 166.
 372. — Ἴλον σῆμα Κ 415. Α
 106. Ω 349. — τύμβος Ἴλου
 Α 372.
 ος, Μερμερίδης. gen. α 259
 (quem Ephyrae habitantem
 Ulixes visit).
 βρασιδης Πείροος Δ 520.
 βριος acc. Ν 197. Mentor's
 f., Priami gener. quem occ.
 Teucer Ν 171.
 βριος Ἡετίων Φ 43.
 βρος insula, acc. Ω 753. —
 ἄστν Ξ 281. — παιπαλοέσσης
 (Tenedo vicina) Ν 33. Ω 78.
 ώ = Λευκοθέη. Cadmi f., ε
 461. — καλλίσφυρος ε 333.
 ἰονίη ἄλοχος (Jovis), Pirithoi
 mat., gen. Ξ 317.
 χέαιρα Γ 538. — acc. [Φ 480.]
 — ἐνδοκος λ 198.
 πασιδης Ν. Ἀπισάων, Τψη-
 νωρ, Χάρον. — δοιοῖσιν
 Ἰ.δῆσιν (Charopi et Socoi)

Α 431 (Ulixes mortem para-
 vi).

Ἰππᾶσον νῆε δαΐφρονος, Σῶκε
 Α 450.

Ἰππημολγῶν, ἀγανῶν . . γλα-
 κτοφάγων αἶα Ν 5.

Ἰπποδάμαντα occ. Achilles Τ
 401.

Ἰπποδάμεια, Anchisis f., Al-
 catioi uxor, acc. Ν 429.

Ἰπποδάμεια, Penelopes serva
 acc. ε 182.

Ἰπποδάμεια κλυτός, Pirithoi
 uxor Β 742.

Ἰππόδαμον occ. Ulixes Α 335.

Ἰππόθοος Β 840. 842. Ρ 289
 Αἰθίοιο Πελασγοῦ . . νῆος.
 — dat. Ρ 313. — acc. Ρ 217.
 318.

Ἰππόθοος, Priami f., acc. Ω
 251.

Ἰπποκόων, Ῥήσαν ἀντιπῖος,
 Thrax, acc. Κ 518.

Ἰππόλοχος, Antimachi f. Α 145.
 — μενεχάρμην occ. Agame-
 mnon Α 122.

Ἰππόλοχος, Bellerophontis f.
 Ζ 206. — Γλαῦκος Ἰππολό-
 χοιο πᾶσις ν. Γλαῦκος. —
 Ἰπ.οιο νῆος Ζ 144.

Ἰππόμαχον, Antimachi f., occ.
 Leonteus Μ 189.

Ἰππόνοον μενεχάρμην occ.
 Hector Α 303.

Ἰπποτάδης, ας, Αἰόλος κ 2. —
 gen. κ 36.

Ἰπποτίωνα occ. Meriones Ξ
 514.

Ἰπποτίωνος νῆος, Μόρως Ν
 792.

Ἰρή, Agamemnonis u. Messenia,
 ποιήεσσαν Γ 150. 292.

Ἰρις Γ 121. Ε 365. Ψ 201. —
 acc. Ο 55. 144. 157. Ω 117.
 143. — ἀελλόπος Θ 409. Ω
 77. 159. — θεά voc. Ο 206.

- Σ 182. — ποδήνεμος E 353. ποδήνεμος ὠκέα B 786. E 368. A 195. O 168. 200, Σ 166. 183. 196. Ω 95 — πόδας ὠκέα B 790. 795, Γ 129. Θ 425. A 210. Σ 202. Ω 87. 188. — ταχεῖα voc. Θ 399. A 186. O 158. Ω 144. — χρυσόπτερον Θ 398. A 185. — ὠκέα O 172. Ψ 198. cf. ω 194.
- *Ιρος (= Ἀργαῖος) mendicus s 25. 38. 73 αἶρος. 96. 239. — gen. s 232 ξείνου καὶ — μῶλος. 334. — dat. s 56. 75. — acc. s 6. 333. [393.]
- *Ισανδρος, Bellerophontis f., acc. Z 197. 203 occ. a Marte.
- *Ισμαρος, Ciconum u., dat. ι 40. — acc. ι 198.
- *Ισον, Priami f. nothum occ. Agamemnon A 101.
- *Ιστία, Euboeae u., πολυστάφυλον B 537.
- *Ιτυλος, Aëdonis et Zethi f., acc. τ 522.
- *Ιτυμονῆα. *Τπειροχίδην occ. Nestor A 672.
- *Ιτων, Thessaliae u., μητέρα μηλων B 696.
- *Ιφέα occ. Patroclus Π 417.
- *Ιφθίμη, Icarii f., Eumeli conjux, dat. δ 797.
- *Ιφιάνασσα, Agamemnonis f., I 145. 287.
- *Ιφιδάμας, Antenoris et Theanus f. A 234. — dat. A 261. — acc. A 257 κασίγνητον (Κόωνος). — Ἀντηνορίδης A 221. (occ. ab Agamemn. A 240.)
- *Ιφικληΐη βίη λ 286. — gen. λ 290.
- *Ιφικλος, Φυλακίδης, πολύμηλος, Podarcis et Protesilai p., gen. B 705. N 698. — acc. Ψ 636 Nestor eum cursu vicit.
- *Ιφιμέδεια, Aloeis coniux, Oti et Ephialtis mat., acc. λ 305.
- *Ιφίνους Δεξιάδης, acc. H 14 (interf. Glaucus).
- *Ιρις εὐζανος, Scyria, Patrocli conjux I 667.
- *Ιριτίδης Ἀρχεπτόλεμος, acc. Θ 128.
- *Ιριτιάνα Ὀτρυντεΐδην occ. Achilles T 382.
- *Ιριτος Εὐρυτίδης, Ulixis hospes φ 14. 22. — acc. φ 37. (occ. ab Hercule φ 27).
- *Ιριτος, Phocensis, Schedii et Epistrophii p., gen. P 306. — Ναυβολίδαο B 518. — 2) pat. Archeptolemi.
- *Ιωκή κρονέσσα in aegide E 740.
- Καβηρόθεν Othryoneus oriundus N 363.
- Καδμείοι κέντορες Ἰππων Δ 391. — gen. E 807. λ 276. — dat. Δ 388. K 288.
- Καδμείωνες, acc. Δ 385. E 804. Ψ 680.
- Κάδμου θυγάτηρ Ἰνώ ε 333.
- Κάειρα γυνή Δ 142.
- Καινεΐδης, αο = Coronus, gen. B 746.
- Καινεὺς, Lapitharum rex, acc. — εα Δ 264.
- Κακοῖλιον οὐκ ὀνομαστήν τ 260. 597. ψ 19.
- Καλήσιον, θεράποντα Axyli occ. Diomedes Z 18.
- Καλητορίδης Ἀφαρεὺς, acc. N 541.
- Καλήτορα, Clytii f., Hectoris ανεψιόν (O 422) occ. Ajax O 419. — 2) cf. Voc. praeced. —
- Καλλιάνασσα, Nereis Σ 46.
- Καλλιάνειρα, Nereis Σ 44.
- Καλλίαρως, Loerorum opp., acc. B 531.

- Καλλικολώνη*, collis prope Troiam, gen. T 151. — dat. T 53.
Καλύδναι νῆσοι, acc. B 677.
Καλύδων, Aetolorum u., acc. I 530. — ἐραννῆς I 531. 577.
 — αἰπεινῇ N 217. Σ 116.
 — πετρήσσαν B 640.
Καλυψώ, οὖς, nymphæ, Atlantis f. (η 245). η 200. — δία ε 263. 321. 372. — δία θεῶν α 14. ε 78. 85. 118. 180. 202. 242. 246. 258. 276. ι 20.
 — δολόεσσα, Ἀτλαντος θυγάτηρ, ἐνπλόκαμος η 245.
 — ἐνπλόκαμος, δεινὴ θεός, αὐδήεσσα [η 254]. μ 448. — ἡνκόμοιο θ 452. μ 389. — νύμφη πότνια α 14. — νύμφης ἐν μεγάροισι δ 557. ε 14. ρ 143. — νύμφην ψ 333. — Cf. Νύμφη.
Κάλχας, αὐτός, Thestoris f., Græcorum vates, B 300. 322. — dat. N 45. — acc. A 105. — voc. A 86. — θεοπρόπος οἰωνιστῆς N 70. — Θεστορίδης, οἰωνοπόλων ὄχ' ἀρίστος A 69.
Κάμειρος, Rhodi u., ἀργινόεντα B 656.
Καπαεύς, ἦος, Stheneli p., gen. E 319. — ἀγκυλείου B 564. — κυδαλιμοῖο A 403.
Καπαρηιάδης, Sthenelus, πέπον E 109.
Καπαρήιος νῖος, Σθένελος A 367. E 241. — acc. E 108.
Κάπυς, Assaraci f., Anchisis pater, acc. T 239.
Κάρης K 428. — βαρβαροφώνων B 867.
Καρδαμύλη, Messenia Agamemnonis u., acc. I 150. 292.
Κάρησος, Idæe θυγ. M 20.
Κάρυστος, Euboeæ u., acc. B 539.
 Homer.
Κάσος, insula, acc. B 676.
Κασσάνδρη, gen. λ 422 (occ. a Clytemnestra). — ἐκέλη χρυσῇ Ἀφροδίτῃ Ω 699. — Πριάμοιο θυγατρὼν εἶδος ἀρίστην N 366.
Καστιάνειρα, καλή, Αἰσύμηθεν, Gorgythionis a Priamo mater Θ 305.
Κάστωρ, υἱός, Tyndarei e Leda f., Helenæ et Pollucis frater, ἵπποδάμου Γ 237. λ 300.
Κάστωρ Τληπόδης, Cretensis fictus ξ 204.
Κατακλῶδες βαρεῖαι η 197.
Καυκάωνες, Paphlagoniæ populus, K 429. T 329. — 2) in Elide μεγαθύμους γ 366.
Καῦστρίον . . ὄρεθρα B 461.
Κεάδης, αὐ Τροϊζήνοιο νῖος = Euphemus B 847.
Κεβριόνης, αὐ, Priami f. nothus, occ. a Patroclo Π 738. — A 521. M 91. — gen. M 92. Π 756. — dat. Π 754. — acc. N 790. Π 772. — ἀδελφεὸν Hectoris Θ 318. — δαίφρονι Π 727. — ἔκτορος ἡνιοχῆα Π 738. — ἦραι Π 751. acc. Π 781.
Κελαδινὴ ἐυστέφανος (Artemis) Φ 511.
Κελάδων, ὄντος, Elidis rivus, ὠκυρόω H 133.
Κεῖαινεφῆς (Juppiter) voc. O 46. ν 147.
Κένταυρος Ἐννετίων, acc. φ 295.
Κένταυροι, dat. φ 303 pugna e Lapithis. — Κενταύρων δεικαίστατος Χείρων A 832.
Κεφαλλῆνες, Ulixi subditi, gen. A 330. ν 210. ω 355. 429. — dat. ω 378. — μεγαθύμους B 631.
Κῆρ, dat. γ 410. ξ 11. —

- B 352. Γ 6. 32. Δ 585. Ν 561. 596. 648. Ξ 408. Π 47. 817. Ρ 714. Σ 115. 117. Χ 365. Ω 82. β 165. δ 273. 502. ε 387. θ 513. μ 157. σ 235. π 169. ρ 82. ς 155. χ 14. ω 414. — *Κῆρες* [Θ 528.] — acc. Δ 11. Μ 402. Ν 283. Ο 287. Φ 565. β 352. δ 512. ρ 547. τ 558. χ 66. — *βαρεφας* Δ 97. Φ 548. — *διχθαδίας* Ι 411. — *θανάτοιο* Β 302. 834. Θ 70. Δ 332. Μ 326. Φ 548. Χ 202. λ 171. 398. ξ 207. — *κακὴν θανάτοιο* Π 687. — *κακός* Μ 113. β 316. ψ 332. — *μελαίωη* Γ 454. ρ 500. acc. Β 859. Γ 360. Ε 22. 652. Η 254. Δ 360. 443. Ξ 462. Φ 66. β 283. γ 242. υ 275. χ 330. 363. 382. ω 127. — *όλοή* in *Achillis clupeo* Σ 535. acc. Ν 665. — *στυγερή* Ψ 78.
- Κηροσπιφορήτους κύνας* Θ 527. *Κήρινθος* ἑφάλας, Euboeae u., acc. Β 538.
- Κήτειοι*, Mysiae gens λ 521.
- Κηφισὶς λίμνη* Boeotiae, dat. Ε 709.
- Κηφισός* Phocidis fluv., gen. Β 523. — *δίων* Β 522.
- Κίονες*, Thracica gens ι 47. 59. — gen. ι 66. — dat. ι 39. 47. — acc. ψ 310. — *ἀρχός* .. *αἰχμητῶν* Β 846. — *ἡγήτορι Μέντη* Ρ 73. — *πολλὲς θρον* ι 165.
- Κίλικες*, ὡν πόλιν Θήβην Ζ 415. — dat. Ζ 397 Eetion imperat.
- Κίλλα* Ἰαθῆη, Troadis u., acc. Δ 38. 452.
- Κιμμερίων ἀνδρῶν δῆμος* λ 14.
- Κινύρης*, Cyprius, Agamemnonis hospes Δ 20.
- Κίρκη*, Solis et Perses f., Aetiae soror (cf. κ 18. 136.) κ 241. 293. 375. 388. 449. 563. 571. λ 22. — gen. κ 150. 210. 221. 276 (*πολυφαρμάκον*), 282. 287. 289 (*όλοφάια δῆνεα*). 308. 347. 426. 432. 445. 480. 554. λ 53. 62. μ 9. 226 (*ἐφημοσύνης ἀλεγεινῆς*). ψ 321 (*δόλον πολυμηχανίην τε*). — dat. κ 295. 322. — acc. μ 16. — voc. κ 337. 383. 483. 501. — *ἀθανάτη* μ 302. — *Αἰαίη* ι 31 (*δολοέσσα*). gen. μ 268. — *δία θεῶων* μ 155. — *ἐνπλόκαμος*, *δεινὴ θεός*, *αὐδήςεσσα* κ 136 (*αὐτοκασιγνητος Αἰήτας*). λ 8. μ 150. — *περικαλλέας* κ 347. 480. — *πότνια* θ 448, κ 394. 549. μ 36.
- Κισσηίς Θεσπρώ* Ζ 299.
- Κισσης*, Thrax, μητροπάτωρ Iphidamantis Δ 223.
- Κλεῖτος*, Mantii f., ab Aurora raptus, acc. ο 249. 250.
- Κλεῖτον*, Πεισητορος υἱόν, Polydamantis sodalem, occ. Teucer Ο 445.
- Κλεόβουλον* occ. Ajax Π 330.
- Κλεοπάτηρ*, Idae et Marpessae f., Melengri uxor, καλῇ Ι 556.
- Κλεωναί*, Argol. u., ἐνκτιμένως Β 570.
- Κλονίος*, Boeotorum dux Β 495. — acc. Ο 340 occ. ab Agenore.
- Κλυμένη*, Helenae ancilla Γ 144.
- Κλυμένη*, Nereis Σ 47.
- Κλυμένη*, acc. λ 326.
- Κλύμενος*, οἶο, Eurydice pal. gen. γ 452.
- Κλυταιμνήστρη*, Agamemnonis uxor, λ 439. — gen. Α 113. — *δία* γ 266. — *δολόμητις* occ. Cassandram λ 422.

- Κλυτίδης* v. *Δόλοψ. Πείραιος*.
Κλυτίος, Laomedontis f., gen.
O 419 Caletoris pat., 427. —
 acc. *Γ* 147. *T* 238.
Κλυτίος, Piraei pat., Ithacensis,
 gen. *π* 327.
Κλυτομήδης, Enopis f., acc. *Ψ*
 634 (Nestor eum superavit).
Κλυτόνηος, Alcinoi f. *θ* 119.
 123.
Κλώθες, Parcae *η* 197.
Κνωσός, μεγάλη πόλις (Cretae,
 ubi Minos rex) *τ* 178. — acc.
B 646. — *εὐρείη* *Σ* 591.
Κοίρανον, Lycium occ. Ulixes
E 677.
Κοίρανος, Lycius, Merionis au-
 riga *P* 614. — acc. *P* 611
 (occ. ab Hectore).
Κοπρέυς, ἦος νίος = Periphe-
 tes *O* 639.
Κύρακος πέτρη Ithacae, dat. *ν*
 408.
Κόρινθος, ἀφνειόν *B* 570.
 — Κορινθόθι *N* 604. cf.
Ἐφύρη.
Κορώνεια, Boeotiae u., acc. *B*
 503.
Κόρωνος Καϊνεΐδης, Leontei
 pat., gen. *B* 746.
Κουρήτες, Aetoliae incolae *I*
 529 (bellum c. Aetolis — 599).
 532. 589. — gen. *I* 549. —
 dat. *I* 551.
Κόων, Ἀντηνορίδης *A* 248,
 (occ. ab Agamemnone) *T*
 53. — dat. *A* 256.
Κόως vide *Κῶς*.
Κρανάη, insula, dat. *Γ* 445.
Κράπαθος, insula, acc. *B* 676.
Κραταίς, Scyllae mal., acc. *ρ*
 124.
Κρειοντιάδης Λυκομήδης acc.
T 240.
Κρείων, οντος, Lyncmedis p.,
 gen. *I* 84.
Κρείων, Megarae pat., Theba-
 nus, gen. *λ* 269.
Κρηθεύς Αἰολίδης, — ἦος γυνή
i. e. Tyro *λ* 237. — dat. *λ*
 258 (e Tyro Aeson, Amythion,
 Pheres filii).
Κρήθων, Dioclis f., *E* 549. —
 acc. *E* 542 occ. Aeneas.
Κρήτες, gen. *B* 645. *Ψ* 489
 (ἀγός Idomeneus). — dat. *Γ*
 230. *A* 251. *ξ* 205. 234. 382.
 — Ἰδομενεὺς Κρητῶν ἀγός,
 βουληφόρε *V*. Ἰδομενεὺς.
Κρήτη *τ* 172 (γαῖα καλή, πεί-
 ραια, περίορκτος, ἐν δ' ἐννη-
 κοντα πόλῃς. populi Achaei,
 Eleocretes, Cydones, Dorien-
 ses, Pelasgi 175 sqq.). — gen.
λ 323. *ξ* 300. — dat. *γ* 291.
ρ 523. — acc. *γ* 191. *ξ* 301.
 — Κρήτηνδε *τ* 186. — ἑκα-
 τὸμπόλιν *B* 649. — Μίνωα
 Κρήτη ἐπίουρον *N* 450. —
 εὐρείης *ξ* 252. dat. *N* 453. *ν*
 256. 260. — Κρητῶν εὐρε-
 ῶν *ξ* 109. *π* 62. — ὄρεα
 νιφόεντα *τ* 338.
Κρίσα, Phocidis u., ξαθέην *B*
 520.
Κροΐσμος, gen. *O* 523, occ. a
 Megete.
Κροκύλεια, in Ulixis regno *B*
 633.
Κρονίδης *A* 5. *Θ* 414. *A* 53.
P 593. *T* 31. 301. 304. *Ω*
 143. 539. — αἰγίοχος Ζεύς
B 375. — αἰνότατε *A* 552. *A*
 25. *Θ* 462. *Ξ* 330. *Π* 440.
Σ 361. — εὐρύσπα acc. *A*
 498. *O* 152. *Ω* 98. — Ζεύς
 cf. h. v. — πατήρ *Φ* 508. *N*
 60. — ὦ πάτερ ἡμέτερε Κρο-
 νίδη, ὅπατε κρείοντων *Θ* 31.
α 45. 81. *ω* 473. — ὑψίζωγος
H 69. *Σ* 185.
Κρονίων, ὄνος (Κρονίονος *Ξ*
 28*)

247. λ 620.) *A* 528. *B* 419. 670. *Γ* 302. *Δ* 249. *E* 522. *H* 209. *Θ* 175. *A* 27. 336. 406. *N* 242. 319. 783. *O* 254. *Π* 662. *P* 209. 269. 441. *T* 340. *T* 306. *Ω* 611. α 386. γ 88. 119. δ 207. 699. ζ 21. η 405. ξ 184. 303. π 117. [291]. σ 376. υ 236. χ 51. — dat. *A* 405. *N* 226. — acc. *E* 753. — βουλὰς *Φ* 230. — ἐρισθενέος *Φ* 184. θ 289. — Ζεύς cf. h. v. — κελαινεφεῖ *A* 397. *Z* 267. *Ω* 290 (Ἰδαίῳ). acc. [*Η* 78]. — ὑπερμενεί *B* 403. *H* 315. 481. acc. *B* 350. *Θ* 470.
- Κρόνος* *Θ* 479. — gen. *O* 187. — acc. *Ξ* 203. 274. *O* 225. — ἀγκυλομήτης *Δ* 59. — παῖς ἀγκυλομήτεω *B* 205. 319. *Δ* 75. *I* 37. [*M* 450.] *Π* 431. *Σ* 293. φ 415. — θυγάτηρ μεγάλοιο (Juno) *E* 721. *Θ* 383. *Ξ* 194. 243. — *Κ.ου* παῖς *Z* 139. *Θ* 415. *Ξ* 346. *O* 91. *Φ* 216. — νῆε (Jupp. et Neptun.) *N* 345.
- Κρονοί*, Elidis fons, acc. [*ο* 295.]
- Κρωῖνα*, Paphlagoniae u., acc. *B* 855.
- Κτίατος Ἀκτορίων*, Amphimachi p., gen. *B* 621. *N* 185.
- Κτήσιος Ὀρμενίδης*, Eumaei p., ο 414.
- Κτήσιππος*, Samius, Penelopes proci, Polythersae f. χ 287. υ 288. χ 279 vulnerat Eumaeum. — acc. υ 303. χ 285 occ. α Philoetio. — voc. υ 304.
- Κτιμένη*, Ulixis soror ὀπλοτάτη, ο 363.
- Κυανοχαίτης* *T* 144. ι 536. — γαιήχης *O* 174. 201. — ἐνοσίχθονι γ β.
- Κυδοιμός*, acc. in Achillia clapeo *Σ* 535. — *δηιοστήτος* *E* 593.
- Κύδωνες*, Cretae pop., γ 292. ι 176.
- Κυθέρεια* (= *Αφροδίτη*) *ἐν* *α* *φ* *ανος* s 193. gen. θ 288.
- Κύθηρα*, *ων*, insula, gen. ι 81. — *ζεθέοισιν* *O* 432. — *Κυθηρόθεν* *O* 438.
- Κυθήριος* *V. Αμφιδάμας*, *Δυκόφρων*.
- Κύνλωψ*, Polyphemus ι 296. 316. 415. 428 *πέλωρ*, *ἀθεμιστία* *ειδώς*, κ 435. μ 209. ψ 312. — gen. α 69. ι 319 (μέγα ῥόπαλον). 548 (μῆλα). κ 200 ἀνδροφαγοιο. — acc. ι 345. 362. 474. 492. — voc. ι 347. 364. 475. 502. — ἄγριος devorat Antiphum β 19. — μένος ἄσχετος υ 19.
- Κύνλωπες* η 206. ι 275. — dat. α 71. ι 125. 357. 510. — acc. ι 399. — ἀνδρῶν ὑπερηροεόντων ξ 5. — γαίης ι 117. acc. ι 106 (ὑπερφιάλων, ἀθεμίστων). 106.
- Κυλλήνης ὄρος αἰνύ* Arcadiae *B* 603.
- Κυλλήνιος Ἑρμῆς* ω 1. — Ὄτον *O* 518.
- Κυλλοποδίων* (Vulcanus) *Σ* 371. *T* 270. — voc. *Φ* 331.
- Κυμοδόκη*, Nereis *Σ* 39.
- Κυμοδόη*, Nereis *Σ* 41.
- Κύνος*, Locorum u., acc. *B* 531.
- Κυπαρισσῆς*, εντος, Elidis u., acc. *B* 593.
- Κυπαρισσος*, Phocensium u., acc. *B* 519.
- Κύπρις* *E* 422. 760. — *Κύπριδα* *E* 458. 883. — *Κύπριν* *E* 330.
- Κύπρος*, insula, gen. ρ 443. — acc. θ 83 (venit Menelaus). θ 362 (secedit Venus). ρ 442

- (se venditum esse fingit Ulixes).
 448. — *Κύπρονδε* A 21.
Κύτωρος, Paphlagoniae u., acc.
 B 853.
Κύφος, Perrhaebiae u., gen. B
 748.
Κύων Ὠρίωνος, sidus, X 29.
Κωνυτός, Stygis pars, κ 514.
Κώπαι, Boeotiae vicus, acc. B
 502.
Κῶς, insula, acc. *Εὐρυπύλοιο*
πόλιν B 677. — *Κῶωνδ'*
εὐναιομένην Ξ 255. O 28.
Λαα, Laconiae u., acc. B 585.
Λαέρκης, Aemonis f., Alcida-
 mantis p., Myrmido, gen. Π
 197. — *Λίμονιδαιο* P 467.
Λαέρκης χερσαχόος Pylas, acc.
 γ 425.
Λαέρτης, Acrisii f. unus (π
 118), Ulixis pater, α 430. ο
 353. 483. π 302. χ 336. ω
 207. 327. 375. 498. 513. —
Λαο ἀγρόν καλόν ω 206. —
 dat. δ 738. π 138. — acc.
 π 118. ω 270 *Ἀρκεισιάδην*
 (q. v.). 365 *μεγαλήτορα*. —
γερων δ 111. ξ 173. gen. ξ
 9. 451. — *ἥρωος* χ 185. —
 dat. β 99. τ 144. ω 134. acc.
 α 189. — *παί* ω 192. — *υἱός*
Λαο δ 555. acc. ι 505. [531].
 — *υἱός Λαο* χ 191. acc. θ 18.
Λαερτιάδης, εω = Odysseus,
 voc. T 185. — *διογενὲς Λ.*
πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ B 173.
 Δ 357. Θ 93. I 308. 624.
 K 144. Ψ 723. ε 203. κ 401.
 [456.] 488. 504. [λ 60. 92.]
 405. 473. 617. ν 375. ξ 486.
 π 167. χ 164. ω 542. —
Ὀδυσσεὺς ι 19. gen. μ 378.
 [π 104.] ρ 152. ε 24. 348.
 τ 165. 262. 336. 583. φ 262.
 χ 339. acc. π 455. ρ 361.
 ν 286. — *πολύμητις Ὀδυ-*
σεύς Γ 200.
Λαιστρυγούνη Τηλέπυλος, acc.
 κ 82. ψ 318.
Λαιστρυγών, όνος, Ἀντιφάτης,
 gen. κ 106. 199.
Λαιστρυγόνες κ 119.
Λακεδαίμων, dat. Γ 244. 387.
 φ 13. — *δῖαν* γ 326. δ 313.
 702. ε 20. ν 440. ρ 121. —
ἐρατεινῆς Γ 239. 443. — *εὐ-*
ρύχορον ν 414. ο 1. — *κοίλην*
κητώεσσαν B 581. δ 1.
Λάκον πτολίεθρον (Τηλέπυ-
 λος) κ 81.
Λαμπετίδης (Lampi f.) Δόλοψ.
 O 526.
Λαμπετή, nymphe, Solis ex
 Neaera f. μ 132. 375.
Λάμπος, Troianus, acc. Γ 147.
 T 238. — *Λαομεδοντιάδης*
 O 526 (Dolopis pat.).
Λάμπος, Aurorae equus, acc. ψ
 246.
 [Λάμπος, Hectoris equus, δῖε
 Θ 185.]
Λαόγονον, Biantis f., occ. Achil-
 lens T 460.
Λαόγονον, Onetoris f., occ. Me-
 riones Π 604.
Λαοδάμας, Alcinoi f., θ 119.
 130 optimus pugil, 132. —
 gen. θ 207. — acc. θ 370.
 — voc. in α θ 141. 153. —
ἀγαπήτορα η 170. — *ἀμύ-*
μονα θ 117.
Λαοδάμαντα, Antenor's f., occ.
 Ajax O 516.
Λαοδάμεια, Bellerophontis f.,
 Sarpedonis m. ex Iove, dat.
 Z 198. — acc. Z 197.
Λαοδίκη, Agamemnonis f., I
 145. 287.
Λαοδίκη, Πριάμοιο θυγατρῶν
εἶδος ἀρίστη, acc. Γ 124.
 Z 252.

- Λαόδοκος, Ἀντηνορίδῃ* Δ 87.
Λαόδοκος, ἑταίρῳ Antiochi P 690.
Λαοδόη, θυγάτηρ Ἄλκαο, Lycæonis m. Φ 85. X 48 Hecubæ peller.
Λαομεδοντιάδης O 527 (Lampus). — voc. Γ 250 (Priamus).
Λαομέδων, Ili f. T 237 Tithoni, Priami, Lampi, Clytii, Hicetaonis, Laomedontis p. (Z 23). — gen. E 269. — ἀγαυοῦ E 649, Z 23. — ἀγήνορι Φ 443. — ἀμύμονα T 236. — ἐκπαγλὸς Φ 452. — ἥρω H 453. — ἱππῶν E 640. acc. Ψ 348.
Λακίῃται [M 181]. — acc. φ 297. — αἰχμητῶν M 128.
Λάρισα, ἧς, Asiae min. u., gen. P 301. — ἐριβάλακα B 841.
Λεϊώδης, Οἶνοπος υἱός, φ 144. χ 310. — voc. φ 168.
Λεϊώκριτον, Arisbantis f., occ. Aeneas P 344.
Λεϊώκριτος Εὐηνορίδης, proci β 242. — acc. χ 294 occ. a Telemacho.
Λεϊτόν, Troadis promontorium Ξ 284.
Λέλεγες K 429. — acc. T 96. — φιλοπτολέμουσιν imperat Altes Φ 86.
Λεοντεύς, ἦος, Coroni f., ὄξος Ἄρηος B 745. M 188. Ψ 841. — ἀντιθέοιο Ψ 837. — ἴσον Ἄρηι M 130.
Λεσβίδες γυναῖκες, acc. I 129. 271.
Λέσβος, insula, dat. γ 169. — Μάναρος ἕδος Ω 544. — εὐκτιμένη δ 342. ρ 133. acc. I 129. 271. — Λεσβόθεν I 664.
Λευκᾶς πέτρῃ, acc. ω 11.
Λευκοθέη = Ἰνώ ε 334 (Cadmi f.). 461.
Λευκόν, Ulixis sodalem, occ. Antiphus Δ 491.
Λήδη, Tyndarei uxor, acc. λ 298 (Castoris et Pollucis m. λ 300.)
Λήδαιοι Πελαγονῦ υἱός (Hippothous) P 288. — Τενταμίδαο υἱε (Hipp. et Pylaios) F 843.
Λήϊτος, Alectryonis f., Boeotorum dux B 494. — acc. N 91. P 602. 605 vulneratur ab Hectore. — ἥρως occ. Phylæon Z 35.
Λήμνος, οἶο, gen. H 467. Φ 46. — dat. A 593. Θ 230. — acc. θ 294. — ἀμυχθαλόεσσαν Ω 753. — ἄστν Ξ 281. — γαίαν θ 301. — ἐνκτιμένην Φ 40. ἐνκτιμένον πτολίεθρον θ 283. — ἡγαθέη B 722. acc. Φ 58. 79. — πόλιν Θόαντος Ξ 230.
Λητώ, οὗς, E 447. T 40. Φ 502. ξ 106. — dat. T 72. — acc. Φ 497. — voc. Φ 498. — ἐρικυδέος Ξ 327. — ἡνέκομος A 36. T 413. λ 318. — καλλιπαρῆν Ω 607. — Διὸς κυδρήν παράκοιτιν, Πυθῶδ' ἐρχομένην Τιτυὸς ἤλκησε λ 580. — Ejus υἱός Δ 9. II 849.
Λιβύην, ubi ἄγρως ἄφαρ κεραιοι τελέθουσι, visit Menelaus δ 85. ξ 295.
Λικύμνιον, ὄξον Ἄρηος, Alcmenes fratrem, occ. Tlepolemus B 663.
Λίλαια, πηγῆς ἐπὶ Κηφισοῖο Phocidis u., acc. B 523.
Λιμνώρεια, Nereis Σ 41.
Λίνδος, Rhodi u., acc. B 656.
Λιταί, Jovis filiae I 502.

- τούτοις *N* 686. 712. — gen. *B* 527. 535.
 ὑκάστος, Cretae u., ἀργινόμεντα *B* 647.
 ὑκάων, Pandari p., γέρον αἰ-
 χμητά *E* 197. — gen. *E* 193.
 — Ejus υἱός *E* 246 et ἀγλαός
 υἱός *E* 95. 101. 170. 229.
 276. 283. et conj. c. Πάν-
 δαρος *B* 826. acc. *A* 89. *E*
 169. voc. *A* 93.
 ὑκάων, Priami et Laothoos f.,
 gen. *F* 333. *Φ* 127. *Ψ* 746.
 — dat. *T* 81. *Φ* 35. — acc.
X 46. cum occ. Achilles *Φ*
 114.
 ὑκίη *E* 479. — gen. *B* 877.
E 645. — dat. *E* 173. *Z*
 225. *M* 312. — acc. *Z* 172.
M 318. *Π* 542. — Ἀνκίη-
 θεν *E* 105. — Ἀνκίηνδε *Z*
 168. 171. — πῖονι δῆμω *Π*
 437. 514. — ἐριβώλακα *P*
 172. — εὐρείης *Z* 173. 188.
P 455. 673. 683. dat. *Z* 210.
 ὑκιοί *Z* 194. *K* 430. *Π* 564.
 — gen. *B* 876. *A* 197. 207.
E 679. *Π* 584. *P* 146. —
 dat. *A* 285. *M* 315. 321. *O*
 424. 485. *Π* 525. — acc. *E*
 482. *M* 419. *Π* 685. — voc.
Θ 173. *A* 286. *M* 409. *N*
 150. *O* 425. 486. *Π* 422.
P 184. — Eorum ἀγός (Glauc-
 eus) *H* 13. *P* 140. (Sarpe-
 don) *E* 647. ἀγοί *M* 346.
 359. — ἀνδρῶν τις *P* 154.
 — ἀντιθέοισιν *M* 408. *Π*
 421. — ἀρχός (Sarped.) *Ξ*
 426. — ἀγός ἀσπιστάων
 (Sarped.) *Π* 490. 541. 593. —
 βουληφόρε *E* 633. — μέγα
 ἔθνος *M* 330. — ἡγήτορες
M 376. acc. *Π* 495. 532. —
 θυυόν *E* 673. — πύκα θω-
 ρηκτάων τις *M* 317. — ἱπ-
- θιμοί *M* 417. *Π* 659. —
 πληθύν *E* 676. — πόνος
 Τρώων καὶ *A*. *Z* 78.
 Ἀνκομήδης, εὖος, Creontis f.,
 ἀρηίφιλος, Apisaona occ. *P*
 346. — δῖον *I* 84. — Ejus
 ἑταῖρος (Leiocritus) *P* 345. —
 κρατερός *M* 366. — Κρειον-
 τιάδην *T* 240.
 Ἀνκόοργος, Arcas *H* 142 (occ.
 Areithoum). 144. 148.
 Ἀνκόοργος, Dryantis f. ἀνδρο-
 φόνοιο *Z* 134. — κρατερός
Z 130.
 Ἀνκοφόντην ἀντίθεον occ. Teu-
 cer *Θ* 275.
 Ἀνκόφορνα, Mastoris f., Cythe-
 rium, Ajacis ministrum occ.
 Hector *O* 430.
 Ἀνκτος, Cretae u., ἐνκτιμένης
P 611. — acc. *B* 647.
 Ἀνκων *Π* 335. 337 occ. a Peneloo.
 Ἀργησσός, Mysiae u., gen. *B*
 690. — acc. *B* 691. *T* 60. *Υ*
 92. 101.
 Ἀνσάνδρον Ajax occ. *A* 491.
 Ἀωτοφάγοι *ι* 92. — ἀνδρῶν
 πείραν ἄσπραν *ψ* 311. —
 dat. *ι* 91. 96. — γαίης *ι* 84.
 Μάγνητις, Thessaliae gens, *B*
 756.
 Μαιάνδρου ῥοάς *B* 869.
 Μαιάδος υἱεὶ Ἐρμῇ *ξ* 435.
 Μαιμαλίδης = Πείσανδρος *Π*
 194.
 Μαῖρα, Nereis *Σ* 48.
 Μαῖρα, acc. *λ* 326.
 Μαίων Αἰμονίδης, Thebanus
 qui Tydeo insidias struxit *ς*
 394. — acc. *ς* 398 occ.
 Μάκαρος Ἰδός, Δέσφος *Ω* 544.
 Μάλεια, Peloponnesi promont.
 acc. *ι* 80. — Μαλειῶν *τ* 187.
 — Μαλειῶν ἄρος αἰπύ
 287. *δ* 514.

- Μαντινέη*, Arcadiae u., *ἑρα-
τεινήν* B 607.
- Μάντιος*, Melampodis f., Poly-
phidis et Cliti pat. o 249. —
acc. o 242.
- Μαραθών*, Atticae vicus, *ἐς* M.
venit Minerva η 80.
- Μάρις*, Amisodari f., Atymnii
frat., occ. a Thrasymede Π
319. (328).
- Μάρπησσα*, *καλλίσφυρος* *Εὐη-
νίνη*, Cleopatrae m. gen. I 557.
- Μάρων*, Euanthis f., Ismarius,
Apollinis sacerd. ι 197.
- Μάσης*, *ητος*, Argolidis u., acc.
B 562.
- Μαστορίδης* *Ἀλιθέρσης*, Itha-
censis augur β 158. ω 452.
- Μαστορίδης* = *Ανκόφρων* O
438.
- Μάστορος* *νιόν* = *Ανκόφρων*
O 430.
- Μαχάων*, Aesculapii f. A 512.
— *τῷ Ἀσκληπιάδῃ* A 613.
— *δῖς* Ξ 3. — *ἥρωα* A 200.
— *ἡτῇρ' ἀγαθῷ*, *Ποδαλεί-
ριος* ἡδὲ M. B 732. cf. A 833.
— *ποιμένα λαῶν* vulnerat
Hector A 506. 598. 651. —
Ἀσκληπιοῦ *νιός* A 517. acc.
A 194.
- Μεγάδης* *Πέριμος*, acc. Π 695.
- Μεγαπένδης*, Menelai ex serva
f. o 100. — acc. o 103. —
κρατερός δ 11. o 122.
- Μεγάρη*, Creontis f., Herculis
conjug. acc. λ 269.
- Μέγης* E 69. O 520 occ. Croe-
sum et 535 Dolopem (Π 313
Amphiclum). — *ἀτάλαντος*
Ἀρηι, Dulichiensium dux B
627. acc. O 302. — *Φυλεῖ-
δης* B 627. N 692. acc. T
239. cf. *Φυλεὺς*.
- Μεδεῶν*, *ὄνος*, Boeotiae u., acc.
B 501.
- Μέδων*, Phthiorum dux N 693.
Ajacis frat. N 695. (cf. O
334.) habitat Phylacae N 696.
O 335. — acc. O 332 (acc.
ab Aenea). — *Οἰλῆος* *νόθος*
νιός B 727.
- Μέδων*, Troianus, acc. P 210.
- Μέδων*, praeco Ithacensis ρ 172.
ω 439. — *κῆρυξ* δ 677. π 252.
412. acc. χ 357. — *πεπνυ-
μένα* *εἰδώς* δ 696. 711. χ 361.
ω 442.
- Μελάμποδος* *ἔκγονος* o 225.
- Μελανεύς*, *ἦος* *παῖς* = Amphi-
medon ω 103.
- Μελανθεύς* v 255. χ 152. —
νιός *Δολιόιο*, Ulixis capra-
rius ρ 212. φ 181. χ 159. —
voc. φ 176. — Idem dicitur
Μελάνθιος, acc. χ 474. voc.
χ 195. — *αἰπόλος* *αἰγῶν* ρ
247. 369. v 173. χ 135. 142
161. 182. acc. φ 175. 265.
- Μελάνθιον*, Troianum occ. Eu-
rypylus Z 36.
- Μελανθῶ*, Dolii f., Penelopes
ancilla ε 321. τ 65.
- Μελάνπιππος* occ. Patroclus Π
695. — 2) alterum occ. Teucer
Θ 276.
- Μελάνπιππος*, voc. O 553. 582.
(occ. ab Antilocho). — *Ἰκε-
ταονίδην* *ἰφθιμον* O 547. —
Ἰκετάονος *νιόν* *ὑπέρθυμον*
O 576.
- Μελάνπιππος*, Graecorum dux,
acc. T 240.
- Μέλας*, Porthei f. Ξ 117.
- Μελέαγρος*, Oenei f., I 543.
— acc. I 553. 590. — *ἀρηί-
φιλος* I 550. — *ξανθός* B
642.
- Μελίβοια*, Philoctetae u., acc. B
717.
- Μελίτη*, Nereis Σ 42.
- Μέμνον*, *δῖον* λ 522. cf. δ 188.

Μενέλαος Γ 27. 210. 213. 403. 439. Δ 19. (occ. Scamandrium E 49. Pylæmenem 576). H 94. (occ. Pisandrum N 619. Dolopem O 541. Thoanta Π 311. Euphorbum P 50. Podesa 578.) Ψ 422. 516. 522. 566. 576. γ 141. 249. δ 116. ο 207. ρ 76. — dat. Δ 159. Δ 7. 94. E 715. δ 128. λ 460. — acc. Γ 281. Δ 154. K 25. Δ 139. P 507. 587. 620. Ψ 515. γ 317. ν 414. — voc. Δ 127. 146. 169. Z 55. H 104. N 603. P 508. 556. Ψ 600. — ἀγαθόν Δ 181. — βοήν ἀγαθός B 408. 586. Γ 96. Z 27. K 36. 60. N 593. O 568. P 246. 560. 656. 665. γ λ 1. δ 307. 609. ο 57. 67. 92. 97. ο 120. acc. Δ 220. N 581. P 237. 651. ο 14. — ἀγακλῆος Ψ 529. ἀγακλῆες ὦ P 716. — αἰδοῖον K 114. — αἰνύμων N 641. — ἀναξ voc. Ψ 588. — ἀντιθέω θ 518. ω 116. — ἀρήσιος Γ 339. Δ 487. O 540. Π 311. P 79. acc. Δ 98. 115. 195. 205. — ἀρήσιλος Γ 21. 136. 232. 253. Δ 150. E 561. Δ 463. P 138. ο 169. gen. Γ 430. 457. Δ 13. dat. Γ 206. 307. 452. acc. Γ 52. 69. 90. 432. P 1. 11. — ἀρχόν Ἀχαιῶν Δ 195. 205. — Ἀρεΐδης cf. h. v. — διογενής Ψ 293. — διοτρεφές H 109. K 43. P 34. 238. 652. 679. 702. δ 26. 138. 235. 561. διοτρ. ὄρχαμε λαῶν P 12. δ 156. 291. 316. ο 64. 87. 167. — δουρικλειτός E 55. 578. K 230. Ψ 355. ο 52. ρ 147. acc. ρ 116. — ἐφημοσύνης P 697. — ἔφθι-

μον P 554. — Φρόντιν κυβερνήτην γ 279. — κυθαλλμοιο Δ 100. 177. H 392. N 591. 601. 606. P 69. δ 2. [16.] 23. 46. 216 (Asphalion ejus minister). ο 5. 141. — ξανθός Γ 284. Δ 183. 210. P 6. 18. 113. 124. 578. 673. 684. Ψ 293. 401. 438. γ 168. 257. 326. δ 30. 59. 76. 147. 168. 203. 265. 332. ο 110. 133. 147. dat. Γ 434. K 240. Δ 125. acc. α 285. — Ἀτρεὺς υἱός P 79. acc. Δ 98. 115. P 554. — φίλος ὦ Δ 189. — χεῖρεςσαι Μεν. Ψ 597.
Μενεσθεύς, Atheniensium dux, δῖος N 195. — μεγαθύμων M 373. πύργον. O 331. πιστὸν ἑταῖρον Στίχιον. — πληξίππου Δ 327. — υἱός Πετρεῶ B 552. M 331. N 690. acc. Δ 327. — V. Πετρεῶς.
Μενεσθην occ. Hector E 609.
Μενεσθιον, Areithoi f. occ. Paris H 9.
Μενεσθιος, Sperchii f., Myrmido, αἰολοθώρηξ Π 173.
Μεναιτιάδης, καὶ εἰ τω (Π 554. Σ 93.) = Patroclus I 211. — gen. P 538. Ψ 25. — dat. Δ 307. P 132. 267. 369. — acc. P 270. — δῖε Δ 608. — Πατροκλος cf. h. v. — σῆμα Ω 16. — χερσὶ Π 438.
Μεναιτίος, Patrocli p. (Opuntio habitai Σ 326.) Δ 765. Ψ 85. — ἦρωα Δ 771. Σ 325. — Ἀκτορος υἱός Δ 785. acc. Π 14. — Μ.ον υἱέ I 202. — Μ.ον ἄλκιμος υἱός Δ 605. 814. 837. M 1. Π 307. 626. 665. Σ 12. T 24. acc. Π 278. 827. Σ 455.

- Μέντης Κικόνων ἡγήτωρ*, dat. P 73.
Μέντης Ταφίων ἡγήτωρ, dat. α 105. — *Ἀγχιάλοις υἱός* α 180, 418.
Μέντορος πολυΐππου υἱός, Ἰμβριος N 171.
Μέντωρ, Alcimi f., Ulixis amicus β 225. 253. ρ 68. χ 235 *Ἀλκιμίδης*, 249. — dat. β 268. 401. χ 206. ω 446. 456. 503. 548. — acc. δ 654. — voc. γ 22. 240. χ 208. 213. — *ἀταρτηρέ* β 243. — *δίου* δ 655.
Μένωνα occ. Leonteus M 193.
Μερμερίδης Ἴλος, gen. α 259.
Μέρμερον occ. Antiochus Ξ 513.
Μέροψ Περγάσιος, Adresti et Amphii p., gen. B 831. A 329.
Μεσαύλιος, Eumaei servus, ξ 449. 455.
Μεσθλης, Talaemenis f., Meonum dux B 864. — acc. P 216.
Μέσση, Lacon. opp., πολυτρή-
ρωνα B 582.
Μεσσηίς, κρήνη, gen. Z 457.
Μεσσηνη, dat. φ 15.
Μεσσηνιοί boves ex Ithaca raptuerant φ 18.
Μηδεσικαστην, κούρην Πριά-
μοιο νόσθην, Imbrii uxorem N 173.
Μηθώνη, Philoctetae u. B 716.
Μημιστεύς, M. ἢ occ. Polydamas O 339. — *Ἐχλίοιο πάις*, (Antiochi socius) Θ 333. N 422.
Μημιστεύς υἱός Ταλαονίδαο = Euryalus B 566. Ψ 678.
Μημιστηιάδης = Euryalus Z 28.
Μηονίη = Lydia, *ἐρατεινῆς* Γ 401. — acc. Σ 291.
Μηονίς γυνή A 142.
Μηριόνης A 254. E 59 (occ. Phereclum). 65. K 196. 229. 260. N 159. 295. 304 (ἀγὸς ἀνδρῶν). 306. 327. 531. 566 (occ. Adamantem). 650 (occ. Harpalionem). Ξ 514 (occ. Moryn et Hippotionem). Π 342 (occ. Acamanta). 603 (Laogonon). P 620. 717. Ψ 351. 356. 614. 870. 882. — gen. Ψ 877. — dat. Π 608. P 608. Ψ 896. — acc. 183. N 93. 479. O 302. T 239. — voc. Π 617. 627. P 669. — *Θωὸ ἀτάλαντος Ἀρηι* N 528. — *ἀτάλαντος Ἐνναλίω* B 651. H 166. Θ 264. — *δαΐφρωνος* N 164. — *δουρικλυτός* Π 619. — *ἥρας* N 575. dat. Ψ 893. — *θεραπῶν* (Idomenei) N 246. Ψ 113. 124. 528. 860. 888. — *ὀπάων Ἰδομενῆος* cf. *Ἰδομ.* acc. P 610. — (Moli) *παιδί* K 270. — *πεπνυμένος* N 254. 266. — *Μόλου υἱὲ πόδας ταχὺ* N 249.
Μήστωρ, Priami f., ἀντίθεον Ω 257.
Μῆων Βωῶρος E 43.
Μήονες, dat. B 864. — *ὑπὸ Τρωά-
 λω γεγαῶτας* B 866. — *ἔππο-
 κορυσταί* K 431.
Μίδεια, Boeotiae opp., acc. B 507.
Μίλητος, Cariae u., acc. B 868.
Μίλητος, Cretae u., acc. B 647.
Μίμας, Asiae promontorium, *ἡνεμόεντα* γ 172.
Μινύσιος Ὀρχομενός, acc. B 511. — *Ὀρχομενῶ Μινυηίῳ* λ 284.
Μινυήιος, Ellidis fluvius prope Arenen A 722.

- Μίνως*, *ωος*, *N* 451. τ 178
Διὸς μεγάλου ὀαριστῆς, *Chos*
R. — gen. ρ 523. — acc. Ξ 322.
 — *Κρητὴ ἐπίκουρον* *N* 450.
 — ὀλοοφρονος κούρην (*Ariadnam*) λ 322. — *Διὸς* . .
υἱόν, θεμιστευόντα νέκυσαι
 λ 568. — cf. *Δευκαλίων*.
Μνησον *Paeonem* occ. *Achilles*
 Φ 210.
Μολίονα, *Thymbraei θεράποντα*
 occ. *Ulixes* Α 322.
Μολίονε, *Actoris* f., *Eurytus et*
Cteatus Α 709. — *Ἀκτορίωνε*
 Α 750.
Μόλος, *Merionis* pat., dat. *K*
 269. — *Μόλου υἱέ* *N* 249.
Μόρυν occ. *Meriones* Ξ 514. —
υἷα Ἰηπατίωνος *N* 792.
Μούλιον, *Epenm*, occ. *Nestor*
 Α 739.
Μούλιον occ. *Patroclus* Π 696.
Μούλιον occ. *Achilles* Τ 472.
Μούλιος, κῆρυξ *Δουλιχεύς*,
θεράπων Ἀμφινόμου ε 423.
Μούσα θ 63. 73. 481. 488
Διὸς παῖς. — voc. *B* 761.
 α 1. — nom. plur. *B* 594.
 — *ἐννέα πᾶσαι* ω 60. —
Μουσῶν *canthus in Jovis*
coena Α 604. — *Ὀλύμπια*
δώματ' ἔχουσιν *B* 484. Α
 218. Ξ 508. Π 112. — κοῦ-
 ραι *Διὸς αἰγιόχοιο* *B* 598.
 — *λίγεια* ω 62. — *Ὀλυμ-*
πιάδες, *Διὸς αἰγιόχοιο θυγα-*
τέρες *B* 491.
Μυγδων, *ονος*, *Phryx*, gen. Γ
 186.
Μύδωνα, *aurigam Pylaemenis*,
Ἀντυμιάδην occ. *Antilochus*
 Ε 580.
Μύδωνα *Paeonem* occ. *Achilles*
 Φ 209.
Μυκάλης, *Joniae promontori*,
κάρηνα *B* 869.
Μυκαλησσός, *Boeotiae opp.*, εὐ-
 ρύχορον *B* 498.
Μυκηναῖοι, gen. Ο 643. — *Πε-*
ριφήτην Ο 638.
Μυκήνην, gen. φ 108. — *Μυ-*
κήνηθεν [I 44.] — εὐρύα-
 γνυα Α 52. — πολυχρύσοιο
H 180. Α 46. γ 305. — *Μυ-*
κήνας *B* 569 (*ἐνκλίμενον πτο-*
λίεθρον). Α 376.
Μυκήνην, *Inachi* f., β 120.
Μύνητα, *Eueni* f. occ. *Achilles*
B 692. — *θελοιο πόλιν* everit
Achilles Τ 296.
Μυρίνης πολυσκάρθμοιο σῆμα
 = *Βατίεια* *B* 814.
Μυρμιδόνες *B* 684. Π 266.
 506. 546. 564. Σ 355. Ω
 449. — gen. Π 220. Σ 10.
 Ω 397. — dat. Α 180. Π 12
 15. 194. 240. 570. 596. Σ
 323. Τ 299. Φ 188. Ψ 60.
 Ω 536. λ 495. — acc. Π 155.
 Τ 14. Ψ 4. — voc. Π 200.
ἄστρ περικλυτόν δ θ. — *βου-*
ληφόρος ἦδ' ἀγορητής (*Pe-*
leus) *H* 126. — *ἐγχεσιμώ-*
ρους γ 188. — *ἑταροὶ Ἀχι-*
λῆος Π 269. — *ἡγήτορες*
ἦδ' ἐμῶντες Π 164. — *κλι-*
σίας καὶ νῆος Α 328. Ι 185.
 652. — *λαός* Α 797. acc. Π
 39. — *μεγαλήτορες* Τ 278.
 — *νέες* Σ 69. — *ταχύπολοι*
 Ψ 6. — *φιλοπτολέμοισι* Π 65.
 Ψ 129.
Μύρσινος, *Elidis* v. *ἑσχατόσσα*
B 616.
Μυσοί Ω 278. — gen. *B* 858. —
ἀγέρωχοι *K* 430. — *ἀγχεμα-*
χων *N* 5. — *καρτεροθύμως*
ἡγήτορα (*Hyrtium*) Ξ 512.
Νάσσης, *Nomionis* f., *Carum* *dux*
B 867. 870. 871.
Νεοβαλίδης Ἰφίτας, gen. *B* 518.

Ναυβολίδης, Phaeax θ 116.

Ναυαίθοος, Neptuni f., Rhe-
noris et Alcinoi pat., η 63.

— gen. θ 565. — acc. η 56.

— θεοειδής ζ 7. — μεγάθυ-
μον η 62.

Ναυαικά, Alcinoi f. θ 457

θεῶν ἀπο κάλλος ἔχουσα. —

dat. ζ 276. — voc. ζ 25. — εὐ-

πεπλον ζ 49. — θυγάτηρ Ἀλ-

κινόοιο ζ 17. 213. voc. θ 464.

— λευκώλενος ζ 101. 186. 251.

acc. η 12.

Ναυτεὺς, Phaeax θ 112.

Νέαιρα, Phaetussae et Lampe-

tiae a Sole mat., δῖα μ 133.

Νεοπτόλεμος, Achillis f. [T 327

θεοειδής]. — gen. λ 506.

(520 occ. Eurypylum). — (γ

189 Myrmidonas Troia capta

reducit. δ 5 Hermiones mari-

tus).

Νεστόρεος. — ἀσπίδα θ 192. —

ἵππους θ 113. — νηί B 54.

Νεστορίδης (Antilochus:) O

589. — (Pisistratus:) ο 202.

— acc. ο 6. 44. — voc. δ 71.

ο 195. — Νεστορίδαι (An-

tilochus et Thrasymedes) II

317. — Cf. praeterea Ἀντί-

λοχος, Θρασύμηδης, Πεισί-

στρατος.

Νέστωρ, Nelei e Chloride f. λ

286. B 77. 555. Z 66. H

123. 325. θ 116. I 94. K

532. [Ξ 40.] P 382. T 311.

γ 32. 345. δ 488. ω 52. —

dat. A 761. Ξ 27. Ψ 616. γ

57. δ 209. — acc. B 405. θ

137. A 597. 611. Ξ 1. γ 244.

λ 286. — voc. K 220. Ξ 64.

— ἀγανὸς νῆος (Antilochus)

Σ 16. — λιγὺς Πυλίων ἀγο-

ρητής A 248. acc. A 293. —

ἀντίθεος λ 512. — Γεργή-

νιος ἱππότης, Γεργήνιος οὐρός

Ἀχαιῶν ν. Γεργήν. — ὁ γέ-

ρων A 837. δ 191. — γέρων

ἱππηλάτα γ 436. 444. — δια-

B 57. acc. K 54. A 510. α

284. — ἡδυεπής A 247. —

ἱπποδάμοιο γ 17. — ἱππότης

I 52. — νῆας κυδαλίμοιο

T 238. — μεγάθυμον . .

νῆος (Antilochus) A 565. N

400. Ψ 541. 596. acc. P 653.

— μέγαν A 501. — Νηληι-

άδας νῆος (Antil.) Ψ 302.

ὀπλοτάτη θυγάτηρ (Poly-

caste) γ 465. — αἱ Νηληιά-

δῃ γ 247. et cum μέγα κῆ-

δος Ἀχαιῶν conj. V. Ἀχαιοί.

— Νηληΐος Ψ 349. acc. K

18. — παράκοιτις Ν.ρος

Εὐρυδίκη γ 452. — ποιμένι

λαῶν Ψ 411. γ 470. ο 151.

acc. K 173. ρ 109. — Ν.ρος

νῆος K 196. 229. Ψ 301.

755. δ 21. 186. 303. ο 144.

acc. N 555. P 681. δ 69. ο 4.

194. (In Od. semper Pisistra-

tas). — νῆος, ὑπέρθυμος

Θρασύμηδης γ 448. — Νη-

ληΐω νῆι Ν.ρι B 21.

Νηιάδες ν 104. [348]. — νηι-

άδες νύμφαι, κόρυραι Διός

ν 356.

Νήϊον, Ithacae saltus, ὕληντι

α 186.

Νηὶς νύμφη Otrunteo nupsit T

384. — Abarbarea Z 22. —

ἀνύμων Ξ 444.

Νηλεΐδης, αο = Nestor, gen.

Ψ 652.

Νηλεὺς, ἦος, (Neptuni e Tyro

f. λ 254). A 683. 717. λ 281

(e Chloride Nestoris, Chromii,

Periclymeni, Perus p.). 288.

— acc. λ 254. — ἀνύμωνος

νῆος δῶδεκα A 692. — ἀντί-

θεον ο 237. — καύρης (Perus)

ο 233. — μεγάθυμον ἀγαν-

- ὀτατον ζώντων ο 220. —
 θεῶν μῆστωρ ἀτάλαντος
 γ 409. — Πύλον, ejus πολίε-
 θρον γ 4.
 Νηληιάδης, αο (Nestor). γέρον-
 τος Θ 100, Ο 378. — κλισίην
 Ν. εω Α 618. — Νέστορος cf.
 Νέστωρ.
 Νηληϊας Αντίλοχος Ψ 514.
 — ἱπποι Α 597. — Νέστωρ
 Ψ 349, acc. Κ 18. — Πύ-
 λον Α 682, δ 639. — υἱ Νέ-
 στορι Β 20.
 Νημερτής, Nereis Σ 46.
 Νηρηίδες, deae Σ 38. 49. — voc.
 κασίγνηται Σ 52.
 Νήρικον, Cephallenensium u. ce-
 pit Laertes ω 377.
 Νήριτον, Ithacae mons ν 351. —
 εἰνσίφυλλον Β 632. + 22
 ἀριπρεπές.
 Νήριτος, Ithacensis ρ 207.
 Νησαίη, Nereis Σ 40.
 Νιόβη, dat. Ω 606. — ἡύκομος
 Ω 602.
 Νιρεύς, Charopi ex Aglaia f. Β
 671 sqq.
 Νισα, Boeotiae u., ζαθέην Β
 508.
 Νίσος Ἀρητιάδης, Amphinomi
 p., gen. π 395. [ς 413]. — δου-
 λιχίηα ε 127.
 Νίσυρος, insula, acc. Β 676.
 Νοήμων, Phronif., Ithacensis δ
 630. 648, acc. β 386.
 Νοήμονα Lycium occ. Ulixes Ε
 678.
 Νοήμων, — Ἀντιλόχοιο ἐταίρω
 Ψ 612.
 Νομίον, Nastae et Amphimachi
 p., Car Β 871.
 Νότος Β 145. 395. Γ 10. Π 765.
 γ 295. ε 295. 331. μ 325. 326.
 427. — gen. μ 289. ν 111. —
 ἀρεστέα Α 306. Φ 334.
 Νύμφη. Θώσασα α 71. — (Ca-
 lypso) ε 153. 196. 230. —
 Κίρκη κ 543. — gen. ἐν δαί-
 μασι (Calyps.) ε 6, et ν. Κά-
 λυψα. — Νύμφαι ν 107 (Na-
 jades). — Νυμφάων Τ 8. ξ
 123 (Orestiad.) ν 104 (νη-
 αδ.) et [348]. ρ 211 βωμος.
 — Νυμφέων μ 318 καλοὶ
 χοροὶ ἡδὲ θῶοκοι. — dat.
 ν 350. 355. ξ 435. — ἐν-
 πλόκαμος (Calypso) ε 57, et
 dat. α 86. ε 30. — ἐνπλό-
 καμοι (Phaethusa et Lampe-
 tie Helii boves pascuntur) μ
 132. — κοῦραι Διὸς αἰγίο-
 χοιο ξ 105. ι 154. — κρηναίαι,
 κοῦραι Διὸς, voc. ρ 240. —
 νηΐς, νηιάδες V. h. v. — ὄφε-
 στιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγίο-
 χοιο Ζ 420. — πότνια (Cal-
 yps) α 14. ε 149.
 Νύξ, δαίμων θεῶν . . . καὶ
 ἀνδρῶν Ξ 259. — θοῇ Ξ
 261.
 Νυσηϊον, Thraciae mons, ἡγά-
 θεον Ζ 133.
 Ξάνθον, Phaenopis f., occ. Dio-
 medes Ε 152.
 Ξάνθος, Achilles equus, Podar-
 ges f., acc. Π 149. — voc. Τ
 400. 420. — πόδας αἰόλος ἱπ-
 πος Τ 405.
 Ξάνθος, Hectoris equus, voc.
 [Θ 185.]
 Ξάνθος, Lyciae fluvius Ζ 172. —
 δινήεντος Β 877. dat. Ε 479.
 — παρ' ὄχθας Μ 313.
 Ξάνθος, Troiae vicinus fluv.,
 βαθυδινήεντος ῥόος Φ 15. —
 δινήεντος . . . ἐνρρεΐας πο-
 ταμοῦ Ξ 434. Φ 2. [Ω 693],
 ubi semper ὃν Ζεὺς τέκετο.
 acc. Φ 332. — μένος Φ 383. —
 παρ' ὄχθας Φ 337. — ῥοαίαι
 Ζ 4. Θ 560.

Ξάνθος, deus Σκάμανδρος T
40, Φ 146, acc. T 74.

Ορχηστός, Boeotiae, ἱερὸν, Πο-
σιδήιον ἀγλαὸν ἄλσος B 506.

Ὀδῖος, Halizunum dux B 856.
μέγαν occ. Agamemno E 39.

Ὀδῖος Graecorum praeco I 170.

Ὀδυσῆιος δόμος, acc. ε 353.

Ὀδυσσεύς, (Laertis et Anticleae f.
l 85 unicus π 119). — A 430.

B 272. 631. Γ 210. E 519.

I 657. K 513. A 312. 321.

Ψ 725. 727. 768. α 57. 60. 260.

265. 354. β 59. 163. 182.

333. 342. δ 345. 689. ε 39.

229. 251. 370. 481. ξ 141.

η 14. 81. 142. 145. θ 83.

264. 367. 521. ν 28. 137.

367. ξ 30. 51. 161. 171.

174. 323. 526. ο 207. π 42.

119. 177. 194. 204. [289.]

ρ 103. 136. 235. 240. 314.

336. 412. 538. ς 66. 100.

253. 394. τ 8. 126. 209.

237. 239. 250. 259. 282.

293. 306. 315. 358. 388.

447. 474. 479. 506. 550.

596. ν 232. 300. φ 16. 20.

94. 227. 409. χ 213. 266.

292. 450. 493. ψ 18. 67.

206. [320]. 348. 370. ω 154.

220. 346. 392. 443. 501. —

Ὀδυσσεύς A 494. 501. Z 30.

K 277. 476. 490. 536. 571.

A 335. 439. Ξ 29. 380. T

247. Ψ 719. 763. δ 107.

284. [287.] 340. ε 24. 491.

ξ 113. 135. 320. η 43. θ

92. 531. ν 226. ξ 152. 167.

459. 470. 520. 523. ο 176.

301. 304. π 1. 162. 430.

ρ 131. 157. 183. 260. 539.

ς 384. τ 31. 84. 248. 286.

313. 409 (πολλοῖσιν γὰρ ἔγω-
γε ὀδυσσάμενος τόδ' ἱκάνω).

413. 452. ν 5. 332. φ 34.

129. 225. χ 15. 129. 141.

207. 336. 381. 406. 409. ψ

7. 27. 108. ω 213. 328.

398. 480. 526*). — gen.

α) K 271 κάρη. ε 297 et

406 et χ 147 γούνατα καὶ

φίλον ἦτορ. ξ 144 πόθος.

ο 522 γέρας. π 34 εὐνή. 139.

ρ 299 δμῶες. 389 δμῶσιν.

522 ξείνος πατρώϊος. ς 313

δμῶαί. ν 290 δάμαρτα. φ

314 μέγα τόξον. χ 221 τοῖσιν

sc. κτήμασιν. 238 σθένεός τε

καὶ ἀλκῆς. ω 125 δάμαρτα.

172 χείρας. — gen. 2) A 138

γέρας. Γ 224 εἶδος. A 459

αἶμα. Ψ 720 ἔς. α 103. 207

παῖς. 253. ε 5 κῆδεα. θ 23.

ι 512 χειρῶν ἔξ. ξ 321. π

301. ρ 216 κῆρ. 525. τ 270

περὶ νόστον. 571 οἶκον. ν

205. 265 (οἶκος). χ 143 ἔς

θαλάμους. 310 γυνῶν. ψ

89 ἐναντίον. ω 187. 195 ἀν-

δρός κουριδίου. 416. 440.

447. — Ὀδυσσεύς A 491.

— dat. 1) I 180. ξ 248. ν

73. ν 281. ω 309. — 2) B

220. 259. Γ 223. K 260.

529. Ψ 783. δ 151. ε 287.

398. η 15. ν 35. ξ 76. 364.

ο 157. π 159. 452. ρ 253.

τ 381. 416. φ 31. 195. 197.

ψ 208. ω 100. 445. — acc.

1) A 346. ξ 212. θ 144.

517. ν 117. τ 473. χ 163.

253. ω 494. 541. — 2) B

191. Θ 92. K 109. α 74.

212. 363. δ 254. ε 336. ξ

254. η 341. θ 459. ν 124

131. ξ 29. 437. 484. π 119.

*) Pleniorem formam „1^a“ abhinc a minus plena „2^a“ distincti.

450. ρ 327. ς 8. 326. 350.
 τ 65. 185. 267. 603. υ 80.
 165. 177. 257. φ 357. 393.
 χ 26. 225. 337. 401. 479.
 498. ψ 45. 345. ω 116.
 149. 391. 497. — Ὀδυσσεύς
 ρ 301. — Ὀδυσῆ τ 136. —
 voc. 1) μ 101. υ 413. ψ
 209. — 2) Ι 346. Ξ 104.
 ι 517. κ 64. 378. λ 363.
 444. μ 279. ν 4. ξ 226.
 312. 344. — ἀγκυλὸν δ
 502. — ἀνύμοιος 2) β 225
 (ἑταῖρος Mentor). ξ 159. π
 100 παῖς. ρ 156. τ 304.
 455 ἀντιθέοιο ὡτελήν. υ
 209. 231. φ 99. — ἀνακτα
 2) δαΐφρονα. ποικιλομήτην
 γ 163. — ἀντιθέοιο 1) δ
 741 γόναν. τ 455. ἀντιθέου
 2) υ 369. φ 254. dat. 2) Α
 140. α 21. β 17. ξ 331. υ
 126. χ 291. — Διὶ μῆτιν
 ἀτάλαντος 1) Β 636. acc.
 2) Β 169. 407. Κ 137. —
 δαΐφρονι 2) α 48. φ 223.
 379. acc. 2) δαΐ. ποικιλομή-
 την Α 482. α 83. γ 163. η
 168. χ 115. 202. 281. —
 δίφιλος 2) Κ 527. acc. 2) Α
 419. 473. — διογενῆς 2) Κ
 340. β 352. 366. ε 387. θ 3.
 ο 485. ς 312 πολύμητις. ψ
 306. — δῖος 1) Α 145. Β 244.
 Γ 205. 314. Ε 669. 679. Η
 168. Ι 169. 192. 223. Κ 460.
 Λ 449. 767. Τ 48. 141. 310.
 Ψ 759. 765. α 196. 390. 398.
 β 27. 96. γ 121. 126. ε 269.
 ζ 117. 127. 217. 224. 322.
 η 21. 230. θ 381. 494. ι 56.
 63. 187. ξ 4. π 5. 164. ρ
 506. ς 117. τ 1. 51. 141.
 225. 430. υ 1. 92. 104. 120.
 φ 38. 190. χ 81. ψ 131. 241.
 424. 482. — δόμον 2) δ 674.

π 328. 407. δόμων ω 416. —
 δουρικλυτός 2) Α 396. 401.
 661. Π 26. — δύστηνος 1) ε
 436. — δῶμα δ 715. plac. β 259.
 394. δ 799. ο 313. ρ 230. 264.
 402. ς 417. υ 122. 248. 298.
 325. χ 405. — ἐσθλός 1) β 71.
 γ 98. δ 328. — ἑταῖρος 2)
 (Mentor) β 225. Αεὺκον Ὀδυσ-
 σέος . . ἑταῖρον Α 491. —
 θείοιο 1) Β 335. Ι 218. Α 806.
 β 233. 394. γ 398. δ 682. 799.
 ε 11. 198. [ο 63]. 313. 347.
 554. π 53. ρ 3. 230. 402.
 ς 417. υ 248. 283. 298. 325.
 φ 74. 189. 432. ω 151. —
 θεῖοιο 2) Κ 243. α 65. —
 θείου β 259. φ 244. — ὁ θρα-
 σὺς 1) κ 436. — Ἰθακήσιος
 2) β 240. χ 45. — κλυτόν
 2) ω 409. — κυδαλλέοιο
 1) γ 219. χ 89. — Λαερ-
 τιάδης V. h. v. — μεγαθύ-
 μον 1) φαίδιμον υἱόν ο 2. —
 μεγαλήτορος 1) δ 143 υἱ.
 dat. 1) Ε 674. ε 233. ξ 14.
 θ 9. acc. ε 81. 149. φ 153.
 — μεγάροιο 1) δ 625. ρ
 167. μεγάρων ω 440. dat.
 ς 420. υ 117. ρ 4. ω 187. —
 μήτις 1) β 279. — μεγακῆ-
 τεῖ νῆϊ μελαίνῃ 1) Θ 222.
 Α 5. νῆας Α 806. — νείκος
 1) καὶ Ἀχιλλῆος θ 75. — αἵ-
 κος 2) υ 265. gen. τ 571.
 acc. 1) β 238. — παῖδ' 2) υ
 440. — Πηνελόπειαν 1) πα-
 ράκοιτι φ 158. — ὦ 2) πο-
 λύαιτε. δόλων αὖτ' ἡδὲ πό-
 νοιο Α 430. — πολύαιν'
 2) μέγα κῦδος Ἀχαιῶν Ι
 673. Κ 544. μ 184. — πο-
 λύμητις 1) Α 311. 440. Γ
 216. 268. Δ 329. 349. Κ 148.
 382. 400. 423. 488. 554. Ξ
 82. Τ 154. 215. Ψ 709. 755.

β 173. δ 763. ε 214. η 207.
240. 302. θ 152. 165. 412.
403. 474. 486. ι 1. λ 354.
377. μ 311. 382. 416. ξ 191.
390. 439. α 380. π 201. ρ
16. 192. 353. 453. σ 14. 51.
124. 312. 337. 365. τ 41. 70.
106. 164. 220. 261. 335. 382.
499. 554. 582. 585. υ 36.
168. 183. 226. φ 274. 404.
χ 1. 34. 60. 105. 170. 320.
371. 390. 430. 490. ψ 129.
247. 263. ω 302. 330. 356.
406. — Λαερτιάδης πολυμή-
της 1) Γ 200. — πολυμήχανς
1) ω 192 (ὄλβιε Λαέρτεια πάτερ).
— Διογενὲς Λαερτιάδης πο-
λυμήχαν' 1) V. Λαερτιάδης.
— πολύτλας δῖος 1) Θ 97.
I 676. K 248. Ψ 729. 778.
ε 171. 354. 486. ξ 1. 249. η 1.
133. 139. 177. 329. 344. θ
109. 446. υ 250. 353. ξ 148.
ο 340. π 90. 186. 225. 258.
266. ρ 280. 560. σ 90. 281. τ
102. φ 414. χ 191 υῖός Λα-
έρτεια. 261. ψ 111. ω 176.
232. 348. 490. 504. 537. —
πολύτροπος 1) κ 330. — πο-
λύφρονα 2) ξ 424. υ 239.
329. φ 204. — ποτλίπορθος
1) B 278. K 363. θ 3. π 442.
χ 283. dat. 1) ξ 447. acc. 1) ε
356. ω 119. — ποτλίπορθιον
1) ι 504. 530. — ταλασίφρο-
νος 1) A 466. α 87. 129. γ
64. δ 241. 270. ε 31. ρ 34.
114. 292 κών' Ἀργος. 510. ε
311. — ὁ τλήμων 2) K 231.
498. — μέγα τόξον 1) φ 74.
314. — υῖός Λαέρτεια χ 191.
υῖόν Λαέρτεια 1) ι 504. [531].
— Ὀδυσσεύς φίλος υῖός β 2.
35. 415. γ 64. 352. [ξ 515.]
ο 59. [63.] 337. 554. π 48.
ρ 3. υ 283. φ 432. acc. γ

398. — φαίδιμος 1) κ 251. λ
100. 202. 488. μ 82.
Ὀθρυονεύς, Troianorum socius
N 772. — Καθησόμεν ἐόντα
N 363. — voc. N 374. eum
occ. Idomeneus N 370.
Οἰδιπόδης, αο, gen. Ψ 679. —
μητέρα Οἰ. Ἐπικαστήν δ
271.
Ὀικλῆς, Antiphatís f., Amphia-
raí p. — nom. in —εῖης υ
244. — μεγάθυμος α 243.
Ὀϊλεύς, ἦος, Ajaclis et ex Eriop-
pide Medontis p., N 697. O
336. — τόθος υῖός Ὀ. θείοιο
(Medon) N 694. O 333. —
ποτλίπορθος B 728. — Ὀ. τυ-
θός υῖός B 727. — Ὀϊλῆος
ταχύς Αἴας v. Αἴας.
Ὀιλῆα, Bienoris ἐταῖρον πλή-
ξιππον occ. Agamemnoni A 93.
Ὀιλιάδης (Aja) N 203. Ψ
759. — acc. M 365. — Αἴας
Π 330. — δουρικλυτός Ξ
446. — μεγαλήτορι N 712.
Ὀινείδης, αο (Tydeus). — ἐκ-
γονος δαΐφρονος E 813.
— πάις [K 497].
Ὀινεύς, ἦος, Porthci f. Ξ 117.
Z 219. I 535. — ἀλωήν I
540. — γέρον Ιππηλάτα I
581. — δῖος Z 216. — ἐπ-
πότη Ξ 117. — μεγαλήτορες
υῖες B 641. — υῖός Οἰνῆος
Μελέαγρος I 543.
Ὀινόμαον occ. Hector E 706.
Ὀινόμαος, Troianus, acc. M
140. N 506 occiditur.
Ὀινοπίδης Ἐλενος, acc. E 707.
Ὀίνοψ, οπος υῖός = Δειώδης
φ 144.
Ὀἶνυλος, Laconiae opp., acc. B
585.
Ὀίχαλή, Messeniae n., πόλιν
Εὐρύτου B 730. — Οἰχαλή-
θεν B 596.

- Οίχαλιεύς* V. *Εὐρυτος*.
Όλιζών, *ώνος*, Philoctetae urbs,
τηχεῖαν B 717.
Όλοσσών, *όνος*, Thessaliae
 urbs, *λευκήν* B 739.
Όλυμπίαδες *μούσαι* B 491.
Όλύμπιος = Juppiter A 583.
 589. B 309. Δ 160. Z 282.
 Θ 335. N 58. Σ 79. X 130.
 Ω 140. 175. δ 722. ψ 140.
 — voc. O 375. T 108. α 60.
 — *Όλύμπιοι* A 399. T 47. —
ἄγγελος (Iris) ω 194. — *ἄστε-*
ροπητής A 580. — *δωματα*
 A 18. B 13. 30. 67. 484. E
 383. A 217. Ξ 508. O 115.
 Π 112. γ 377. υ 79. ψ 167.
 — *Ζεύς* A 353 et v. h. v. sub
Όλύμπιος.
Όλυμπος, *μους*, gen. A 715. Σ
 167. — dat. A 566. E 877.
 Θ 451. K 462. Σ 429. λ 313.
 — acc. A 494. 530. Γ 407.
 E 360. 404. 890. Θ 456. N
 68. O 136. Φ 505. 518. Ω
 427. ξ 240. θ 331. μ 337.
 ξ 394. ς 180. τ 43. υ 55. —
ἀγάννιπον A 425. Σ 186. —
αἰγλήεντος A 532. N 243. T
 103. — *αἰπύν* O 84. — *θεῶν*
ἔδος, *αἰπύν* E 367. 868. —
ἄκρῳ N 523. — *μακρὸς* O 193.
 acc. A 402. B 48. E 398. Θ
 199. 410. O 21. 79. Σ 142.
 Ω 468. 694. κ 307. ο 43. υ
 73. ω 351. — *μέγας* Θ 443.
Οὐλυμπος E 750. Θ 394. —
 gen. in *οὔῳ* H 25. 35. Ξ 154.
 Π 93. T 125. in *οὐ* Ξ 298.
 309. Π 364. — dat. Φ 389
 [λ 315.] — acc. A 497. T 128.
 — *Οὐλυμπόνδε* A 221. 394.
 425. Θ 12. 439. O 133. Σ
 146. 149. T 142. Φ 438. Ω
 104. ξ 42. — *ἔδος* O. *οἶο*. Ω
 144. — *καρήνων* A 44. 167.
 Homer.
 Δ 74. H 19. X 187. Ω 121.
 α 102. ω 488. — *υπόεντος*
 Σ 616. — *ἀκροτάτη κορυφή*
πολυδερμάδος A 499. E 754.
 Θ 3. — *πολυπύχου* Θ 411.
 T 5. — *πτυχί* T 22. *πύχος*
 A 77. — *ρίον* Θ 25. Ξ 225.
 T 114.
Όνειρος B 16. — *θεῖος* B 22.
 56. — *οὔλον* B 6. voc. B 8.
 — *Όνείρων δῆμος* ω 12.
Όνητορίδης *Φρόντις*, acc. γ
 282.
Όνήτωρ, Jovis Idaei sacerdos.
Όρος υἱόν = Laogonon Π
 604.
Όπίτην occ. Hector A 301.
Όπόεις, *εντός*, Locrorum u.,
 gen. Ψ 85 (ibi habitat Menoe-
 tius). — acc. B 531. Σ 326.
Όρέσιον occ. Hector E 707.
Όρέστην *πλήξιππον* occ. He-
 ctor E 705.
Όρέστης, Agamemnonis f. δ
 546. — gen. α 40. — dat. Δ
 142. 284. — *Ἀγαμεμνονίδης*
τηλεκλυτός α 30 (Aegisthum
 occ.). — *δῖος* α 298. γ 306.
 λ 461.
Όρέστης, Troianus, quem occ.
 Leonteus, acc. M 139. 193.
Όρεσιάδες *Νύμφαι* Z 420.
Όρδαῖος, Troianus, acc. N 791.
Όρθη, Thessaliae u., acc. B
 739.
Όρμενίδης V. *Ἀμύντωρ*. *Κτη-*
σιος.
Όρμένιον, Thessaliae u., acc.
 B 734.
Όρμενον, Troem occ. Teucer Θ
 274.
Όρμενον, alium Trojanum occ.
 Polypoetes M 187.
Όρνειαί, Argolidis v., acc. B
 571.
Όρσίλοχος, Alphei f. E 547. —
 29

- acc. E 546. — Ὀρσίλοχοιο υἱός = Diocles γ 489. α 187.
 Ὀρσίλοχος, Dioclis f., Pheraeus, praecedentis nepos E 549. — acc. E 542.
 Ὀρσίλοχον, Idomenei f., πόδας ὠκύν Ulixes a se necatum fingit ν 260.
 Ὀρσίλοχος, Messenius, δαΐφρονος ἐν οἴκῳ Ulixes et Iphitus diversati φ 16.
 Ὀρσίλοχον occ. Teucer Θ 274.
 Ὀρτυγίη = Delus, καθύπερθευ — ἥς sunt τροπαὶ ἡελλοιο α 404. — ἐν Ὁ. Aurora Orionem occ. ε 123.
 Ὀρχομενός, Arcadiae u., πολὺμῆλον B 605.
 Ὀρχομενός, Boeotiae u., dat. λ 459. — acc. I 381. — ἐν Μινυηίῳ regnat Amphion λ 284. — Μινυεῖον B 511.
 Ὅσσα B 93 Διὸς ἄγγελος. ω 413 ἄγγελος.
 Ὅσσα, Thessaliae mons, dat. et acc. [λ 315.]
 Ὀτρεὺς, ἦος, Phrygium dux, gen. Γ 186.
 Ὀτρυντείδης = Ἰφιτίων voc. T 389. — acc. Ὁ. Ἰφ. T 383.
 Ὀτρυντεὺς, ἦος, Iphitidis p., πολιπόρθω T 384.
 Οὐκαλέων, Troianus Γ 148.
 Οὐλύμπος V. supra post Ὀλύμπος.
 Οὐρανίῶνες Ω 547. — gen. E 373. 898. Φ 275. 509. — θεοί A 570. P 195. Ω 612. η 242. ι 15. ν 41.
 Οὐρανὸς εὐρύς, per quem iuratur, O 36. ε 184. — μέγαν A 497.
 Ὀπίς, personatus Ulixes ι 366. 408. 455. 460 οὐτιδανός. — acc. ι 366. 369.
 Ὀφελέστην, Troianum acc. Teucer Θ 274.
 Ὀφελέστην, Paeonem acc. Achilles Φ 210.
 Ὀφέλιον occ. Hector A 302.
 Ὀφέλιον occ. Euryalus Z 20.
 Ὀχῆσιος, Aetolus, Periphanth p., gen. E 843.
 Παιῶν, deorum medicus E 401. 900. — acc. E 899. — Παιήνονος γενέθλης sum Aegyptii medici δ 232.
 Παιονίη, ἐριβώλειος P 350. — ἐριβώλειον Φ 154.
 Παιονίδης Ἀγαστροφος, acc. A 339. — δουρικλυτὸν A 368.
 Παισός, urbs ad Propontidem sita, ἐνί E 612. ν. Ἀπαισός.
 Παίονες Π 291. acc. Φ 211. — ἀγκυλότοξοι K 428. acc. B 848. — ἀνδρας δολιχεγχείας Φ 155. — ἱπποκορυστὰς Π 287. Φ 205.
 Παλλὰς Ἀθηναίη K 275. A 438. [O 614.] δ 828. ν 190. 252. 371. [π 298.] ω 547. — acc. A 200. γ 42. ν 300.
 Παλλὰς Ἀθήνη A 400. A 78. 541. E 1. 61. 121. 256. 840. 856. Z 311. K 245. 295. Σ 217. 311. 516. T 33. 146. 314. Φ 290. 408. X 270. 276. Ψ 771. α 125. 252. 327. β 405. γ 29. 222. 385. [δ 289.] ζ 233. 328. η 37. θ ι. [λ 547.] ο ι. τ 33. ν 345. [ψ 160.] ω 520. — acc. E 510.
 Πάλλης, dux Troian., acc. N 792.
 Πάμμων, Priami f., acc. Ω 250.
 Παναχαιοί, Graeci universi α 239. ε 369. ω 32. — acc. I 301. — ἀριστῆες Π.ῶν H 73. 159. K 1. acc. T 193. B

- 404 γέροντας. voc. H 327. 385. Ψ 236.
- Πανδαρέον κόρη, Ἀηδών τ 518. — κοῦραι a ventis raptae v 66.
- Πάνδαρος, Lycaonis f. E 795. (95). — voc. E 171. — ἀντίθεον A 88. E 168. — τόξων ἐν εἰδώς E 246. — υἱὸς Λυκάονος B 827. E 246. (occ. a Diomede E 294 sqq.).
- Πανδίων, Graecus M 372.
- Πάνδοκον Ajax vulnerat A 490.
- Πανέλληνες, acc. B 530.
- Πανθοΐδης = Euphorbus, τινύχρα P 70. — Ἐϋφορβος V. h. v.
- Πανθοΐδης = Polydamas, μεγαθύμων E 454. — Πουλυδάμας v. Πουλ. —
- Πάνθος, Troïanus, Phrontidis maritus, Π.θω P 40. — acc. Γ 146. — Π.θου υἱὸς P 9 (ἐνυμνέλης = Euphorbus). acc. O 522 (= Polydaman-tem). P 59 (Euphorb.) — υἱὸς P 23.
- Πανοπεύς, ἦος, Phocidis opp., acc. B 520. — καλλιχόρον λ 581. — κλειτῶ P 307.
- Πανοπεύς, ἦος υἱὸς = Ἐπειὸς Ψ 665.
- Πανόπη, Nereis Σ 45.
- Παρθένιος ποταμός, Parhlagou., acc. B 854.
- Πάρις Γ 437. Z 503. M 93. N 660. O 341 (occ. Deiochum). X 359. — acc. Z 280. N 400. Ω 249. — Πάριος κληρὸς Γ 325. — υἱὸς Πριάμοιο Z 512. — V. Ἀλέξανδρος.
- Παρνησός, mons, gen. τ 432. — dat. ω 332. — Παρνησόνδε τ 394 vanandi causa Ulixes profectus est. 411. 466. φ 220.
- Παρρασίη, Arcadiae n., acc. B 608.
- Πασιδέη, χαρίτων μία ὄπλο-τεράων, acc. E [269]. 276.
- Πάτροκλος, ἦος, οιο, ου. — nom. A 345. I 190. 195. 205. 216. 658. 666. A 616. 647. 807. O 390. Π 2. 130. 219. 268. 284. 291. 372. 377. 394. 427. 460. 463. 480. 684. 703. 710. 733. 763. 783. 816. P 2. Σ 20. 28. Φ 107. X 387. Ψ 211. 800. γ 110. — gen. ια ἦος Π 554. λ 468. ω 16 et infra (δειλοῖο). — acc. ια ἦα Π 125. X 331 et c. ἐταῖρον, μεγάρθυμον. — voc. ια ἦος Π 7. 693. 754. 859 et c. διογενές, ἱππεύ, ἱπποκέλευθε, — δειλοῖο P 670. Ψ 65. 105. 221. — διογενὲς A 337. A 823. Π 49. 126. 707. — (Achillis) ἐταῖρον A 602. — ἱππεύ Π 20. 744. 812. 843. — ἱπποκέλευθε Π 126. 584. 839. — μεγάρθυμον Π 818. — Πατρόκλοιο Θ 476. P 113. 120. 182. 240. 665. Σ 195. — Π.ον Σ 171. — Π.ω I 620. II 490. 543. 581. 724. 732. P 6. 80. 286. 355. 400. 543. 564. 574. Σ 102. T 4. 38. Ψ 126. 776. — Π.ον I 201. 220. O 65. 815. P 15. 92. 125. 159. 229. 255. 341. 402. Σ 151. 179. 232. 315. 345. 355. 451. T 283. 302. 403. Φ 100. Ψ 9. 45. 134. Ω 512. 575. ω 79. — Π.ε Π 11. 80. 787. 830. Σ 333. T 287 μοι δειλῇ πλείστον κεχαρισμένῃ θυμῷ (Briseis ait). Ψ 19. 179. 592. — ἀνύμωνος P 10. 379. — ἀδροτήτά τε καὶ μένος ἦν Ω 6. — ἀτάλαντος Ἀρηι Π 29*

784. -- βίην P 187. X 323. — διίφιλε A 611. — φίλος.. έταίρος Σ 81. acc. I 220. O 65. ξοῦ έταίριοι . . περι σήμα Ω 755. — ήρωι Π 137. P 106. Ψ 151. 747. — μεγαλήτορος P 209. dat. Π 257. — Μενoitιάδης Π 760. Π.οιο Μεν.δαο Π 420. 434. 452. 554. Σ 93. Φ 28. Ψ 239. ω 77. Μεν.εω Π.ήος Π 554 ei Π.οιο Σ 93. — θεόφιν μήστωρ άτάλαντος P 477. — πυρή Π.ου Ψ 102. — Π.οιο τάφου Ψ 619. — φόνω Π.ου Π 647. Π.οιο φόνον acc. Φ 131. — ισό-θεος φώς A 644. — Π.ου χειράί Π 699. — Π.ου άμουν άριστερόν Π 478. άμουν T 412. — άριστος Άχαιών P 690. — V. Αλκιύδης.
- Παφλαγόνες, gen. B 851. — dat. N 861. — μεγαθύμων E 577. — μεγαλήτορες N 656.
- Πάφος, Cypri u. cum Veneris sacro θ 363.
- Πειραιδης, αο, Πτολεμαίος, gen. Δ 228.
- Πείραιος, Telemachi sodalis, Κλυτίδης ο 544. ρ 71. 74. — acc. ο 539 πιστόν έταίρον. ρ 55. v 372. — voc. ο 540 Κλυτίδη. ρ 78.
- Πείρεως, Π.εω νιόν = Rhigumum T 484. cf. Πείροος.
- Πειρίθοος, Iovis ex Ixionis uxore f. Ξ 318. Lapitha M 129 — gen. δόμον κατά φ 298. — dat. B 742. — acc. A 263. [λ 631.] — μεγαθύμου φ 296. — θεόφιν μήστωρ άτάλαντον Ξ 318. — Πολυποίτης, νιός Π.όοιο B 741. νιός Π.όον M 182. acc. M 129.
- Πείροος Δ 525 (occ. a Thoante). [537.] cf. Πείρεως. — Ιμβρασιδης, Θρηκων άγός Δ 520 (Diorem occ.). — ήρως B 844.
- Πείσανδρον, Antimachi f., occ. Agamemnon Δ 122. 143.
- Πείσανδρος . . Troianus N 601. 606. dai. 611. (occ. a Menelao 619.)
- Πείσανδρος, Maemali f., Myrmidonum dux Π 193.
- Πείσανδρος, Παλυνκτοριδης, Penelopes prociis χ 243. — gen. s 299. — acc. χ 268 cum occ. Philoetius.
- Πεισηνοριδης Ψ, gen. α 429. β 347. v 148.
- Πεισηνωρ, ορος νιόν = Clitum O 445.
- Πεισηνωρ, κηρυξ Ithacensis β 38. — 2) Opis p. v. Ψ.
- Πεισίστρατος, Nestoris f., ένυμελίνη, γ 400 (caelibem). — ήρως γ 415. ο 131. — Νεστοριδης γ 36. 482. δ 155. ο 48. 166. voc. ο 46. — όρχαμος άνδρῶν γ 454. 482. acc. γ 400.
- Πελάγων, Sarpedonis socius, ίφθιμος E 695.
- Πελάγων, οντος, Pyliorum dux sub Nestore, μέγαν Δ 295.
- Πελασγικόν Άργος B 681. — Ζεῦ άνα Π.έ Π 233.
- Πελαγοός. — Αήθιοιο B 843. P 288. — δίοι K 420 (Troianorum socii). τ 177 (Cretae insulae). — φύλα έγγεσμοίρων in Asia minore ap. Iarissam B 840.
- Πελίης, αο (Neptuni e Tyro f., Nelei frater λ 254.) λ 256 (Jolci habitans). — acc. λ 254. — Άλκηστις Π.αο θυγατρῶν είδος άρίστη B 715.

- Πελλήνη, Agamemnonis u. Achaea, acc. B 574.
- Πέλοψ B 105. — πληξίπποϋ B 104.
- Περαμβοί B 749.
- Πέργαμος, Ilii arch, gen. A 508. H 21. — acc. Ω 700. — ἀκρης Z 512, dat. E 460. — ἱερῇ E 446.
- Περγασίδης Δηϊκόων, acc. E 535.
- Περίβοια, Accessameni f., Pelegonis m. Φ 142.
- Περίβοια, Eurymedontis f., a Neptuno Nausithoi m. η 57.
- Περιήρης, εὖς νῆσ Βάρω II 177.
- Περικλύμενος, Nelci e Chloride f., Nestoris frat., ἀγέρωχον λ 286.
- Περιμήδης, εὖς νῆδον (Schedium) O 515.
- Περιμήδης, Ulixis sodalis λ 23. μ 195.
- Πέριμον Μεγάδην occ. Patroclus II 695.
- Περίφας, αἰτος, Aetolus, Ocheili f., πελώριον E 842. 847 (occ. Mars).
- Περίφας, κήρον Ἑπντίδῃ P 323.
- Περιφήτην occ. Teneer Ξ 515.
- Περιφήτην Μυκηναίων, Coprei f., Eurysthei nuncium, Hector interf. O 638.
- Περυσίος V. Μέροϋ, Πιδύτης, (Adrestos).
- Περωνή, Troadis u., dat. A 229. O 548. — acc. B 835.
- Περσεύς, Danaes f., πάντων ἀριδείκετον ἀνδρῶν Ξ 320.
- Περσεύς, Nestoris f. γ 414. 444.
- Περσεφονεία u 494. — gen. κ 509 ἀπὴ τε λάχεια καὶ ἄλσα. — ἀγανὴ λ 213. 226. 335. — ἀγνή λ 386. — ἐπαινή I 457. 569, gen. κ 491 δόμονς ei 564, dat. κ 534. λ 47. — Διὸς θυγάτηρ λ 217.
- Πέρση, Oceani f., nubit Helio, gen. κ 139.
- Περσηϊάδης, αὐ V. Σθένελος.
- Πετῶν, ὄνος, Boeotiae u., acc. B 500.
- Πετῶς, ὦο νῆος = Μενεσθεύς, q. v. — διοτρεφέος νῆος A 338. M 355.
- Πηδαίον, Troadis loc., ab Imbrius habit., acc. N 172.
- Πηδαίον, Theanus et Antenoris f. occ. Meges E 69.
- Πηδάσαν, Abarbareae et Buccalionis f. occ. Euryalus Z 21.
- Πηδάσος, Lelegum u. ad Satalocentem, acc. T 92. — αἰπεινήν Z 35. αἰπήσσαν Φ 87.
- Πηδάσος, Agamemnonis u., ἀμπελώσσαν I 152. 294.
- Πηδάσος, Achillis equus, acc. II 461 occ. a Sarpedone. — ἀμύμονα II 152.
- Πηλεγών, ὄνος, Axii f., Asteropei p., κλυτόν Φ 159. — Π. ὄνος νῆος Φ 152. dat. Φ 140.
- Πηλεΐδης (Achilles) A 223. 245. 306. Σ 316. T 104. 261. 290. 503. Φ 173. 251. 272. 595. X 138. Ψ 17. 50. 231. 287. 651. 700. 740. 798. 826. 884. Ω 572. — Π. δαο O 74. 614. P 199. Φ 208. X 290. — dat. A 277. P 641. T 83. X 58. — acc. II 271. Ψ 41. — voc. T 200. 431. Φ 288. — Π. δεῶ Ἀχιλῆος O 63. P 195 ἄμβροτα τεύχεα, T 85. θ 75 νεῖκος Ὀδυσσῆος καὶ. dat. P 105. 701. T [312]. 322. Φ 557. X 176. acc. Ψ 542. — πάντων ἐκπαγλώτατ' ἀνδρῶν A

146. Σ 170. — *θείοιο* P 199.
— *μεγάθυμε* Φ 153.
- Πηληιάδης*, — *Ἀχιλλῆος* Π.αο
λ 557. — *ἔπος* Π.αο Π 686.
Π.αο *Ἀχιλλῆος* A 1. 322. I
166. Π 269. 653. Ω 406.
λ 467. ω 15. — *κλισίην*
Π.δεω Ω 431. 448.
- Πηλείων* (Achilles), *ωνος*. —
gen. T 80. 113. Ω 465. ω 23.
— dat. A 188. Σ 166. T 294.
Φ 306. X 40. ε 310. — acc.
A 197. T 366. Φ 327. 599.
X 7. 214. — *Πηλειῶναδε* Ω
338. — *ἀγασσὺ μώνυχας ἵπ-
πους* K 392. — *ἀμύμονα* B
674. 770. I 181. 698. K
323. P 280. X 278. λ 470.
551. ω 18. — *Π.ος ἑταῖρον*
(Patroclum) Π 195. — *μεγα-
θύμου* P 214. Σ 226. T 75.
— *ποδώκεϊ* Φ 249. Ω 458.
acc. Θ 474. N 113. Π 281.
Σ 261. 267. T 27. 45. X
193. Ψ 35 τὸν ἄνακτα. 793.
— *τενύχεα* P 191. 208. 214.
— *ὑπερθύμοιο* T 88. 333.
- Πηλεύς*, ἦος (ἕος tantum con-
junctum c. υἱός) I 394. 401.
A 783. Σ 87. X 421. —
Πηλέϊ Ω 61 (Thetis coniux).
— *Πηληϊ* Π [381.] 867. Σ
84. Ω 534. — *Π.ῆα* Π 574.
T 334. — *Αἰανίδης* V. h. v.
— *ἀμύμονος* T 206 ἔκγονον
(Achillem). λ 494. 505. —
ἄνακτι P 443. acc. I 480. —
Μυρμιδόνων βουληφόρος
ἦδ' ἀγορευτῆς H 126. — *γέ-
ρων ἱππηλάτα* H 125. I
438. A 772. Σ 331. — *Π.έος*
υἱῆ δαΐφρονος Σ 18. — *δό-
μους* A 769. — *θυγάτηρ*
(Polydora) Π 175. — *ἱππο-
τα* Π 33. Ψ 89. — *οἶκον*
I 147. 289. — *πατήρ* I 252.
Ψ 144. dat. Ψ 278. — *Π.έος*
υἱός Φ 139. voc. Σ 18. T 2.
X 8. 250. — *ὦ Ἀχιλεῦ Πη-
λέος υἱέ* Π 21. T 216. λ 478.
— *διογενῆς Π.έος υἱός* A
489. — *ὀλβιε Π.έος υἱέ* ω
36 et *σχέτλιε Π.υἱέ* Π 203.
- Πηλῆιος δόμος*, acc. Σ 60. 441.
Πηλιάς μελίη T 277. — acc.
Π 143. T 390. Φ 162. X 133.
- Πήλιον*, Thessaliae mons, gen.
B 744. — *εἰνοσίφυλλον* B
757. [λ 316.] — *κορυφῆς* Π
144. T 391.
- Πηνειός*, Thessaliae flav., acc. B
752. 757. — *ἀργυροδίνη* B 753.
- Πηνέλεως* (ωο, φ) Boeotorum
dux, B 494. Ξ 496 (occ.
Ilioneum). Π 335. 340 (occ.
Lycnem, vulneratur a Poly-
damante P 599). — *ἄνακτος*
Ξ 489. — *Βοιωτίας* P 597. —
δαΐφρονι Ξ 487. — *ἥρωα*
N 92.
- Πηνελόπεια* α 223. δ 675.
680. 721. ξ 172. π 303. ρ
542. 575. σ 322. — gen. β
274. σ 324. τ 376. — dat.
β 121. δ 679. π 338. 397.
— acc. δ 800. ρ 569. σ 244.
τ 476. χ 425. 482. — voc. δ
804. ψ 5. — *ἀμύμονι* ω 104.
— *ἐχέφρων* δ 111. ρ 390.
ω 294 ἄλοχος πολυδάρος.
dat. π 130. 458. ω 108. acc.
ν 406. — *κούρη Ἰκαρίοιο* V.
infr. — *Ὀδυσσεύς παράκει-
τιν* φ 158. — *περίφρων* δ
787. 808. 830. ε 216. ξ 373.
π 409. ρ 36. 100. 162. 492.
498. 528. 553 *μήτηρ Τηλε-
μάχοιο*. 585. σ 177. 250. τ
53. 59. 89. 103. 123. 308.
349. 508. 559. 588. φ 311.
330. ψ 10. 58. 80. 104. 173.
256. 285. ω 404. — dat. ο

41. 314. π 329. — περί-
φρων Π. . κούρη Ἰκαρίου α
329. λ 446. τ 375. ν 388.
dat. ρ 562. ε 159. φ 2. voc.
π 435. ε 245. 285. φ 321.
Πηρεΐη = Περίη, dat. B 766.
Πηρώ, Nelei e Chloride f., Ne-
storis soror, Biantis uxor, λ
287 ἰφθίμην, θαῦμα βροτοῖ-
σιν.
Πιδύτην Περγάσιον occ. Uli-
xes Z 30.
Πιερίη, Thessaliae regio, acc. Ξ
220. ε 50. ν. Πηρεΐη.
Πιθήης θυγάτηρ Αἴδωρ Γ 144.
Πιτυεία, Mysiae u., acc. B 829.
Πλαγκταί, acc. μ 61. ψ 327
πέτρας.
Πλάκος, mons sup. Thebas Ci-
lic., ὑλήεσσι Z 396. 425. X
470.
Πλάταια, Boeotiae opp., acc. B
504.
Πλευρών, Aetoliae u., dat. N
217. Ξ 116. — acc. B 639.
Πλευρώνιος Ἀγκαῖος, acc. Ψ
635.
Πληιάδες, acc. Σ 486. ε 272.
Ποδαλείριος, Aesculapii f. B
732. A 833.
Ποδάργη ἄρπυια Π 150. — τέ-
κνα Ποδάργης (equi Achillis)
T 400.
Πόδαργος, Hectoris equus, voc.
[Θ 185.]
Πόδαργος, Menelai equus, acc.
Ψ 205.
Ποδάρεης, Iphicli f., Protesilai
frat., ὄξος Ἀρης B 704. —
Phthiorum dux N 693.
Ποδῆς, Hectoris sodalis a Mene-
lao occ. P 575. — υἱὸν Ἡε-
τίωνος P 590.
Ποιάντιος υἱός, Φιλοκτήτης,
acc. γ 190.
Πολίτης O 389 (Echium occ.),
Deiphobi frater N 533. — βο-
ήν ἀγαθὸν Ω 250. — υἱὸν
Πριάμοιο B 791.
Πολίτης, Ulixis sodalis κ 224.
Πολυαιμονίδης Ἀμοπαίων, acc.
Θ 276.
Πόλυβος, Alcandrae maritus,
Aegyptius δ 126.
Πόλυβος Ἀντηνορίδης, acc. A
59.
Πόλυβος, Ithacensis. — δαΐ-
φρονος υἱὸν (Eurymachum)
ο 519. — Π.ου παῖς V. Εὐ-
ρύμαχος.
Πόλυβος . . δαΐφρων, Phaeax
Φ 373.
Πόλυβος, Penelopes prociis γ
243. — acc. χ 284 (acc. Eu-
maeus).
Πολύδαρνα, Θῶνος παράκοι-
τις, Aegyptia δ 228.
Πολυδένκης, πηξ ἀγαθὸν Π.εα
Γ 237. λ 300 (Tyndarei e Le-
da f.).
Πολυδῶρη καλή, Pelei f., Sper-
chii conj. II 175.
Πολύδωρος, Priami e Laetioes f.,
acc. X 46. — ἀντίθεον Φ 91.
— κασίγνητον (Hectoris) T
419. — Πριαμίδην Achilles
occ. T 407.
Πολύδωρον Nestor hastae cer-
tamine vicit Ψ 637.
Πολυθερσεΐδης Κτήσιππος,
voc. χ 287.
Πολύδωρον, Eurydamantis f. occ.
Diomedes E 148.
Πολύτιδος, Corinthius vates, γέ-
ρων N 666. — μάντιος υἱός
(Euchenor) N 663.
Πολυκάστη, Nestoris f. minima
natu, καλή γ 464.
Πολυκτορίδης Πείσανδρος V.
Πείσ.
Πολύκτωρ, Mercurii personati
pater fictus Ω 397.

- Πολύκτωρ, Ithacensis ρ 207.
 Πολυμήλη, Phylantis f., Eudori
 mat., καλή Π 180.
 Πολύμηλον Ἀργεάδην occ. Pa-
 troclus Π 417.
 Πολυνέκης. — ἀντιθέω Δ
 377.
 Πολυνήου Τεκτονίδαο υἱός
 (Amphialus) θ 114.
 Πολύξεινος, Agasthenis f., Eli-
 ensium dux B 623.
 Πολυπημονίδης Ἀφείδας, gen.
 ω 305.
 Πολυποίτης, αο, Pirithoi f., La-
 ritha, κρατερός M 182 (occ.
 Ὀρμενον, Πύλωνα). — acc.
 M 129. — κρατεροῖο ἔταροι
 Ψ 848. — μενεπτόλεμος B
 740. Z 29. Ψ 836, 844. —
 V. Περίδους.
 Πολυφείδης, εος, Mantii f.,
 Theoclymeni p., acc. σ 249,
 252. ὑπέρθυμον μάντιν
 (Hyperesiam migrat, oracula
 edens 255).
 Πολύφημον ἀντίθεον, Lapi-
 tham, vidit Nestor A 264.
 Πολύφημος, Cyclops. — voc. ι
 403. — ἀντίθεον (Neptuni e
 Theosa f. (α 70. — κρατερός
 ι 407, 446).
 Πολυμήτης, Troïanus dux, ἀν-
 τίθεον N 791.
 Πολυφόντης, Autophoui f. The-
 banus, qui Tydeo insidias stru-
 xit Δ 395.
 Ποντεὺς, Phaeax θ 113.
 Ποντοῖος, Aleinoi praeco η
 182. θ 65. ν 53. — voc. η
 170. ν 50.
 Πορθεύς, Oenei p., dat. Ξ 115.
 Ποσειδάων A 400. M 17. 34.
 N 206. 351. 434. O 51. T
 57. 149. Φ 284. Ψ 277. 307.
 α 77. δ 500. 505. η 61. λ
 399. 406. ψ 234. ω 109. —
 gen. Ξ 19. [Φ 477.] α 20. —
 dat. B 479. A 728. Φ 472.
 Ω 26. α 73. γ 178. 333. λ
 306. ν 181. 341. — acc. θ
 344. 565. ν 173. — voc. Ξ
 357. — ἄνακτος T 67. dat.
 O 57. 158. γ 43. 55. ι 412.
 526. λ 130. ν 185. ψ 277.
 acc. O 8. — γαιήοχος N 43.
 T 34. α 68. θ 322. voc. γ 55.
 θ 350. ι 528 κυανοχαῖτα, —
 ἐνιπὰς ε 446. — ἐνοσίχθων
 H 445. N 34. 65. 231. 554.
 Ξ 385. O 41. 205. T 63.
 132. 291. 318. 330. Φ 287.
 α 74. ε 339. 366. η 56. 271.
 θ 354. ι 283. λ 252. ν 146.
 159. — μέγαλιν θεόν Θ 200.
 — κυανοχαῖτα N 563. Ξ
 390. ι 528. — Πρωτεύς
 Π.νος ὑποδομός δ 386. —
 Legis collitur Θ 203. N 21.
 ε 381.
 Ποσιδήιον ἄλλος Onchesti B
 506.
 Ποσιδήιον καλόν κρ. Phaenices
 ζ 266.
 Πουλυδάμας, Panthoi f., M 60.
 80. 210. N 725. 748. Ξ 425.
 453 (Prothoenorem occ.) 462.
 O 339 (Mecisteum occ.) 518
 (Otium) 521. (Peneleon. vulne-
 rat P 597). X 100. — gen. P
 600. — dat. M 196. Σ 313.
 — voc. M 231. N 748. Ξ
 470. Σ 285. — ἀνύμοι M
 88. Ξ 469. acc. A 57. N 790.
 — ἀμωμήτοιο M 109. —
 ἄναξ O 454. — Πανθοίδης
 Ξ 449 (ἐγγέσπαλος). Σ 249
 (πεπνυμένος). Π.δαο O 446
 (ἀγανυῶ ἑταῖρον = Clitum).
 Π.ίδην Π 535. N 756 (ἀγα-
 πήνορα).
 Πράκτιος ἀν.ιον? Tronades B
 835.

Πράμειος οἶνος, dat. *A* 639.
κ 235.

Πριάμῃδης, αο (Hector:) *Θ* 258
— gen. *H* 250. voc. *E* 684.
T 87. — (Helenus:) *N* 586.
— (Paris:) gen. *Γ* 356. —
Υ. Ἀντίφος, Δημόφορος, Δό-
ρυκλος, Ἐκτωρ, Ἐλενος, Πο-
λύδωρος.

Πρίαμος (Laomedontis f. *T* 237)
A 255. *Γ* 161. 261. 288. *A*
31. 47. 165. *Z* 449. *H* 386.
[*Θ* 552.] *T* 182. 240. *Φ* 88.
X 234. *Ω* 28. 282. 469. 485.
583. 674. — gen. *Z* 317. *Ω*
76. 160. — dat. *B* 160. 176.
304. *A* 28. 173. *N* 176. *O*
551. *Ω* 278 sq. — acc. *Γ*
117. 146. *A* 35. *E* 614. *T*
217. *Ω* 169. 336. 353. 447.
598. — voc. *Ω* 563. — ἀγακλή-
ος νόθον υἱόν (Cebriouem)
Π 738. — ἀνακτος *Z* 451.
ἄστυ μέγα ἀνακτος *H* 296.
P 160. *Φ* 309. *γ* 107. πόλις
ἀνακτος *B* 373. *A* 18. 290.
M 11. — ἄστυ *Π*. οἷο *X* 173.
230. ε 106. ἄστυ μέγα *B* 332.
I 130. 277. *Π* 448. ἄστυ μέ-
γα *Π*. οἷο *B* 803. *X* 251. —
βασιλῆα *Ω* 680. διοτρεφέος
βασιλῆος *E* 464 ὦ υἱεῖς. *Ω*
803. δώμασιν ἐν. — βίην *Γ*
105. — γαμβροί *Z* 250. —
Π. οἷο γενεήν *T* 306. — γέρον
N 368. *Φ* 526. *X* 25. *Ω* 217.
372. 386. 405. 552. 631. 659.
777. voc. *Ω* 669. — υἱόν *Π*.
δαίφρονος, Ἐκτορα *I* 651.
A 197. *O* 239. — Λαρδανί-
δης *Γ* 303. *H* 360. (ubi θεό-
φιν μῆστωρ ἀτάλαντος). *X*
352. *Ω* 629. gen. *E* 159 υἱας
(Echemmona et Chromion).
Φ 34 υἱᾶ (Lycæoni). dat. *N*
376. acc. *Ω* 631. voc. *Ω* 171.

— δῖω *N* 460. — δόμον πε-
ρικαλλέα *Z* 242. — *Π*. οἷο
δῶμα *X* 478. — λαὸς ἐνυ-
μελίω *A* 47. 165. *Z* 440. [*Θ*
552.] — θεοειδής *Ω* 217.
299. 372. 386. 405. 552. acc.
Ω 483. — θυγατρὸς Κασσάν-
δρης λ 421. — θυγατρῶν
εἶδος ἀρίστην *Γ* 124 (Laodli-
cen) *N* 365 (Cassandram). —
θύρησιν *B* 788. *H* 346. —
κούρην . . νόθην Μηδεαι-
κάστην *N* 173. — μεγαλή-
τορι *Z* 283. *Ω* 117. 145. —
μέγας *H* 427. *Ω* 477. — μέ-
λαθρον *B* 414. — παῖδες *A*
255. *Γ* 288. *A* 31. *Z* 246.
gen. *Φ* 105. acc. *A* 35. —
παῖς (Hector) *Γ* 314. *E* 704.
Θ 377. παῖς (Helenus) *H* 44.
— παῖρι *Π*. οἷο *Ω* 37. —
Π. οἷο πόλις *M* 15. *N* 14.
acc. *A* 19. *Σ* 288. *X* 165. *γ*
130 αἰπήν, item λ 533 et *ν*
316. — *Π*. οἷο πόλις *χ* 230
(ἐνρυάγνιω), acc. *B* 37. *ξ*
241. — τέκασιν *E* 535. *X* 453.
τιμῆς τῆς *Π*. οἷο *T* 181. — υἱός
Z 512 (Paris). *Φ* 97 φαίδιμος
(Lycæon). υἱός *Ψ* 746 (Lycæ-
on). dat. *T* 81 et *Φ* 34 (Lyc.)
B 791 (Polite), acc. *Θ* 363
(Gorgythionem). *A* 499 (De-
mocoontem). voc. (Hector:)
H 47. *A* 200. *O* 244. — υἱε
δύω *M* 95 (Helenus et Dei-
phobus). *A* 102 (Isus et Anti-
phus). υἱάσι *E* 463.

Προδοήτωρ, Boeotorum dux *B*
495. — gen. *Ξ* 471. — υἱὸν
Ἀρηιλύκοιο occ. Polydamas
Ξ 450.

Πρόδοος, Magnetum dux, Θεός
B 758. — Τενθρηδόρος υἱός
B 756.

Προδόωνα occ. Teucer *Ξ* 515.

- Προΐτος, Argivorum rex Z 157.
 — gen. Z 177. — voc. Z 164.
 — βασιλῆα Z 163. — Που
 γυνή, Ἀντίει Z 160.
 Πρόκρις, acc. λ 321.
 Πρόμαχος Ξ 482. — δάμαρ
 Ἀλεγηνορίδαο Ξ 503. — Βοι-
 ώτιον occ. Acamas Ξ 476.
 Πρόνοον occ. Patroclus Π 399.
 Προτιάων, Astynoi p., gen. O
 455.
 Φρυμπεύς, Phaeax θ 112.
 Πρύτανιν, Lycium occ. Ulixes
 E 678.
 Πρωρεύς, Phaeax θ 113.
 Πρωτεσίλαος, Iphicli f., Thes-
 salorum dux, acc. O 705. —
 ἀρχίος B 698. 708 ἥρωα. —
 μεγαθύμου αὐτοκασίγνητος
 ὀπλότερος γενεῇ (Podarces)
 B 706. — νηί Π 286. νέες N
 681.
 Πρωτεύς, εὖος, Αἰγύπτιος, Πο-
 σειδάωνος ὑποδμῶς δ 385. —
 ἰφθίμου . . . ἀλίοιο γέροντος
 θυγάτηρ (Eidothea) δ 365.
 Πρωτώ, Nereis Σ 43.
 Πτελεός, Elidis u., acc. B 594.
 Πτελεός, Thessaliae u., λεχεποί-
 ην B 697.
 Πτολεμαίου Πειραΐδαο υἱός =
 Eurymedon A 228.
 Πυγμαλίοις ἀνδράσι φόνον καὶ
 Κῆρα φέρουσι γέραναι Γ 6.
 Πυθώ. Πυθῶδε λ 581. —
 ἡγαθή θ 80. — πετρῆεσσι
 I 405. — Πυθῶνα πετρῆε-
 σαν B 519.
 Πυλαιμένης, εὖος, gen. B 851.
 — ἀτάλαντον ἄρχι, ἀρχὸν
 Παφλαγόνων occ. Menelaus
 E 576. — Ejea υἱός Ἀρπαλί-
 ων N 643. cf. N 658, ubi
 lens interest illi obsequiis.
 Πύλαιος, Lethi f., Pelasgorum
 dux, ὄχος Ἀρης B 842.
 Πυλάρτην Ajax vulnerat A 491
 occ. Patroclus Π 696.
 Πυλήνη, Aetoliae u., acc. B 639.
 Πύλιοι, H 134. — gen. Ψ 633.
 — dat. A 753. P 704. γ 59.
 ο 227. — Νέστωρ λιγύς Π.ων
 ἀγορητής A 248. acc. A 293.
 — ἀνδρῶν β 31. — ἄστν ο
 216. — γαίης E 545. — ἡγή-
 τορες ἀνδρες A 687. — ἱπ-
 πῆες A 724. — Π.ων καὶ
 Ἐπειῶν νεῖκος A 737.
 Πυλογενής. — βασιλῆος B 51.
 — ἱπποὶ Ψ 303.
 Πύλος, ου A 269. λ 285. ο 42.
 π 131. — dat. A 689. — acc.
 B 591. A 716. α 284. δ 713.
 ο 236. 541. ρ 109. ω 430.
 — Πυλόθεν π 323. — Πύ-
 λονδε A 760. β 317. γ 182.
 δ 656. ν 274. π 24. 142. ρ
 42. — ἡγαθή A 252. δ 599.
 acc. β 308. δ 702. ε 20. ξ
 180. — ἡμαθίοντος β 326.
 δ 633. ω 152. ἀναξ B 77.
 νεάτη (Thyoessa) A 712. νέ-
 αται I 153. 295. — ἡμαθί-
 οντι λ 257. 459. acc. α 93. β
 214. 359. — ἱερῆς φ 108. —
 μητέρι μήλων ο 226. Νηλη-
 ιον A 682. δ 639. — Π.ον
 αἰπὺ πολλέθρον γ 485. α
 193. — Νηληῖος πολλέθρον
 γ 4.
 Πύλωνα occ. Polypoetes M 187.
 Πυράλχηρ, Paconum dux B
 848. — acc. Π 287 interflie.
 Patroclus.
 Πύρασον vulnerat Ajax A 491.
 Πύρασος, Thessaliae u., ἀνθε-
 μόντα, Δήμητρος τέμενος
 B 695.
 Πύριν occ. Patroclus Π 416.
 Πυριφλεγέθων, Tartari fluv. α
 513.

- Ραδάμανθους*. — ἀντίθεον Ξ 322. — ξανθός δ 564. acc. η 323.
Ρία, Saturni uxor O 167. — *Ψείας* Ξ 203.
Ρείθρον. — λιμένι (Ithacae) α 186.
Ρήνη, Medontis mater B 728.
Ρηξήνωρ, Nausilhoi f., Aretes pater, acc. η 63. — ἀντιθέοιο η 146.
Ρήσος, Thracum rex K 474. — *Ἰπποκόωντα* Ρ,ον ἀνεψιόν K 519. — παῖς *Ἡιονῆος* K 435.
Ρήσος, Idae fluvius M 20.
Ρίμων, Πείρεω υἱόν, Thracem Achilles occ. T 485.
Ρίπη, Arcadiae u., acc. B 606.
Ρόδιοι. — ἀγεράων B 654.
Ρόδιος, Idae fluvius M 20.
Ρόδος, insula, gen. B 654. — acc. B 655. 667.
Ρώτιον, Cretae u., acc. B 648.
Σαγγάριος, Phrygiae fluv., Σοιο ὄχθας Γ 187. ῥοῆς Π 719.
Σαλαίς, ἴνος, gen. B 557. — dat. H 190.
Σαλμωνεύς, ἦος ἀνύμονος ἐκγονός (Tyro) λ 236.
Σάμη, ins. prope Ithacam ι 24. — gen. π 249. — dat. α 246. π 123. [τ 131]. υ 288. — Σάμηνδε ο 367. — Σάμος, acc. B 634. — παιπαλοέσσης δ 671. 845. ο 29.
Σάμος, gen. Ω 78. — acc. Ω 753. — ὑληέσσης Θρηκίης N 12.
Σαρδάνιον (risum) υ 302.
Σαρπηδών, ὄνος (οντος Ψ 800. -οντι M 392), Lyciorum dux, Jovis ex Liodamia f. B 876. E 471. 493. 655. 658 (occ. Telepolemum). M 10. (Alcmaeonem occ. M 394). 397. Π 419. 466. 477. 569. — gen. Π 496. 533. 553. — dat. M 392. — acc. Π 445. 668. P 150. — *Ανκίων* ἀγός E 647. Π 541. — ἀνακτος *Θερσάπων* (Thrasymedus) Π 464. — ἀντιθέω E 629. Π 649. acc. E 663. 692. M 307. et c. *χαλκοκορυστήν* Z 199. — ἀρχός *Ανκίων* Ξ 426. — *Ανκίων* βουληφόρε E 633. — Διός γόνον E 635. — δῖον O 67. Π 638. 678. — ἔντεα Π 663. P 162. — ἐταῖροι (Aeginetius et Maris) Π 327. — ἐταῖρον (Epiclem) M 379. — τεύχεα Ψ 800. — Διός υἱός E 631. 683. Π 522. acc. M 292. — φίλτατον ἀνδρῶν Π 433.
Σατυρίεις, εντος, Mysiae fluv., dat. Φ 87. — ἐνθρεΐταισ ὄχθας Z 34. — ὄχθας Ξ 445.
Σάτυριον *Ἥνοπίδην* vulnerat Ajax Oil. Ξ 443.
Σειρήνες μ 44. — gen. μ 42. 198. — acc. μ 39. — ἀδινάων ψ 326. — *Θεσπεσιάων* μ 158. — *Σειρήνοισιν* ὅπα μ 52. *τῆσόν μ* 167.
Σελάγου υἱόν, *Ἄμφιον* E 612.
Σελήνη ι 144. — πλήθουσιν Σ 484.
Σεληπιάδης, αο, Εὐηνός, gen. B 693.
Σελλήεις, εντος, fluv. prope Arisben, gen. B 839. M 97.
Σελλήεις, fluv. prope Ephrygam, gen. B 659. O 531.
Σελλοί, ὑποφῆται ἀνιπτόποδες χαμαιεύται Jovis Dodonaei Π 234.
Σεμέλη, Bacchi mater Ξ 325. — gen. Ξ 323.

- Σήσαμος**, Paphlagoniae u., acc. B 853.
Σηστός, acc. B 836.
Σθενέλαον, Ithaemenis f., occ. Patroclus II 586.
Σθένελος, Capanei f., E 111. Θ 114 (Nestoris minister). I 48. — acc. E 835. — Ἰφθίμος Ψ 511. — Καπανῆος υἱός B 564. — Καπανῆιος υἱός Δ 367. E 241, acc. E 108.
Σθένελος Περσηϊάδης, gen. T 116. 123 παῖς (= Eurystheus).
Σιδονίη, -ίθην Z 291. — εὐ-
 ναιομένην v 285.
Σιδόνιοι. — acc. δ 84 (nd quos
 venit Menelaus). — Σ.ων βα-
 σιλεύς (Phaidimus) δ 618. ο
 118. — ἔργα γυναικῶν Z
 290.
Σιδόνες πολυδαίδαλοι Ψ 743.
Σιδῶν, Phoeniciae u. — πολυ-
 χάλκου ο 425.
Σικανίη, gen. ω 307.
Σικελοί, acc. v 383. — Σικελή
 ἀμφίπολος ω 366, γρηῆς (Do-
 lii mater) ω 389. γυνή ω 211.
Σικυῶν, Agamemnonis u., acc.
 B 572. — εὐρυχόρῳ Ψ 290.
Σιμόεις, fluvius E 774. 777. M
 22. — gen. Δ 475. Z 4. —
 dat. T 53. Φ 307.
Σιμοῖσιον occ. Ajax Δ 477. —
 Ἀνθεμίδην Δ 488. — Ἀνθε-
 μίωνος υἱόν Δ 474.
Σίντιες, Lemni incolae. ἀγριο-
 φάνους θ 294. — ἄνδρες Δ
 594.
Σίπυλος, Asiae mons, dat. Ω
 615.
Σίσυφος, Corinthius, ὁ κέρδι-
 στος .. ἀνδρῶν Z 153. —
 Αἰολίδης Z 154. — κρατερὴ
 ἄλγε' ἔχοντα ap. inferos λ
 593.
Σκαῖαι portae Troiae. gen. Γ
 263. — πύλαι Γ 145. gen. Z
 307. X 8. dat. Γ 149. II 712.
 Σ 453. X 360. acc. Z 237.
 393. I 354. Δ 170.
Σκαμάνδριος = Astyanax, acc.
 Z 402.
Σκαμάνδριον, Strophii f.,
 ἐσθλὸν θηρητῆρα occ. Me-
 nelaus E 49.
Σκαμάνδριος. — λειμῶνι B
 467. — πεδίον B 465.
Σκάμανδρος, fluvius E 774. Φ
 305. — acc. T 74. (= Ξάν-
 θον). — Ejus ἀρητῆρ Hypse-
 nor E 77. — βαθυδινηεὺς
 Φ 603. — δινῆεις Φ 124.
 gen. X 148 (duplex fons). —
 ὄζος (ab Ida profluens) M 21.
 — διοτρεφεῖς Φ 223. — ἐυ-
 ροον H 329. — ἡιόεντι E
 36. — ὄχθας ποταμοῖο Δ
 499.
Σκάνδεια, Cytherae insulae por-
 tus, acc. K 268.
Σκάρφη, Locrorum u., acc. B
 532.
Σκύλλη μ 85 δεινὸν λελακνία.
 235. 245. 310. — gen. μ 108
 σκοπέλω. 125 Κραταίην, μη-
 τέρα τῆς. 430 ἐπὶ σκοπέλων.
 — acc. μ 223 ἀπρηκτον ἀνίην.
 231 πετραίην. 261. [445.] ψ
 328.
Σκῦρος, insula, gen. λ 509 (Neo-
 ptolemus inde deductus). —
 dat. T 326. — αἰπεῖαν Ἐνυ-
 ῆος πολλέσθρον I 668. Σκυ-
 ρόθεν T 332.
Σκῶλος, Boeotiae vicus, acc. B
 497.
Σμινθεύς (= Apollo), voc. Δ
 39.
Σόλυμοι, Lyciae gens. κυδα-
 λίμοις Z 184. 204. — ὄρεων
 ε 283.

- Σούνιον ἱερὸν ἄκρον Ἀθηναίων γ 278.
- Σπάρτη A 52. — acc. B 582. α 93. β 214. 359. — Σπάρτηθεν β 327. δ 10. — Σπάρτηδε α 285. — εὐρεῖη λ 400. — καλλεγύναικα ν 412.
- Σπειῶ, Nereis Σ 40.
- Σπερχειός, Thessaliae fluv., voc. Ψ 144. — ἀκάμαντι (Menesithi pat.) Π 176. — ποταμῷ Ψ 142. διυπετιός ποταμοῦ υἱός (Menesith.) Π 174.
- Στέντωρ, ορος. — μεγαλήτορι χαλκεοφώνῳ E 785.
- Στιχίος (Atheniensium dux, Menesthei sodalis O 331) N 195. 691. — acc. O 329 (occ. Hector).
- Στρατή, Arcadiae n., acc. B 606.
- Στρατίος, Nestoris l., γ 413. 439.
- Στροφιόιο υἱόν = Scamandrium E 49.
- Στύμφηλος, Arcadiae n., acc. B 608.
- Στυξ, Tartari fluv., Στυγὸς ὕδωρ Σ 271 ἀάκτον. O 37 et ε 185 τὸ κατειβόμενον. — Στυγὸς ὕδατος . . ἀπορωξ B 755 (Titaresius). κ 514 (Cocytus). αἰπὰ ῥέεθρα Θ 369.
- Στύρα, Euboeae n., acc. B 539.
- Σύμηθεν B 671 (insula inter Rhodum et Cnidum).
- Συρίη νῆσος (sopra Ortygiam, Eumaei patria) ο 403.
- Σφήλοιο Βουκολίδαο υἱός = Jasus O 338.
- Σχεδῖος, Iphiti l., Phocensium dux B 517. — acc. P 306 (occ. ab Hectore).
- Σχεδίον, Περιμήδεος υἱόν occ. Hector O 515.
- Σχερίη, Phaeacum insula, dat. ξ 8. — acc. ν 160. — ἐρατεινήν η 79. — ἐρίβωλον ε 34.
- Σχοῖνος, Bocotiae u., acc. B 497.
- Σῶκος, Hippasi f., acc. A 441. — δαΐφρονος ἔγχος A 456. — αὐτοκασίγητον εὐηγενέος Σ.οιο (Charopem) A 427. — Ἰππᾶσον νῆ A 450. — ἱσούθεος φώς A 428. — (occ. ab Ulixē A 447).
- Ταλαιμένης, -εος νῆε Mesthies et Antiphus) B 865.
- Ταλαϊονίδης Μημιστεύς, gen. B 566. Ψ 678.
- Ταλθύβιος, Agamemnonis praeco H 276. T 196. 267. — acc. A 320. Γ 118. — voc. A 193. — θεῶ ἐναλίγκιος αὐδὴν T 250. — κήρυκι Ψ 897. acc. A 192 θεῖον.
- Τάνταλος. — χαλεπὴ ἄλγέ' ἔχοντα ap. inferos λ 582.
- Τάρνη, Maconiae n., ἐριβώλακος E 44.
- Τάρταρος, βαθύς Θ 481. — ἡερόεντα Θ 13.
- Τάρφη, Locrorum u., acc. B 533.
- Τάφιοι, gen. ξ 452 πάρ (Mesauius emptus erat). — ληϊστορες ἄνδρες ο 427 (homines rapiunt). — ληιστηρεῖ π 426. — Τ.ων ἡγήτορι Μέντη α 105. — φιληρέτμοισι α 181. 419.
- Τάφος, insula, gen. α 417 (inde Mentes personatus).
- Τεγέη, Arcadiae n., acc. B 607.
- Τειρεσίας, αο, Thebanus vates, gen. κ 537. λ 50. 89. 479 πατὰ χρόος. ψ 251. — dat. κ 524. λ 32. — voc. T.η λ 139. — ἀνακτος ψυχῇ λ 151. — Θηβαίον κ 492. 565. λ 90. 165.

- μ 267 μάντιος ἄλαοῦ ἔπος, ψ 323.
 Τεκτονίδης Πολύνης, gen. θ 114.
 Τελαμών, Ajacis pat., ἀγαυοῦ υἱός P 284. — παῖ ἀμύμονος λ 553. — πατρί (Teucrit) Θ 283. — υἱός Τ.ῶνος N 177 (Teucer). P 293 (Ajax).
 Τελαμωνιάδης (Ajax), dat. N 709. — Αἴας V. Αἴας.
 Τελαμώνιος. V. Αἴας. Τεῦκρος.
 Τεμέσσην aes exportatur α 184.
 Τένεδος, οἰο, gen. Α 38. 452. Α 625. N 33. γ 159.
 Τευθροδότος υἱός, Πρόθοος B 756.
 Τερπιάδης Φήμιος, procorum canior χ 330.
 Τερθρανίδης Ἀξυλος, acc. Z 13.
 Τεύθραντα acc. Hector E 705.
 Τεῦκρος Z 31. Θ 266. 309. N 182. 313. Ξ 515. O 458. 466. Π 511. Ψ 862. 883. — gen. Θ 332. — acc. M 336. N 91. O 302. — ἀμύμων Θ 273. 292. — ἀνακτος βίη Ψ 859. — βέλενα O 484. τόξων ἐν εἰδῶς M 350. 363. — κασίγνητος καὶ ὄπατος (Ajacis) M 371. — πέπον O 437. — Τελαμώνιος N 170. acc. O 462. κοίρανε λαῶν Θ 281. — τόξα M 372.
 Τευταμίδης Αἰήθης, gen. B 843.
 Τηθύς. — μητέρα Oceani Ξ 201. 302.
 Τηλέμαχος α 156. 420. 425. β 146. 260. 297. 325. 348. 381. 416. 418. 422. γ 12. 481. δ 69. 112. 185. 633. λ 185. ο 144. 194. 217. 287. 550. π 43. 56. 160. 192. 213. 221. 330. 445. 460. ρ 26. 61. 73. 342. 350. 489. 541. 568. τ 14. 35. 47. 87. υ 144. 257. 303. 345. φ 368. 381. χ 92 (acc. Amphinomum). 95. 108. 171. 267 (acc. Euryaden). 284 (Amphimedontem). 294 (Leocritum). 350. 400. 426. 454. ψ 29. 44. 96. 297. ω 155. 175. — gen. in οἶο α 301. ο 528. ρ 333. υ 240. in οὔ γ 374. λ 68. ξ 175. ο 257. 496. ς 156. υ 272. 295. φ 216. 313. — dat. β 194. 383. γ 63. 475. δ 166. 215. 311. 664. 843. π 347. 372. 421. 438. ρ 161. ς 338. 421. τ 321. υ 241. 326. 378. ω 165. — acc. α 382. β 83. 185. 200. 399. γ 60. 358. 464. δ 700. ε 25. υ 413. ο 4. 7. 110. π 4. 323. 369. 401. ρ 251. 354. 591. ς 214. 411. τ 3. υ 269. 374. φ 423. χ 150. 277. 365. 390. 435. ψ 112. 367. ω 363. 505. — voc. α 384. 400. β 270. 402. γ 14. 26. 230. ο 10. 49. 68. 111. 531. 545. π 23 γλυκερόν φάος. 202. ρ 41 γλυκερόν φάος. 75. 101. ς 215. τ 4. υ 376. 424. χ 151. 391. ψ 113. ω 506. — δαίμονος κτήσιν δ 687. — ἥρωος δ 21. 303. voc. δ 312. — θεοειδής α 113. γ 343. ξ 173. ρ 328. 391. acc. π 20. — θεοεικέλον γ 410. — φερή ἔς Τ.οιο β 409. π 476. ς 60. 405. φ 101. 130. χ 354. — μεγαθύμον γ 364. 423. — μεγαλήτορος γ 432. — μήτηρ Τ.οιο Πηνελόπεια ρ 554. — Τ.οιο πατήρ B 260. acc. Α 354. — πεπνυμένος α 213. 230. 306. 345. 367. 388. 411. β 129. 208. 309. 371. γ 21. 75. 201. 225. 239. δ 290. 315. 593. ο 86. 154. 179.

265. 270. 502. 512. 535.
 π 30. 68. 112. 146. 240.
 262. ρ 45. 77. 107. 392.
 598. ς 226. τ 26. υ 338.
 φ 343. χ 153. 461. ψ 123.
 ω 510. — υῖός Ὀδυσσεύς α
 [63.] 554. ρ 3. υ 283. φ
 432. dat. δ 143. acc. γ 398.
 — ὑπαγόρη, μένος ἀσχετε
 β 85. 303. ρ 406. — ἰσόθεος
 φῶς υ 124.
 Τήλεμος Εὐρυμίδης, μάντις
 Cyclopus ι 509.
 Τηλέπυλος Αἰστρυγυνίη (urbs),
 acc. κ 82. ψ 318.
 Τηλεφίδης Εὐρύπυλος, acc. λ
 519.
 Τηρέης ὄρος αἰπύ (Mysiae) B
 829.
 Τηϋγετος, Laconiae mons. — πε-
 ριμήκετον ξ 103.
 Τιθωνός, Laomedontis f., acc.
 T 237. — ἀγανού (Anagae
 naritus) A 1. ε 1.
 Τίονος, νδός, Argolidis u. —
 τειχιόεσσαν B 559.
 Τιτήνες ὑποταρτάριοι Ξ 279.
 Τιτάνιοι (Thessaliae montis)
 λευκά κάρηνα B 735.
 Τιταρήσιος, Thessaliae fluv.,
 ἱμερτόν B 751.
 Τιτυός, Γαίης... υῖός, acc. λ
 576 (ap. inferos, Latonae vim
 intulit 580). — Γαίηον υῖόν
 η 324.
 Τληπόλεμον Δαμαστορίδην
 occ. Patroclus Π 416.
 Τληπόλεμος, Herculis ex Asty-
 ochia f., B 661 (occ. Litym-
 nion). E 632. 656. 660 a
 Sarpedone occ. — acc. E 668.
 — voc. E 648. — δουρικλυ-
 τός, Rhodiorum dux B 657. —
 Ἡρακλείδης ἡὺς τε μέγας τε
 B 653. acc. E 628. — υἱωνός
 Διός E 631.
 Τρωῶλος, Lydiae mons, dat. B 866.
 — υφύεντι T 385.
 Τρηχίην, Thessaliae u., acc. B
 682.
 Τρηχοναίχη τὴν Αἰτωλίον acc.
 Hector E 706.
 Τρίκη, Machaonis u. Thessaliae,
 acc. B 729 ubi κ. — ἐξ ἱππο-
 βότοιο Δ 202.
 Τριτογένεια = Minerva Θ 39. X
 183. — Διὸς θυγάτηρ, κυδί-
 στη Δ 515. γ 378.
 Τροίη T 316. Φ 375. — gen.
 Z 529. N 233. 367. Ξ 505.
 α 327. ε 39. κ 40. 332.
 υ 137. ξ 229. ς 260. — dat.
 B 162. 178. 237. Δ 175.
 I 246. A 818. Π 515. P 155.
 Σ 330. T 330. X 478. Ω
 542. α 355. γ 6. υ 315. ο
 153. ς 266. ω 37. — acc.
 E 773. Z 207. I 46. K 28.
 A 22. N 7. 645. O 706.
 Π 169. Ω 291. 346. α 210.
 δ 146. υ 248. ξ 469. —
 Τροίη θ ε Ω 492. γ 257.
 276. δ 488. ι 38. 259. λ 160.
 — Τροίην δ ε H 390. X
 116. Ω 764. γ 268. [π 289.]
 ρ 314. τ 8. 187. — ἐριβώ-
 λακι Z 315. Π 461. Ω 86.
 acc. Γ 74. 257. — ἐριβώλον
 I 329. Σ 67. Ψ 215. —
 (εὐναιομένην πόλιν E 489.)
 — εὐπυργον H 71. — εὐ-
 ρύγωνιαν B 141. I 28. —
 εὐρείη N 433. Ω 256. 494.
 774. α 62. δ 99. ε 307. λ 499.
 μ 189. — εὐτείχεον Θ 241.
 — Τ.ης κρηδέμνα Π 100
 ἱερά. υ 388 λιπαρά. — πᾶ-
 λιν A 129 εὐτείχεον. E 489
 εὐναιομένην. λ 510. — Τ.ης
 ἱερὸν πολλίεθρον α 2. —
 ὑπίπυλον Π 698. Φ 544. —
 Vide Ἴλιος. Πριάμοιο πόλις.

- Τροίξην*, *Diomedis* u., acc. *B* 561.
Τροίξηνος Κεάδης, *Euphemi* pat., gen. *B* 847.
Τρωάδες *Ω* 704. — *ἐλευσιπέ- πλους* *Z* 442. *H* 297. *X* 105. — *Τρωιάδων* *Σ* 118. *X* 514. — *βαθυκόλων* *Ω* 215. — *γυναικας* *I* 139. 281. *Π* 831. — *τῆς ληίδος* *ν* 263.
Τρωικός, λαός *P* 724. acc. *Π* 369. *Φ* 296. — *πεδίου* *K* 11. *Ψ* 464.
Τρωίλος ἱπποχάρμης, *Priami* f., acc. *Ω* 257 (mort.).
Τρώα δούρατα *N* 262. — *ἱπποι* *E* 222. *Θ* 106. *Ψ* 378 (*Diomedis*) *V*. infr.
Τρωαί *Γ* 384. 411. *Σ* 339. *δ* 259. — dat. *X* 430. 434. 476. — acc. *B* 420. *X* 57. — *ἐνπλόκαμοι* *Z* 380. 385.
Τρώαι, ἱπποι *Π* 393. — *Τ. οὐς ἱππους* *Ψ* 291. — *Τ. ἦσιν* *κυσί* *P* 127. 253. 273. *Σ* 179. — *στίχας* *E* 461.
Τρώς, *Erichthonii* f., *Ili*, *Assa- raci*, *Ganymedis* pat., gen. *T* 231. — dat. *E* 265. — acc. *T* 230. — cf. *E* 266.
Τρώα Ἀλαστοριδην occ. *Achil- les* *T* 463.
Τρώες *A* 256. *B* 123. 815. 826. *Γ* 2. 56. 111. *A* 66. 71. 157. 270. 433. *E* 451. 535. 607. 618. 789. *Z* 73. 227. 300. *H* 80. 195. 393. 414. 477. *Θ* 55. 154. 158. 542. *I* 1. *K* 160. *A* 56. 70. 382. 420. 468. 474. 483. 486. 525. 800. *M* 3. 82. 108. 208. 290. *N* 30. 105. 138. 551. 639. 722. 724. 800. *Ξ* 79. 448. *O* 306. 379. 384. 390. 408. 574. 589. 592. 707. *Π* 42. 278. 295. 303. 564. 569. 592. 600. 628. 764. 770. *P* 262. 266. 274. 319. 370. 608. 730. *Σ* 175. 200. 229. 243. 263. 310. 447. *T* 412. *T* 3. 146. 184. 374. *Φ* 25. 55. 310. 528. 606. *X* 343. 394. 506. *Ω* 663. *ε* 310. *θ* 504. *μ* 190. *ρ* 119. — gen. *A* 160. *B* 127. 130. 355. *Γ* 266. 297. 319. 341. 417. 451. *A* 85. 197. 207. 335. 457. 543. *E* 264. 521. *Z* 57. 335. 450. 525. *H* 275. 300. [*Θ* 74.] 233. 256. 273. 379. *K* 139. 222. 331. 356. 418. 537. *A* 121. 159. 220. 556. 570. 836. *M* 13. 160. 226. 288. 431. *N* 401. 425. 755. 836. *Ξ* 400. *O* 571. 743. *Π* 66. [98.] 585. 603. *P* 14. 80 *τὸν ἄριστον* (*Euphorbum*). 362. 513 *ἄριστοι* (*Hector* et *Aeneas*). 581. 589. *Σ* 296. 300. *T* 70. *T* 17. 352. 354. 363. *Φ* 102. 105. 336. 539. *X* 47. 382. 514. *Ω* 148. 177. 215. *δ* 257. *λ* 383. 513. [547]. *ω* 38. — *Τρωσί* *B* 40. 160. 176. 304. 380. 786. 816. *Γ* 16. *A* 156. 173. *E* 423. 510. 833. *Z* 109. 283. *Θ* 431. 487. *K* 318. 421. *A* 58. 285. 319. *M* 218. 255. *N* 16. 220. 353. 634. 720. *Ξ* 98. *O* 327. 424. 485. 701. 717. *Π* 78. 258. 373. 730. 783. *P* 94. 131. 396. 613. 719. *Σ* 59. 440. 461. *T* 63. 157. 325. [367]. *T* 124. *Φ* 231. *X* 101. 119. 422. 434. *γ* 86. *θ* 82. — *Τρώεσσι* *B* 15. 32. 69. 352. 472. *Γ* 209. *A* 21. 95. 304. 508. *E* 9. 63. 124. 135. 143. 200. 211. 810. *Z* 362. 445. *H* 21. 148. *Θ* 171. 252. 458. 496.

K 207. 282. 316. 424. 548.
 A 279. 442. 470. M 68. 439.
 N 98. 149. 209. 347. 362.
 454. 668. Ξ 45. 192. 441.
 500. O 353. 449. 475. Π
 121. 201. 209. 578. 701.
 750. P 2. 156. 291. 380.
 418. 575. 596. 604. 627.
 630. 711. Σ 198. 367. T 26.
 52. 126. 180. 364. 381. Φ
 138. 250. 446. 525. X 287.
 δ 254. 273. 275. θ 513. λ
 169. 532. ξ 71. 367. —
 Τρώεσσι N 408. 509. 521.
 E 86. 177. 507. 644. 702.
 834. Z 110. 477. H 7. 361.
 402. Θ 11. 172. 244. 335.
 529. I 337. K 38. [A 79.]
 489. M 467. N 9. 175. Ξ
 265. 391. O 304. 346. 376.
 444. 550. Π 276. 356. P 16.
 183. Σ 130. 156. 218. T
 230. 307. 315. Φ 227. 371.
 374. 428. δ 275. χ 228. —
 Τρώας B 125. 861. Γ 68.
 88. 99. 156. 264. 285. Δ 36.
 70. 247. 416. E 32. 37. 176.
 527. 605. 862. Z 387. 442.
 H 27. 35. 49. 215. 297. Θ
 206. 449. K 511. A 326. 521.
 533. M 144. 288. N 1. 87.
 101. 129. Ξ 388. 475. O 6.
 42. 396. 404. 567. 622. 731.
 Π 92. 425. 534. 548. 654.
 658. 685. P 96. 458. 471.
 T 423. T 24. 38. 44. 96. Φ
 216. 224. 359. 521. X 57.
 105. Ω 237. ε 261. — voc.
 Γ 86. 304. 455. H 67. 348.
 363. Θ 173. 497. A 286. N
 150. Ξ 501. O 425. 486. P
 184. Ω 704. — ἀγενοί H 386.
 K 563. Π 103. — ἀγερώχων
 Γ 36. E 623. H 343. Π 708.
 Φ 584. — ἀγήνορας K 299.
 — ἀγορή H 345. dat. A 139.
 Homer.

θ 503. acc. Θ 489. — Αι-
 νείας T. ἀγός E 217. ἀγοί ἡδ'
 ἐπικούρων M 61. P 385. —
 αἰχμητάων A 152. — ἀλαλη-
 τός Δ 436. — ἀλόχῳ B 355.
 ἄλοχοι Z 238. H 80. Θ 155.
 X 115. 343. ἀλόχους καὶ
 νήπια τέκνα Z 94. 276. 310.
 P 223. — ἀσπιστάων Δ 221.
 Θ 155. A 412. — στανό-
 εσσαν ἀντήν λ 383. — βασι-
 λεύσιν T 84. — Αἰνεία
 T. βουληφόρε V. Αἰνείας. —
 δῆμον χ 36. δῆμῳ α 237. γ
 100. 220. δ 243. 330. θ 220.
 ν 260. ω 27. 31. — ἐνασσα
 N 268. — ἐνοπῆς Π 782.
 P 714. — ἔργον ἀργαλέον
 T. καὶ Ἀχαιῶν Δ 471. —
 εὐηγερέων Ψ 81. — ἡγεμό-
 νες N 491. — ἡγήτορες Γ
 153. — ἡγήτορες ἡδὲ μέδον-
 τες K 301. Ξ 144. — θωρη-
 κτάων O 689. 739. Φ 277.
 — ἱπποδάμων B 230. Γ 127
 (ἀέθλων). 131 (ἔργα). 251
 (ἄριστοι). Δ 333 (φάλαγ-
 γες). 355 (προμάχοισι). Z
 461. Θ 71. A 568 (φάλαγ-
 γας). dat. Δ 352. H 361.
 Θ 110. 516. 529. K 424. P
 418. T 237. 318. T 180. acc.
 Γ 343. Δ 80. P 230. voc.
 Δ 509. M 440. — κῆρυκες
 T. καὶ Ἀχαιῶν Γ 274. —
 κέντορες ἱππῶν E 102. —
 κλεγγὴ τε καὶ ἄσπετας . .
 κυδοιμός K 523. — κύνες
 καὶ γυῖες Σ 272. — κύνας
 ἡδ' οἰωνούς N 831. P 241.
 — μάχην P 753. — μεγά-
 θυμοι E 27. A 459. N 737.
 gen. N 458. P 420. Ψ 175.
 181. acc. K 205. A 294. voc.
 E 102. — ἄλοχοι μεγαθυ-
 μων ἀσπιστάων Θ 155. —

- μεγαλήτορες Θ 523. — νίκη P 689. — ὄμαδον H 307. — ὀμιλον Δ 80. K 232. 433. 517. 546. — ὀρυμαγθοῦ I 248. K 539. P 461. — παλῶξιν O 601. — πόλις Π 69. T 60. acc. Δ 4. Θ 52. I 412. [Δ 82]. Ξ 251. γ 85. δ 249. εὐ-
γνώριαν B 13. 30. 67. 88. — πόνος Z 78 (καὶ Ἀντίων). X 11. — εὐναιόμενον πτο-
λίεθρον A 164. — πυρά Θ 561. — σκοπός (Polites) B 792. — σίγῃς H 65. P 107. — τείχει P 404. 558. acc. X 144. — τέκνα Σ 337. Ψ 23. — ὑπερηγορόντων Δ 176. — ὑπέρθυμοι I 233. Δ 564. P 276. acc. Ξ 15. O 135. voc. Z 111. T 366. — ὑπερφιάλοι Φ 459. dat. Φ 414. acc. Φ 224. voc. N 621. — φάλαγγα Z 6. φάλαγγες E 94. 591. A 344. acc. Γ 77. H 55. Θ 279. N 718. P 285. T 152. — φιλοπτο-
λίμοις Π 90. 835. P 194. — φυλακαὶ τε καὶ εὐναὶ K 408. — T καὶ Ἀχαιῶν φύ-
λοπις αἰνή E 379. Z 1. acc. Δ 65. Π 256. — βουληφόρε
χαλκοχιτώνων (Aeneas) E 180. P 485. — ὑπὸ χερσίν
Θ 344. Δ 827. Σ 11. — χεῖρας
ἀάπτους N 50.
- Τυδεΐδης (= Diomedes) E 18. 134. 303. 410. 442. 600. Θ 99. 149. 167. K 363. 489. 528. A 357. Ξ 29. 380. Ψ 357. 398. 499. 820. — Τυ-
δεΐδας E 281. Θ 254. — dat. E 93. 97. 207. 240. 793. K 255. 367. A 370. Ψ 824. — acc. E 85. 243. 329. 457. Ψ 389. — voc. E 440. Θ 139. 161. I 53. K 249. A 313. —
βροτός ἀνὴρ E 382. — T. εω
δαΐφρονος Ψ 405. dat. E 181.
— Διομήδης cf. h. v. — δου-
ρικλυτός Ψ 681. acc. K 109.
— T. εω κλισίην εὐτυκτον K
566. — μεγαθύμης Z 145. —
μενεπτόλεμος T 48. — ποι-
μένι λαῶν A 370. — T. εω
ᾧμον ἀριστερόν E 16.
- Τυδεύς (έως, εἰ etc.), Diomedes
p., Δ 396. E 800. 801. —
gen. Ξ 114. — dat. Δ 372. —
acc. in εἰ Z 222. in ἡ Δ 384.
— ἀγαντοῦ T. νῆς E 277. —
Αἰτάλιος Δ 399. — νῆς δαΐ-
φρονος Δ 370. Θ 152. —
δῖω K 285. — ἱππηλάτα
Δ 387. — ἱπποδάμου νῖος
Ψ 472. νῆς ἱπποδάμοιο Δ
370. — μεγαθύμου νῖος E
25. 235. 335. voc. K 509.
— T. εὖς ἱκονος δαΐφρονος
Οἰεΐδας E 813. — σакέ-
παλος ἱππότα E 126. —
T. εὖς νῖος E 163. 406. Z
119. Θ 118. K 487. 494. A
338. Ψ 538. dat. Ψ 383.
acc. B 406. E 232. H 179.
K 516. voc. K 150. — T. εὖς
νῖον; ἄγριον αἰχμητήν
κρατερόν μῆστωρα φόβοιο
Z 96. 277. ἄλκιμον Z 437.
ἀρήγιος γ 167. δαΐφρονος E 134.
ὑπέρθυμος Διομήδης E 376.
acc. Δ 365. ὑπερφιάλον E
881.
- Τυνδάρεος, dat. λ 299 (ex Leda
Castor et Pollux). — T. ου
κούρη (Clytaemnestra) ω 199.
— Ἀθήνη τὴν T. εὖν παρά-
κοιτιν λ 298.
- Τυρώ, Salmonei f., Crethei uxor
β 120. — εὐπατέρειαν λ 235.
- Τυφώεις, εἰ B 782. — Τυφω-
έως εὐναὶ εἰν Ἀρίστους B
783.

- Τυχίος*, σκυτοτόμων ὄχ' ἄρι-
 στος H 220.
Τάμπολις, Phocidis u., acc. B
 521.
Τάδες, sidus, acc. Σ 486.
Τῆς δῆμος, sub Tmolos sit. T
 385 ἐν πτόνι Iphition natus.
Τλακίδης Κάστωρ ξ 204 fletus
 ab Ulixē.
Τλη, Boeotiae u., dat. E 708. H
 221. — acc. B 500.
Τλλος, Joniae fluv., ἔχθρυνόντι
 T 392.
Τπειροχίδης Ἰτυμονεύς, acc.
 A 673.
Τπειροχον occ. Ulixes A 335. —
 — 2) Ilymonei (q. v.) p.
Τπειρώνα ποιμένα λαών occ.
 Diomedes E 144.
Τπέρεια, ης, Argi Pelasgici
 fons, gen. Z 457. — acc. B
 734.
Τπέρεια, prior Phaeacum sedes,
 prope Cyclopes, ἐν εὐρυχόρῳ
 ξ 4.
Τπερήνωρ, ἱπποδάμοιο βίη P
 24. — ποιμένα λαῶν occ. Me-
 nelaus Σ 516.
Τπερηαίη, Achaiae u., acc. B
 573. — T, ηνδε ο 254.
Τπεριονίδης, αο, Ἡέλιος, gen. μ
 176.
Τπερίων, ονος α 24. — ἡλέκτωρ
 T 398. — ἡέλιος Θ 480
 αὐγῆς. α 8 βούς. μ 263 ἱφία
 μῆλα. — dat. μ 133. 346.
 374.
Τπνος Σ 270. 286. — voc. Σ
 264. 233 (ἀναξ πάντων τε
 θεῶν πάντων τ' ἀνθρώ-
 πων). — ὕπνω καὶ θανάτῳ
 διδνμάοισιν Π 672. 682. —
 κασιγνήτῳ θανάτῳ Σ 231.
 — νήδυμος Σ 242. 354. acc.
 Π 454.
Τποθήβαι, Boeotiae u., acc. B
 505.
Τπονήμιος Ἰθάκη, gen. γ 81.
Τποπλάκη Θήβη, dat. Z 397.
Τποταράριοι θεοί, acc. Σ 279.
Τρεῖη, Boeotiae u., acc. B 496.
Τρεμίνη, Elidis u. B 616.
Τρετακίδης Ἀσιος B 837. 838. M
 96. 110. 163.
Τρετάνων υἱός, Ἀσιος N 771. —
 acc. N 759.
Τρετιον Γυρτιάδην, Mysorum
 ducem occ. Ajax Σ 511.
Τρήνωρα δῖον, Dolopionis f.,
 occ. Eurypylus E 76.
Τρήνωρα Ἰππασίδην occ. Dei-
 phobus N 411.
Τριπύλη, Iasonis uxor, Eune-
 mater, dat. H 469.
Φαέθουσα, nymphe, Solis ex
 Neera f. μ 132.
Φαέθων, Aurorae equus, acc. ψ
 246.
Φαίηκες ξ 195. η 108. θ 23. 188.
 440. ν 130. 180. 369. (τ 279
 ἀγγιθεοί). gen. ξ 35 ἀριστήες.
 197. κάρτος τε βίη τε (penes
 Alcinoon) 257. 298 ἐς πό-
 λιν. 302 δώματα. η 316. θ
 5 ἀγορήνδε. 91 et 108 οἱ
 ἄριστοι. 117 ἄριστος. 198.
 207. 231. 250 βητάρονοι.
 ν 12 βουληφόροι. 149 περι-
 καλλέα νῆα. τ 279 ἐς γαίαν.
 dat. in κέσσιν ξ 270. η 11.
 θ 21. 201. 557. ν 204. 302.
 — Φαίηξιν η 62. — acc.
 ξ 284. 327. θ 86. ψ 338. —
 voc. λ 336. — ἀγαυοί ξ 55.
 ν 120. 304. — ἀμύμονες θ
 428. — ἀνδρῶν ξ 3. 114.
 202. η 156. θ 567. [λ 343].
 ν 175. [322]. — ἀντιθέοι-
 σιν ξ 241. — γαίης ε 280
 ὄρεα σιόεντα. 288. 345. —

- γαῖαν ε 35. — δολιχῆρεται, ναυσίκλητοι ἄνδρες θ 191. 389. ν 186. — ἡγήτορες η 98. — ἡγήτορες ἡδὲ μέδοντες ν 186. 210. acc. η 136. voc. η 186. θ 11. 26. 97. 387. 538. — μεγαθύμων η 16. — ναυσίκλητοι η 39. π 227. — φιληγέμοισι ε 386. θ 96. 386. 535. λ 349. ν 36.
- Φαίδιμος ἦρας, Σιδονίων βασιλεύς Menelaum hospitio excepit δ 617. ο 117.
- Φαίδρη, Thesei uxor, acc. λ 321.
- Φαίνοψ Ἀϊαΐδης, Abydenus, dat. P 583.
- Φαίνοπος νίε, Xanthus et Thoon E 152.
- Φαίνοπος νιόν, Phorcyn P 312.
- Φαίστον, νιόν Βάρου, Tarnae natum occ. Idomeneus E 43.
- Φαιστός, Cretae u., acc. B 648. γ 296.
- Φάληξ, Troianus dux, acc. N 791. Ξ 513 (occ. Antilochus).
- Φᾶρις, Laconiae u., acc. B 582.
- Φάρος, insula Aegypto objecta, acc. δ 355.
- Φυνσιᾶδης Ἀπισάων, acc. A 578.
- Φ α λ, Elidis u., acc. ο 297.
- Φαίά, ad Jordanum fluv. sita u., gen. H 135.
- Φεΐδας, Atheniensis N 691.
- Φεΐδιππος, Thessali f. B 678.
- Φεΐδων, Θεσπρωτῶν βασιλεύς § 316. τ 287 (in Ulixis historia ficta).
- Φένεος, Arcadiae u., acc. B 605.
- Φεραί, Thessaliae u., dat. δ 798 (ubi Eumelus habitat). — acc. B 711 ad Boebeidem lacum.
- Φέρεκλον, νιόν Ἀρμονίδεω occ. Meriones E 59.
- Φέρης, ητος, Crethei e Tyro f., acc. λ 259.
- Φέρονσα, Nereis Σ 43.
- Φηγεύς, Daretis f., Troianus E 11. 15.
- Φῆμιος, cantor ε 263. — dat. α 154. — voc. α 337. — Τρεπιάδης χ 331.
- Φῆρες (Centauri). ὄρεσκόμοισι A 268. — λαχνηέντας Pirithous vicit B 743.
- Φηραί, Messeniae u., acc. γ 488. ο 186. — ζαθέας I 151. 293. — ἐνκτιμένη ἐν Φηρῇ E 543.
- Φηρητιάδης (Eumelus), ao. gen. B 763. Ψ 376.
- Φθειρῶν ὄρος ἀκριτόφυλλον Cariae B 868.
- Φθίη, Thessaliae u. I 253. 439. A 766. Π 13. — Φθίηφι T 323. — acc. B 683. T 299. — Φθίηνδε A 169. T 330. — Ἑλλάδα τε Φθίην τε I 395. λ 496. — ἐριβώλαν βωτιανείρη A 155. — ἐριβώλανα μητέρα μῆλων I 479. — ἐριβώλαν I 363. — ἐσχατιήν Φθίης (Dolopes) I 484.
- Φθίοι N 686. — gen. N 693. — μεγαθύμων N 699.
- Φιλητοριδης Δημοῦχος, acc. T 457.
- Φιλοΐτιος, Ulixis bubulcus, ν 185 et 254 ὄρχαμος ἀνδρῶν. φ 388 (χ 268 Pisandrum. 286 Ctesippum occ.) χ 359. — διε φ 240.
- Φιλοκτήτης, ao, θ 219. — ἀνακτος B 725. — τόξων εὖ εἰδώς E 718. — Ποιάντιον νιόν γ 190.
- Φιλομηλείδης, Lesbios, dat. δ 343. (Ulixes cum eo luctatus est) ε 134.
- Φλεγύαι μεγαλήτορες, acc. N 302.

INDEX.

- Φόβος *A* 440. *A* 37. — acc. *O* 119 (Martis ministrum). — Martis υἱὸς ἄμα κρατερὸς καὶ ἀταρβής *N* 299.
- Φοῖβος, δεινός (occ. Patroclum) *Π* 788. — dat. *A* 443. — voc. *Φ* 436. 448. — ἀκροε-
κόμης *T* 39. — Ἀπόλλων
A 43. 64. 72. 182. 457. *E*
344. 454. *Θ* 452. *A* 353.
363. *M* 24. *O* 59. 307. 318.
355. 441. *Π* 527. 700. 715.
793. *P* 71. 118. *T* 68. 118.
138. 375. 450. *Φ* 515. 545.
X 7. 213. 359. *Ψ* 188. 383.
Ω 32. *γ* 279 (Phrontin occ.).
θ 79. gen. *ι* 201 ἐν ἄλσει
δενδρῆντι. ἀνακτος *I* 560.
λαῖνος οὐδὸς ἀφῆτορος *I*
405. ἐκαστογος *I* 564. χρυ-
σαόρου *E* 509. — ἦε *O* 365.
T 152. — φίλε *O* 221. *Π* 667.
- Φοῖνίκη, acc. *δ* 83 (venit Mene-
laus). *ξ* 291.
- Φοῖνικες, ἀγανούς *ν* 272. ἀνῆρ,
ἀπατήλια εἰδώς, τρώκτης
ξ 288. — ἄνδρες *Ψ* 744. —
ναυσίκλυτοι, τρώκται *ο* 415.
— ἀνδρῶν ἀκνύαλος νηῦς
ο 473. — πολυπαῖπαλοι *ο*
419.
- Φοῖνικος κόρυς τηλεκλειτοῖο
= Europa, gen. *Ξ* 321.
- Φοῖνιξ, Amyntoris f., Achillis
magister *I* 427. — dat. *I* 223.
621. 659. *P* 555. — ἀντί-
θεον *Ψ* 360 (ὁπάονα sc. Pe-
lei). — ἄττα γεραίε *I* 607
(διοτρεφές). *P* 501 (παλαι-
γενές). — ὁ γέρον *I* 690.
— γέρον ἐππηλάτια *I* 432.
Π 196. *T* 311. — δίφιλος
I 168.
- Φοῖνισσα γυνή *ο* 417.
- Φόρβαντος θυγάτηρ Διομήδη
I 665.
- Φόρβαντος πολυμήν
(Ilioneum) *Ξ* 490.
- Φόρυγς, Phrygum dux
— acc. *P* 218. 318. —
φρονα, Phaenopis f. occ.
P 312.
- Φόρυκκος, ἄλως μέδωντος, *δ*
γάτης (Theosa) *α* 72. — Φο-
ρυκκος ἄλλοιο γέροντος *λ*-
μήν *ν* 96. 345.
- Φραδμονίδης Ἀγέλαος, acc. *Θ*
257.
- Φρονόιο υἱός, Ναήμων *δ* 630.
648. acc. *β* 386.
- Φρόντις, Euphorbi et Polyda-
mantis mat., Panthoi uxor, *δ* *ή*
P 40.
- Φρόντιν Ὀνητορίδην, Menelai
gubernatorem, Apollo occ. *γ*
282.
- Φρυγίη *Ω* 545. — gen. *Γ* 401.
— dat. *Π* 719. — acc. *Σ*
291. — ἀμπελόεσσιν *Γ* 184.
- Φρύγες, acc. *B* 862. — αἰολο-
πόλους *Γ* 185. — ἐππόμαχοι
K 431.
- Φυλάκη, Thessalium u., in Pro-
tesilai dititione, gen. *λ* 290
(Iphiclis sedes). *ο* 236. — dat.
B 700 (Medontis sedes), *N* 696.
O 335. — acc. *B* 695.
- Φυλακίδης Ἰφικλος, gen. *B* 705.
N 698.
- Φύλακον occ. Leitus *Z* 35.
- Φύλακος, Deionei f., Iphiclis
pat., gen. *ο* 231.
- Φύλας, αντος θυγάτηρ (= Po-
lymele) *Π* 181. — ὁ γέρον
Π 191.
- Φυλεῖδης, εω et αο (Meges) *Π*
313. — δουρικλυτός *E* 72. —
Φ.εω ἔταρον (Otum) *O* 519. —
Μέγης cf. h. v. — Φ.αο σά-
κος *O* 528.
- Φυλεῖς, ἥος et ἑός, Megetis
pat., *O* 530. — acc. *Ψ* 637.

- δῖφιλος ἱππότης B 628.
 — Φέος υἱὸν K 110. 175.
 Φυλομέδουσα βοῶπις, Menesthi
 mat. H 10.
 Φυλῶ δ 125. 133 ἀμφίπολος
 Helenae.
 Φωκῆς, gen. B 517. P 307
 ὅχ' ἄριστον. O 516 ἀρχόν
 (Schedium). B 525 στίχας.
 Χαλκίς, Aetoliae u., ἀρχίαλον
 B 640.
 Χαλκίς, Elidis θυγ., καλλιρέε-
 θρον [o 295].
 Χαλκίς, Euboeae u., acc. B 537.
 Χαλκιδοντιάδης Ἐλεφήνωρ B
 541.
 Χάλκωνος υἱός = Bathycles II
 595.
 Χάρις, Hephaesti uxor Σ 382 λι-
 παροκρήδεμνος, καλή.
 Χάριτες E 338. θ 364. — gen.
 ζ 18. ε 104 χάρον ἱμερό-
 εντα. — Χαρίτεσσιν P 51.
 — ὀπλοτεράων μίαν Ξ 267.
 275.
 Χαρόποιο υἱός = Νιρέυς B
 672.
 Χάρου Ἰππασίδης, ἀντοκασί-
 γνητος Σώκιοι, acc. A 426
 (vulnerat Ulixes).
 Χάρυβδης, ιος μ 441. — acc. μ
 436. — δεινὴν μ 260. 430. ψ
 327. — δῖα μ 104. 235. —
 ὀλοήν μ 113. 428.
 Χείρων II 143. T 390. — δικαιο-
 τatos Κενταύρων A 832. —
 πατρὶ (Machionis) φίλα φρο-
 νέων A 219.
 Χερσιδάμαντα occ. Ulixes A
 423.
 Χίμαιρα Z 181. — ἀμαιμακί-
 την Z 179. II 328 (πολείειν
 κακὸν ἀνδρώποισιν).
 Χίος, insula, gen. γ 172. —
 παιπαλοέσσης γ 170.
 Χλωρίς, Amphionis f., Nelel-
 coniu, Nestoris, Chromii,
 Periclymeni et Perus mat., acc.
 λ 281.
 Χρομῖος, Nelei f., acc. λ 280.
 A 295.
 Χρομίον, Priami f. occ. Diome-
 des E 160.
 Χρομίον, Lycium acc. Ulixes
 E 677.
 Χρομίον, Troianum occ. Teneer
 θ 275.
 Χρομῖος, Mysorum dux P 494.
 — acc. P 218. — θεοσιδής
 P 534. =
 Χρόμις B 858.
 Χρῦση, urbs Apollini sacra, acc.
 A 37. 100. 390. 431. 451.
 Χρυσή, ἴδος, Chrysae f. A
 439. — acc. A 182. — καλ-
 λιπάρονον A 143. 310. 369. —
 ἀποινα A 111.
 Χρῦσης A 450. — ὦ X. η A 442.
 — ἀρητῆρα A 11. — ἱερὸς
 Ἀπόλλωνος A 370.
 Χρυσόθεμις, Agamemnonis f. I
 145. 287.
 Ψυρή νῆσος, gen. γ 171.
 Ὠγγίη νῆσος η 244. — gen. ζ
 172. — acc. α 85. [η 254]. μ 448.
 ψ 333.
 Ὠκαλή, Boeotiae u., acc. B
 501.
 Ὠκεανός δ 568 (Zephyrum mit-
 tit). κ 139 (Perses p.). [λ 158].
 — gen. in οὐ ψ 347. — Ὠ. οἶα
 E 6. T 7. κ 508. — dat.
 θ 485. ψ 244. — acc. A 423.
 — ἀψορρόου v 65. — βα-
 θυδὴν κ 511. — βαθυρρό-
 τας Φ 195. — βαθυρρόου
 H 422 ἐξ ἀκαλαρρόιτα, Ξ
 311 πρὸς δῶμα. λ 13 ἐς πέ-
 ρατα. — θεῶν γενεαὶν Ξ 201.

302. — λοετρῶν Σ 489. ε 275.
 — ποταμοῖο Ξ 245 ῥέεθρα.
 Σ 607 μέγα σθένος. μ 1 ῥόον.
 — ποταμόν λ 639. — ῥέεθρα
 Ψ 205. — ῥοάων Γ 5. Τ 1.
 ζ 197. ῥοάς Σ 240. ω 11. —
 ῥόος Σ 402. acc. Π 151. λ 21.
 Ῥαυαλός, Phaeax θ 111.
 Ῥλενίη πέτρη Elidis, Β 617. —
 gen. Α 757.
 Ῥλενος, Aetolorum u., acc. Β
 639.
 Ῥραι Ε 749. Θ 393. 433. — πο-
 λυγηθείς Φ 450.
 Ῥρεΐθυκκ, Nereis Σ 48.
 Ῥρίων ε 121 (ab Aurora amatus,
 a Diana in Ortygia occ.) —
 κλυτόν λ 310 (pulcherrimum).
 — πελώριον λ 572 (qui apud
 inferos venatur). — Ejus σθέ-
 νος Σ 486. — sidus Σ 488.
 ε 274. —
 Ῥρίωνος κύων, acc. Χ 29.
 Ῥρον occ. Hector Α 303.
 Ῥτος, παῖς Ἀλωῆος Ε 385. —
 ἀντίθεον (Poseidonis ex Iphi-
 medea f.) λ 308.
 Ῥτον Κυλλήνιον, Epeorum du-
 cem, occ. Polydamas Ο 518.
 Ῥψ Πεισηνορίδης, Eurycleae p.,
 gen. c. θυγάτηρ α 429. β 347.
 υ 148.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

2
αωο

400
365
100
21
25

αυτοματος οταν αρχιζει αω
βαιαν εν ταις εν
αυταις.

Αυτοματος οταν αρχιζει αω
βαιαν εν ταις εν
αυταις.

Αυτοματος οταν αρχιζει αω
βαιαν εν ταις εν
αυταις.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας